

ספר אֲשֶׁר בִּנְחָל חלק פ"ח

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנזכר
מקור המכתב וסדרתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות וקרות,
התמזקות והתעוררות להתקרב אל השם ותפלה בכל דרגה
ונדרגה מכל מקום שהוא, ויהיה מי שיתקח.

גנו ומסד על פי דברי רבנו הקדוש ומנחם, אור הנגון ומצפון
מוציא קדושה עלאה, ארזנו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו הנאמן הקדוש, אור נפלא, אשר
כל דבר לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ומשלב בסטורי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים ממקרא ומדרשים וזוהר הקדוש

הובא לקדוש על ידי
חסידו ברסלב
ע"ה"ק דיושלים תובכ"א

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהְדּוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחֻקִּים עֲצָמָם עִם סִפְרִים אֵלֶּה, וְכָל חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסִּפְרִים אֵלֶּה, כִּי הַסִּפְרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סִפְרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסִרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מִכְּתָבִים, וְסִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִפִּי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מִרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וּמִכְּמִינוּ הַקְדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוּשָׁאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִּיעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֲתָה אֶת כֶּרֶךְ פֶּתַח,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כֶּרֶךְ אַחֵר כֶּרֶךְ, וּבִלְבָּנוּ תִקְנוּה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בָּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פֶּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאמְרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנִּמְךָ בִּיּוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפֶּן נִפְלָא וְנִעְלָה מָאֵד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלִיל לְעֻלּוֹל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מַעֲמָד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בָּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵּמִיד בָּהֶם, וְאֲזִי יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נַעֲמֻמוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח' בָּלִים נִפְלוּ לִנּוּ
בְּנִעִימִים, אוֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינִן לֹא רָאֹתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֻלְגָּלָה שְׁלִמָּה, אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איהם להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכר לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות

ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מפבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרךנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכתב נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר שהולף על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כך וכך, וכן עשב אחר, שמשקלו כך וכך, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדיבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: בשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשפירה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחָל כֶּרֶךְ פַּח

י"ט תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ז טֵבֶת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וָאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂימַח אֶת כָּל
בְּרִי-יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲלֵת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְשִׂמְחַת אַחֲרִים — אֵין לְתֹאֵר וָאֵין
לְשַׁעַר כָּלָל. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם לְשִׂמְחַת אֶת
עֲצָמְךָ וּלְשִׂמְחַת אַחֲרִים, וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה זּוֹכֶה וְגֵר בִּיבְנֵאֵל, יַעֲזוֹר לְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ, וְתִתְחַתֵּן מִה שְׂיִוְתֵר
מִהֵר, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִשָּׂאֵר כָּבֵד בְּקִבְעוֹת לְגוֹר
בִּיבְנֵאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וּבִפְרֹט בְּחִיק הַטָּבַע בִּיבְנֵאֵל, אֵין עוֹד
מְקוֹם כָּל-כֶּף מְסַגֵּל לְהִתְבּוֹדְדוֹת כְּמוֹ בִּיבְנֵאֵל.

וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתָּנִי בְּזֶה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, שְׁאַתָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם
מִשְׁנֵיּוֹת, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּלְמַד גַּם הַלָּכָה.

רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת "אוֹר יִבְנָאֵל" בֵּין כָּל הַתּוֹשָׁבִים, וְאַל תִּתְּבֹשׁ
מֵאֵף אֶחָד, כִּי "אוֹר יִבְנָאֵל" שִׁיךְ בְּעֶקֶר לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כִּי הֵם לֹעַת
עֵתָה, בְּעִוְנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, חֲלוּנִים, וְצָרִיכִים לְהַחֲזִיר אֶת כָּלם
בְּתוֹשֻׁבָה, וּבִנְקֵל לְהַחֲזִיר אוֹתָם בְּתוֹשֻׁבָה עַל-יְדֵי שְׁמִפְיָצִים בִּינֵיהֶם
אֶת "אוֹר יִבְנָאֵל", שֶׁהוּא מְלֵא וְגִדּוּשׁ בְּדַבּוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית וִירָאת שָׁמַיִם. וְעַל-כֵּן בְּכָל פֶּעַם שֶׁיֵּצֵא "אוֹר יִבְנָאֵל" חֲדָשׁ,
תִּרְאֶה לְהַפְיִץ אֶת זֶה בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְשִׁכְרֶךָ יִגְדֵּל מֵאֵד מֵאֵד מִן
הַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר וְאַרְא, כ"ז טֵבֶת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל צַעֲרִי וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי
מִצַּעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּבִיתְךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מְרִירוֹת דְּמָרִירוֹת עַד אֵין סוֹף, וְצָרִיכִים חֲזוּק עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט
בַּחַיִּים, וְאַסוּר לִפְלֹ בְּדַעְתּוֹ מַשּׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ

שְׁנֵה הַדָּבָר הָכִי קָשָׁה בְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בָּזֶה נִתְּנָסָה כָּל בְּרִי-יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפָּרֵט מִי שְׂרוּצָה לַחֲזוֹר בְּתִשְׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים מְאֹד מְאֹד, שְׂצָרֶיךָ לִסְבֹּל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, שְׂמַדְבָּרִים עָלָיו כָּל דָּבָר רָע, וְדוֹקְרִים אוֹתוֹ, וְאִם מִחֲזִיק מַעֲמָד, וְאִינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוֹם דָּבָר — זֶה עָקָר תִּשְׁוּבָתוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אִם הָיִיתִי מְסַפֵּר לָךְ מַה שְּׁעָבַר עָלַי כָּבֵד בִּימֵי חַיִּי, הָיִיתָ עוֹמֵד מְרַעֵיד וּמְשַׁתּוּמֵּם, אֵיךְ בִּשְׁוֹר וְדָם יָכֹול לִסְבֹּל כָּל-כָּף הַחֲרוּפִין וְהַגִּדּוּפִין, הַצָּעֵר וְהַמְכָּאוּבִים, הַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת שָׂרָק עָבְרוּ עָלַי, מִבְּהִיל עַל הַרְעִיּוֹן, עִם כָּל זֹאת הַתַּחֲזוּקָתִי כָּל יְמֵי חַיִּי, כִּי בְּאֶמֶת מַהוּ סוֹד הַצִּלְחָתִי וְכַחֲמִי לַהֲתַחֲזֹק? שֶׁבְּכָל יוֹם רָצִיתִי לְמָקוֹם פָּנוּי שְׁאִין שָׁם בְּנִי-אָדָם, וְצָעֲקָתִי וּבְכִיתִי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֹס וִירַחֵם עָלַי, וְכֵךְ הַתְּנַהֲגָתִי מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֵךְ שֶׁבְּתַחֲלָה נִדְמָה לִי, שְׁאִין מִי שְׂשׁוּמָע אוֹתִי, וְאִין מִי שְׂצָרֶיךָ אוֹתִי, עִם כָּל זֹאת הָיִיתִי עֹקֵשׁן גָּדוֹל עַל תַּפְלָה, וּבִאֲתִי בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זִכִּיתִי אַחֲר־כָּף לַהֲתַחֲזֹק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן עָבְרוּ עָלַי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַחֲזוּקָתִי מַעֲמָד. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ גַּם-כֵּן רְאֵה לֹא לֵהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלֹא לָךְ וּבִרְחַ לְעֲצֻמָּךְ לְמָקוֹם פָּנוּי, שְׁאִין שָׁם בְּנִי-אָדָם, וּתְפַרֵּשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַצְעַק בְּקוֹלִי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֹס וִירַחֵם עָלֶיךָ וִירַחֵב לָךְ, וְאִז תַּעֲמִד מִשְׁתּוּמֵּם אֶל אֵילָנוֹ יִשׁוּעוֹת תִּגְיַע.

הַתְּבוּנָה נָא הֵיטֵב הֵיטֵב עַל הַבְּנִין שְׂפָנִיתִי בִּיבְנָאֵל, אֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁאִין אָבֵן שְׁלֹא מְרוּחָה בְּדַמְעוֹת וּבְתַפְלוֹת וּבִבְקָשׁוֹת, שֶׁבִקְשָׁתִי וּבְכִיתִי לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל גִּבְנָה בְּגִס גָּמוֹר פְּלֹאִי פְּלֹאוֹת, וְאִם אָדָם רוּצָה לְרְאוֹת בְּנִין שְׂנִבְנָה בְּגִס — יִסְתַּפֵּל עַל הַבְּנִין הַזֶּה. וְלִדְעָתִי, גַּם זֹאת שְׂזָכִיתָ לְהַשִּׁיג אֶת הַדִּירָה, זֶהוּ גַם-כֵּן גַּם בְּתוֹךְ גִּס, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁמַע אֶת תַּפְלָתְךָ. אֲלֹא מָה? כָּל הָעֶכּוֹב שְׂמִתְעַכְבוֹת כָּל הַדִּירוֹת, שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה לְשָׁמַע עוֹד תַּפְלוֹת וְעוֹד בִּקְשׁוֹת מִמֶּךָ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֲלֹא לָךְ בַּחוּץ לְטַיִל בֵּין הַהָרִים, וְתַצְעַק בְּקוֹלִי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיַחֲוֹס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְשִׂמְתְּקוֹ כָּל הַדִּינִים מִבֵּיתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ

שְׁלוֹם-בֵּית, וּמוֹהֲרָנ"ת ו"ל הָיָה רָגִיל לְסַפֵּר, אֲשֶׁר בְּיָמָיו הָיָה אֵינָהּ צָדִיק גָּדוֹל, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, וּבְכָל פַּעַם שֶׁאָשְׁתּוֹ הִקְנִיטָה אוֹתוֹ, בָּרַח אֵלָיו יְתֻבְרָךְ, וּבִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתֻבְרָךְ, שֶׁיַּחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלָיו, שֶׁיְהִיָּה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית. וְעַל-כֵּן גַּם אָתָּה עָשִׂה דְבָר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁלוֹם בֵּיתְךָ.

הַעֲקָר אֶל תַּפֵּל בְּיָאוֹשׁ, כִּי הֵיאוֹשׁ גָּרוּעַ מֵהַכֹּל, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵם אוֹתְךָ לְגִמְרִי, שֶׁאָתָּה כָּל-כַּף מִתְיָאֵשׁ מִחַיִּיךָ, וְעַל-כֵּן עָשִׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה — לְשִׁמּוֹת אֶת עֲצָמְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְתִדְבֹּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּדְבֹּר בְּכָל יוֹם קִצֵּת עִם תַּלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִקְבֹּל מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפִּיל בַּעֲדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקג.

בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם יְתֻבְרָךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הוֹרֵי בַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל "בֵּית שְׁלֹמֹה", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵהֶם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא כָּל אֶחָד עִם אָשְׁתּוֹ אֶל אֲסֻפַּת הַהוֹרִים שֶׁיִּתְקַיֵּם בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ זֶה עִם שְׁנֵי רֵאשֵׁי הַיִּשְׁבּוֹת: הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדֵי לְטַפֵּס עֲצוֹת אִיךָ לְהִרְחִיב אֶת גְּבוּלֵי הַקִּדְשָׁה, וּלְהַצְלִיחַ בַּלְמוּדִים עִם יְלָדֶיכֶם, וּלְשַׁפֵּר אֶת הַמַּדּוֹת, וְעוֹד כַּמָּה נוֹשָׁאִים הַעוֹמְדִים עַל הַפֶּרֶק, וְזֶה מְאֹד

מֵאֵד נְחוּץ, שָׁכַל הַהוֹרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלל יִתְקַבְּצוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת הַזֶּה, וְתִשְׁוּעָה בָּרַב יוֹעֵץ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תָּקֵד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים "בִּיבְנֵאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִיחָתִי שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁאֵין זוֹכָה לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִהַצְלָחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְאֵין שְׂדֵבְרֵי עוֹשִׂים רָשָׁם אֶצְלָכֶם, אֲשֶׁר כָּל זֶה הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁלִי, שֶׁאֵין זוֹכָה לְשִׁמְעַת אֵין שְׁהַמְנִין וְתִיקִין הַשְׁתַּפֵּר, וְנִצְטָרְפוּ אֵלָיו עוֹד הַרְבֵּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שְׁנִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַתִּיקִין, וְעַל-כָּל-פָּנִים כָּל אֱלוֹ שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְבוֹא לְתַפְלַת וְתִיקִין, לְבַל יַחֲסִירוּ אֶת מַנְּיָן הַתְּפִלָּה בְּשַׁעַת שְׁמוּנָה, וְכֵן מִנְּחָה שֶׁיִּתְפַּלְלוּ כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ בְּיַחֲד — בְּשַׁעַת שְׁלֹשׁ, וְלִרְקֹד אֲזִי רְקוּדִין שֶׁל שְׂמִיחָה, וְתַהֲלָה לֵאל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמְחָה, שְׂבִתוּף תַּקָּף הַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְהַקְטָנוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְאַחֲר־כֵּן הַסְתּוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְכו', עִם כָּל זֹאת וְכִינּוּ בְּמִסִּירוֹת גִּפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְהַקִּים תַּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה לְבַחְוָרֵי חֲמֹד, וְכוּלָּל לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, בְּזֶה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, מְקוֹם חִלּוּנֵי כְּזֶה, שֶׁיִּכּוֹלִים לְהִיּוֹת שָׁם מְנַיִנִים בְּשִׁחְרִית, וּמְנַיִנִים בְּעֶרְבִית, וְכֵן שְׂיִלְדִים יִלְמְדוּ שָׁם תּוֹרָה, אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחֲת־רוּחַ שֶׁיֵּשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזֶה, כִּי עִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׂאָף פַּעַם לֹא

לְמַדּוֹ שֶׁם תּוֹרָה, וְעַכְשָׁיו סוֹעֵר הַמָּקוֹם, זֶה בָּא וְזֶה נִכְנָס, וְשׁוֹמְעִים
 קוֹל תּוֹרָה, וְכֵן רוֹאִים שְׁמִסְתּוֹכְבִּים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים עִם זֶקֶן
 וּפְאֹת, וְהַנָּשִׁים הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, וְהַיְלָדִים מִסְתּוֹכְבִּים עִם חֵן יְהוּדִי,
 זֶה עָקֵר הַנַּחְת־רוּחַ שִׁיכּוּלִים לִגְרֵם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. יַעֲזֹר
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִרְחִיב גְּבוּלֵי הַקְדָּשָׁה, וְנִזְכֶּה לִפְתּוֹת אֶת
 הַתְּלִמּוֹד-תּוֹרָה לְכָל הַגִּילָאִים, וְיִתְּנִסְפוּ עוֹד מִשְׁפָּחוֹת רַבּוֹת מֵאֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ בְּקָרוֹב, וְהַבְּנִין יִגְמַר עַל תֵּלוֹ, וְנִתְחִיל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-
 הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׁמֵּחַ מְאֹד מְאֹד, וְאֶצְלֵי זֶה נַחְת־רוּחַ
 גְּדוֹלָה לְשַׁמֵּעַ תְּמִיד מִכֶּם בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת, כִּי אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹכַל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה
 בְּשִׁפְעַע, וְאִף שְׁלֹעַת עֵתָה עֲדִין הַכֹּל בְּצִמְצוּם וּבְקִטְנוּת, אֲבָל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹל מְאֹד, וְכֹאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם נְסִים
 נִגְלִים וְחֻדָּשִׁים, כֵּן נִזְכֶּה לְרֹאוֹת עוֹד נְסִים חֻדָּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל
 שָׁעָה, וּמִמֶּשׁ אַתֶּם גּוֹרְמִים לִי נַחְת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, בְּזֶה שְׁאֲנִי
 שׁוֹמֵעַ בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת, אִיךְ שְׁאַתֶּם מַחְזִיקִים אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיָחַד
 בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לְהַשְׁנִי,
 וּבִקְאֻמַּת כָּף רְאוּי לְהִיּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ גָּרִים בְּמָקוֹם חִלּוּנִי,
 וְעֲלִינוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל עֲצֻמֵּנוּ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ
 לַעֲשׂוֹת בְּכָל לַיִל שַׁבָּת "עֲנֵג שַׁבָּת", וְלִדְבָר אֹז דְּבוּרֵי אֲמוּנָה
 וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִשְׁמֹחַ בְּיָחַד בְּשִׁמְחַת שַׁבָּת, וְכֵן הַנָּשִׁים תִּתְּנוּ עֲדָנָה
 לְכָל הַפָּחוֹת פְּעָמִים בְּשַׁבּוּעַ, וְאַשֶׁה תַּחֲזֹק אֶת רַעוּתָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ
 מִשְׁפָּחָה אַחַת, שִׁיְהִיָּה כָּל אֶחָד עֹזֵר לְהַשְׁנִי. וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִים לִשְׁמֹר
 עַל הַיְלָדִים, לְרֹאוֹת עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וּמִי חִבְּרִיהֶם, כִּי עַל דְּבַר
 זֶה צְרִיכִים לָשִׁים עֵין פְּקִיחָא, וְלִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל
 סוּף הַיְלָדִים הֵם הַעֲיִנִּים שְׁלָנוּ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד
 עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן כְּדֹאִי לַחֲזֹק אֶת הַחוּגִים, הֵן לְהַבְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת,
 וְלִהְיוֹת שְׁתֵּי הַיְלָדִים אַחֵר הַלְמוּדִים, שִׁיתְקַבְּצוּ יַחַד, וַיְכַלּוּ בְּרוּחַ שֶׁל
 תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה נִכְנָס רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבָט, שֶׁהוּא
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת — כְּדִבְרֵי בֵית שְׁמַאי, וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנָּה

ו"ל התחיל לנסע אצל אנשי שלומנו היקרים בערב ראש חודש שבט הראשון אחר ההסתלקות של רבנו ו"ל לכל הקבוצים היכן שהיו שם אנשי שלומנו, לחזקם ולעוררם ולאמץם ולעודדם, שיתחזקו את עצמם ביחד. ועל-פן באתי בשורותים אלו גם-כן לחזקכם ולעודדכם, שתחזיקו את עצמכם ביחד, וכל אחד מאנשי שלומנו יקח לעצמו חבר ללמד עמו איזו מסכתא מלבד השעורים הקבועים שיש לו במקרא, משנה, גמרא, מדרש, זהר ותקונים, רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', שיהיה לו שעור עם איזה חבר, שיקבע לעצמו איזו מסכתא, כי למוד עם חבר זה מחדד את המוח. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט פנחס, רמז תשעו): אין חבר נקנה אלא בקשוי קשיון; ואמר התנא הקדוש (אבות א, ו): 'וקנה לך חבר', שראוי לקנות לעצמו חבר טוב, וללמד עמו יחד, וזה מועיל לחדוד המחין, ואם אפשר ללמד דף גמרא ביום — אין למעלה מזה, כי דף גמרא ממשיך על האדם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא ותפורה שמו.

מה מאד חפצי ורצוני, שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים יתחיל עכשו ללמד מסכת מגלה בעצמו, באפן שביום הפורים יזכה לעשות סיום, בדרבנו בכל שנה לסיום בפורים מסכת מגלה, ואת המסכתא הזו יכולים ללמד כל אחד לעצמו אפלו בגרסא, כי מסגלת למחית המן-עמלק, וכן המסכתא הזו מסגלת מאד ליראת שמים — כמובא מצדיקים; ועל-פן מה טוב ומה נעים מי שזוכה כבר עכשו בראש-חודש שבט להתחיל ללמד מסכת מגלה לעצמו בגרסה, באפן שיזכה לסיומו ביום חג הפורים.

העקר ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד שמחים ועליונים, כי, תהלה לאל, אנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המחיה ומשמח אותנו, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל. והשמחה תכניס בכם תקווה על העתיד, ובפרט שעל-ידי רבוי השמחה יתרחב לבכם לדבר אליו ותפורה, אשר אין עוד דבר גדול מזה, שאדם ירגיל את עצמו לצאת בין הקהלים, ולבקש ולהתחנן ממנו ותפורה על נפשו ועל נפשות ביתו, ויבקש

מִמֶּנּוּ יִתְּבָרֵךְ כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁהוּא צָרִיךְ, כִּי מִה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֶלֶת — שׁוֹם דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לִפְעֹל, וְאִם הֵייתָם רְגִילִים בְּתִפְּלָה וְהִתְבּוֹדָדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, הֵייתָם רוֹאִים נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי בִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ): הֵטְבַּע מְחַיֵּב כָּף, וְהִתְפָּלָה מְשַׁנָּה אֶת הֵטְבַּע, כִּי הִתְפָּלָה הִיא שְׂדֵיךְ הַמַּעֲרָכוֹת וְשְׂדֵיךְ הֵטְבַּע, כִּי הִתְפָּלָה מִמְשַׁכֶּת לְאָדָם נִסִּים נִגְלִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק') בְּשַׁעֲהָ שֶׁאַתָּה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל, יִהְיֶה לְכָף שְׂמִחָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה", כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה לְאָדָם כִּמּוֹ שֶׁבָּא וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְּבָרֵךְ, כִּי הִתְפָּלָה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת אֲצִלּוֹ יִתְּבָרֵךְ, וּבִפְרֵט כְּשֶׁנֶּזְהָר מְאֹד לְבֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר, נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שָׁם ד'): אָדָם נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעוֹמֵד אַחֵר הָעֹמֵד וְלוֹחֵשׁ תְּפִלָּתוֹ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲזִין, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְיוֹשֵׁב בְּמִקוֹמוֹ הַקְּבוּעַ, וְלוֹחֵשׁ תְּפִלָּתוֹ אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתּוֹךְ הַסִּדּוּר דִּיקָא, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְּבָרֵךְ, שָׂאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתוֹ.

אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעַבּוּרִי, שֶׁאֲזַכֶּה לָצֵאת מִהַחֹבוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, וְאֲזַכֶּה לְבֹא וְלִגְוֹר וְלִהְתְּגוֹרֵר עִמָּכֶם בְּיַחַד, אֲשֶׁר כָּל זֶה חֲפָצִי וְרָצוֹנִי וְתַקְוָתִי.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נֶאֱרָא, כ"ח טֵבֶת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב

מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִלְמַד עִם הַתַּלְמִידִים, אֲשֶׁר אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִירָאָה בְּעֻזָּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, פְּרוֹת טוֹבִים מִהֲאֵילָנוֹת הָאֵלֹהִים. וְטוֹב מְאֹד שְׁאַתָּה מְסַדֵּר אֶסְפֶּת הַזֵּרִים לְמוֹצָאֵי שְׁבֵת הַזֶּה, וְתִשְׁתַּף פְּעֻלָּה עִם הַזֵּרִים, וְתֹאמַר לָהֶם מַה שִּׁישׁ לָךְ לֵאמֹר, הֲעָקָר שִׁיְהִיָּה שְׁתוּף פְּעֻלָּה, וְלִדְחֹק עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִדְעָתִי, גַּם הַכֹּתֶה הַשְּׂנִיָּה יִכְלֹה לִלְמַד עוֹד שְׁעָה וְחֻצִי עַד אַחֵר זְמַן מְעֻרֵּב, וְהֵם יִכְּוֹלִים לִלְמַד אֶפְלוּ לְבַד מִשְׁנִיּוֹת בְּגִרְסָא, רַק צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל, שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֵיזָה פְּקִיחַ.

רָאָה לְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּגֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה דְּבָרִים נִזְרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא חִלְמָתָּ, כִּי הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים שְׂרַבְנוּ ו"ל אַחֵר כָּל הַשְּׂגָה וְהַשְּׂגָה בְּכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִיא בּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם עִמּוֹ, וְהִיא פְּלִיאָה בְּעֵינֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַנִּהְגָּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהִתְאַנַּח וְאָמַר: "אִיךָ זֻכִּים לְהִיּוֹת יְהוּדִי?!" וּפַעַם אַחַת הֵעִז אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשָׁאַל אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּשִׁעָה שֶׁשָּׁמַע אִיךָ שְׂרַבְנוּ ו"ל מִתְאַנַּח וּבוֹכָה: "אִיךָ זֻכִּים לְהִיּוֹת יְהוּדִי?", אַחֲרֵי שֶׁגָּלָה תוֹרָה נִזְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, "הִיתְכֵּן, רַבִּי, שְׁתֹּאמְרוּ דְּבָרִים כָּאלֹו — 'אִיךָ זֻכִּים לְהִיּוֹת יְהוּדִי?'" עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל: "הֲלֹא קִדְּם לֹא יָדַעְתִּי שִׁישׁ בְּכָלֵל הַשְּׂגָה כְּזוֹ, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁנִּתְחַדָּשָׁה אֲצִלִּי הַשְּׂגָה כְּזוֹ, אֲנִי בְּטוֹחַ שִׁישׁ עוֹד הַשְּׂגָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה, שֶׁאֲנִי זֹכֵר לָזֶה". כְּמוֹ-כֵן לְעִנְיָנֵנוּ, תֹּאמִין לִי, שֶׁאֲנִי בְּעֲצָמִי לֹא חִלְמָתִי עַל הַרְחַבַת הַבִּנְיָן הַזֶּה, וְיִצְא בְּפֶאֶר וּבְחֵן כְּזֶה, וְהִנֵּה הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִרְאָה לִי דְּבַר שֶׁלֹּא חִלְמָתִי וְלֹא קְוִיתִי וְצִפִּיתִי כָּלֵל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁבְּבִנְיָן הַזֶּה יִהְיֶה מִשְׁכָּן יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", וְיִלְמְדוּ שָׁם בַּחוּרֵי חֻמֵּד, הֵן אֲמַת שֶׁעֲכָשׁוּ עֲדִין הוּא בְּקִטְנוּת, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה וְצוּפָה וּמִבִּיט לְמִרְחוֹק, שֶׁעוֹד תִּהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה גְּדוּלָּה שֶׁל מְאוֹת בַּחוּרִים, וְאֵף שֶׁדְּבַר זֶה נִרְאָה כְּחִלּוּם, אֲבָל הַרְבֵּה חִלּוּמוֹת חִלְמָנוּ, וְנִתְגַּשְׁמוּ בְּעֻזָּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

עַל-כֵּן רָאָה לְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּגֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְתִבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנִּי יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁאַתָּה צְרִיךְ, וְתִתְדַּוֵּר בַּתַּלְמִידִים דְּבוּרֵי

תורה ויראת שמים, ועוד תראה נחת מהם, וגם בפירנסה הקדוש-
ברוך-הוא ירחיב לך מאד, שלא תצטרך לטובות בשר ודם, ויתרחב
לך בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה לך בית דירה משלך, ולא תצטרך
לגור בשכירות ובשכנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתקנה מנורות לכתה למעלה, וכן למטבחון
ולשרותים, פי הולכים עכשו לרצף, ואין שם שום אור, ותכף-ומיד
אחר הרצוף רציתי שהתלמידים יאכלו שם, ויבשלו להם על
המקום, ולא יצטרכו לצאת חוץ לבנין ולהסתובב על הרחובות, וכן
יש בדעתי להכניס שם עוד פתה, שילמדו שם תורה. והנכות הוא
שתאיר את המקום, וילמדו תורה, ויאכלו שם הילדים, ויברכו את
הקדוש-ברוך-הוא תחשב על חשבונך וחשבון אשתך, ותזכו להפקד
בזרע של קימא. ואני בטוח שעוד תראה נסים נגלים שייעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא, כפי שהבטחתי לך על שני האורות שהרפכת
בכניסה, ויהיה בעזרתו יתברך שמו, שתים שהם ארבע... כמו
המנורות שהן כפולות. וכן רציתי שתזמין לי לצד שמאלי של
הבית, ולהרכיב שמה גם-כן אותו דבר, והקדוש-ברוך-הוא ישמיענו
תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, ר' ... גִּדּוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אֵיךְ שְׂאֲתָה
מְצַלִּיחַ עִם הַתְּלִמִּידִים. הֵן אָמַת שֶׁהֵם עֲדִין צְעִירִים וְעוֹשִׂים בְּעִיּוֹת,
אָבֵל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל הַטְּרַחָה וְהִיגִיעָה
וְהַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֲתָה מְכַנִּים בָּהֶם — זֶה מְשַׁתְּלֵם, כִּי סוֹף כָּל סוֹף
הֵם נִעְרֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׁלוֹמִידִים עִמָּהֶם —
זֶה רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָאֵילָנוֹת הָאֵלוּ יִגְדְּלוּ וְיִתְנֶנּוּ
פְּרוֹת יָפִים. לְדַעְתִּי, הִזְהָר טוֹב לְהַחֲזִיק אֶת הַיְלָדִים עַד אַחֵר עֲרֻבִית,
הֵינּוּ עוֹד שָׁעָה וַחֲצִי בַּעֲרָךְ, שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בְּרַחוּבוֹת, וְאִפְלוּ שְׁבִשְׁעָה
הַזֶּה עַד תְּפִלַּת עֲרֻבִית רַק יִגְרְסוּ מִשְׁנִיּוֹת — גַּם-כֵּן טוֹב, וְלִכְּזֶנְךָ אֲנִי
מִצִּיעַ אִם אֶפְשָׁר לְהַשְׁאֵר עוֹד שָׁעָה, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים כְּשֶׁאֲתָם הוֹלְכִים
לְבַקֵּשׁ אֶת מִיִּשְׁהוּ שִׁישְׁמֹר עֲלֵיהֶם, הִזְהָר טוֹב מָאד, כִּי כָּךְ עַד אַחֵר
תְּפִלַּת עֲרֻבִית, שֶׁהִיא סֵף הַכָּל עוֹד שָׁעָה, יִהְיוּ תַּחַת הַשְׁגָּחָתְנוּ, וּמָה
גַּם שְׁבִבִית הֵם לֹא מִתְּפַלְּלִים עֲרֻבִית, וְכָךְ יִתְפַּלְּלוּ בְּצַבּוּר, וְדַבָּר זֶה
הוּא טוֹב מָאד.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע אֵיךְ שְׂאֲתָם עוֹשִׂים אֲסֶפֶת הוֹרִים
בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיעֲבֹר הַכָּל בְּהַצְלָחָה
רַבָּה, וְיִתְטַכְּסוּ עֲצָה בִּינִיכֶם מִה לַעֲשׂוֹת, וְלַפְעַל לְהַצְלַחַת הַיְשִׁיבָה
קִטְנָה שְׁלָנוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מַעֲט יִגְמְרוּ אֶת הַמְטָבְחוֹן
וְגַם הַשְׁרוּתִים, וְאִזּוֹ הַיְלָדִים לֹא יִצְטָרְכוּ בְּכָלֵל לְצֹאֵת מִהַבְּנִין, אֲלֹא
יִשְׁאָרוּ שָׁמָּה, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לָהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי

כב אָפּר י"ט תקח — י"ט תקט בּנחל

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם, וְתִרְוּ רֵב נַחַת מִלְדִּיכֶם,
וְתִזְכּוּ לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה, וּלְהַקִּים תּלְמִידִים יִרְאֵי ה'שֵׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֲרָא, כ"ח טֵבַת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתַּלְחֵץ עַל הַהוֹרִים שֶׁל יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה",
שִׁישְׁלָמוּ שָׂכָר לַמּוֹד לַחֲדָשׁ הַזֶּה, כִּי פֶשׁוּט הַמְּלָמְדִים הֵם מְצַפִּים
לָזֶה, כִּי זֶה עֵקֶר פְּרֻנְסָתָם, וְכֵן תִּכְרִיז בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁכָּל הַהוֹרִים
שֶׁל הַיְּשִׁיבָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שְׂיִבּוֹאוּ לְאַסְפַּת הוֹרִים. אֲנִי מִקְנֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר. הָעֵקֶר רֹאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוּלָם, וּכְמוֹ שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁיו
נִסִּים נִגְלִים, עוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נִסִּים, שִׁיִּרְחִיב לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ וּלְהַשְׁמִיעַ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֲרָא, כ"ח טֵבַת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹף מִכְתָּב כָּלְלִי וְעוֹד מִכְתָּב לַהוֹרִים, שְׁתַּתַּלֵּה אֶת
זֶה עַל לוח הַמוֹדְעוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת
הַנִּכְוֹנוֹת, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל לַיְּשִׁיבָה שְׁלָנוּ, וּבְנוֹדַי צָרִיכִים
לְהַשְׁקִיעַ כַּחוֹת, וּבִפְרָט כְּשִׁיחֶיהָ גָּמוֹר הַמְּטַבְּחוֹן, וַיִּבְשְׁלוּ לָהֶם עַל

הַמָּקוֹם, זוֹ תְהִיָּה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד. אֲנִי מְקַוֶּה, שְׁתּוּכַל לְסַדֵּר אֶת הַשָּׁעַר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְפָרֵק אֶת זֶה, כִּי תִּבָּל עַל כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שֶׁבָּאָה לִי מִמֶּשׁ בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ וּבְנִסִּים גְּדוֹלִים, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְדַחֵק עַל ... שְׂיִרְפִּיב לְמַעַלָּה אֶת הַתְּאוּרָה, כְּדֵי שְׂיִוָּכְלוּ אַחֲר־כֶּף לְרִצָּף, וְכֵן אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְחִילוּ תִּכְף-וּמִיד עִם הָאֲרוֹן-קֹדֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקי.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסַדֵּר וְאָרָא, כ"ט טֵבֶת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מִכְתָּבִיךָ, וְחִשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לַעֲנוֹת לָךְ.

מָה אִמַּר לָךְ! כֶּבֶד הַזְהִירוֹנוּ תַּכְמִּינוּ הַקְדוּשִׁים מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הֶרֶע וְכו', וְזוֹ לֹא הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה, שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ דְּבָרִים כָּאֵלוּ וְסִפּוּרִים וְכו', שְׁאוּמְרִים "בְּשֵׁם אוֹמְרִים", וְכִבֵּר הַזְהִרְתִּי אֶת יְדֵי ר' ... גִּירוֹ יָאִיר, שְׂיִכְתְּבֶם בְּסִפֵּר הַשִּׁיחוֹת שְׁכוּתֵב, אוֹת "בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ", מִי שֶׁלֹּא שָׁמַע מִפִּי בְּפִירוּשׁ — אֵל יֶאֱמִין לְשׁוֹם בְּרָיָה, כִּי הַכֹּל שֶׁקָּרָה וְהַקְדַּמְתִּי לָךְ הַקְדָּמָה זוֹ, כִּי מְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי, וְנִפְּל הַדָּבָר בְּעֵינַי כִּרְעֵם בְּיוֹם בְּהִיר, שְׁאוּמְרִים לָךְ דְּבָרִים כָּאֵלוּ בְּשֵׁמִי. הֲלֹא אַתָּה חֲקוּק בְּתוֹךְ לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְהִיִּיתָ מִמֶּשׁ יָד יְמִינִי, וְסִפְרָתִי לָךְ דְּבָרִים פְּרִטִּיִּים, שֶׁלֹּא סִפְרָתִי לְשׁוֹם בְּרָיָה שֶׁבַע עוֹלָם, יִשְׁבֶּתָ עִמִּי שְׁעוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא רָאִיתָ אֲצִלִּי שׁוֹם דָּבָר, וְכִי הִיִּיתִי יוֹשֵׁב וְשׁוֹמֵעַ בְּסִבְלָנוֹת שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, יוֹשֵׁב בְּסִבְלָנוֹת וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלִכָּל שְׁבוּר וְאִמְלָל וּמִסְכֵּן יֵשׁ לוֹ מְקוֹם בְּלִבִּי, לֹא אֲכַלְתִּי וְלֹא יִשְׁנָתִי,

פֿשוטו כַּמְשָׁמְעוּ, כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ וְהֵייתָ אֶצְלִי כָּל הַזְמַן, וּלְבִסּוֹף יֹאמְרוּ בְּשָׁמִי עָלֶיךָ מָה שֶׁאָמְרוּ וְכוּ'. מָה אָמַר לָךְ! אִם כֵּךְ כָּבֹד עוֹמֵד הָעוֹלָם, אֵינִי יוֹדֵעַ מָה לַחֲשֹׁב מָה קוֹרָה פֹּה, אֶתָּה פֿשוט מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ בַּעֲבוּרֵי וְכוּ', וּפְתָאֵם יָבוֹאוּ וַיֹּאמְרוּ דְּבָרִים כָּאלוֹ בְּשָׁמִי הַמְצָאוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְכוּב, עַד שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, אִךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּאִפֶּן נִפְלָא, שִׁיּוּכְלוּ לִרְאוֹת עוֹלָם וְהַפּוּכּוֹ, הַעֲלָמָה וְגִלּוּי וְכוּ', וְהַכֹּל בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה. הִנֵּה זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם גּוֹנֵב וְגוֹזֵל, זוֹלֵל וְסוֹבֵא, וְהִנֵּה אָדָם שֶׁמְסַר נַפְשׁוֹ — אֲשֶׁתּוֹ וִילָדָיו, וּמָה לֹא, בְּשִׁבְלֵי לְהֵקִים בֵּית חֲנוּךְ לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְבִסּוֹף הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, רַק מְלָשִׁין וְגוֹנֵב, הוּא אֲשֶׁר מַצְלִיחַ וְגוֹרֵף כֶּסֶפִּים, וּמַמְלֵא אֶת חֲשֻׁבּוֹן הַבֶּנֶק שֶׁלוֹ, וְלִהְפּוֹךְ — מִי שֶׁכֵּן עֲשֶׂה וּמְסַר נַפְשׁוֹ, מְנַח בְּצִרוֹת וְחֻבוֹת וְכוּ', זֶה מְנַפְּלָאוֹת פְּלִאֵי הַבְּחִירָה, וְכֵן הוּא בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הָעוֹלָם, אִיךְ שֶׁמְכַסִּים וּמְסַתִּירִים אֶת הָאֱמֶת, יִרְאִים וְשִׁלְמִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ גַּמְצָאִים בְּשִׁפְלֵי הַמַּצֵּב, סוֹבְלִין חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ', וְאלוֹ הַקְלִי עוֹלָם בַּעֲלֵי לְשׁוֹן-הָרַע וְכוּ', רָשָׁעִים נוֹאֲפִים יוֹשְׁבִים עַל הַגִּבָּה וְכוּ', כָּל זֶה הוּא מַצַּד הַבְּחִירָה, עַל-פִּי כָּל אֱלוֹ הַקְדָּמוֹת אֲנִי מִבִּין אִיךְ יָכֻלוּ לַהֲטָעוֹת גַּם אוֹתָךְ, וְלוֹמַר עָלִי מָה שֶׁאָמְרוּ.

מָה אָמַר לָךְ! אֶצְלִי אֵין דְּבָר "חֲזוֹרָה לְאַחֹר", אִם אֲנִי לוֹקֵחַ אֶת עֲצָמִי עַל אֵיזָה דְּבָר, זֶה הוֹלֵךְ עַד הַסּוֹף, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי צַעַד אַחֵר צַעַד, אִם אֲנִי אוֹמֵר עַל מִישֶׁהוּ שֶׁהוּא יְדִידִי הַצָּמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לִבִּי, זֶה הוֹלֵךְ עַד הַסּוֹף, אֲפֹלוּ שִׁיְהִי אַחֲר־כֵּךְ מָה שִׁיְהִי וְכוּ', וּבִפְרֹט אֶתָּה, שֶׁנֶּעֱשִׂיתָ חֵלֶק מִמֶּנִּי, אִיךְ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת לְהַתְהַפֵּף מִמֶּךָ בֶּן לִילָה לַיּוֹם, מָה אֶתָּה חוֹשֵׁב, שֶׁדָּם זֶה מִים, שִׁיּוּכְלוּ לְהַחֲלִיפוֹ? ! הֲלֹא הֵייתָ קָשׁוּר עָמִי בְּלֵב וְנֶפֶשׁ, וְלֹא הָיָה יוֹם שֶׁלֹּא אָכַתְבָּ לָךְ מִכְתָּב אֶחָד אוֹ שְׁנָיִם, וְלִפְעָמִים גַּם שְׁלֹשָׁה מַדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּלְבִסּוֹף יוֹכְלוּ אֵילּוֹ רָשָׁעִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בִּינִינּוּ, אֵינִי מִבִּין מָה קוֹרָה כָּאֵן!

הֵיטְבָתָּ מְאֹד מְאֹד שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, כִּי אַחֲרֵת מִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת מִהַלְשׁוֹן-הָרַע שֶׁהַכְּנִיסוֹ בְּךָ עָלִי כַּאֲשֶׁר נִהוּג, הֲלֹא מְאֹד

שֶׁהִלַּכְתָּ מִיְּבִנְאֵל, אֲנִי מִרְגִּישׁ שְׁחָלַק מִמֶּנִּי הַלֶּךְ וְנֶאֱבַד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, הֲלֹא סָבַלְתָּ בְּיַחַד עִמִּי הַסָּבָל שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְשֶׁאֵר מִתְנַגְּדִי, וְאִיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת דְּבָר כֵּזֶה, וְעַד הַיּוֹם אֲנִי מְסֻכִּים בְּכָלֵל שְׁעֻזַּבְתָּ אוֹתִי וְנִסְעַתָּ מִיְּבִנְאֵל, וְאֶצְלִי עֲדִין הַכֹּל כִּמּוֹ חֲלוּם רַע, שְׁאִינִי מֵאֲמִין שֶׁבְּאֲמַת עֻזַּבְתָּ אֶת יְבִנְאֵל, אֶצְלִי זֶהוּ רַק עֲנִין שֶׁל זְמַן קָצֵר, וְהִנֵּה אַתָּה שָׁב, כִּי אֶצְלִי בִלְעָדֶיךָ לֹא שׁוּה יְבִנְאֵל מִטְעָמִים כְּמוֹסִים אֲשֶׁר עָמְדִי, וְאִיךְ יְכוּלִים לְהַחֲלִיף יְדִידוֹת שֶׁל שָׁנִים עַל גְּבִי שָׁנִים בְּשִׁבְלִי לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ', הֲלֹא אַתָּה חֲקוּק בְּתוֹךְ לְבִי, וְלֹא תֵצֵא מִלְּבִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה.

דְּבָר אֶחָד אָמַר לָךְ, שָׂאֵם יֵשׁ לִי עוֹד אוֹהֵב נֶאֱמָן כְּמוֹךְ — אֲנִי יוֹדֵעַ.

כָּל זֶה כְּתִבְתִּי בְּזִרְיוֹת קֶדֶם כְּנִיסַת הַשָּׁבָת, כְּשֶׁרַק מִצָּאתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְעַדִּין לְבִי מְפַעֵם וְרוֹעֵד וּמִצְטַעֵר, אִיךְ שָׂגַם לָךְ הַכְּנִיסוֹ לְשׁוֹן-הָרַע עָלִי, אָבֵל מִחֲמַת קָצֵר הַזְּמַן, וְעוֹד מְעַט שָׁבַת מְגִיעָה אֶצְלָנוּ — אֶקְצֹר, וְעוֹד אֶכְתֹּב לָךְ בְּאַרְיכוּת, כִּי מִמֶּנִּי לֹא תֵלֶךְ, וְאַתָּה עוֹד תַּחֲזוֹר מָה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר לִיְבִנְאֵל, לֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוּם דְּבָר, עֲבוּדָה כְּזוֹ תִמָּצֵא גַם בְּגָלִיל.

הַהֲכָרַח לְקָצֵר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ט תקיא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

עָלִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׂאֲתָם חוֹזְרִים לְגוּר בְּיְבִנְאֵל, וְלֹא יוֹעִילוּ לָכֶם שׁוּם תְּרוּצִים, אֲמַת שְׁעִבְרְתֶּם כְּבֹר הַרְבֵּה גְסִיווּת בְּחִיכָם וּבְפִרְט לְאַחֲרוֹנָה מָה שֶׁקָּרָה בְּיְבִנְאֵל בְּעִנֵּן הַדִּירָה וְהַחֹבֹת וְכוּ', בְּאֲמַת אֵם

בְּעֶלְף הָיָה מְסַפֵּר לִי רַק קִצָּת מֵה הוֹלֵךְ בְּעֶנְנֵי הַדִּירָה לֹא הָיִיתִי מֵיַעַץ
 אוֹתוֹ לְהִשְׁקִיעַ אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת בְּהַדִּירָה שֶׁל ... אֲשֶׁר עִם הַכֶּסֶף
 שֶׁהִשְׁקַעְתָּם הָיִיתָם יְכוּלִים לְבָנוֹת וִילָה, אִיךְ שֶׁהוּא ה' נָתַן וְה' לָקַח,
 יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ, אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ עֲכָשׁוּ, אִם אַחֵר כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת
 וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שֶׁעָבַרְתָּם, אִם הָיוּ שׂוֹאֲלִים אֶתְכֶם בְּשָׂמִים מֶה אַתָּם
 רוֹצִים: "עֲדִיף שִׁיקְחוּ מִכֶּם אֵיזָה יֶלֶד, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, בֶּר מִיָּנֹן,
 חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, אוֹ לַעֲבֹר אֶת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שֶׁעָבַרְתָּם",
 בְּיָדָי הָיִיתָם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וְאוֹמְרִים: "לֹא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 מוֹטֵב שֶׁעָבַר מֶה שֶׁעָבַר, וּבְרוּךְ ה' אֲנִי וּבְעָלִי וְיִלְדִי יִשְׁאַרוּ בְּרִיאִים",
 וְעַל-כֵּן תִּדְעִי לָךְ, שֶׁאַתָּם חוֹזְרִים לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִזְמִין לָכֶם דִּירָה טוֹבָה מְשֻׁלָּכֶם, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מֵהַכָּלָל
 רוֹצִים אֶתְכֶם שֵׁם וְאַתָּם חֹסְרִים לָנוּ שֵׁם.

מַחֲמַת טְרָדוֹת הַשָּׁבַת שֶׁנִּכְנָס אֵלֵינוּ אֶקְצֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבְתְכֶם כָּל הַיָּמִים...

י"ט תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֶר וְאֶרָא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... יָרוּ יָאִיר.

אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁכָּתַבְתִּי רְצִיתִי לְשַׁלַּח עוֹד עֶרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ, אֶךְ
 כְּפִי הִנָּרְאָה הַפֶּקֶס לֹא הָיָה מְחַבֵּר, עַל-כֵּן אֲנִי שׂוֹלַח עֲכָשׁוּ
 מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ אֶצְלָנוּ.

עֲדִין אֲנִי בְּצֹעַר גָּדוֹל עַל הַלְשׁוֹן-הָרַע שֶׁאָמְרוּ לָךְ בְּשָׁמִי, וּמִי
 יוֹדֵעַ מֶה שֶׁעוֹד יֵאמְרוּ, עַל-כָּל-פָּנִים אִיךְ שֶׁהוּא הָאֻמָּת עַד לַעֲצָמוֹ,
 וּמִצַּד הַבְּחִירָה וְהַנִּסְיֹן יֵשׁ רְשׁוֹת לְכָל אֶחָד לֹאֵר אֶת שְׁלוֹ.

אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁאַתָּה צָמוּד בְּלִבִּי, וְאִיךְ שֶׁאַתָּה חֹסֵר לִי,
 הָיִיתָ מְשֻׁתָּמִם מְרַב אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ, וּכְפִי הִנָּרְאָה הַסֵּם"ךְ-מ"ם עוֹשָׂה
 אֶת שְׁלוֹ לַעֲשׂוֹת מַחֲלָקָת וּפְרוּדִים וְכו', תֵּאֱמַר לִי, שֶׁהוּא לֹא יִצְלַח,

כִּי אֲנַחְנוּ נָקִים עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְנִגְלָה וּנְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל אֵף כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֵׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, שִׁסְתָּם מְבַלְבְּלִים אֶת בְּנֵי-אָדָם עִם "דְּמִיוֹנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר", רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֹן, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הַדּוֹר כָּל-כָּף יְרוּד וְנִפּוֹל, עַד שֶׁאֵין שׁוּם "שְׁעוֹר קוֹמָה" שְׂיוֹכֵל לִצְאֵת נֶגֶד הַקְּלָפָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר לְבִסּוֹף תַּעֲשֶׂה הָרֶס בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְהַפְרָתִי כָּכָר אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנָסוּ לִיְבֹנָאֵל, אֲבָל אֲנִי מְקַנָּה, שְׁאוּר רַבֵּנוּ ז"ל יִתְגַּבֵּר וְיִתְפַּשֵּׁט מְאֹד בְּעוֹלָם, וְיִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְהַפִּירוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאַרְא, רֹאש־חֹדֶשׁ שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי ... גִּירו יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּאַמֶּת רְצִיתִי לְכָתֵב לָךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ, אֵף הִיִּיתִי עֲסוּק מְאֹד מְאֹד מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ מִמָּשׁ שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת עִם אֲחִיד וְגִיסְתָּךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי הִיָּה מַשְׁהוּ רְצִינִי מְאֹד מְאֹד, וּכְכָר הָיוּ אֲמוּרִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, וּכְכָר אֲנִי בַּעֲצָמִי בְּאַמְצָע הַשָּׁבוּעַ הַגְּבִהִתִּי אֶת הַיָּדַיִם, וְרֹאיתִי שְׁכָכָר אַחֵר הַמַּעֲשֶׂה, וְהֵם הוֹלְכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּבֹאוֹתוֹ לִילָה לֹא יִכְלָתִי לִישֹׁן כָּלֵל, וְאַמְרָתִי לַעֲצָמִי: אִם-כֵּן אֲחִבֵּר קִנְטָרֶס "לָמָּה לְהַתְגַּרֵּשׁ", וְזֶה יִהְיֶה הַנִּסְיוֹן הָאַחֲרוֹן שְׁלִי, וְתִכְף-וּמִיד סִימָתִי אֶת זֶה, וְנִתְתִּי לְשִׁנְיָהֶם, וּכְפִי הַנִּרְאָה זֶה מָה שֶׁהַחֲזִיר אוֹתָהּ, וְעַל-כֵּן מִכָּל זֶה לֹא תִהְיֶה הַפְּנָאִי לְכָתֵב לָךְ, אֵף שֶׁמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְהִיּוֹת בְּקִשָּׁר.

עֲכָשׁוּ בְּעִנְיָן שְׁאַתָּה צָרִיךְ לִילָךְ וְכו', תַּעֲשֶׂה בְּדִיוּק כְּמוֹ

שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ, וְתֹאמַר שְׁאֲמַךְ בָּאָה אֵלֶיךָ תָּמִיד וְכו', וְהִכַּל בְּתַמִּימוֹת
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְהִקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִהָעֵל הַזֶּה,
וְתִפְטֹר לְגַמְרִי, הָעֵקֶר מֵאֵךְ נִישָׁט קִיִּין שׁוּם חֲכָמוֹת, אוֹן דָּאס אִיז
בְּעֶסֶר.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף, בְּוֹדֵאֵי צָרִיכִין לְרֹאוֹת לְגַמֵּר עִם גִּיסְתָּךְ, כִּי בְּתָךְ
בְּגִרָה וְכו', אֵךְ צָרִיכִים קִדָּם לְבָרֵר אִם בְּאַמֶּת הוּא רִוֵּךְ וְכו', וְכֵן אֵת
הַמִּדּוֹת שָׁלוּ, וְאִם הֵם מוֹצֵאִים חֵן אֶחָד בְּעֵינֵי הַשִּׁנִּי, שִׁיגְמְרוּ אֵת זֶה
בְּכִי טוֹב, כִּי חֲבָל לְחַפּוֹת כִּי עִם בֵּת וְאַסּוּר לְחַפּוֹת.

אוֹדוֹת "אוֹר יִבְנָאֵל", עֲדִין לֹא קִבַּלְתִּי אֵת מִסְפֵּר 37, וְאֵת מִסְפֵּר
47 עֲדִין לֹא מִסְרַת לְהַדְפִּיס, וְזֶה חֲבָל מְאֹד, הוּא מוֹכֵן לְהַדְפִּיס כָּל
מָה שֶׁתֵּתֵן לוֹ, אֵךְ אַתָּה צָרִיךְ לִתֵּת לוֹ לְכָל הַפָּחוֹת כְּשֶׁלֶשָׁה יָמִים
יְמֵי עֲבוּדָה, וְזֶה בְּזִרְיוֹת גְּדוּלָּה, כִּי גַם כָּאֵן לֹא הֵייתִי יָכוֹל לְהִרְאוֹת
אֵת זֶה יוֹתֵר מֵהֵר, וְהִנֵּה מֵאֹז שִׁיִּצָּא מִסְפֵּר 37 כָּבֵר עָבְרוּ שְׁבוּעִים,
וְלֹא הִבֵּאתָ לוֹ עוֹד אֶחָד, וְעַל-כֵּן הוּא חוֹשֵׁב שֶׁכָּךְ זֶה יִהְיֶה בְּכָל
חֹדֶשׁ. לְדַעֲתִי, מִסְפֵּר 47 שִׁיִּשָּׂאֵר עַל חֹדֶשׁ טִבֵּת, כִּי עֲנִין הַצִּיּוֹן
וְהַמִּכְתָּב שִׁיךְ עוֹד לְטִבֵּת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כְּפִי שְׁאֵתָה מִבֵּין, אֲבָל הוּא
מוֹכֵן לְהַדְפִּיס כָּל מָה שֶׁתֵּתֵן לוֹ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מִבֵּין הֵיטֵב אֵת הַדְּחָקוֹת שֶׁלָּךְ,
וְאַקְנֶה, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּבוֹאֵי עַל שְׁבֶת יִתְרוֹ לְשֵׁלֶם לָךְ עַל כָּל
הַעֲתוּנִים שֶׁאֲנִי חַיֵּב לָךְ, וְחֲבָל שִׁיִּפְסֹק, כִּי הוּא כְּלִי נִפְלֵא לְגִלוֹת בּוֹ
אֵת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל — אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה לְהַמוֹן עַם. גַּם טוֹב שֶׁלֹּא
תִקְצֹר אֵת הַכְּתוּבוֹת שֶׁל ... כִּי הֵן טוֹבוֹת מְאֹד.

אַקְנֶה שְׁאֵתָה מִמִּשִּׁיךְ בְּדִרְשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש, כִּי מְאֹד רְצִיתִי כָּבֵר
לְהַדְפִּיס חֶלֶק ג'.

הַמְּחַפָּה לְתַשׁוּבָה...

י"ט תּקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֵדֶר וָאֵרָא, רֹאש־חֹדֶשׁ שָׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת הַמַּכְתָּב בְּשָׂהֳרָה עֲדִין שַׁבַּת, לָכֵן לֹא יָכַלְתִּי לְהַשִּׁיבָךְ.

לְדַעְתִּי, צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּקָּנָה חֲזָקָה, שֶׁהִילָדִים אָסוּר לָהֶם לָלֶכֶת לְבֵד לַמַּקְנָה בְּלִי הוֹרִים, וְהַתַּקָּנָה הַזֹּאת כָּבֹד תַּקָּנֹת בְּהִמּוֹן יְשִׁיבוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁמָר אֶת יְלָדֵינוּ מִכָּל ר"ע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

תַּכְּוִימִיד בְּשִׂאתָהּ מִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה עוֹד קָדָם תַּפְלַת הַנִּתְיָקִין שְׁלַח פָּקֵס, וְאִזּוֹ אֲצַלֵּל אֵלֶיךָ, כִּי אֲצַלְנוּ עֲדִין מוֹצָאֵי שַׁבַּת־קָדֵשׁ אֲרֹךְ.

אִם בְּכָל זֹאת לֹא אֲשִׁיג אוֹתָךְ, רְאֵה לְקִנּוֹת הַיּוֹם אֶת הַפְּלוֹרוֹסֶנְטִים וְכָל חֲלָקֵי הַתְּאוֹרָה, כְּדֵי לְהַרְפִּיב לְמַעֲלָה, כִּי זֶה לְטוֹבַת הַתְּלָמִידִים כִּף שִׁיּוּכָלוּ לְאָכַל שֵׁם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ בְּכָלֵל לְצִאָתָּה, וּבִפְרָט בַּעַת שֶׁהַחִילוּנִים בַּחוּץ.

אוֹדוֹת הַתַּכְּנוּן, פְּשׁוּט בְּרָגַע זֶה אֵין לִי שׁוּם כֶּסֶף, וְזֶהוּ סָבוּם גְּדוֹל, וְעַל־כֵּן חִבָּה עֲדִין עִם הַתַּכְּנוּן, קָדָם לְגִמְרָא פָּאן, וּבִפְרָט בְּשָׁבוּעַ זֶה אֲנִי צָרִיךְ לְגַיֵּס כֶּסֶף לְרֹאשׁוֹן בַּחֹדֶשׁ, שֶׁהוּצָאתָ טְשָׁקִים.

אֲנִי מַקְנָה שֶׁ... יִסְדֵּר הַיּוֹם אֶת שְׁעַר הַכְּנִיסָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תּקטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֹאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, ב' שָׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי, שְׂתַכְךָ-וּמִיד
הַתְּחַלְתָּם לְתַקַּתְךָ אֶת קִנְטָרְס "לִמָּה לְהַתְגַּרֵּשׁ", כִּי עִם הַקִּנְטָרְס הַזֶּה
הַצִּלְתִּי מִשְׁפָּחָה מִלָּרֶדֶת אֶל פִּי פַחַת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּבִזְכוּת הַקִּנְטָרְס
הַזֶּה לֹא הִתְגַּרְשׁוּ, וְזֶה קָרָה הַשְּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן נִסְכָּם בְּדַעְתִּי לְחַבֵּר עוֹד
כְּמָה קִנְטָרְסִים עַל נוֹשֵׂא זֶה, יַעֲזֹר לִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲדִין לֹא קַבְלָתִי עֵתוֹן מִסְפֵּר 37, אוֹלִי תוֹכֵל לִגְשֵׁת אֶל חֲמִי,
וְלִשְׁלַח עֲמוֹ, כִּי הוּא נוֹסֵעַ מִחֵר כָּךְ אֲנִי חוֹשֵׁב, אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל מֵה
שְׁיֹתֵר מֵהָר לְהַכִּין סְפָרִים חֲדָשִׁים, אֲבָל טְרִדוֹתִי רַבּוּ כִּמּוֹ שָׂרְבוּ,
וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה מֵה שְׁיֹתֵר סְפָרִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה מִכָּל
הַלִּיצָנוֹת וּמִכָּל הַלְשׁוֹן-הָרַע שְׁמִדְבָּרִים עָלֵי וְכוּ', לֹא יִשָּׂאֵר רַק אֵלּוֹ
הַסְפָּרִים, וְרַק זֶה קוֹבֵעַ וְזֶה יִקְבַּע וְכוּ', וְעַל-כֵּן מָה וְלִמָּה לְהַתְּבַלְּבֵל.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּךְ בָּרָא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, שְׂיִהְיֶה
הַכֹּל בְּבַחֲיִנַת הַעֲלָמָה וְהַסְתָּרָה בְּשִׁבִּיל הַבְּחִינָה וְהַנְסִיוֹן. תֵּאֱמִין לִי
אִם סְפָרִי "אֲשֶׁר בַּנְחָל", אוֹ "אוֹצֵר הַקִּנְטָרְסִים" הֵיוּ מִלְּפָנַי כְּמָה
דוֹרוֹת, הֵיכָּה גַם-כֵּן חֲדוּשׁ נִפְלָא לְמִי שְׁמִסְתַּכֵּל בְּעֵין הָאֱמֶת, וְיִבּוֹא
הַיּוֹם כְּשֶׁאֲזַנְכָה כָּבֵד לְהִיּוֹת לְמַעַלָּה וְכוּ', אֲזִי דִיקָא יַעֲשׂוּ הַסְפָּרִים
הַקְדוֹשִׁים הָאֵלּוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת וּמִהֲפָכָה גְדוֹלָה וְכוּ', וְיִתְמָהּ מָאֵד מָאֵד
— עַל זֶה הֵיוּ חוֹלְקִים וְכוּ'??

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מָאֵד מָאֵד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יִפִּיל אוֹתָךְ,
תִּכְתֹּב אֶת תְּגוּבַת אֲשֶׁתְּךָ עַל הַקִּנְטָרְס, הַעֲקֹר לְהַכְנִיס מִרְאֵה מְקוֹמוֹת.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מָאֵד ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מִכְתָּבְךָ, מִמָּשׁ בָּעֵת שְׂרָצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ

מה קרה היום וכו', ואני מקנה כיון דאידחי אידחי בת דינא בטל דינא (סנהדרין צח), והכל יתבטל, בעזרתו יתברך.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להגיע ביום חמישי פרישת יתרו, ולשבות שבת ביבנאל, ותכף-ומיד אני מכרח לחזור, ועל-כן יכולים לעשות אז חלאקה, יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא להרבה נחת ממנו ומכל יוצאי חלציה.

אתה צודק, זה יכול להיות ששלחת פתבות ונשארו ולא נדפסו מאיזה טעם, אני מקנה שתמשיך, כי הוא כלי נפלא להמשיך בו אור רבנו ו"ל.

אני מקנה להביא עמי את כל הקסטות של התורות שחסר, ראה לסדר עד היכן שיש לה, ואם תוכל להכניס מראי מקומות, ואם לא, אזי ... מוכן לזה, כי ספר עם מראי מקומות יוצא יפה מאד.

רק חזק ואמץ, ואני מקנה, שסוף כל סוף הפל יתהפך לטובה, ותאמין לי שגם אחיד היו לו נסים גדולים, אבל איני מקנא בחיים שיש לו, לא עלינו, ישמרהו הקדוש-ברוך-הוא מכל רע, והפל יתהפך לטובה.

הדורש שלומך תמיד...

י"ט תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה לידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהפל יתהפך לטובה, תאמין לי, שגם לי היו צרות רבות עם בחורים בגיל שש עשרה, ואפלו יותר מבגורים כמו שאמה זוכר, ולבסוף הפל עבר ונתבגרו ונעשו בני-אדם וכו', אני מקנה שיעזר אותם המכתב וכך ישתנו, אך עם כל זאת צריכים הרבה סבלנות, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר

לנו, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו"ל הַמַּחֲלֵק סִבְלָנוּת עַל-יְדֵי לְמוּדוֹ הַטּוֹב, וְכַמּוֹבָא בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה, שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת הִיא יְסוֹד גָּדוֹל בְּחַיִּים, וּבְלִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת אִי-אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם כָּלֵל, רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹד תִּרְאֶה נִסִּים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּאֵן תִּהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאִף שֶׁעָכְשׁוּ נִדְמָה כְּחִלּוֹם, אָבֵל הַחִלּוֹם יִתְגַּשֵּׁם, בְּעֶזְרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲנִי עוֹד זֹכֵר שֶׁלֹּא חָלַמְתִּי עַל הַבִּנְיָן בְּרַחֲוֹב 47, רַק כָּלֵם בָּאוּ לְבִיתִי, וְאַחֲרֵכֶּךָ לֹא שִׁעַרְתִּי בְּכָלֵל עַל יְבִנְאֵל, וְאַחֲרֵכֶּךָ עַל הַבִּנְיָן הַקּוֹדֶם, וּמִכָּל שָׁכֵן עַל הַבִּנְיָן הַזֶּה, וְעוֹד יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֹאוֹת נִסִּים וְנִגְלִים בֵּית-מִדְרָשׁ עֲנָקִי, תִּלְמוּד-תּוֹרָה בְּמִכְנֶה פְּרָטִית, וְכֵן בֵּית-סֵפֶר בְּמִכְנֶה פְּרָטִי, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, ב' שָׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּזֶה שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁךְ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְעֶזְרַת לִי לְבָנוֹת אֶת הַחֲדָר לְמַעַלָּה וְכֵן אֶת הַמְטָבְחוֹן וְכָל הַתְּקוּנִים, וְאֲנִי מַעְרִיף אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי, רַק אַתָּה הַתְּנַדְבֶּכֶת לַעֲזֹר לִי, וּבְאַמַּת דְּבִרְתִּי עִמָּךְ בְּטִלְפוֹן, שֶׁכְּדֹאִי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וּבְפָרֵט ... שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה שֶׁלִּקְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַבְּטָחַת הַכְּנָסָה וְאֶת הַבְּטוּחַ לְאִמִּי, וְנִשְׁאָר בְּלִי כְּלוּם, וְעַל-כֵּן אִם פָּעַם הַתְּקוּטָט עִמָּךְ, זֶה הִיָּה רַק מִחֲמַת הַלַּחֲץ שָׁלוּ, אָבֵל תִּדַּע, שֶׁפְּשׁוּט הַצְלָתָ אוֹתִי וְעֶזְרַת לִי מְאֹד מְאֹד, וְאַהֲבָה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּיוֹתֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי מְקוּנָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכָל לְהַקִּים אֵיזָה מַפְעֵל בְּיַבְנָאֵל, וְתַהֲיָה לָךְ
פְּרִנְסָה בְּשֹׁפֶע. כִּי, תַּהֲלֶה לְאֵל, אַתָּה בַּחֲזֹר תְּרוּץ, וְיֵשׁ לָךְ רֹאשׁ עַל
הַכְּתָפִים, וּבְעֶזְרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ תַּצְלִיחַ.

בֵּן רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּהּ מִשׁוּם דְּבָר
שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּרְוֶה רַב גִּנְחַת מִלְדִּיךָ,
וְשִׁיגְדְּלוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים, וְתַרְוֶה רַב גִּנְחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקָּר בְּמִנְיָן, וּבִזְכוּת
זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַהֲיָה לָךְ דְּבָר שְׁבַמְנִיָּן, שְׁתַּהֲיָה לָךְ
פְּרִנְסָה בְּשֹׁפֶע, וְאַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְגַעַע בָּךְ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (גִּטִּין ז): מִי שֶׁנִּזְהָר לְהַשְׁכִּים וּלְהַעֲרִיב לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ,
עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַשְׁוֹנָאִים נוֹפְלִים תַּחְתָּיו, וְעַל-כֵּן תַּהֲיָה חֲזֹק בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד לְבֹא וּלְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקָּר בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אִם אֶפְשָׁר גַּם לְהַצְטַרֵּף לַשַּׁעוֹר שֶׁל הָרֵב ... מַה טוֹב וּמַה נְּעִים.

הַעֲקֵר רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִיטִיב עִמָּךְ
כְּמוֹ שֶׁהֵיטִבְתָּ עִמִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר בֹּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לַשֹּׁמַע
הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שְׁאֵת מְחֻזָּקָת אֶת עֲצָמָהּ בְּתַקָּה הַצְרוֹת וְהַדְחָקוֹת
שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנוּת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאִי לְהַתְּאָזֵר בְּמַדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהַתְּאָזֵר בְּמַדַּת

הַסְבִּלְנוּת, כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְהִנָּהֵיג בֵּית אֶלָּא בְּסִבְלָנוּת, וְתַמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל וּלְכַכּוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל הַצְלַחַת בְּעֵלְךָ וְעַל הַצְלַחַת הַיְלָדִים, וְתַדְעִי וְתַאֲמִינִי, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאֵת תִּדְבְּרִי וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְאַף שְׂבִין כָּךְ וּבִין כָּךְ אֵת לֹא שׁוֹמֵעַת וְלֹא רוֹאֶה שׁוֹם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְעַל-כֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה — לְשַׁפֵּךְ דְּמָעוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲסוּס וִירַחֵם עֲלֶיךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים מְאֹד מִתְחַשְּׁבִים עִם הַתְּפִלָּה שְׁהֵאֲשָׁה מִתְפַּלֵּלַת וּמִבְקָשָׁת, וְעַל-כֵּן רְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַדְלִיק גֵּר לְכַבּוֹד הַתֵּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְלְהַדְלִיק גֵּר לְכַבּוֹד הַתֵּנָּא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגָּס, וּלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲסוּס וִירַחֵם עֲלֶיךָ, וְתַשְׁפְּכִי שִׁיחַ וְתִפְלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁבַעֲלָךְ יִשְׁתַּנָּה, וְאִז תִּרְאִי סוּף כָּל סוּף אֵת גְּדֹל הַנָּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הָיוּ בְנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מִמַּעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַבִּקְשָׁה, וְאִיךָ שְׁתִּפְלְתָם נִשְׁמָעַת וְנִתְקַבְּלַת לְמַעֲלָה, הָיוּ עוֹסְקִים בָּזֶה תָּמִיד, וְעַל-כֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְאַזֵּר מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמָע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁתַּצְלִיחִי — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעוֹד תִּרְוִי הֶרְבֵּה גַּחַת הֵן מִבְּעֵלְךָ וְהֵן מִהַיְלָדִים, וּמוֹבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ, שְׁפַעֵם אַחַת הַתְּחַתָּנָה אֲשֶׁה עִם אֵיזָה בּוֹר וְעִם הָאָרֶץ, וְהִיתָה לָּהּ עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי חֲשָׁבָה שְׁהִתְחַתָּנָה עִם תַּלְמִיד חֲכָם, וּבִכְתָּה הֶרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמַע אֵת תְּפִלָּתָהּ, וְהַכֵּל נִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְקַנָּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁהַכֵּל יִשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה. הַעֲקֹר רְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, וְאִז תִּרְאִי נָסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמַּת בְּעֵלְךָ הוּא נִשְׁמָה טוֹבָה, יֵשׁ לוֹ מְדוֹת טוֹבוֹת, אֵךְ כְּפִי הַנִּרְאָה הוּא לֹא לְמַד, וְעַל-כֵּן עוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אוֹתוֹ מְאֹד לְכָךְ זְכוּת, וּבְזְכוּת זֶה הַכֵּל יִשְׁתַּנָּה.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפִנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִכְרִט לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְדַבְּרִי תָמִיד עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְחַזְּקִי אוֹתָן, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בַּמַּצֹּה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה — לַחֲזֹק וּלְאַמֵּץ אֶת שְׁאֵר אֲנָשִׁים, וּבִנְכוֹת זֶה גַם אֶת תְּהִי מְחֻנָּקָת.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁכָּתַבְתָּ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַהִתְחַזְּקוֹת, הוּא יָקָר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינַי.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ עַל מַה כּוֹן מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל — צְדִיק הָאֱמֶת אוֹ צְדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נִפְלְאָה מְאֹד, זֶה סוֹכֵב עַל רַבְּנוּ ו"ל, וְהִיכֵן שְׁמֹנְפִיר צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים, זֶה סוֹכֵב עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֱמֶתִיִּים, הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינָם מְסִיחִים דַּעְתָּם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרָגַע, וְהֵם הַעוֹבְדֵי הַשֵּׁם הָאֱמֶתִיִּים, אֵךְ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁינֹכָה לְמַצֵּא אוֹתָם, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, נִתְהַפֵּךְ הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין יוֹדְעִים הִיכֵן אֶהְרֵן שְׂרוּי וְהִיכֵן מֹשֶׁה שְׂרוּי וְכוּ' וְכוּ'.

אוֹדוֹת שְׁאַתָּה מִפִּיךָ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם — אֵין לְמַעֲלָה מְזִה בְּשִׁבִּיל תַּקוּן הַבְּרִית, וּמַה גַּם שְׁבִנְכוֹת זֶה תְּהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה, וּתְשַׁתַּדֵּל לְתֵן אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְאַשְׁתָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית אֱמֶתִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ —
הוּא הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׁחִזָק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר
עִם לִבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לֵאמֹר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, כִּי הַלְמוּד
מְשֻׁנּוֹת מְזוּכָּר וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְתִהְיֶה חֲזָק וְאִמִּין
בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקכ"א.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בָּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּדּוֹל יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צַעֲרִי וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מִמָּה שֵׁשׁ
לָךְ צְרוֹת וְיִסּוּרִים בְּבֵית — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הוּא לְמוּד
עֵמֶק עֵמֶק בְּהִתְחַזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וְקִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וּבִפְרֹט בְּבֵיתוֹ, וְעַקֵּר גִּדְלַת בֵּר
יִשְׂרָאֵל הוּא, שְׁיִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא יִפֹּל וְלֹא יִתְאַשׁ מִשּׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, אִתָּה רְאֵה לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִהְיֶה
סִבְלָן גִּדּוֹל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לִהְיוֹת סִבְלָן גִּדּוֹל מְאֹד מְאֹד,
וְאִי-אֶפְשָׁר לְעִבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאִי-אֶפְשָׁר
לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַקְוָה הֶאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ
לְגִמְרֵי לְגִמְרֵי אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וּלְהַנְדִּיעַ, שְׁאִין
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גִּמּוּר הוּא, וְצָרִיכִים לְחַקֵּק

בדעתו היטב היטב ידיעה זו, אֲשֶׁר אין בלעדיו יתברך כלל, ורִבְנוּ ו"ל אָמַר (שיחות הר"ן, סימן נג): אֶצֶל הַעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דָּבָר קָטָן, אֲבָל אֶצְלֵי אֲמוּנָה הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד. וּבִפְרוּשׁ אָמַר: מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה, אֲזִי חַיֵּי חַיִּים, וּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, אֲזִי חַיֵּי מְרוּרִים מְאֹד, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה יוֹדֵעַ, בְּשָׁעָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמִכְאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִיטִיב עִמּוֹ לְבִסּוּף, וְזוֹ כְּפֶרֶת עוֹנוֹת, וּמִחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ, אֲבָל מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, אֵין לוֹ אֵל מִי לְבָרַח, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הָאֲמוּנָה שֶׁתְּבִיא אוֹתָהּ לְאֲרִיכוֹת אַפִּים. וְהִיא טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה, וְתֹאמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מְלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְשֵׁם מְדַבֵּר רִבְנוּ ו"ל מַעֲנִין אֲרִיכוֹת אַפִּים, שֶׁזֶה זֻכִּים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא אֲמוּנָה, וְתִהְיֶה לָּאֵל, אֲתָהּ זֻכָּה לְגוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְרֹאוי לָהּ לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמָהּ מְדִי פַעַם בְּפַעַם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁאֲתָהּ זֻכָּה לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמֶה יַעֲשֶׂה כָּל אַחֲנִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֵינָם זֻכִּים לְגוֹר עֲדִין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן רֹאוי לָהּ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָהּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁאֲתָהּ גֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן, כְּשֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָיָה מַעֲמִיד אֶת עֲצָמוֹ מְדִי פַעַם בְּפַעַם, וְהָיָה שׂוֹאֵל אֶת עֲצָמוֹ: "וּוי גִּי אֵיךְ?" וְהָשִׁיב לְעֲצָמוֹ: "אֵין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל" ... וְכֵן הָיָה בְּכָל פַּעַם: "וּוי זִטָּן אֵיךְ?" וְהָשִׁיב לְעֲצָמוֹ: "אֵין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל" ... כִּי רָצָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבְאֵמֶת צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם בִּידיֶעָה זוֹ, לִידַע שְׁגָרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֻכִּים לְאֲרִיכוֹת אַפִּים לְהֹאֲרִיךְ אָפוֹ עַל כָּל מֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

וּבְכִפְרֵט מֶה שְׁעוֹבֵר עַל אַבְרָהָם עִם אִשְׁתּוֹ, עַל זֶה צְרִיכִים אֶרֶץ אַפִּים יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וְהִיא טוֹב מְאֹד, שֶׁגַּם תִּקְבַּע לְעֲצָמָהּ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי הַנִּפְלָא "אֶרֶץ אַפִּים", שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר מְכַל הַעֲנִינִים שֶׁרָק צְרִיכִים סְבָלָנוּת, וְאַחַד מֵהֶם הוּא עִם הָאִשָּׁה, וּבְכִפְרֵט בְּמַצָּבָה צְרִיכִים הִרְבָּה סְבָלָנוּת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתַחֲדֵשׁ אֶת

החברותא שלך, ותתחילו ללמד ביתר שאת וביתר עז, וכן תדבר על לב בני הנעורים מעבודת השם יתברך, ואל תסתפל על כל אלו הלצים שמתלוצצים מדבורים אלו, מה לנו ולָהֶם?! ילכו כל אחד כפי דרכו שבחר לו, ואנחנו נדבק את עצמנו רק אל הקדוש-ברוך-הוא, כי זה כל הלימוד של רבנו ז"ל — להוציא את האדם מהפח יקוש שנפל לשם וכו' וכו', ולקשטו בקשואים נפלאים ולהחזירו אליו יתברך, ובפרט שיש לנו עצה נוראה ונפלאה מאד מרבנו ז"ל — ענין הדבור לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, היא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל, ועל-כן הרגל את עצמך להתבודד עמו יתברך בכל יום ויום, ותהיה קבוע על דבר זה, ואפלו רק כמה דבורים גם-כן טוב מאד מאד, הינו בשעה שאתה יוצא מפתח ביתך, כבר תתחיל לבקש ממנו יתברך, שתנצל מראיות אסורות ומשמיעות אסורות ומכעס וקפדות, ומכל שכן מדבורים אסורים, שהוא לשון-הרע ורכילות וליצנות, והדבק את עצמך רק בו יתברך, כי באמת אין לנו אף אחד בזה העולם — רק הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן אשרי ואשרי מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ואז יצליח את דרכו.

אהובי, ידידי היקר! ראה איך שעוברים עלינו הימים והלילות, ומה נשאר מהאדם? רק מה שזכה לדבר דבורים, בעבודת השם יתברך ועל-כן ראה להיות חזק בעבודה הקדושה הזו — הן לדבר עם בני הנעורים מעבודת השם יתברך, ותעוררם ותחזקם ותאמץם, שילכו על-פי דעת רבנו ז"ל. והן שתדבר עמו יתברך משעה שאתה יוצא מפתח ביתך, עד שאתה הולך למקוה, יש לך כברת דרך ששם אתה יכול לדבר דבורים אליו יתברך, ומהמקוה עד בית-המדרש אתה יכול לדבר אליו יתברך, ובית-המדרש עד הפתח אתה יכול לדבר אליו יתברך, וכן בכל מקום שרק אתה הולך, הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, ועל-ידי-זה תנצל מכל מיני צרות ויסורים ואוירים ארסיים של נאוף שיש בעולם, ותהיה שמור מהכל, כי בזה שמרגילים את עצמו לדבר עמו יתברך, על-ידי-זה נצולים מהכל, ואשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ותרגיל את עצמך לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הטשעק על סף מאה ושמונים דולר להדפסת הספרים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימקו ממך כל הדינים, ותזכה להשתתף תמיד בהדפסת הספרים הקדושים, ותהיה זוכה ומזכה את הרבים, וזכות הרבים תהיה תלויה בך.

ראה לחזק את עצמך ביותר במדת השמחה, כי כל הבלבולים שעוברים על האדם, הם רק מחמת העצלות, ועצלות נכנסת בו מרב עוונותיו, וכשאדם שש ושמח, על-ידי-זה הוא מדבק את עצמו בו יתברך, כי השמחה מביאה את האדם אל הקדוש-ברוך-הוא, כי "עז וחדנה במקומו" (דברי הימים א' טז, כז), ועל-כן אשרי ואשרי מי שמשמח את עצמו תמיד, ועל-ידי-זה נתעלה מעלה מעלה.

נא ונא תעשה כל מיני השתדליות לדבר בכל יום עמו יתברך על-כל-פנים עשרים דקות, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, היא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, ואשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו.

בענין העבודה וכו', עליך לבקש בכל יום ממנו יתברך, שאתה רוצה לברח מזה, ותספור לו יתברך כל מה שמונע אותך וכו', ומה מעכב אותך וכו', ומה מבלבל אותך וכו', הפל לכל תספור לו יתברך, ותהיה רגיל בזה מדי יום ביומו, ואתה אל תעזב שום מעשה, רק תבקש מהקדוש-ברוך-הוא, ולספור לו יתברך שאתה

רוצה להחליף לפרנסה יותר טובה, ואז תראה מה שהקדוש-ברוך-
הוא יעשה עמך. כי באמת האדם צריך להרגיל את עצמו למסור את
עצמו לגמרי אליו יתברך, ולא יעשה שום אדם בלי הסכמתו יתברך,
ועל-כן אשרי ואשרי מי שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו
לדבר ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, ואז תראה הנסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הרגל את עצמך בלמוד משניות, כי למוד משניות מזכך ומטהר
את הנפש מכל מיני חלדה, וטוב ויפה מאד מאד אם תהיה רגיל
לומר בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, אשר האמירה בעלמא
גם-כן מזככת את הנשמה. ומוכא במדרש תלפיות, שאשר בן יעקב
יושב על פתחו של גיהנום, ומי שלמד משניות, אינו מניחו להכנס
שם. והחיד"א הביא רמז מהפסוק (בראשית מט, כ): "מאשר שמנה
לחמו", למה דיקא אשר יושב על פתחו של גיהנום? שמנ"ה
אותיות משנ"ה, והבן. על-כל-פנים איך שהוא ראה להיות חזק
באמירת משניות, וזה יזכך לך את המחין.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפלתו,
שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליח דרכך, ונשמע ונתבשר תמיד
בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, כי בדורנו זה צריכים
להתחזק מאד מאד באמונה פשוטה, לידע ולהודיע ולהודע,

שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטִּית, וְצָרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדָּה זוֹ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְ"אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת" (מְשָׁלִי כח, כ), וְעַל-יְדֵי תַקְלָה הָאֲמוּנָה זֹכִים לְהַשְׁפִּיעוֹת טוֹבוֹת וְלִבְרָכוֹת מְרֻבּוֹת.

אוֹדוֹת לַמּוֹד שֶׁלֶחֶן עָרוּךְ, תִּדְעַ כִּי רַבְּנוֹ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לַמּוֹד שֶׁלֶחֶן עָרוּךְ יוֹתֵר מֵהַכֵּל, הֵינּוּ יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים (שִׁיחוֹת ה"ו, סִימָן כט), אֲף שֶׁרַבְּנוֹ ו"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁנִּקְבַּע לַעֲצֹמְנוּ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּזִהָר וּבִתְקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּיוֹתֵר הַדְּגִישׁ עַל לַמּוֹד הַלָּכָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לִקְבַּע לַעֲצֹמָה שְׁנֵי שְׁעוּרִים: שְׁעוּר אֶחָד פְּשׁוּט לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִחֵבֵר רַמ"א, כְּדֵי שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲבֹד ד' חֻלְקֵי שֶׁלֶחֶן עָרוּךְ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְשְׁעוּר אֶחָד בְּעִיּוֹן, לְלַמֵּד טוֹר בֵּית יוֹסֵף, וְאַחֲרֵי-כֵן הַשְׁלָחַן עָרוּךְ עִם הַמְּגִנִּים, וּתְבַרֵּר לַעֲצֹמָה אֶת הַהֲלָכָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְרָשָׁם לַעֲצֹמָה אֶת הַסְּכּוּם מִכָּל סִימָן וְסִימָן, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאֶדָם זְכָרוֹן, שִׁיזְכּוֹר כִּי כָּל מֶה שֶׁאֶדָם כּוֹתֵב, זֶה נִשְׁאָר לוֹ בְּזִכְרוֹנוֹ, וְעַל-כֵּן כְּדַאי לְבָרֵר לַעֲצֹמוֹ אֶת הַהֲלָכָה מִכָּל סִימָן וְסִימָן, וְלָרָשָׁם אֶת הַזְכָּרוֹן מֶה שֶׁהוֹצִיא עַד הָאֲחֵרוֹן שֶׁבְּאַחֲרוֹנִים.

מִלְבַּד זֹאת טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה קְבוּעַ עַל דָּף גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, כִּי דָף גִּמְרָא מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹר עֲלִיוֹן מְאֹד, וּמוֹכָא בְּסִפְרֵי הַחַיִּים (מֵאַחֲרֵי הַמַּחֲרָ"ל מִפְּרָג זצ"ל): גִּמְרָ"א רְאִישֵׁי תְבוּת: גִּבְרִיאֵל, מִיִּכְאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיאֵל; הֵינּוּ מִי שִׁזְזָה לְלַמֵּד גִּמְרָא, אֵלּוּ הָאֲרֻבָּעָה מְלָאכֵי שְׁמִירָה שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל רֵעַ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל — רָאָה לְהַתְפַּלֵּל בְּהַתְלַהֲבוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא שְׁחִרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, חֲצוֹת, וְאַפְלוֹ בְּרֶכֶת-הַמְּזוֹן וּקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמָּטָה תֹּאמַר מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, כִּי זֶה מַעוֹרֵר וּמוֹסִיף לְהַפְּנוֹהָ. וְעַל כָּלֵם — הַרְגֵּל אֶת עֲצֹמָה לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָהּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְחַבֵּר אֶת עֲצֹמָה עִם יְרָאֵי הַשֵּׁם, כִּי בְּעֵתֵם

הללו צריכים לחבר את עצמו רק עם יראי השם, ולברח מכל מיני ליצנות הבאה עכשו, כי זה רק הורס את החיים, ומקרר את האדם מיראת שמים, ואשרי מי שזוכה למצא קבוצה של יראי השם, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה ומזכה את עם ישראל בהפצת מעינות החכמה חוצה — אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעסק בעבודה הקדושה הזו, ושום דבר שבעולם לא יוכל לעצר בעדך, כי באמת זכוי הרבים עולה על הכל, וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שיהיה חלקו תמיד ממוכי הרבים, אשר זכות הרבים תגן בעדו בין בגשמיות ובין ברוחניות.

ראה לחזק את עצמך בכל יום לדבר עם האברכים בתמימות ובפשיטות מעצות רבנו ז"ל, ואין לך ממה להתבייש, כי רבנו ז"ל אמר פעם לרבי נפתלי: מה יש לנו להתבייש, בשבילנו נברא העולם (חיי מוהר"ן, סימן רטו), ורצה להחדיר בו ידיעה זו, שבר ישראל אסור לו להתבייש משום בריה שבעולם, אדרבה ראוי לו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולידע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטי פרטית, ועלינו להמשיך את האמונה הזאת לכל בר ישראל, ועל-כן אשרי ואשרי מי שעוסק בזה בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, ואז תצליח את דרכך בכל אשר יפנה, ובפרט הענין של סדר הלמוד, אין לך ממה להתבייש כלל, אדרבה תגלה את זה לכל אחד ואחד, ואתה רואה שהדבורים שלך פועלים,

ועל-כן ראה להמשיך לדבר, ואתה אף פעם אל תכנס בשום ופוחים עם שום ברך שבעולם, רק לגלות להם את אמת עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך.

ראה להתבודד עצמך בכל יום בקביעות, ותמיד כשאתה הולך בדרך, תדבר הרבה עמו ותברך, כי אז בדרך כלל האדם נמצא במצב שבור, ואז ראוי לו להתחבר אל השכינה, וכן מובא בזהר הקדוש (ח"ג פ.): כשאדם נמצא בדרך, אם עוסק בתורה, ומתפלל אליו ותברך, על-ידי-זה השכינה שורה בו, ולכן פשהולכים על הדרך, כדאי להתבודד עמו ותברך, וככה אף פעם אתה לא לבד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לשבות בפרשת יתרו בארצנו הקדושה, ומאד מאד רציתי שתבוא גם-כן לשבת זו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר בא ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל תלמידי ישיבת "בית שלמה", נרם יאיר לנצח.

אתמול בלילה במוצאי-שבת-קדש היתה אספת הורים, וקבלתי דיו"ח מאד מאד שלילי, ונספם בדעתי לסגור את הישיבה חד משמעית, כי לא על זה צפיתי וקויתי, ולא על זה פללתי, כי הולך לי בחיים להקים תלמידים כאלו, שיהיו ממקדשי שם רבנו ז"ל, ולא חס-ושלום, יחללוהו, ועל-כן בהתנהגותכם, ובמה שאתם מתנהגים זה ממש חמור מאד, בלי שום מדות, ובלי שום דרך ארץ, ועל-כן ההכרח לי לסגור את הישיבה, ואני מאד מאד מצטער על כך, אף מה לעשות?! הזהרתי אתכם כל-כך הרבה פעמים

והבטחתם, ולבסוף לא שמעתם בקולי. ועל-כן מה ולמה לי למסר את נפשי על רוח והכל בשאתם אינכם מציתים, כי קויתי שתהיו עובדי השם אמתיים, סוף כל סוף אתם גרים במקום חילוני, רציתי לכל הפחות שתהיו לאות ולמופת ולדגמא יפה לתושבי המקום, איך שבחורי ישיבה מתנהגים, ולבסוף לא רק שאתם לא עובדי השם כרצונו של רבנו ז"ל, אלא אתם מתנהגים ממש כפרועים בזריקת אבנים ובשוכבות וכו' וכו', ובמקום להכניס את כל המרץ בחזרת משניות, בלמוד ב"ספר-המדות", ולהכניס כחות בתפלה והתבודדות — אתם מתפרעים, על-כן נספם בדעתי חזר משמעת, לסגור את הישיבה, ותעברו ללמד בטבריה.

המאחל לכם הצלחה במקום החדש...

י"ט תקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וציוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לכבד איש את רעהו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב הכבוד שאחד מכבד את רעהו. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן, פרק טו): כשם שרואה את כבודו, כך יהיה אדם רואה את כבוד חברו, וכשם שאין האדם רוצה שיצא שם רע על כבודו, כך יהיה אדם רוצה שלא להוציא שם רע על כבודו של חברו; ולכן תשתדלו לכבד אחד את השני, ובזה אתם מרבים כבוד שמים. וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שנוזק לכבד אחד את השני, ולשמר את עצמו מאד מאד לא להתכבד בקלון חברו, שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי חגיגה, פרק ב'): המתכבד בקלון

חֲבֵרוֹ, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, בְּכָבוֹד חַיֵּי עוֹלָמִים לֹא כָּל שָׁנָן, וּמִכָּל שָׁנָן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת זוּלָתוֹ, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הֵם מִשְׁכַּן הַשְּׁכִינָה, וְלִכְּנֹן צָרִיכִים שֵׁם לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי בְּזֶה שְׂמֻכְבָּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, בְּזֶה מְגַלִּים שֶׁהַמְּשִׁיכּוֹ עַל עֲצָמָם כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְאַמֶּת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יִלְקוּט פִּתְּחִים, רַמְזוֹ תַּחֲנִיחַ): צָרִיף הָאָדָם לִהְיוֹת עֲלוּב בְּבֵיתוֹ, אֵין צָרִיף לוֹמַר בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָם לְסַבֵּל עֲלִבּוֹנוֹת בְּבֵיתוֹ וְלֹא לְהִגִּיב, כִּי הַכֹּל כְּפֹרֶת עֲוֹנוֹת, מִכָּל שָׁנָן וְכָל שָׁנָן בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שֵׁם אֵין צָרִיף לוֹמַר שְׂצָרִיכִים לְסַבֵּל עֲלִבּוֹנוֹת וְלֹא לְהִשְׁיב, כִּי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכְּנֹן תִּשְׁתַּדְּלוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! לְכַבֵּד אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וּמִכָּל שָׁנָן שְׂתַּכְבְּדוּ אֶת הַמָּקוֹם. וְכַמוֹכָא בְּשִׁלְחָן עֲרוּף (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן קנא), מִמַּעַלֶּת קִדְשֵׁת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׂאִין נוֹהֲגִים בּוֹ קִלּוֹת רֹאשׁ, כְּגוֹן: שְׁחוּק וְהַתּוֹל וְשִׂיחָה בְּטִלָּה וְכוּ', וּמִכָּל שָׁנָן וְכָל שָׁנָן שְׂאִסּוֹר לַעֲשׂוֹת שׁוּק בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, לִשְׂאֹל וּלְתֵן וּלְמַכּוֹר דְּבָרִים, אֵף שֶׁהַכְּנֶסֶת הִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, אֲבָל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד בְּכָבוֹדוֹ, כִּי הוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמוֹכָא בְּמִגֵּן אֲבֵרָהֶם (שֵׁם סַעֲיָה קָטָן ט'), וְהָאֲרִיז"ל הִיָּה נִזְהָר מִרְקִיקָה, עֵינֵי שֵׁם; עַד כְּדֵי כֹף כְּבֹד אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׂלֹא רָקַק בּוֹ, וְכָל שָׁנָן וְכָל שָׁנָן לַעֲשׂוֹת יָרִיד וְיוֹמָא דְּשׁוּקָא בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית-הַכְּנֶסֶת, זֶה זְלוּל גְּדוֹל, אִם רוֹצִים לְמַכּוֹר מִשְׁהוֹ, שְׂיִמְכְּרוּ אֶת זֶה בְּעִזְרַת נָשִׁים, אֲבָל לֹא בְּתוֹף בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי שֵׁם צָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיֶה הַמָּקוֹם נָקִי, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁשֵּׁם כְּתִיף וְיָד לְנִקּוֹת אֶת הַמָּקוֹם, כִּי הוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאַתֶּם צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהִילָּדִים לוֹמְדִים דְּגָמָא מִהַחֲוָרִים, אִם הַחֲוָרִים מִתְּנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֲרֶץ גְּדוֹל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְשׁוֹמְרִים אֶת עֲצָמָם מִלִּיצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטִלִּים וְשִׂיחָה בְּאַמְצָע הַתְּפִלָּה וּבְאַמְצָע קְרִיאַת הַתּוֹרָה, אֲזִי גַם הִילָּדִים יַחֲקוּ אֶת הַחֲוָרִים, וְהַחֲפּוּף מוֹכֵן מִמִּילָא. וְעַל-כֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל קִדְשֵׁת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שֶׁהוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְתַחֲזְקוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי

על כל אחד ואחד עובר מה שעובר — עניות ודחקות וצמצומים, קטנות וחלישות הדעת וכו', וצריכים לדון את כל אחד לכף זכות, ובזכות זה דון אתכם הקדוש-ברוך-הוא לכף זכות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לכתב לי דיו"ח אם קנית היום את המכשירים האלקטרוניים, ותשתדל ש... ירכיבם, וכן האם הפועלים של קיר אבן עבדו, וכן בענני הארון-קדש והרצוף וכו'.

פה תקבל מכתב כללי לתלותו בלוח המודעות, וכן מכתב לילדים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שזה יועיל, אבל אתה צריך להודיע קדם לר' ... ולר' ... כי הם יכולים לקבל חלישות הדעת, וזה מאוד מאוד נחוץ, כי אני מכיר אותם, וצריכים לשמר מאוד לא לפגוע בהם, כי ממש במסירות נפש הם לומדים עם הילדים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, צריכים רק לקחת אותם בידיים, וזו צריכה להיות עבודת ההורים. ואני זוכר לא פעם אחת, שהילדים במאה שערים השתוללו מאוד מאוד בבית-הכנסת, וקם ר' לוי יצחק ממש כל חצי שעה, וצעק בזו הלשון: "איני מבין, אין לילדים הורים?" כאומר שההורים צריכים לטפל בילדיהם, כי לא יכולים לזרק את העל של כל הילדים על איש אחד, ועל-פן אתה צריך להודיע להם קדם, שזה רק איום ולא הוצאה בפעל, וזה מאוד נחוץ.

המחכה לתשובה מהדיו"ח...

י"ט תַּקְכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. לְדַעֲתִי, תִּמְשִׁיךְ לֹאמֹר מֶה שְּׁאַמְרָתִי לָךְ וְכו', וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי לֹא צְרִיכִים אוֹתָךְ לְגַמְרֵי שֵׁם וְכו', וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ מִמֶּה לְפַחַד כָּלֵל, רַק חֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲחוּס וִירַחֵם עָלֶיךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל מִינֵי עַל שֵׁל בְּשֹׁר וְדָם, וּתִקְבֹּל עַל עֲצָמְךָ עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנָּצֵל מִהַכָּל. הֶעָקֵר צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזַק וְאַמִּיץ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּחַד וְלֹא לַעֲשׂוֹת מִהֶם מְצִיאוֹת, וּמִמִּילָא אֵין לָךְ מִמֶּה לְפַחַד. וְאֵנִי חוֹשֵׁב, שְׁמִכְתָּב מִהַכּוֹלֵל גַּם-כֵּן יִסְפִּיק, וְאַף שְׁזֶה לֹא רְשׁוּם בְּוַעַד הַיְּשִׁיבוֹת, אֶתְּהָ תִּגִּיד כִּמּוֹ שְּׁאַמְרָתִי לָךְ, שְׁבֹאֲתָ כָּאֵן לִיְבִנְאֵל וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְלִיחַ, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּקְכַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי אוֹלֵי אֶתְּהָ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת הַכּוֹלֵל רְשָׁמִית אֲצֵל וְעַד הַיְּשִׁיבוֹת, וְכָךְ לֹא יִהְיוּ בְּעִיּוֹת לְאַבְרָכִי הַכּוֹלֵל וְכו'. הֶעָקֵר רָאָה לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִיִּים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעֲתָךְ כָּלֵל, כִּי כָלֵל זֶה אֶתְּהָ צָרִיךְ לְקַחַת בִּינְדִּיךְ — מִי שְׁעוּסָק בְּצָרְכִי צָבוּר,

עָלִיו לְסִבֵּל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכו', וְחֻשְׁדִּים אוֹתוֹ בְּמָה שְׁחֻשְׁדִּין וְכו', וְעַם כָּל זֹאת אֵין צָרִיכִים לְהִתְפַּעֵל כָּלֵל, רַק אַתָּה תִּמְשִׁיךְ אֶת הַכּוֹלֵל, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיכְנֶסוּ לְגִיּוֹר עוֹד אֲבָרְכִים רְצִינָיִים וְגַם רֹאשׁ הַכּוֹלֵל רְצִינִי, שִׁילְמָדוֹ עִם כָּלֵם, וְזֶה יִהְיֶה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת הַכּוֹלֵל, רַק צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת, כִּי גַם זֶה יַעֲבֹר. הֶעֱקָר אֶל תַּפֵּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל מִשּׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוּלָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר בֹּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בָּנֶךָ, יָכוֹל לִהְיוֹת שֵׁשׁ לוֹ דִּלְקַת בְּאַזְנוֹיִם, שְׁאֵלוֹ כְּאֲבִים חֲזָקִים עַד מָאֵד, וְזֶה עֲכָשׁוּ בַּחֲרָף מָאֵד שְׂכִיחַ בֵּין תִּינוּקוֹת, עַל-כָּל-פָּנִים טוֹב לְהַבְדִּק אֲצֵל רֹפֵא מְמַחָה, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתַרְוֵי רַב נַחַת מִמָּנוּ וּמִכָּל הַיְלָדִים.

אוֹדוֹת מִשְׁפַּחַת ... עֲכָשׁוּ דִּבְרָתִי עִם הַבֵּן שְׁלֵהֶם, וְהוּא כָּבֵר יַדְבֵּר עִמָּהֶם, וְכִנְרָאָה רַק מִמָּנוּ מִפְּחָדִים, אִם זֶה לֹא יֵלֶךְ, אִזּוֹ יִהְיֶה הַהֲכָרַח לְהוֹצִיא אוֹתָם מִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ, מַה לַּעֲשׂוֹת? הַצָּעַר וְהַעֲגָמַת נַפֶּשׁ שֵׁשׁ מֵהֶם, זֶה אֵים וְנוֹרָא, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמֵר לְצִרּוֹתֵי דִי, לֹא מִסְפִּיק לִי לְהִתְמוֹדֵד עִם הַחוּבוֹת הַכְּבִידִים שְׁעוּמָדִים עָלִי, עוֹד גַּם לְדָאג עֲכָשׁוּ עַל שְׂכַר מוֹרוֹת, שְׁאֵין אָנוּ מִקְבָּלִין שׁוֹם תַּקְצִיב אֲלִיָּהוֹן, וְכֵן לְדָאג לְהִישִׁיבָה "בֵּית שְׁלֵמָה", שְׁלֹא חֲסַר שָׁם בְּעִיּוֹת, עוֹד זֹאת צָרִיכִים לְסִבֵּל מֵהֶם חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וּקְלָלוֹת וְכו', לֹא מִסְפִּיק מַה שְׁאַנְחֶנּוּ סוּבָלִים מִהַסָּמ"ךְ-מ"ם וּמִהַמְסִירוֹת שְׁלוֹ.

אֲשֶׁר י"ט תְּקֵלָא בִּנְחָל מַט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְשִׁתְהִיָּה לָכֶם
דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם בְּקֶרֶב מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

אַבְקֵשׁ שִׁתְהִיּוּ בְּקֶשֶׁר לְשִׁמְעַת בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת מִהֵילָד.

י"ט תְּקֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, כ' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּדּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁאַתָּה מְחַדֵּשׁ,
וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי נִהְנֶה מִהַחֲדוּשִׁים, וּכְבֹּר כְּתִבְתִּי לָךְ כַּמָּה פְּעָמִים,
שֶׁהִיָּה טוֹב שִׁישָׁאֵר אֶצְלָךְ, כִּף תּוּכַל לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ מְדִי פֶּעַם בְּפֶעַם,
בְּזֶה שֶׁתִּסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ הַחֲדוּשִׁים שֶׁלָּךְ. וְרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד
עַל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאָמַר שֶׁהוּא תִּקְוֶה גְּדוֹל לְפָנֶיךָ הַבְּרִית וְתִקְוֶה הַמַּח.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֶה שֶׁעוֹבֵר
— יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְחִזָּק
אֶת אַחֲרִים. וְזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְכָל הַמְּקַיֵּם נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל,
כָּאֵלוּ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא (בְּכָא מְצִיעָא יא.), וְאִף פֶּעַם לֹא תִדַּע אֶת מִי
הַצִּלָּת. וְאֲנִי מְקַבֵּל לְאַחֲרוֹנָה בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁמְאֹד נִהְנִים מִהַשְׁעוּר שֶׁלָּךְ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְעַקֵּר הַלְמוּד

צָרִיף לְהִיּוֹת סְפוּרִים מִתְּבָלִים עִם דְּבָרֵי תוֹרָה, בְּאִפְסָן לְהַמְשִׁיךְ אֶת
אֲנָשִׁים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וַיֵּשׁ לֹדֶמֶר (שְׁמוֹת ג', יג): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים, הֲנֵה אֲנֹכִי
כֹּה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתִּי לָהֶם, אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם,
וְאָמְרוּ לִי, מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, אֶהְיֶה
אֲשֶׁר אֶהְיֶה, וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם"
וְגו', וּבִאֲמַת יֵשׁ כָּאֵן לְדַקְדָּק מַה הַקְשִׁיָּה שֶׁשָּׂאֵל מֹשֶׁה רִבְנוֹ, שֶׁעַם
יִשְׂרָאֵל יִשְׁאַלוּ: מַה שְּׁמוֹ, הֲלֹא יָדְעוּ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּפִי שֶׁקִּבְּלוּ
מֵאֲבוֹתֵיהֶם וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵיהֶם עַד יַעֲקֹב אֲבִינוֹ, וְאִפְּלוּ לוֹ יִצְחָר שֶׁהֵם
כֵּן יִשְׁאַלוּ, מַה הַקְשִׁיָּה שֶׁשָּׂאֵל מֹשֶׁה: מַה אָמַר אֱלֹהִים, וְכִי אֵין מֹשֶׁה
רִבְנוֹ יוֹדֵעַ מַה לְהַשִּׁיב לָהֶם? וְכֵן אַחֲר־כֵּן אָמַר אֱלֹקִים אֶל מֹשֶׁה:
אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, וַיֹּאמֶר: כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי
אֲלֵיכֶם, קֹדֶם הוּא אוֹמֵר לוֹ "אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה", וְאַחֲר־כֵּן הוּא אוֹמֵר
לוֹ: "כֹּה תֹאמַר אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם", רַק 'אֶהְיֶה' אֶחָד, וְרַש"י פִּרְשׁ
מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט:): אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, אֶהְיֶה עִמָּהֶם
בְּצֶרֶה זֹאת, אֲשֶׁר אֶהְיֶה עִמָּהֶם בְּשַׁעֲבוּד שְׂאֵר מַלְכוּיֹת, אָמַר לְפָנָיו:
רִבְנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַה אֲנִי מְזַכִּיר לָהֶם צֶרֶה אַחֲרֵת, דִּים צֶרֶה זֶה, אָמַר
לוֹ: יָפֵה אָמַרְתָּ, כֹּה תֹאמַר אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם, הִנֵּנוּ אֶהְיֶה אֶחָד.

וַיּוֹכֵן הַיֵּטֵב עַל-פִּי דְּבָרֵי רִבְנוֹ ו'ל בְּלִקְוִטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א',
סִימָן ו', שְׁאֶהְיֶה הוּא סוֹד הַכֶּתֶר, סוֹד הַרְצוֹן, רַעְוָא דִּרְעוּיָן, וְזוּהִי
הַמְדִּירָגָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁאֵדָם צָרִיף לְזִכּוֹת לָזֶה לְהַפְלִיל בְּסוֹד אָדָם
הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִלְבִּישׁ
אֶת עֲצָמוֹ בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, מִכֶּתֶר עַד מַלְכוּת, וְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה יֵשׁ
לָהּ שֵׁם בְּפָנֶי עֲצָמָה, וְהַשֵּׁם הַמְּאִיר בִּכְתֹּר הוּא אֶהְיֶה, וּמְגַלָּה שֵׁם
רִבְנוֹ ו'ל סוֹד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי שֵׁם אֶהְיֶה הוּא לְשׁוֹן הַמְתַּנָּה,
בְּסוֹד (וַיֵּמָא לַח): הֵבֵא לְשֹׁהַר מְסִיעִין לוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ: הַמֶּתָן; וְזֶה
סוֹד הַתְּשׁוּבָה, שְׁאֵדָם צָרִיף לְדַעַת, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִין סִבְלָנוֹת
גְּדוֹלָה מְאֹד, לְחַכּוֹת לְחַכּוֹת וּלְחַכּוֹת וְכו', וְלֹא לְדַחֵק אֶת
הַשְּׁעָה, כִּי רַב צָרוֹת הָעוֹבְרוֹת עַל בְּגִי-אָדָם הֵן רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת
הַשְּׁעָה, כִּי בִּאֲמַת אִם הִיתָה לְאָדָם סִבְלָנוֹת, הוּא אֵף פַּעַם לֹא הִיָּה

מתעצבן — לא על אשתו, ולא על ילדיו, ולא על חבריו וידידיו, ולא על משפחתו ועל קרוביו, ותמיד היה בסבלנות, שזה סוד התשובה, שהוא משיג את הכתר, אבל קדם התשובה עדין אהיה בהסתרת פנים ממנו, כי עדין לא הכין את עצמו למהוי בעולם, והסתרת פני אהיה בגימטריה ד", הינו כשחוזרים אחורנית בכל פעם: א' אה' אהי"ה, האחרים בגימטריה ד", כי אי-אפשר להגיע לשום מדרגה בזה העולם, אלא על-ידי סבלנות, שנקראת אהיה, כתר, המתן, סוד "כתר לי ועיר ואחונך" (איוב לו, ב); וכשאדם זוכה למדרגה זו, אז הוא נגאל מכל צרותיו, כי כל הצרות בעולם הן רק על-ידי דחיקת השעה, שרוצים שמכרח להיות על המקום, ואם אין לי את זה אני מתפוצץ, והן כל הצרות והמרירות. אבל באמת זה לא כף, כל החיים צריכים ללכת בסבלנות גדולה, ועל-ידי זה מצליחים. וזה מה ששאל משה רבנו: הרי יש שעבוד גדול במצרים, ועוברים גלות מרה ומרורה מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים, שהיה פרעה לוקח תינוקות, ושוחטם ורוחץ בדמם, כמובא בפרוש רש"י. וזו היתה גזרה מרה מאד, וקשי השעבוד ועבודת הפרך. ועל-פן שאלו עם ישראל: מה שמו, באיזה שם הוא יתברך נמצא אתנו, כי הלא עמו אנכי בצרה, שהקדוש-ברוך הוא נמצא אתנו. וזה ששאל משה רבנו: אם ישאלו אותי באיזה שם הקדוש-ברוך הוא נמצא, מה אמר אליהם, הינו שמשה רבנו בעצמו אמר, כי למעשה יש צרה גדולה, ועם ישראל סובלים צרות על גבי צרות, וגלות נוראה, ובמה אנחם אותם, ובמה אחזק אותם? על זה השיב לו הקדוש-ברוך הוא ואמר לו: "אהיה אשר אהיה", רצוא דרעיון, רצון שברצונות, הינו שיחזקו את עצמם ברצונות, וזה 'אהיה עמהם בצרה זאת, אשר אהיה עמהם בשעבוד שאר מלכיות', הינו שייגיד להם, ששם אהיה הוא המציל את האדם מכל צרותיו, על זה בא משה רבנו ושאל: דים בצרה זו, למה אתה צריך להזכיר עוד גליות? על זה השיב לו הקדוש-ברוך הוא: כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם, כי אתה צודק, ותגיד להם רק שם אהיה אחד; כי זה היסוד והעקר בזה העולם, להחזיר בעצמו את שם אהיה, שאדם ידע שאי-אפשר לעבור זה העולם רק

על-ידי מדת הסבֵּלנות, ואין לו רק היום הַזֶּה וְהַרְגֵּעַ הַזֶּה, על-כֵּן פִּשְׁתִּתְפָּרַר לוֹ יְדִיעָה זֹאת, אֵף פֶּעַם לֹא יִדְחַק אֶת הַשָּׁעָה, כִּי רוֹאִין על-פִּירֵב בְּנֵי-אָדָם מְבֻזְזִין אֶת הַיּוֹם שֶׁלָּהֶם, וְחוֹשְׁבִין שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה אִינוֹ יוֹם, אֲבָל תִּכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁנִּתְפָּרַר לָהֶם שָׁגַם הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם, על-יְדִיָּזָה הֵם לֹא דוֹחִים אֶת זֶה עַל יוֹם אַחֵר, דִּים בְּצָרָה זֹו, הֵינּוּ בַּיּוֹם הַזֶּה שֵׁשׁ לוֹ כָּל-כֹּף הִרְבָּה צְרוּת וְאִנִּי רוֹצֶה לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, עַל זֶה בָּא הַתְּרוּץ: אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם, הֵינּוּ אֶהְיֶה אֶחָד, כִּי מֵשֶׁה רַבְּנוֹ רָצָה לְהַגִּיד לָהֶם, שְׁצַרִּיכִין לַחֲשֹׁב מִכָּל יוֹם וְיוֹם, וְאַחֲר־כֵּן הִבִּין שְׁבְנֵי-אָדָם לֹא יוּכְלוּ לְקַחַת אֶת זֶה, כַּעֲיִן שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ערב) עַל הַפֶּסוּק (תְּהִלִּים צה, ז): "הַיּוֹם אִם בָּקִלוּ תִשְׁמְעוּ", שֶׁכָּלל גְּדוֹל בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְפָּרַךְ, שְׁאָדָם יִסְתַּכֵּל רַק עַל הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל יוֹם הַמָּחָרָת, וּבִדְרָךְ זֹו יִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּכֵּל גַּם עַל יוֹם מָחָר, אֲזִי הוּא מִתְחִיל כָּבֵר לְדוּחוֹת עַל הַיּוֹם הַשָּׁנִי, וְכֹךְ מִיּוֹם הַשָּׁנִי לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּמִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְרַבִּיעִי, וְכֹךְ מִיּוֹם לַיּוֹם, עַד שְׁמֵאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ, אֲבָל אִם יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לַדַּעַת, שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁזֶה סוּד אֶהְיֶה, שְׁצַרִּיכִין לַחֲכוֹת הִרְבָּה, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, על-יְדִיָּזָה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

לַדַּעַתִּי, כְּשֶׁמְכַנִּיסִין בְּעַצְמוֹ יְדִיעָה זֹו, אֲזִי מַצְלִיחִים מְאֹד מְאֹד, כִּי רַב הַצְּרוּת שֶׁל הָאָדָם בֵּין אֲצִלוֹ וּבֵין בִּבְיָתוֹ וּבֵין עִם יְלָדָיו וּבֵין עִם שְׁכֵנָיו וּבֵין עִם אֲנָשִׁים, הוּא רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשָּׁעָה, שְׂאִי-אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַלְמוּד הַזֶּה שֶׁל 'אֶהְיֶה' שֶׁל הַיּוֹם, וְלַדַּעַת שְׂאֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם, שֵׁשׁ 'אֶהְיֶה' נִמְצָא אִתּוֹ. וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמְכַנִּיס בְּדַעַתּוֹ יְדִיעָה זֹו, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רָאֵה לְחֻזַּק אֶת עַצְמָךְ בְּיוֹתֵר, וּלְחֻזַּק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוֹ, וְתִחְדִּיר בָּהֶם אֶת הַלְמוּד הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּשְׁמַח אוֹתָם בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם. וְאֵין בְּפִי מַלִּים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדוֹל הַעֲנָן הַזֶּה שֶׁל לְלַמֵּד בְּרַבִּים, כִּי לְמוּד תוֹרָה בְּרַבִּים דּוֹחָה אֶפְלוֹ בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מַגִּלָּה ו.); עַל-כֵּן חִילָךְ לְאוֹרִיתָא, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעַתְךָ מִפְּנֵי שׁוֹם דְּכָר שְׁבַעוּלָם, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אֲשֶׁר י"ט תְּקֵלָב בִּנְחָל נג

רֵאָה לְכַתֵּב לִי בִפְרָטִיּוֹת אֵיךְ אָתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ, וְאֵיךְ אָתָּה
מְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲשַׁמַּח עַל הַדְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵלָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֹּא, ג' שָׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְאוֹר כָּל הָאִמּוֹר בְּמִכְתָּבְךָ, כִּדְּאִי שִׁישְׁכְּחוּ מֵהַכֵּל, כִּי זֶה לֹא זֶה,
וְחִבָּל לְהַפְגִּס בְּמִטָּה חוֹלָה, כִּי בְּעֵצָם שִׁכְחָשׁ שֶׁהִיָּה כָּבֵד פַּעַם מֵאַרְס
וְכוֹי, זֶה כָּבֵד אוֹמֵר הַכֵּל, כִּי אִם לֹא הִיָּתָה אֲשַׁמְתּוּ, הִיָּה צָרִיךְ לוֹמֵר
זֹאת, וְאֶדְרָבָה מִי שֶׁהוּא הַצֵּד הַחֲזָק אֵינּוּ מְפַחֵד מְלוֹמֵר אֶת חַוֹּת
דַּעַתּוֹ וְכוֹי, וְעַל-כֵּן תֹּאמֵר לְחִמִּיךָ וְלַחֲמוֹתֶיךָ וּלְגִיסְתֶּיךָ שֶׁלֹּא כִּדְּאִי,
וְטוֹב עֲכָשׁוּ מֵאֲשֶׁר מֵאַחֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי יְזַמִּין לָהּ אֶת
הַזְוִיג הַנִּכּוֹן מֵהַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַחֲזֹק
אֶת גִּיסְתֶּיךָ וְלֹא תִשָּׁבֵר, כִּי חִבָּל לִפְלֹ, חֲסִי-וְשְׁלוֹם בִּפְתַּח וְכוֹי, אֲשֶׁר
יְהִיָּה כָּבֵד מֵאַחֵר, חֲסִי-וְשְׁלוֹם, פֶּה לֹא מְדַבֵּר מִי מְגִזִּים וּמִשְׁקֵר יוֹתֵר,
עֵצָם הַעֲבֹדָה שֶׁהַכְחִישׁ לְגַמְרִי שֶׁלֹּא הִיָּה אֵף פַּעַם בְּקֶשֶׁר וְכוֹי, וְנִמְצָא
שֶׁהַכֵּל שֶׁקֵּר, זֶה כָּבֵד אוֹמֵר הַרְבֵּה מֵאֵד עַל הָאִפִּי שְׁלוֹ.

נָא וְנָא אֶל תִּצְטַעְרוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֶּא, ג' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה קִבַּלְתִּי אֶת הַסֵּכֶם עֲבוֹדַת הַתְּכָנוּן, וּבִאֲמַת עֲמֻדָתִי קָצַת מִשְׁתוּמִם, כִּי פָשׁוּט אֲמַרְתִּי לָךְ לְדַחוֹת אֶת זֶה לְחֹדֶשׁ חֲדָשִׁים, כִּי כָרָגַע אֵין לִי פְרוּטָה לְפָרֻטָה, וְאֲנִי עוֹמֵד וּמִבְקֵשׁ מִמְּנֹו יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לִי לְשֵׁלֶם לְרֹאשׁוֹן בְּחֹדֶשׁ אֶת הַטְּשָׁעִקִים שֶׁל ... כִּי רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שִׁיתְחִילוּ וַיִּגְמְרוּ אֶת אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ וְכֵן הִרְצוּהָ לְמַעְלָה, וְכֵן אֲנִי צָרִיף לְגִיס כֶּסֶף ל... שְׁעוֹמֵד לְגִמּוֹר, וְהִנֵּה פִתְאֻם הוֹצָאָה חֲדָשָׁה חֲשֵׁבֶתִי שֶׁנִּחְכָּה עוֹד חֹדֶשׁ חֲדָשִׁים, הִנֵּה אֲנִי צָרִיף לְשַׁלַּח לְשְׁנֵי הַמְּלַמְּדִים ר' ... וְלִר' ... טְשָׁעִקִים עַל חֹדֶשׁ שָׁבֹט, וְהִנֵּה עָלִי לְדֹאג מֵאֵין יִשְׁלָמוּ לַמּוֹרוֹת, אֲשֶׁר עֲדִין אֵין תְּקָצִיב, וְעָלִי גַּפְל הַכֹּל, וְעַל־כֵּן פֶּלֶא שֶׁהִזְדַּוְּתָה כְּבָר עִם הַנ"ל.

רְאֵה לוֹמַר לְשְׁנֵי הַמְּלַמְּדִים, שֶׁשְׁלַחְתִּי לְשְׁנֵיהֶם הַיּוֹם שְׁנֵי טְשָׁעִקִים, וְכֵן אִם אֶפְשָׁר שֶׁ... יִתְחִיל לְהִרְכִּיב אֶת הַמְּנוֹרוֹת הַפְּלוֹרֶסְנֵטִים לְמַעְלָה, כְּדֵי שֶׁנוּכַל לְרַצֵּף כְּבָר.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לִי בְּנִסִּים נִגְלִים, שְׁאֲזֹכָה כְּבָר לְצֵאת מִכָּל הַסְּבוּכִים וְכו', וְלַחֲזוֹת בְּנֵעַם הַנְּי"ה עַל אֲדַמַּת אֲרֻצְנוֹ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַיּוֹם בְּעֶרֶב אֲשַׁלַּח פֶּקֶס ל... גֵּרוֹ יֵאִיר.

י"ט תקלד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֹּא, ג' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה לִידִיד נִפְשִׁי ... גֵּרֹו יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי. תִּאֲמִין לִי אֲשֶׁר זֶה יוֹמִים שְׁנֵי
בְּדַעַתִּי לְכַתֵּב לָךְ, אֲךָ טְרֻדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׁרְבוּ מְאֹד מְאֹד בְּיוֹמִים
אֵלּוּ, כִּי קִבְלָתִי הוֹדְעָה, שְׂאֲבִי, גֵּרֹו יְאִיר, נִמְצָא בְּבֵית חוֹלִים בְּמִצָּב
קָשָׁה, לֹא עָלִינוּ, וְהַיּוֹם בִּבְקָר דְּבִרְתִּי עִם הָרוֹפֵא, וְיֵשׁ לוֹ סְתִימוֹת
בְּלֵב, לֹא עָלִינוּ, וְזֶה אֲשֶׁר עָכַב אוֹתִי מִלְּכַתֵּב לָךְ, כִּי אֲנִי כָּאֵן וְהוּא
שָׁם, עִם כָּל זֹאת אַחֵר תִּפְּלֵת מִנְּחָה, וְאֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְבֵד,
וּמִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעֵבֶר דֶּרֶךְ זְכוּרֹנִי אֶת כָּל מָה שֶּׁקָּרָה עִם אֲמִי,
עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם (הִיא גַם-כֵּן קִבְּלָה הַתְּקַפֶּת לֵב, לֹא עָלִינוּ, וְשִׁכְבָּה
בְּאוֹתוֹ בֵּית-חוֹלִים), וּבִתְוֹךְ שְׁיֻרְדוֹת לִי דְּמַעוֹת מְהֻעָיוֹנִים מִכָּל
הַחֲוָה, וְנִזְכְּרָתִי אֵיךְ שֶׁמֶמֶשׁ לוֹיֵת אוֹתִי כָּל הַזְּמַן בַּעַת הַלְוִיָּה וְכו',
וְעֲכָשׁוּ אַחֲרֵי הַכָּל לְאַבֵּד גַּם יְדִיד נִפְשׁ כְּזֶה? ! זֶה הוֹסִיף לִי דְּמַעוֹת,
אֲךָ מָה לַעֲשׂוֹת? כֵּךְ בִּרְא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, בְּשִׁבְלִי
הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִכְנָסִים בְּכִנְי-אָדָם כָּל מִינֵי דְּמִינוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת עַל
זוּלָתוֹ וְכו', וְכִשְׁנֹכְנִסְתִּי בְּחֻדְרֵי וּמִצָּאֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, מִמֶּשׁ הַחֲחִיֵּת
אוֹתִי, מִמֶּשׁ הַרְחֻבֶּת לִי בַּעַת צָרָה הַנִּל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וַיִּשְׁלַח לְאֲבִי רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

וְעֲכָשׁוּ בַּעֲנִין שְׁלֹךְ. קִדָּם כְּדֹאֵי יוֹתֵר טוֹב לְשַׁלַּח מִכְתָּב דֶּרֶךְ
הַדָּאָר, שֶׁמֶגִּיעַ לְאַחֲרוֹנָה מִהֵר מְאֹד מִהֵר מִהֵר, וְחֻבֵּל הַחוּצָאָה שֶׁל
פֶּקֶס, שֶׁבְּמִשְׁךְ הַזְּמַן מִצְטָבֵר לְסִכּוּם גָּדוֹל, וְחֻבֵּל עַל מִמּוֹן יִשְׂרָאֵל
שִׁילָף לְטִמְיוֹן.

רֹאה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ קִדָּם כָּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲךָ שֶׁבְּמִצָּבְךָ
קָשָׁה לְשִׁמְחָה וְכו', עִם כָּל זֹאת הַדְּבָר הָרָאוּשׁוֹן בַּעַת צָרָה צְרִיכִין
לַעֲבֹד עַל גִּקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְלִשְׁמַע כָּלִי זָמֵר, וְלִהְרַחֵק מִעֲצָמוֹ כָּל
מִינֵי עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן וְכו', שְׂאִינוּ מְבִיא שׁוֹם טוֹבָה וַיִּשׁוּעָה, רַק מְסִבָּה

יותר ויותר, וכבר אי-אפשר לחשב כלל, ועל-כן בעת צרה הדבר הראשון רק להחיות עצמו עם כל החסדים הגדולים שעשה הקדוש-ברוך-הוא עמך. ובאמת מי שבאמת אוהב את הקדוש-ברוך-הוא, יראה ויבין וישכיל שהוא מלא רחמים, מלא רחמנות, ואף שפואב כל הצרות והיסורים, החובות והחרופין והגדופין של בני-אדם וכו', ואפלו שיהיה הצדק עם כלם וכו', ואפלו עשיתי כבר עד עכשו כל העולות שבעולם וכו', עדין הקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים, מלא רחמנות, והולך עמי בחסד וברחמים, ועל-כן צריכין לאהב יותר ויותר את הקדוש-ברוך-הוא, ולידע אשר לא נשאר מן האדם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק אליו חוזרים, וכשזוכים להכניס ידיעות אלו היטב בלבנו, אז זה כבר ישועה גדולה עד מאד, ופתח לכל הנסים; כי בדרך כלל כשאדם נופל באיזה צרה ופח וכו', הדבר הראשון הוא מתחיל להתלונן עליו יתברך, ולכעס ולהטיח דבריו כלפי מעלה, ונופל בעצבות ובדכאון וביאוש וכו'.

ועל-כן ראה, ידידי היקר! לישב את עצמך היטב היטב, ותתבונן על כל החסדים הגדולים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ומה גם בעת צרה ברכת אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, ועל-ידי-זה שתסתכל רק על החסדים והרחמים גמורים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, יתרחב לך לבך ודעתך, ותוכל לבקש ולהתחנן על להבא, והוא בודאי יושיעך, כי אין מי שיושיע בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הקדוש-ברוך-הוא מבין היטב היטב את האדם, ועל-כן כדאי תמיד לדבר עמו יתברך. ולכן מפעם לפעם תברח אל שפת הים במקום שעמדתי וכו', ותבכה אליו יתברך, ותתחנן לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליך ויוציא אותך מכל החובות, ועל-כל-פנים ראה לסגור קדם את כל הברזים וכל החורים איפה שרק נזול בחוץ... וזה כבר יהיה לך חסכון גדול, ותוכל לאט לאט לשלם חובות דחוקים, וזה יהיה התחלת ישועתך, עד שתזכה לישועה שלמה.

העקר חזק ואמץ מדי לילה בלילה לצאת אל שפת הים, ותבכה ותתפלל אליו יתברך, ותראה שם בחוש איך החיים של

הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵנָּה עוֹמֵד עַל שְׂפַת הַיָּם, וְהֵנָּה מִתְרוֹמֵם גֵּל, וְרוֹצֶה מִמֶּשׁ לְהִטְבִּיעַ אוֹתוֹ וּלְשַׁטֹּף, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְהֵנָּה כְּשֶׁרֶק מַגִּיעַ לְשִׁפְתַּי הַיָּם הַגֵּל נִטְבָּע ... וּמִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיִךְ, כְּאוֹמֵר: "אֵינִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוֹם דְּבָר". וְזֶה כָּלֵל חַיִּי אָדָם; שְׂפַת הַיָּם הוּא הַדְּבִיר שְׂיוֹצָא מִבֵּין הַשְּׂפָתִים, כִּי הַדְּבִיר נִקְרָא יָם (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח), וְנִדְּקָא עַל-יְדֵי הַדְּבִיר שְׂיוֹצָא מִהַשְּׂפָתִים, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַגֵּלִים שֶׁבָּעוֹלָם לֹא יוֹכְלוּ לוֹ כָּלֵל.

תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ אֶפְלוֹ לְחֹמֶשׁ אוֹ לְעֶשֶׂר דַּקּוֹת, לַעֲמֹד לְפָנַי הַיָּם הָרוֹעֵשׁ, וְלִבְכוֹת שָׁם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַקֵּר הַיְּשׁוּעָה, שֶׁתִּזְכֶּה לַחֲזֹר מֵהַשְׂיוֹמֵר מִהֵרָ לַגּוֹר בִּיבְנָאֵל, וְגַם שָׁם תִּמָּצָא עֲבוֹדָה כְּזוֹ, אוֹ אֶפְלוֹ שֶׁהִלָּה יִפְתַּח סִינַי בְּטִבְרִיָּה, וְאַתָּה תִּהְיֶה הָאֲחֵרָאִי עַל זֶה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת בִּבְקָר כְּשֶׁאַתָּה קָם אַחֵר בְּרִפְתַּי הַתּוֹרָה, תֹּאמַר דָּף זֶה, וְלִפְנֵי הַשְּׁנָה אַחֵר קָרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, תֹּאמַר דָּף תְּקוּנַי זֶה, וְדָבָר זֶה יִהְיֶה אֶצְלָךְ קְבוּעַ בַּדָּף אֶחָד, וְתִתְחִיל מֵהַיּוֹם הַזֶּה מִהַתְחַלָּה, וְאִז בְּמִשְׁךְ הַיּוֹמָן תִּרְגִּישׁ הָאֲרָה גְּדוּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶה שְׁמוֹר מִכָּל מִינֵי מוֹיָקִים, מִלְּבַד הַשְּׁעוּרִים שֶׁלָּךְ שִׁישׁ לָךְ אֶפְלוֹ בַּזֶּה, זֶה לֹא מִפְּרִיעַ לְשִׁנֵּי שְׁעוּרִים הָאֵלֹהִים: בִּבְקָר בְּשַׁעַת קִימָה דָּף זֶה, וּבִלְיָלָה קִדְּם הַשְּׁנָה דָּף תְּקוּנִים, וְאִז תִּרְאֶה נִרְאֻת נִפְלְאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְתִבּוֹא לִיבְנָאֵל.

וְאוֹדוֹת אֲשֶׁתֶּךָ ... תִּתְּנֶה, הַהֲכָרָה לָהּ לַחֲזֹר לִיבְנָאֵל, אֲשֶׁר כָּל נִשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנּוּ כְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל רֹצוֹת אוֹתָהּ חֲזָרָה.

הַכָּפַל הַדְּבָר, אֵל תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַפֶּקֶס לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, בַּדָּף מִכְתָּבִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה ל... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּאַרְיִכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וּתְגַדְּלִי אֶת יְלָדֶיךָ, וְתִתְרַבֶּה הַמְּשֻׁפָּחָה בְּנִים
וּבָנוֹת בְּרִיאִים וּמַצְלָחִים, וְיִהְיֶה לָּךְ שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִהְיִי לַעֲזָר לְבַעֲלֶךָ.

אוֹדוֹת הַחוֹבוֹת שֶׁלַקְחָתָם עַל הַמְקָנָה, הַכֹּל אֲשֶׁלָם בְּעֶזְרָתוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲךָ כְּדֹאִי לְדַחוֹת לַעֲזוֹר חֲדָשִׁים, כִּי אֲנִי עֹכָשׁוּ בְּלַחֲץ, וְעַל-כֵּן
בּוֹ בְּרָגַע קָשָׁה לִי, וּבִכְפָּרֵט שָׁלֹא תִכְנַנְתִּי עַל זֶה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חָנֻם שֶׁעָשִׂיתָם עִמָּדִי,
בְּעֶנְיֵן שֶׁהִרְשִׁיתָם לַעֲשׂוֹת וְלִבְנוֹת לָנוּ מְקָנָה בְּבֵיתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, שֶׁעָשִׂיתִי בְּדַבָּר זֶה, וְעַדִּין
אֲנִי מְשַׁלֵּם עַל זֶה, וּבִדְרֹאִי לֹא אֶנִּיחַ שְׁאֲתָם תַּצְאוּ מִקְּפָחִים וּבְחוֹבוֹת,
חֶסֶד-וְשְׁלוֹם.

נָא לְבַקֵּשׁ אֶת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי,
שֶׁנִּזְכָּה לְנִחַת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעַ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר אִתָּה מְבֹשֵׁר שְׁשִׁלַּחְתָּ אֵלַי אֶת
"אוֹצֵר הַקְּנֻטְרִסִּים" חֶלֶק ב'.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה יוֹם בְּשׁוּרָה טוֹבָה, כִּי אֵין לָךְ מַשָּׁג מַה
שֶׁהַסְּפָרִים עוֹשִׂים וְעוֹד יַעֲשׂוּ בְּעוֹלָם, כִּי הִנֵּה הָעוֹלָם עוֹמֵד לְפָנַי
מִשְׁבֵּר גָּדוֹל, עַל-יְדֵי הַשְּׁנָעוֹן וְהַקְּלָפָה שֶׁנִּדְבָּקָה בָּהֶם וְכו', אֲשֶׁר זֶה
עָלוּל לְגֵרֶם "שׁוֹאָה רוֹחֵנִית" עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים,
אֵין שׁוּם שַׁעוֹר קוֹמָה בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁיַּעֲמִיד נֶגְדָם, אֲשֶׁר הֵם מְכִינִים
חֶרֶבֶן וְהֶרֶס גָּדוֹל, כִּי מִשְׁחָקִים מִמָּשׁ עִם אֵשׁ שׁוֹרֶף, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְשִׁבְתָּ עִכְשָׁו מִן הַצַּד, וְרַק לְהַכִּין סְפָרִים עַל גְּבִי
סְפָרִים, וְעוֹד תִּרְאֶה מַה שֶׁהַסְּפָרִים הָאֵלֹו יַעֲשׂוּ פְעֻלוֹת לְמַעַן הַצִּלַּת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אִם לֹא עָבַר עוֹד מִשְׁבֵּר עֲלֵיהֶם, זֶה יִהְיֶה מִשְׁבֵּר
רְצִינִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְעַל-כֵּן בְּאֶמֶת צָבֵט לִי בָּלָב
בְּזֶה שִׁפְתֵּיכֶם אֹדוֹת הַנ"ל, כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ וְסַכָּנָה עֲצוּמָה,
אֲבָל בְּזֹאת אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵם לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה דִּיקָא
עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הָאֵלֹו, כִּפִּי הַנִּרְאֶה צָרִיךְ לַעֲבֹר קֹדֶם מִשְׁבֵּר עֲצוּם
וְכו', וְאִזּוֹ יִתְפַּסּוּ אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהַדְפִּיס
סֵפֶר אַחֵר סֵפֶר, וּבִפְרָט "אֲשֶׁר בַּנְחַל" וּבִפְרָטִיּוֹת הַקְּנִטָּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֹּא, ד' שָׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

עִכְשָׁו אֶצְלָנוּ בִּקְרָה, וְקִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי, וְאֵין לִי מַה לְהוֹסִיף, אִם הֵם מִתְעַקְּשִׁים, שֶׁיִּחְקְרוּ
יוֹתֵר טוֹב וְכו', וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיף אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הָאֶמֶת, כִּי סוּף
כָּל סוּף אִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קִיג): בְּתֶדֶךְ בְּגִירָה שֶׁחֲרַר
עֲבָדֶיךָ וְכו'.

אֹדוֹת לְחֶבֶר עוֹד עֵתוֹן וְעוֹד עֵתוֹן, תְּכַנִּיס עֲצָמְךָ בְּזֶה בֵּיתְךָ
שְׂאֵת וּבֵיתְךָ עִז, וּכְשֶׁאֲבֹא אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל כָּל עֵתוֹן, הָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת

פתבות מאמונה וצדיק, אָשר רבנו ו"ל אָמר למוהרנ"ת ו"ל: תחנך ש הרבה, ויכתוב לך מאמונה וצדיק — הרחב את העט (צו שפרייט דעם פֿען), כי בעוונותינו הרבים, היום האמונה רופפת לגמרי, ובמקום למכר להמון-עם בענין אמונה פשוטה, מוכרים להם שטיות, אָשר יגמר עם אסון נורא, רחמנא לצלן, ואנשים יאבדו את האמון יותר ויותר, ודי לחכימא. ועל-כן צריכים להרחיב בדבורי אמונה פשוטה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל תלמידי ישיבת "בית שלמה", גרם יאיר.

אחרי לחץ גדול ממהורים, ואחרי שקראתי את מכתבכם, שכלכם מתחרטים על העבר, ואחרי הרבה התבודדות וישוב הדעת, נספם בדעתי לפתח עוד פעם את הישיבה, כי פשוט אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמהיום והלאה הכל ישתנה, ותקחו את עצמכם בידיכם, ותתחילו להתמיד בתקון המדות, כי דרך ארץ קדמה לתורה, ותקון המדות קודם להכל, כי הלימוד מלמד להאדם שכל ודעת, ומשפיל ומבין וחקם וכו' וכו', אבל אם אין לו מדות — אין לו כלום, כי בלי מדות אי-אפשר בשום פנים להסתדר עם אף אחד, ואם לא קונים מדות טובות, אז פשיגדל, תהיינה לו בעיות רבות עם בני-אדם. ועל-כן היסוד אצלי הוא מדות טובות, עבודה על המדות, ולא בתנם שרבנו ו"ל הזהיר את אנשי שלומנו כל-כך על "ספר-המדות", לשקד בו ולחזור בו פעמים אין מספר, עד שרבנו ו"ל רצה שידפיסו את זה בהוצאה מקטנת, כדי שישאווהו תמיד בפיס, והוא בעצמו אָמר בזו הלשון: "הספר הזה עשה אותי ליהודי".

עמדו והתבוננו! רבנו ז"ל, שמסר את נפשו בשבילו יתברך, ועוד בהיותו בגיל שש כבר התחיל להתענות ולעשות לעצמו סגופים, והתבודד ולמד בהתמדה רבה, כמובא ב"שבחי-הר"ן" באריכות, וכן נתגדל שנה אחר שנה וזכה למה שזכה, אף-על-פי-כן אמר והתפאר, שהספר הזה: "ספר-המדות", עשה אותו ליהודי, אתם יכולים לתאר מה זה "ספר-המדות"? ! ועל-כן אצלי היסוד — מדות, ותהלה לאל, אני מתפעל מכל תלמידי "היכל-הקדש" שעברו אצלי, שיש בהם מדות טובות, ואם יש, חס-ושלום, אחד בלי מדות טובות, סימן שלא למד אצלי, ואף שאומר שהיה אצלי אבל הוא לא למד אצלי, כי אצלי לומדים מדות טובות.

ועל-כן היסוד והעקר שיהיה חקוק בכם — רק מדות טובות, ואחר-כך ראו להתמיד בלמוד חמש ורש"י וגמרא מה שאתם לומדים בישיבה, מלבד זאת בזמן הפנוי שלכם תחזרו המון פרקים משניות, כי למוד משניות מנפך את האדם מאד מאד.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו כבר תתחילו להיות רציניים, ואם באמת אשמע מכם בשורות משמחות, אני מבטיח לכם לקנות לכם מתנות יקרות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לבוא על פרשת יתרו, ואז אביא לכל אחד ואחד סט חמשה חמשי תורה באשר הבטחתי לכם, העקר תעזבו כבר את כל השטיות ואת הקטניות ואת הילדות, ותתחילו להיות ילדים רציניים.

גם נסכם בדעתי, וכן ההורים מסכימים, וממכתבכם אני רואה שגם אתם מסכימים שר' ... גרו יאיר, יהיה המנהל, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתו אותו, ותאמינו לי שפדאי ומשתלם, כי על-ידי-זה תצליחו בין ברוחניות ובין בגשמיות.

מאד מאד אבקש אתכם, שתחקקו היטב את דברי אלו בתוך לבכם, ותקיימו את כל אשר בקשתי מכם, ותשתדלו כל אחד ואחד מכם לכתב לי מכתב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויחדפו אל ידידי הנקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדבר עמך, אבל לא יצא לי, וכן כבר רציתי
לכתב לך, ומרב טרדותי הרבות בכל יום ויום מעסק הרבים, גם זה
לא יצא לי. על-כל-פנים באתי בבקשה מאד מאד דחופה, אם מצד
אחד קשה לי לבקש אותך, מאחר שלקחת על עצמך כבר להיות
גבאי צדקה עם ידידנו ... עם כל זאת כבר אמר החכם: "ההכרח
אם לא ישבח לא יגנה", רציתי מאד שאתה תהיה המנהל על ישיבת
"בית שלמה". ומה זאת אומרת מנהל? אתה צריך להיות תקיף
בדעתך מאד, ותכף-ומיד כשרק תראה שאינם מתנהגים כהלך, תעיר
להם בתקיפות גדולה, שאם לא ישתנו, יסלקו אותם מהישיבה, או
תמסר את זה אלי, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבזה שתקח את
הענינים לידיים בתקיפות, זה יועיל מאד מאד, כי כל ההורים מרצים
שאתה תהיה המנהל, הן אמת שזה לא קל, אך בתקף — מחד,
ובקרוב — מאידך, עם הרבה כבוד ראש, ודעת לנכון שהכל צריך
לילך בשכל ובהשכל, בודאי תצליח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלת
שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך.

נא ונא ראה להפיץ את אור רבנו ו"ל, כי אין עוד מעלה יותר
גדולה מזו — מלעזר לעוד יהודים, ועלינו לתקן את כל העבר
שלנו, כי אי-אפשר לעסק בתקוננו, אלא בזה שנופה את אחרים
ללמד ולחזר בתשובה, ולחזק ולאמץ את נשמות ישראל, אשר אין
עוד טוב מזה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב, וממש תחיני.

י"ט תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תִּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂזוּכֵינוּ לִידַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְלִמָּה אוֹתָנוּ עֲצוֹת אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת כָּל יוֹם וְיוֹם, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל?! כְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּ לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד. וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: רְאוּ לָכֶם לְשִׁמְחָה עֲמִי. וּבִדְוֹר הַזֶּה רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֲנִיּוֹת וְדַחֲקוֹת, קִטְנוֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, מִמֶּשׁ לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַתְקִים כְּרָגָע, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזוּכֵינוּ לְהַתְרוֹעַע מִרַבְּנוּ ז"ל.

וּבִפְרָט אִתָּם אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲשֶׁר אִתָּם הִנַּחְשׁוּנוּם שְׂזוּכֵנוּסָתָם לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, אֲשֶׁר בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, תְּהִיָּה נַעֲשִׂית "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמִלָּא מוֹבֵן הַמְלָה, עַל אֵף שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, אֵף כִּכֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "נִצְחָתִי וְאִנְצָח" כִּי מִדְּתוֹ נִצָּח, וְאִנְחָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ שְׂדָבֵר אֶחָד מְדַבְּרִיו לֹא יָשׁוּב רִיקָם, כִּי תִהְיֶה לֵאל, מִתְפַּתְחִים מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂזוּכָה לְרֹאוֹת עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִכְנְסוּ לְגוֹר פֹּה, וְאִזְ תְּהִיָּה הַשְּׂמִחָה בְּשִׁלְמוֹת. אֵיזָה תַעֲנוּג וְאִיזוֹ שְׂמִחָה תְּהִיָּה, כְּשִׁיִּרְאוּ עַל כָּל הַהָרִים סְבִיב יוֹשְׁבִים אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִתְבּוֹדְדִים עֲצָמָם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט בְּלִילָה יִשְׁמְעוּ מִכָּל פֶּנֶה וְצַד קוֹלוֹת וַיַּעֲקוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַשְּׂמִחָה תְּהִיָּה כָל-כָּף גְּדוּלָּה אַחֲרֵי-כֵן,

שִׁירָקְדוֹ שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ
וְתִגַּל נִפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

גַּא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶחָד בְּכָבוֹד
הַשָּׁנִי, לֹא לִנְגַע, חֵס וְחִלְיָה, אֶחָד בַּשָּׁנִי, רַק לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי
לְכַף זְכוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר בְּבֵיתוֹ וְכו', וְלֹא
כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִתְבַּטֵּא הֵיטֵב מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכו', וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי בְּאַמֶּת אִם הִיא אֶחָד
יֹדֵעַ מֵה שְׁקוֹרָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל זֹלָתוֹ, הִיא פְּשוּט מֵרַחֵם עָלָיו, וּמִשְׁתַּדֵּל
לְעֹזֵר לוֹ בְּגוּף וּבְנֶפֶשׁ וּבְמִמּוֹן. וְלִכֵּן צָרִיכִים לִרְאוֹת מְאֹד מְאֹד לְדוֹן
אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְהִדָּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת, דְּנִים אוֹתוֹ לְכַף
זְכוּת בְּשָׁמַיִם (שְׁבַת קִזו:), כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב מִי שֶׁדָּן
אֶת זֹלָתוֹ לְכַף זְכוּת. וּבְאַמֶּת רְאוּי לָכֵם לְגוֹר בְּיַחַד מִמֶּשׁ כְּמוֹ אַחִים,
וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּלוּ שִׁיְהִי שְׁלוֹם תָּמִיד בֵּין נְשׁוּתֵיכֶם, וְשִׁתְּאֻסְפָּנָה לְכָל
הַפְּחוֹת פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וְאַתֶּם רְאוּ לְעֹזֵר לְזֶה שְׁתּוּכְלָנָה לְצֵאת
מִהַבֵּית, כְּדֵי לְהִתְאַוֵּר קֶצֶת, כִּי גַם הֵן סוֹבְלוֹת הִרְבֵּה מְאֹד מְאֹד
בְּבֵית מְהִלָּדִים, שִׁיְהִיו בְּרִיאִים, שֶׁהֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וְכו' וְכו',
וְעַל-כֵּן מְצוּה גְּדוּלָּה לְעֹזֵר לְנָשִׁים לְצֵאת קֶצֶת לְהִתְאַוֵּר, וְהַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֵם בְּזְכוּת זֶה, שֶׁתִּהְיֶה לָכֵם בְּרִיאוֹת הַנְּכוּנָה,
וּילָדִים בְּרִיאִים, וְאִשָּׁה בְּרִיאָה, וְהַכֹּל יִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה
הִיא הַגָּאֻלָּה, וּכְפִי שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, הוּא תָּמִיד בְּמַצֵּב רוּחַ טוֹב,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִגָּאֵל מְכַל צְרוּתָיו, כִּי כָּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵרִים עַל
הָאָדָם, הֵם רַק מִחֲמַת הַדְּפֹאוֹן שְׁנֹכְנֵס בּוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהוֹצִיא
אֶת הַדְּפֹאוֹן — הֵן מֵעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאֲשֶׁתוֹ וְהֵן מִהִילָדִים, וְלִהְיוֹת שְׂמִיחָה
שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה.

הַמֵּאחַל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַה טוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוּלָם, וְתַפִּיץ אֶת
אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי בִּנְדָאִי שְׁלַח אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא
מִחֶכֶת אֶל הַפֶּעַל נִקְדָּתְךָ בְּמָקוֹם שְׁאַתָּה נִמְצָא שָׁם, וְעַל-כֵּן אֶל יִרְע
לְבָב מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי בִּנְדָאִי הַכָּל בְּכֻנָּה גְדוּלָּה מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְזֶה צְרִיף כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לִידַע, שְׁכָל מַה שְׁמִסְבִּכִים עִמּוֹ
מִלְמַעְלָה, הַכָּל בְּכֻנָּה עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצָאָנוּ, כִּי לֹא יִמְצָא
דְּבַר שְׁקוּרָה לְאָדָם, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּזֶה כֻּנָּה עֲמָקָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-כֵּן אֶסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוּלָם, יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה
אֵיף שְׁיִהְיֶה, כִּי לְפַעְמִים הָאָדָם צְרִיף לְנִסְע נְסִיעוֹת שֶׁל מְאוֹת
קִילוֹמֶטְרִים, כְּדִי לְמַצָּא וּלְפָגֵשׁ אֵינָה יְהוּדִי, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתוֹ,
וּלְשִׁמְחוֹ וּלְעוֹדְדוֹ.

וְעַל-כֵּן רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוּלָם לֹא יוֹכֵל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הִרְגַּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל מָקוֹם שְׁאַתָּה נִמְצָא
שָׁם, תִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, מוֹרִיד אֶת
הַשְׂכִּינָה לְמִטָּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוּרָד עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב
לוֹ לְנִצָּח.

רָאָה לַחֲזֹר הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִכָּל מַה שְּׁעוּבָר עֲלֶיךָ, כִּי בְּאַמֶּת עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלֻעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לִכְל הַשְּׁגָחַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן בִּידִיעוֹת אֵלוֹ תוּכַל לַעֲבֹר עַל הַכֵּל, כִּמּוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מִוְהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנ): כְּשֶׁאָדָם מַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּהַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרִטִית, יְכוּל לַעֲבֹר עַל הַכֵּל. וְעַל-כֵּן רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר בְּאַמוּנַת הַהַשְּׁגָחָה, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאִם הִנְהִיג אוֹתָךְ בְּהִנְהִיגָה כְּזוֹ, שֶׁהַצִּרְכָּה לְפִתּוֹחַ חַנוּת, וְאַחֲרֵי-כֵן לְסֹגֹר אוֹתָהּ, זֶה גַּם-כֵּן לְטוֹב, כִּי כָל דָּבָר זֶה לְטוֹבָה, וְאִם תַּחֲזִיק בַּצּוּרָה כְּזוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יַעֲבֹרוּ בַּצּוּרָה אַחֲרֵת לְגִמְרִי. הַעֲקָר צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה, כִּי אֱמוּנָה פְּשוּטָה זֶה הַיִּסּוּד וְהַעֲקָר אֲצֵל דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל.

וְאִי-אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי רַבּוֹי שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַמַּתָּנָה הִכִּי יִקְרָה וְהִכִּי יָפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל, שֶׁכָּל מַה שְּׁעוּבָר עֲלֵינוּ, אֲנִחנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר אִתּוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא חֲדַשׁ יְמֶיךָ כְּקֶדֶם, וְתִקַּח לְעֲצָמָךְ חֶבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁמַּכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ

בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שׁוֹכַח מִכָּל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה. וְתֹאמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׁלֹא כְּדֹאֵי לְמַכּוֹר אֶת הַנְּשָׁמָה בְּשִׁבִּיל גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הַכֹּל עוֹלָה כְּהֶרֶף עֵין, הִנֵּה אֲנִיחָנוּ כָּאֵן וְעוֹד מַעֲט נִצָּא מִכָּאֵן, וְכִבֵּר נִהְיָה לְמַעֲלָה וְכוּ', וְנִסְתַּכַּל לְמִטָּה וְכוּ', וְנִצָּחֵק — אֵיךְ עָבְרוּ עָלֵינוּ יָמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ בְּהֶבֶל וּבְרִיק, וְעַל-כֵּן תֹּאמִין לִי, שְׁלֹא כְּדֹאֵי אֶפְלוּ לְדֹאג בְּעוֹלָם הַזֶּה, "דִּי גִאנְצֶע וועלט איז נישט כְּדֹאֵי אַז מַעַן זאל אויף איר אַיִן קוֹק גַּעבִּין, דִּי גִאנְצֶע וועלט איז נישט כְּדֹאֵי אַז מַעַן זאל אויף איר אַיִן קֶרַעֲכֶץ גַּעבִּין [כָּל הָעוֹלָם לֹא שׁוּה שְׁיִתְּנוּ עָלָיו הַסִּתְּכָלוֹת], כֹּךְ אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע. וּבִאֲמַת דְּבָר זֶה מְרָמֵז בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (סְפֹרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ז', מִיּוֹם ב'), שֶׁאָמַר הַבַּעַטְלִיר הַחֲרָשׁ, שֶׁהוּא חֵי חַיִּים טוֹבִים, מֵאַחֵר שְׁאִינוּ שׁוֹמֵעַ אֶת חֲסִרּוֹנוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה.

וְעַל-כֵּן רֵאֵה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבָעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵם תַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ דְּבוּרִים אֱלֹהִים, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתַבְשִׁיר לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, לְכָל תַּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוֹלָם, עָלֶיךָ רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזַי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
הִיא הַיְסוֹד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה יְכוּלִים לְהַתְחַזֵּק
בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו; כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה,
וּבִפְרָט מִי שְׁכָבֵר וְנִכְשֵׁל בְּמָה שְׁנִכְשֵׁל, הוּא צָרִיךְ הַתְחַזְּקוֹת. וְעַקֵּר
הַהַתְחַזְּקוֹת הוּא שִׂמְחָה. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

לְדַעֲתִי, קַח מַסְכַּת אַחַת, וְהָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּקַּח מַסְכַּת סִפָּה,
וְתִתְחִיל לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת הַמַּסְכָּתָא הַזֶּה, הֵינּוּ קִדְּם תַּגְרִס אֶת כָּל
הַמַּסְכָּתָא מִהַתְחִלָּה עַד הַסּוֹף בְּלִי רִשְׁ"י וּבְלִי תוֹסְפוֹת, כִּךְ תַּעֲשֶׂה
לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבַּע פְּעָמִים, וְאַחֲר־כֵּךְ תִּתְחִיל לְלַמֵּד עִם רִשְׁ"י,
וְאַחֲר־כֵּךְ תִּתְחִיל לְלַמֵּד עִם תוֹסְפוֹת, וְאַחֲר־כֵּךְ עִם הַרִ"ף וְהַרְ"ש, וְאַחֲר־כֵּךְ
תִּצְנֵן אֶת הַהֲלָכוֹת מִהַרְמַב"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוֹךְ וְכָל נוֹשְׂאֵי
כְּלִיָּהֶם, וְתַעֲשֶׂה לְקוֹט מְכָל הַמְּפָרָשִׁים עַל הַמַּסְכָּתָא הַזֶּה, בְּאִפְּן
שֶׁתִּכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיזוֹ מַסְכָּתָא, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כָּלִים
טוֹבִים, וּבִמְקוֹם לְבַבְּךָ אֶת הַכָּלִים שֶׁלָּךְ עַל דְּבָרִים שֶׁל מָה בְּכָךְ,
תִּכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיזוֹ מַסְכָּתָא, בְּאִפְּן שֶׁיִּהְיֶה לָךְ מִשְׁהוּ מְזִה. וְיִדְוֹעַ
אֲשֶׁר הַכֶּתֶן הַגְּדוֹל מֵאַחֲרֵי הַ"חִפְּץ-חַיִּים" ז"ל אָמַר, שְׁבַע עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
קוֹרְאִים אֶת כָּל אֶחָד בְּשֵׁם הַמַּסְכָּתָא שֶׁלָּמַד, הֵינּוּ אִם אֶחָד לְמַד
מַסְכַּת סִפָּה, קוֹרְאִים אוֹתוֹ 'מַסְכַּת סִפָּה', וְכֵן כָּל אֶחָד כְּפִי הַמַּסְכָּתָא
שֶׁלוֹ, וּמוֹבָא בְּהַקְדָּמַת הַתְּקוּנָה זֶהָ (דף יד): מֵאֵן דִּינִית מַסְכָּתָא חֲדָא,
יְהִיבָנָא לָהּ עֲלֵמָא חֲדָא [מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים מַסְכַּת אַחַת, נּוֹתֵנִים לוֹ
עוֹלָם אֶחָד]; וְעַל-כֵּן כְּדֹאֵי לָךְ לְהַכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיזוֹ מַסְכָּתָא,
וְתִתְחַדֵּשׁ בָּהּ חֲדוּשִׁים, וְתִלְקֹט לְקוֹטִים עַל מַסְכָּתָא זֶה, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ
מְאֹד מְאֹד.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְרוֹץ עַל הַרְחוּבוֹת וְכו', תִּדַּע כְּשִׁמוֹהֲרֵנִי תִּתְּ
ז"ל זָכָה לְשִׁמְעַע פַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה מִרַבְּנוּ ז"ל אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תִּפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת — הַתְּלָהֵב כָּל-כֵּךְ, עַד שֶׁרָצָה לְרוֹץ עַל כָּל הַרְחוּבוֹת
וְלִצְעֵק: גִּיּוּאֵלֶד וְכו', מָה אַתָּם חוֹשְׁבִים, מִדּוּעַ אַתָּם לֹא חוֹזְרִים אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרִיךְ הַיּוֹם; וְתִכְף-וּמִיד הַתְּחִיל לְרוֹץ, וְתַפְסוּ רַבְּנוּ ז"ל,
וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן: "שְׁטִי דוּ וְעֵסֶט גִּישֵׁט פּוֹיִלְעֵן" [עֲמֹד, כִּי לֹא

תפֿעל כָּלָל]; כֵּן הוּא בְּעִנְיָנִיךָ, בּוֹדְאִי מַה שְּׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּעִנְיָן הַפְּרִיצוֹת — זֶה אִים וְנוֹרָא, אָבֵל בְּהִרְךָ שְׁאֵתָה רוֹצֶה לִילֵךְ בָּהּ, לֹא תוּכַל לַעֲצוֹר אֶת הַיֵּצֵר הָרָע... כִּי הַיֵּצֵר הָרָע הוּא יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּךָ, וְיֵשׁ לוֹ יוֹתֵר הִרְבֵּה תַּחְבּוּלוֹת מִמֶּךָ... וְעַל-כֵּן זֶה בְּעֶצְמוֹ שְׁאֵתָה רוֹצֶה לְבַטֵּל אֶת הַזְמַן הַיָּקָר שְׁלֶךְ, זֶה בְּעֶצְמוֹ עֲצַת הַיֵּצֵר.

וְעַל-כֵּן תַּכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא, וְהָיָה טוֹב בְּשָׁבִיל שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ — מִסְכַּת סָפָה, וְתִלְמַד בְּהַתְמָדָה רַבָּה, וְאִזּוֹ אֲשַׁתְּךָ וְחַמִּיךָ יֵרְאוּ שְׁאֵתָה כֵּן תוֹרָה, וְיִתְחִילוּ לְכַבֵּד אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵתָה בָּא מִמְּשַׁפְּחָה לִיטְאִית, שֶׁהֵם בְּנֵי תוֹרָה, וְכַשִּׁינְאוּ אִיךָ שֶׁהִתְחַנַּן וְהִבְעֵל כָּל-כֶּף מִתְמַסֵּר לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּמַה גַּם שֶׁמִּחְדָּשׁ חֲדוּשִׁים, אִזּוֹ מִמִּילָא יַעֲזֹבוּ אֶת עִנְיָן בְּרִסְלָב הַצְּדָה, וּבִבְאֻמַּת כָּל הַמַּחְלֻקָּת שֶׁיֵּשׁ עַל בְּרִסְלָב, זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם גּוֹרְמִים לְהִבְיֵא עֲלֵיהֶם מַחְלָקָת, כִּי מַה לַּעֲשׂוֹת? כִּי יֵשׁ תִּלְמִידִים שְׁלֹא שָׁמְשׁוּ כָּל צָרָכָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא לָהֶם מַה שְּׁבָא וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים אֶת כָּל הַשֵּׁם רַע שֶׁיּוֹצֵא עַל בְּרִסְלָב, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת, יְדִידִי הַיָּקָר! וְתַצִּיֵּת אוֹתִי, וְתַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּעִנְיָן אֲשַׁתְּךָ, אֵתָה צָרִיךְ לְשַׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי 'אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשַׁמְחָה' (ראש השנה ו:); וְצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקָּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כִּמּוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט:); אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַּעֲתְרוּ [תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעֲשְׂרוּ]; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִתְבָּרֵן, חֶלֶק א', סִמָּן ט), כִּי עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת בָּאָה עַל-יְדֵי הָאִשָּׁה וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; וְכֵן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְאָמַר, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לֶקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְקַלְקֵל בִּינֵיהֶם אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בַּפֶּגֶם-הַבְּרִית, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל שְׁלוֹם-בֵּית (עֵינֵן שִׁיחוֹת-תְּבָרֵן, סִמָּנִים: רסג, רסד); וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, עֲשֵׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתְךָ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל הַנְּהַגוֹתֶיךָ עִם אֲשַׁתְּךָ, וְתִתְחַזְּקָה וְתִשְׁמָחָה, וְתִהְיֶה עִמָּה בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה בִּינֵיכֶם קְרוֹב לְבָבוֹת, וְתוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהִרְחֵבַת הַדַּעַת. כִּי הַפֶּחַד שְׁאֵתָה כָּל-כֶּף מִפֶּחַד מֵאֲשַׁתְּךָ, זֶה גּוֹרֵם לְבִלְבָּל אֶת מַחֲךָ לְגַמְרִי,

ועל-כן מה ולמה אתה צריך דבר כזה לפחד כל-כך מאשתך... צריכים לפחד רק מהקדוש-ברוך-הוא, את האשה צריכים לאהב, למה? כי היא מצוה כמו שאר המצוות, שצונו הבורא יתברך שמו, וכמו שצריכים לאהב את כל מצוה ומצוה, צריכים לאהב את האשה גם-כן, מחמת המצוה שצוה הקדוש-ברוך-הוא, ואז האהבה תהיה אהבה נצחית, והשמחה היא שמחה נצחית. לא-כן אם יש אהבה גשמית, לבסוף מתקררת האהבה. ועל-כן צריכים להנהיג בית רק כפי דרכי התורה, ואז האהבה — תורדיג'ע אהבה, והבית איז א תורדיג'ע שטוב, וזה צריכים לחקק היטב היטב, וזו דעת רבנו ז"ל.

ראה להתמיד הרבה בחמש ורש"י, ואל יחסר לך שבוע אחד, שלא תלמד 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י, ואתה כבר יכול להתחיל מיום ראשון, כמובא בשלחן ערוך, אשר מיום ראשון ואילך לקרות עם הצבור, וזו סגולה ליראת שמים. ומי שמתמיד ברש"י הקדוש על החמש, הוא קונה הרבה קניני תורה, כי רב קניני תורה תלויים ברש"י על התורה, ועל-כן התמיד בכל יום בחמש ורש"י עם התרגום, באפן שבכל שבוע תסיים את כל פרשת השבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י.

מלבד זאת ראה להכניס את עצמך בעבודת התפלה, שתתפלל מתוך הסדור דיקא שחרית — מה שיותר מקדם, מנחה — מה שיותר מקדם, מעריב — מה שיותר מקדם, מלה במלה מתוך הסדור דיקא, ואז תרגיש כל מיני נעם בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקמ"ד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם ההזמנה לחתונה, וגדל שמחתי, שאתה כבר אותו פאן — אין לתאר ואין לשער כלל. ועקר שמחתי — שהצלתי לך את השדוך, כי באמת הוא בחור טוב, אף אתם צריכים להבין את המנטליות האמריקאית, שזו מנטליות אחרת לגמרי מהארץ, וצריכים לדון אותם לכף זכות, כי זה טבעם וכו'.

ראה לחזק את עצמך ביותר לעבד הרבה על נקדת השמחה, כי בזה העולם עוברת על כל אחד ואחד מרירות בכל יום ויום, ואדם נופל בקטנות ובחלישות הנצת מדי פעם בפעם, והוא בעצמו אינו יודע מה סוחר אותו לעצבות ועצלות, אשר דבר זה נמשך מעוונותיו של האדם, כי על-ידי העוונות, האדם בורא קלפות ומשחיתים, שסוחרים אותו בעצבות ובמרירות, ועל-פן מי שרוצה לחזור בתשובה שלמה, עליו למסר את נפשו על נקדת השמחה, וישתדל בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, הן שירגיל את עצמו לשיר בינו לבין עצמו את הנגון של שמחה, והן שידון את כל אחד ואחד לכף זכות, ובפרט את אשתו ואת ילדיו, ויסתפל עליהם בעין האמת, ויבקש את הקדוש-ברוך-הוא שיאהב אותם, כי הרבה פעמים נכנסת בלב האדם איזו קנאה ושאנאה על אשתו ועל ילדיו מאיזו סבה שרק לא תהיה, ואפלו שיהיה הצדק עמו, כגון: שהם ממררים את חיו וכדומה, על-ידי-זה נכנסת בו קנאה ושאנאה עליהם, כי לא יכול לסבל אותם, עם כל זאת צריכים לדון אותם לכף זכות, וצריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שיאהב אותם, כי סוף כל סוף הם בשר מבשרי ונפש מנפשי, כי אחרת לא היתה להם שיכות אלי, ועל-ידי שמבקשים ומתפללים להקדוש-ברוך-הוא שיאהב את אשתו ואת ילדיו, ויסתפל רק בהטוב בהם, וישתדל להגביהם ולהעלותם ולהרחיב את דעתם, על-ידי-זה ממילא תתרחב גם דעתו; כי זה תלוי בזה, כי בבית צריכים להסתפל בצורה אחרת לגמרי, צריכים לדעת, כי כך רצה הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לי בית כזה וכו', ואף שזה כל-כך קשה לי להתמודד עם חיי יום ויום וכו' האשה והילדים וכו' וכו', יש לי עליהם הרבה טענות וכו' וכו', עם כל זאת צריכים להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ובכרע

שִׁמְכִנִּיסִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַסְּפּוּר שֶׁל הַבֵּית, כָּכֹר כָּל הַבֵּית מִשְׁתַּנָּה, הֵינּוּ צְרִיכִים לְדַעַת — זֶה הֵבֵן שְׁלִי, וְזוֹ הֵבֵת שְׁלִי, זֹאת כָּכֹה וְזֹאת כָּכֹה, אֲשֶׁר־כָּכֹה וְחֲמוּתִי כָכֹה וְכו', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ, וְעָלִי לְהִתְמוֹדֵד עִם הַבְּעִיָּה הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ לִי וְכו', אֲנִי לֹא יָכוֹל לְבָרֵךְ מִהִמְצִיאוֹת וְכו', כִּי הִמְצִיאוֹת הֵיא כְּזוֹ וְכו', וְאִז כְּשֶׁמְחַדִּיר בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, עוֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. כִּי אֵל תִּשְׁבַּח, שֶׁאֲנִיחֵנוּ לֹא נִשְׁאַרִים פֶּה, הִנֵּה עוֹד מַעֲט יִכְרַחוּ לָנוּ הַשְּׂבָעִים שָׁנָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן כִּדְאִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לְעֶצְמוֹ מִשְׁפָּט וְלַצַּחֲקֵי מִהֶכַל, וְלֹא לְקַחַת שׁוּם דְּבָר אֶל הַלֵּב, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה כּוֹאֵב כָּל-כָּף וְכו' וְכו', תֵּאֱמִין לִי, אִם מַדְבִּיקִים אֶת עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיּוֹדְעִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶה, אִז מֶה שֶׁיֵּף לְכָאֵב הַלֵּב וְכו', וּמֶה שֶׁיֵּף לְהַשְׁבֵּר, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ! וְזֶה נִקְרָא חַיִּים נִצְחִיִּים, חַיִּים אֱמֵתִיִּים. וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, הוּא נִקְרָא יְהוּדִי מֵעוֹלָם הַבָּא ("אֵל עוֹלָם הַבָּא יְדִיגֵעַר אִיד").

תֵּאֱמִין לִי, יְדִידִי הַיָּקָר! יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם מִמָּשׁ כִּדְגָמַת הָעוֹלָם הַבָּא, אִם רַק מְכִנִּיסִים בְּעֶצְמוֹ אֶת הַלְמוּד הַזֶּה. וְלִהְיוֹת, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּי גִיְהוֹנוֹם מִמָּשׁ אִם לֹא מְכִנִּיסִים בְּעֶצְמָם אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, וְאִי-אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, רַק עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֱמֵתִית אֶל הַצְּדִיקִים, כִּי הַצְּדִיקִים נִקְרָאִים אַחִים, שְׂמִחָבְרִים וּמִיְיָחָדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת — עוֹלָם הַתְּחִתּוֹן וְעוֹלָם הַיְצִירָה עַד אֲצִילוֹת וְאֲצִילוֹת, אֲשֶׁר־מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶח. וּמִבְּאֵר בְּקִהְלוֹת יַעֲקֹב (עֵרָף אֶח), שֶׁהוּא רֹאשִׁי תְּבוּת: אִזֹּר ח'שָׁף, שֶׁזֶה חֶסֶד וּגְבוּרָה, אִזֹּר זֶה חֶסֶד, וְח'שָׁף זֶה גְבוּרָה, וּמִי מִתְּבָרֵם? הַתְּפָאֶרֶת, שֶׁהוּא הַצְּדִיק. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁר־וְאֲשֶׁר־מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה, שֶׁיָּכוֹל לְחַבְּרוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוּכָה לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן אֶל הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, שְׂאִז כָּל הַחַיִּים שֶׁלֹּא יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר־לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁר־לוֹ בְּבָא!

אשר י"ט תקמה בנחל עג

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, ונשמע ונתבשר רק בשורות משמחות.

כפי הנראה אשבות בשבת פרשת יתרו ביבנאל, ויכול להיות שאהיה קדם לכן, זה הכל תלוי ברצונו יתברך איך שינהיג אותי, ובודאי אם אהיה בארצנו הקדושה אז בזמן התנהגה — אשתתף בשמחתך, ובאם לא — אשמח במקומי.

ראה למסר לאשתך ולבתך שלא ידאגו, ושהכל יסתדר, העקר שיקחו את זה בקלות. וטוב שהבת תעבר היטב על קנטרס: "יום הנשואין", ששם יש הנהגות איך להתנהג עם החמות... ואקנה עם העצות האלו שתוכל להסתדר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לנחם אותך בברכת אבלים: "המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים", ואמרתי טעם: מה הלשון "המקום"? אלא האדם צריך תמיד לחשב ממנו יתברך, ולציר לפני עיניו את שם הו"ה ברוך הוא, וכשנפטר אחד מהמשפחה, שאז ידאגו כל המשפחה, ובמקום דאגה אין השראת השכינה, והכל געלם ונסתר ממנו וכו', ולכן אומרים "המקום", כי הו"ה בהפאה כזה: "פעם ה' פעים ו', ה' פעים ו', ה' פעים ו' — עולה "מקום", הינו מי שקבל, לא עלינו, הפאה, שנפטר משהו מבני המשפחה ואז הוא, אזי אומרים המקום"ם דיקא, שהוא הו"ה בהסתרה וכו', ינח"ם אותך.

ובַּעֲנִין בְּגִדֵי שַׁבַּת שֶׁקָּנָה לָךְ הָאֵב, בּוֹדֵדִי זֶה שֶׁלָּךְ וְאֵין לְהַיֹּרְשִׁים חֶלֶק בָּזֶה, וְכֵן רָאִיתִי בְּשָׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "קִרְנֵי רֶא"ם" מִהַגְאוֹן רַבִּי רַפָּאֵל אֲנָקֶאוּא ז"ל, שֶׁהִיא מַגְדוּלֵי רַבְּנֵי מְרוֹקוֹ, שֶׁפָּסַק בֶּן בֶּרֶוּשׁ בְּסִימֵן פ"ו, וּמֵאַרִיף שָׁם; אָבֵל הַיּוֹצֵא מִדִּינָא, מִה שֶׁעָשָׂה הָאֵב לְהַבִּין וְזָכָה בּוֹ הַבֵּן, אֵין לְהַיֹּרְשִׁים שׁוּם זְכוּת בָּזֶה.

לֹא כִדָּאִי לְרִיב בְּשִׁבִּיל יִרְשָׁה, מִה שֶׁשִּׁיף לָךְ מִמִּילָא לֹא יוּכְלוּ לְקַחַת מִמֶּךָ, זֶה יַחֲזוֹר אֵלֶיךָ, אֵתָה צָרִיף רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְכֵן לֹא כִדָּאִי לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְכו' עִם הָאֲחִים וְאַחִיוֹת, הַגִּיסִים וְהַגִּיסוֹת וְכו', חֲבַל שֶׁהִמְשַׁפְּחָה הַיִּקְרָה תִּתְפָּרֵק, תִּהְיֶה וּתְרֵן וּמִה שֶׁשִּׁיף אֵלֶיךָ לֹא יוּכְלוּ לְקַחַת מִמֶּךָ כָּלֵל, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר.

הַרְגֵּל עֲצָמָךְ מֵהַיּוֹם לְהִיּוֹת מֵיֻשָּׁב בְּדַעְתָּךְ, וְתִרְבֶּה בְּשִׁיחָה בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיִּקָּר לִי מֵאֵד ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִיּוֹת סִבְלָן, כִּי בָּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבֶּה סִבְלָנוֹת. וְאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֶּהֱר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן קנ"ה), אֲשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת אֲרָף אֲפִים, שֶׁהִיא מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, אֲלֹא עַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע שֶׁכָּל מִה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַפְּסֵם בְּלִחַץ — זֶה הַדְּחָק, וְאֲסוּר לְהִיּוֹת עֲצָבָנִי וּלְאַבֵּד אֶת עֲשָׂתוֹנוֹתָיו.

וְלָכֵן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה כּוֹתֵב, שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּלִחָץ תְּמִידִי וְכו', וְאַתָּה מְלֵא פְּחָדִים וְכו', הֲרִי זֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ לְשׁוּם דְּבָר, רַק לְהִתְעַצֵּבֵן יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִהְיוֹת בְּלִחָץ יוֹתֵר גָּדוֹל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל אֲמוּנָה, כִּי בְּרָגַע שְׁתַּהַיֶּה לָךְ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶהוּ בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק, אֲזִי לֹא תִשָּׁבֵר וְלֹא תִפְגַּס בְּלִחָץ, אֲלֵא תַהַיֶּה מִיֹּשֵׁב בְּדַעְתָּךְ.

יֵשׁ רַק עֲצָה אַחַת לָתֵת לָךְ — לִהְיוֹת רָגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תְּקִמָּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לִנְכוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי שְׂמֵבְזִים אוֹתָךְ וְכו', דַּע לָךְ, שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַת בְּזִיוְנוֹ יְדָם וַיִּשְׁתַּק וְכו', לֹא צָרִיכִים לַעֲנוֹת לְכָל מִי שְׂמֵבְזָה אוֹתָךְ וְכו', תִּקְבֵּל הַכָּל בְּאַהֲבָה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת וְכו', וְאִם תִּזְכֶּה לָזֶה, אֲזִי תִתְעַלֶּה בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, עַד שְׁתַּהַיֶּה נֹעֲשֶׂה אֲדָ"ם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶ"א, הֵינּוּ הַכֶּסֶ"א עוֹלָה כְּמִסְפֵּר אֱלֵקִי"ם — הַטֵּב"ע, הֵינּוּ כִּי רַב בְּגִי-אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהַכָּל טָבַע, מְקַרָּה וּמְזַל, וְלָכֵן עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שְׁעוֹבֵר, מֵאַחֵר שְׁתוּלִין הַכָּל בְּמִקְרָה, וְנִדְמָה לָהֶם שֶׁכָּל דְּאֵלִים גָּבֵר, וְכָל אֶחָד יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁהוּא רוֹצֶה וְכו', וּמִזֶּה בָּא שֵׁישׁ לְבִגֵּי-אָדָם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָעֵר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכו', אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב וְדוֹמֵם, וְאֵינוֹ מְשִׁיב לְמַחְרָפִי וְלִמְבִּזִּי נֶפֶשׁוֹ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכָּל לִכְל מְשֻׁגָּח בְּהִשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרִטִית, אֲזִי נֹעֲשֶׂה בְּסוֹד אֲדָ"ם, שֶׁהוּא הַנִּזְ"ה בְּמִלּוֹי אֲלָפִין כְּזֶה: יו"ד ה"א וְא"ו ה"א [הַעוֹלָה

כַּמְסַפֵּר אֶד"ם], וְנִמְשַׁכֶּת עָלָיו הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִזּוּ יֵשׁ לְכָל אוֹיְבָיו
וְשׁוֹנְאֵי נַפְשׁוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רָע,
וְשׁוֹם מִשְׁחִית וְרָשָׁע אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דָּבָר.

וְלִכֵּן אֵינְנוּ אֵלֶיךָ וַיְהִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמָּךְ, הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לֹא לַעֲנוֹת
לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂמִיכָה אוֹתָךְ, רַק תִּתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁכַּח
מִהַפֵּל וְכו', וְכָךְ שְׂמַעְתִּי מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' ל״ו יִצְחָק ו״ל, שְׂכֵמָה
וְכֵמָה פְּעָמִים רָאָה דָּבָר זֶה אֲצִל ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ו״ל, שְׂאֲחָד
בְּזֶה אוֹתוֹ וְלֹא עָנָה לוֹ, רַק הִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה הָיָה דָּבָר
פֶּלֶא, הִנֵּה הוֹלֵךְ עִמּוֹ וְכו', וּפְתָאם אֶחָד מִתְּפָרֵץ עָלָיו בְּזִלְזוּלִים
וּבְזִיוּנוֹת וְכו', וְהִנֵּה הוּא כָּבֵד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאִלּוּ הוּא בְּאִמְצָע
הַיָּעַר, וְלֹא שֵׁם לֵב כָּלֵל מִה קוֹרָה וְכו', מִי הַצּוֹעֵק עָלָיו, מִי הַמְּבַזֶּה
אוֹתוֹ, וְזֶה הָיָה פֶּלֶא בְּעֵינֵי ר' ל״ו יִצְחָק ו״ל, אֵיךְ אָדָם יָכוֹל
לְהַשְׁתַּנּוֹת בֶּן רִגְעַ, הִנֵּה הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ כְּאֶחָד הָאָדָם וְכו', וְהִנֵּה אֵיךְ
שָׂרָק בְּזוֹ אוֹתוֹ, כָּבֵד הַסְתוֹכֵב פָּנָיו אֶל הַקִּיר וְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָבֵד
לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ שׁוֹם דָּבָר.

מָה אָמַר לָךְ! זֹהִי נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת, וְאֵל זֶה הָאָדָם צָרִיד
לְהַשְׁתַּקֵּק וּלְהַגִּיעַ.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה הִגָּמָא קִטְנָה מִה זֶה לְשִׁמְעַ בְּזִיוּנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, וְלֹא לְשִׁים לֵב אֶל כָּל מִה שְׂסָכִיבוֹ, וְזֶה הַבְּטוּל הָאֲמִתִּי — לְהַפְלֵל
בְּכַבּוֹד אֱלֹקֵי.

מָה אָמַר לָךְ! הַתּוֹרָה הַזֹּאת (קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ) הִיא תּוֹרָה עֲמֻקָּה
עַד מְאֹד, וּבְפֶרֶט מִי שְׂזוֹכָה גַם לְלַמֵּד עָלֶיהָ כָּל הַהֲלָכוֹת מ"לְקוּטִי-
הֲלָכוֹת", וְאִזּוּ יִרְאֶה לְפָנָיו סִגְיָה עֲמֻקָּה בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, אֵיךְ לְהִיּוֹת
בְּטֵל וּמִבְטָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּרְגֵּשׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת
וְכו', וַיִּתְעַנֶּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּמִה טוֹב וּמִה נָּעִים, אִם תַּעֲנִין
בְּסִפְרֵי "שְׁפַת הַנְּחֹל", מִה שְׂזוֹכֵנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה
זוֹ, וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂרָאוֵי לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזוֹכֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ

ו"ל. וכבר אָמר (שיחות-הַר"ן, סימן קעז): רַאוי לָכֶם לְשִׁמּוּחַ, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי בְּזֶה; וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ: אִם לֹא שְׂמֵחִים עִם זֶה, סִימָן שְׂאִין לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים בְּרַבֵּנוּ ו"ל. וְלָכֵן רָאָה לְשִׁמּוּחַ עִם רַבֵּנוּ ו"ל: "בָּךְ רַבֵּנוּ נִגְיָלָה, בָּךְ רַבֵּנוּ וְנִשְׁמָחָה", אֲשֶׁרֵנוּ!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שָׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֹכוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁמָסַר לָךְ ...

מָה אָמַר לָךְ! רַבֵּנוּ ו"ל מְגִלָּה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה, וְצָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבָלִי חֲלָאִים, שֶׁעֵקֶר הַסֵּבֶל שֶׁלָּהֶם זֶה רַק בְּשִׁבּוּל חֲסֵרוֹן אַמוּנָה, כִּי הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁמַּאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁחָלַל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲזַי מִיָּד יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוֹן (תַּהֲלִים צב, י), וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יִקְרָה לוֹ, אֲבָל הָאַמוּנָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּרוּרָה וּמְצֻכָּת לְגִמְרִי, בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק סֶפֶקָא וְכו'. וּמִסְפָּר, שֶׁפַּעַם הִבִּיאוּ סִגֵּי גִהוּר, לֹא עָלִינוּ, אֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע, וְהִתְחִיל לְבָכוֹת: "רַבִּי, רָאוּ בְּאַיִזָּה מַצָּב אֲנִי נִמְצָא, אֲבִדְתִּי אֶת הָרִאיוֹה, וּבִבִּיתִי מֵר וְצָר לִי עַד מְאֹד, יֵשׁ לִי צָעַר גָּדוֹל בָּנִים וְכו', הֵם מְצִיָּקִים וּמְצַעְרִים אוֹתִי וְכו', מָה אֲנִי עוֹשֶׂה?" אָמַר לוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע: "תֵּן לִי אֶת יָדְךָ", וְנָתַן לוֹ אֶת יָדוֹ, וְהִכְנִיסָה הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע יָדוֹ בִּידוֹ, וְאָמַר לוֹ: "הִנֵּה הִכְנַסְתִּי לָךְ מִשְׁהוֹ בִּיד, אֶתָּה מַאֲמִין בְּזֶה?" עָנָה הַסִּגֵּי גִהוּר: "כֵּן, אֲנִי מַאֲמִין", אֲזַי אָמַר לוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע: "תִּקַּח אֶת זֶה לְבִיתְךָ, וּתְבַשֵּׁל בָּמִים וְתִשְׁתֶּה, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה", וְכֵן עָשָׂה. סָגַר אֶת יָדוֹ עַד שֶׁבָּא אֵל בֵּיתוֹ, וּפָתַח יָדוֹ, וְהִכְנִיסָה בָּמִים, וּבִשַּׁל אֶת הַמִּים, וּמֵרֵב אַמוּנָה פְּשׁוּטָה שֶׁהִיְתָה לוֹ בְּדַבְּרֵי הַבַּעַל-שֵׁם-

טוב הקדוש זי"ע, שתה את הפנים ונתרפא, והתחיל לראות פאחד האדם ויבאמת לא היה בידו כלום, רק כף אמר לו הפעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שמכניס לו משהו ביד, ושיחזיק את זה עד שיבוא אל ביתו וכו', רואים מזה מהי אמונה פשוטה, מה זו אמונת חכמים, שכל-כף האמין בדברי הצדיק הקדוש, עד שהתרפא לגמרי. וזה מה שרבונו ז"ל אמר, שיש בני-אדם שסובלים חלאים, ועקר הסבל שלהם מפני חסרון אמונה.

וכן ספר הגאון הצדיק רבי שניאור זלמן זי"ע בעל "תורת חסד", שהיה גאון עצום, והיה תלמידו של ה'צמח צדק' זי"ע, ובסוף ימיו זכה להעלות ולהתישב בארץ ישראל. פעם ראה זמן עולה על השלחן ורוקד כילד צעיר בכח עצום: "אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו", והיתה פליאה בעיני כל — מה היה לו להזקן הזה שכל-כף רוקד? ולכן כשהפסיק, נגש אליו ושאלו: "תגיד לי ולשמחה מה זה?" ענה ואמר לו הזקן: "אתם רואים אותי? אני הייתי ענר, והולכתי אותי על הרחוב פנהוג, ופתאום אני שומע רעש גדול אנשים רצים וכו', ושאלתי את המוליך — 'מה קורה שם?' ענה ואמר: 'הנה הצדיק הקדוש רבי שלמה מקרלין זי"ע, תלמיד המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע הולך, ורצים אחריו אנשים שיברך אותם', עניתי ואמרתי לזה שמלנה אותי: 'תעשה עמי חסד ותוליכני אליו', והביאני אל הצדיק, והתחלתי לבכות ואמרתי: 'רבי, מה יהיה עמדי, אני סגי נהור, ועולם חשוף בעדי' וכו' וכו', ענה הצדיק: 'תאמר לי, אתה מאמין בו יתברך, שהוא יוצר המאורות?' עניתי: 'בןדאי'. ושוב שאל אותי הצדיק: 'אתה מאמין בו יתברך, שהוא יוצר המאורות?' עניתי ואמרתי: 'בןדאי', והתחיל ללשף את פני ואת עיני, ופתאום התחלתי לראות פאחד האדם, ובכל פעם שאני נזכר מזה, אני נותן תודה להקדוש-ברוך-הוא, שהביאני אל צדיק קדוש כזה". וסיים הזקן: 'האם איני צריך לרקד?!' רואים מזה מה זה צדיק! ומה זו אמונת חכמים!

ולכן אשרי ואשרי מי שמחזק עצמו באמונה בו יתברך, ויודע שהוא כל יכול. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן לג): אצל העולם

הָאֱמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן, אָבֵל אֶצְלֵי אֱמוּנָה הוּא דְּבַר גָּדוֹל; וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הוּא בְּתִמְיּוּת וּבִפְשִׁיטוּת כְּמוֹ שֶׁהִילָדִים וְהַנָּשִׁים מֵאֲמִינִים, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בַּעֲתֵים הֵלְלוּ בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁצָּרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי שִׁקְרָנִים, רַמָּאִים וְצָבוּעִים, שֶׁמְטָעִים אֶת בְּנֵי-אָדָם, וּבְנֵי-אָדָם מְטָעִים עֲצָמָם בָּהֶם וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכְּנֵן צָרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יִטְעוּ אוֹתוֹ בְּנֵי הָעוֹלָם, וְזֶה לֹא בֹא בְּקַלּוּת לְמַצֵּא אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, כִּי כָּל הָעוֹלָם מְבַלְבֵּל וּמְבַהֵל מְאֹד, וּמְטָעִים אֶת בְּנֵי-אָדָם לְגַמְרִי, וְנִתְקַיְמָה נְבוֹאָת הַנָּבִיא (יִשְׁעְיָה ה, כ): "הוֹי הָאוֹמְרִים לְרַע טוֹב" וְכוּ', "שָׁמַיִם אוֹר לְחֹשֶׁךְ" וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מֵהֶם רַק עַל-יְדֵי תַּפְלָה. הַצַּדִּיק הָאֱמֵת הוּא הַמְּבַרֵּר אֶת הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה, שֶׁאָדָם יִרְגִּישׁ חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֲדָשׁ אֶת הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ, הִנֵּה אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ "יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת", הֵאֵם אָנוּ חוֹשְׁבִים מָה אָנוּ אוֹמְרִים?! הֲרִי אִם כָּל הָעוֹלָם הִזָּה חֹשֶׁךְ, וְצָרִיכִים לְהַבִּיא בְּכָל פֶּעַם גִּירוֹת, אוֹ לְהַמְשִׁיךְ תְּאוֹרָה וְכוּ', כַּמָּה כֶּסֶף זֶה הִזָּה עוֹלָה?! כַּמָּה טְרַחָה הִיוּ צָרִיכִים לְטָרֵחַ?! וְהִנֵּה פֹה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר לָנוּ אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, הֵאֵם יֵשׁ עוֹד חֲדוּשׁ הָעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה?! וְזֶה מָה שֶׁהַצַּדִּיק מְכַנִּים בָּנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְקָרֵב אֵלָיו!

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּקְמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק אֵל תַּכְנִס בְּלִחְץ, זֶהוּ הַדְּבַר הָאַחֲרוֹן שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהַגִּיעַ אֵלָיו וְכוּ', הַלִּחְץ זֶה הַדְּחָק וְכוּ', רַבֵּנוּ ז"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם: "אִזְ עַס

איז גאהר ענק איז מען זיך מבטל צום בורא כל העולמים" [נפשיש לאדם דחק גדול, אזי מבטלים עצמם לגמרי אליו יתברך], ושאל אותו מוהרנ"ת ז"ל: איך מבטלים עצמם? אמר רבנו ז"ל: עם הפה והלב, וסוגרים את העינים, הינו לסגור את העינים מכל הבלי העולם הזה, ולדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ולא להפגס בלחץ כלל, זהו הפתרון.

חבל מאד שאינך רגיל לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות, זהו העקר בדעת רבנו ז"ל, ועל כלם להיות בשמחה, ולא להשבר משום דבר שבעולם, רק שמחה, רק בטחון, הקדוש-ברוך-הוא טוב, כמו שאומר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תנב): גאט איז תמיד גוט [הקדוש-ברוך-הוא תמיד טוב]; ולכן אסור להשבר משום דבר.

נא ונא תרחם על עצמך, ואל תהיה שבור משום דבר בעולם, כל זמן שאתה מחזיק בשעורי תורה שלך, אין לך מה להתפחד כלל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח'): פיון שקבלתם על עצמכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם; עמד וראה מה זה למוד התורה הקדושה, אבל זה צריך להיות בקביעות עצומה כל יום: חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, שעור במשניות פמה פרקים, דף הימי גמרא, והעולה על הכל — הרבה שלחן ערוך, ועוד שעורים שבוחרים לעצמם: זהר ותקונים — זה חיות לנפש, ספרי רבנו ז"ל — זהו פקוח נפש, כי בלי זה אין לנו חיות כלל, וכתבי האר"ז ל — זהו טוב לנפש שמדביק אותה אל האין סוף ברוך הוא, ויש לי כמה פרושים עליהם (מי יתן שאזכה פעם להדפיסם).

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ט תקנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם כסף הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-
הוא, שימתקו ממך כל הדינים עלי-ידי פלא עליון, ולא ישמע עוד
שוד ושבר בגבולך כלל.

בענין למוד רמב"ם, אשרי מי שעושה לעצמו שעור כסדרן
בספרי הי"ד החזקה. וידוע, שרבנו ו"ל אמר: כשיבוא משיח תהיה
הלכה כמו הרמב"ם, ושיחה זו ברוחה ואמתית, ושלא יאמרו ויספרו
אחרת וכו'.

שאלו פעם את הגר"א זי"ע: איפה מרמז הרמב"ם בתורה, כי
הרי ליכא מילתא דלא רמינא באורייתא? ענה: בפסוק (שמות יא, ט):
"רבות מופתי בארץ מצרים", וידוע שהרמב"ם היה במצרים.
על-כל-פנים אם תוכל לעשות לעצמך סדר ברמב"ם — מה טוב
ומה נעים, כי זהו למוד מתק לחך, ופותח את העינים בהרבה גופי
תורה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ט תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לה, שלנו אין רק דברי רבנו ו"ל, ואם הוא נתן לנו
סדר-דרך-הלמוד המובא באריכות בשיחות-הר"ן, סימן עו, אזי
יכולים כלם לקפץ ולומר, שאינו כפשוטו, הכל הכל ורעות-רוח,
דברי רבנו ו"ל הם כפשוטו, בלי שום חכמות והשכלות, אשרי מי
שלוקח את השיחה הזו גר לרגליו, ומתמיד בתורה במקרא, במשנה,
בגמרא וכו', על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ו"ל, בלי שום
חכמות והשכלות כלל.

תהלה לאל, ב"היכל-הקדש" לא מטעים את עצמנו, אדרבה, כל אלו שחולקים עלינו, עליהם אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בא): וי לו לבית שחלוננו פתוח לתוף חשך; תהלה לאל, לתלמידי "היכל-הקדש" הבתים שלהם חלונותיהם פתוחים לתוף האור.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ט תקנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר וינחל.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): העקר זה אמונה, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו איפה מחזיק באמונה, כי יש סובלי חלאים, שכל מה שסובלים, זה רק מחמת חסרון אמונה וכו', עין שם; והנה ראיתי בספר "שפת אמת" (וארא תול"ד): בגלות זוכין לאמת על-ידי אמונה וכו', כי בעולם הזה שנקרא עלמא דשקרא, יש הרבה שקר לכל נקדה של אמת וכו', כי לכל נקדה של אמת, השקר סובב בכל צד, ועם כל זאת על-ידי גייעה נוכל למצא נקדה של אמת וכו', עין שם.

והנה דברים אלו יותר מובנים על-פי דברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שאי אפשר להגיע אל אמונה רק על-ידי אמת, שאי אפשר להגיע אל זה רק על-ידי התקרבות אל הצדיק, וכן (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיב), שצריכים לדבר אמת כפי בחינתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקנ"ג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך, שאף צריכה לשמר על כבוד בעלך, כי איך שהוא, האשה גם-כן צריכה לכבד את בעלה, כמאמרם ו"ל (פריית כח): האב קודם לאם בכל מקום, מפני שהוא ואמו חייבים בכבוד אביו, וזה סימן של אשה כשרה. וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבא, פ"ק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; וספר הרב הקדוש רבי אלעזר בן הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע בשבח אמו, שהיתה מעירה את בעלה הקדוש בלשון חן וכו': קום, כמה הרבה נשמות ישראל נמצאות במצוקה, זה בפרנסה, זה בשדיוכים וכו', וזה בילדים וכו', ואתה על-ידי תפלתך יכול לפעל אצלם יתברך, ולכן קום נא, בעלי, לתפלה על כלל ישראל, וכך צריכה להתנהג בת ישראל כשרה, אבל לא להתנפל על הבעל בכל יום ובכל שעה וכו', אפלו שהצדק יהיה עמו וכו', עם כל זאת אשה אסור לה להתנפל על בעלה בצורה גסה כמו שאף עושה וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתכניסי בעצמך את ההשגחה פרטית שלו איך שמנהיג את עולמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקנ"ד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לַנִּכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בִּאתִי לִבְקֹשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִהְיֶה עֶקֶשׁן עִם אֲשֶׁתְּךָ, תִּשְׁתַּדֵּל לְוַתֵּר
לָהּ וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהִיא כָּבֵד מִתְחַרְטֶת עַל מַעֲשֵׂיהָ וְכוּ', וְלִכְּנֵן רְאוּי
שֶׁתִּמְחַל לָהּ. אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת עָנּוּ בְּבֵיתוֹ יוֹתֵר מִכָּל מְקוֹם, רַק
לְהִתְמַיֵּד תָּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב לִילָדִים,
שְׂרֹאִים שְׂאֲבִיהֶם תָּמִיד לוֹמֵד תּוֹרָה, וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ בְּטֵל, וְכֵן זֶה טוֹב
לְאִשָּׁה, שְׂרֹאֶה שֶׁבַעֲלָהּ הוּא תַלְמִיד־חֶכֶם, וְיוֹשֵׁב תָּמִיד וְלוֹמֵד, וְזֶה
יִכְנִס בָּהּ כְּבוֹד הַתּוֹרָה. מֶה שְׂאִין כֵּן אִם הָאָדָם נוֹהֵג בְּקִלּוֹת רֹאשׁ
עִם אִשְׁתּוֹ וְכוּ', עַל־יְדֵי־זֶה הִיא בִּזְיָה לוֹ בְּלִבָּהּ וְכוּ', וּמִזֶּה יוֹצֵא כָּל
הַקְּלוּלִים, שֶׁמְדַבְּרִים כָּל מִינֵי דְבָרִים בְּטִלִּים, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת א' ה'): וְאַל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, שֶׁכָּל הַמִּרְבָּה
שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבוֹטֵל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְסוּפּוֹ
יִוָּרֵשׁ גִּיהֶנֶם עוֹד בִּזְיָה הָעוֹלָם; כִּי מִתְחִיל רִיב בֵּינֵיהֶם, וְכָבֵד אָמַר
הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי י, יט): "בָּרֵב דְּבָרִים לֹא יִחְדַּל פֶּשַׁע"; וְלִכְּנֵן
רָאָה מִהִיּוֹם רַק לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן: בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא,
בְּמִדְרָשׁ, בִּדְהַר וּבִתְקוּנִים וְכוּ', וְזֶה יִזְכֶּךָ אוֹתְךָ לְגִמְרִי.

הִנֵּה בָּמָה שֶׁשְּׂאֲלָתָּ מֶה לוֹמַר בְּעֵנֶן הַשְּׁעָרוֹת גְּדוּלוֹת, עֵינַי שִׁ"ן,
סְעִיף קָטָן א' (יִרְיָה דָּעָה, סִימָן קעח), דִּלֹּא יִגְדַּל צִיצִית רֹאשׁוֹ הוּא
שֶׁמְגַדְּלִין הַשְּׁעָר לְנוֹי וְלִיפֵי כְּמוֹ הַבְּתוּלוֹת, דֶּרֶךְ שַׁחַץ וְגִאָּוָה, עֵינַי
שָׁם; וְזֶה מֶה שֶׁהִיּוֹם הוֹלְכִים אֵלּוֹ הַגְּבָרִים עִם שְׁעָרוֹת רֹאשׁ גְּדוּל
כְּמוֹ אִשָּׁה, שֶׁזֶּה מְנַהֵג גּוֹיִם וּפְחוּתֵי עֶרְךָ וְכוּ'.

גַּם בְּעֵנֶן בְּגָדִים שְׁחוּרִים וְכוּ', זֶה מוֹבָא שָׁם, סְעִיף קָטָן ג',
וְצָבַע הַשְּׁחוּר הוּא דֶּרֶךְ צְנִיעוּת וְהַכְנָעָה וְכוּ', עֵינַי שָׁם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה עַד מְאֹד...

י"ט תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ואל תתן שהמרה שחורה תתפס אותך וכו', צריכים לעשות כל מיני מאמצים לגרש ממנו את כל הדאגות של הכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק): לא תעיל דו"א בלבך, דגברי גיברין קטל דו"א [לא תכניס דאגה בלבך, כי הרבה אנשים גבורים הרגה הדאגה]; ולכן הדבר הראשון — שצריכים להוציא את כל המחשבות הטורדות וכו', ורפנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא): במקום שאדם חושב — שם כל האדם; ולכן מה טוב ומה נעים רק להרגיל עצמו לחשב טוב, ואז תראה איך שכל ישתנה לטובה, כי הכל תלוי במח-מחשבה של האדם. ולכן הזהירנו רפנו ו"ל כל-כך על שמירת וקדשת המחשבה.

המאחל לך ברכה והצלחה...

י"ט תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

גא ונא ראה להחזיר בעצמך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואין שום טבע, מקרה ומזל כלל, ומה שגדמה לאדם, אשר כל האלים גבר וכו', זה הכל דמיון אחד גדול וכו', והדמיון הזה הורס את האדם לגמרי, כי נדמה לו, אשר זה יכול לעשות לו

רע וכו', או זה יכול להזיק לו וכו', כל אחד כפי הדמיון שנקנס בו וכו'. לזאת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כה): צריך לצאת מהדמיון ולבוא אל השכל, וזה נעשה על-ידי בחינת שמיר שהיא תולעת וכו'. וחכמינו הקדושים אמרו (פנחומא בשלח): ישראל נדמים כתולעת, שנאמר (ישעיה מא, יד): "אל תיראי תולעת יעקב", מה תולעת אין כחה אלא בפיה, כך ישראל אין כחם אלא בפיהם, הינו תפלה והתבודדות, אדם צריך להרגיל עצמו לדבר הרבה עמו תברך, ובזה הוא שובר את לבו האבן, ויוצא מכל הדמיונות, וכא אל המציאות שהוא השכל החיות אלקות המחיה כל דבר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'): איש הישראלי צריך להסתכל על השכל שיש בכל דבר, שזה החיות אלקות המחיה כל דבר. נמצא, העקר הוא שיחה בינו לבין קונו, להרגיל עצמו לדבר עמו תברך בלשון שרגיל בה, וזה מקשר ומחבר את הנשמה אליו תברך, ואז רואה איך שהכל זה אלקות, ואלקות זה הכל, והכל תלוי רק בו תברך, ואם אדם צריך משהו, שיבקש רק ממנו תברך, כי הכל תלוי בו. אבל לזאת צריכים אמונה חזקה, שאין בלעדיו תברך כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, שהם לפני מראה עינינו, זה הכל לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואז כשהכניס דבר זה בתוך לבו, כל החיים שלו הם כבר חיים אחרים, והוא מלמד בנפים, שמתנהגים עמו למעלה מהטבע. וזוהי מדרגת הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה מאד, אף שמצד אחד כלם מבזים ומחרפים אותם, ומדברים עליהם כל דבר אסור וכו', ומצד שני הם בטלים ומבטלים לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שאף אחד אינו תופס שהם דבוקים בקביעות בו תברך, ולכן צריכים לשמור מאד מאד לא לזלזל בצדיקים, כי על זה אמרו חכמינו הקדושים (אבות ב, י): והוי זהיר בגחלתן שלא תפנה וכו'. ודבר זה אף אחד אינו תופס, שהוא משחק באש שלהבת וכו', ולכן אשרי שנוהר מאד מאד לא להתעסק עם אף אחד, כי לא תדע מי הוא באמת הצדיק הדבוק בו תברך, שכבר כל חיזו דהאי עלמא עבר מלפני עיני וכו', ומבחוץ אין מכירים את זה כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קטז), שאות הצדיק אי אפשר להפיר מבחוץ כלל, כי הוא נדמה

כְּשֶׁאֵר בְּנֵי־אָדָם וְכוּ', אֲבָל הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁלוֹ זֶה עֲנִין אַחֵר לַגִּמְרִי וְכוּ'.

עַל־כָּל־פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, הָעֵקֶר תַּכְנִיס עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה, לְשַׁבֵּר אֶת כַּח הַמַּדְמָה שֶׁלְּךָ, עַד שֶׁתִּגִּיעַ
לְהַשְׁכֵּל הָאֲמִתִּי, לִידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם טָבַע, מְקָרָה וּמִזֵּל כָּלֵל, וְהַכֵּל
לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאִזּוּ הַחַיִּים שֶׁלְּךָ יִשְׁתַּנּוּ לַגִּמְרִי מִהַקְצָה אֶל
הַקְצָה, וְתִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו שְׂכִינַת עֶזוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְעוֹלָמְךָ תִּרְגִּישׁ בְּחַיִּיךָ.

רְאֵה לַעֲיִן הַרְבֵּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע
לְנַפְשְׁךָ, וְתִתְּנָה לְךָ הַתַּחֲזָקוֹת עַל כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שִׁמְעָתִי מִה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, שֶׁבָּזוּ אוֹתְךָ פְּאֻמֵּי הַרִיקִים וְכוּ'. מָה
אָמַר לְךָ! אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לָדֵם וְלִשְׁתֵּק לְמַחְרָפִי וּלְמִבְזֵי נַפְשׁוֹ,
כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה —
לְשִׁמְעַ בְּזִיוְנוֹ, וַיִּדֵּם וַיִּשְׁתַּק; וְזֶה שְׁוֵה יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנִיּוֹת וְהַסְגּוּפִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁיְּכֻלֵּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֲזִי אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה
לְהִגִּיעַ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

וְלִכְּנֵן מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה שְׁתַּק שְׁתַּק עַל כָּל הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁמַּחְרָפִים
וּמִבְזִים אוֹתְךָ, וְאִזּוּ תִזְכֶּה לְהַעֲשׂוֹת אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַפֶּסֶא, הַיְנוּ
לְהַכְנִיעַ אֶת הַחֹמֶר שֶׁנִּקְרָא הַטֵּב"ע, שֶׁהוּא כְּמִסְפָּר אֱלֹקִיִּים, וְתִמְשָׁךְ

פח אָשֶׁר י"ט תקנח — י"ט תקנט בַּנְחֵל

עָלִיו הַשְּׁנֵחָה שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא שֵׁם הַיְי"ה הַיְי"ה הַיְי"ה, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי מֵבִין לָמָּה הַצִּרְכָּתָּ לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים עִם ... הָרִי מוֹהֲרֵנִי וְי"ל
אֲמַר פֶּעַם לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: דֵּי אֲלַע וְוֹאס הָאֲבֵן גִּירְעֵדֵט הָאֲבֵן זִיף
נִישֵׁט דָּעֵר הָאֲלֵטִין [כָּל אֱלוֹ שְׁנִכְנָסוּ בּוֹכּוּחִים עִם הַמְתַּנְגְּדִים לֹא
הַחֲזִיקוּ מֵעַמְד], וְלִכֵּן מָה וְלָמָּה צָרִיכִים לְהַכְנִס עִם הַזִּילֵת בּוֹכּוּחִים
וְכו', יֵאָחֵז כָּל אֶחָד דִּרְכוֹ, וְאַנְחֵנוּ גַּלְף בְּדֶרֶךְ שְׁגָלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל
בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלוֹ,
אֲשֶׁר זֶה נִקְרָאת הַתְּבוּדוּת, וּמִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ בְּזֶה, הוּא הָאָדָם הַכִּי
מְאֲשֶׁר בְּחַיּוֹ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

וְעַל-כֵּן מָה אַתָּה צָרִיף לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים?! יֵאָחֵז כָּל אֶחָד דִּרְכוֹ,
וְאַנְחֵנוּ נִמְשִׁיף בְּדֶרֶךְ הַתֵּם שְׁגָלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, וְנִרְאֶה לְבִסּוֹף דְּבַר
מִי יָקוּם.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יְאִיר וְיִזְרַח.

לַנִּכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר עֲנִין רוּחִנִי הַמִּתְלַבֵּשׁ בְּגִשְׁמִי, זֶה אַחַת מֵהַפְּלִיאוֹת
הַכִּי גְדוֹלוֹת, שֶׁשֶּׁכֶּל אֲנוּשֵׁי אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּינָה, וְלִכֵּן קָשָׁה לְהַשִּׁיג
וְלִתְפֹס מִהוּ צָדִיק וְכוּ', מִי הוּא צָדִיק וְכוּ', הֲלֹא מִבְּחוּץ הוּא נִרְאָה
אָדָם כְּשֶׁאֵר בְּנֵי-אָדָם, בְּלִי שׁוּם הַפְּרֵשׁ כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת בְּפִנְיֵמִיתוֹ
הוּא עֲנִין אַחֵר לְגַמְרִי, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'),
סִימָן קט"ז; וְלִכֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁשָּׁם שׁוֹרָה הַשְׂכִּינָה, אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין
אֶת זֶה, הֲרִי כִּפִּי שֶׁפָּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים בְּמַסְכַּת מִדּוֹת, וְכֵן בְּשֶׁאֵר
חֲלָקֵי קְדוּשִׁים, עֲנִינִים וּמַשְׁגִּים שֶׁל פְּרָטִי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וּפְרָטִי הַכִּלִּים
וּפְרָטִי הַקְּרִבָּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵיךְ כָּלֵם הָיוּ כָּלִים לְהַמְשִׁיךְ רוּחִנִּיּוֹת לְזֶה
הָעוֹלָם וְכוּ', דְּבָרִים אֵלּוּ קָשָׁה לְהַבִּינֵם בְּשֶׁכֶּל אֲנוּשֵׁי, וְכֵן קָשָׁה
לְהַסְבִּירָם, וְזֶהוּ הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ ו'ל' בְּתוֹרוֹתָיו
וְשִׁיחוֹתָיו וְסִפּוּרָיו הַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים, עַד שֶׁאֶפִּילוּ קִטְנֵי עֶרְךָ
וּפְחוּתִים כְּמוֹנוֹ, תִּהְיֶה לָהֶם אִיזוֹ הַשְׁגָּה בְּמַשְׁגִּים רוּחִנִּיִּים, אֲשֶׁרֵי עֵין
רְאֵתָה זֹאת!

וְהַעֲנִין הוּא, שְׁרוּחִנִּיּוֹת אֵינּוּ דָּבָר שֶׁבִּשְׂמִים, עַד שֶׁקָּשָׁה לְהַבִּינּוּ,
אֲדַרְבָּה הַנִּשְׁמָה שֶׁל הָאָדָם הִיא חֶלֶק אֱלוֹן מִמַּעַל מַמָּשׁ, עִם כָּל זֹאת
הִיא מְלַבֶּשֶׁת בְּגוֹף גִּשְׁמִי וְחֲמָרִי, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם, שֶׁהֵם כָּל-כָּף
מְגִשְׁמִים וּמְזַהְמִים בַּחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁנִּחַפֵּשׁ וְנִבְקֵשׁ גַּם אֲצֵלֶם אֶת נִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ —
נִמְצָאָנָה, כִּי כְּתִיב (נִחְמָה ט, ו): "וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלֵם", וּבְלִי
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵין קִיּוֹם לְשׁוּם דָּבָר, וְזֶה מֵה שֶׁגִּלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ ו'ל'
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב), שֶׁצָּרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּקְדָּה
טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד. וּבְאֵר מוֹהֲרֵנוּ ו'ל' (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַשְּׁפָמַת הַבְּקָר,
הַלְכָה א'), אֲשֶׁר הַטוֹב הַזֶּה בְּעֶצְמוֹ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַנִּמְצָא אֲצֵל
כָּל אֶחָד, כִּי הַטוֹב זֶהוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה,
ט): "טוֹב הַיְיָ לְכָלֵם", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹזְכָה לְהַתְּבונֵן בְּגִדְלָתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ שֶׁבְּכָל פֶּרֶט מִפְּרָטֵי הַבְּרִיאָה רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה אֶת
הַפֶּרֶט מִפְּרָטֵי הַבְּרִיאָה — הֵן דּוּמָם, הֵן צוּמָח, הֵן חַי, הֵן מְדַבֵּר,
וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם זוֹכָה לְהַכְנִים אֶת דַּעְתּוֹ בְּדַבְרִים אֵלּוּ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה

שְׁמוֹדֶכָּךְ נִפְשׁוּ וְגוֹפּוֹ הַגִּשְׁמִי בְּתַכְלִית הַזִּכּוּף, עַד שֶׁמֶהִפֵּךְ אֶת הַגִּשְׁמִי לְרוּחָנִי, וְכֵן הוּא בַּעֲת הָאֲכִילָה, שֶׁמִּתְבּוֹנֵן בְּאַלְקוּת הַמַּחֲיָה אֶת הַמֶּאֱכָל, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (דְּבָרִים ח, ג): "כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחְיֶה הָאָדָם, כִּי אִם עַל מוֹצָא פִי הַיּוֹי"ה" וְגו', הַיְנוּ הַנִּצּוֹץ הָאֱלֹקִי שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹךְ הַמֶּאֱכָל, וְלִכֵּן מֶאֱכָל עוֹלָה כְּמִסְפַּר הַיּוֹי"ה אֲדֻנִּי, שֶׁעַל יָדוֹ מִתְקַשֵּׁר וּמִתְיַחַד גִּשְׁמִי וְרוּחָנִי, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שֶׁעַל-יָדֵי אֲכִילָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִתְיַחַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתָא, וְנַעֲשֶׂה הַיַּחֲוּד הַכִּי עֲלִיוֹן. וְזוֹהִי מַעֲלַת אֲכִילַת הַצַּדִּיקִים הַנִּחַשְׁבָּת כְּהַקְרַבַּת הַקֶּרְבָּנוֹת, וְכְמוֹ שֶׁשִּׁירֵי הַקִּדְשׁ הֵיךְ דָּבָר גָּדוֹל, שֶׁקִּדְשׁ וְטָהָר אֶת הַכֹּהֲנִים הָאוֹכְלִים אֶת הַשְּׁלָמִים וְכו', כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁלֹּקֵחַ שִׁירִים מִשִּׁירֵי אֲכִילַת הַצַּדִּיק, גַּם-כֵּן בְּקִדְשָׁה עֲלֵאִית, וְלֹא רַק אֲכָל שִׁנְשָׁאָר מֵהַצַּדִּיק יֵשׁ בּוֹ קִדְשָׁה מִיַּחַדָּת, אֲלֵא אִפְלוּ בְּגִדָיו וְחִפְצָיו, יֵשׁ בָּזֶה קִדְשָׁה עֲלִיוָנָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּס עֲצָמוֹ בְּעִנְיָנִים אֵלּוּ, וּמִתְבּוֹנֵן בְּפִרְטֵי הַבְּרִיאָה, אֵיךְ שֶׁהַכֹּל זֶה אֲלֵקוּת, וְאַלְקוּת זֶה הַכֹּל, וְנִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמֵאִיר בּוֹ עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְגִבּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שִׁמְתִּקּוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יָדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּפַעֵל מֵאַיִזָּה רִיק וּפְתוּז וְכו', מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר וְכו', שִׁיּוּצָא נִגְדָּךְ עַל אֲשֶׁר אַתָּה מְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְכו', מִי הוּא לְגַמְרִי?! בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּאֵיצָטְלָא דְּרַבָּנָן וְכו', שֶׁקּוֹרָה עֲצָמוֹ "רַבִּי", הָרִי רַבֵּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁהַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, אֲסוּר לְקְרוֹתָם

רבי כָּלֵל, כי הם אינם אֲשָׁמִים, יֵשׁ לָהֶם תַּאֲוָה לָזֶה, אָבֵל אֵלֹה שְׁנוֹתָנִים לָהֶם כַּח, הם עֲתִידִים לִתֵּן אֶת הַדִּין עַל זֶה שְׁנוֹתָנִים לָהֶם כַּח וּמִמְשָׁלָה וְכו'; וְלִכֵּן אֵל תִּבְלָבֵל עֲצָמָהּ מֵהֶם, כִּי כָל-כֶּף חָבֵל עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁנֹלְכָדִים בַּפֶּגֶם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה וְכו' וְכו', רַק עַל-יְדֵי כָּלִי מִשְׁחִית, שֵׁשׁ כְּהִיּוֹם כָּל מִינֵי זִקְמָה וְלִכְלוּף שֶׁל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכו', וְכָל הַפְּרִיצוֹת וְהַשְׁקוּץ וְכו', שְׁהוֹלְכוֹת כְּהִיּוֹם בְּרִישׁ גָּלִי, כָּל הַקְּלָפוֹת הַגּוֹיּוֹת הַמְּזַהְמוֹת וְכו', אֲזִי מֵהַ יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחַטָּא, וְאִין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרֵת — רַק לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, עוֹד קֹדֶם שְׁנִפְתָּחוּ לָהֶם הָעֵינַיִם וְכו', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיף שְׁאִתָּה מִקְרֵב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִתָּה מִחֲזָקִים וּמֵאֲמָצִם וּמֵעוֹדָדִם וּמִשְׁמָחִם, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם, וּבְשָׁבִיל כַּמָּה שׁוֹטִים מִמֶּשׁ שְׁנֹקְרָאִים רַבִּי לָךְ, וְהוֹלְכִים עִם גְּרָבִים שְׁחוּרוֹת וְכו' וְכו', מֵהֶם אִתָּה צָרִיף לְהִתְפַּעֵל!! וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד בְּעִבּוּדְתְּךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְאַל תִּתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּקְסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל שְׁמִיחָתִי, שְׁזִכִּיתִי לְשִׁמְעַם מִמֶּךָ שְׁאִתָּה מִשְׁמַחַת וּמִחֲזָקָת אֶת עֲצָמָהּ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְכֵן צָרִיף לְהִיּוֹת. וּבִפְרָט בְּנִקְדַּת הָאֱמוּנָה, אֵל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהוּא בִּרְא אֶת עוֹלָמוֹ וְהוּא מְנַהִיגוֹ, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שְׁאִתָּה צָרִיכָה תִּפְנִי רַק אֵלָיו, וְתִהְיֶי רְגִילָה לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד יִקְרָה כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׁעוֹלָה מֵעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, וּבִפְרָט תְּפִלַּת אִשָּׁה, כִּי אִשָּׁה — דְּמַעוּתֶיהָ מִצִּיּוֹת (בְּבֹא מִצִּיעָא נט.),

וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר תְּפִלוֹת עִם דְּמָעוֹת, כְּשֶׁאָדָם בָּא וְשׁוֹפֵף שִׁיחַ וְתַפְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹכָה וּמִבְכָּה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: "אֲנֵי הַיְיִ"ה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנֵי הַיְיִ"ה הַצְּלִיכָה נָא", וּבּוֹכָה וּמִתְחַנֵּן, שְׂאֵז הוּא יָכוֹל לְהַפִּיךְ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ'. וּכְבָר מְצִינּוֹ שֶׁהָאֱמֹהוֹת הֵיוּ עֲקָרוֹת, וְעַל-יְדֵי תְּפִלוֹת זָכוּ לָמָּה שָׁזָכוּ — לְהַעֲמִיד אֶת כָּלִל יִשְׂרָאֵל. וּחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים לּוֹמְדִים כָּל הַלְכוֹת תְּפִלָּה מִתְּפִלוֹתֶיהָ שֶׁל חֲנָה (בְּרֻכּוֹת ל"א), שֶׁכָּל-כֹּף הִרְבָּתָה לְהִתְפַּלֵּל, עַד שֶׁנָּתַן לָהּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנָה בֶּן כְּזֶה, שֶׁמָּשַׁח אֶת הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹן וְאֵת הַמֶּלֶךְ הָאַחֲרוֹן, שֶׁהוּא שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ וְדוֹר הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יוֹצֵא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ה.): שֶׁקוֹל שְׁמוּאֵל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, וְלִכְלֹ זֶה זִכְתָּה חֲנָה לְבֶן כְּזֶה, רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, שֶׁהִרְבָּתָה לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן גַּם אֶת תִּשְׁתַּדְּלִי לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְשׁוֹחַ וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יְכַנִּיס בְּךָ אִמָּץ וְחִזּוּק נֶגֶד כָּל הַקָּמִים עֲלֶיךָ. וְאִדְרָבָה זֶה יְכַנִּיס בְּךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי לֹא לִפְחוֹד מֵאֶף אֶחָד בָּעוֹלָם, וְלֹא לְהִתְבַּלְּבֹל מֵאֶף אֶחָד כָּלִל. וְאִדְרָבָה, שִׁיְהִי לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹלִים לְחִזּוֹק אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד נִצְרָכוֹת לְחִזּוֹק, תִּדְבְּרִי עִמָּהֶן מֵאֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִיךָ שֶׁהַכֹּל תִּלְוִי רַק בְּיְדֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַצָּרוֹת וְהִיסּוּרִים שְׂאֵנוּ סוֹבְלִים מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶה רַק בְּשִׁבְלֵי הַנִּסְיוֹן, לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ אִיךָ נִחְזִיק מֵעַמֵּד.

מְאֹד מְאֹד תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת עִם בְּעָלָךְ, כִּי אֶת רוּאָה שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל, הוּא חֲזָר בְּתִשׁוּבָה עַד עֲכָשׁוּ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיתַּעֲלֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה. צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת וְתַפְּלָה, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, וְאֵז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם בָּנִים חַיִּים וְקָמִים. רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הִסּוּד בַּחַיִּים, וְאֶף שֶׁאֵת צוּדְקַת שְׂמִצָּד בְּעָלָךְ לֹא בָּאָה הַשִּׁמְחָה, אֲלֹא אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַמְּשַׁמַּח בְּבֵית וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ טְפוּסִי אֲנָשִׁים כָּאֵלּוּ, שֶׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִתְחִיל וְכוּ', וְעַל-כֵּן מֵה בְּכָךְ וְכוּ', אִדְרָבָה "אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר" וְכוּ' (וַיִּקְרָא ב, ב), אִם הִתְעוֹרְרוֹת בָּאָה מֵהָאִשָּׁה, אֵז יוֹלְדֵת בָּנִים זָכָרִים

וכו', ועל-פן אל תשכרי למה ההתעוררות צריכה להיות רק ממך וכו', אדרבה ראי לחזק את בעלך ולא להב אותו יותר ויותר, וזה יקרבו יותר להקדוש-ברוך-הוא, וזה יחזירו בתשובה שלמה. ותהלה לאל, אתם זוג מתאים, ובעלך הוא בחור נפלא עם לב טוב ומדות יקרות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיכנס יותר בתורה, ועל-ידי-זה תצליחו את דרככם תמיד.

נא ונא לא להשכר משום דבר שבעולם, רק תרגילי את עצמך לדבר עם נשות אנשי שלומנו, שהן צריכות חזק, וזה יועיל לך וגם להן, העקר לא לפל בדפאון, חס ושלום, ולהשתדל להוציא את כל הנשים מהדפאון, כי מחלת הדפאון, זוהי מחלה מאוד מאד ממארת ורצינית, רחמנא לישזבן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל התענוג ומשיבת נפש ששאבתי ממכתבך, אין לתאר ואין לשער כלל, שעדין אתה מחזיק בתמוך למשך את עצמך אליו יתברך למדרגה זו, אשר אין ערך אליה, כי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ועל-פן אשרי ואשרי מי שזוכה להתחזק את עצמו היטב בתוך האמונה הקדושה. וצריכים תמיד לחפש ולבקש אחריו יתברך, וכמו שהזהירנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), אשר צריך תמיד לחפש ולבקש היכן הוא עומד באמונה, כי העקר הוא אמונה, ויש

בְּגִי-אָדָם שְׂסוּבָלִים חֲלָאִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְרַפְּאוֹתָם, כִּי כָּל סְבוּת
הַמַּחֲלָה הוּא מַחֲמַת חֶסְרוֹן הָאֻמוּנָה, כַּמּוּבָא שָׁם בְּאַרְיכוֹת. וַיֵּשׁ
לִימָר שֶׁהַמַּחֲלָה הַזֹּאת הִיא מַחֲלַת הַדַּפְּאוֹן, שֶׁהִיא הַמַּחֲלָה הַהוֹרֶסֶת אֶת
הָאָדָם לְגַמְרִי, כִּי כָּל חוּלָה יָכוֹל לְהִתְרַפְּאוֹת, אֲבָל אֵצֶל כָּל חוּלָה
נִטְפֶּלֶת אֵלָיו גַּם מַחֲלַת הַדַּפְּאוֹן; כִּי לְמִשָּׁל חוּלָה הַסֶּרֶטָן (הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִזֶּה), אִם אָדָם הָיָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל מִינֵי אִפְגָּים שְׁבַעוּלָם, הָיָה יָכוֹל לְהִמָּשִׁיךְ כָּךְ שָׁנִים וְלַחֲיֹת, אֲךָ
תַּכְּף-וּמִיד כְּשִׁמְגָלִים לָאָדָם, שְׂאִין לוֹ רְפוּאָה לְמַחֲלָתוֹ, הוּא נוֹפֵל
לְדַפְּאוֹן, וְהַדַּפְּאוֹן כְּבָר הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, כִּי הַגּוּף שָׁלוֹ כְּבָר
אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְמוּדָד עִם מַצְבּוֹ, וְכֵן הוּא בְּכָל מַחֲלָה וּמַחֲלָה, בְּרָגַע
שְׂאָדָם בָּא לְדַפְּאוֹן, זֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת הַחַיִּים לְגַמְרִי. וְעַל-כֵּן הַעֲקָר
מִה שְׂצָרִיכִים לַעֲבֹד הוּא עַל מִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְשְׂמִיחָה תְּלוּיָה בְּאֻמוּנָה,
וּכְכָל שְׂאָדָם זֹכֶה לְאֻמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן הוּא שְׂמִיחַ,
כִּי מִה יֵשׁ לוֹ לְאֲבֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, מֵאַחֵר שְׂסוּף כָּל סוּף מִמִּילָא אֲנִי
צָרִיף לְחֹזֶר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מִה לִּי לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת
וּבְדַפְּאוֹן, אֲנִי כְּבָר חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁעֲדִין אֲנִי מְסֻתָּבֵב עִם גּוּפִי
הַגִּשְׁמִי בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, אֲנִי כְּבָר חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וּמִה אֲכַפֶּת לִי אִם עֲכָשׁוּ פֹה, וְאַחֲר־כֵּן אֶהְיֶה שֵׁם וְכוּ' וְכוּ', אֲצָלִי
הַכֹּל שְׁנוּה, אֵתָּה הוּא קֹדֶם שְׂבָרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא מְשַׁבְּרָאתָ
הָעוֹלָם, אֵתָּה הוּא קֹדֶם הַבְּרִיאָה, וְאַתָּה הוּא אַחֵר הַבְּרִיאָה, שְׁנוּהוּ
עָקֵר הָאֵמֶת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵבֵר, חֶלֶק א', סִימָן נא):
וּכְשֶׁאָדָם זֹכֶה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה זֹאת, אֲזִי הוּא תָּמִיד שֹׁשׁ וְשִׂמְחָה, וּמְשִׁמַּח
גַּם אֶת אֲחֵרִים, וּבוֹרֵחַ מְכַל מִינֵי מַחֲלָקוֹת וּמְרִיבוֹת, וּבְכָרֵט עִם אִשְׁתּוֹ
וּלְדָיו, אֲדַרְבֶּה הוּא מְשַׁתְּדֵּל לְאַהֲבָא אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְלְאַהֲבָא
אֶת הַשְּׂכָנִים וְהַחֲבֵרִים, וּמְחַזְּקֵם וּמְעוֹדְדֵם, וּמְכַנִּיס בֵּיהֶם תַּקְוָה,
וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזֹכֶה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה זֹאת.

מִה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הֵיכָר! הָאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת תָּמִיד נִיחָא, שְׁנוּה
סוּד "וְנָח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי הַיְיָ" (בְּרֵאשִׁית ו, ח), וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ו'ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵבֵר, חֶלֶק א', סִימָן א'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה שְׁזֹכִים לְקַשֵּׁר
אֶת הַחֲכָמָה עֲלֵאָה לְהַחֲכָמָה תַּתְּאָה, שְׁנוּה בְּחִינַת ח' וּבְחִינַת נ',

וּכְשֶׁנִּתְחַבְּרִים יחד נַעֲשֶׂה חֵן, הֵינּוּ אֹר הַלְכָּנָה נַעֲשֶׂה כְּאֹר הַחֲמָה;
הָעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא לְכָנָה, וְהָעוֹלָם הַבָּא נִקְרָא שְׁמֶשׁ, וְצָרִיכִים לְחַבְּרָם
יחד, שֶׁזֶה הַחֲכָמָה עִם הַמְּלָכוֹת, גְּלוּי הָאֱלֻקוֹת עִם הַצִּמְצוּם, אֹר
יָשָׁר וְאֹר חוּזָר, וְעַל-כֵּן נֵחַ, עַל-יְדֵי שְׁהִיָּה נִיחָא בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ, תָּמִיד
הִיָּה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי בְּרָצוּא — זֶה נֵחַ, וְשׁוּב — זֶה חֵן, שֶׁזֶה
סוּד אֹר יָשָׁר וְאֹר חוּזָר; מִצַּד אֹר יָשָׁר הוּא נִקְרָא נֵחַ — קֹדֶם הֵנִי,
שֶׁהוּא הַצִּמְצוּם — הַמְּלָכוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן הֵחֱ, שֶׁהוּא הַחֲכָמָה עֲלִיוֹנָה,
וּמִצַּד הָאֹר חוּזָר נַעֲשֶׂה חֵן, קֹדֶם הֵחֱ — הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה,
וְאַחֲרֵי-כֵן הֵנִי — שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת, הֵינּוּ אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא וְאֲתַעְרוּתָא
דְּלַעֲיָלָא, שֶׁזֶה כָּל סוּד נֵחַ, נֵחַ לְעִילָא וְנֵחַ לְתַתָּא; כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, וְאֵינּוּ רוֹאֶה וְאֵינּוּ שׁוֹמֵעַ
וְאֵינּוּ מַרְגִּישׁ מִשּׁוּם דְּבָר רַק אֵת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא תָּמִיד
בְּנִיחָא, וְאֵף פַּעַם לֹא רַב עִם אֵף אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ
חֵן גָּדוֹל. וְאֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבִין
קוֹנּוֹ, לְדַבֵּר הִרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִלְמַד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְדַבֵּר עִם
אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְעוֹרְרָם וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם. וְזֶה עֵקֶר הַתַּעֲנוּג
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְהַגִּיעַ לָזֶה.

מָאד מָאד רָצִיתִי שֶׁתִּקַּח לַעֲצֻמָּךְ אֵיזָה חֵבֶר טוֹב, לְלַמֵּד עִמּוֹ
אֵיזוֹ מִסְכָּתָא בְּעִיּוֹן, הֵינּוּ מְלַבֵּד הַשְּׁעוּרִים שְׁלֹף שֵׁישׁ לָךְ בְּמִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁלַחַן עָרוֹף, זִהָר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁתִּקַּבֵּעַ
לַעֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד עִם חֵבֶר דֵּף גְּמָרָא, וְעַל-כָּל-פָּנִים עִם פֶּרוּשׁ רַש"י בְּכָל
יוֹם, כְּדֵי שֶׁתּוּכְלוּ לְהִתְחַזֵּק יחד. וְכֵן טוֹב שֶׁתְּדַבֵּר מִפַּעַם בְּפַעַם עִם
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּלְחַזְקָם וּלְעוֹדֵדָם, כִּי
אֲנוּ צָרִיכִים לְחַזֵּק גָּדוֹל, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מָאד מָאד
בְּכָל נִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֵת אֲחֵרִים,
וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכָתֵב לִי מִכָּתֵב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינִי.

גַּם רְאֵה לְמַסֵּר לְאִשְׁתְּךָ, שְׁגָם הִיא תִּכְתֵּב מִכָּתֵב, וְתִשְׁתַּדֵּל גַּם-כֵּן
לְדַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחַזְקָן וּלְאַמְצָן וּלְעוֹדֵדָן, וְהַקְדוּשָׁה

ברוך-הוא יעזר, שנוזקה כלנו להתחזק. והעולה על הכל — אני מבקש אתכם, שתתפללו בעדי, שאזכה לבוא לגור כפר לצמיתות ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה כבר דברתי עמכם בהיותי שם, שתפסיקו עם השגעונות של הקללות, ובפרט אשתך הבטיחה לי, שלא תקלל יותר, והנה הפרתם את השבועה, ועל-כן הגני נותן לכם את האזהרה האחרונה, אם לא תפסיקו עם הקללות והזלזולים, יהיה לכם מר מאד מאד, כי מי שמקלל את זולתו, רחמנא לישזבן, הקללות נהפכות עליו ועל ילדיו, רחמנא לישזבן, ורבנו ו"ל מביא ב"ספר-המדות", אות קללה, כי מי שרגיל בקללה, בא מעולם התהו, וזה מראה את רע מדותיו. ועל-כן היה לנו כבר מספיק מכם, ורקו אתכם מ... ועכשו באתם לנו פה ליבנאל, ואין לנו עסק עם אף אחד רק אתכם, אתם מקללים יומם ולילה אנשים חפים מפשע, ועל-כן אני עוד פעם מזהיר אתכם, אם לא תפסיקו את הקללות והזלזולים, לא רק שאני אגרש אתכם, שבכלל לא תבואו בתחומי לגמרי, אלא תראו איך סוף מר יהיה לכם, איזו דרך זו שאדם יהודי יקלל אחרים, אם אתה לא משתנה אתו, לך לבית-הכנסת אחר, אבל לעמד לפני הדלת ולצרח, זה סימן שישי פה רוח שטות ושגעון נכנס בכם, ומה גם שהקלפות מסובבות אתכם; כי אי אפשר לקלל רק מי שמסבב עם קלפות וסטרא אחרא. ועל-כן אני מזהיר אתכם שוב ושוב, זו הפעם האחרונה אם לא תתנו לי בכתב דרך פקס שאתם מפסיקים לקלל, אני מגרש אתכם לגמרי, ושלא תבואו יותר בפני.

הכלל האזהרה אם אתם לא כותבים לי בכתב דרך פקס דאר,

שאתם מפסיקים עם השטיות שלכם, אז אין לי שום עסק אתכם, ואני אזהיר את אנשי שלומנו, שינתקו כל מיני קשרים אתכם, כי אתם מתנהגים כמשגעים ומטרפים, כי כל התנהגותכם זהו בזיון לא רק לברסלב, אלא ליהודים דתיים, אנחנו נמצאים במקום חלוני, והם מסתכלים איך נראה יהודי עם זקן ופאות, והנה אשה חרדית עומדת ומקללת יומם ולילה, איזו דרך היא זו! אצל יהודים אף פעם לא קללו, ואם מקללים, בנראה שיש פה איזו קלפה ביניכם, ועל-פן תבערו את הקלפה הזאת כל זמן שיכולים לבערה, ואני שוב נשוב מזהיר אתכם, תכף-ומיד תשלחו לי פקס בחתימת ידכם — אתה ואשתך, שתפסיקו מלקלל, ואם לא, אין לכם שום עסק אתי יותר.

ובכלל כל העסק עם אנשי שלומנו, החנוף שלהם והנהגה שלהם זה מטל עלי ולא עליכם, אל תכניסו את אפכם, ולא אכפת לכם איך הם מתנהגים, ואם אתם מתחילים אתם, אתם מתחילים אתי ולא אתם, כי הם כלם מתנהגים כפי רצוני, בלי יוצא מן הכלל, כל אחד מתנהג כפי רצוני, רק אתם הולכים נגדי ונגד רצוני, ועל-פן שוב פעם אני מזהיר אתכם, כי ענוש תענשו מן השמים, ואני מאד מאד מבקש אתכם שתחזרו בתשובה שלמה, כי אצלו יתברך יכולים תמיד לחזור בתשובה, אבל ברגע שעומדים ומקללים יהודים יומם ולילה, תדעו שחרון אף ה' יפל עליכם.

אני מקווה, שתשמעו בקולי, ותכף-ומיד תחתמו לי על המכתב, ותשלחו לי בפקס שאתם מתחרטים.

המחכה לתשובה מהירה...

י"ט תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום אל ... גרו יאיר.

אַת מַכְתִּבְךָ קִבְּלָתִי, אֵיךְ אוֹכַל לְהַשְׁפִּיעַ עַל ... שְׂיִגְמֹר, וְהָאִם
בְּאַמֶּת לֹא כִדָּאִי לִגְמֹר אֶת הַתְּאוּרָה, הֲלֹא הִרְצָפִים לֹא יוֹכְלוּ לַעֲבֹד
בְּלִי אוֹר, וְאִם-כֵּן זֶה מְסַכֵּן. הָאִם לְקַחְתָּ בְּחֻשְׁבוֹן גַּם אֶת הַמַּדְרָגוֹת
שֶׁל הָעִזְרַת נָשִׁים?!

בְּעֵנֶיךָ הַפְּרִסוּמִים שֶׁמְפָרְסָמִים עַל... זֶה דִּבֶּר מְאֹד מְאֹד מְסַכֵּן,
וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס, כִּי מִשְׁחָקִים בָּאֵשׁ שׁוֹרֶפֶת מִמֶּשׁ, וִיכֻלָּה
לְהִסְתִּים בְּשׂוֹאָה רִוְחָנִית, רַחֲמָנָא לְצִלָּן... עַל-כָּל-פָּנִים בֵּין כָּךְ
מִתְפָּרֶס דִּבֶּר רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְפָּלֶה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׂיתְהַפֵּךְ
הַכֹּל לְטוֹבָה.

נָא לְכַתֵּב לִי בְּעֵנֶיךָ הַנִּי"ל, אוֹלֵי בְּכָל זֹאת יִגְמֹר הַתְּאוּרָה, כָּךְ ...
יַעֲבֹד וְהִרְצָף יִגְמֹר לְרֹצֵף.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תקסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֹּא, ה' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרֹּ
יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ בְּרַגַע זֶה מִמֶּשׁ קִבְּלָתִי אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", זֶה
יוֹצֵא מִהַכָּלל בִּיפִי וְהַדּוּר, בְּפֶאֶר וּבְשִׁכְלוּל, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, אֲנִי
בְּטוֹחַ שֶׁהַסֵּדֶרָה "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" תַּעֲשֶׂה רַעַשׁ וּפַעֲלָה גְדוֹלָה
בְּעוֹלָם, מִמֶּשׁ הַפְּלֵא וְפִלֵּא. וּבְעֵצָם כָּל הַרְעִיוֹן לְלַקֵּט אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
בְּכָרֶךְ אֶחָד, זֶה מִשְׁהוּ נִפְלֵא, פִּלְאִי פִּלְאִים, וּבּוֹדָאִי הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ
הֵם הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית, כִּי בְּהַתְּגַלּוֹת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל, בְּזֶה תִּתְגַּלֶּה
מַלְכוּת שְׂדֵי בְּעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ
לְהוֹצִיא כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, אֵין מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ אֵילוּ פַעֲלוֹת זֶה יַעֲשֶׂה
בְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי רוֹאָה, בְּעִוְנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, "מִשְׁבֵּר גְּדוֹל שְׁהוּלָה

לקרות לעם ישראל, רחמנא ליצלן", על-ידי כל הפרסומות של הבל
הבלי הבלים, ופלא שאין מי שיתפס באיזו אש משחקים כאן, אבל
עלינו לישוב בשקט עכשו מכמה טעמים, אבל לבסוף אלו הספרים
יעשו את הפעלה, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו
יתברך. ובפרט, אתם שיש לכם חלק בזה, אשרינו ואשריכם!

הקדוש-ברוך-הוא ישמר את עם ישראל, ותתגלה נעת רבנו
ו"ל בעולם, אשר אין עוד נעם והתחזקות כמו אצל רבנו ו"ל,
שרוצה לגלות רק את הקדוש-ברוך-הוא, והאדם יחזר רק אליו
יתברך.

נא ונא אל תעשה כפי שכתבת, מוטב שנהיה מהנרדפים ולא
מהרודפים, והקדוש-ברוך-הוא עומד על ימינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

את דף חשבון הבנק לא קבלתי, אולי תשלח לי עוד הפעם,
כי נחוץ לי מאד מאד.

י"ט תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בשורות
טובות, איך שאת מחזקת את נשות אנשי שלומנו בהרצאת שיעורים
מענייני עצות רבנו ו"ל, אשר אין למעלה מזה. כי באמת עליך
לדעת, אשר על כל אחד ואחד בזה העולם עוברים כל מיני צרות
ויסורים ובעיות, ועקר הבעיה מפני שאין אדם מכיר את מקומו, כי
הקדוש-ברוך-הוא ברא את כל בריותיו על מנת שכל אחד ואחד
יגדל ויצמח, ויוציא פרות ופרי פרות כדגמת אילן, כי האדם עץ
השדה. האדם נדמה כמו עץ שנוטעים גרעין וכו', ואחר-כך יוצא

עץ, והעץ מוציא ענפים, והענפים עלים, ועליהם גדלים וצומחים פרות נפלאים, אשר הפרות האלו אחר-כך עם הגרעינים יכולים להצמיח עוד הרבה אילנות. וזה כלל פחות הנפש שיש בכל בר ישראל, אשר כל אחד ואחד יכול להפך את כל העולם ולהביאו אליו יתברך. ועל-כן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שצריך כל אחד לומר: 'בשבילי נברא העולם', ואם העולם נברא בשבילי, עלי לראות ולעין בכל עת בתקון העולם, ולמלא חסרון העולם, ולהתפלל בעבורם. ומזה אף אחד אינו יכול להתחמק, כי הלשון שם בנמרא היא: 'חייב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם'. זה חוב על כל בר ישראל לומר, שכל העולם נברא בשבילי, ואם העולם נברא בשבילי, נמצא, שיש לי פחות הנפש יוצאים מן הכלל לתקן את העולם. אך מה החסרון? שאין לאדם אומן בעצמו, עד שכל-כך מתרשל, עד שאפלו מה שהוא יכול לעשות, הוא גם-כן אינו עושה, ועל-כן צריכים הרבה לדבר על בטחון עצמי. וקדם צריכים להתחיל עם עצמו, ועל-כן ראי לדעת מכחות הנפש שיש בו, ואל תתבישי לתת הרצאות לנשות אנשי שלומנו, אדרבה, תתחילי עם חמש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתבאנה עשר, ואחר-כך עשרים וכו' וכו', העקר לא להתפחד לעמוד לפני הצבור ולדבר, וכן הדבר אם את יכולה לתרם להיות מורה, אדרבה, כי זה מחקי הבחינה, שהאדם יוציא מהכח אל הפעל את רצונו. ובאמת יש לכם פחות הנפש גדולים מאד מאד, הן את והן בעלך, אך אף פעם לא נצלתם את זה, ועל-כן ראו לקחת את עצמכם בידיכם. הן אמת פאן ביבנאל עדין הכל טרי, ועדין יש לנו עוד המון עבודה של חרישה וזריעה, אבל הסוף יהיה שיצמחו פה פרות נפלאים מאד מאד.

אני כשלעצמי, עיני ולבי שבורים כל הימים, כי אני רוצה כבר לצאת מהגלות המרה הזו, ולבוא ולהשתקע בארצנו הקדושה, אך מכמה טעמים וסבות, עדין נבצר ממני ואולי אני צריך עוד הרבה הרבה תפלות. והקדוש-ברוך-הוא עזר לי עד עכשו, ואני מקווה להתקדוש-ברוך-הוא שיעזר לי, ויחזר ויעזר לי כל ימי חיי.

כָּל מַה שְּׂאֲנִי לוֹמֵד, אֲנִי רַק מַגִּלָּה אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, לִי לֹא אֶכְפֹּת שׁוּם דָּבָר, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שׁוּם דָּבָר, רַק לְגַלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעַל קֶטֶב זֶה כָּל דְּבוּרִי. וּמִי יִתֵּן, שְׂאֲזֹכָה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה תָּמִיד, וְאִזּוּ טוֹב לִי לְנִצָּחַ. כִּי בְּאַמַּת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם שְׂכָמוֹ לְסִבֵּל וְכוּ', וּמִטָּה שְׂכָם לַעְזוֹר לָזֶה, וְאִזּוּ שְׂכָרוֹ יִהְיֶה כָּפוּל וּמְכָפֵל בַּשָּׁמַיִם, וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה, שְׂאֲנִיחֵנוּ רוֹאִים מַה שְּׂקוּרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂעוֹבָרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְעַל עֵצָם הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה נִלְחָמִים, עַל פְּשָׁטוֹת הָאֱמוּנָה צְרִיכִים מִלְחָמָה גְּדוֹלָה לְהַשְׁאֵר בָּהּ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַפִּיץ אֶת זֶה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמְּחִי אֶת נִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַל תִּתְּבִישִׁי מֵאַף אֶחָד, אִם רַק תִּהְיֶה לָךְ הַתְּבוּדָּה וְשִׁיחָה בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֶךָ, לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַ לְפָנֶי הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוּ יִכְנֹס בָּךְ אֱמֶץ וּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְתוּכְלִי לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת נִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִרְוּחַ לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהַפֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רְאִי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקסז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֹּא, ו' שָׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה. ולדעתי, יש בך כחות הנפש מיוחדים, הייתי מציע לך, היות שהתלמידים של פתה ב' משיבת "בית שלמה", תלמידים של ר' ... גרו יאיר, משעה ארבע עד אחר ערבית, אין עליהם שום פקוח, אולי היה טוב מאד שאתה תקח את הפקוח עליהם, ותתחיל ללמד אותם דברי רבנו ז"ל, ותטבל את זה עם ספורי-מעשיות של צדיקים, ודברי מוסר והתחזקות ובדרך ארץ. ומה גם, שתקח אותם להתבודדות, וכך שיהיו תחת השגחה. וזה יהיה גם-כן טוב לך, כי כך תוכל לאט לאט להוציא את כחות הנפש שבה, כי אתה מפתח, ואין לך שום אמץ ובטחון עצמי ללמד עם מבגרים, ועל-כן לדעתי, תתחיל עם הפתה הזו לדבר אתם, ולספר ספורים, ועל-ידי-זה תזכה להוציא את כל הטוב הגנוז בך, ותשקיע את זה בילדים, כי משעה ארבע עד אחר ערבית אין עליהם השגחה, ואתה תשגיח עליהם. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להצליח במשימה הזו, וזה יהיה תועלת — הן לך, והן לילדים, והן להורים, והן לכלם.

כתבתי מכתב לאשתך, לדעתי, זה גם נוגע לך, כי יש לשניכם כחות עצומים, ואתם יכולים להוציא את זה פה ביבנאל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקסח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו יאיר.

כפי הנראה אני חוזר ביום שני בלילה, ותכתב לי מה אודות בנך.

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אַם אַתָּה יְכוּל לְסַדֵּר לִי אֶת הַשְּׁעָר
בְּכַנִּיָּסָה לְבִיתִי, לְהַגְבִּיחַ אֶת זֶה, כִּי אַתָּה מְסַגֵּר טוֹב, וְזוֹ הִיָּתָה
עֲבוּדְתְךָ כָּל הַשָּׁנִים, וּבִכֵּן אַם אַתָּה יְכוּל לְסַדֵּר לִי אֶת זֶה, אֶהְיֶה לְךָ
אֲסִיר תּוֹדָה מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיַפְתַּח לָנוּ אֶת שְׁעַר
הַשָּׁמַיִם, וְתִתְקַבְּלֶנָה תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן, וְנִזְכֶּה כָּבֹד לַהֲיוֹת
אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים. אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
בְּיִשְׁיבָה, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִשְׁנֵי יְלָדֶיךָ... וְ... שְׂיַחֲיוּ, וְכֵן תִּרְוָה רַב
נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

אַקְנֶה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּקֶרֶב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקסט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אַם תּוּכַל לְקַבֵּעַ לַעֲצָמְךָ אֵיזָה שְׁעוֹר,
אֲפֹלוּ שְׁעוֹר קָטָן עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִזָּה טוֹב מְאֹד, כִּי אֲפֹלוּ
שְׁלוֹמֵדִים רַק חֲצִי שָׁעָה בְּיוֹם תּוֹרָה, אֵין לְמַעֲלָה מְזִיָּה, כִּי לְמַעֲלָה
בַּשָּׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן אַם אֶפְשָׁר
לְלַמֵּד עִם יְדִידֵנוּ ... אֲפֹלוּ חֲצִי שָׁעָה — הִזָּה טוֹב מְאֹד, כִּי לַמּוֹד
הַתּוֹרָה מַעֲשֵׂר אֶת הָאָדָם.

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אַם אַתָּה יְכוּל לְהַרְפִּיב אֶת הַפְּלוּרוֹסֶנֶט
לְמַעֲלָה בַּמִּטְבָּחוֹן וּבַכֶּתֶה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה אוֹר, שְׂיִוְכְּלוּ לְרַצֵּף כָּבֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעַ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מִמֶּךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקע.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֹּא, ו' שָׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב
מִבְּנֶךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וְתִרְוָה רַב גִּמְתָּ מִמֶּנּוּ
וּמִכָּל הַיָּלָדִים, וְכֵן אֲשַׁתְּךָ תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיֹן בְּקָלוֹת,
אוֹדוֹת הַקָּלָלוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִין שֶׁקִּבְלָתָם, תִּקְחוּ אֶת
זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, אֲנִי כָּבֹד סִדְרָתִי שְׂיִהְיֶה בְּשֶׁקֶט, עִם כָּל זֹאת אֲף
פַּעַם לֹא יִכּוּלִים לְדַעַת מֵאִיפֹה זֶה יֵצֵא, וְעַל-כֵּן תִּקְבְּלוּ אֶת זֶה
לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְגַם אוֹתִי מִחֲרָפִים וּמִגְדוּפִים, וְאֲנִי שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, כִּי
תִּהְיֶה לָאֵל, אֵינִי צָרִיךְ לְהַתְעַנּוֹת עַל עֲוֹנוֹתִי, שְׂיִהְיֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת
הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִין וְהַגְדוּפִין.

אוֹדוֹת הַחֹב, מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעָר עַל זֶה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל בְּכָל
מִינֵי אַפְגִּים לְהִטִּיף לוֹ מוֹסֵר — אֵיךְ הוּא עוֹשֶׂה דְּבָר כָּזֶה.

מֵה טוֹב מֵה נָעִים, אִם תִּקַּח אֶת יְדִידֵנּוּ הַיָּקָר ... וְתִלְמַד עִמּוֹ
חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם דְּבָרֵי אֲגָדָה, כְּגוֹן: 'עֵין יַעֲקֹב' וְהַלְכָה מ'בֶּן אִישׁ חַי',
וּמִמָּשׁ תִּקְרֶה בְּזֶה מִצְוָה — הֵן לָךְ לְעֶצְמְךָ, שְׂתִּיחֶיךָ לָךְ חֲבֵרוֹתָא
בְּלִמּוּד 'בֶּן אִישׁ חַי' וְ'עֵין יַעֲקֹב' וְאֲגָדוֹת חֲזו"ל, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (סִפְרֵי פֶרַשַׁת עֵקֶב): רְצוֹנְךָ לְהַכִּיר אֶת קוֹנֶךָ — הַתִּלְמִיד
בְּאֲגָדָה; וְהֵן שְׂיִהְיֶה טוֹב לוֹ, כִּי פָשׁוּט הוּא צָרִיךְ עֲדוּד וְחֲזוּק, כִּי
הוּא אֲף פַּעַם לֹא לָמַד, וּבְזֶה שְׂתִּלְמַד עִמּוֹ, מִמָּשׁ תִּקְרֶה מִצְוָה גְּדוּלָּה
מֵאֵד, כִּי הוּא נִשְׁמָה מֵאֵד טוֹבָה; וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם
אֲתָה יָכוֹל לְקַבֵּעַ חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם לְלַמֵּד אִתּוֹ, אֵימָתִי שְׂנוּחַ לְשִׁנְיָכָם,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת הַקְּבִיעוֹת עֲתִים לְתוֹרָה, שְׂיִשְׁפַּע

אֲשֶׁר י"ט תקעא בנחל קה

עליך שפע ברכה והצלחה, ותבשר לי רק בשורות משמחות, ותהיה תמיד עמי בקשר בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קור לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך. ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור משום דבר כלל, יהיה אף שיהיה ויהיה מה שיהיה, סוף כל סוף תראה את הנסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא; כי באמת אנחנו חיים רק בנסים, ורואים רק את הטובות והחסדים שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו, כי הוא מלא חסד, מלא רחמים. ימשיך הקדוש-ברוך-הוא עלינו את החסדים והרחמים גמורים תמיד.

אודות סדר הישיבה, לדעתי, אם הם מתחילים ללמד בעשר וגומרים באחת, לא צריכים בכלל הפסקה, כי מעשר עד אחת — זה סף הכל שלש שעות, ולמה הם צריכים הפסקה?! וכן אחר הצהריים, אם בשעור שלך מתחילים בשעה שלש, הם גם-כן לא צריכים הפסקה עד מנחה, וזה יפתר הרבה בעיות. ובפרט שבני השעור שלך כבר יותר גדולים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לבצע את זה.

רק חזק ואמץ, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. ועל זה צריכים להיות מאד מאד חזק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת, וְתִכְתֵּב לִי מִכְתָּב דֶּרֶךְ הַדָּאָר בְּאַרְיִכוֹת, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בַּתְּחִלַּת הַשָּׁבוּעַ שֶׁלַחֲתִי לָךְ צִ'ק בְּעֵבוּר חֲדָשׁ שָׁבַט, אֲנִי מְקַנָּה
שֶׁתּוֹךְ יוֹם יוֹמִים תִּקְבַּל אֶת זֶה בַּתְּכַת הַדָּאָר שְׁלֹךְ.

י"ט תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֹּא, ו' שָׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךְ הַיָּקָר לִי
מָאָד, ר' ... נִרְוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה. הֵן אָמַת שְׁעֵדִין הַיְלָדִים הֵם קָשִׁים, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה כּוֹחוֹת
לְהַכְנִיס בָּהֶם, אֲבָל זֶה מִשְׁתַּלֵּם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם יִגְדְּלוּ תַלְמִידֵי
חֲכָמִים גְּדוֹלִים, צָרִיכִים רַק לְתַפֵּס אוֹתָם בַּיָּדִים הַיָּטִב הַיָּטִב.

לְדַעֲתִי, אִם הֵם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּעֶשֶׂר וְגוֹמְרִים בְּאַחַת, לֹא
צָרִיכִים בְּכָלֵל הַפְסָקָה, כִּי שֶׁלֹּשׁ שְׁעוֹת לֹא צָרִיכִים הַפְסָקָה, וְכֵן אִם
הֵם חוֹזְרִים בְּשַׁעֲהַ שְׁתִּים, אֲזַי עַד שֶׁלֹּשׁ הֵם לֹא צָרִיכִים הַפְסָקָה,
וּבְשֶׁלֹּשׁ הֵם מִתְפַּלְלִים מְנוּחָה, וְזֶה לּוֹקֵחַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עַד שְׁעוֹלִים חֲצִי
שָׁעָה, וְאַתֶּם לוֹמְדִים אִתָּם עוֹד חֲצִי שָׁעָה, וּבְשַׁעֲהַ אַרְבַּע יָכֻנס יְדֵיךְ
... וְיִתְפַּס אוֹתָם עַד אַחֵר עֶרְבִית, וּבִנְיָה יִהְיוּ הַיְלָדִים עֲסוּקִים, כִּי אֲנִי
לֹא רוֹצֶה שְׁיִסְתַּכְּבוּ לְגִמְרֵי בְּרַחוּבוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ מָאָד מָאָד עִם
הַתְּלִמִּידִים, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רַק תִּהְיֶה

אֲשֶׁר י"ט תקעג — י"ט תקעד בַּנְחַל קז

בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁנֵהֲיָה תָמִיד מְסַבְּבִים עִם שִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֶּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּירָאִי וְאֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל, רַק תִּמְשִׁיכִי עִם הַכַּדֻּרִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִתְבַּטֵּל הַגְדוֹל לְגַמְרִי, וְתִפְטְרִי מִמֶּנּוּ
לְגַמְרִי, וְתִהְיִי בְּרִיאָה.

אוֹדוֹת הַבַּת, כְּנָאִי לְקַחַת אוֹתָהּ אֶל רוֹפֵא שְׁיִבְדֵּק אוֹתָהּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ וּבַעֲדַת הַבַּת, שְׁתִּהְיֶינָה שְׁתִּיכֵן בְּרִיאוֹת, וְתִרְוִי
רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתִהְיִי אִמָּא בְּרִיאָה וְסִבָּתָא בְּרִיאָה, וְתִהְיֶה רַק
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם.

הָיָה טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזָה בַּכְּנִיסָה הָרֵאשִׁית מֵהַבֵּית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֶּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לְדַעֲתִי, רָאָה לַעֲמֹד חֲזָק מְאֹד עַל ... שְׁיִגְמֹר גַּם אֶת הַפְּדִיגוֹת,
וְאִף שֶׁהוּא מִבְקֵשׁ עַל זֶה תְּשֻׁלוֹם מִיָּחִד, תִּגִּיד שְׁבָאָמֶת זֶה לֹא כָּלוּל

בתוך הבית, אבל שיגמור את זה עכשו, כי אם מתחילים לדחות את זה מיום ליום ומשבוע לשבוע, אתה יודע שאף פעם לא תחזיר אותו, ולכן תלחץ עליו שיגמור עתה, וכן להגביה קצת את שני העמודים מצד ימין.

רק ראה להיות חזק מאד, ובעת שיש לך הרצאה, לך בכחך זה והושע את ישראל, ותדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית. ואורות מה שדברנו דרך הטלפון בענין ... וכו', אתה יכול להגיד לאנשי שלומנו את דעתי, אבל לא בכח, אבל עם עתונאים בכלל לא כדאי להתעסק, כי הם סתם ריקים ופוחזים, ואפלו שיבטיחו לך מה שיבטיחו, שלא ילכלכו וכו', לא כדאי בכלל להתעסק אתם, עלינו רק לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שנצליח בדרכנו.

מאד מאד אבקש אתכם אם יכולים לסדר משהו לסגור בבית-ספר "בית פיגא" את המרתף מה שיותר מהר, מה טוב ומה נעים, וטוב לקחת פועל ליום, ואני אשלם את זה, כי היא לא מוכנה לעשות את זה, וגם לכסות את הצנור של הביוב שעשיתם, וחבל על כל יום, כי דברתי עם ... ואומרת שברגע שזה גמור, אנחנו יכולים לקבל רשיון, וחבל על ממון ישראל.

ראה לדחק על ... יען ששלמת לו, ובעזרתו יתברך שמו הצ'ק יעבר, שביא את הפלטות מה שיותר מהר, כדי שנוכל להתחיל לרצף שהילדים יוכלו לאכול שמה.

פה תקבל כמה מכתבים, ותמסר אותם לייעדם, רציתי מאד לגמור עם המטבחון ועם השרותים, באפן שהילדים בכלל לא יצאו מהבנין, כי עשיתי את החשבון, אשר הם בכלל לא צריכים הפסקות מעשר עד אחת לא צריכים הפסקות, ומשעה שמים עד שלש גם-כן לא צריכים, ואחר-כך גם-כן לא צריכים, ואני מקווה ש... ירצה

אשר י"ט תקעה בנחל קט

לשמור אותם משעה ארבע עד אחר ערבית, וזו תהיה תועלת גדולה, שילמד אותם ויספר להם ספורים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לדות.

י"ט תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל תלמידי "בית שלמה" פתה ב', הפתה של ר' ... גרו יאיר.

מאד מאד הפסתי אם לפתח את הישיבה או לא, אבל אחרי שההורים ושאר אנשי שלומנו דחפו אותי לזה, פתחתי שוב. אבל ההכרח להגיד לכם, שזו הייתה מסירות נפש גדולה בשבילי, כי להחזיק ישיבה — זו מסירות נפש גדולה מאד. והנה כל פונתי שלבסוף תזכרו להיות צדיקים יראים ושלמים, לזאת אני מציע, היות שאתם באים לתפלה בשעה שמונה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שאתם מתפללים מתוך הסדור וביראת שמים, ואחר התפלה אתם הולכים לאכל, ועד שאתם מתחילים, כבר נעשה השעה עשר, על-כן משעה עשר עד אחת, שאתם הולכים לאכל ארוחת צהרים, אתם לא צריכים הפסקה, כי לשלש שעות לא צריכים הפסקה לגמרי, ואחר-כך כשאתם חוזרים משעה שתיים אחר ארוחת צהרים, שבדרך כלל לוקח עשרים דקות ויש לכם זמן גם-כן להתאגור, אז תלמדו עד שעה שלש עם הרבי שלכם וכן תתפללו מנחה, ועד שמסתובבים זה כבר חצי שעה, ותעלו למעלה בשעה שלש וחצי ותלמדו עם הרבי שלכם עד שעה ארבע, ובשעה ארבע יפגס אצלכם ר' ... והוא יהיה אתכם עד תפלת ערבית, וידבר עמכם דבורי חזק, וילמד עמכם ספרי רבנו ז"ל, וזו תהיה הצלחה גדולה לכם. ומאד מאד אני מבקש את כלכם שתשתפו פעולה עמו. וכן אני מבקש

וּמִזְהִיר אֶת כָּל אֶחָד מֵהַתְּלִמִּידִים, שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ בְּרַחוּבוֹת כָּלֵל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְהִפָּנֵס לְאִיזוֹ מַכְלֵת אוֹ לְאִיזוֹ חֲנוּת אַחֲרֵת, וְאֵל תְּבוֹאוּ עִם אוֹפָנִים אֶל הַיְשִׁיבָה, וּבָזֶה תִּצְלִיחוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי, וְאֲנִי בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֶקְנֶה לָכֶם מַתָּנוֹת יְקָרוֹת מֵה שְׁתַּרְצוּ, הָעֶקֶר תַּתְּחִילוּ לִהְיוֹת יְלָדִים רְצִינָיִים וְלִלְמַד, וְשִׂיחָה לָכֶם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְלָרֵב טוֹב תִּזְכּוּ.

וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מַעֲט בְּעֶרְךָ שְׁבוּעִים, יִהְיֶה גָמוּר הַרְצוּף לְמַעַלָּה, וְתוֹכְלוּ כָּבֹד לְאָכֹל בַּמַּטְבָּחוֹן, כִּי לֹא רְצִיתִי שְׁתַּעֲזְבוּ אֶת הַבִּנְיָן בְּכָלֵל, אֶלֹּא תִהְיוּ בְּתוֹךְ הַבִּנְיָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצִּיחוּ בְּלִמּוּדֵיכֶם וּבְמִדּוֹתֵיכֶם, וְתִקְנּוּ מִדּוֹת טוֹבוֹת. וְהָעֶקֶר שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי חֵד מִשְׁמַעִית אֶל כָּל מֵה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֲשֶׁר הַכֹּל הוּא רַק לְטוֹבְתְכֶם.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בֶּא, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפָּנִים שְׁבָעוּלָם לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחַד, כִּי מְאֹד מְאֹד הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל דְּבַר זֶה. וְכִשְׁיִצֵּא מֵעִיר בְּרֶסֶלֶב לְנִסְעָ אֶל עִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעִילָא וְלַעִילָא, עָנָה וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם

תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בַּיָּחַד, עוֹד תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם"; וְזֶה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, בִּידְעוּ לִבְטַח שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְהַסְתַּלֵּק בְּאוֹמֶן, בִּידְעוּ אֲצִלָּנוּ.

רואים מזה, איך אם אנשי שלומנו היקרים מחזיקים את עצמם ביחד, הרי ממשיכים את אור נשמת רבנו ז"ל ביננו. ועל-כן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לדון אחד את השני לכף זכות, ולשמר מאד מאד נגד הסתת הסמ"ך-מ"ם הרוצה לנתק אותנו משרש חיותנו, ולהכניס פרוידים ביננו. ועקר בטול הסמ"ך-מ"ם הוא דיקא על-ידי האהבה ואחדות שיש בין נשמות ישראל. ובשעה שנשמות ישראל מחזיקים את עצמם ביחד, על-ידי-זה אין שום אמה ולשון יכולים להם. והסמ"ך-מ"ם יודע זאת, ועל-כן הוא עושה כל פעם פרוידים בין נשמות ישראל, ועל-ידי-זה יש לאמות העולם שליטה עלינו, רחמנא לצלן. ועל-כן עלינו להתחיל מעצמנו, לראות שעל-כל-פנים אצלנו תהיה אהבה ואחווה ורעות, ואחד דיון את חברו לכף זכות. וצריכים להשקות את כל אילן ואילן, שהוא נשמות ישראל, כמו שכתוב (דברים כ, טו): "כי האדם עץ השדה". והחכם הניח צנא להבניו, שהעבדא שלכם יהיה להשקות אילנות; אתם יכולים לעסק בפרנסות אחרות גם-כן, אבל עקר הפרנסה שלכם יהיה להשקות אילנות (עין ספורי-מעשיות, מעשה ג' מהחגר), אשר החכם הזה סובב על רבנו ז"ל, שהזהיר את אנשי שלומנו, שאתם יכולים לעסק גם בפרנסות אחרות, אבל עקר הפרנסה שלכם יהיה להשקות אילנות, הינו להשקות את נשמות ישראל להתדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולקרבים אליו יתברך, אשר זה היסוד והעקר. ודיקא על-ידי-זה גדלים וצומחים נשמות ישראל. אף השדים והרוחות שלוחי הסמ"ך-מ"ם אינם מניחים להשקות את האילנות, ואין שום עצה אלא לעשות עגול סביב, בבחינת (תהלים פט, ט): "ואמונתך סביבותיך", שצריכים לעשות עגול סביב, שהיא חומה בצורה סביבנו, שלא יוכל הסמ"ך-מ"ם להכנס ביננו. ולדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולחזק אחד את חברו, ועל-ידי שנהיה בעצמנו חזקים באמונה, על-ידי-זה לא יוכלו לנו שום שדים

וְרוּחוֹת כָּלֵל. וְאֲדַרְבֵּה, נִזְכֶּה לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת, וְלִגְדָּלָם וּלְטַפְּחָם, עַד שֶׁכָּל אֵילָן וְאֵילָן יוֹצִיא פְּרוֹת מְתוּקִים וְנִעִימִים מְאֹד, שֶׁכָּל זֶה סוֹכֵב עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁזֹּכִים לְהַשְׁקוֹת אוֹתָם, וְלִהְיוֹת בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הֵם גְּדִלִים וְצוֹמְחִים וְנֹעְשִׁים אֵילָנוֹת רַבְרָבִין. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוֹדָתָנוּ, וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת שֶׁנִּדְּבָקוּ בָּאָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְבַטְּלָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִסְמִיךְ-מ"ם מְדַבֵּיק בָּאָדָם כָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפְטֹר מֵהֶם, רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, לְהַאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גִּמּוּר הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכֶה לַעֲסֹק בְּעֶסֶק הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא הַזֶּה לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת, שֶׁהֵם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִתְדַּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הַכֵּל אֱלֻקוֹת וְהָאֱלֻקוֹת הוּא הַכֵּל, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֶרֶת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְבָרוּחַ אֱלֹהֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר וּלְשׁוֹת אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֱלֹהֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְרַק זֶה בֵּית מְנוּס שְׁלָנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּעֲבוֹדַת הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בֹּא, ח' שָׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מֶרֶץ וּמֵרֶת ...
שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּב חֲתֻנָּתְכֶם.

וְהִנֵּה מֵאַחֵר שֶׁכָּלְכֶם מִתְעַקְּשִׁים לִגְמֹר אֶת הַשְׁדוּף, וּלְפִי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ק"ג): בְּתֶדֶךְ בְּגֵרָה — שֶׁחֵרֵר עֲבָדֶךָ וְתָן לָהּ; כָּל-כֶּךָ הִתְמַרְיוֹ עַל זֶה לְהַשִּׂיא אֶת בִּתּוֹ, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁיִּשְׁחַרֵּר אֶת עַבְדּוֹ וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כָּאֵן אַתֶּם אוֹמְרִים, שֶׁהַכֵּל הוּא רַק לְשׁוֹן-הָרֶעַ וְהוֹצָאת דָּבָה וּשְׁקָרִים שֶׁהוֹצִיאוּ עַל הַבְּחוּר וְכו'. וְלָכֵן אִם שְׁנִיָּהֶם רוֹצִים זֶה אֶת זֶה, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם שִׁפָּה מְשֻׁתָּפֶת, וְאַתֶּם בְּתוֹר הוֹרִים

רואים שהכל בסדר, ועל-כן וצויתי את ברכתי, שתתברכו ממעון הברכות בסימן טוב ובמזל טוב, ותגמרו את השדוף בכי טוב, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקעח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ט' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת אהבה, אחוה ורעות, ותשתדלו ביותר, שתשרה ביניכם אהבה, כי כשיש אהבה, יש שם השראת השכינה. ועל-כן עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם היא רק לעשות פרוידים בין נשמות ישראל, כי הוא יודע, שאם היתה שרויה אהבה אחוה ורעות בין נשמות ישראל, ובפרט בין תלמידי הצדיק, היו מבטלים ועוקרים אותו לגמרי, כי כל ענין הצדיק הוא רק גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך. וככל שמתגדל ונתרבה כבודו יתברך, כמו-כן געלם ונסתר ונתפסה ונתבטל ונתעקר הסמ"ך-מ"ם לגמרי, כי כל כחו הוא דיקא להעלים ולהסתיר ולכסות את אמתת מציאותו יתברך, ועל-כן זה לעמת זה כשזוכה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, על-ידי-זה הוא מתבטל לגמרי. אבל אי אפשר להוריד את השכינה לזה העולם, אלא על-ידי מדת אהבה, שהיא מדתו של אברהם אבינו. ועל-כן החדיר אברהם אבינו מדת אהבה בין אנשיו שקרב להקדוש-ברוך-הוא, עד שעל-ידי-זה נקלטה בהם אלקותו יתברך. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי

וְאֶתְחַנֵּן): "וְאֶהְבֶּתְ אֶת הַיְיָ" אֶלְקִיד", אֶהְבֶּהוּ עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת
כְּאַבְרָהָם אָבִיד; כִּי אֲבָרְהָם אָבִינוּ הַחֲדִיר מִדַּת אֶהְבֶּה בְּעוֹלָם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶהְבֶּה כָּל־אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאֵמַת הַמַּאֲמִין
הָאֵמֶתִי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּל־ל, וּבְכָל
תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא בְּטֹל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי אֵל
אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הוּא תָּמִיד יֵאָהֵב אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת, מֵאַחֵר שֶׁהֵם
נִבְרָאוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיֵמָּה שֶׁיֵּךְ בְּכָל־ל לְהִיּוֹת בְּאִיּוֹ שִׁנְאָה וּפְרוּד, שִׁנְאָה
הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְקִיּוֹרְסוֹת. וְעַל-כֵּן כָּל עֲבוּדָתוֹ שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת,
שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲבָרְהָם, הוּא רַק לְהַחֲדִיר אֶהְבֶּה בֵּין הַבְּרִיּוֹת,
שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מִמִּילָא מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה. וְזֶה לְעִמַּת זֶה הַסֵּמ"ךְ-
מ"ם מַעֲלִים וּמַסְתִּיר וּמַכְסֶּה אֶת אֲמַתִּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
הוּא גּוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל כַּחוֹ הוּא רַק "הַפְּרִד
וּמִשְׁל", כִּי בְּזֶה הוּא מַעֲלִיחַ לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וּלְכַסּוֹת אֶת אֲמַתִּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בּוֹ בְּרַגַּע שֶׁמִּפְרִידִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ
רַק אֲצִלִּי שְׁרוּיָה הָאֵמֶת, וְאֲצִל אַחֲרִים הוּא הַשֶּׁקֶר, זֶה מְגַלֶּה שְׁאֵנִי
רוּצָה לְמִשְׁל, וְאֵיךְ אֲנִי מוֹשֵׁל? דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁאֵנִי מִפְרִיד בֵּין
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַחֲרִים, וְזוֹ זוֹ עֲבוּדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וּשְׁלִיחִיו —
לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹקֵר אוֹתָם
מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מֵאֵד עַל נִקְדָּה
זוֹ, שֶׁתִּהְיֶה אֶהְבֶּה, אַחֲנָה וְרַעוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַח לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְזֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁל
רַבֵּנוּ ז"ל — לְהַחֲדִיר רַק אֶת הָאֵמֶת הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַמְלִיךְ
רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם. וְאֵיךְ זֻכְרִים לְזֶה?
עַל-יְדֵי שֶׁיֵּשׁ אֶהְבֶּת יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּית, הֵינּוּ לְאֶהֱבָ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִצַּד
נִשְׁמָתוֹ, וְלֹא מִצַּד שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתִי וְכוּ', רַק מִצַּד שֶׁהוּא עֵצֶם חַיּוֹת
אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבֵּה, פֶּרֶק כו):
כֶּךָ אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: בְּנִי, מָה אֲנִי מִבְּקֶשׁ
מִכֶּם? אֵלֹא שֶׁתִּהְיֶה אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וּמִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה, כִּי בְּזֶה
שְׂאוּהֲבִים וּמִכְבָּדִים אֶת עֲצָמָם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ
מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְזוֹ כָּל עֲבוּדַת רַבֵּנוּ ז"ל — לְהוֹרִיד
אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְאֲנִי תַלְמִידִי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂוָכֵנוּ לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו,

מִנַּח הַחֹב הַזֶּה — לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ הָכִי גְדוֹלָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם. וְהַדָּבָר הָרָאוּשׁוֹן צָרִיךְ לִהְיוֹת אֶצְלָנוּ, שְׁאֵנוּ צָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעַצְמָנוּ אֶת אֹרֶר רַבְּנוּ ו"ל הֵיטֵב הֵיטֵב, וְאַיֶּךְ? עַל-יְדֵי שְׁתַּאֲחָד בְּעַצְמָנוּ, וְנִהְיָה מְאֻחָדִים בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ לְהַחֲדִיר אֶת אֹרֶר רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְאַסֵּף בְּכָל שַׁבָּת יַחַד, וְתִדְבְּרוּ מַעֲצוּתֵינוּ הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל — הֵן בְּלִיל שַׁבָּת, שְׁאֵז הַפְּלִיג רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, הַזֹּכָה לְהִתְאַסֵּף יַחַד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִדְבַר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּלִיל שַׁבָּת מְאִירָה הָאָרֶז נִזְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְגַם יֵשׁ אֶז הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם. כְּמוֹ-כֵן בְּשַׁבָּת בִּבְקָר אַחֵר הַתְּפִלָּה, גַּם-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְאַסֵּף וְלִדְבַר מִסְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲתִיק וְרוּזִין דְּרוּזִין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, אֲשֶׁר הַמוֹסֵר הַשֶּׁכֶל שִׁיּוּצָא מִפְּשׁוּטֵן שֶׁל דְּבָרִים, הוּא מְאֹד מְאֹד נִפְלָא. וּבִיּוֹתֵר צָרִיכִים לְהִתְאַסֵּף בַּעַת רַעוּא דְּרַעוּיִן סַעֲדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת-קֹדֶשׁ, שְׁאֵז מְאִיר בְּעוֹלָם רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, וְכִדְאִי לְהִתְאַסֵּף יַחַד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְלִדְבַר אֶז מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאַיֶּשׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוֹק, וְיִוצִיאוּ לַעֲצָמָם עֲצוֹת נִזְרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט שְׁצָרִיכִים בַּחַיִּים, וְעַל-יְדֵי שְׁמִתָּאֻחָדִים בְּיַחַד בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם כַּח לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל; כִּי בְּאַמֶּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְכִשְׁזוֹכִים לְהִתְאַסֵּף בְּשַׁבָּת-קֹדֶשׁ, וְלִקְבֹּל כָּל אֶחָד אֶת נִקְדַּת חֲבֵרוֹ, עַל-יְדֵי נִקְדַּת הָרֵב, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעוֹרְרַת גַּם נִקְדַּת עֲצָמוֹ, כְּמוֹכָא (לְקוּיִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד): מֵהַשְּׁלֵשׁ נִקְדוֹת שְׁלִישׁ: נִקְדַּת הָרֵב, נִקְדַּת הַחֲבֵר וְנִקְדַּת עֲצָמוֹ. וְדִיקָא עַל-יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ נִקְדוֹת הָאֵלּוּ, מִבְּטָלִים כָּל הַחֲרָפוֹת הַשְּׁרוּיּוֹת עַל לְבוֹ. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזוֹקִים בְּדָבָר זֶה — לְהִתְאַסֵּף בְּכָל שַׁבָּת-קֹדֶשׁ, וְיִמֵּי שְׁאֵינֻ יְכוֹל לְהִתְאַסֵּף בְּשַׁבָּת-קֹדֶשׁ, כְּגוֹן: שְׁגֹר רְחוֹק מִקְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, עַל-כָּל-פָּנִים יִשְׁתַּדֵּל שְׁיַעֲשׂוּ קְבוּץ בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ בְּסַעֲדַת מְלוּוֹה-מְלִכָּה, כִּי רְצוֹנִי מְאֹד מְאֹד, שְׁכָל תַּלְמִידֵי "הֵיכַל-

הקדש" יתאספו בכל עיר ועיר בשבת-קדש, ועל-פל-פנים במוצאי-שבת-קדש, ויעשו מלזה-מלפה, וידברו הרבה מדברי רבנו ז"ל, וזה מחזק ומאמץ את הלב לכל השבוע; כי באמת עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, והוא צריך התחזקות על כל השבוע, וכשרק מתאספים יחד ומדברים יחד, אז יש דבורים לכל השבוע. וכן טוב מאד שכל אחד מאנשי שלומנו, שיש בכחו לתן הרצאה או לדבר עם אחרים, שימסר את נפשו בעבור זה, כי את אור רבנו ז"ל צריכים לגלות ולפרסם לכל העולם כלו, ולא להתפעל משום בריה שפעולם, כי עלינו נפלה חובת היום. אמת, שאני יודע, שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מאד מאד על כל בחינה ובחינה, כי מי שרק רוצה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, עוברים עליו כל מיני צרות ויסורים, מחלקת וקטרוגים, חרופים וגדופים, עם כל זאת עלינו לדעת, שזו מלחמה, וצריכים להיות מוכנים במלחמה הזו, וכשאדם חזק מאד מאד באמץ הלב, אז הוא מנצח במלחמה. והעקר תלוי כפי אמץ הלב והחזק שיש באדם למסר את נפשו על נקדה זו, ואז יצליח; כי העקר תלוי באמץ לב ובמסירות נפש. ועל-כן ראו כלכם לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל, ומי שאור רבנו ז"ל חשוב בקרבנו, שישתדל להפיץ את אורו ז"ל בעולם, ויטבס עצות איך להרחיב את העסק הקדוש והנורא הזה, ואם הוא יכול לתן הרצאה — מה טוב ומה נעים שיסע מקבוצ אל קבוצ, וממושב אל מושב, ומעיר לעיר, ומשכונה לשכונה וכו', והעקר לדרש ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ועל-ידי-זה יתגדל ויתקדש שמה רבא, כי כל ענין של רבנו ז"ל הוא רק לגלות את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום תכלית בזה העולם, רק לדבר עמו יתברך, אשרי מי שזוכה להחדיר את זה בין נשמות ישראל, ואז טוב לו כל הימים.

בליל שבת קדש זו דברנו הרבה על-פי התורה בלקוטי-מותרין, חלק א', סימן ל"ח, שאדם צריך לפשפש בעצמו בכל עת, אם הוא דבוק בהשם יתברך; כי באמת עקר התכלית בזה העולם להדביק את עצמו בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין שום

מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו תמיד היכן הוא אותו בדבקות הבורא יתברך שמו, ופן ואולי הוא מטעה את עצמו, כי בזה העולם יכולים להטעות את עצמו מאד מאד. ועקר הטעות הוא בענין הדבקות בו יתברך, הינו שלא יטעה את עצמו כאלו הוא כבר דבוק בו יתברך, וכאלו כבר הגיע לאיזו מדרגה, אלא ידע בכל פעם, שעדין לא יודעים כלל. ועל-פן צריכים תמיד לחפש ולבקש ולפשפש בעצמו, אם הוא דבוק בהשם יתברך. והסימן של דבקות הוא תפלין; הינו כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת יב.): חייב אדם למשמש בתפלין כל שעה ושעה קל וחומר מציץ, מה ציץ — שאין בו אלא אנפנה אחת, אמרה תורה: "והיה על מצחו תמיד", שלא יסיח דעתו ממנו, תפלין — שיש בהן אנפרות הרבה — על אחת כמה וכמה; כי הכהן גדול היה מלבש עם ציץ, והיה כתיב על זה: "קדש להנ"ה", ודרשו חכמינו הקדושים: "והיה על מצחו תמיד", שלא יסיח דעתו ממה שמנח על מצחו, הינו שם הנ"ה ברוך הוא, על אחת כמה וכמה מי שהולך עם תפלין, אסור לו להסיח דעת. והתפלין הם סוד המחין, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנג.): "ושמן על ראשך אל יחסר" — אלו תפלין, ושמן הוא סוד הדעת, ואיך זוכה להגיע למחין כאלו, שהוא מחין של התפלין, שלא יסיח דעתו ממנו יתברך, אלא תמיד יפשפש וימשמש אם הוא מניח תפלין, ואם זכה לדבקות? אי אפשר לבוא לזה, אלא על-ידי שיעלה את הדבור ויתקנהו, הינו כשאדם מרגיל את עצמו לקדש ולטהר את דבורו, ואינו מדבר כל העולה על רוחו, ומכל שכן שנוהר לא לדבר לשון-הרע ורכילות וליצנות, זה סימן שהשכינה שורה עליו; כי בזה נמדדת גדלת בר ישראל — כשזוכה לדם ולשתק למחרפו ולמבזו וכיו, וזוכה לשתק מכל הבלי עולם הזה, ואינו מדבר שום דברים בטלים, שאין בהם שום תועלת, זה סימן שאור השכינה מסבב אותו, שזה סוד התפלין, שהוא המחין. ועל-פן בר ישראל שזוכה לקדשת הדבור, סימן שהתפלין והמחין עליו, לא-כן מי שהוא מסטרא דקין, שהוא תמיד מחפש חובות על בני-אדם, הוא מבחינת 'קץ כל בשר', שרוצה לעשות קץ וסוף לכל בשר, כי כל

הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְלָשִׁינוֹת וְהַרְעוֹת שֶׁבָּאִים עַל הָאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת שֶׁהִפְקִיר אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִחֲפָשׁ תָּמִיד רַק אֶת הָרַע עֲלֵיהֶם, וְאֵינוֹ דֵּן אֶת אֵף אֶחָד לְכַף זְכוּת, שְׁזֶה הָיָה חֲטָאוֹ שֶׁל קִינָן, שֶׁהוּא חֲפָשׁ תָּמִיד אַחֵר הָרַע שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא הָאִיר בּוֹ הַתַּפְלִין, שְׁזֶה מֵה שִּׁפְתוֹב בְּקִינָן (בְּרֵאשִׁית ד', טו): "וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ לוֹט קְדָמַת יַעֲדָן", פֶּרוֹשׁ שֶׁלֹּא זָכָה לַעֲדָן עַל-יְדֵי שִׁפְגָם בְּאוֹר הַתַּפְלִין, וְזֶה קִדְמֵי'ת' רֵאשִׁי תְבוּת: קִרְקַפְתָּא דִּלֹּא מִנַּח תַּפְלִין (רֵאשׁ הַשָּׁנָה יו:), כִּי הוּא הֵבִיא אֶת הַפְּסָלֶת, וְרָאָה חוֹב לְכָל אֶחָד, וְעַל-כֵּן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂרוּצָה לְזָכוּת שִׁיאִיר לוֹ הַמַּחַ בְּבַחֲיִנַת תַּפְלִין, שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עָלָיו לְשַׁמֵּר אֶת דְּבוּרוֹ. וְזֶה סִימָן לְדְבָקוֹת — אִם הוּא שׁוֹמֵר אֶת דְּבוּרוֹ, וְאֵינוֹ מְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי תוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם. וְאֵף שֶׁקָּשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד, וְעוֹבְרוֹת עָלָיו קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּנְפִילוֹת מִצַּד עֲצָמוֹ, עִם כָּל זֹאת הוּא מְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, זֶה בְּעֲצָמוֹ מוֹרָה וּמִגְלָה שִׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵחֹז מְאִיר בְּאוֹר הַתַּפְלִין. וְהַדְּבוּר בָּא מִחֲמַשׁ הַגְּבוּרוֹת, שֶׁהֵן כִּנְגֵד חֲמִשָּׁת מוֹצָאוֹת הַפֶּה, שֶׁהֵן חֲמֵשׁ אֲצָבָעוֹת שֶׁבִּיד שְׁמָאֵל, שְׁזֶה סוּד (תְּהִלִּים קו, ב): "מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה'", שְׁעַל-יְדֵי גְבוּרוֹת נַעֲשֶׂה הַדְּבוּר, כִּמּוֹ שִׁפְתוֹב (שֵׁם קמָה, יא): "וַיִּגְבוּרָתָךְ יִדְּבֹרוּ", כִּי הַדְּבוּר בָּא מִהַגְּבוּרוֹת, שֶׁהִיא בַּחֲיִנַת יִד שְׁמָאֵל, חֲמֵשׁ אֲצָבָעִין כִּנְגֵד ה' מוֹצָאוֹת הַפֶּה, וּבִשְׁבִיל זֶה כְּתִיב בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל תַּפְלִין (שְׁמוֹת יג, ט): "וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת הַנִּי"ה בְּפִידְךָ וְגו'; קִדְם צִרִיךָ לְהִיּוֹת אוֹת עַל יָדְךָ, שֶׁהֵן חֲמֵשׁ אֲצָבָעִין שֶׁבִּיד שְׁמָאֵל, שֶׁהֵן כִּנְגֵד הַחֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת, שֶׁהֵן נִגֵד חֲמִשָּׁת מוֹצָאוֹת הַפֶּה, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא הַדְּבוּר. וּכְשֶׁזּוֹכָה לָזֶה שֶׁהוּא בַּחֲיִנַת: "וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְךָ", אִז "וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ", יִזְכָּה לְזִכֹּר תָּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא סוּד הַתַּפְלִין. אֲבָל הָעֵקֶר לְדַבֵּר תָּמִיד מִתּוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה "לְמַעַן תִּהְיֶה תוֹרַת הַנִּי"ה בְּפִידְךָ", שֶׁתָּמִיד יְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד דְּבוּרֵי תוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְזֶה הַסִּימָן שֶׁהָאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ — אִם מְדַבֵּר תָּמִיד רַק מִמֶּנִּי יִתְבָּרַךְ, וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּמְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה לְאַחֵרִים, שֶׁכָּל זֶה כְּתוּב בְּפָרָשַׁת "קִדְשׁ", וְכֵן בְּפָרָשַׁת "וְהָיָה כִּי

"בִּיאָד" כְּתוּב (שם): "וְהָיוּ לְאוֹת עַל יָדָךְ וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ" וְגו', גַּם-כֵּן קִדְּם צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַדְּבָר, שֶׁהוּא אוֹת עַל יָדָךְ — חֲמֵשׁ אֲצָבְעִין שֶׁל יָד שְׂמָאל, וְאַחֲר־כֵּן יִזְכֶּה לְמַחִין. וְכֵן הוּא בְּפִרְשֵׁת "שְׁמַע" (דְּבָרִים ו, ח): "וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדָךְ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ", קִדְּם צָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת הַדְּבָר, וְאַחֲר־כֵּן זֹכִים אֶל הַמַּחִין. וְכֵן הוּא בְּפִרְשֵׁת "וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ" (דְּבָרִים יא, יח): "וְשִׁמְתָּם אֶת דְּבָרֵי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶּם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתָּם אוֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיכֶם", הֵינּוּ תָּמִיד צָרִיכִים קִדְּם לְקַשֵּׁר אוֹת עַל יָדְכֶם, הֵינּוּ הַדְּבָר, שֶׁהֵם חֲמֵשֶׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה, כְּנֶגֶד חֲמֵשׁ גְּבוּרֹת שְׁבִיד שְׂמָאל, וְאַחֲר־כֵּן זֹכִין "לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ", שֶׁהֵם סוּד הַתְּפִלִּין; כְּפִי שְׁאֵדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת דְּבָרָו, כֵּן זֹכֶה לְדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲבֹד הַרְּבָה עַל נִקְדָּה זוֹ — לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת הַדְּבָר, וְשִׁיְהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ בְּגִי-אָדָם יְדַבְּרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִגְלֶה לָהֶם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ יְדַבֵּר תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֹו, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל סוּד הַמַּחִין שֶׁהוּא הַתְּפִלִּין, וְיִהְיֶה תָּמִיד דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. (וְעוֹד הִיָּתָה אֲרִיכוֹת גְּדוּלָּה כְּדֶרֶכְנוּ, וְנִדְפֵס בַּסֵּפֶר "תוֹרַת הַנַּחֲל").

בְּבִקְרָא בְּקִדְּוִשָׁא רַבָּא בְּעֵת "סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת", דְּבִרְנוּ הַרְּבָה מִהַסוּף שֶׁל הַסְּפוּר מְבַעֲרָגִיר וְעָנִי (מַעֲשֶׂה י'), שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל מְנוּרָאוֹת נִפְלְאוֹת גְּלוּי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, כְּמוֹכֵן לְמַעֲיֵן שָׁם: "אַחֲר־כֵּן אָמַר אוֹתוֹ הַבַּחּוּר, לָמָּה לִי הַכְּתָב הַיֵּכֶן אֲמַצָּאָה? כִּי בְּהִכְרַח הִיא עֲכָשׁוּ אֲצֵל אֵיזָה מְלָךְ, וְלָמָּה לִי זֹאת? אֲבָלָה כָּאֵן יָמִי חַיִּי. וְהַשִּׁיב לָהּ הַכְּתָב וְאָמַר לָהּ: הֵא לָךְ הַכְּתָב וְתִלָּךְ וְתִשְׁאַנְנָה", הֵינּוּ שֶׁהַבַּחּוּר מְרַמֵּז עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵף שֶׁהֵם כָּבֵר קְרוֹבִים מְאֹד מְאֹד אֶל הַסוּף, וְהֵם מְדַבְּרִים עִם הַבֵּת קִיסָר בְּעֶצְמָה, וְיֵשׁ לָהֶם כָּבֵר אֶת הַכְּתָב בִּיד, עִם כָּל זֹאת מְרַב חֲלִישוֹת הַדַּעַת, לֹא רוֹאִים וְלֹא מְבִינִים עִם מִי מְדַבְּרִים, וְנוֹפְלִים בְּיָאוּשׁ כְּזֶה, עַד שֶׁמַּחֲזִירִים לָהּ אֶת הַכְּתָב, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה. כִּי רוֹאִים בַּחוּשׁ בְּגִי-אָדָם לֹא מַאֲמִינִים בְּעֶצְמָם, כִּי אֵין לָהֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְזֶה אֲשֶׁר הוֹרֵס אוֹתָם וּמְרַחֵקָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,

כי אם הִיָּה כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל חֲזָק וְאַמִּיץ בְּדַעְתּוֹ, וְהִיָּה יוֹדֵעַ אֲשֶׁר יֵשׁ
 בּוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ יוֹצְאִים מִן הַפֶּלֶל, וְיָכוֹל גַּם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרֹךְ
 וְלִלְמַד תּוֹרָה, אֲזִי הִיָּה מִתְעַקֵּשׁ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא הִיָּה מִחְזִיר
 לָהּ אֶת הַפֶּתַח, וְאֲדַרְבֵּה הִיָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְרוּץ אַחֵר הַתּוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה וְאַחֲרָיו יְתִבְרֹךְ, כִּי בֵּן צָרִיף לִהְיוֹת אֶצְל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
 שִׁיְהִיָּה עֵקֶשׁן גָּדוֹל, וְשׁוֹם דְּבַר שְׂפָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשׂוֹר אוֹתוֹ, וְאַפְלוּ
 שְׁנִמְצָא בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים בְּעוֹלָם, לֹא יַעֲזֹב אֶת עַצְמוֹ, אֲלֹא אֲדַרְבֵּה
 יִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂפָעוּלָם לִלְמַד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאַפְלוּ
 שְׂאִינוּ מִבֵּין, יִלְמַד כָּפִי הַבְּנֵתוֹ, וְכֵן הוּא בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ,
 שְׂפֵל-כֹּף יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֲרָיו יְתִבְרֹךְ, וְאַפְלוּ
 שְׂרוּאָה שְׂאִין צָרִיכִים אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת לֹא יִחְזִיר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן
 אֶת הַפֶּתַח, אֲלֹא אֲדַרְבֵּה יִמְשִׁיף בְּדַרְכּוֹ, וְאֲזִי אִם יֵשׁ לוֹ עֲקֻשְׁנוֹת כְּזֹו,
 הוּא בּוֹדֵאֵי יְבוֹא אֶל עֲנִינוֹ. וְזֶה סוֹבֵב בְּכָל־לִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי
 פְּרָטִיּוֹת, וּכְשֶׁאֲדָם חֲזָק וְאַמִּיץ עַל כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, אֲזִי הוּא יָכוֹל
 לְהִגָּאֵל בְּגִאָּלָה שְׁלֵמָה, גִּאָּלָה כָּל־לִית וּגִאָּלָה פְּרָטִית, וְיִשָּׂא אֶת הַבֵּת
 קִיסָר שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה. וּכְשֶׁסִּים רַבֵּנוּ ו"ל אֶת הַסְּפּוֹר הַנּוֹרָא וְהַנֶּפֶלָא
 הַזֶּה, דִּבְרַ הַרְבֵּה רַמְזִים מִהִגָּאָלָה, כַּמּוּבָא בְּסוּף הַסְּפּוֹר, אִיף שְׁלֵכַל
 אֶחָד נִתְגַּלָּה בְּצוּרָה אַחֲרֵת וְכו', וּמִשָּׁם יֵצְאוּ כָּל הַקְּלָקוּלִים בְּעוֹלָם,
 שֶׁהֵם כָּל־ל הַמְּשִׁיחֵי שְׁקָר, שְׁגָרְמוּ בְּעוֹלָם מָה שְׁגָרְמוּ חֲרָבֵן גָּדוֹל וְכו'
 וְכו', עֵינֵי שָׁם; עֲנֵה וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: "מְשִׁיחַ יִגִּיד לְיִשְׂרָאֵל כָּל מָה
 שְׂעֵבֵר עַל יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בַּפְּרָט";
 וְהִיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְגִילִים לוֹמְרִי, הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן שִׁישְׂאָלוֹ אֶת מְשִׁיחַ
 צִדְקָנוּ כְּשֶׁבָא יְבוֹא: מָה עוֹבֵר עָלֵי וְכו', וְאִם אֵינוּ יָכוֹל לִתֵּן לִי עֲצוֹת
 אִיף לְצֵאת מִהַבּוֹר וְהַחֲשׂוֹף שְׁנַפְלָתִי לְשָׁם, סִימֵן שֶׁהוּא אֵינוֹ מְשִׁיחַ,
 שְׁזֶה סֵתֵם שְׁקָר וְכו', וּמוֹהֲרֵנוּ ת"ו ו"ל הִיָּה רְגִיל לוֹמְרִי, אִם רַבֵּנוּ ו"ל
 אָמַר, שְׁמִשְׁיחַ יִגִּיד לְיִשְׂרָאֵל כָּל מָה שְׂעֵבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל
 יוֹם בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, סִימֵן שְׂעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהַ שְׂעוֹבֵר,
 וּבּוֹדֵאֵי אֲשֶׁר אֶצֶל מְשִׁיחַ הָאֲמִתִּי יִשָּׁנֵם כָּל מִיָּנִי עֲצוֹת עַל כָּל פְּרָט
 וּפְרָט מִמָּה שְׂעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, וְיֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ כָּל
 חַי (וְעוֹד הִיָּתָה אֲרִיכוֹת גָּדוֹלָה כְּדַרְכֵּנוּ, וְיִדְפֹס בַּסֵּפֶר "תּוֹף הַנְּחָל").

בסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהָר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן ס"ד, שֵׁשׁ מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ "בֹּא אֶל
פְּרַעֲה, כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לְבֹו", כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַחֲמַת רַחֲמָנוּתוֹ
בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, כִּי רָצָה לְגַלּוֹת רַחֲמָנוּתוֹ, וְאִם לֹא הָיָה בְּרִיאַת
הָעוֹלָם, עַל מִי הָיָה מֵרָאָה רַחֲמָנוּתוֹ; כִּי בְּאֶמֶת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחֵיה וּמִתְּהוֹה וּמִקְּיָם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְלֹא חֶסֶד,
מְלֹא רַחֲמִים, וְכֹל מֵה שֶׁנֶּאֱרַע עִם הָאָדָם, הוּא רַק חֶסֶד וְרַחֲמִים, אֵין
הָאָדָם אֵינוֹ זוֹכֶה לָזֶה, כִּי בְּאֶמֶת בִּשְׁעַת הַבְּרִיאָה הָיָה כְּלוֹ אֵין סוּף,
וּבְמִקּוֹם שֵׁשׁ רַק אוֹר, לֹא שִׁיךְ לְבֹרָא שֵׁם שׁוּם דְּבָר, כִּי הַכֹּל אוֹר
אֵין סוּף, וְעַל-כֵּן צִמְצָם אֶת עֲצָמוֹ, וַעֲשֶׂה אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי, וְשֵׁם
הַיְתָה הַבְּרִיאָה, וְהִתְקַרַח לֹאמַר יֵשׁ וְאֵין, הֵינּוּ כִּי בְּאֶמֶת אֵין בְּלַעֲדֵיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְלֹא שִׁיךְ בְּכָלֵל לֹאמַר שֵׁשׁ מְקוֹם שֵׁשׁ לֹא נִמְצָא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה בְּחִינַת 'יֵשׁ' — שֵׁשׁ בְּכָל מְקוֹם אִמְתָּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין מַחֲמַת הַצִּמְצוּם שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי, צְרִיכִים לֹאמַר
בְּמִקּוּמוֹת מְסֻיָּמִים בְּחִינַת 'אֵין' — שֵׁשׁ אֵין אֱלֻקוֹת וְכו', וּבְאֶמֶת
אֵין יְכוּלִים לְהַגִּיד דְּבָר כָּזֶה, כִּי הֵלֵא אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְעַל-כֵּן מִהַחֲלָל הַפְּנוּי הַזֶּה, מִשֵּׁם נִמְשָׁכִים כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת
וְהַמְּרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, כִּי בְּאֶמֶת אִם הָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, הָיָה עוֹבֵר עַל הַכֹּל. וּבִשְׂבִיל זֶה עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרְאִים עֲבָרִיִּים,
שֶׁהֵם עוֹבְרִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה אֶת כָּל הַחֲלָל הַפְּנוּי, וְזוֹכִים לְדַעַת, כִּי
בְּתוֹךְ הָאֵין שֵׁם נִמְצָא הַיֵּשׁ, כִּי אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵין לָהֶם
שׁוּם קְשִׁיּוֹת וְסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֶפְלוּ שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם דִּינָם
וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים, עִם כָּל זֹאת גַּם שֵׁם נִמְצָא אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם. שֶׁזֶּה
מַעֲלַת עִם יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינָם שׂוֹאֲלִים שׁוּם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ
שְׂוֹאִים שֶׁהוֹלֵךְ לָהֶם בְּדִיּוּק הַפּוֹךְ מְרֻצָּנִים, עִם כָּל זֹאת הֵם יוֹדְעִים,
שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהָאֱלֻקוֹת הוּא הַכֹּל, כִּי אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל. וְעַל-כֵּן מֵה שִׁיךְ אֶפְלוּ לִשְׂאֹל שְׂאֵלוֹת, אֵין קֶשֶׁה עִמּוֹ כָּלֵל, וְאֵין
שְׂמִתְנַהֲגִים עִמּוֹ לְהַפּוֹךְ לְגַמְרִי, שְׂאֵז מִהַפְּכִים אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי,
וְרוֹאִים שֶׁגַּם שֵׁם יֵשׁ אֱלֻקוֹת, לֹא-כֵן הַמֵּינִים וְהָאֲפִיקוֹרְסִים, שְׂאִינָם

משיגים ואינם מבינים את הדעת הזו, ועל-כן שואלים כל מיני קשיות וספקות עליו יתברך, ומשם הם נופלים ובאים לידי כפירות גמורות, רחמנא לישיכון, שהן מרבות את הקלפות בעולם, אשר משם נמשכות כל המחלקת והמריבות בין כל אחד ואחד; כי באמת הנה ראוי להיות שלום ואהבה ואחדות בכל העולם כלו, כי הרי הקדוש-ברוך-הוא ברא את כל העולם כלו, ומהיה ומקיים את זה, והוא יתברך מלבש בדומם, צומח, חי, מדבר, ועל-כן מה שיף שתהינה אילו מלחמות, מחלקת ומריבות, אין זה אלא מצד החלל הפנוי, ומכל שכן וכל שכן בין נשמות ישראל, בודאי צריכה להיות אהבה, אחוה ורעות, ולא היו צריכים להיות בכלל שום פרוידים ומחלקת. ומאין באים כל אלו החלוקי דעות, עד שנופלים בכפירות ואפיקורסות, פרוידים, מחלקת ומריבות ואי הבנות וכו'? הכל נעשה על-ידי החלל הפנוי. ועל-כן מי רוצה לעבר את זה העולם בשלום, ושלל יתפס בחלל הפנוי הזה, שלא יהיו אצלו אילו ספקות או קשיות, עליו להתקרב אל הצדיק האמת, שהוא בחינת משה, שהוא יכול להפגס בתוך החלל הפנוי, שהיא קלפת פרעה — פה-רע, הדבור הרע; כי באמת מי שמאמין שהכל אלקות גמור הוא, הוא ישמר מאד מאד על דבורי פיו, ואף פעם לא ידבר שום רע, ותכף-ומיד כשמדבר רע, הוא בורא בעצמו את החלל הפנוי, כי מה שיף לדבר רע כשהקדוש-ברוך-הוא נמצא; ועל-כן אם מדבר רע, סימן שהוא מלא קשיות וספקות עליו יתברך, שזה פה-רע מלך מצרים, ועל-כן אמר הקדוש-ברוך-הוא אל משה: "בא אל פרעה", ודקדקו המפרשים: למה לא כתיב: "לך אל פרעה"? אלא אמר לו הקדוש-ברוך-הוא: בהחלל הפנוי אתה צריך לבוא עמדי ביחד, שזה בחינת "בא אל פרעה" — בא ביחד עמי, כי אי אפשר לעבר את החלל הפנוי רק כשהולכים עם הקדוש-ברוך-הוא, ואותו הדבר אי אפשר לעבר את זה העולם, כי אם כשזוכים להיות דבוקים בו יתברך, אשר אי אפשר להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי צדיק אמת, בחינת משה (ועוד היתה אריכות גדולה בדרבנו, ונדפס בספר "תוף הנחל").

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזקו את דבורינו אלו היטב בלבכם, ותדעו אשר יכולים להרחיב עוד מאה עמודים ממה שדברנו בשבת אחת, כי דברי רבנו ז"ל הם עמקים, עמק עמק מי ימצאנו, וכל תורה היא מרשם אחר, ועל-כן אשרי ואשרי מי שיכניס את עצמו בתוך דברי רבנו ז"ל, וילמד הן עם עצמו והן עם אחרים, ועל-ידי-זה תהינה לו עצות איך לעבור את זה העולם בשלום. והעקר להחזיר את אור רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה. ואל תתפגעו משהם בריה שבעולם, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אשרי מי שמכניס את דבורים אלו בתוך לבו ונדעתו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים לשמור מאד מאד לא לדבר על אף אחד, ומכל שכן עליהם, שבאמת עשו במשך כל השנים דברים טובים, אף לבסוף נכנס בהם דמיון ורוח שטות ממש. וכמו שאמר רבנו ז"ל, שלפעמים מדביק היצר הרע לאיש פשר רוח שטות ושגעון וכו', הכל הוא שגעון ורעות-רוח, "משיח יבא בענגן אחר לגמרי", ודבר זה ידוע וברור למי שראה את המגלת סתרים. ועל-כן חבל אפלו להגיב על זה, כששכור הולך צריכים לעזב אותו, הוא ממילא יפל, כן אמרו חכמינו הקדושים (שבת לב.), אפה צריך להחיות עצמו בזה שאתה מדפיס את ספרי רבנו ז"ל, עוד תראה נפלאות שיצא מכל זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, עם כל זאת עלי ליעץ אותך, כי אין זו דרך להמשיך את עצמך כל-כך אל הצער, כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו (עין רש"י מועד קטן כז); ועל-כן צריכים לראות לברח מהצער, ואי אפשר כי אם על-ידי העצה הנוראה והנפלאה שגלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), על פסוק: "בצר הרחבת לי", שאפלו בתוך הצרות צריכים למצא לעצמו הרחבות; ובאמת מי שמרגיל את עצמו בדרך זו, אזי יראה נסים ונפלאות שעושה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי השם יתברך עושה נסים ונפלאות עם כל אחד ואחד בכל יום ויום, כמו שאנו אומרים שלש פעמים בתפלה: "ועל נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיה, כי מעולם קוינו לה", ובאמת כשרק מתבוננים מה שקורה בזה העולם, שמסתובבים בחורים בעלי כשרונות ובעלי יחוס וכו' וכו', ואף-על-פי-כן אינם מוצאים את זיוגם, ומרים להם החיים מאד מאד, וכן מסתובבים אברכים שהתחתנו כבר עשר או חמש-עשרה שנה ואין להם ילדים וכו' וכו', והחיים שלהם זה גיהנם ממש וכו' וכו', ולבסוף מי שבאמת זכה למצא את בת זוגו, והקדוש-ברוך-הוא נתן לו ילדים, הוא אינו יכול להעריך את זה. הן אמת, שעובר על האדם מהילדים מה שעובר, עם כל זאת יכולים למצא בתוך הצרות גם-כן הרחבות,

כי סוף כל סוף כשהילדים יגדלו הכל יתהפך, בנדאי צריכים הרבה הרבה תפלות על הצלחת הילדים, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהילדים שלך שהם עכשו שובבים גדולים, יתהפכו לטובה, ועוד יכניסו את כל המרץ שלהם בתוך התורה, אף מה שאמה צריך לעשות היא לבקש בכל יום חמש דקות רק על הילדים, לקחת את השעון בידך, ולצעק חמש דקות בעקשנות גדולה: "רבונו של עולם, תעזר לי שיהיו לי ילדים יראי השם, נוטרי הברית, קדושים וטהורים, לומדי תורתך הקדושה, בעלי דרך ארץ, בעלי מדות טובות" וכו' וכו', כך תתפלל בכל יום חמש דקות בעקשנות גדולה, ובמשך היום תעשה את זה כמה פעמים, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי התפלה שאדם מתפלל בשביל ילדיו, היא מאד מאד מקבלת בשמים. וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח): מעשה בכהן אחד, שהיה ירא שמים בסתר, וכל מעשים טובים שהיה עושה, היה עושה בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת — ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח, ומבקש רחמים, ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יבוא אחד מהם לידי עברה ולידי דבר מכוער. ואמרו: לא יצתה אותה שעה ולא שניה ולא שלישית, עד שבא עזרא, והעלה הקדוש-ברוך-הוא על ידו את ישראל מבבל, ואותו הכהן עמהם, ולא נכנס הכהן ההוא לעולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר (תהלים לו, ג): "בטח ביהוה ועשה טוב", וכתוב (ישעיה כו, ד): "בטחו ביהוה עדי עד" — בשני העולמות שלו, שנאמר: "כי ביה יהוה צור עולמים", וכל הבוטחין בשמו באמת לא יבושו לעולם, וכן הוא אומר (ירמיה יז, ח): "ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה" וגו', ועל-כן ראה לבקש בכל יום ויום על ילדיו, והתפלה שאדם מתפלל על הילדים, מאד מאד מסוגלת בהצלחתו, ואל יהיה בנקל לך דבר זה כלל.

ראה, אהובי, ידידי היקר! לחזק את עצמך מאד מאד, כי בזה העולם צריכים חזק חדש בכל יום ויום, ובפרט מה שעובר על כל

אחד ואחד בכל יום — צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, הן מעצמו והן מאחרים וכו', ועל-ידי-זה האדם נשבר פתחם הנשבר וכו', ועל-פן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לחזק ולאמץ את עצמו. ועקר החזיק הוא לחזק ולאמץ את אחרים, ועל-ידי-זה יהיה לו גם-כן חזיק. וכמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קו) על פסוק (תהלים לב, א): "אשרי משכיל אל דל", מי שנופל בקטנות המחין, העצה — שישכיל את אחרים, ועל-ידי-זה גם הוא יבוא להתחזקות. ועל-פן מה טוב ומה נעים, אם תתועד עם אנשי שלומנו היקרים, ותדבר עמם הרבה מענין עבודת השם יתברך, ותחזק אותם, ואז יהיה לך גם-כן חזיק.

ראה לדון את עצמך לכף זכות, ולמצא בעצמך נקודות טובות, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך, עמך ואצלך, ועל-ידי-זה באמת תצא מכף חוב לכף זכות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב); ואמרו אנשי שלומנו היקרים, שבגשמיות צריכים להחיות את עצמו עם התורה "בצר הרחבת לי", וברוחניות צריכים לחזק את עצמו עם התורה "אומרה לאלקי בעודי", ואם מחיים את עצמם בשתי התורות האלו בין בגשמיות ובין ברוחניות, על-ידי-זה יש לאדם חזיק.

ראה להרבות באמירת זהר ותקונים, אשר מזככת את הנפש מפל מיני חלדה, ותעשה לעצמה קביעות עצומה, שבכל יום ויום פשאתה קם, תאמר ברפת התורה, ותאמר פרק אחד ממסכת אבות, הינו ביום ראשון פרק א', וביום שני פרק ב', וביום שלישי, פרק ג' וכו', ששה פרקים כנגד הששה ימים, ואחר-כך תאמר דף זהר, וכזה תעשה חק קבוע בכל יום, ואז יאיר לך היום בצורה אחרת לגמרי. וקדם השנה אחרי שאמרת פבר קריאת שמע שעל המטה, תאמר דף תקונים, שהוא שמירה להאדם, שלא יפשל, חס ושלום וכו', ואם תתנהג כף בקביעות — לומר בבקר דף זהר ובליילה דף תקונים, אז במשך הזמן תרגיש הארה גדולה בנפשך. ומלבד זאת כדאי לך לעשות עוד שעור כסדרן בזהר, כי הלמוד בזהר מעורר מהשנה. ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד בלמוד הזהר המזכך את הנפש,

אֲשֶׁר י"ט תקפא בנחל קכו

וְהָאֲר"י ז"ל נָתַן תְּקוּנָה לְבַעַל תְּשׁוּבָה, שִׁיאֲמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהֱר.

אָקוּנָה לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה עַל פְּרָשַׁת יִתְרוֹ, וּמָאֵד מָאֵד רְצִיתִי שֶׁתִּבּוֹא וְתִתְאַכְסֵן אֶצְלִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר בְּשִׁלְחַ, י" שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים שֶׁהֵם שׁוֹכְבִּים וְכו', מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם תִּבְקְשׁוּ בְּכָל פַּעַם בְּשֹׂאֵת מְדֻלֶּקָה גְּרוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ עַל הַצְלַחַת הַיְלָדִים, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֶּלֶת עַל הַצְלַחַת הַיְלָדִים, מָאֵד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי לְעֶצְמְךָ חֹק קְבוּעַ לַעֲמֹד בַּעֲת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וּלְהַאֲרִיךְ בַּתַּפְּלָה עַל הַיְלָדִים, וּבִפְרָט בְּשִׁזְזוּכֵם לְבָכוֹת אֲזַי גַּם כֵּן, תַּפְּלָה זֹאת שׁוֹכֶרֶת אֶת כָּל הַמַּחֲצוֹת וְהַחוּמוֹת שֶׁל בְּרוֹל. וּרְבֵנוּ ז"ל הִפְלִיג מָאֵד מָאֵד בְּמַעֲלַת תַּפְּלַת הַנָּשִׁים, שֶׁהִיא מָאֵד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם. וְעַל-כֵּן עָשִׂי זֹאת מִהַשְׁבּוּעַ, לְבָכוֹת בְּכָל פַּעַם בַּעֲת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת עַל הַצְלַחַת הַיְלָדִים, וּבִמְשָׁךְ הַזְּמַן תֵּרְאִי שְׁנוֹי לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתַּפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבַעֲדַי הַיְלָדִים, שֶׁתְּהִי כָלְכֶם בְּרִיאִים, וְתִתְּנֵה לָכֶם פְּרוֹנָסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר בְּשִׁלּוּחַ, י' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְדַעֲתִי, רָאָה לְהִתְחַתֵּן מָה שְׁיִוִּיתֵר מִהֵר, וְאַל תַּעֲשֶׂה שׁוּם בְּעִיּוֹת,
כְּמוֹ שְׂדֵבְרָנוּ בְּטִלְפוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁתַּנְּזָּה לְבָנוֹת
בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

מָאָד מָאָד אָנִי חֹפֵץ, שְׁתַּשְׁבּוֹת אֲצִלִּי בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת יִתְרוֹ.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר בְּשִׁלּוּחַ, י' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי כָּבֹד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבְכָל פֶּעַם אָנִי
רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ, אֵךְ מֵרַב טְרִדוֹתִי הָרַבּוֹת אֵינִי עוֹלָה בְּיָדִי.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל
הַחֲסֵד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם יְדִידָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁאַתָּה מְבִיא לוֹ
תוֹרָמִים שְׁיִתְרָמוּ בְּעִבּוֹר הַדְּפֶסֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וּבַפֶּרֶט
הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּי בַדּוֹר הַזֶּה עוֹבֵר, רַחֲמָנָא לִישְׁזוֹן, עַל עִם יִשְׂרָאֵל מָה

שְׁעוֹבֵר, מִמֶּשׁ דּוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר הַהִפְלָגָה בְּלִי שׁוּם הַגְזָמָה כָּלֵל. דּוֹר הַמְּבוּל כָּל הָעוֹלָם מָלֵא נְאוּף, עַד שֶׁנֶּעְרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים בָּמָה שְׁנִכְשָׁלִים, וְאֶפְלוּ בֵּין הַחֲרָדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכוּ' וְכוּ', וְדוֹר הַהִפְלָגָה כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מָלֵא פְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, עַד שֶׁאִין מִתְּבַשִּׁים לְדַבֵּר נֶגֶד הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוֹי רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבַּעוֹלָם — לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בַּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוֹלָה, אֲף אִתָּהּ יוֹדֵעַ, שֶׁיִּדְיֵדְנוּ ר' ... מִמֶּשׁ מוֹסֵר נַפְשׁוֹ עַל הַדְּפָסָה, וְצָרִיכִים לַעֲזֹר לוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבַּעוֹלָם — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. בְּגִשְׁמִי — לְהַתְרִים אֲנָשִׁים לְהוֹרֵאת קִבֵּעַ, וְכֵן אֲנָשִׁים אֲשֶׁר מְגַדְּבִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים, כִּי כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה זֶה לְצִרְךָ גְּבוּהָ, כִּמוֹ שֶׁאִתָּה בַּעֲצָמָךְ יוֹדֵעַ.

רָאָה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בַּעוֹלָם, וְתִקְבַּע שְׁעוּרִים קְבוּעִים עִם אֲנָשִׁים לְדַבֵּר עִמָּהֶם מִרַבֵּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת, כִּי כָּל דָּבָר קָטָן שָׂרֵק תְּלוֹי וְקָשׁוּר עִם רַבֵּנוּ ז"ל, בָּאוֹת עַל זֶה מְנִיעוֹת רַבּוֹת הֵן מִבֵּית וְהֵן מִבְּחוּץ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּצְלִיחַ, כִּי כָּל דָּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׁים בְּשִׁבְלֵי רַבֵּנוּ ז"ל, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹנֵא מְאֹד מְאֹד אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, וְעוֹד קִדָּם יִצְיָאָתוֹ לְעוֹלָם, כְּכֹר קִטְרֵג וְאָמַר: אִם הַנֶּשֶׁמָה הַזֹּאת תִּצָּא, אִין לִי מָה לַעֲשׂוֹת, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ לוֹ: הַנֶּשֶׁמָה הַזֹּאת מְכַרְחָה לְרֵדָת, וְאִתָּה צָא וּמִצָּא לַעֲצָמָךְ עֲצָה וְכוּ', כְּמוֹכָא כָּל זֶה בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֶׂה ז', מִהַזְבוּב וְהַעֲפָבִישׁ), עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֻלַּת הָעוֹנֵן שֶׁאִתָּה לּוֹמֵד בְּרַבִּים סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּשְׁכַרְךָ כְּפוֹל בְּשָׂמִים, כִּי מַעֲלַת לְמוֹד תּוֹרָה בְּרַבִּים אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעֵר כָּלֵל, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מִגְלָה ו.), שְׁדוּחָה גַם בִּנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. עֲמַד וּרְאָה וְהַשְׁתוּמֵם, כִּלְנֵי מַחֲכִים לְבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עִם כָּל זֹאת פְּשִׁיּוּשִׁים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּרַבִּים, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאִין צָרִיכִים לְלַכֵּת לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. עֲמַד וְהַשְׁתוּמֵם עַל דְּבָרִים אֵלּוּ.

נא ונא אל תפל ביאוש כלל, כי אם, חס ושלום, אתה נשבר, עליך לדעת שהכל מלמעלה, כי הרבה פעמים טובה גדולה להאדם כשבא לו עת שהוא מתיאש עצמו באמת מהעולם הזה ומהעולם הבא, כי בעולם הזה יש לו צרות רבות המחלישים דעתו מאד, ועל-ידי-זה מתיאש גם מעולם הבא, ורואה שאין גרוע בעולם כמותו, ובודאי כבר לא יהיה לו עולם הבא, ואז אם הוא בר דעת באמת, יכול לבוא אז להתפשטות הגשמיות, להיות בטל במציאות מגדל אור הקדוש-ברוך-הוא שמאיר עליו, כי דיקא מי שמבטל את עצמו לגמרי, עד שבא לבחינת אין, אז מאיר עליו אין העליון, בסוד (תהלים קכא, א): "מאין יבוא עזרי", וממש מתייחד אז עם השכינה, וכל זה כשהוא באמונה שלמה, שאין שום מציאות בלתי השם יתברך, והוא שופך נפשו להשם יתברך, וכל נפשו לשם שמים, והוא יכול לבוא למדרגה זאת. ועל-כן ראה, אהובי, ידידי היקר! לקחת את עצמך בידך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי אלו הנסיגות שמנסים את האדם בזה העולם. ועל-כן חזק ואמץ מכל מה שעובר עליך, ואל תפל בדעתך כלל, רק תשתדל שיהיה שלום ואהבה בינך ובין אשתך, כי כשיש אהבה ואחווה בבית, אז השכינה שורה בבית, בסוד (סוטה יז): 'איש ואשה שכינה שרויה ביניהם', בסוד י"ה; ועל-כן ראה לעשות כל מיני מאמצים שיהיה רק שלום ביניכם, ועל-ידי-זה סוף כל סוף תהיה בן חורין לגלות את דעת רבנו ו"ל בעולם.

ראה לקבץ לעצמך שעורים בסדרן במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא אל תעזב עצמך כרגע, אלא ראה ללמד עם אחרים דעת רבנו ו"ל, ואז טוב לך גם-כן. ואם היית יודע אילו ספורים אני שומע בכל יום, היית נבהל ונשתומם מה שקורה בזה העולם בעוונותינו הרבים, ואיך הדור גרוד לגמרי לגמרי, ובפרט עכשו, שמבלבלים את בני האדם בכל מיני בלבולים ודמיונות וכו' וכו', ועל-כן זה לעמת זה אנו צריכים להפיץ את אור רבנו ו"ל במסירות נפש הכי גדולה, ודיקא על-ידי-זה נצליח את דרכנו.

אֲשֶׁר י"ט תְּקֵפָה — י"ט תְּקֵפָה בְּנֹחַל קֵלָא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנוּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר בְּשִׁלַּח, י' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, עִם כָּל זֹאת לְדַעֲתִי, אִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֲהָבָה וְקִרְיָוּב לְבָבוֹת, וְתִדְוֶנָה לְכַף זְכוּת, אֲזִי תִפְעַל יוֹתֵר, כִּי כְּשֶׁהוֹלְכִים עִם הָאִשָּׁה בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדָּדִית, פּוֹעֲלִים יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוֹלְכִים בְּכַעַס וּרְצִיחָה, שְׁאֲזִי נִכְשָׁלִים רַק בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים. וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, רְאֵה לְלַכֵּת עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּדֶרֶכִי נֵעִם, וּבִדְאִי תִפְעַל בְּמִשְׁךָ הַזֶּמֶן, הַעֲקֹר סְבָלְנוֹת, וְאֲזִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר בְּשִׁלַּח, י' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרֹו יְאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּנֵה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִגְדֵּל הַהִסְתָּרוֹת וְהַקְטָנוֹת שְׁעוֹבֵרִים עַל כָּל אָדָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפֶּלֶל, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּסְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְנַהֵג. וּבִאֲמַת רַבְּנוֹ ז"ל

מגלה לנו את הנקדה הפנימית שבזה העולם, איך שגם בכל ההסתרות והקטנות והעניות והיסורים, הכל משגח מרצון המשגיח, ואין שום דבר קטן וגדול מקרה חלילה, אלא הכל ממנו יתברך, וכשמגלים את ההסתרה, אז מוצאים תורה, כמוכא (לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן נו); ואת ההסתרה הזו זוכים לגלות רק על-ידי דעת רבנו ז"ל, שהיא המגלה את אמתת מציאותו יתברך, לידע באמונה ברוך ומזככת, שאין שום תנועה מקרה, ודבר גדול ודבר קטן — הכל ממנו יתברך. ועל-כן, לדעתי, אין לה מה להתבלבל ולהיות בספקות. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לה, שתזכה להפיל לגמרי באין סוף ברוך הוא, וכל רצונה יהיה רק רצון אחד — איך להשיג את רצון הקדוש-ברוך-הוא, ולא תרצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך. בטל רצונה מפני רצונו, כדי שייבטל רצון אחרים לרצונה (אבות ב, ד). ואז כשתהיה בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, ולא תרצה שום רצון אחר, תבוא אל הרצון העליון.

והנני חוזר בדברי שפכר כתבתי לה ודברתי עמך כמה וכמה פעמים — מקומך הוא ביבנאל, לישוב בפנה שקטה וללמד תורה הקדושה בהתמדה רבה, וכן ללמד תורה הקדושה לאחרים, כי תורת חסד הוא זה שלומד תורה על מנת ללמדה (סוטה מט:), וזה מאוד מאוד חשוב אצלו יתברך — כשזוכים ללמד תורה לאחרים. וכאן ביבנאל תזכה לשדה חרוש וזרוע, וצריכים רק להשקותו, ואז תראה איך שייגדלו צמחים ופרות נפלאים.

אין לי שום פונה אחרת, אני רוצה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ואני יודע מהנסיון של שלשים שנה בפעילות ובמסירות נפש הכי גדולה, שכל דבר קטן שרק צריכים לעשות בשביל רבנו ז"ל, באות על זה מניעות כחומות ברזל וכו' וכו', וגדל הספקות שעובר — אין לתאר ואין לשער כלל, בבחינת: 'הוסיף משה יום אחד מדעתו' וכו' וכו', שגלה לנו רבנו ז"ל, שזה הנסיון של הצדיקים (עין לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן קצ); העקר ראה לבטל את עצמה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ושלא יהיו לה רצונות אחרים כלל, ואז תצליח דרכך בחייה; כי מי שמבטל את עצמו לגמרי בו יתברך,

שום דבר שבעולם לא יוכל לבלבלו, והוא הולך על דרך בטוח, לא-כן אם עדין יש לו רצונות אחרים, בודאי יהיה מבקל ומבלבל וכו' וכו', ועל-כן ראה לבטל את עצמך לגמרי. ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב): איך זוכים לבטל את עצמו לגמרי, עד שיהיה בטל ומבטל לגמרי באין סוף ברוך הוא? והוא על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, לצעק אליו ותברך. אשרי מי שמקיים את זה, ואשרי ואשרי מי שמקיים כל הנאמר שם, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שסוף כל סוף תצית אותי ולא תתחרט, ותראה איך שתזכה לבוא לענייך, העקר בין כך אל תפל בדעתך כלל, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקפו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמיד יהיו לפניך הדבורים שזכית לשמע אצלנו כמה וכמה שנים, ותבקש הרבה ממנו ותברך, שלא תתרחק מ"היכל-הקדש", וטוב מאד שתלמד את התורה הנוראה והנפלאה הזאת "היכל-הקדש", ששם מרבה רבנו ז"ל לדבר אילו כחות צריכים להשאר ב"היכל-הקדש", ולכל יתרחק, חס ושלום (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט); וטוב לך ללמד את התורה הזאת לכל הפחות פעם אחת בשבוע, ולומר עליה התפלה מ"לקוטי-תפלות", ואז תרגיש בה כל מיני טעמים ערכים ומתוקים; כי באמת מי שמרגיל את עצמו ללמד ספרי רבנו ז"ל, מרגיש חיים אמתיים

וְנִצְחִיִּים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִרְבָּה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לַהֲיוֹת מְסֻדֵּר — הֵן עִם הַקִּימָה, וְהֵן עִם הַשְׁנָה, וְהֵן עִם הָאֲכִילָה, וְהֵן עִם הַדְּבִיר עִם בְּנֵי-אָדָם, וְהֵן עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שֶׁלֶךְ, שֶׁתִּקְבַּע לְעֶצְמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ; וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּין בְּעֵנֶן הַסֵּדֶר, אִזּוּ תִּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ, כִּי אֵין עוֹד הַצְלָחָה בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמִי שֶׁמְסֻדֵּר, וְאִי אֶפְשָׁר לְבֹא לְסֻדֵּר רַק עַל-יְדֵי תַּפְלָה וּבִקְשָׁה, שְׁצָרִיכִים הִרְבָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שִׁינֹכָה לַהֲיוֹת מְסֻדֵּר, כִּי הַסֵּדֶר בָּא עַל-יְדֵי יִשׁוּב הַדַּעַת, וְאִי אֶפְשָׁר לְבֹא לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי אִם עַל-יְדֵי רַבּוֹי תַּפְלָה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר בְּשִׁלְחַי, י" שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַצֶּק בְּסוֹף מֵאָה דוֹלָר, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַצְרוּת, וְתִנָּכָה לְהַצְלִיחַ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִגְדֹּל אֶת יְלָדֶיךָ עַל-פִּי דִרְכֵי הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת, וְתִתְּנֶה מֵהֶם הִרְבָּה נַחַת.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָאֱמוּנָה שְׂאֵדָם מֵאִמִּין, שְׂאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלָתִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָל דְּבַר קֶטֶן וְגָדוֹל אֵף הַיִּסּוּרִים שֶׁמַּצְעֵר אוֹתוֹ בַּעַל בְּחִירָה — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂרוּדָךְ אַחֵר פִּרְנָסָתוֹ, וְיִוָּרֵד לְאַמְנוּתוֹ, וְעוֹשֶׂה מִשָּׂא וּמַתָּן שְׁלוֹ, וְלוֹקֵחַ הַסּוּחָרִים שְׁלוֹ, שְׁלֵא עַל-פִּי תוֹרָה, וְכִשְׁמֵאִין שְׁגָם בְּבַעַל

בְּחִירָה — שֵׁם הוּא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם לֹא שִׁיַּצָּא מִפִּי יִתְבָּרֵךְ, אִי אֶפְשָׁר לְשׁוּם נִבְרָא שִׁיַּצֵּעַר אוֹתוֹ — לֹא בְּדָבָר קָטָן וְלֹא בְּדָבָר גָּדוֹל, וַיִּקְבַּל בְּאַהֲבָה, וַיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיּוֹדֶה לְשִׁמוֹ הַגָּדוֹל שִׁמוֹ לְעַד וּלְנִצָּח נִצָּחִים, אֲזִי יִמְתָּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וַיִּמְלֹךְ עָלֵינוּ יְשׁוּעָה עָלֵינוּ נְעִימוֹת וְזִיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן בְּרוּחָנוֹת כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ יִדַּע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. עַל-כֵּן מִי שֶׁמְכַנִּים בְּדַעְתוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וַיִּמְאִיר עָלֵינוּ אוֹר הַהַצְלָחָה, כִּי הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה וְהַמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עָקֵר הַצְלָחַת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּעַצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלָּח, י' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶתָּה שׁוֹפֵף אֶת לְבָבְךָ הַמֵּר מִכָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבָךְ — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, וּכְבֹר הַדְּפָסְתִי כִּמְהָ סְפָרִים יִקְרִי עֶרֶךְ, הַמְדַּבְּרִים מִעֲנִינִים אֵלֹהִים וְכוּ', וּכְדֹאִי לָךְ לְעֵינֵי בָהֶם הַרְבֵּה, וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ, וּבִפְרָטִיּוֹת הַסֵּפֶר הַנּוֹפֵלָא: "אֶרֶץ אֲפִים", שֶׁמְדַבֵּר מִכָּל הָעֲנִינִים שֶׁל סְבָלָנוֹת, וְהַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתָּב בְּדֶרֶךְ פֶּלֶא, וְעַד עַכְשָׁיו נִדְפַס כָּבֵד בְּרִבְבוֹת עֵתָקִים, וְנִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם כָּלֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּחְזוֹר וַיִּדְפְּסוּ, וְאִזּוֹ אֵל רַב טוֹב יִזְכֶּה. וְכֵן הַסֵּפֶר "קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל", שֶׁנִּתְיַסַּד עַל-פִּי סֹדֵר אֶלֶף-בֵּית, יַעֲזוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לַצֵּאת מִפֶּגַם הַבְּרִית. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר כָּל מִי

שִׁנְדָּפִיס כָּרֶךְ אֶחָד בָּעֵת צָרָה, חֵס וְשָׁלוֹם, יִרְאֶה יְשׁוּעָה, כִּי הַסֵּפֶר
הַזֶּה נִתְחַבֵּר בְּחֶסֶד עֲלִיוֹן, עַל-יְדֵי גִדְּל הַכְּסוּפִין שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְמִיד בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר רַק מוֹהֲרֵנִי ת'
ו"ל הִבִּין אֶת רַבְּנוּ ו"ל, עַר הָאֵט אַרְוִיס גִּיהָאֵט דָּעַם הִיִּלְיָגֶעַן רַבִּין,
וְאֵין צָרִיךְ לומר שְׁצָרִיכִים לִהְיוֹת בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, לַחֲזוֹר הַרְבֵּה
מְאֹד עַל "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנִי", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת",
"שִׁיחֻת-הַרְבִּי", "חֵי-מוֹהֲרֵנִי", עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׂגוּר עַל לְשׁוֹנוֹ מִמֶּשׁ,
וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חֶשֶׁק וְרָצוֹן גָּדוֹל לְכָל הַלְמוּדִים: תַּנ"ךְ, שִׁשָּׁה סְדְרֵי
מִשְׁנָה, ש"ס — בְּבִלִי, יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֶפְתָּא, כָּל הַמְדָּרָשִׁים, וְסִפְרֵי
הַזֶּהָר וְהַתְקוּנִים, וְכָל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וְכו'.
וְכו'.

וְדַע לָךְ, שְׁאֵין שׁוֹם תְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה
וְשִׁמְחַת קִיּוֹם מִצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר בְּשִׁלְחַ, י' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּדְּל יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֻזַּק עֲצָמָךְ בְּמִדַּת הַשְּׁמִיחָה, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלֶיהָ, כִּי
שְׁמִיחָה זֹהִי הַקִּדְשָׁה, וְעֲצָבוּת זֹהִי הַטְּמָאָה, וְלָכֵן הַבּוֹחֵר יִבְחַר, מִי
שֵׁשׁ לוֹ שָׁכַל וְרוּצָה לִהְיוֹת תַּמִּיד בְּהַקְדָּשָׁה, אֲזִי הוּא תַּמִּיד שִׁמַּח
וּמְשִׁמַּח אֶת אֲחֵרִים, וּמִי שֶׁהוּא מְסֻפֵּן, וְשׁוֹרֶה בְּטְמָאָה, אֲזִי הוּא
מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְכו', וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּבְחַר בְּשְׁמִיחָה, וְאִזּוֹ
אֶתָּה כָּבֵד בְּתוֹךְ הַקִּדְשָׁה, וְלֹא צָרִיכִים אֵלָּא לְחַיֵּךְ וּלְהִיּוֹת בְּאַנְפִּין
נְהוּרִין, שְׂאִז יִתְרָאוּ בְּפָנֶיךָ פְּנֵי הַצַּדִּיק, כַּמּוּבָא בְּדְרָרֵי רַבְּנוּ ו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנִי, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ג), שֶׁעַל-יְדֵי אֲנָפִין נְהוּרִין (פְּנִיִּים

אָשֶׁר י"ט תקצ בִּנְחָל קלז

שוֹחֲקוֹת) נִתְּרָאִים בְּפָנָיו פְּנֵי הַצַּדִּיק, כִּי הָרִי הַצַּדִּיק הוּא נִכְלָל בְּאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַגַע, אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד, וְכֵן זֹכֶה לְשִׂמְחָה אֶת הַזֵּוּלָת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּשִׁלּוּחַ, י' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים לֹא קָלִים וְכו', כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מָה
שֶׁעוֹבֵר וְכו', וּמִנְסִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ וְכו',
לִרְאוֹת אֶל מִי יִפְּנֶה בַּעַת צָרָתוֹ.

הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מַעֲנֵדִיל מְרִימָנוּב זי"ע, בְּכָל פַּעַם
כְּשֶׁפָּתַח לֹאמַר תּוֹרָה, הִתְחִיל עִם הַפֶּסוּק (מִשְׁלִי לֹא, כֹּט): "פִּיָּה פִּתְחָה
בְּחֻמָּה וְתוֹרַת חֹסֶד עַל לְשׁוֹנָה", וְאַחֲרֵיכֵן אָמַר דְּבָרֵי תּוֹרָה בְּגִיחֵי
אֵשׁ, עַד שֶׁמִּי שֶׁהָיָה שׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, נִתְּלַהֵב גַּם-כֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְעַלִּיד לְהַבִּין, אֲשֶׁר צַדִּיק הַדְּבִיק בּוֹ יִתְבָּרַךְ אוֹמַר תּוֹרָה כְּפִי
שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, כְּפִי מִדְּרָגָתוֹ וְכו', כְּפִי שְׂאוּחַז בְּזָה, וְלִכֵּן דְּבָרָיו עוֹשִׂים
רוּשִׁם בְּלִבּוֹת הַשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא דְּבִיק בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
כְּשֶׁדְּבָרָיו נִשְׁמָעִים וְנִכְנָסִים בְּתוֹךְ לִבּוֹת הַשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

קלח אשר י"ט תקצא — י"ט תקצב בנחל

י"ט תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הכלל, שאסור להשבר משום דבר, רק ראה לגרס הרבה משניות וגמרא וזהר ותקונים פסדן דיקא, ואז תהיה תמיד עסוק, כי הבטלה מביאה לידי שעמום (שגעון), ואדם משתגע מרב שעמום, שאינו עושה שום דבר.

אם אתה עיף — לך לישון, כי רבנו ז"ל הזהירו מאד לשמור על זמני השנה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן קי): ביותר מועילה השנה לאמונה, כי אם אדם ישן טוב, אזי המחין שלו פניחא, ואז יכול ללמד תורה בהתמדה רבה ובתשוקה עצומה, ואם המחין שלו מבלבלים וכו', אזי אינו יכול לעשות דבר. ולכן ראה ללכת לישון כשאתה מרגיש עיפות וכו'. רק תשמר שלא יהיה מצד עצלות או שעמום וכו'.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ט תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם פסך הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימחקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

רבנו ז"ל אמר (תניי-מוהר"ן, סימן תקלט): אם היה לו למי לתן פדיון, היה נותן בכל יום ויום, כי באמת עובר על כל אחד בזה

העולם מה שעובר, ואדם נמצא בזה העולם בסכנה גדולה, ולכן הוא נצרך לרחמים מרבים, ולכן ראוי לו לתן בכל יום כסף לפדיון, ויתפלל לפניו יתברך שיצילהו. כי עקר הסכנה היא ברוחניות, שלא תכנס בו איזו מחשבה של כפירות ואפיקורסות, שעכשו כל העולם מלא מזה בעוונותינו הרבים, כמעט כלם נתפסו ברעיונות ובמחשבות של מינות "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח, יז), ועוקרים עצמם ממנו יתברך, כאלו הכל טבע, מקרה ומזל, וכל דאלים גבר וכו', ובשביל זה מוזלזלים בתפלה, ועוד חולקים על תפלה, כאלו אף אחד אינו שומע אותך וכו', וכו', אשר כל זה כפירה גמורה, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה, וכל תפלה ותחנון שאדם מתפלל ומתחנן אליו יתברך — נשמעת ונתקבלת, פעם תכף-ומיד ופעם צריכים לחכות וכו', הכל כפי התקונים שנשמתו צריכה לתקן, אבל זה ברור, שרק תפלה פועלת ורק תפלה מצלת, ומהיכן באה כפירות ואפיקורסות? מנאוף, רחמנא לצלן, אדם ששטוף בזמה וכו', בו נכנסה מינות וכפירות ואפיקורסות, ולכן כל העולם פלו היום מלא נאוף ושחץ, כל הרחובות מלאים פריצות וזנהמא, הסמ"ך-מ"ם רואה שעוד מעט הגיע קצו וכו', ולכן מוציא את כל זהמתו וכחו וכו', כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמב): כנגד אריף אנפין דקדושה, יש אריף אנפין דסטרא אחרא, הינו אריף אנפין דקדושה כל מקום שרק מסתובב רואה אלקות, אממת מציאותו יתברך, מה שאין בן אנפין דסטרא אחרא, כל מקום שמסתכל רואה רק נאוף, ולכן בעת הגאולה יתגלה לכלם סוד יחידה דיחידה וכו', לא יראו רק אלקות, פנימיות הבריאה, אבל עכשו קדם הגאולה רואים רק אנפין דסטרא אחרא, כל מקום שאמה פונה אתה רק רואה פריצות וזנהמת נאוף, רחמנא לצלן, ובגוי-אדם נכשלין בראיות אסורות, ועל-ידי-זה באים לכפירות ואפיקורסות, כמאמרם ז"ל (ברכות יב:) על פסוק (במדבר טו, לט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", "אחרי לבבכם" — זו מינות, "ואחרי עיניכם" — זה נאוף, כי זה תלוי בזה, ולכן צריכים בכל יום ויום רחמים חדשים, שלא יכשל לא בנאוף ולא בכפירות ואפיקורסות. ולתן בכל יום על פדיון, שימתקו ממנו כל

קמ אָנער י"ט תקצג — י"ט תקצד בנחל

הדינים. ורבונו ו"ל אָמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), שצדקה זה תקון לגאוף, כי הוא המשיך את הקדשה לחוץ וכו', ועכשו צריך להמשיך את הקדשה בפנים, עין שם; ולכן תהיה חזק בכל יום לתן ק"ס פרוטות על פדיון, העולה ק"ן ועוד עשר לכל קומה עשר ספירות שגמלאות בו, ועל-ידי-זה ימשיך עליו השגחתו הפרטית, וינצל מכל מיני משחיתים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ט תקצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

גא ונא אל תפחד משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ובודאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב וכו', והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע למד אותנו, שצריכים להפוך את הרע, שיהיה נעשה פסא להטוב, כי באמת הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והכל בחשבון צדק, וצריכים רק דבר אחד — לשפוף לבו פנים אליו יתברך תמיד.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ט תקצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, מי שיצטרך לך יבוא אליך וכו', אפה אל תרוץ אחר

אֲשֶׁר י"ט תקצ"ה בַּנְחֵל קמא

אף אחד, כֶּסֶף וְזָהָב יֵשׁ לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוא מִסְפִּיק, כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב (חגי ב, ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֶאֱמַר הַיְיָ" צָבָאוֹת". וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לַהֲיוֹת כָּל-כֶּף מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְכַל דְּבַר וְכו', מֵה שִׁשִּׁיךְ אֵלֶיךָ יָבוֹא אֵלֶיךָ בְּכַבּוֹד גָּדוֹל.

אַתָּה בָּרַח לָךְ רַק אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וְאַזְ תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כִּי כָּפִי שְׁאֲדָם מְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, כִּמוֹ-כֵן הוּא יִתְבָּרֵךְ מִמִּשִּׁיךְ לְאָדָם חֲזוּרָה יְשׁוּעָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקצ"ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר בְּשִׁלְחַ, י' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

זְכוֹר וְגַם תִּזְכֹּר, כִּי הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הוּא בַּעַל-הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵין מֵה לִפְחֹד כָּלֵל, רַק מֵה שֶׁצָּרִיכִים זֶה לְהַתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְצָרִיכִים לַהֲיוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל עַל עֲנִיָּן הַתִּפְּלָה, לֹא לַעֲזוֹב עֲצָמוֹ כְּרָגַע, רַק לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן בְּכָל מִינֵי בִקְשׁוֹת וַתְּחִנּוֹת וְכו', וְלֹא לְהַתִּיאֵשׁ אֶפְלוֹ שֶׁבֵּינָן כֶּף לֹא רוֹאִים כְּלוּם וְכו', עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל שִׂיחָה וַתִּפְּלֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הִזָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ מֵה הַתִּפְּלוֹת שֶׁלוֹ פּוֹעֵלוֹת, לֹא הִזָּה מִפְּסִיק מִלְּהַתְפַּלֵּל, כִּי הָאָדָם אֶפְלוֹ שִׂיחָהּ הִכִּי גְרוּעַ וְכו', וְעוֹשֶׂה כְּבֹר מֵה שֶׁעוֹשֶׂה וְכו', אִם אֵינּוּ מַתִּיאֵשׁ מִתִּפְּלָה וּבִקְשָׁה, שֶׁמִּבְקֵשׁ בְּרַחֲמִים וַתְּחִנּוּנִים עַל נַפְשׁוֹ, אֵין לוֹ מִשְׁגַּח מֵה זֶה פּוֹעֵל לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים, וּמִמֵּתִיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁמְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת,

וּמִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְשׁוֹפֵף אֶת כָּל מָה שֶׁמַּעִיק לוֹ לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה גּוֹרֵם לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וּבְלִבֵּד שִׁיְהִיָּה בְּלֵב אֲמֵת, לֵב נִכּוֹן, בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּדָה כְּמוֹ יֶלֶד קֶטֶן שְׂבוּכָה וּמִבְקֵשׁ אֶת אָבִיו שִׁיעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תקצו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּשִׁלְחַ, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרְוֹ יֶאֱיִר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, תָּמִיד תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וְהוּא צוֹפֶה וּמַבִּיט עָלֶיךָ, וְרוֹאֶה אֶת מַעֲשֶׂיךָ, וְשׁוֹמֵעַ אֶת דְּבוּרְךָ, וּמַבִּיט עַל מַחֲשַׁבוֹתֶיךָ, כִּי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשָׁר לְהַסְתִּיר שׁוֹם דָּבָר, וְאִזּוֹ אִם תִּכְנִיס אֶת זֶה תָּמִיד בְּדַעְתְּךָ, אֲזִי תִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת רַמּוֹת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתִבֵּן אֶת כָּל הַרְמְזִים שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לָךְ, וְזֶה מָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), אֲשֶׁר צָרִיכִים לִשְׁמֹר עַל הַזְכָּרוֹן, וְהַעֲקָר לִזְכֹּר בְּעֶלְמָא דְּאֵתִי, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת, כִּי אֵתָּה קֹדֶם שִׁבְרָאֵת הָעוֹלָם, וְאֵתָּה אַחֵר שִׁבְרָאֵת הָעוֹלָם, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אִין תְּכֵלִית, וְשׁוֹלַח לְאַדָּם רְמְזִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כְּכִיכּוֹל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה לְכָל אָדָם כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וּמְרַמֵּז לוֹ רְמְזִים וְכוּ', שֶׁזֶּה סוֹד הַנְּבוּאָה וְהַרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, שִׁיכּוּלִים לִזְכוֹת גַּם עֲכָשׁוּ, אִם רַק מְדַבְּקִים עֲצָמָם לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְטֵל אֶת כָּל מַהוּתוֹ וַיִּשְׁוּתוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹ הוּא רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וּמַרְגִּישׁ אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ עַל כָּל שֶׁעַל וְשֶׁעַל, עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה. וַיְדוּעַ שְׁזוּהִי מְדֻרְגֶּת הַצְדִּיקִים הַגְּבוּהִים, שֶׁהֵם לְגַמְרֵי בְטָלִים וּמִבְטָלִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַצְדִּיק הָאֲמֵת

שֶׁהוּא רַבֵּנוּ ז"ל, רוֹצֵה לְזַכּוֹת גַּם לְקִטְנִים וְלַפְחוּתֵי עַרְךְ כְּמוֹנוּ, שְׂגָם אֲנַחְנוּ זִנְכָּה לְגִלּוּיִים וּמִדְּרָגוֹת כָּאֱלוֹ. וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּינוּ מִמָּשׁ, וּבְפִירוּשׁ גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר סִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגָאֵלָה, וּמֵאַחֵר שֶׁכָּבֵר נִמְצָא בְּעוֹלָם, הוּא חֲפִץ שְׁנִלְמַד בְּזֶה הַרְבֵּה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם לֵב אֶל דְּבָרִים אֵלּוּ, וּמִכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹקֵד עַל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַנֶּצְחִי זִנְכָּה לְהַגִּיעַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַה, י"ב שָׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁצָּרִיכִים לְלַמֵּד עִם בַּחוּרֵי בֵּר-מִצְוָה הַרְבֵּה שְׁלֶחֶן עֲרוּךְ לְעִבְדָּא וּלְמַעֲשֶׂה, קִדְּם כָּל שִׁיְהִיּוֹ בְּקִיָּאִים הֵיטֵב בְּהַלְכוֹת תְּפִלִּין, כִּי אֵת זֶה יִצְטָרְכוּ כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, וְאַחֲר־כֵּן רְאוּי שִׁילְמָדוֹ שְׁאֵר הַהַלְכוֹת שֶׁל יוֹם יוֹם, בְּנֻדָּאִי לְפָנֵי הַבֵּר-מִצְוָה רְאוּי לָהֶם לְלַמֵּד הַרְבֵּה "קִצּוֹר שְׁלֶחֶן עֲרוּךְ", עוֹד מְגִיל צַעִיר, כְּדֵי שִׁיְדַעוּ אִיךְ מִתְנַהֵג יְהוּדִי, וְזֶה עוֹד יוֹתֵר נְחוּץ מִלְּלַמֵּד עֲמָהֶם שְׁנֵי דָפִים גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, כִּי מֵה שֶׁמַּחְדִּירִים לְקִטְנִים, זֶה נִשְׁאָר לָהֶם כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, וְזֶה בְּרוּר.

בְּעֵנִין גִּטְלַת יָדִים לְסַעֲדָה, עֵינִן בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים, סִימֵן קִנֹּחַ, סַעֲיָה ט'): צָרִיךְ לְהַזְהִיר בְּגִטְלַת יָדִים, שֶׁכָּל הַמּוֹזְלִל בְּגִטְלַת יָדִים חֵיב נִדּוּי (עֵינִן עֲדִיּוֹת, פָּרָק ה', מִשְׁנֵה ו'); וְכֹא לִידֵי עֲנִיּוֹת (עֵינִן שְׁבַת סב.), וְנִנְעָקֵר מִן הָעוֹלָם (עֵינִן סוּטָה ד:); וְדָבָר זֶה כָּל יְהוּדֵי צָרִיךְ כָּל יוֹם וְיוֹם מִיָּמֵי חַיָּיו, וְזֶה כָּל-כֶּף חֲמוּר, וּמֵה גַם שֶׁכָּל הַמּוֹזְלִל בְּגִטְלַת יָדִים נַעֲשֶׂה

עָנִי, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דָּרָשׁוּ: עַל נִטְלַת יְיָדִים — רֹאשֵׁי תְבוֹת:
 עֲנִי, אִם מְזַלְזָלִים בָּזָה — נַעֲשֶׂה עָנִי, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים מְזַלְזָלִים בָּזָה
 מְאֹד, כִּי אִם לֹא לְמָדוֹ אֶת חֹמֶר נִטְלַת יְיָדִים, מִהֵיכָן יֵדְעוּ, וּבְעֵינַי
 רֹאִיתִי בַּחוּרִים בְּגִיל שֶׁש־עֶשְׂרֵה שְׁבַע־עֶשְׂרֵה, שֶׁהֵיכָה קָל בְּעֵינֵיהֶם
 נִטְלַת יְיָדִים, שֶׁזֶה דְּבַר יְסוּדֵי בִּיְהוּדוּת, וּבִישִׁיבָה לְמָדוֹ עִמָּהֶם מִסְכָּת
 פְּלִים, וּכְשֶׁהֶעֱרַמְתִּי לְמִנְהַל מַה זֶה צָרִיף לַהֲיוֹת, לָמָּה לֹא לְלַמֵּד עִמָּהֶם
 קֹדֶם אֵיךְ לַהֲיוֹת יְהוּדִי, עָנָה לִי בַּחֲצָפָה: מַה אַתֶּם רוֹצִים, שְׂאֲנִי אֲגַדֵּל
 בִּישִׁיבָה סִבָּתוֹת... בִּישִׁיבָה שְׁלִי צָרִיכִים לַהֲיוֹת לּוֹמְדִים עֲצוּמִים...
 אוֹי לְצַחוֹק מְכַאִיב בָּזָה...

וְלָכֵן לִדְעַתִּי כְּדָאִי לְלַמֵּד עִם בַּחוּרֵי יִשְׁיבָה אֲפֹלוּ רַק עֲמוּד אֶחָד
 גִּמְרָא רִשׁ"י וְתוֹסֵפוֹת בְּשָׁבוּעַ, וּשְׁאָר הַזְּמַן לַהֲרַבּוֹת בְּלַמּוּד שְׁלַחַן
 עָרוּף, כְּדֵי שֶׁיֵּדְעוּ הַלֵּכָה אֵיךְ צָרִיף לַהֲיוֹת יְהוּדִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקצח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, י"ב שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק אֵל תִּפְגֵּס בְּלַחֲץ מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת ג', ד'): וְאֵל תֹּאמַר כְּשֶׁאֲפָנָה אֶשְׁנָה,
 שְׂמָא לֹא תִפְנָה; וּפָרְשׁוּ שְׂמָא לֹא תִפְנָה — אוֹלֵי אַתָּה נִשְׂמָה כְּזֹאת,
 שֶׁתִּמְיֵד יִרְדְּפוּהָ, וַיַּעֲבֹר עָלֶיהָ מַה שֶׁיַּעֲבֹר וְכוּ', וְעַל־יְדֵי־זֶה לֹא יִהְיֶה
 לָךְ אֵף פַּעַם פָּנָאִי לְלַמֵּד, וְלָכֵן תִּצְטָרֶךְ לַחֲטוֹף כָּל יוֹם וַיּוֹם מַה שֶׁאַתָּה
 יָכוֹל לַחֲטוֹף מִתּוֹךְ טְרֵדוֹת הָרַבִּים, וּכְמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי—
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפד) עַל־פִּי מֵאֲמָרָם ו"ל (שְׁבַת לֵא), שֶׁשּׁוֹאֲלִין אֶת
 הָאָדָם: 'קִבְעָתָ עֵתִים לַתּוֹרָה', קִבַּע הוּא לְשׁוֹן גִּזְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (מִשְׁלֵי כב, כג): 'וְקִבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ', הֵינּוּ שֶׁשּׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם

אם גִּזַּל מִן הַזֶּמֶן שֶׁהָיָה טְרוּד בַּעֲסָקָיו, אִם גִּזַּל מִהֵן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי מִתּוֹךְ כָּל הַטְּרָדוֹת צָרִיכִים לַחֲטֹף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצָּחִי, כִּי לְכָל אָדָם יֵשׁ תְּרוּצִים שׁוֹנִים עַל כָּל יוֹם וְכו', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לִזְכֹּר, "שָׁמָּה לֹא תִפְנֶה", אוֹלֵי אֲתָה אָדָם כְּזֶה שָׂאָף פֶּעַם לֹא תִפְנֶה, וְלֹא יוֹעִיל לְךָ שׁוֹם דְּבָר, רַק בְּהִכָּרַח מִתּוֹךְ הַדְּחָק תַּחֲטֹף אֵיזֶה תּוֹרָה, קִצָּת מִקָּרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכָּה וְכו'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תַּקְצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, י"ג שָׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... בְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא רָאִיתִי אוֹתְךָ כָּכָר זֶמַן רַב, מֶה קוֹרָה אֲתֶכֶם? צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל־כָּף הַרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה, וְרַק עַל־יְדֵי־זֶה נִבְיָא אֶת הַגָּאֻלָּה, וְאִם אַתֶּם לֹא בָּאִים אֵלַי, זֶה סִימָן שֶׁחֲסִרָה לָכֶם הַשִּׁמְחָה, אַחֲרֵת הָיִיתֶם בָּאִים אֵלַי, כִּי מָה אֲנַחְנוּ וּמָה חַיֵּינוּ, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא אֲנַחְנוּ צָרִיכִים וְחַיִּים אִתּוֹ, וְנוֹשָׁמִים אוֹתוֹ, וְשִׁמְחָה רַק שִׁמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טו, כז): "עַז וְחִדְוָה בְּמִקְוָמוֹ", אֲצֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא נִמְצְאָת רַק שִׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקוּ וְתִתְחַזְּקוּ אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְכֵן כָּתִיב (יִשְׁעִיָּה נה, יב): "כִּי בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ", אֲנַחְנוּ נִצָּא מִהַגְּלוּת רַק עַל־יְדֵי שִׁמְחָה, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עֲכָשׁוּ בְּעֶלְפוֹן, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְעוֹרֵר אוֹתָם, וְאִיךָ? עַל־יְדֵי שִׁמְחָה, מֶה קוֹרָה, שְׂאֲתֶם לֹא בָּאִים יוֹתֵר, וְלֹא רוֹאִים אֲתֶכֶם, וְלֹא שׁוֹמְעִים מִכֶּם, אֲבָל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא סִבֵּב סִבּוֹת לְטוֹבָה, שְׂאֲתֶם תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר אִתִּי, כְּתִבְתִּי עֲכָשׁוּ מִכְתָּב בְּעִנְיַן הַבֵּן, אֲנִי הָיִיתִי מַצִּיעַ שְׂתַקְחוּ אוֹתוֹ, כִּי פֶשׁוּט צָרִיכִים לְהַצִּיל נֶפֶשׁ יְהוּדִי, שְׂאֵל יִשְׂאֵר בְּבֵית־סֵהֶר, וְחִבֵּל מָאֵד, הַלּוֹאִי שְׁנִזְכָּה לְעֶסֶק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים. הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי מֹשֶׁה לֵיב מִפֶּאסוֹב זי"ע עָסַק כָּל יָמָיו בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים,

עם כל זאת מספר, שבכל יום בבקר כשאמר את הברכה: "שלא עשני גוי", רקד כל היום, ואמר: "אני לא צריך כבר כלום". ושאלו אותו: "רבי, ורק זה יש לכם?" אמר: "כן, כן, אני מסתובב בין הגוים, ואני רואה אילו אכזריים הם, אז אני רוקד בכל יום, ואומר את הברכה: 'שלא עשני גוי' בשמחה עצומה", וכל ימיו היה עוסק בפדיון שבויים. ולכן אם אתם יכולים לעשות חסד לקחת את הבחור הזה ולשמח אותו, העקר שמחה, כי אם הוא לא היה כל-כך ממרמר ומדכא, לא היה באות לו את השטויות שלו. הוא ילד טוב, נשמה טובה, אבל מסכן, הסתבך, ולכן תקחו אותו אצלכם, והקדוש-ברוך-הוא ישמח אתכם. מספר על הצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, שהוא נקרא אצל רבנו ז"ל: 'פאר הדור', התפלל של הקדוש-ברוך-הוא, ברכו היתה, שהיה מתפלל בחזן לפני העמוד, ופעם הקסיר את הברכה: "שלא עשני גוי". כשאמר את הברכות, נגש אליו יהודי פשוט, ואמר: "רבי, החסרתם ברכה". ושאל: "איזו ברכה החסרת?" ענה ואמר: "שלא עשני גוי". ענה ואמר: "היום בבקר כשקמתי קדם אור היום, הייתי מאד מאד שבור, ונדמה לי כאלו אבד מנוס ותקנה ממני, עד שקפצתי ואמרתי את הברכה 'שלא עשני גוי' וזו כל החיות שלי, ולכן לא החסרתי, אמרתי את זה כשקמתי"; רואים מזה, אם צדיק קדוש כמו רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, אשר הצדיק הקדוש הצמח צדק זי"ע אמר שהוא בנה בשמים היכל חדש, היכל הזכות, אין לו כמה להחיות את עצמו רק עם הברכה "שלא עשני גוי", על אחת כמה וכמה קטני ערך כמונו, צריכים להתחזק כל יום ויום: "שלא עשני גוי", שתהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא בראנו מנרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שכתב בתבטל קלפת עשו וישמעאל, ויתגלה היפי של עם ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ולא יחסר לכם שום דבר, וירבה גבולכם בתלמידים.

אני מכרח להגיד לכם, בזכות זה שתקרבו יהודים להקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא יקרב את הילדים שלכם חזרה, כי

אֲנַחְנוּ כָּלֵנוּ בְּנֵי וּבְנוֹת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם מַחְזִירִים אֶת הַיְלָדִים
שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶל הָאָבָא שְׂבַשְׁמִים, אָז הוּא מַחְזִיר לָנוּ אֶת
הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ אֵלֵינוּ, וְלָכֵן תֵּרְאוּ לְקֶרֶב מֵה שְׂיוֹתֵר וְיֹתֵר תִּלְמִידִים,
וְלִהְפִּיץ אֲמוּנָה, כִּי הָעֶקֶר זֶה אֲמוּנָה. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
בְּעֵצְמוֹ אִיפֹה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בְּאֲמוּנָה, כִּי אִם אָדָם הִזָּה מֵאֲמִין,
שֶׁמֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאַלְקוֹת זֶה הַכֹּל, תָּמִיד
הִזָּה שְׂמִחָה, כִּי מֵה יֵשׁ לָנוּ לְהַפְסִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲנַחְנוּ מֵהַפְּכִים אֶת
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹשִׁים אֶת זֶה גַּם-כֵּן עוֹלָם הַבָּא, כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל אֶחָד,
כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל בִּקְרָה בַּתְּפִלָּה: "אֵתָּה קֹדֶם שֶׁבִּרְאָתָה הָעוֹלָם
וְאֵתָּה מִשְׁבִּרְאָתָה הָעוֹלָם", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים.
הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּתְּחִזְקִי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲנִי מִבִּין אֶת
הַצֶּעַר וְהָעֲגָמָה נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לָךְ, אֶת הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שֵׁשׁ לָךְ, אֲבָל
תִּזְכְּרִי, אֲשֶׁר אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֵצְמֶךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, זֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַמֶּחֱ וְאֶת הַלֵּב, וְכֵן תִּרְגְּלִי אֶת עֵצְמֶךָ לְהַגִּיד
"יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֻלָּקִים כְּמוֹ שֶׁבַעַת יְמֵי
הַשְּׁבוּעַ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוֹמֵר כָּל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וּמִסִּים כָּל
שְׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ כָּל-כָּף הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּתְּחִזְקִי, אֲפִי שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד,
וְלִי כּוֹאֵב יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁכּוֹאֵב לָךְ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַצֶּעַר שֶׁלָּךְ, עִם
כָּל זֹאת זֶה הַגּוֹרֵל וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ אֵילּוֹ תִּקְוָנוֹת אֶת הַצִּרְכָּתָה לַעֲבֹר,

אני מברך אותך, שהקדוש-ברוך-הוא ישלים לך את החסרון, ויהיה לך זיווג טוב מהשמים, בעל שיעריך אותך ושיאהב את הילדים, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, רק אל תפחד, ותהיי רגילה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך. ועל כלם — להיות רק בשמחה, ותכניסי את זה היטב היטב בלבך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, ט"ז שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ו"ל אומר (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'): סגלה לחולה להסתפל על הציצית. נשאלת השאלה: אם אני אסתפל על הציצית שלי, בזה תהיה לי רפואה? אלא הפרוש הוא ככה: רבנו ו"ל אומר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות והחלאים רעים שבאים לאדם, זה רק מחמת עצבות, כי אם אדם היה תמיד שמח, אף פעם לא הייתה לו שום מחלה, ברגע שאדם נכנס בדפאון, בעצבות ובמרידות, אז תופסות אותו כל המחלות. ולכן פשיהודי זוכה להסתפל על הציצית, ואומר לעצמו: במה אני מלבש פה? במצוות של הקדוש-ברוך-הוא, שכתוב על זה (במדבר טו, לט): "וראיתם אותו" ודורשים על זה חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק א', הלכה ב'): אותו זו השכינה, וראיתם אותו, תסתפל על הקדוש-ברוך-הוא, אז אדם שמח: ברוך השם, אני יהודי, הולך עם ציצית, והשמחה הזו מרפאת אותו. ולכן אני מאד מבקש אותך תמיד, שתסתפל על הציצית, ותלך עם ציצית, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה. אני בטוח לגמרי, שאין לך כלום, הבלוטה תלך ממך, ואתה לא צריך שום כימותרפיה וכו',

אתה לא צריך שום תרופות וכו', אתה תהיה בריא לגמרי, רק תקח את עצמך בידיך ואל תתיאש.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבאמת תהיה בריא, עוד תהיה אבא בריא, וסבא בריא, רק אל תדאג, ושאר מטמטם שקורא את עצמו רופא, שלא יחליש את דעתך, ולכל יפחידו אותך, אתה לא צריך לשים לב אל מה שהם אומרים, ובכלל צריכים להתרחק מהם. רבנו ו"ל אמר, שהיה פעם מלך, שבכל המדינה הוא חסל את הרופאים שייאשו בני-אדם. ולכן אתה צריך להתחזק, ולא להסתפל על אף אחד. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתלמד כל יום 'עין יעקב', כמו שאמרתי לך כבר כמה פעמים, וזה יביא רפואה בגשמיות וברוחניות, רק תהיה שמח.

זה בודאי יעבר שלא ישאר לך שום זכר. אל תפחד, לא צריך אשפוז, תהיה לך רפואה שלמה ככה, רק תתחזק, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותהיה רק שמח, ואל תסתפל על אף אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, י"ז שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים רק התחזקות, להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא לתן שהסמ"ך-מ"ם ישבר אותך.

מה אמר לך! אין לתאר את גדל הזכות של האדם, שזוכה לגרס הרבה פרקים משניות, שזה מזכך את הנשמה מכל מיני חלדה. ורבנו ו"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו, שיגרסו ויאמרו

ח"י פרקים משניות בכל יום (עין שיחות-הר"ן, סימן קפה), ולכן תכנים גם אתה את הראש שלך ותהיה מהפכה האלו, ואז טוב לך כל הימים.

רק תהיה בשמחה עצומה, ואל תתן שהעצבות תכבש אותך, העקר תשתדל להיות מישב בדעתך. וזה זוכים על-ידי שיחה בינך לבין קונך, לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, וזו המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, אשרי מי שמקבל את המתנה הזאת!

מה טוב ללמד בכל יום פרק אבות אחר אמירת ברכת התורה, וכך יצא חובתו בלמוד מוסר, כי אין עוד מוסר כמו מוסרי חכמינו הקדושים, וכן טוב ללמד פרק משלי כפי סדר החדש, כדי שייסיים כל שבוע מסכת אבות, ובכל חדש ספר משלי, וזה יכניס בו התחזקות והתעוררות, ובפרט פשיזקה לפרשו על-פי ההקדמות שקבלנו מהנחל נובע מקור חכמה זי"ע.

הדורש שלומך כל הימים...

י"ט תרג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, י"ז שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד, כי גדול אדונינו ורב להושיע. העקר אצל רבנו ז"ל הוא שמחה, כי ברגע שאדם שמח, כבר לא חסר לו שום דבר. ולכן אשרי מי שהוא תמיד שש ושמח, ואינו נותן שהעצבות והדכאון יתפסו אותו.

כלל זה תקח בידך: "עצבות" זהו הסטרא אחרא, "שמחה" זוהי הקדשה, ולכן בזה תבחן באיזה צד אתה נמצא, או בקדשה או להפוך וכו', בוערות כך תאזות נאוף, אין עצה רק אמונה, כמו

שָׁאֵמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו'): אֲמִירַת שְׁמ"ע
 יִשְׂרָאֵ"ל הַנִּי"ה אֶלְקִינֵינוּ הַנִּי"ה אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וּמִבְּאֵר מוֹהַר"ן ו"ל (לקוטי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע, הֵלָכָה
 ה'), שֶׁזוֹ אֲמוּנָה, אִם אָדָם מִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאֲמוּנָה, הָרִי זֶה יִהְיֶה גָּדִיל
 מִכָּל רֶכֶב שֶׁל גִּיּוֹר, שְׂעוּקָה אֶת הָאָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְזִכּוֹר גַּם תִּזְכּוֹר,
 תִּכְיָ-וּמִיד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִכְּנִיס בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ
 כָּלֵל, אֲזִי נִצַּל מִהַכָּל. וְלִכֵּן רַק תִּתְחַזֵּק, וְתִרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה
 עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְכָּה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְקַבֵּל
 אֶת תְּבַעֲרַת גִּיּוֹר שְׂבוּעֶרֶת בָּךְ.

וְעַל כָּלֵם — בָּרוּךְ לָךְ אֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמִצְבֵּי שְׁלֹף
 שְׁחָטָתָהּ כְּכֹר כָּל-כֹּף הַרְבֵּה וְכו', תְּסִיִּים מִסְכַּת "תַּעֲנִית" מֵאָה
 פְּעָמִים וְאַחַת אֶפְלוּ בְּדֶרֶךְ אֲמִירָה וּבִגְרָסָה, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל
 הַזָּכָל וְהַלְכוּת שְׂגוֹדֵבְקוֹ בָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

י"ט תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּיּוֹר יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תַּצִּיר בְּתוֹךְ דַּעְתָּךְ, אֵיךְ שְׁאִין שׁוֹם
 מִצִּיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְכִפִּי תִקֵּן מִחֲשַׁבְתָּךְ בְּדַבָּר זֶה, כֵּן יֵאִיר
 עָלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וְתִרְאֶה נְסִים גְּדוֹלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
 עִמָּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּלֵל זֶה קַח בְּיָדְךָ, אִם אַתָּה עֲנֵף — לְךָ לִישׁוֹן, כְּמֵאמָרָם ו"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ט', סִימָן ו') עַל פֶּסוּק (בְּרֵאשִׁית א, לא): "וְהָיָה טוֹב מְאֹד", זֶה הַשָּׁנָה, וְכִי שָׁנָה טוֹבָה הִיא, הִגְרִי אָמְרוּ (סוֹהַרִין ע"א): שָׁנָה — טוֹב לְרָשָׁעִים וְטוֹב לְעוֹלָם, אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׁאָדָם מִתְיַגֵּעַ וְיִשָּׁן, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא קָם וְיִכּוֹל לְלַמֵּד הֶרְבֵּה תוֹרָה, וְלִכֵּן אֵין זֶה עֲצָה לְסַגֵּף עֲצָמוֹ עִם שָׁנָה, שְׂאֹז מְסִתּוֹבֵב כְּמוֹ סוֹס, שְׂגָם-כֵּן מְמַעֵט בְּשָׁנָה. וְעַל-כֵּן קַח עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, תִּכְרַף שְׂאֵתָה מִתְיַגֵּעַ — לְךָ לְנוֹחַ, וְאֹז תִּקּוּם עִם מַחִין חֲדָשִׁים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, אוֹת ק'): בְּיוֹתֵר מוֹעִיל הַשָּׁנָה לְבָנוֹת אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלוֹ, כִּיּוֹן שִׁישָׁן, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַדָּשֶׁת אֲצִלּוֹ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. תִּצְיֵית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁמֵּר עַל הַעֲצָבִים שְׁלֶךְ, וּמִחֲמַת מַעוּט שָׁנָה הַעֲצָבִים שְׁלוֹ מִתּוֹחִים מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ, שְׂרַבֵּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְאוּשׁ, וְאָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל; וְהָיָה

מוֹכָא (לקוּטֵי-תוֹרָה אָמַר, מִהִפְעֵל הַמִּנְיָא זי"ע): דְּכָל הַגְבוּהָ בְיוֹתֵר — יוֹרֵד לְמַטָּה יוֹתֵר, דְּמִי שְׁגוּפּוֹ עָכוּר, יוֹתֵר בְּכַעַס וּבְמַדּוּת רָעוֹת הַפְּאוֹת מִצַּד הַגּוּף וְכוּ', הָרִי עֵצֶם נִשְׁמָתוֹ גְּבוּהָה יוֹתֵר וְכוּ', נִמְצָא, מֵאַחֵר שְׁעוֹבֵרוֹת עָלֶיךָ יְרִידוֹת פָּאָלוֹ וְכוּ', שְׁאַתָּה שְׁקוּעַ כָּל-כָּךְ בְּרַע, סִימָן שֶׁנִּשְׁמָתְךָ גְּבוּהָה מְאֹד, וְלִכְּנָן לֹא בַחֲנָם שְׁהַסֵּמ־ךָ מ"ם בַּעֲצָמוֹ רוֹצֶה לְכַלֵּעַ אוֹתְךָ לְגַמְרִי וְכוּ', וְלִכְּנָן חֲזוֹק וְאַמֵּץ לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקֶק לְחֹזֶר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שֶׁתִּהְיֶה רָגִיל לֵאמֹר לוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁאַתָּה מוֹכֵן לְמִסֵּר נֶפֶשְׁךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּאַמֶּת כְּפִי הָאֶרֶת יִחִידָה שְׁבִנְפֶּשׁ הוּא לְיִחִידוֹ יִתְבַּרְךָ גַּם בַּעֲנִינִים גְּשָׁמִיִּים, עַל-יְדֵי כַח הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁגוּזוֹ אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי מִצַּד נִשְׁמָתוֹ אֵינוֹ יָכוֹל לְהִיּוֹת נִפְרָד מֵאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, וְאַל תִּכְנַס בְּלַחֲץ כָּלָל.

הַעֲקָר אֵל תִּקְנָא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲפֹלוֹ זֶה שְׁנִדְמָה לָךְ שֶׁהוּא יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּךָ, וּכְבֹּר זָכָה לְמַדְרֵגוֹת גְּבוּהוֹת וְכוּ', כָּל זֶה דְּמִיּוֹן גָּדוֹל, כִּי כָל אֶחָד נוֹלָד כְּפִי שְׁרָשׁוֹ בַּעֲוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְהוּא צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת נִקְדָּתוֹ דִּיקָא, וְלֹא לְהַסְתִּיף עַל הַזּוּלָּת, וּמִי שֶׁזּוֹכָה לָזֶה, הָרִי הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה רְשׁוּת לַגַּע בּוֹ, וְזֶה בְּרוּר לִי עַד מְאֹד. וְלִכְּנָן חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד לְמַצֵּא אֶת הָאֲלֻקוֹת שְׁכִתּוֹף הָאֲרֻצִּיּוֹת, וְזֶה פְּרוּשׁ "אַהֲבַת עוֹלָם", הֵינּוּ הָאַהֲבָה בְּאֲלֻקוֹת שְׁלֻקוּחָה מַעֲנִינֵי עוֹלָם, אֵף שְׁמִלְכָּשׁ בְּגוּף וּבְלִבּוֹשׁ וְכוּ', הַמַּעֲלִים וּמִסְתִּיר אֶת אֲלֻקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, הַכֹּל דְּמִיּוֹן גָּדוֹל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תרז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁאֲסוּר לְקַנָּא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָךְ אָמַר

הַתִּנָּא הַקְדוּשׁ (אבות ו, ה): 'וְאֵל תִּתְּנָהּ לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים, כִּי שִׁלְחָנָהּ גָּדוֹל מִשִּׁלְחָנָם', כָּל אֶחָד מִחֲדָשׁ כָּפִי בָחוּ, כָּפִי שֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ, כָּפִי יְרִידָתוֹ אֶל זֶה הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל, וְכָפִי מִסְפַּר הַנְּשָׁמוֹת הַתְּלוּיֹת בּוֹ וְכוּ', וְלָכֵן אֵין לְקַנֵּא בְּשׁוֹם בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר, אוֹ בַּעַל מַחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְחֲדָשׁ כָּפִי בְּחִינָתוֹ, וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִהַזִּילָת כָּלָל, רַק יִשְׁמַח עִם חֲדוּשָׁיו, אֲפִלּוּ שֶׁנֶּרְאָה כְּדֹבְרִים פְּשׁוּטִים, מֵהַ בְּכָךְ? זֶהוּ שָׁלוֹם.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ט שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחַת אַחֲרִים, כִּי אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּשִׂמְחַת יְהוּדִים אַחֲרִים, וּבִזְכוּת זֶה גַּם לָךְ תִּהְיֶה שִׁמְחָה. וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן קפד), שֶׁיֵּשׁ אוֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר, בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזִּילָת, אֲזִי הַדְּבוּרִים חוֹזְרִים אֵלָיו. וְלָכֵן תָּמִיד תִּחְזַק אֶת אַחֲרִים, וְזוֹ מִצְוָה רַבָּה מְאֹד, בְּפֶרֶטִיּוֹת בְּדוּרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, שֶׁעוֹבֵר עַל בְּגִי-אָדָם מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וַיֵּשׁ לְכֹלָם עֲצָבִים חֲלָשִׁים וְכוּ', וְלָכֵן מִצְוָה רַבָּה לְחַזֵּק אֶת הַזִּילָת, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל מֵהַ שֶׁאַחֲרִים אוֹמְרִים אוֹ חוֹשְׁבִים וְכוּ', וְכָל כּוֹנֵן הַפִּנְתֵּךְ צָרִיכָה לִהְיוֹת רַק לְשֵׁם שְׂמִים, לְבָרֶךְ יְהוּדִים, לְשִׂמְחַת יְהוּדִים, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשִׂמְיָם, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: "לְהַחֲיוֹת יְהוּדֵי אֵין זֶה דְּבָר פְּשׁוּט", וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה תָּמִיד, וְנִזְכּוֹתוֹ תִּגְדֵּל בְּשִׂמְיָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָה מִן הַשְּׂמִים...

י"ט תרט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר יתרו, י"ט שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכור וגם זכר, שהאדם צריך תמיד לחשב רק ממנו יתברך, וזו התכלית שבשבילה ירדה נשמתו אל זה העולם, להפוך את כל הגשמיים אל רוחניות, שזה כלל המצוות שיש בדומם, צומח, חי, מדבר, לידע שאין דבר בלעדיו יתברך, ואין שום דבר נפרד ממנו יתברך, כי כל מה שאתה רואה ושומע וכו', זה לבוש לגבי עצם עצמיים חיות אלקותו יתברך המלבש בתוך זה הדבר, וככל שהאדם מכניס עצמו בזה, כמו-כן הוא בא אל תכליתו הנצחית, שבשביל זה ירדה נשמתו, וכן זוכה להעלות ולהגביה את חלקו מחלקי העולם השני לשמש נשמתו, וגורם יחוד וזווג עליון. ולכן אשרי מי שבא אל מדרגה זו, וכן על-כל-פנים כוסף להגיע אל מדרגה זו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא): כדי שישפיע עליו שפע אלקי, שירגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, על זה צריכים לקדש את השבעה גרות: העינים, האזנים, החטם והפה, שהם כלי המחין, והם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, והם תלויים זה בזה, האדם צריך לעבד ולהתנגע הרבה על שמירת הדבור, שזה נגד עולם העשיה, נגד המלכות שבה עוברים כל הספירות וכל העולמות, ולכן הדבור זהו התנאי הראשון בהשגת החכמה העליונה, וזה בא מאד מאד קשה לאדם לשמור, כי האדם נמצא בין בני-אדם, וההכרח לו להיות בקשר עם אחרים כמו אשתו וילדיו וכו' וכו', ולכן קשה מאד לשמור על הדבור, וזה (משלי יח, כא): "מות וחיים ביד הלשון", כי הכל תלוי כפי הדבור. וזה שאמר התנא (אבות ה, כב): "לפום צערא אגרא"; הינו לפום — כפי פיו, כן הצער וכן השקר, אם מדבר דבורים של מה בכך,

מִכָּל שָׁכֵן דְּבוּרִים אָסוּרִים: לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוּת, לִיצְנוּת, גְּבוּל פֶּה וְכו', גֹּרֵם לַעֲצֹמוֹ צָרוֹת וְרַעוֹת רַבּוֹת וְכו', מֵה שְּׂאִין בֶּן כֶּשֶׁמֶדְבָּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם הַזִּילָת, הוּא מֵאִיר סְבִיבֹ אוּרֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִזִּכָּה גַם אֶת אֲחֵרִים וְכו', וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשִׁזְזָה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה כָּלִי לְהַמְשִׁכַת זֵיו שְׂכִינַת עֲזֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵאִיר עַל עֲצֹמוֹ וְעַל סְבִיבֹ אוּרֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן הִסּוּד הָכִי גְדוֹל בְּהַשְׁגַּת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה — דְּבִקּוּת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, תְּלוֹי בְּהַדְּבוּר, שְׁבוּ תְּלוֹי כְּבֹר הַכֹּל.

הַדָּבָר הַשְּׁנִי שְׂאָדָם צָרִיף לְשָׁמֹר עַל זֶה — זֶהוּ הַחֲטָט, שֶׁהוּא נִגְדַּר עוֹלָם הַיְצִירָה, זַעִיר אֲנָפִין, וְהוּא כַּעַס וּקְפָדוּת וּרְצִיחָה וְכו', שְׁזֶה גַם-כֵּן יִסּוּד גְּדוֹל בְּהַשְׁגַּת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה — לִהְיוֹת סִבְלָן גְּדוֹל וּלְהֶאֱרִיף אִפּוֹ עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּלְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, לִידַע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלִל, כִּי דָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצֹמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְשִׁידַע אָדָם דָּבָר זֶה, אִזּוֹ אֵף פַּעַם לֹא יִכָּנֵס בְּלִחְץ, וְלֹא יִהְיֶה בְּכַעַס וּבַעֲצָפְנוּת וְכו', אֲלֹא תָמִיד יִחַיֵּף וּיִקַּבֵּל עָלָיו הַכֹּל בְּשִׂמְחָה, וְיִהְיֶה שְׂרוּי בְּאַנְפִין נְהוּרִין, פְּנִים שְׂמֻחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְיִשָּׂא חֵן בְּעֵינָיו כָּל רוּאָיו, וּכְשִׁיזְכָּה לְשָׁמֹר עֲצֹמוֹ מִפְּגָם הַדְּבוּר, לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְכֵן לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, אֲלֹא יִהְיֶה סִבְלָן גְּדוֹל עַל כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, אִזּוֹ יִדְקָא יְזָכָה שִׁישְׁמַע אֶת קוֹל הַפְּנִימִי מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אִיף שֶׁהַכֹּל קוֹרָא אוֹתוֹ לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִתְגַּלּוּ לוֹ רִזִּין דְּרִזִּין וְסִתְרֵי גִסְתָּרוֹת. וּכְמוֹ שְׂאוּמֵר רַבֵּנוֹ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נב): מִכָּל הַדְּבָרִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְקוֹרָא אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְגַלָּה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת סִתְרֵי גִסְתָּרוֹת אֶל הַזִּזְכָּה לָזֶה.

וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא זֹכָה שְׁעִינֵיו רוּאוֹת רַק אֶת אֲמַתַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר זֶה נַעֲלָם וְנִסְתָּר מֵעֵין כָּל, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבֵּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנד): הָעֵינָיִם רוּאוֹת תָּמִיד דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים מְאֹד, אֵף זֶה הוֹלֵךְ בְּמַהֲרֵי רַגְלֵךְ, עַד שְׂאִין מִי שִׁיתְפֹּס מֵה שְׂרוּאָה וְכו', רַק אֵלּוֹ שְׁנוֹתָנִים לָהֶם רְשׁוֹת וְכו', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחִיל עִם קִדְשַׁת הַדְּבוּר, וּמְדַבֵּר תָּמִיד רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, אֲפִלּוֹ שְׁצָרִיף לְדַבֵּר

בְּעֵינַי עֲסָקְיוֹ וְכו', עִם כָּל זֹאת הוּא תָּמִיד מְעַרֵב בֵּין דְּבָרָיו דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וּמִוִּרֵד אֶת הַשְׂכִּינָה, וּמִכְנִיס הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה בְּאֲנָשִׁים שְׂשׁוּמָעִים דְּבָרָיו, אֲפֹלוּ גוֹיִים, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תְּהִלִּים צו, ג): "סִפְרוּ בַּגּוֹיִים כְּבוֹדוֹ", וְכֵן כְּשׁוֹזָכָה לְקִדְשֵׁת הַדְּבוּר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא אֶף פָּעַם לֹא יִהְיֶה כְּכַעַס וּבִקְפֻדוֹת וְכו', וְתִהְיֶה לוֹ אַרְיִכוֹת אֲפִים, וּמִכָּל דָּבָר יַעֲשֶׂה צָחוֹק וּבְדִיחָה, וְיִהְיֶה בְּדִיחָה נִעְתּוֹ, וְתָמִיד יִהְיֶה חִיוּף עַל פָּנָיו אֲנָפִין נְהוּרִין, וְאִזּוּ נִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְקֶשֶׁר רוּחָנִיּוֹת אֶל גִּשְׁמִיּוֹת, וְיִגְרֹם יַחֲוֵד עֲלִיוֹן בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְאֵל תִּחְשַׁב שֶׁזֶה הַמְּדַרְגָּה הִיא עַל מְנַת שְׁתַּעֲלֶה לְרָקִיעַ וְכו', כִּי כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל שָׂרָק מִצִּית אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וּמִקְנִים דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים, הוּא יָכוֹל לְזַכּוֹת לְכָל זֶה.

מָה אָמַר לָךְ! אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקִבְעוֹת, שֶׁזֶה נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה), שֶׁזֶה מַעֲלָה עֲלִיּוֹנָה מִהַכֵּל, וְגוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים כְּאֵלוֹ, שְׁעֵדִין לֹא עָלוּ שְׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), שֶׁכָּל גְּדוֹלֵי הַצַּדִּיקִים לֹא זָכוּ לְהִגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתָם, אֶלָּא עַל-יְדֵי עֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת. וְכֵן אָמַר עַל עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא זָכָה לְמָה שְׁזָכָה וְכו', רַק עַל-יְדֵי עֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְשִׁיחַ וּלְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר: אִם הִנֵּה יוֹדֵעַ בְּצַעֲרֵירוֹתָו אֶל מָה יָכוֹלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, לֹא הִנֵּה מְסַגֵּף עֲצָמוֹ בְּסִגּוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', שֶׁסִּגֵּף עֲצָמוֹ בִּימֵי נַעֲרוּתוֹ, וְלֹא הִנֵּה מַעֲנָה אֶת גּוּפוֹ עִם צוּמוֹת וְתַעֲנִיּוֹת. וְלָכֵן הִזְהִירָנוּ מְאֹד לֹא לְקַבֵּל עַל עֲצָמָנוּ שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת מִלְּבַד אֵלּוֹ שֶׁתִּקְנֶנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, הֵינּוּ הָאֲרָבַע צוּמוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמֵּחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקָנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לִפְלִי בְּחֶלְקוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. וְלָכֵן עָלִינוּ לְצִית אוֹתוֹ, וְלְהַתְּמִיד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים: "לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן", "סִפְּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְּוּרֵי-הַמַּדּוֹת", וְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת אֲשֶׁר בְּסִפְּרֵי: "שִׁיחוֹת-הַר"ן"

ו"חיי-מוהר"ן", ועל כלם — צריכים להתמיד בספרי "לקוטי-הלכות", כי רק מוהרנ"ת ז"ל הבין את רבנו ז"ל, ורק הוא יודע לפרש את דבריו הקדושים, ולהחדיר בנו את עצותיו הקדושות לעבדא ולמעשה, עד שנזכר אל רב טוב הגנוז והצפון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הצרות שעוברות עליך וכו', למח לא תציג את רבנו ז"ל, שאמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט): תצות זה כמו פדיון, הינו להרגיל עצמו לומר בכל לילה סדר תקון תצות, וזה מועיל כמו פדיון, ולא עוד שזה פדיון הכי גדול, כי אז פתוח הפתח של הבית-דין העליון הפולל בו כל הכ"ד בתי דינים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רטו), ויכולים לפעל הכל; ועל-כן אל תהיה בטלן! מהלילה הזה ראה להרגיל עצמך לומר את סדר תקון תצות, ותוריד דמעות על גלות נפשך ועל גלות השכינה, על צרות ישראל וכו', ואז יבקע פשח אורך, ויאיר עליך מלך הכבוד בעצמו, וימתקו ממך כל הדינים.

והנה זה כל-כך קל, אבל בגי-אדם מזלזלים בזה וכו', כי אם היו יודעים מעלתה בשמים, היה כל אחד מרגיל עצמו לומר את זה.

ר' אברהם בר' נחמן ז"ל (בעל המכתב ספר 'באור הלכות'), היה תמיד מעורר את תלמידיו ואת שומעי לקחו, שיאמרו בכל לילה תצות. ואמר על עצמו: כל תצות שאני חוטף בזה העולם, זה החיות שלי, זה חלקי הנצחי, זו תקנותי. והפליג תמיד במעלת

הזוכה לומר בכל לילה את סדר תקון חצות, ודיקא אז הוא הזמן הכי יקר להתבודד עמו יתברך, כי כלם ישנים, ויכולים לבטל עצמם אז בשלמות אליו יתברך, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב), ואז דיקא השכינה נמצאת למטה, בסוד (איכה ב, יט): "שפכי פנים לברך נכח פני הוי"ה", כי אז הוא יתברך נמצא נכח האדם דיקא, ומאיר שם הוי"ה ברוך הוא בגלוי רב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תריא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שכתבת וכו', לדעתי, אין עצה אחרת, רק לצאת עכשיו עם הפצה גדולה עם קונטרסים המדברים מקדשת השבת. ידוע, שהקונטרסים שזכני הקדוש-ברוך-הוא, עשו מהפכה רוחנית, ורכבות בני-אדם קבלו משם התחזקות עצומה. ולכן אשרי מי שיעסק בהפצתן למען זכוי הרבים, אשר זו היתה צואת מוהרנ"ת ז"ל כמה ימים לפני הסתלקותו לעילא ולעילא, ואמר בזו הלשון לאנשי שלומנו היקרים שעמדו לפני מטתו: "העבדה שלכם צריך להיות — גפוצו מעינותיך חוצה", ולכן מאחר שיש התרשלות כזו בעניני שבת, ראוי ונכון להתחיל להפיץ את כל הקונטרסים המדברים מקדשת שבת, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לקבץ עשרים ושנים קונטרסים על-פי סדר האלף-בית, ולקרא את זה "אוצר השבת", ולהדפיסם ולהפיצם בכל שכבות העם. אפה צריך לדעת, שעם ישראל הם קדושים וטהורים, אבל חסרון הידיעה ממעלת עצם קדשת השבת, זה מה שמרשל אותם מלשמר שבת,

וְלִכְנָן עֶזֶר לִי לְהַדְפִּיס עֲכָשׁוּ קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים מְקַדְשֵׁת הַשְּׁכֵת,
וְתוֹנָפָה לְהִיּוֹת מִמְּזוּכֵי הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תִּהְיֶה תְלוּיָה בָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תריב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרְוֹ זָאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיף שְׁתוֹכֵר, אֲשֶׁר חֲכָמִינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין ק:): אֵל
תִּכְנִיס דָּאָגָה בְּלִבְךָ, כִּי אֲנָשִׁים גְּבוּרִים הִרְגָּה הַדָּאָגָה. אָדָם צָרִיף
לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּנּוּ כָּל הַפֶּחַד
וְהַדָּאָגוֹת, כִּי מִי שֶׁחֲזָק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מִכְנִיס בּוֹ בְּטַחֲוֹן
עֲצָמֵי, וּמִמִּילָא כָּבֵד אֵינוֹ מִתְפַּחַד מֵאַף אֶחָד.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שֶׁתִּלְמַד וְיִתְעַיֵּן בְּסֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת פֶּחַד,
וְתִקְיָם כָּל מֵה שֶׁתּוּכַל לְקַיֵּם, וְהֵן יַעֲזוּת וְהַשְׁגוּת גְּבוּהוֹת שֶׁהַשִּׁיג רִבְנוּ
ו"ל אֵיךְ לְהוֹרִיד אֶת הַפֶּחַד מִהָאָדָם. וְצָרִיף שֶׁתִּדַּע, שֶׁ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת"
זֶה לֹא סֵתֶם לְקוּט, אֲלָא סֵפֶר מְלֵא הַשְׁגוּת גְּבוּהוֹת שֶׁהַשִּׁיג רִבְנוּ ו"ל
בְּמִקּוֹם שֶׁהַשִּׁיג. וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי פְרוּשׁ רָחֵב עַל כָּל "סֵפֶר-
הַמִּדּוֹת", יִתֵּן הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֲזוּכָה לְהוֹצִיאוֹ לְאוֹר פְּעַם,
וְנִקְרָאוּ "בְּאוּרֵי הַמִּדּוֹת", לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר עַל כָּל מִדָּה. וְלִכְנָן רֵאָה
לְחֹזֶר כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים עַל אוֹת פֶּחַד, וְיִתְבַּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל
מִדָּה וּמִדָּה שֶׁתּוֹכָה לְקִימָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוֹרִיד אֶת הַפֶּחַד מִמֶּךָ.

וְהִנֵּה מוּבָא שֵׁם (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פֶּחַד, סִימָן לב): עַל-יְדֵי לְמוֹד
תּוֹרָה עַל הַשְּׁלָחַן בְּשַׁעַת סְעֻדָּה — נִצַּל מִפֶּחַד; וְלִכְנָן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ
קִבְיָעוֹת לְלִמּוֹד אוֹ לְעֵין בְּאִיזָה סֵפֶר בָּעֵת אֲכִילָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנָּצַל
מִפֶּחַד. הַמְהַר"ם שִׁיק ו"ל הֵיךְ לוֹמַד "עֵין יַעֲקֹב" בָּעֵת הַסְעֻדָּה, וְכָךְ
זֶכֶה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁנָה אֶת כָּל סֵפֶר "עֵין יַעֲקֹב", כִּי בְּכָל סְעֻדָּה הֵיךְ

אֲשֶׁר י"ט תריג בַּנְחֵל קסא

לומד קטע או שנים, ואני הרגלתי עצמי בכל סעדה לעין בספר על התורה מבצל מחבר אחר, הן מספרי חסידות, והן מספרי מוסר, וכך במשך השנים זכיתי לעבר על הרבה ספרים, יאחז כל אחד דרכו, וכדאי ללמד ולעין באיזה ספר בעת הסעדה, וכך יתבטל ממנו הפחד.

עם כל זאת תמיד תזכר מה שכתוב (שם, חלק ב', סימן ג'): מי שבורח מן הצרה — הוא פקח; כי צריכים להתחמק לא להיות מערב בשום עסק ביש, ועל-ידי-זה לא יצטרך לפחד כלל, ודו"ק. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תריג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שרבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מט), שעקר התשובה השלמה היא — כשאדם עובר עוד פעם באלו המקומות שהיה שם בתחלה וכו', ואינו חוזר לעשות את השטיות שעשה עד עכשו וכו', זהו עקר התשובה וכו'. ולכן תחזיק מעמד, ואל תשבר משום דבר שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואם אדם חוזר בתשובה באמת, ומקבל על עצמו לא לחזור לעשות את השטיות שעשה, אזי הקדוש-ברוך-הוא מקבלו.

וזכור, שעקר התשובה זה ודוי דברים, והתודו את עוונם, אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמיד שמתודים מיד אני מקבלם (עין תורת כהנים בחקתי); ולכן הרגל עצמך להתודות לפניו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לה על כל העבר שלך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּכְנֵס בְּלֶחֶץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם שְׂאֵל יוּכַל לְהִלָּחֵץ אוֹתְךָ, הִלָּחֵץ זֶה הַדְּחָק, כְּשֶׁאֵין לְאָדָם אֲמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אַז הוּא נִכְנָס בְּלֶחֶץ תְּמִידִי, אֲבָל תִּכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִכְנִים בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִודַע וְעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, כִּי דְבָר גָּדוֹל וְדְבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, אַז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת, וְיֵשׁ לוֹ יְשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינוֹ נִלְחָץ מִשׁוּם דְּבָר, וְכָל מַה שֶּׁקּוֹרָה עִמּוֹ, הוּא בָּא רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִשִּׁיחַ אֶת כָּל לִבָּבוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִסְפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּמּוֹ מִי שֶׁמִּסְפֵּר לְחֵבֶר טוֹב, וּבִקְאֻמַּת הַכֵּל דְּמִיוֹן גָּדוֹל, כִּי אֵין לְאָדָם אֶף אֶחָד רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּכְנִים דְּבָר זֶה בְּלִבָּבוֹ, וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַצְעָקוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁלְּךָ, עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וּתְעִין בְּכָל יוֹם בְּהִרְבֵּה מִכְתָּבִים, וְזֶה יִתֵּן לָךְ עֲצָה וְהַדְרָכָה אִיךָ לְצִאת מֵהַפֶּח יָקוּשׁ שְׁנִפְלִתָּ אֵלָיו.

הַעֲקָר לֹא לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֶל הָעֲצָבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, תָּמִיד תִּבְקֶשׁ רַק עַל נִקְיֻת הַשְׁמָחָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיהָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת הַכָּל בְּקִלּוֹת, וְרַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַל נֵעַם חֻלְקֶךָ, שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ מְרַבִּי כְּזֶה, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחוֹ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפֹלִים, וּלְהַעֲלוֹתָם עַד רוֹם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים, וְלִכְּוֹן רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחָה, שְׂאֵינֶךָ מִתְנַגֵּד לְרַבִּי כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל זֶה.

יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ וַי"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ", וְאָמַר, שְׂאֵף שֶׁהַסֵּפֶר כָּלוּ מְדֻרְגּוֹת, אָכֵל בַּעַל הַמַּחֲבֵר הִזָּה הִרְבֵּה יוֹתֵר גָּדוֹל מֵהַסֵּפֶר. וַיְדוּעַ שְׂדִכְרֵי תוֹרָתוֹ כָּתַב בְּנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר זי"ע, וּפָעַם אַחֵר שִׁבֵּת כְּשִׁפְתָּב מֶה שְׂאֵמַר אָבִיו, וְהִנִּיחוֹ עַל הַשְּׁלֶחָן, וְרָאָה הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אֶת הַכְּתָבִים, וְשָׂאֵל אֶת בְּנוֹ לֹאֲזַשָּׂא (כֶּךָ כְּנֶהוּ מִחֻבָּה): וְעַתָּה הֵאָט דָּאָס גִּיזְאָגֶט? (מִי אָמַר זֹאת), עֲנֵה וְאָמַר: אַתָּה, אָבִי, אִמְרָתָה זֹאת בְּשִׁבֵּת. עֲנֵה אָבִיו הַרְבֵּי: חֲשַׁבְתִּי שְׂמֵלְאָכִים וּשְׂרָפִים אָמְרוּ זֹאת. וְאִזּוֹ הֵבִין רַבִּי אֶלְעָזָר זי"ע, שְׁכּוֹן לְדַעַת אָבִיו. וּבִאֲמַת הַסֵּפֶר הַזֶּה מְלֵא מְדֻרְגּוֹת הַצְּדִיקִים, וּכְמוֹ שִׁפְתָּב הַרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק אֵיִיזִיק מְקַאמְרָנָא זי"ע בְּסִפְרוֹ (נִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ, שְׁבִיל הַתּוֹרָה, אוֹת לֵב): סֵפֶר "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ" אֵין מִי שִׁישִׁיגְנוּ, כִּי הוּא

כלו מדרגות גדולות, אף-על-פי-כן כל אחד טעם לפי מעשיו, וכן הוא בספרו (היכל הברכה בראשית) ספר הקדוש "נעם אלימלך" כלו אור צח הצחצחות, צמק צמק עד למאד, אם תזכו להבין דבר אחד מדבריו, עין שם; ולכן טוב מאד, שתעין בו מדי פעם, ותקח קטע אחד ותתבודד על זה, ותפרשו על-פי ההקדמות של רבנו ו"ל, ואז יאיר לך מאד מאד, ותבין ותשפיל מה זה מדרגת צדיק, ואל מה צריכה השאיפה של בר ישראל.

ולכן קח את עצמך בידך, וצא מעצמך, ואל תהיה כל-כך ירוד ונפול בדעתך, ויי נישט אזוי גיפאלין ביי זיך, כי העקר בזה העולם הוא הדבקות, ופשנופלים מהדבקות צריך לשתק, כמו שפרשו הצדיקים את הפסוק (תהלים קלא, ב): "אם לא שויתי ודוממתי", אם לא מחזיקים במדרגה זו לחשב ממנו יתברך — "שויתי לנגדי תמיד", אזי צריכים לשתק, כדי שלא יפל מדרגתו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ט תר"ז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק אל תפל בדעתך משום דבר, חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים, כי (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", על-ידי אמונה ממשיכים על עצמו כל הברכות. ורבנו ו"ל הזהירנו הרבה על אמונה פשוטה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן לג): אצל בני העולם האמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא האמונה; ועקר אמונה — להאמין בפשיטות בלי שום חכמות והשכלות כלל, כמו שהילדים והנשים מאמינים, פשוט בתכלית

אֲשֶׁר י"ט תריח בַּנֶּחֱל קסה

הַפְּשִׁיטוֹת. וְדַע לָךְ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אַמוּנָה זֹכִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּדְרָגוֹת שְׂבָעוּלָם, כִּי הַכֹּל צָרִיף לַעֲבֹר דְּרֹךְ מַדַּת הַמַּלְכוּת, שֶׁהִיא שֶׁעַר הָאֻמוּנָה, וּמוֹהַר־תּוֹ"ל אָמַר, שֶׁגַּם הַנְּבִיאִים לֹא נִכְנְסוּ אֶל הַנְּבוּאָה אֲלָא עַל יְדֵי הָאֻמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל א, א): "נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְנִאֲרָא מִרְאֹת אֱלֹקִים", רֹאשֵׁי תְבוֹת אֱמ'וֹיָנָה', שֶׁזֶה הַשֶּׁעַר הַפּוֹתַח הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַדְפִּיס אֶת "הַלְקוּטֵי-מוֹהַר־י", אֲף שְׁזָכִיתִי כְּבֹר לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר לְמַעַלָּה מַעֲשֵׂר פְּעָמִים, עִם כָּל זֹאת יַעַן שֶׁרַבְּנֵנוּ יוֹ"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁהַסֵּפֶר שֶׁלּוֹ יִדְפֵּס וַיִּחְזֹר וַיִּדְפֵּס, וְאָמַר, שֶׁהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ זֶהוּ אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאָלָה, וְלִכְּנָן אֲנִי רוֹצֶה לְהַדְפִּיסוֹ עוֹד פַּעַם, וְהַפְּעַם בְּכָרִיכָה רַבָּה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה טוֹב לְבַחוּרִים שִׁיְהִיָּה עִמָּהֶם תָּמִיד, וְכֵן זֶה מַחֲלָק לִימֵי הַחֹדֶשׁ כְּמִנְהַגֵּנוּ לְסִיִּים אֶת "הַלְקוּטֵי-מוֹהַר־י" כָּל חֹדֶשׁ, וְלִהְיוֹת שִׁיף עַל עֲצָמֵנוּ אוֹרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנֵנוּ יוֹ"ל, אֲשֶׁר בְּפִירוֹשׁ גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר־י, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּגְיוֹ, שָׁכְלוּ וְנִשְׁמָתוֹ אֲנֻזִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר בְּזֶה הַרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל-פֶּה. וְרָצִיתִי שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַדְפִּיסוֹ, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תריט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּמְצָא בְּעֵת בְּרִית מִילָה, נִמְחָלִים לוֹ כָּל עוֹוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת נוֹכַח בְּעֵת בְּרִית מִילָה, שָׂאז אֵלֶיהִי הַנִּבְיָא, שֶׁהוּא מֵלֶאֱד הַבְּרִית — נִמְצָא, וְנִמְחָל לוֹ הַכֹּל, וְאִזּוּ הוּא עֵת רָצוֹן גָּדוֹל בְּשָׂמִים, וַיְכּוּלִים לַפְעֵל הַכֹּל, וּבִפְרָטִיּוֹת רַפּוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְכוּא בְּעֵת בְּרִית מִילָה.

וְהִנֵּה בַּעֲנִין שֶׁהַסֵּנֶדֶק יֵנִיחַ תְּפִלִּין, יֵשׁ פּוֹסְקִים לְכָאן וּלְכָאן, יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁהֵיוּ מְאֹד מְקַפִּידִים לֹא לְהִיּוֹת עִם תְּפִלִּין בְּעֵת בְּרִית מִילָה, כְּדֵי לֹא לַפְגֵּם בְּאוֹת תְּפִלִּין, כִּי הָרִי עֲכָשׁוּ מֵאִיר אוֹת בְּרִית, וַיֵּשׁ שְׁלֹא הַקִּפּוּדִי, וְלִכֵּן אֵין לַעֲשׂוֹת עַל זֶה מְרִיבוֹת, אֲנִי אִישִׁית מוֹרִיד אֶת הַתְּפִלִּין, כִּי אֶנְחֶנּוּ נִכְדֵי הַרְבֵּי מוֹיִדְטָשׁוּב זי"ע בַּעַל "עֲטֹרַת צְבִי", וְהוּא הֵיזָה מְקַפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא לְהִיּוֹת סֵנֶדֶק עִם תְּפִלִּין. וְשׁוּב פָּעַם אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ, לֹא לְהַתְּפַלֵּל מִדְּבָרִים פְּאֵלוֹ, יֵשׁ לְכָל שִׁטָּה עַל מֶה לְסַמֵּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תרכ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֶה אָמַר לָךְ! זָכַר מֶה שֶׁאָמְרוּ לָךְ: "אֵין לְאָדָם תְּחִבִּים", אֲסוּר

לְהֶאֱמִין בְּאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, מִיֵּלָא אֶחָד רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתָךְ, אֵין לְמַעַלְה מְזָה, אֲבָל לֹא יוֹתֵר מְזָה, אֲסוּר לְבַטֵּחַ בְּשׁוּם בֶּן אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁקָּלֵל יִרְמְיָה הַנָּבִיא, וְאָמַר (יִרְמְיָה יז, ה): "אָרוּר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם" וְגו', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְבַטֵּחַ בְּשׁוּם בֶּן אָדָם, כִּי (תְּהִלִּים ס, יג): "שׁוֹא תִשׁוּעַת אָדָם", אֲסוּר לְגַלוֹת סוּדוֹת פְּרִטִּיִּים לְשׁוּם בֶּן אָדָם יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, כִּי מִחֵר יוּכַל לְהִתְהַפֵּךְ עֲלֶיךָ, וַיִּגְלֶה אֶת הַכָּל לְכָלֶם, וּכְבָּר יִהְיֶה מְאַחֵר, כְּשֶׁאֲתָה מְדַבֵּר עַל הַטֵּלְפוֹן, אֲתָה צְרִיף לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן שְׂמֻקְלִיטִים אוֹתָךְ, וַיִּהְיֶה מְעֻנָּה שְׂלֹא יוּכַל לְתַקֵּן. וְלִכְּנֵן שְׂמֹר מְאֹד מְאֹד עַל כָּל פְּרִט מִחֲיִיד, וְכָךְ תַּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּה רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל דְּבַר קָטָן שֶׁאֲתָה צְרִיף, תִּתְּנֵעַץ עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּלְךָ בְּטוֹחַ עַל דִּרְכָּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה מְכַרַח לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם, וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל — אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל הַקְּשִׁיִּים בְּחַיִּים; כִּי בְּאֻמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶהוּ אוֹרוֹת וְכָלִים, הָאוֹר הָאֵין סוּף מְלַבֵּשׁ בְּכָלִים שְׁנֻקְרָאִים דוּמָם, צוּמָח, חִי, מְדַבֵּר, וְצְרִיכִים לְקַשְׂרָם יַחַד, שְׁזֵהוּ "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", שְׁזֵה שֵׁם שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם אִיִּהוּ, הָעוֹלָה כְּמִסְפֵּר טוֹב, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַטוֹב — כְּשֶׁמְקַשְּׂרִים רוּחָנִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, הֵינּוּ שְׁמֻגְלִים אֶת הָרוּחָנִיּוֹת הַטְּמוּנָה וְגוֹנוֹנָה בְּתוֹךְ הַגִּשְׁמִיּוֹת, שְׁזֵה חֲבוּר אוֹרוֹת בְּכָלִים,

וּכְמוֹ-כֵן הוּא גּוֹף הָאָדָם, שֶׁהוּא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ, וְצָרִיכִים לְהַפִּיר אֶת הַנִּשְׁמָה מִתּוֹךְ הַגּוֹף דִּיקָא, שְׂזָה סוּד (אִיּוֹב יט, כו): "מִבְּשָׂרִי אֶתְּזֶה אֱלוֹךְ", שְׂדִיקָא מִבְּשָׂר הַגּוֹף יוֹכְלוּ לִרְאוֹת וּלְהַרְגִּישׁ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂזָה (יִשְׁעִיָּה נח, ז): "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב), שֶׁמִּהַנִּשְׁמִיּוֹת צָרִיכִים לִרְאוֹת רוּחַנִיּוֹת, וְזֶה סוּד 'נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע', נַעֲשֶׂה זֶה נִגְלָה, וְנִשְׁמָע זֶה נִסְתָּר, שֶׁבְּכָל דָּבָר יֵשׁ נִגְלָה וְיֵשׁ נִסְתָּר, וְעַל זֶה אָמַר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שְׂצָרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשֹּׁכֵל שֵׁישׁ בְּכָל דָּבָר, הֵינּוּ הַחֶלֶק אֱלוֹךְ שֵׁישׁ בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַפְּרִיאָה, שְׂזָה חֲבוּר וְקָשׁוּר בֵּין הַחִי"ת לְבֵין הַנּוּ"ן, הֵינּוּ הַחֲכָמָה וּבֵין הַמַּלְכוּת, הַמַּחֲ-מַחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֻזֵּק, וְאִזּוּ יִמְשֹׁךְ עָלָיו חֵן. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה מַט'): כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵן, בְּיָדוּעַ שֵׁישׁ לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם, כִּי מִקְשֶׁר רוּחַנִיּוֹת אֶל גִּשְׁמִיּוֹת, וּמוֹרִיד אֶת הַשְׂכִּינָה עַל עַצְמוֹ, וְעַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר וַיִּנָּרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנֵי ו"ל מָאָד מָאָד הִזְהִירָנוּ בְּכַמָּה וְכַמָּה תוֹרוֹת שְׂגָלָה, לְשֹׁמֵר עַצְמוֹ מִהֲרֵהוּר, כִּי הַמַּחֲשָׁבָה גְּבוּהָה מָאָד, וְהִיא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ, וְלָכֵן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַצְמוֹ מִהֲרֵהוּרִים רָעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שְׂזָה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן, וּפּוֹגֵם מָאָד מָאָד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא): בְּמַקּוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם; וְלָכֵן צָרִיכִים מָאָד מָאָד לְשֹׁמֵר עַל מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְלַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵךְ יִזְכֶּה לִהְיוֹת אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מַט'): מַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת הֵן הַיָּצֵר טוֹב, וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת הֵן

הַיָּצֵר הָרַע, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי כָּפִי מִח־מַחֲשָׁבְתּוֹ; וְלִכְן גָּלָה לְנֹי
(לְקוּט־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו'), שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא אוֹר פְּשׁוּט, כִּי
מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב, רַק הָאָדָם הוּא הַיָּצֵר, אִם
הָאָדָם מַצִּיר אֶת כָּל חַיּוֹ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְתָמִיד מִסְתַּכֵּל עַל יְפִי
הָעוֹלָם, וְעַל רַחֲמָיו וְחֶסְדָּיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זֶה הַחַיִּים שְׁלֹ מֵאֵד
יָפִים, וְלִהְפּוֹף אִם מַצִּיר אֶת הָעוֹלָם שְׁחֹר מְשֻׁחָר, וְרַק מִסְתַּכֵּל עַל
הָרַע, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלֹ רָעִים וְחֻטְאִים. וְלִכְן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יְלִקוּט דְּבָרִים, רָמְזו תַתְקַמַּב) עַל הַפְּסוּק (בְּרֹאשִׁית ב, ז): "וַיֵּצֵר
אֶת הָאָדָם", לְשׁוֹן צִיר, הֵינּוּ הָאָדָם הוּא הַיָּצֵר, נוֹתֵנִים לוֹ מִכְחוּל
וּצָבָעִים, וְתִצָּבַע אֶת חַיִּיךָ, אִם הוּא אוֹחֵז בְּתַקוֹן הַבְּרִית, שְׂאִינוּ
מִהֲרֹהֵר הַהֲרוּרִים רָעִים, אֲזִי מַצִּיר אֶת חַיּוֹ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְהוּא
חִי אֶת יְמֵי חַיִּי הִכְלוּ בְּנַעַם, אָבֵל אִם הוּא פָּגוּם בַּבְּרִית, מִכָּל שְׁכָן
כְּשֶׁפּוֹגֵם בַּבְּרִית, אֲזִי הַמַּח שְׁלֹ מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל, אֲזִי מַצִּיר אֶת יְמֵי
חַיִּי הִכְלוּ בְּצַעַר וּבְצָרוֹת, וּמָרִים לוֹ הַחַיִּים מֵאֵד מֵאֵד, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי
כָּפִי צִיּוֹר הָאוֹר. וְלִכְן רָאָה לְשֹׁמֵר עֲצָמָךְ מִהֲהֲרוּרִים רָעִים, וְאַל תִּבְיֵא
עֲצָמָךְ אֶל שׁוֹם הַהֲרוּר רַע, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁנֵה פּוֹגֵם אֶת נִשְׁמָתְךָ,
וּמִמְשִׁיף עָלֶיךָ חֶשֶׁךְ גָּדוֹל, וְאִז כָּל יְמֵי חַיִּי הִבְלָךְ הֵם רָעִים וּמָרִים
עַד מֵאֵד, וְכָל־כֶּף חָבֵל לָךְ, כִּי אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד קָצְבוּ
לוֹ כֶּף וְכֶף שְׁנַיִם וְכו', אִם יֵשׁ לוֹ שֶׁכֶּל, אֲזִי מִבְּלָה אֶת יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו
בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְאִין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה (עֲבוּדָה זָרָה יט:), שְׁמִתְמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִדְּבִיק אֶת נִשְׁמָתוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא חִי
בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכ"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! לדעת, אתה בעצמך חייב בכל מה שעובר עליך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ח.): אין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות; ואמרו (ירושלמי ברכות, פ"ק א', הלכה ה'): ליבא ועינא תרי סרסורין דחטא, ומוכא (טור סימן א'): העין רואה והלב חומד, וכלי המעשה גומרים וכו'; מי מבקש אותך שתלך להסתפל במקומות המטנפים או בספרי גאון וכו', אשר על-ידיה אתה מגביר עליך את היצר הרע, ובא לידי פגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה וכו', הרי שמירת העינים הם יסוד השתירה, שהאדם צריך לשמר על עיניו מאד מאד, ולהזהר להשמר לא להסתפל על שום דבר שמחמם אותו לעברה, ולכן כלך מהתבול והלכלוך הזה וכו' וכו', ואז תראה איך שתהיה שמור מעברות חמורות של הוצאת זרע לבטלה, שאמרו חכמינו הקדושים (נדה יג.): כל המוציא זרע לבטלה — חייב מיתה, כי הורג את בנו ובנותיו, כי מכל טפה יכול להוצר ולד. וזה רואים בכל טפה של זרע עם זכויות מגדלת, איך שיש שם ולד שלם עם ראש גוף וידיים ורגלים וכו', ולכן כשמוציא זרע לבטלה, הוא הורג את ילדיו, והוא פשוט רוצח וחייב מיתה, וזו רציחה גמורה, רחמנא לצלן. וכל זה בא לאדם על-ידי שמסתפל בתמונות תועבה וכו', ומתחמם בשרו וכו', עד שבא לידי הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קמא), שאלו פגמי הברית הטפות שהוציא לבטלה, מיצרים קלפות ומשחיתים, והם מסבכים אותו והולכים אחרי אחר מלתו — כשיוצא מזה העולם, וגדל הבושות שיש לו וכו', זה אי אפשר לשער ולתאר כלל וכו'. וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ו.): אלמלא נתנה רשות לעין לראות, איך שהקלפות מסבכות אותו מימינו רבבות, ומשמאלו אלפי קלפות ומשחיתים, לא היה יכול לעמד בפניהם, ורואים בני אדם מסתובבים בגאון ובכוח בלי שום בושה וכו', ועוד מחציפים פניהם לדבר נגד צדיקים הדבוקים בו יתברך, והם בעצמם אינם יודעים כמה רבבות רבבות קלפות ומשחיתים מסבכים אותם, כי על-ידי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, בורא קלפות ומשחיתים לרב, רחמנא לצלן, וסימן לבעל עברה מי שפגם ופוגם בברית — אם הוא עז פנים, כמו שכתוב

אֲשֶׁר י"ט תרנד בַּנְחֵל קַעא

(תהלים נה, כא): "שֶׁלַח יָדְיוֹ בְּשִׁלְמֵי חֶלֶל בְּרִיתוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תענית ז:): כָּל מִי שֵׁיִשׁ בּוֹ עֲזוּת פָּנִים, בִּידוּעַ שָׂבָא עַל אִשֶּׁת אִישׁ; וְלִכֵּן אֲשַׁר מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, וְאֵינוֹ בָּא לִידֵי חֲמוּם, וְלֹא יוֹצִיא זֶרַע לְבִטּוֹלָה וְכוּ', וְלֹא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה עָנּוּ, וְלֹא יִלָּךְ בְּגִדּוּלוֹת וְכוּ'. וְדַע לָךְ, כִּי כָל אֱלוֹ שִׁפְגָּמוֹ בְּבְרִית, הֵם גְּאוֹתָנִים גְּדוֹלִים וְכוּ', וְרִיחַ הַגְּאוֹנָה נוֹטֵף מֵהֶם וְכוּ', עַד שֶׁהֵם פְּשוּט מִשְׁגָּעִים וּמְטָרְפִים מְרַב גְּאוֹתָם הַסְרוּחָה. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁאֵין אָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ, אֲלֹא עַל-יְדֵי גְאוֹנָה וְכוּ', וְלִכֵּן קִדְּם כַּלָּף מְלַהֶסְתֵּפֶל בְּזָבֵל וְלִכְלוּף וּתְמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית, וְתִהְיֶה עָנּוּ, וְאִזּוֹ כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבֹר בְּאִפֶּן אַחֵר אַחֵר לְגַמְרִי.

תַּכְנִיס בְּלִבְךָ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה, וְאִזּוֹ תוֹדָה עַל הָאֱמֶת, אִם אֵין אֲנִי צוֹדֵק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד כְּדֵי כָף, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי ראש השנה, פָּרָק ד', הַלָּכָה ח'): כִּיּוֹן שֶׁקַּבְלָתָם עָלֶיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיכֶם כְּאֵלֶּי לֹא חֲטָאתֶם מִיָּמֵיכֶם; וְלִכֵּן קַח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְתִקַּבֵּעַ לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת תּוֹזָקָה לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, שְׁוָהוּ עֶקֶר הַעֲשִׁירִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (שְׁבַת קכ): וּבִיתִי רִיקָם, שֶׁאֵין בּוֹ לֹא לֶחֶם וְשִׁמְלָה, זֶה שֶׁאֵין בִּידוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא; וְכֵן אָמְרוּ (עבודה זרה יט:): לַעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם אֶת יָמָיו

— שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא, שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה, שְׁלִישׁ בְּגִמְרָא; וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ עִם הַתְּרָגוּם,
בְּאַפֵּן שְׁיִסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שָׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תְּרָגוּם, שְׁחֻכְמִינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם
הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו
וּשְׁנוֹתָיו, וְזוֹ סִגְלָה לְאַרְיִכּוֹת יָמִים; וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזָלִים בְּזָה, וְלִכְּנָן
קוֹרִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, לֹא עָלִינוּ, שְׁאַנְשִׁים צְעִירִים נְחֻטָּפִים
מִהָעוֹלָם בְּלֹא עֵתָם וְזִמָּנָם, וּבְכָר נִפְסֵק בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן
רפ"ה, סַעֲיָף ג'): מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאַיִלָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר, וְכָתֵב הַמִּשְׁנָה
בְּרוּרָה (שָׁם), שְׁכָף הָיָה נוֹהֵג הַגֵּר"א, וְזֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וּמִסְגָּל
גַּם לִירֵאת שְׁמִים וְלִירוּחַ-הַקֹּדֶשׁ. וְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹשֶׂה לְעִצְמוֹ שְׁעוֹר
בְּמִשְׁנֵיּוֹת, בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד בְּעִיוֹן עִם פְּרוּשׁ הַרֵב בְּרִטְנוֹרָא אוֹ
הַרְמִב"ם, וְשְׁעוֹר אֶחָד לְגִרְסַת פְּסִדְרָן הַרְבֵּה פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאַשְׁרִי
מִי שִׁיזְכֶּה לֵאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזָה תִּקּוֹן לְהַנְשָׁמָה,
וְרַבְּנוּ ו"ל נָתַן תִּקּוֹן לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וּבִתּוֹכָם לְמוֹתֵהֶן"ת ו"ל
— לֵאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת (עֵינִי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה),
וְאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת לְהַנְשָׁמָה שֶׁל זֶה שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם
וְיוֹם ח"י פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְצָרִיכִים לְהַרְגִּיל עִצְמוֹ עוֹד בִּימֵי נַעֲוָרָיו
עַל זֶה, וְכָף יִמְשִׁיךְ כָּל יָמֵי חַיָּיו, אֲפִלּוּ שְׁכָכָר יִהְיֶה עֶסוּק בְּעִסְקֵי
פְּרִנְסָה וְכו', וְשָׂאָר מִיָּנִי בְּטוֹלִים וְכו', גַּם אִזּ לֹא יִפְסִיק מִזֶּה. וְרוֹאִים
כְּשֶׁאָדָם מִתְּבַהֵר, אִזִּי נוֹפֵל לוֹ כָּל הַחֲשֶׁק וְכו', וּמִסְתַּוָּבֵב מִשְׁעָמָם
וְכו', אֲבָל בְּזֶה שִׁיזְכֶּה לְעִצְמוֹ שִׁיזְכֶּה רָגִיל לְחַטֵּף ח"י פָּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, אִזִּי תִּמְיֵד יִהְיֶה עֶסוּק בְּעֵת שְׁעוֹת הַפָּנָאִי שְׁלוֹ, וְזֶה יִתֵּן לוֹ
סִפּוּק נִפְשִׁי, כִּי הַנְּשָׁמָה רַעֲבָה וְצִמְאָה, וְגַם לָהּ צָרִיכִים לְתֵת, כְּמוֹ
שְׁאַמֵּר רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ג): אֲשֶׁרִי מִי שְׁאוּכָל בְּכָל יוֹם
כַּמָּה פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְשׁוֹתֶה אַחֲרֵי-כֵן כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וּמִתְּלַבֵּשׁ
עִצְמוֹ בְּמִצְוֹת, וְעַל כָּלֵם — אֲשֶׁרִי וְאַשְׁרִי מִי שִׁזְכֶּה לְלַמֵּד דָּף
גְּמָרָא לְיוֹם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת וְכו', שְׁאֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה,
וּמוֹכָא בְּסִפֵּר "נְוִי הָעֲמוּדִים", שְׁכָל בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא
בְּיוֹם כְּחִיּוּב הַנִּחַת תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְזֶה דְּבַר גָּדוֹל לְהַצְטָרֵף בְּסִגְל
חִבּוּרֵת לִומְדֵי דָף הַיּוֹמִי, שְׁכָף יִהְיֶה עָלָיו חִיּוּב לְסִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם

דף גמרא, כי כל יום יש בו כפר דף אחר, וזה דבר נפלא ונורא מאד, ומלבד זאת כדאי לגרס בסדרן בש"ס בסדרן למען בקיאות, ועוד לקחת לעצמו מסכת, ולחזור עליה מאה פעמים ואחת, שזה נקרא "עולם הבא מסכת". ועל כלם — צריך ללמד בכל יום שעור בהלכה, וראוי ללמד שעור אחד פשוט בסדרן ארבעה חלקי שלחן ערוך מחבר רמ"א, ושעור אחד בעיון טור בית יוסף והשלחן ערוך עם המגנים: 'מגן אברהם' ו'טורי זהב' ו'מחצית השקל'. מה אמר לך! אם תלמד כך, עולמך תראה בחייה, יכולים לומר לאדם מהו טוב, יכולים להסביר לאדם דבר זה וכו', אבל אי אפשר להכניס באדם שכל ודעת, כי אין שום תכלית אחרת מבלעדי תורה, ועוד פעם תורה, וכבר לא מדברים אם האדם זוכה לחטף בכל יום שעור בזהר ובתקונים, שהאריז"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום יום חמשה דפים תקוני זהר וזהר, אשרי מי שזוכה לקימם, ועל כלם לקבוע לעצמו שעור בספרי רבנו ז"ל, שאין למעלה מזה, ויחזור עליהם עד שיהיה שגור על פיו, הן ה"לקוטי מוהר"ן" וה"ספורי מעשיות" ו"ספר המדות", והן שיחותיו הקדושות שב"שיחות הבר"ן" וב"חיי מוהר"ן", והן ב"לקוטי הלכות", אשר מי שבקי בהם טועם טעם עולם הבא בעולם הזה, אשר אין טוב מהם, וראוי לנו לשמח מאד מאד, שזכינו להתנדע ולהתקרב אל רבנו ז"ל, אבל לא להיות בטלן, ומוהר"ן ת"ז"ל התבטא, שתמיד נותן תודה להקדוש ברוך הוא, שרבנו ז"ל נתן לו כל-כך הרבה שעורים בתורה, עד שאין לו זמן להתופת עם מתנגדיו, ואין לו זמן אפילו לחשב מהם.

מה אמר לך! מי שמקיים זאת, זה נקרא 'ברסלב'ר חסיד' אמת, וכמוכן אשר יסוד היסודות הוא להרגיל עצמו לדבר עמו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו בתמימות ובפשיטות גמורה, וכל מה שצריך, יבקש רק ממנו יתברך, ומהרגע שפוקח את עיניו בבקר השכם מהשנה, עד שהולך לישן, יהיה רגיל רק לדבר עמו יתברך בלי שום חכמות והשפלות כלל, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), שהתבודדות היא מעלה גדולה מהכל, ובזה שאדם מדבר עמו יתברך, מעלה שעשועים גדולים בכל

העולמות, שְׁעָדִין לא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כָּאֵלּוּ מִימֹת עוֹלָם. וְאָמַר
(לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִמֵּן ק'), שְׁכָל הַצְדִּיקִים סִפְרוּ, שְׁלֹא הִגִּיעוּ אֶל
מִדְרַגָּתָם הַגְּבוּהָה — רַק עַל-יְדֵי הַנְּהֻגָה זֹה.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּרְגִּיל עֲצֻמָּה בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה,
אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֲלֵיהָ, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁרַק תֵּלֵךְ וְתִסַּע בְּזֶה הָעוֹלָם, תִּדְבֹּר
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵף תִּהְיֶה תָמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין צָרִיךְ לֹאמַר,
שְׁצָרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָק לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
מַעֲרִיב — בְּמִגְזֵן דִּיקָא, וְלִקְשֶׁר מִחֲשַׁבְתּוֹ אֶל דְּבוּרוֹ וּמִתּוֹךְ הַסְדִּיור
דִּיקָא, וְכֵן לַחֲטוֹף בְּכָל לַיְלָה סִדֵּר תְּקוּנָה חֲצוֹת, שְׁאֵז הוּא עַת רְצוֹן
גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִרְבָּה בְּתַפְלוֹת וְאִמִּירַת תְּהִלִּים
שְׁמִסְגֵּל לְתִשׁוּבָה, כַּמּוּבָא (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִמֵּן עג): אֲמִירַת
תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה, וּמְקַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם אֶל הַשָּׁעַר וְאֶל הָאוֹת
הַשִּׁיכִים לְשַׁרֵּשׁ נִשְׁמָתוֹ.

מָה אָמַר לָךְ! הִלּוֹאִי שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁכָל, וְתִקְנִים אֶת כָּל זֹאת, כִּי
יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וְעוֹד מַעֲט אֲנֻחֲנוּ עוֹזְבִים אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאֵז יֵרָאוּ
מִה הִתְפָּרַשׁ בֵּין מִי שֶׁקִּנִּים כָּל זֹאת וּבֵין מִי שְׁלֹא וְכו'.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכה.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

מָאָד מָאָד שְׂמִיחָתִי לִרְאוֹת אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְקַדֵּם בַּלְמוּדִים, יַעֲזוֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּה הַיָּטִב בַּלְמוּד וְתַצְלִיחַ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בַּלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן תִּתְעַמֵּק
בַּחֲלָמוּד וְכָל מָה שִׁיקְשֶׁה עָלֶיךָ, תִּשְׁאֵל אֶת הַרְבֵּי, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תַּצְלִיחַ.

אֲשֶׁר י"ט תרכו — י"ט תרכז בנחל קעה
ראה לכתב לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-החדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה להתמיד בלמוד, ותכניס את עצמך בתוך הלמוד, כי
ינקותא פלילא דוורדא (שבת קנב), עקר יפי הפרח הוא פשעדין בגיל
צעיר; ועל-פן עכשו הוא הזמן שתכניס את עצמך בלמוד,
ועל-ידי-זה תצליח בדרך. וכן תשתדל להתפלל בכונה מתוך הסדור
דיקא, ולבל תדבר באמצע התפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרכז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-החדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי שתתקן את מדותיך, ותתמיד בלמוד התורה
הקדושה, כי יש לך ראש טוב, ואתה רק צריך להכניס את עצמך
בתוך הלמוד, ועל-ידי-זה תצליח את דרךך. וכן תתפלל בכונה
מתוך הסדור דיקא, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך.

ראה לכתב לי מכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קעו אָשר י"ט תרכח — י"ט תרכט בנחל

י"ט תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו ויירדפו אָל ... גרו יאיר.

ראה להכניס את עצמך בתוך הלמוד, ותתמיד ביותר בלמוד משניות, וכן הלמוד שאתם לומדים בישיבה תזר תזר הרבה, ועל-ידי-זה תצליח. כי עקר ההצלחה בלמוד הוא על-ידי רבוי התורה. פמו-כן תתפלל בכונה מתוך הסדור דיקא, ואל תדבר באמצע התפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו ויירדפו אָל ... גרו יאיר.

ראה להכניס את עצמך בתוך הלמוד, ותשמר את עצמך מאד מאד לא להתקוטט עם אף אחד, רק תהיה סביל, ותמחל לחברך, וכן תשתדל להתפלל מתוך הסדור דיקא, ואל תדבר באמצע התפלה. וראה לכתב לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו ויירדפו אָל ... גרו יאיר.

ראה להתמיד בלמוד משניות, וכן תתזר הרבה על הלמודים שאתה לומד בישיבה, ועל-ידי-זה תצליח ברכך, כי עקר ההצלחה

אֲשֶׁר י"ט תרלא — י"ט תרלב בַּנְחֵל קעז

היא כפי רבוי החזרה, ותשתדל להתפלל בכונה מתוך הסדור.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה ובלמוד משניות יהיה חלקך תמיד, כי הלמוד משניות מזכך ומטהר את הלב, ותתפלל בכונה מתוך הסדור, ותרגיש אחר לגמרי, ותשמר את עצמך לא לדבר באמצע התפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לראות אצלך שנוי לטובה, יעזר הקדוש ברוך-הוא, שתעלה תמיד מעלה מעלה, ותלמד הרבה משניות, כדי שתזכה להיות איש כשר. וכן תתפלל מתוך הסדור דיקא, ולא תדבר באמצע התפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי

מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה ובפרט בחדש השמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבזכות השמחה, יתרחב לך לבך ודעתך, ותזכה להצליח עם התלמידים; פי באתם אין מחזקים אלא למחזקים, מי שמחזק את אחרים, הוא צריך בעצמו חזיק, ובפרט עם תלמידים, שהם שובבים, צריכים הרבה חזיק, ובפרט פאן ביבנאל אפה יודע שזה קשה מאד, עם כל זאת תסתכל תמיד רק על הנקודות טובות, איך שאפה מצליח עמהם, פי הם היו קדם שבאו לכאן כלום וכו', ועכשו תהלה לאל, יש להם הרבה ידיעות, ואף שבין כך יש לה מהם חלישות הדעת, אבל תאמין לי, שסוף כל סוף תראה מהם הרבה נחת, פי אני מסתכל מבחוץ, אני רואה את גדל ההצלחה וההשקעה שהשקעת בהם.

העקר ראה לדבק את עצמך בו יתברך. ועקר הדבקות הוא רק על-ידי שמחה, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מאמצותיו הם לטובתו, זה בחינת עולם הבא; הינו כשאדם מקבל את כל הבא עליו לטובה, הוא ממש מרגיש את העולם הבא בעולם הזה, וכל מה שאדם מותר עצמו יותר אליו יתברך, ומזכיר אליו יתברך כל מה שעובר עליו, על-ידי-זה מצליח דרכו. על-כן ראה להסכים עם כל מה שעובר עליך, ותדע שהוא ממנו יתברך, ועל-ידי-זה תרגיש עולם הבא בעולם הזה.

נא ונא ראה לשמח ולשמח את התלמידים, ותשיר עמהם גוונים המשמחים, ותדבר עמהם הרבה ביראת שמים ודבורי רבנו ז"ל, וכן תדבר עם אנשי שלומנו, ותקבל נקדת החבר, ועל-ידי-זה תצליח דרכך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך.

שלחתי לך היום חמש-מאות שקל בעבור חדש אדר.

אֲשֶׁר י"ט תרלד — י"ט תרלה בַּנֶּחֱל קַעֲט

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרלד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַתְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֹד ר' ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד מֵאֹד שְׂמֵחָתִי לִשְׁמַע אֶת הַדּוֹ"חַ
מִהַתְּלַמִּידִים. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדּוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ עִמָּהֶם בְּיֹתֵר.
וּבִאֲמַת אֵתָּה צוּרְק שְׂפָךְ צָרִיכִים לְלָכֶת עִם הַתְּלַמִּידִים — לְהַסְתַּכֵּל
רַק עַל הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלָל הֵם בָּאִים מִמֶּשׁ
מֵאֶפֶס, וְהַיּוֹם יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה יָדִיעוֹת, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עֲבוֹדָתְךָ
עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְהַקְדּוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחָה מֵאֹד בְּחֹדֶשׁ הַשְּׂמֵחָה, שְׂמַח אֶת הַתְּלַמִּידִים,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְרֵאוֹת שְׂתִהְיֶה רַק אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְסִבְלָנוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה
תְּצַלִּיחַ אֶת דִּרְכְּךָ.

הַקְדּוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וְחוֹבוֹתֶיךָ,
וּלְהַצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרלה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַתְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך, ידידי היקר! בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֶרֶת, רק לשַׁמֵּחַ אֶת עַצְמוֹ, כִּי כָּפִי כָּל הַצְרוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהִיסוּרִים וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים כָּלֵל אֶלָּא עַל-יְדֵי תַקְוָה שְׁמִמָּה, וְאֵף שֶׁקֵּשָׁה וְכָבֵד לָךְ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה מְרַב צְרוּתִיךָ וְיִסוּרֶיךָ וּבִלְבוּלֶיךָ — הֵן מַעֲצָמָךְ וְהֵן מֵאֲשַׁתְּךָ וְהֵן מִלְּדִידֶיךָ וְהֵן מִחֲבָרֶיךָ וְהֵן מִשְׁכַּנֶּיךָ וְכו', וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר צְרוֹת כָּאֵלוֹ, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהִתְקִים בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְׁמִמָּה, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת עַצְמְךָ כָּאֵלוֹ שְׂאֵתָה שְׁמִחַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תָּבוֹא בְּאַמַּת לְשִׁמְחָה, וְזוֹ עֲצָה גְדוֹלָה שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת עַצְמוֹ כָּאֵלוֹ הוּא בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְמִשָּׁף אֶת עַצְמוֹ כָּל-כָּף אֶל הַצֶּעֶר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁף אַחֵר — הַצֶּעֶר הַצֶּעֶר נִמְשָׁף אַחֲרָיו (רש"י מוֹעֵד קָטָן כו); וְעַל-כֵּן מֵה לָךְ כָּל-כָּף לִהְיוֹת מִמְרָמֵר, הֵן אֲמַת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה לְהִמָּשִׁיךְ אֶת עַצְמְךָ אֶל הַצֶּעֶר, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה תִּכְלֶה אֶת כָּל חַיֶּיךָ, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁבְּבִיתְךָ יִהְיֶה תָּמִיד כְּלִי זֶמֶר, וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֶת זֶה בְּקִלּוֹת עַל-יְדֵי טִיפֹּ שֶׁכִּלּוֹל מִהֲרַבָּה כְּלִי זֶמֶר, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ אֹוִירָה שֶׁל שְׁמִמָּה, וְזֶה בְּאַמַּת יַעֲלֶה וַיִּגְבִּיֶה אֶת מִתְךָ וְדַעְתְּךָ, שֶׁתֵּצֵא מִהַמִּיצָר שֶׁסֹּבֵב אוֹתְךָ. וּבְאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירוּנוּ עַל מִדַּת הַשְׁמִמָּה, וְאָמַר שֶׁהוּא יְסוֹד גְּדוֹל בְּחַיֵּי הָאָדָם הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת — לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְׁמִמָּה, וּלְדַבֵּר תָּמִיד עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל מִדַּת הַשְׁמִמָּה, וְכֵן יִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִזְכֶּה לְשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמַּת יִגִּיעַ לִידֵי שְׁמִמָּה, כִּי צָרִיכִים הֲרַבָּה לְדַבֵּר מִעֲנִין שְׁמִמָּה, וּבִפְרָט בְּעִתִּים הֵלָלוּ שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי צְרוֹת וְיִסוּרִים, יְרִידוֹת וּמִכְאוּבִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי תַקְוָה שְׁמִמָּה. וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת, וְתִבְרַח מַעֲצָמָךְ, וְתִתְחִיל לְשִׁמֵּחַ, וְתִשְׁתַּתֵּף עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאֵף שִׂישׁ לָךְ קִשְׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עֲלֵיהֶם וְכו' וְכו', תִּדַּע שֶׁגַּם זֶה בָּא לָךְ מִמִּדַּת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שֶׁסֹּבֵב אוֹתְךָ. כִּי אִם הִיִּית שְׁמִחַ, הִיִּית דֵּן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכָף זְכוּת, וְטוֹב שֶׁתֵּצֵא מַעֲצָמָךְ, וְתִשְׁתַּתֵּף בְּיַחַד

עם אנשי שלומנו, ובניחד תשמחו, כי בנה העולם צריכים דבר זה להתאחד ביחד, ולשמוח יחד, ובשביל זה תקנו אנשי שלומנו היקרים, אשר בכל יום אחר פל תפלה מהשלים תפלות: שחרית, מנחה, מעריב, הולכים בדרך ביחד, ורבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שעל-ידי רקודין והמחצת כפים ממתיקים דינים; ועל-כן תשתדל לבוא לבית-הכנסת להתפלל השלש תפלות, ולרקוד ביחד עם אנשי שלומנו, ועל-ידי-זה ימחקו ממך הדינים. העקר הוא שמחה, ותשתדל להיות בשמחה, וכל מה שתהיה בשמחה, על-ידי-זה אף אחד לא יוכל לך. וכל הקשיות והספקות והמרירות שעוברים עליך, הוא רק מחמת העצבות והדכאון שסבב אותך, ועל-כן אם אתה רוצה להנצל מכל צרותיך, ראה רק להיות בשמחה, ותדבק את עצמך בו יתברך, אשר אי אפשר להגיע לזה, רק על-ידי שמחה, ותשתדל להיות רק בשמחה, ועל-ידי-זה באמת תנצל מכל צרותיך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ותצא מכל צרותיך ומרירותך, ותגיע אל מדת השמחה באמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד התרגשתי מדברך, איך שאתה כל-כך משתוקק לחזור אליו יתברך על-פי הדרך של רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! באמת אחר ישוב הדעת אמתי רואים, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות

גִּמּוּר הוּא, מִי שֶׁמֶרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא בְּעֲצָמוֹ רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל לִכְל הֵבֵל, וְאֵין שׁוּם טֶבַע כָּלֵל, וְמָה שֶׁחֹשְׁבִים שֶׁזֶה טֶבַע, זֶהוּ רַק מַחֲמַת הַקְּלָפָה וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שֶׁמְכַסֶּה אֶת הַבְּרִיאָה, כִּי כִּף בִּרְא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה, שִׁהְיָה גְלוּי וְסִתּוּם, הִינּוּ מֵצֵד אֶחָד תִּהְיֶה גְלוּיָה אֲמַתָּה מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵצֵד אֶחָד תִּהְיֶה סִתּוּמָה וְנִעְלָמָה וְנִסְתָּרָה בְּשִׁבִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, וְעַל-יְדֵי שֶׁאָדָם לֹמֵד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וּמְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹאט לֹאט הוּא מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֶת הַפְּסוּיִים וְהַנִּעְלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, עַד שֶׁבָּא אֶל הַגְּלוּיִים, שֶׁהוּא אֲמַתָּה מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה כָּלֵל הַמִּצְוֹת לְהַגִּיעַ עַל יָדָן אֶל תִּקְוַת הָאֱמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים קיט, פו): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה"; כָּל הַמִּצְוֹת צְרִיכִים לְהִבְיֹא אֶת הָאָדָם אֶל אֱמוּנָה, וְתִכְּף וּמִיד כְּשִׁישׁ לְאָדָם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמִזְכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי כָּבֵר אֵין דְּרָכִים, יֵשׁ רַק דֶּרֶךְ אֶחָת, וְהִיא הַדֶּרֶךְ לִילֵךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן זֶה שֶׁמְבַטֵּל דְּרָכִים אֵלּוֹ אוֹ דְּרָכִים אֵלּוֹ וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא שֶׁיֵּךְ דְּרָכִים, יֵשׁ רַק דֶּרֶךְ אֶחָת, וְהִיא — דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה, וְהִיא דֶּרֶךְ קִלְיָה וְנִעְיָמָה. וְלָכֵן מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, זֹכֶה לְהַגִּיעַ לִירֵאת שָׁמַיִם, וְכָל מָה שֶׁלּוֹמֵד יוֹתֵר שְׁלֶחֶן עָרוּף, זֹכֶה לְהַגִּיעַ לִידֵי יִרְאָה. וְעַל קֶטֶב זֶה סוֹכֶכֶת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב — לְדַקְדֵּק מְאֹד עַל לִמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, וּלְקַיֵּם אֶת הַשְׁלֶחֶן עָרוּף בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל סִימָן וְסִימָן. וְתִכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְקַיֵּם אֶת הַשְׁלֶחֶן עָרוּף, אֲזִי הוּא רוֹאֶה שֶׁכָּל הַדְּרָכִים הֵן דֶּרֶךְ אֶחָת, רַק אִיךָ לְהַשִּׁיג אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְעַבֵּר אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, וְתִלְמַד הַרְבֵּה שְׁלֶחֶן עָרוּף, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל מָה שֶׁאַתָּה לּוֹמֵד. כִּי עֲקָר הַשְׁלָמוֹת הוּא לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂת וּלְקַיֵּם.

וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְּרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, וּבִפְרָט מִי שֶׁנִּכְשַׁל כָּבֵד בְּפָגֶם הַבְּרִית וְהַסְתַּכְלִיּוֹת רָעוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִמְּשִׁיךְ

אותו אַל העצבות והמרירות. ועל-פֶּן צָרִיכִים לעשות כָּל מִינֵי פִעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם להיות רק בְּשִׁמְחָה, וּכְשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, על-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל להיות בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ שְׂיוֹכָה אוֹתְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשִּׁמְחָה בְּבֵית הַיָּא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, "עֲזֹ וְחִדְנָה בְּמִקְוָמוֹ" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' טז, כז), וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם שִׂמַּח יוֹתֵר, על-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מִתְּסַפְקוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁמְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְכוּ'. וְעַל-כֵּן רָאָה רַק להיות בְּשִׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

ועל כָּלֵם — רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּכְפִי שֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, על-יְדֵי-זֶה מוֹדַכְךָ לְבוֹ, וְזוֹכָה להיות בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא מַחֲמַת הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְזֶה אֲלָא על-יְדֵי רַבּוֹי שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁתִּהְיֶה רַגִּיל בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אם תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר, אֶכְתֹּב לָךְ עוֹד, כִּי עֲכָשׁוּ הַהֶכְרַח לְקַצֹּר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב

מִמֶּדָּה.

רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי הַסְּבָלָנוּת הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנֵנוּ ו"ל וּבַחֲזִי הָאָדָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וַחֲלִישוֹת הַדַּעַת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְצָרִיכִים לַחֲזֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּבִזְכוּת זֶה תַּעֲבֹר עַל הַכָּל.

רְאֵה לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב, וְאַז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בִזְכוּת שְׂמֻקָּרְבִים יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַרֵּב אוֹתוֹ אֵלָיו, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בַּהֲפָצַת מַעֲשֵׂיוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַחֲזֹקוֹ וּלְאַמְצוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרלח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל־הַקְּדוֹשׁ" דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְכַפֵּרֶט בַּחֲדָשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא חֹדֶשׁ הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא עוֹלָם הַחַרוּת, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּיֹתֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעָבֵר כָּלֵל, כִּי

כָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מַחֲמַת שְׁהוּא זֹכֵר אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְתָמִיד רַק חוֹשֵׁב מֵהַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁמִּסְבָּבִים אוֹתוֹ, שֶׁכָּל זֶה הוּא חֵלֶק מֵהַגְּלוּת, אֲבָל תַּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמַּח בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, וּמִסְתַּכֵּל רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. וְלָכֵן רָאוּ לִשְׁכַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלָּכֶם, וְתַעֲשׂוּ בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ. וּבִקְאָמֶת גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מֵאֲרָעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הָבָא; כִּי אֵין לָכֶם עוֹד עוֹלָם הָבָא יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה שֶׁאָדָם יוֹדֵעַ וְעַד, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וְלִידַע אֲשֶׁר מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא יֵצֵא הָרַע כָּלָל, רַק בּוֹדָאֵי בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו שֶׁם גָּנוּז אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַכֹּל לְטוֹבָתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּכְנִיס בְּעַצְמוֹ דִּיעָה זֹאת, לִידַע אֲשֶׁר הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֵף שֶׁעֲכָשׁוּ מְרַב צְרוֹת וּמְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּנּוּ, וּכְאִלוֹ כֶּבֶר לֹא יֵרָאֶה אוֹר בְּחַיָּיו מְרַב צַעַר וּמְכַאֲבִים, עִם כָּל זֹאת עָלָיו לִידַע שֶׁאֵין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִסוּר לְהַתִּיֵּאֵשׁ אֶפְלוֹ בְּמַצְבִּים הֶכִי גְרוּעִים, רַק לְהִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלִשְׁמַע כְּלִי זָמֵר, וְלִשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אֲחֵרִים, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ צְרוֹתָיו וְיִסוּרָיו, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְצִאת לְחַרוּת. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחוֹקֵק דְּבוּרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְשׁוֹכַח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְעוֹשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיָן, וְיֵאִיר עָלָיו מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּגִי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמַחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח תָּמִיד, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַדְּבּוּר שְׁמִדְבָּרִים עֲמוּ
יִתְבָּרֵךְ מִקֶּשֶׁר אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְׁמַחָה שְׁיֵשׁ לִי,
שְׁשִׁמְעָתִי שְׁאֵתָה לְקַחְתָּ לְעֲצָמְךָ חֲבֻרוֹתָא אֶת ... גֵּרוּ יֵאִיר. וְאַתָּם
לוֹמְדִים בְּיַחַד, זֶה שְׁמַחְתִּי וְזֶה חֵיוֹתִי, כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת
גִּדְּלֵי הָאֱהָבָה שְׁיֵשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְתָמִיד צְפִיתִי וְחִפִּיתִי, שְׁיִהְיֶה לָךְ אֵינְזָה
חֶבֶר טוֹב, שְׁתּוּכַל לְלַמֵּד עֲמוּ עַל מְנַת שְׁתַּתְּעֵלָה בְּרוּחָנִיּוֹת; כִּי בְּאַמַּת
יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ עֲצוּמִים. וְכֵן שְׁמַחְתִּי מָאֵד לְשִׁמְעָה, שְׁכָּבֶר
הַתַּחֲלָה לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין, אֲשֶׁר מִי שְׁמַתְּפַלֵּל וְתִיקִין
מִבְּטָח לוֹ שְׁתִּהְיֶה לוֹ פְּרוֹנְסָה בְּנִקְלָה, וְעַל־כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֶּה — לְקוֹם בְּכָל בֶּקֶר לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין, וְתִרְאָה
הַנֶּסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא.

הַעֲקָר רָאָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּגִי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי

אֲשֶׁר י"ט תרמא — י"ט תרמב בַּנְחֵל קפז

מְקוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיּוּצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַמַּצַּר שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וְעוֹד יִתְרַחֵב לָךְ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִלְדִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׂשִׁמְעָתִי שְׁבַע-לֶךְ, תִּהְיֶה לָּאֵל, מִתְחִיל לְהַשְׁתַּנּוֹת
לְטוֹבָה, וּמָה גַם שֶׁהוּא לוֹמֵד בְּחִבְרוּתָא, וְכֵן מִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן,
אֲשֶׁר־יִכֶּם וְאֲשֶׁר־יִחַלְקֶכֶם. וְאֲנִי מְקוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא עוֹד
יִהְיֶה תַלְמִיד חָכָם גָּדוֹל, וְתִרְוֶה הַרְבֵּה נַחַת מִהִילָדִים, וְתִהְיֶה לָכֶם
פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה. הָעֵקֶר רָאִי לְחִזְקוֹ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא
דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעָלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי, שְׂאֵתָה נִמְצָא

חזרה ביבנאל, ותהלה לאל, יש לך שכל, ואין יכולים להטעותך; כי באמת הגיע הזמן שתהיה עצמאי, כל החיים עבדו עליך, והיית תחת שליטה של אחר, עכשו הגיע הזמן שפכר תהיה עצמאי. וזה כל הלמוד של רבנו ז"ל, שאדם יהיה עצמאי. וזה כל הלמוד של התבודדות, שאדם ידע שאין לו בזה העולם אף אחד רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וכל מה שהוא צריך יבקש רק מהקדוש-ברוך-הוא; כי ברגע שאדם בוטח בזולתו, הוא נמצא במצב קשה מאד מאד, כי נדמה לו שיכולים לעזור לו, וחס ושלום, לקלקל לו, ובאמת הכל ממנו יתברך, וזו הגאולה, הינו כשמתגלה לאדם הדעת הזו, שאין לו רק הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה נגאל מכל צרותיו. ובכלליות כשכל העולם כלו יקבלו את הדעת הזו, שהוא יתברך מלך ומלכותו בכל משלה, זו תהיה הגאולה, על-ידי משיח צדקנו, שבא יבוא ויגאלנו, וכל זמן שאין הענין הזה חקוק בדעת האדם, עדין הוא נמצא בגלות, כי בכל פעם אחר יכול לעבד עליו. ועל-כן מאד מאד שמחתי שלקחת את עצמי בידיך, ואתה נמצא חזרה ביבנאל. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ותהיה לך וילה משלך, ובייתך יהיה בית ועד לחכמים, ותעשה בכל פעם 'ענג שבת' בתוך ביתך, כי אנשי שלומנו אוהבים אותך מאד מאד.

ובאמת אודות כל הענין של עין הרע, כשאדם זוכה לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ומחביא את עצמו רק אצלו יתברך, על-ידי-זה לא שיך בכלל עין הרע, כי עין הרע הוא רק מי שאינו מסתכל אליו יתברך, אבל תכף-ומיד כשאדם מסתכל אליו יתברך, אז בכלל לא שיך עין הרע עליו. וכן מובא באיזרא רבא, כי אצלו יתברך יש לו, כביכול, רק עין אחת, עינא דרחמא, שהוא סוד עתיקא קדישא, ששם אין שום דין כלל, הינו כשאדם מבטל את עצמו לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, ואינו מבלבל את עצמו משום דבר שבעולם, רק בוטח בו יתברך, אז שום ברקה לא תוכל לעשות לו הרע והטוב.

אודות אשתך, לדעתי, היה טוב מאד שתקח עכשו זמן לנות

אַחַר שָׂאָרע מֵה שָׂאָרע, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַמֶּת יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה בְּרִיאָה.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתָּךְ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְלַמֵּד עִם יְדִידֶיךָ הַיָּקָר ... גִּירוּ יְאִיר, אִשְׁרֵי אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה הַזֶּה, שְׂאֵתָה לֹמֵד עִמּוֹ, כִּי הוּא אָמַר לִי בְּפִרוּשׁ, שְׂמַאֲז שְׁלֵמֵד אֶצְלָךְ שְׁבוּעִים, לֹא לְמַד כְּמָה שָׁנִים, הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ, מֵה זֶה נִקְרָא זְכוּי הַרְבִּים, שְׂאֵתָה לֹמֵד עִם אַחֵר. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, וְתַעֲשֶׂה טוֹבָה לָךְ וְכֵן לוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׂתִהְיֶה לָךְ פְּרָגְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת, הַעֲקָר שֶׁלֹּא תִהְיֶה תַּחַת שְׁלִיטָה שֶׁל שׁוּם בְּרִיָּה, הִינּוּ שְׂאֵף אַחֵד לֹא יִשְׁלַט עָלֶיךָ, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ. וְזֶה כָּל הַלְמוּד שְׂאֵנִי לֹמֵד עִם כָּל תַּלְמִידִי, שְׂצָרִיכִים לְדַעַת, שְׂאֵין לָנוּ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וּבְרָגַע שְׂאֵדָם בָּא אֶל יְדִיעָה וְהַכָּרָה זֹה, אֲזִי נִגָּאֵל מִכָּל צְרוּתָיו.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי לִשְׁמַע מֵה שְׁקָרָה לָךְ, אֲנִי מִקְנִיה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַנּוּחִי עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה, וְתַתְחִיז בְּרִיאוּתָךְ, וְהַכֹּפֶל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָךְ בֵּית דִּיָּרָה מְשֻׁלָּכֶם, מִמֶּשׁ וּלְהָה, וְתוּכְלוּ לְאַרְחַת הַרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת שְׂמִחוֹת בְּבֵיתָךְ, וְלֹא תִבְלָבְלִי אֶת עֶצְמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם. לְדַעַתִּי, הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שֶׁלֹּא תִבְלָבְלִי אֶת עֶצְמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, רַק לִידַע תָּמִיד, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם דֶּרֶךְ מְשֻׁלָּכֶם, וְאַתֶּם לֹא צָרִיכִים לִהְיוֹת תַּחַת הַשְׁפָּעַת זָרִים הַמוֹלִיכִים

אתכם שולל, כל אחד יש לו את הדרך שלו, ואם אתם כל-כך מרצים פה, מה לכם להתבלבל ממקומות אחרים? אדרבה, כל נשות אנשי שלומנו מאד שמחות ועליונות בחברתן, ועם מי שרק דברתי, הן מאד מאד מעריכות אותן, ועל-כן מה ולמה לה ללכת למקום שמשפילים אותן וכו', ומכל שכן שלא מעריכים אותן וכו', יותר טוב להיות במקום שמסתכלים עליהן כדגמא בהנהגת הבית ומעריכים אותן מאד.

ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל בהשגחה פרטית, ומי יודע מה ומי ואימת היית צריכה לתקן. ועל-כן ראי לחזק את עצמך ביותר, ואל תהיי שבורה, כי עקר ההתחזקות הוא בשמחה, ובפרט עכשו בחדש השמחה, ורפנו ז"ל גלה לנו, אשר השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר, ותהיי עכשו בריאה ושלמה, ותזכי לרב נחת מהילדים, והילדים יגדלו ויצמחו ויצליחו בדרכיהם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכלי לבשר לי בשורות משמחות.

ראי לחזק את עצמך ביותר, ואל תפלי בדעתך משום דבר שבעולם יהיה איה שיהיה, ויהיה מה שיהיה וכו', העקר ראי להיות חזקה ביהדות, כי סוף כל סוף אנחנו צריכים את הקדוש-ברוך-הוא, ובלי הקדוש-ברוך-הוא אי אפשר לחיות, כי הם חיינו וארץ זמינו,

וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שְׁאֵת תַּעֲשִׂי, שְׁלֹא יִהְיֶה חֶס וְשְׁלוֹם עַל חֻשְׁבוֹן הַיְּהוּדוֹת, אֲדַרְבָּה רְאִי לְהַצְלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמָךְ לְקִיּוֹם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּרִי לְהַתְעַלּוֹת תָּמִיד.

בְּעִנְיַן הַבְּחוּר, אִם הַכֹּל הוּלֵךְ כְּסֹדֶר, וְיֵשׁ לָכֶם שָׁפָה מִשְׁתַּפֵּחַ אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, תֵּרְאוּ לִגְמֹר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, הָעֶקֶר רְאִי לְבָדֵק אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, כִּי עֶקֶר הָאָדָם הוּא הַמַּדּוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר עִם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַל תִּנְיָחִי אֶת הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָרַגַע, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחִי, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם חֹזֵק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִצְלִיחַ תָּמִיד.

הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ כָּל טוֹב, וְתִצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתָמִיד תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיָּזָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁנִתְעוֹרֵר לְאַחֲרוֹנָה לְהַעֲבִיר אֶת רַבְּנוּ ו"ל לְאַרְצֵנוּ הַקְדּוּשָׁה וְכו', כָּכָר יְדוּעַ שְׁרָצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הִזָּה לְהַטְמִין רַק בְּאוֹמֵן, וְעַל-כֵּן אֵין מֵה לְהַתְנַפֵּחַ בְּזֶה, וּבְפָרֵט שְׁאֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים, שְׁעַל רַבְּנוּ ו"ל נֶאֱמַר: "הָאָרוֹן נוֹשָׂא אֶת נוֹשְׁאָיו", מִמִּילָא יִהְיֶה כְּמוֹ שְׂרַבְּנוּ ו"ל רוּצָה, וְלֹא תוּכַל לוֹ שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. עָלִינוּ רַק לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בַּעוּלָם, וְלֹא לְהַתְבַּלְּבַל מִשּׁוּם דְּבָר וּמִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְהַתְבוֹדֵד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַיְּסוֹד

בדעת רבנו ז"ל, וצריכים להכניס את עצמו ביותר בתפלה והתבודדות, וכפי שאדם מתבודד עצמו עמו יתברך, כן זוכה לקבל מרבנו ז"ל, אשרי מי שזוכה להתבודד עצמו בכל יום, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאוד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שפטרנו אותך וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה באמת בן חורין, ולא תצטרך להגיע לידי מתנת בשר נדם. העקר ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותשמח את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל.

מה טוב ומה נעים, אם היית לומד בחרותא על-כל-פנים שעה אחת עם ... גרו יאיר, כי ללמד בחרותא זה מאד מאד טוב בין בגשמי ובין ברוחני.

העקר רק לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד גדול בדעת רבנו ז"ל.

ועל כלם — ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח כל ימי חייך, וסוף כל סוף תהיה לך דירה משלך, ולא תצטרך לגור בשכנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנְנִי מַצִּיָּה אֶת בְּרִכְתִּי לְרֹגֶל הַלֵּלֶת הַבֵּן לְמִזְל-טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּזְכּוּ לְגִדְלוֹ וּלְחַנּוּכוֹ וּלְהַחֲכִימוֹ בְּתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה צְדִיק וְנוֹטֵר הַבְּרִית וְלִמְדָן, וְכֵן אֲחִיו יִהְיֶה צְדִיק וְנוֹטֵר הַבְּרִית וְלִמְדָן גָּדוֹל.

נָא וְנָא תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִמְּרִיבוֹת, כִּי בְּבֵית שִׁישׁ מְרִיבוֹת שֵׁם הַסֵּטְרָא אֲחֵרָא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְמַעַנּוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא לְרִיב וּלְהִיּוֹת וּתְרֹן אֶחָד לְהַשְׁנִי, וּבִזְכוּת זֶה תָּבוֹא לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ; כִּי עָקֵר הַפְּרִנְסָה בָּאָה לְאָדָם רַק בִּזְכוּת הַשְּׁלוֹם, וְלֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי הַמְּחַזֵּיק בְּרִכָּה אֲלֵא הַשְּׁלוֹם' (עֲקָצִין ג'), תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂפָעוֹלָם לְהִיּוֹת אֶף וְרַק בְּשְׁלוֹם, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמִחָתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

ראה להתמיד בלמוד משניות, כי למוד משניות מטהר ומזכך מפל מיני חלדה, ותהיה חזק ואמין בזה, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה להיות תמיד בשמחה, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך, כי הדבור שמדברים עמו יתברך מזכך ומטהר את הנשמה, ותשמר את עצמך ממחלקת, שלכל תריב לא בבינתך ולא בשיבה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שתצליח ברכך, ותהיה ירא שמים גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חודש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, ובפרט בחודש השמחה, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר זה היסוד אצל רבנו ז"ל. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבאמת תזכה להיות מקרב אל רבנו ז"ל בלי שום חכמות כלל, כי עקר ההתקרבות לרבנו ז"ל היא רק בתמימות ובפשיטות להתמיד בספריו הקדושים, וכן להתבודד עצמו עמו יתברך ולהיות בשמחה, ולחזק את אחרים, ועל-ידי-זה תצליח ברכך בגשמיות וברוחניות.

נא ונא תשתדל לדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו, ובפרט עם בני הנעורים, ועל זה תכניס את כל הפחות שלך, כי חבל מאד שהם ילכו בטל, באשר הם כלים טובים לקבל את דעת רבנו ז"ל, כי הם תמימים, ורבנו ז"ל מאד מאד הפליג במעלת בני הנעורים, ועל-כן ראה לדבר עם בני הנעורים בכל יום, ותספור להם ספורים, ותחנכם על-פי דעת רבנו ז"ל, ואז טוב לך כל הימים.

אָשֶׁר י"ט תרנ — י"ט תרנא בנחל קצה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי
מִבֶּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתַזְכֶּה לְגִדּוּל גְּדוּד שְׁלֹם
לְרִבּוֹנוֹ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲוִרֵי אוֹתָן
וְתַחֲזִיקֵי וְתֹאמְצֵי אוֹתָן, וְתַחֲדִירֵי בֶהֱן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
זֶה הַיְסוֹד בְּדַעַת רִבּוֹנוֹ ו"ל — אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה. וְכָכָל שְׁאֲדָם חֲזָק
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, זֶה עֵקֶר הַחַיִּים, כִּי אֵין חַיִּים אַחֲרִים יוֹתֵר טוֹבִים
מֵאֲמוּנָה, כִּי מִי שֶׁמְכַנִּיס אֶת עַצְמוֹ בְּאֲמוּנָה — חַיָּיו חַיִּים. וְעַל-כֵּן
רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּתוֹךְ נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתַחֲזִיקֵי וְתֹאמְצֵי אוֹתָן, וְזֶה יוֹעִיל גַּם לָךְ וְגַם לְהֵן; כִּי בְּאֵמֶת הֵן
צָרִיכוֹת חֲזוּק גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מֵה
שֶׁעוֹבֵר, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְּכֻל לְתַרֵּם לָזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עליך לומר לבִּעְלֶךָ, שְׁקֵשָׁה לך מאד שְׁבִנו מְחַלֵּל שֶׁבֶת, כי בְּאֵמֶת כָּל הַצָּרוֹת שְׁבָאוֹת לְאָדָם הֵן רַק עַל-יְדֵי חִלּוּל שֶׁבֶת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹנָן, וְאִם הָיוּ בְנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת גְּדֹל הָעֲנֹשׁ שְׁמָגִיעַ מְחִלּוּל שֶׁבֶת, הָיוּ נִרְעָדִים וְנִפְחָדִים מֵאִימַת הַדִּין, כִּי סוּף כָּל סוּף מְקַבְּלִים אֶת הָעֲנֹשׁ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֶת צָרִיכָה לְהַגִּיד חַד מִשְׁמַעִית לְבִעְלֶךָ, שְׁקֵשָׁה לך מאד שְׁבִנו מְחַלֵּל שֶׁבֶת בְּבִיתְךָ.

ראי לְהִרְבּוֹת בְּהַדְלָקַת גִּירוֹת לְכָבוֹד שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וּבַעֲת הַדְלָקַת הַגִּירוֹת תִּבְקָשִׁי הִרְבָּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִבְּקָשֶׁת בַּעֲת הַדְלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמִרְצוֹת בְּשָׁמַיִם.

פֶּה תִקְבְּלִי רְצוֹף שְׁנֵי סְפָרִים הַמְכִּילִים שְׁלֹשִׁים קוֹנְטְרָסִים, וְתִרְאִי לְשַׁלַּח תְּמוּנָתָם כֶּסֶף לְצִדְקָה, וּבִזְכוּת הַצִּדְקָה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לך בִּרְכָה וְהַצִּלַּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ב' דָּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמִימָתְקוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הַיִּיתִי מְנַעֵץ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, שְׁלַבֵּל תִּסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק, כִּי יְכוּלִים לְשֶׁבֶת בְּבֵית-סֹהַר בְּלִי רַחֲמָנוּת, וּבִפְרֹט כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְעַל-כֵּן אִם אֵתָּה יְכוּל לְהִסְתַּדֵּר בְּבֵית-הַמִּשְׁפָּט — מֶה טוֹב וּמֶה נָּעִים, וְאִם לֹא אֲזִי תִשְׁנֶה אֶת תְּכֵנִיתְךָ, כִּי לֹא כְּדָאִי לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק, וְזֶה בְּרוּר. וְרַבְּנוּ ו'ל הַקֶּפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותצא מעצמך, ותרכה בצדקה, כדי שנוזקה להדפיס את ספרי רבנו ו"ל, ולהפיצם בכל העולם כלו.

ראה להתמיד בלמוד מסכת תענית, כי מי שצריך להתענות, טוב לו ללמד מסכת תענית, כי בדורות אלו אין לנו כחות להתענות, ועל-כן מה טוב ומה נעים מי שנוזקה להתמיד במסכת תענית.

ראה להתבודד עצמך בכל יום עמו ותברך חק ולא יעבר על-כל-פנים עשרים דקות מדי יום ביומו.

וכן ראה להתמיד בכל יום ח"י פרקים משניות, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שגרמת לי בזה שלקחת את עצמך ללמד בכל יום עם ... כי באמת הוא נפש יקרה מאוד מאוד, אבל אף אחד אינו לומד אתו, ועל-ידי-זה הבטלה מביאה לידי שעמום (כתבות נט:), ועל-כן אין לך מצוה יותר גדולה מזו שלקחת אותו בידך, ואתה לומד עמו בכל יום, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתנוזקה להצליח עמו בלמודים, וכן תשתדלו שניכם להתפלל בכל יום תפלת הותיקין, אשר מי שמתפלל בכל

יום ותיקין, יש לו אריכות ימים, כי כל יום ויום ארץ, ועל-כן ראה להמשיך ללמד עמו, וכן מדי פעם בפעם תצאו ביחד להפצה, ואז יפגס לכם גם שפע בגשמיות, ומכל שכן שפע ברוחניות, שתזכו לדבר עם אחרים מענין עבודת השם יתברך וגלוי אמונה, כי עצות רבנו ו"ל הן תרופה לכל העולם כלו, וצריכים לגלות את דעת רבנו ו"ל בכל העולם כלו, ולא להתפעל משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו דרככם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך ביותר להמשיך בענין בית-הספר, ואין מלים בפי לפרש ולגלות לך את גדל הענין הזה, ומעט מזה את בעצמך תביני מרחוק, כי סוף כל סוף אין מי שיעזור לנו, ואנחנו רואים, שעינינו תלויות רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן אנחנו צריכים להתחזק מאד מאד בענין זה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שנזכה להרחיב את גבולי הקדשה, ונזכה גם להקים בשנה הבאה תלמוד תורה לכל הגילאים.

העקר אל תפחד משום בריה שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ועינינו תלויות רק אליו יתברך, כי רק הוא יתברך יכול לעזור לנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה צוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רָאוּ לְשִׁמְחַת מָאָד מָאָד עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ הַשְּׂמִיחָה, וַתִּשְׁתַּדְּלוּ מָאָד מָאָד לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וַתְּחַחֲקוּ מִכֶּם אֶת כָּל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, וַתִּרְאוּ אֵיךְ שִׁיעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסִּים נִגְלִים בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וּבַפֶּרֶט בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, חֲדָשׁ הַשְּׂמִיחָה וְהַנִּסִּים, חֲדָשׁ יִשׁוּעָתָן וְהַצְלָחָתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה. הֵן אָמַת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, עַם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה — לַהֲיוֹת בְּשְׂמִיחָה, וּלְשִׁמְחַת אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל; כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאָד מָאָד חָשׁוֹב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל זוּכָה לְחַזֵּק אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וְהִפְתָּקָאוֹת, וְכָל אֶחָד שׁוֹרָה בְּדַכְּאוֹן וּבַמְרִירוֹת גְּדוֹלָה, וְאֵין לָהּ עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּאת — מְלִשְׁמִיחַת וּמְלִחֲזִיק אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הַצְדָּקָה הַכִּי גְדוֹלָה, בְּשַׁעַת שְׂרוּאִים אֵינָה בִּרְיִשְׂרָאֵל שְׂרוֹי בְּדַכְּאוֹן וּבַעֲצָבוֹן, צָרִיכִים לְשִׁמְחוֹ וּלְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וְזֶה מָאָד חָשׁוֹב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ.

וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה הוּא עַל-יְדֵי שְׂזוּכִים לְהַתְמִיד בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פֶּרֶשָׁה ל', סִימָן ב'): "שְׁבַע שְׂמִחוֹת" — שְׁבַענוּ בְּחֵמֶשׁ שְׂמִחוֹת: מִקְרָא, מִשְׁנָה, תַּלְמוּד, תוֹסֶפֶתא וְאַגְדוֹת; כִּי אֵין לָהּ עוֹד שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּאת, שְׂאָדָם זוּכָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאֵר מִהָאָדָם שׁוֹם דְּבָר, רַק לְמוּד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בָּזֶה הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְכָל

אָחד וְאַחַד יִקְבַּע לַעֲצָמוֹ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וּבִזְהַר וּבִתְקוּנִים, מְכַל שְׁעוּר וְשְׁעוּר אֶפְלוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת, וְסוּף כָּל סוּף זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מֵאַתְּנוּ. וְהַעֲקָר שִׁיְהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה. וְזָכְרוּ הַיָּטִב מֵאַמְרָם ו"ל (מִדְרָשׁ פִּנְחוּמָא, פֶּרֶשֶׁת שְׁמִינִי): אֵין הַשְׁמִיחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחֵר; וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעַלִּיזִים, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָכֶם אַרְיכוּת יָמִים, הֵינּוּ שְׂכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיֶה לָכֶם יוֹם אַרְף מְאֹד, כִּי כְּשׂוֹזָכִים לְהִתְפַּלֵּל מֵה שִׁיּוּתֵר מִקִּדְּם, אֲזִי יֵשׁ לוֹ יוֹם אַרְף לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִשְׂמִיחָה וְלַעֲסָק בְּעִסְקָיו, הַעֲקָר וְהַכָּלָל לֹא לְהִתְפַּחַד מִשּׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוּלָם, כִּי הַפַּחַד שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדָבָר עֲמוּ יִתְבָּרֵךְ, נִכְנָס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׁאִינוֹ מִפַּחַד וְאִינוֹ מִתְיָרָא מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָם הֵן בְּמִדַּת הַשְׁמִיחָה, לְהִיּוֹת רַק שְׂמִיחָה וְלִשְׂמִיחָה אֶת אַחֲרִים, וְהֵן בְּעִנְיַן תְּפִלָּה וְהִתְבּוּדוּת — לְהִרְבּוֹת בְּתְפִלָּה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה אֵף אָחַד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לָכֶם, וְהֵן בְּהִתְמַדַּת הַלִּמּוּד — לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהִתְמַדָּה וּבְשִׁקִּידָה רַבָּה, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמָם אֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻקְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, מִכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹף חֻקְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחִים אֶת כָּל זֹאת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַת תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב

ממך. יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבָרִיּוֹת. הַעֲקֹר שֶׁתּוֹכָה לַחֲזֹר מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר לִיבְנָאֵל, כִּי אַתָּה חֹסֵר לָנוּ מְאֹד מְאֹד. כִּי תִהְלֶה לֵאל, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו חֲפָצִים מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּחְזֹר, כִּי אֵת גְּדֹל רַחֲמֵנוּתְךָ שֶׁהִיָּתָה לְךָ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁעֲזַרְתָּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, זֶה עֲדִין לְשֵׁם דְּבָר, וּיְכַבֵּר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בִּיצָה לִב): כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מוֹרְעוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אַבִּינוּ; יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל חֲפָצְךָ וּרְצוֹנְךָ, וְלַחֲזֹר מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא רְאֵה לַחֲזֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאַל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלָל, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ הַנְּסִיוֹנוֹת שְׁלוֹ, כִּי מְנַסִּים אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם נְסִיוֹנוֹת אֲחֵרִים, לְרֹאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָתוֹ, וְאִם הָאָדָם זוֹכֶה מִתּוֹךְ דַּחְקוֹתָיו וּמְרִירוֹתָיו לְהַמְשִׁיךְ אֵת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי אֵינוֹ זֶה מִשֵּׁם עַד שֶׁעוֹזְרִים לוֹ; כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְבִטֹּל אֵת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לִידַע אֲשֶׁר כָּל עֲנִיָּי תִּלְוִי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת סג): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעְרוֹ, כּוֹפֵלִים לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ; הֵינִי בִּשְׁעָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם דַּחְקוֹת וְצָרוֹת בְּפְרֻנְסָתוֹ, וְהַחֻבּוֹת מְעִיקִים לוֹ מְאֹד מְאֹד, וְהוּא מְמַשֵּׁיךְ בְּתוֹךְ תּוֹכּוֹ אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעְרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה בַּעֲצָמוֹ כּוֹפֵלִים לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ; כִּי הַמֶּאֱמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁל עוֹלָם, דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפַּע עָלָיו שִׁפְעַ גְּדוֹל עַד מְאֹד.

וְלִכֵּן רְאֵה לְבָרִחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא תַחֲזֹק אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֻט עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ הַשִּׁמְחָה, וְתִהְיֶה חֲזֹק מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקָּדוּשָׁה עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת דָּף וְהָר בְּבִקּוּר כְּשֶׁאַתָּה קָם, וְדָף תִּקְוִי זֶהר לְפָנַי שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, קֶצֶת חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י מִפְּרֻשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא,

ועל-ידי-זה תהיה לך פרנסה בשפע, כמאמרם ו"ל (מדרש תנחומא, פרשת פי תשא): כל העוסק בתורה — פרנסתו מן התורה, ומתעשר ומצליח; ורבונו ו"ל הבטיח לכמה מאנשי שלומנו: אם תתמידו בלמוד תורה הקדושה, תהיו נעשים עשירים; אשרי מי שמצית את רבונו ו"ל, ואז טוב לו כל הימים.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל החיות והמשיבת נפש שהכנסת בי, ששלחת לי מכתב, כי גם אני נמצא עכשו מצנן עם חם, ישלח לי הקדוש-ברוך-הוא רפואה שלמה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, ב' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות הסמ"ד-מ"ם, תאמין לי, מה שרק יכולים לעשות צריכים לעשות כדי להפילו, זו טמאה כזו, שאין לתאר ולשער כלל. מי מלל ומי פלל שיעשו עוות הדין כזה, מפש גנב לאור יום מקבל החר מבית-דין, ובלי בוששה כלל לא הוציאו שום פסק דין, רק דחו אותנו בקש... וכשיצטרכו אז יקראו לנו עוד פעם, ונקבל גזיפה ופסק דין נגדנו. תאמין לי, ידידי הקר! לא האמנתי שיש שחיתות כזו, ועכשו האם פלא שנהרגין, בעוונותינו הרבים, בכל יום יהודים חפים מפשע, ומחפשים בשביל מה העון והענש הגדול הזה, בשעה שברוש גלו לנו חכמינו הקדושים, ואמרו (אבות ה, ח): חרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין; וכן אמרו (שבת לג): בעוון ענוי הדין ועוות הדין וקלקול הדין חרב ובזה רבה וכו', רחמנא לצלן; ועל-כן מה שרק יכולים לעשות להפילו — מה טוב ומה נעים.

האם יש איזה אפן לדחות את ... שיחזיק את הצ'ק, עד שאביא לו מזמן, כי זה כמה ימים, שאני שוכב עם חם, ולא היה לי הפנאי להשיג את הכסף, והכיס ריק ואין בו, ולזה התשוועה, כמו שלא עזב אותי עד עכשו, כן לא יעזבני גם להבא.

האם לא כדאי לרצף כבר את כל הקומה למעלה, כי אם יגמרו את הפתוח, ואחר-כך יביאו משאית עם חול וכיו', עוד הפעם יתחיל להכנס אבק ועפר בכל מקום, וחבל שתתלכלכנה האבנים המשתלבות, וכך גמרנו את הכל.

המקוה לשמע ממך...

י"ט תרנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ג' אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי שהלכתם להשתלמות בענין טהרת המשפחה, אין למעלה מזה מלעורר עוד נשים, שתהיינה נזהרות בטהרת המשפחה, אך מה לעשות, יש לנו כאן ביבנאל מסית ומדיח, שהוא נסית וידיח את הנשים לא לילך למקוה, וזה ברור, רחמנא לצלן, אוי לנו מרשע כזה, דבר כזה לא יאמן כי יספר, אחד הנקרא "רב", ויש לו גב מכל מיני גורמים ובתי דינין, ודיקא הוא יפריע את נשות ישראל מטהרת המשפחה, ואם היה דבר זה מפרסם בעולם, היה רעש גדול, אך מה לעשות, כך הוא המצב עכשו. שמו שמים! על גדל חלול שמו יתברך, המתחיל על-ידי רשעי ישראל הנקראים רע-בנים, ואיני מתפחד לפרסם שחיתות וגנב כזה.

אודות שאת מבקשת לחבר קונטרס "טהרת-הבית" בשביל טהרת המשפחה, באמת רציתי כבר כמה פעמים לחבר כמה קונטרסים כאלו, על-פי דעת רבנו ו"ל, אך יען שהקונטרסים שלנו

הולכים לכל מקום, ומגיעים גם לבני הנעורים, ודבר זה אינו צנוע, לכן מנעתי עצמי מכל זה, אבל עכשו על-ידי ההתעוררות שלך, אשתדל לחברם, וימסרו את זה רק לנשים להפיץ, וזה יהיה קונטרס צנוע רק לנשים שכל אחת תפיץ בין שכנותיה וחברותיה וכו', העקר ראוי לחזק עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, וכן לחזק את נשות אנשי שלומנו, אני רואה עתיד גדול כאן ביבנאל, שתהיה לנו קהלה גדולה להפליא. צריכים רק לחזק את נשות אנשי שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ג' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד אני מצטער, אשר עדין לא סדר ענין הרשיון לבית-הספר, חבל על כל יום, ובפרט שהנה מתקרב הראשון לחדש, וצריכים לשלם שוב פעם משכורות.

אודות חוג בית לטהרת המשפחה, אין דבר גדול מזה, אף בעוונותינו הרבים, הסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, ולו לא אכפת כלל שהם לא יחזיקו טהרת המשפחה, העקר שלא תבאנה אלינו, רחמנא לצלן, זוהי המציאות. מה לעשות?! יבוא בעל הפרם ויכלה את קוציו.

אודות משלוח מנות, איך יכולים לבצע את זה, וכמה זה צריך לעלות?!

העקר ראוי לחזק עצמו מאד, כי כל עניננו הוא ממש דבר נסי, למעלה מדרך הטבע, הקדוש-ברוך-הוא משגיח עלינו ומוליכנו ממש באפן נסי, כמו עם ישראל במדבר, הלא זו המציאות, ששום

גֹּרֶם אֵינּוּ רוֹצֵה לַעְזֹר לָנוּ, אֲדִרְבָּה עֹמְדִים כְּנִגְדָּנוּ כְּחוֹמוֹת בְּרוֹזל
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְכֵלֶם הֵם רַק מוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים וְכו', וְאִף-עַל-
פִּי-כֵן אָנוּ מַמְשִׁיכִים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עֹזֵר לָנוּ פְּסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה, מִמָּשׁ נִסִּים נִגְלִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר לָנוּ, שְׂנַצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה ה'תִּקְוֶן הַכָּלְלִי צָרִיךְ לַהֲיוֹת צ"ו — 96 עֲמוּדִים, וְעַל-כֵּן
אֵינִי מִבִּין מָה אַתָּה צָרִיךְ יוֹתֵר, זֶה בְּדִיוִק כְּמִסְפֵּר הַזֶּה, וְעַל-כֵּן רָאִה
לְכַתֵּב לִי עוֹד פַּעַם מָה אַתָּה צָרִיךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְפָרֵשׁ אֶת גְּדֹל הָעֲנִין שֶׁל עֶסֶק
הַדְּפָסָה, אִף שֶׁעֲכָשׁוּ הַכָּל בְּשִׁפְלוּת וּבְדַחְקוֹת, אָבָל יְבוֹא הַיּוֹם
שֶׁתִּתְּפָרֶסֶם דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל מְאֹד בְּעוֹלָם, וַיַּעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל עַד מְאֹד,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבָּנוּ ז"ל בְּפָרוּשׁ, אֲשֶׁר "הַסֵּפֶר שְׁלִי יַעֲשֶׂה שְׂבַר גְּדוֹל
בְּעוֹלָם" (ת"י-מוֹהֲר"ן, סִימָן שֵׁנִי), הֵינּוּ שִׁישְׁבֵּר אֶת הַחֲשָׁךְ וְהַקְּפָאוֹן
וְהַקָּר הַנוֹרָא וְכו', הַשׁוֹרָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שֶׁלֹּאט
לֹאט הָעוֹלָם מִשְׁתַּקְקִים אַחֲרֵי הַסְּפָרִים, מִמָּשׁ צִמָּאוֹן כָּזֶה, שֶׁלֹּא רָאוּ
הַרְבֵּה דוֹרוֹת, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר
וְכו', וְהַסְּפָרִים הֵם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִין רַק
הַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה עֲכָשׁוּ עַד יַעֲבֹר זַעַם וְכו'. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִמְלֵא אֶת הַחֲסִירוֹנוֹת שְׁלוֹ.

רָאִה לְהַתְקַשֵּׁר אֵל ... וְלִקְחַת דו"ח מִהַנְּעִשָּׂה, וְאִם אֶפְשָׁר לְחַשֵּׁב

על כּוּוֹן לְרֹצֵף אֶת הָאוֹלָם לְמַעַלָּה, כִּי כְּשֵׁי־עָשׂוּ אֶת הָאֲבָנִים
מִשְׁתַּלְבּוֹת בַּחוּץ, חָבַל לְלַכְלֹךְ עוֹד פַּעַם עִם מִשְׁאִית חוֹל וְעָפָר,
תִּשְׁאֵל לוֹ וּתְדוּחַ.

עֲדִין לֹא קִבַּלְתִּי אֶת הַתְּמוּנֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית
שְׁלֹמֹה" בִּיבְנֵאֵל שְׂיָחִיו.

עֲכָשׁוּ הוּא חֹדֶשׁ הַשְּׁמִיחָה. רְאוּ לְנֹצֵל אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, שְׂזַכִּינוּ עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁסָּבְבוּנוּ מִהַסְמֵ"ךְ-
מ"ם לְהַקִּים יְשִׁיבָה קְדוֹשָׁה, בְּמָקוֹם שָׂאָף פַּעַם לֹא הִיָּתָה יְשִׁיבָה,
וְלִוְמָדִים תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם. כִּי
אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חָשׁוּב לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים בָּה, פָּרָשָׁה ו', סִימָן יז): כָּל מָקוֹם שֶׁהִשְׁרָה
הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא תּוֹרָתוֹ — הִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ; וְלָכֵן רְאוּ לְהַתְמִיד
עֲכָשׁוּ בִּיּוֹתֵר בְּלַמּוּד הַלְכוֹת פּוּרִים וּמַגִּלָּה, עַד שֶׁתִּהְיֶי בְּקִיָּאִים
בְּהַלְכָּה, וְכֵן תִּרְבּוּ בְּלַמּוּד הַלְכָּה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (מַגִּלָּה כח:): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא
בֶּן עוֹלָם הַבָּא; וְרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ בִּיּוֹתֵר עַל לַמּוּד הַלְכָּה יוֹתֵר מִכָּל
הַלְמוּדִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תרומה, ה' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב",
הנז"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויציילם מפל צרה
וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם עכשו בחדש אדר,
חדש המלא ישועות ונסים, ותשתדלו להיות בשמחה, כי החדש
הזה נקרא חדש השמחה, אשר בו הצילנו הקדוש-ברוך-הוא מהמן
הרשע, שרצה לכלות את עם ישראל, ומה שרצה לעשות להם —
עשו לו, כמו-כן הוא בכל דור ודור, כשקם איזה צורך לעשות רע
לנשמות ישראל, הסוף — שמתהפך על ראשו, ונכחד מן העולם.
נדבר זה ראינו במשך כל הדורות, כל אלו שקמו על עם ישראל
— בין רבים בין יחיד, לבסוף גפלו מפלה כזו, שלא יכלו לקום.
והכל הוא על-ידי שהתאחדו נשמות ישראל ביחד, כמו שאמרה
אסתר המלכה: "לך כנס את כל היהודים" (אסתר ד, טז), הינו שגלתה
אסתר המלכה שהיא בחינת השכינה, הנמצאת בתוך הסתרה שבתוך
הסתרה (לקוטי מוה"נ, חלק א', סימן נו), שאי אפשר שתתגלה אמתת
מציאותו יתברך באור נורא ונפלא מאד, אלא על-ידי שיתאחדו יחד
נשמות ישראל, כי תכף-ומיד כשנשמות ישראל מתאחדות יחד,
על-ידי-זה שום אמה ולשון לא יכולים להם. וזה מה שהיתה להמן
הרשע מפלה כל-כך גדולה, ודיקא על-ידי ששמעו בקול אסתר,
שהיא השכינה — המלכות, שהתאחדו יחד, ודיקא על-ידי-זה יכול
מרדכי הצדיק האמת להכניע ולהפיל את המן הצורר. ולכן ראו,
אחי ורעי היקרים! לחזק את עצמכם מאד מאד להחזיק את עצמכם
ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולדון אחד את השני לכף זכות,
ודיקא על-ידי-זה לא יוכל לכם הסמ"ך-מ"ם כלל, כי כשיש אחדות
בין נשמות ישראל, אז לא תוכל להם שום קלפה והסטרך אחרא

לַהֲכַנִּיעַם וּלְהַפִּילָם. וְלִכְּנֹן בָּזָה שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַחַד עֲצָמָכֶם, בָּזָה תַּצְלִיחוּ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא תוּכַל לָכֶם שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁכָּל זֶה הִיא מְצוֹת "מִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאַבְיוֹנִים" (אֶסְתֵּר ט, כב), לַהוֹרוֹת אֶת גִּדְּל הַחֲבִיבָה וְהָאֲהֻבָּה, שֶׁצְרִיכָה לִהְיוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שָׁנָה יִתֵּן מִנְתּוֹ לָזֶה, וְזֶה יִתֵּן מִנְתּוֹ לָזֶה (מִגִּלָּה ז), זֶה מוֹרָה עַל גִּדְּל הָאֲהֻבָּה בִּיגִיָּהֶם, שֶׁהַפִּילָה אֶת כָּל הַמַּחֲצוֹת בְּלִי שׁוּם הַפֶּרֶשׁ וּמַחֲצִיָּה בִּיגִיָּהֶם, וְנִדְּקָא עַל-יְדֵי-זֶה יוֹרֵד עֲלֵיהֶם אֹר הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה וְנִתְבַּטַּל הַמֶּן-עֲמָלָק לְגַמְרִי. רוֹאִים מִזֶּה אֶת גִּדְּל מַעֲלַת הָאֲהֻבָּה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִם מַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיָחַד, אִזּוּ אֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לַהֲכַנִּיעַם וּלְהַפִּילָם, אֲדָרְבָּה הוּא נִתְּלָה עַל הָעֵץ, וְכָלֶם רוֹאִים מִפְּלִתּוֹ. וְלִכְּנֹן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּקֻּנֵּי-זִהָר, תַּקֻּנִּין כא): פּוֹרִים הוּא יוֹם כְּפָרִים, הֵינּוּ שֶׁמִּדְּמָה אֶת אֹר חַג הַפּוֹרִים לְאֹר יוֹם הַכְּפּוֹרִים, אֲשֶׁר אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁאִזּוּ הוּא הַיּוֹם הַמִּבְחָר שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה אֵין לְהַשְׁטֵן שׁוּם רְשׁוֹת לְקַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל (יוֹמָא כ), כְּמוֹ-כֵן בַּיּוֹם הַפּוֹרִים אֵין רְשׁוֹת לְהַשְׁטֵן לְקַטְרֵג, וְהוּא עַל דֶּרֶךְ יוֹם הַכְּפּוֹרִים, שֶׁאִזּוּ מְאִירָה הַבִּינָה, שֶׁאֲדָם זוֹכֶה לְהִתְבּוֹנֵן עֲצָמוֹ בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אִזּוּ מִתְעַנִּים כָּל הַיּוֹם, וְאֵין לוֹ שׁוּם שְׂיָכוֹת אֶל עוֹלָם הַזֶּה, וְהוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְנִדְמִים כְּמִלְאָכִים מִמֶּשׁ, כָּל הַיּוֹם יוֹשְׁבִים רַק בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, אִזּוּ מְאִיר עֲלֵיהֶם סוֹד הַבִּינָה, עוֹלָם הַחֲרוּת, מִה שֶׁאֵין כֵּן בַּיּוֹם הַפּוֹרִים, אִזּוּ מְאִיר אֹר הַחֲכָמָה, כִּי אִזּוּ מִתֵּר בְּאַכִּילָה וּשְׁתִּיָּה וּבִשְׁכָרוּת, אֵף מֵרַב אֹר וּדְבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרַגַּת הַבְּטוּל, עַד דֹּלָא יָדַע בֵּין אֲרוּר הַמֶּן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי, כִּי אִזּוּ עַל-יְדֵי גִדְּל אֲהֻבָּה שֵׁשׁ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד כְּדִי כִּף שֶׁאֲחָד נוֹתֵן לְחִבְרוֹ מִתְּנוֹת וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת וּמִתְּנוֹת לְאַבְיוֹנִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ, עַל-יְדֵי גִדְּל אֲהֻבָּה וְאַחֲדוּת שֵׁשׁ בִּיגִיָּהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה מְאִיר עֲלֵיהֶם אֹר הַחֲכָמָה, וְגַם-כֵּן זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל אוֹתָהּ הַמַּדְרַגָּה שֶׁבָּאִים בַּיּוֹם הַכְּפּוֹרִים.

וְעַל-כֵּן רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁתִּהְיֶה בִּיגִיָּתְכֶם רַק אֲהֻבָּה, אֲחֻוָּה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְתִדְוִנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִקְבְּלוּ אֶת יוֹם הַפּוֹרִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה,

וּתְשַׁמְחוּ אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וּתְקִימוּ מִצְוֹת "מְשֻׁלָּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ" וּמִתְנוֹת לְאַבְיוֹנִים", וְדִקְא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמַחֲוֹת אֶת הַמֶּן-עֶמְלֶק — הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְיֵאִיר עֲלֵינוּ הָאוֹר הַגָּנוּז, שְׁנוֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעְלָה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לךְ! תּוֹדָה רַבָּה עַל הַהִתְחַזְקוֹת שְׁאַתָּה מְחַזְּקֵנוּ בְּעִנְיַן הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲךָ מֵצֵד שְׁנֵי מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר, אֲשֶׁר עֲדִין הַקְּנָאָה וְהַשְׁנָאָה חֲנֹם כָּל-כָּף חֲזָקִים, עַד שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים אֶת אַחֲרִים לֹא לְהַסְתַּכֵּל בְּסְפָרִים הַקְּדוּשִׁים. מְתִי כָּבֵד יִפְתָּחוּ אֶת הָעֵינַיִם בְּנֵי-אָדָם, וְיִשְׁתַּדְּלוּ לְרֹאוֹת וּלְהַבִּין מַה קוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁבְּכָל יוֹם נִתְּפָסִים לְאַלְפִים וּלְרַבָּבוֹת סְפָרֵי פְסוּלִים, עֲתוּנֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֹב זֵהוּם עֲרֹם, וְתַמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וּכְפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְכוּ', וְעַל זֶה אֵין אֲךָ אֶחָד שְׂיִדְּבֵר, כִּי כָל הָעֲתוּנִים מְלֵאִים מִחֻלָּקָה וּמְרִיבוֹת, וְאֵין עַל זֶה פּוֹצָה פֶּה וּמִצְפָּצֵף, וְרַק עַל סְפָרִים שְׁמִדְּבָרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית, עַל זֶה נוֹבְחִים כְּכֻלָּבִים, וּמְדַבְּרִים וּמְסִיתִים לֹא לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם, בְּשַׁעַה שֶׁהַטְּמָאָה וְהַזָּהָמָה סוֹרַחַת מֵהֶם. וְתִמְחַל לִי עַל הַבְּטוּי הַזֶּה, כִּי בְּאַמֶּת מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוּדָּוָת, וּמִתְבוּדָּד עֲצָמוֹ עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי לֹא שִׁיךְ לְשׁוֹם בְּרָיָה שְׁתּוּכָל לְמַנֵּעַ אוֹתוֹ מֵאִיזָה דְּבָר, כִּי הַהִתְבוּדָּוָת מְכַנִּסָּה בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וּמְזַכֶּכֶת אֶת מַחוֹ וְדַעַתוֹ, וְנַעֲשֶׂה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּי, שְׁאוֹהֵב אֶת כָּל בֶּרֶ יִשְׂרָאֵל כְּלִי יוֹצֵא מִהַכֵּלֶל, כִּי הַהִתְבוּדָּוָת מְדַבֶּקֶת אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְךָ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִתְבוּדָּד עֲצָמוֹ עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא יוֹצֵא מִהַקְטָנוֹת

והצמצומים וכו' וכו', שנטבעו באדם וכו' וכו', כי על-פי-רב האדם מלא אנוכיות, וכל מחשבתו היא איך להוציא מאחרים כסף וכבוד וכו' וכו', ולא אכפת לו מזולתו כלום, ועליו הראיה, שאומר לו: כאן תלך וכאן לא תלך, כאן תלמד וכאן לא תלמד, את זה בן תלמד, ואת זה לא תלמד וכו' וכו', שכל זה בא מקטנות וצמצום המחין, שאדם רוצה להשתלט על זולתו, כי מי שדבוק בחי החיים בו יתברך, ואין לו שום מחשבה אחרת, אלא להפיל באין סוף ברוך הוא, הוא אוהב את כל בר ישראל, ורוצה לקרב את כל עם ישראל אליו יתברך, וכבר לא אכפת לו מאילו ספרים הוא לומד, ובאיזו דרך הוא הולך, ובאיזה מקום הוא הולך, העקר הוא רק לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, וללמד וללמד בתורה הקדושה, ולקנות ידיעות בתורה הקדושה, ואז כבר אין לו שום צמצום וקטנות המחין, שרק אצלי המקום הנכון, ומקומות אחרים הם שקרים וזה ברור. וזו כל דעת רבנו ז"ל, שמעורר ומחזק ומאמץ את כל מקרביו, שיתבודדו עצמם אליו יתברך. ועל-כן מי שזוכה להתבודדות אמתית ונצחית, הינו שתמיד חושב על תכליתו הנצחית, הוא אינו מצמצם במקום אחד, אדרבה הוא מסתפל על הטוב שאצל כל אחד ואחד, ותכף-וימיד אם הוא רואה אצל מקום אחד רע, אז או שהוא מאיר לו את הרע, או שנסתלק מהרע, אבל ללכת ולחפש רע אצל אחרים, זה בא, רחמנא לישזבן, מקטנות הדעת ומצמצום המחין, ומהאנוכיות שרוצה רק להשתלט, ורוצה רק את הכסף, זה לגמרי הפוך דעת רבנו ז"ל, ומשם נובע הגלות המר והארץ הזו, שאנו סובלים זה אלפים שנה, שכל אחד רוצה להשתלט על זולתו. העקר תהיה אצלי, ולא אצל אחרים וזה שקר גמור, כי העקר צריכים להיות אצל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן קבל את האמת ממי שאמרה.

גא ונא מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ראה לנצל את הזמן היקר שלך, ותרגיל את עצמך להתבודד עמו יתברך, ויתפרש את כל שיחתך, וכל אשר עם לבבך אליו יתברך, ועל-ידי-זה תזכה באמת להפיל בו יתברך, ואז תראה שכל הספרים הקדושים

הַמְדַּבְּרִים מֵאַמוּנָה וּמִיִּרְאָת שָׁמַיִם וּמִתּוֹרָה וּמִתְפִּלָּה מוֹלִיכוֹת אֶל דֶּרֶךְ אַחַת, וְעַל-כֵּן סֵפֶר רַבֵּנוּ ז"ל הוּא מִפְתַּח לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּכָל הַסְּפָרִים שְׁבַעֲוָלָם, וּמִי שִׁיִּסִּית אוֹתָךְ — אֵל תִּלְמַד סֵפֶר זֶה אוֹ סֵפֶר זֶה, תִּדְעַ שְׁכָבוֹד עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ. וְאִם תַּעֲזִין הֵיטֵב בְּמַעֲשָׂיו, תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁכָּל מַהוּתוֹ הִיא רַק כֶּסֶף וְעוֹד פֶּעַם כֶּסֶף, וְעוֹד פֶּעַם כֶּסֶף — לִגְנוֹב וּלְגִזֹּל כֶּסֶפִּים מִנְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּלְבִסּוֹף יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלֹא כְלוּם; כִּי הֵמֶת נִקְבֵּר בְּתַכְרִיכִים בְּלִי כִּיסִּים... וְעַל-כֵּן בְּאִילוֹ פָּנִים הוּא שֹׁמֵט עֵינָיו אֶת הַבְּרִיּוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וּלְבִסּוֹף מְאוּמָה אֵין בָּהֶם כְּלוּם וְכו' וְכו'.

וְלָכֵן, יְדִידֵי הַיָּקָר! מֵאַחַר שִׁזְכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מֵרַבִּי אֲמַת בְּזֶה, מִנּוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת גְּלוּיִים כְּאֵלוֹ, מֶה לָּךְ לְהִתְבַּלְבֵּל; רְאֵה מַעֲתָה רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרוֹ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, וְ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" וְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת, עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בָּהֶם מִמֶּשׁ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִקְרֹא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, אֲלֹא כִּשְׁהוּא בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּעַל-פִּי מִמֶּשׁ, וְאִזּוֹ אֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, כִּי כָּל זֶמֶן שֶׁאֵין הָאָדָם בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, יְכוּלִים לְהַטְעוֹתוֹ וּלְהַפִּילוֹ וּלְהַשְׁלִיכוֹ וּלְרַחֲקוֹ לְגַמְרִי, אֲבָל כִּשְׁאָדָם בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אִזּוֹ הוּא זוֹכֶה לִרְאוֹת אֶת הָאֲמִת. וּמַהִי הָאֲמִת? רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְתַכְף-וּמִיד כִּשְׁאָחַד רוֹצֵה לְמַנֵּעַ אוֹתוֹ מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִדַּע שֶׁהוּא שֶׁקֶרֶן וְהוּא רוֹפֵא אֱלִיל וְכו', וְדָבָר זֶה תְּלוּי מְאֹד מְאֹד בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, מִי שְׁזוֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, לֹא שִׁיף לְצַמְצָמוֹ בְּמָקוֹם אֶחָד, אֲלֹא אֲדִרְבָּה, הוּא יָכוֹל לְקַבֵּל מִהֲרַבָּה מְקוֹמוֹת, הַעֲקָר הִיא הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית, לְהִתְקַרֵּב אֶל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַשְׁתַּדֵּל רַק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שִׁזְכִּיתָ לְצִאת מַעֲצָמְךָ, וְנִפְתַּח מַחֲךָ, עַד שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי דְבוּרִים אֵלוֹ, אַתָּה צָרִיף לָתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי יְכוּלִים לַחְיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁבַעֲעִים שָׁנָה בְּקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, וְהֵהוּא יִשְׁתַּלֵּט עָלֶי, וְיִחַשֵּׁב שָׁגָם אֲנִי אֵלֶיךָ אַחֲרָיו כְּעוֹר הַזֶּה שֶׁהוּלֵךְ אַחֲרֵי הַמַּקֵּל וְכו' וְכו', וְכָל דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל הוּא בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ מִזֶּה, כִּי עֲנִין רַבֵּנוּ ז"ל הִיא

הגאָלדע בעצמָה, לפתח את העינים, ולפתח את הלב להבין ולהשפיל
בהארת האין סוף ברוך הוא. ותכף ומיד בשזוכים לדבק את עצמו
לגמרי באין סוף ברוך הוא, אז אוהבים כל בר ישראל, וברגע שרק
אחד רוצה להשתלט עלי, וחושב שרק אצלו האמת, אני יודע שאין
לך שקרן יותר גדול ממנו, ועל-כן ראה, ידידי היקר! לעזוב כבר
את כל השטיות, ותתחיל ללמד בהתמדה רבה: מקרא, משנה,
גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתות, נגלה ונסתר
בסדרן ניקא, ותתבודד עצמך עמו יתברך, ותהיה שש וששמ
ותשמח את כל בר ישראל, ובפרט את אשתך וילדיך, ועל-ידי-זה
תצליח בדרך בזה העולם, ותעבר את העולם הזה כדגמת העולם
הבא, אשרי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ובזרע מכל מיני
מחלקת, שאלו השקרנים והרשעים פורסים מצודה תחת רגליו
(כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן טו), שאלו הרשעים הם מתפארים
בעצמם בהתפארות שאין בהם כלל וכו' וכו'.

תמחל לי, שכתבתי לך כל-כך חריף, כי לבי נשבר בקרבי מאד
מאד, שעדין נמצאים רשעים מסיתים ומדיחים את בר ישראל,
שיתרחקו מספרים המגלים את אמתת מציאותו יתברך, אין זה אלא
רע מעלליהם ומעשיהם וכו' וכו'.

ראה להיות בשמחה בכל יום, ותתבודד עצמך עמו יתברך, ואז
תראה שאין באן שום מחלקת, אדרבה, זה שדבוק בחי החיים בו
יתברך, הוא אינו חולק על אף אחד, הוא רק מגן עצמו מהחולקים
עליו, אבל הוא בעצמו אינו חולק על אף אחד, אדרבה הוא אוהב
את כל בר ישראל, אלא אלו שחולקים עליו כל מחשבתם היא
אנוכיות, כי אם תשאל אותם: מה ולמה אתם רבים? ולמה ולמה
ואיך ואימת וכו' וכו', האם אתם מפירים אותו וכו' וכו', ומה יש
לכם אותו וכו' וכו', אז כשתשמעו את התרועים שלהם, תראו איך
שהכל שקר, וזה יורד רק לכסף ולכבוד, "אנא אמלך", המובא
בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ב, אבל מי שבטל ומבטל באין
סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר, הוא אינו מפחד שכן יבואו
אצלו או שלא יבואו אצלו, שכן ילמדו ספריו או שלא ילמדו

סִפְרֵיו, מָה אֲכַפֵּת לוֹ, הוּא רוֹצֶה רַק לְגַלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

וְעַל-כֵּן רָאָה, יְדִידִי הַיָּקָר! מַה לְּפָנֶיךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם יִהְיֶה לְךָ יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, עַל-יְדֵי הַרְבֵּה תַּפְלָה
וְהַתְבוּדוֹת וּשְׁקִידָה רַבָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲזַ תִּרְאֶה וְתִשְׁכִּיל הֵיכָן
הָאֲמַת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ. וְכַתְּבָתִּי עֲכָשׁוּ מִכְתָּב לְבַעֲלֶךָ, הַגֵּם
שֶׁהוּא קֶצֶת חֲרִיף, אֲבָל מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, אֵיךְ שֶׁעֲדִין נִמְצְאִים
מְסִיתִים וּמְדִיחִים לְדַבֵּר מִזֶּה עַל זֶה וּמִזֶּה עַל זֶה, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה גּוֹרֵם
אֶת אֲרִיכוֹת הַגְּלוּת; כִּי בְּאֲמַת כָּל דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל הִיא לְגַלוֹת אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, וְלֹא לְגַלוֹת אֶת הָאֵדָם
הַפְּרָטִי, שֶׁכָּל זֶה הוּא שֶׁקֶר, כִּי הָאֵדָם חַי בְּזֶה הָעוֹלָם רַק שְׁבָעִים
שָׁנָה, וְאֵם בְּגִבּוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה (תְּהִלִּים צ, י), וְאַחֲר־כֵּן הִתְקַרַּח לוֹ
לְהַסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם וְזֶה בְּרוּר. וְעַל-כֵּן מַה שֶּׁיְּךָ לְגַדֵּל וּלְפָרֵס אֵיזֶה
אֵדָם, בְּשַׁעֲזָה שֶׁהוּא לְבִטָּח יָמוּת, וּמַה שֶּׁיְּךָ לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ אֲלִיל,
וְעַל-כֵּן כָּל דָּבָר רַבְּנוּ ו"ל הוּא לְגַלוֹת וּלְפָרֵס רַק אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁמִּגְלִים וּמְפָרְסִים אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַ כָּל הַחַיִּים כָּבֵד חַיִּים אַחֲרִים לְגִמְרִי, כִּי אֲנִי
אוֹהֵב אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי רוֹצֶה לְקָרֵב אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא אֶל בָּשָׂר וָדָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, שֶׁכָּל
מִגְמַתְכֶם הִיא רַק לְחַפֵּשׂ אַחֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אוֹדוֹת הַשְּׁאֵלוֹת שָׂאתָ שׁוֹאֵלָת וְכו', הַתְּבוּדוֹת שִׁיכָת גַּם

לֹא־שָׁה, כִּי בִפְרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר תִּפְלָה הִיא חוּכָה לֹא־שָׁה, שֶׁהָאִשָּׁה חֵיבֶת לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂעָה, אֲלֹא אֶפְלוּ תִּפְלָה אַחַת, וּבְכָל פַּעַם מֵה שֶׁהִיא צָרִיכָה הִיא תִּבְקֶשׁ מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר שְׁלֵמוֹת הַתִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׂאֵדָם יָבוֹא וַיִּבְקֶשׁ אֵלָיו וַיִּתְּבֶרֶךְ כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ כְּדִגְמַת בֵּין הַבָּא לְבִקֵּשׁ מֵאֲבִיו, אֲשֶׁר אִזְ מְעוֹרֵר אֶת רַחֲמָיו אֶצֶל אֲבִיו, וְאֲבִיו נוֹתֵן לוֹ מֵה שֶׁהוּא מִבְקֶשׁ, כְּמוֹ־כֵן וַיּוֹתֵר מִכֵּן בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּמִדְּבַר אֵלָיו, וּמִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיתֵּן לוֹ, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר לוֹ וְנוֹתֵן לוֹ כָּל מֵה שֶׁהוּא מִבְקֶשׁ. וְזֶה שֵׁיךְ גַּם לֹא־שָׁה, וּבִפְרָט שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תִּפְלַת הַנָּשִׁים, וְאָמַר, שֶׁתִּפְלַת הָאִשָּׁה מְאֹד מִקְבֵּלַת וּמִרְצָה בְּשָׂמִים. וְעַל־כֵּן תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת גַּם שֵׁיכַת לֹא־שָׁה.

וְאוֹדוֹת שֶׁשְּׂאֵלָתָהּ, שֶׁהֵילֵד רוֹצָה לִישֹׁן עִם הַהוֹרִים וְכו', תִּדְעוּ שְׂרַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דֶּרֶךְ נִפְלְאָה אֵיךְ לַגְדֵּל וּלְחַנּוּךְ יְלָדִים, וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לִלְכֹּת בְּדֶרֶךְ זֶה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא מַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד עִם יְלָדָיו, הֵינּוּ אֲסוּר לְהַכּוֹת אֶת יְלָדָיו, אֲבָל אֲסוּר גַּם לְנַשֵּׁק אוֹתָם וּלְפַנֵּקָם, כְּמֹאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל: גִּישַׁט קִיִּין קוֹשׁ אוֹן גִּישַׁט קִיִּין פֶּאטָשׁ [לֹא נִשְׁקָה וְלֹא סִטִּירָה], וּבִבְאֻמַּת זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כִּפִּי שְׂנוּשָׁקִים וּמִפְנֵקִים אֶת הַיֵּלֵד, הַיֵּלֵד מִתְּפָרַע, וְאִז צָרִיכִים כָּבֵר לְהַרְבִּיץ לוֹ, אֲבָל אִם לֹא מְנַשְׁקִים אוֹתוֹ וְלֹא מְפַנֵּקִים אוֹתוֹ, אִז לֹא צָרִיךְ לְהַרְבִּיץ לוֹ, כְּמוֹ־כֵן הַיֵּלֵד צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַמָּטָה שְׁלוֹ, וְשָׂמָּה יִישֹׁן, וְלֹא עִם הַהוֹרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה יַגְדֵּל יֵלֵד בְּרִיא.

אוֹדוֹת הַשְּׂאֵלָה שֶׁשְּׂאֵלָתָהּ מִהֲרַע הַפְּנִימִי וְכו', צָרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֹא בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד רַק נִקְדוֹת טוֹבוֹת. וּכְמוֹ שֶׁצָּרִיכִים לִמְצֹא נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּאַחֲרִים, כֵּן צָרִיכִים לִמְצֹא נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּעֲצָמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁצָּרִיכִים לְאַהֲבָה אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, כֵּן צָרִיכִים לְאַהֲבָה אֶת עֲצָמוֹ.

וְאוֹדוֹת שֶׁאֵת שׂוֹאֵלָתָהּ בְּעֵנִין כְּסוּי רֹאשׁ עִם מִטְּפַחַת וְכו', הַעֲנִין הוּא כֵּן: הַזֶּהר הַקְדוּשׁ (ח"ג קכ"ה:) מְאֹד מִקְפִּיד עַל אִשָּׁה שֶׁנִּנְרָאָה

שְׁעָרָה לַחוּץ, עַד שֶׁאָמְרוּ בְּפָרוּשׁ: קָלָלָהּ תְּבוּאָה עַל הָאִשָּׁה שֶׁנִּרְאוֹת
שְׁעָרוֹתֶיהָ בַּחוּץ, וְהִיא פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד. וְלִכְּנָן אֵצֶל הָאֲשֶׁכְּנִזִּיּוֹת
יֵשׁ שְׁנוּהֲגוֹת לְהִסְתַּפֵּר, וְהֵן הוֹלְכוֹת עִם מְטַפַּחַת, וּבִאֲפֶן כְּזֶה אֵין
רוֹאִים הַשָּׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ שִׁיתַּגִּלָּה הָרֹאשׁ, אֵין רוֹאִים שְׁעָרוֹת כָּלֵל,
וְיֵשׁ שְׁנוּהֲגוֹת מִהָאֲשֶׁכְּנִזִּיּוֹת לִילֵךְ עִם פָּאָה, אָבֵל אֵצֶל הַסְּפָרְדִּיּוֹת
שֶׁהֵן הוֹלְכוֹת עִם צָעִיף, לֹא יִמְלֹט שֶׁהַמְטַפַּחַת תַּחֲלִיק מִהַשְׁעָרוֹת, כִּי
הַמְטַפַּחַת הִיא מְשִׁי וּמִחֲלִיקָה מִהַשְׁעָרוֹת, וְאִזּוּ רוֹאִים אֶת הַשְׁעָרוֹת
בַּחוּץ. וְעַל-כֵּן אֵלוֹ הַשְׁנוּהֲגוֹת לְלַכֵּת עִם פָּאָה נִכְרִית, בַּמִּקְרָה הַזֶּה
עָדִיף, כִּי פָּאָה נִכְרִית הִיא כְּמוֹ כּוֹבֵעַ עַל הַשְׁעָרוֹת, שֶׁמְכַסֶּה אֶת
הַשְׁעָרוֹת לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן אֵין שׁוּם אִסּוּר לְלַכֵּת עִם פָּאָה נִכְרִית,
אֲדַרְבָּהּ הַפָּאָה נִכְרִית מְכַסֶּה אֶת הַשְׁעָרוֹת לְגַמְרִי, שְׁלֹא רוֹאִים אֶת
הַשְׁעָרוֹת בַּחוּץ, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי הַיִּזְהָר הַקָּדוֹשׁ, זֹהִי קָלָלָהּ גְּדוּלָּה
לְאִשָּׁה שֶׁנִּרְאוֹת שְׁעָרוֹתֶיהָ בַּחוּץ. וְעַל-כֵּן אֵין שׁוּם אִסּוּר לְלַכֵּת עִם
פָּאָה נִכְרִית וְזֶה בְּרוּר.

וְאוֹדוֹת שֶׁשֶׁאֵלֶּה בְּעֵינֵי חַמּוּתָּךְ, הָאֵם בְּעַלְיָךְ יֵלֵךְ לְבַקֵּר אֶת אָמוֹ,
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הֵבֵן שֶׁהוֹלֵךְ לְבַקֵּר אֶת אָמוֹ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהִיא אֶלְמָנָה,
תִּתְאַרִי לְעֲצֻמָּךְ אִשָּׁה גְּלַמּוּדָה, יוֹשֶׁבֶת לְבָד, וּמַחֲכָה וּמִצְפָּה שֶׁפַּעַם
תִּשְׁמַע מִבְּנָהּ. וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שִׁיטְלָפֶן בְּכָל יוֹם, וּבְזֶה
יָקִים מִצְוֹת כְּבוֹד אֵם, וּמִפַּעַם לְפַעַם יִסַּע לְבַקֵּר אֶת אָמוֹ, וְעַל-כֵּל-
פָּנִים טְלָפוֹן אַחֵד יַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם, וְהִיא מִצְוָה גְּדוּלָּה שֶׁל כְּבוֹד אֵם.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּאַמֶּת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל', וְתִהְיֶה
דְּבוּקִים בּוֹ יְתִבְרֹךְ, וְתִאָּהֲבוּ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִשְׁמְעוּ שׁוּם
רִיב וּמִחֲלָקָה וּמִדּוֹן עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, רַק לְקָרֵב נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יְתִבְרֹךְ.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לָנֶכֶן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַיִּסּוֹד
וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבָּנוּ ו"ל, וּכְפִי שְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, כֵּן זִוְכָה לְהַצְלִיחַ
אֶת דִּרְכּוֹ, כִּי עֲקָר הַהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָהּ בְּכִי מַדַּת הַשִּׁמְחָה
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְעַל־כֵּן רָאָה לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֻכְמִינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשִׁמְחָה; וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי פְעֻלּוֹת שֶׁבַּעוֹלָם לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחֵה אֶת אֲשֶׁתְּךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ תָּמִיד דִּרְכְּךָ, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם
דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לָנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבְכַפְרֵט שְׂזָכִית לְלֶדֶת בַּת. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיְהִיָּה
בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזָל טוֹב, וּתִגְדְּלִי אוֹתָהּ בְּנֶגֶל. אֵין אֶת וּבַעֲלָךְ יְכוּלִים
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ אַתָּם חֻקּוּקִים בְּתוֹךְ לְבָבִי מִפֶּשַׁע כִּילָדִים וַיּוֹתֵר

מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּל הַשָּׁנִים מִסִּרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בַּעֲבוּרְכֶם, פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמָעוֹ, עַד שֶׁרָאִיתִי שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב. וְנָתַן
לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֵי יְלָדִים בְּרִיאִים, וְעַל-כֵּן אַתֶּם כָּל
שְׂמִיחָתִי, לָכֵן רָאוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תַּחֲשָׁבוּ כְּרָגַע שֶׁשְׂבַּחְתִּי
מִכֶּם, אֲדַרְכֶּה אֲנִי תָמִיד מִתְּפִלָּל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲלֵיכֶם,
שֶׁתַּצְלִיחוּ בְּדַרְכֵיכֶם, וַיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם.

רָאוּ לְשַׂמַּח מְאֹד, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַבְּרִיאוֹת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּקִרְוֹב לְהַכְנִס לְדִירָה שְׁלֵכֶם, וְתַצְלִיחוּ בְּדַרְכֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְקֹרֵא אֶת
זֶה בְּלִיל שַׁבָּת בַּעֲת 'עֶנְג שַׁבָּת', אֵין לָךְ מִשְׁגַּג מִגְדֵּל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
וְהַצָּעַר שֵׁשׁ לִי מִכָּל הָעֶסֶק, אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת עֲווֹת דִּין כָּזֶה, עַד
שֶׁהֲרָשָׁע יֵצֵא זָכָאִי, בְּשַׁעָה שֶׁמִּכְשִׁיל אֶת הָרַבִּים בַּחֲלוּל שַׁבָּת הַחֲמוּר,
וְכֵן בְּכַשְׁרוֹת, שֶׁמֶאֱכִיל טְרֵפוֹת וְכוּ', וְכֻלָּם נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצָּדֵק. יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּבֹד נִזְכָּה לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכָּה
לְגֹר בַּיַּחַד, וְלִבְנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב" בְּשָׁלְמוֹת עִם כָּל הַמוֹסְדוֹת.

פֶּה תִקְבֵּל הָעֵתֶק מִכְּתָב שֶׁשְׁלַחְתִּי לַבֶּנֶק, וְאִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם
מִנְהַל הַבֶּנֶק, שְׁלֵא יַחֲזִיר לִי אֶת הַצָּק שֶׁל ... כִּי בְיוֹם שְׁנֵי אֲכָנִים
עוֹד כֶּסֶף וְאֲשַׁלַּח לוֹ קְבִלָה, כִּי כָאֵן הַחֵק שֶׁאַסּוּר לְהַפְקִיד מִזְמָן יוֹתֵר
מִעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים דּוֹלָר, וְעַל-כֵּן הִצְרַכְתִּי לְחַלְקוֹ לְשְׁנֵי חֲלָקִים, וּבְיוֹם
רִאשׁוֹן הַכָּל סָגוּר כָּאֵן, וְעַל-כֵּן נָא לְבַקֵּשׁ שְׁלֵא יַחֲזֹר הַצָּק, שְׁלֵא
יְהִיָּה חֲלוּל ה', חֵס וְשָׁלוֹם, עֲשִׂיתִי עִכְשָׁו דִּבְרַר שֶׁל מְסִירוֹת נַפְשׁ, מֶה

לַעֲשׂוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזָה כָּכָר לְצֵאת מִהַגְלוֹת הַמֶּר
הַזֶּה.

נָא לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּל אֶת הָרִשְׁיוֹן לְבֵית-סֵפֶר, כִּי צְרִיכִים לְשֵׁלֶם
מִשְׁכּוּרוֹת לַמּוֹרוֹת, וְכֵן תִּקְנֶה הַיּוֹם אֶצֶל ... בְּשָׂבִיל הַרְצוּף לְמַעֲלָה.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִיגָה, ז' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְכֶם
מִמָּה שְׁחוּשָׁדִים בְּכֶם וְאֵין בְּכֶם וְכו', וְכו'.

מָה אִמַּר לָכֶם! עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר,
יֵשׁ עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁדוֹת וּפְטָפוּטִים וְכו', וְכו', וּמִדְּבָרִים עֲלֵיהֶם כָּל
דְּבָר אָסוּר וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְהִתְפַּעֵל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן
מֵאָף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי מִי שְׁחוּגָר מְתַנֵּיו לְעֶסֶק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמִּיגָה,
הוּא צָרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַד הַסּוּף. תִּאֲמִינִי לִי, שֶׁעָלִי כָּכָר עָבְרוּ
צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מִשְׁבָּרִים וְגָלִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְאִם
הִיִּיתִי שֵׁם לֵב לְכָל הַדְּבָרִים וְהַפְטָפוּטִים שֶׁדְּבָרוֹ עָלִי, לֹא הִיִּיתִי
מִצְלִיחַ כִּי הוּא זֶה וְכו' וְכו', אֲנִי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי דָרָף, שֶׁאֵין לִי
רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹצִיא מִהַפֶּחַ אֶל הַפֶּעַל
אֵינִי דֹבֵר בְּשָׂבִיל רִבְנוּ ו'ל', אָסוּר לִי לְהִתְחַשֵּׁב עִם אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם,
רַק עָלִי לַעֲשׂוֹת כְּפִי שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין וְכו' וְכו', וְנִכְנָס בְּדַעְתִּי אַחֵר
הַתְּבוּדָּה וְכו' וְכו', וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד, מֵאַחֵר
שֶׁלְקַחְתֶּם עַל עֲצָמְכֶם לְעֶסֶק בְּצָרְכֵי הַכּוֹלָל, אָסוּר לָכֶם לְהִתְפַּעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, וּבִפְרָט זֶה שֶׁתְּמִיד מִפְטָפֵט נִגְדְּכֶם, יֵשׁ לוֹ עֶסֶק
עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֹא הַיּוֹם, שֶׁאֲנִי אֶעֱמִיד אוֹתוֹ עַל
הַמָּקוֹם. וְעַל-כֵּן אָסוּר שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע מִשׁוּם

בְּרִיָּה שֶׁבַע עוֹלָם, אַתֶּם צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַמְשִׁיךְ לַעֲסֹק בַּפְעֻלַתְכֶם, בְּעֶנְיָן הַכּוֹלֵל בּוֹדֵאֵי אֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב תַּקְנֹנִן, וּמִי שֶׁלֹּא יוּכַל לַעֲמֹד בְּזֶה, שְׂיֵצֵא מִהַכּוֹלֵל, הוּא אֵינוֹ מְחַיֵּב לְלַמֵּד בַּכּוֹלֵל, אִם אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּלוֹיֵחַ הַזְּמָנִים, וְאִם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי קוֹנָצִים, שֶׁלֹּא יִלְמַד בַּכּוֹלֵל, הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה טוֹבָה לְאַף אֶחָד רַק לַעֲצָמוֹ. וּבְכָלִּל רְצִיתִי מְאֹד לְהַבִּיאַ אֵיזֶה רֹאשׁ כּוֹלֵל רְצִינִי בַּכּוֹלֵל, בְּאַפֵּן שֶׁיִּלְמַד עִם הַתְּלָמִידִים כָּל הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן אֵל תִּשְׁבְּרוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲדִרְבֶּה זֶה זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד שֶׁעָשִׂיתֶם, שֶׁהַקְּמָתָם כּוֹלֵל כָּל-כֶּף יָפֵה, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ תוֹרָה, כִּמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְרוּשְׁלָמִי בְּרַכּוֹת, פָּרָק ה', הִלְכָּה א'): כָּל הַעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתוֹרָה; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר, זֶה בְּעֲצָמוֹ תוֹרָה. וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁהַצָּרְכֵי צְבוּר שֶׁלְכֶם זֶה בְּשִׁבִּיל הַתוֹרָה, הֵינּוּ שֶׁאַתֶּם הַקְּמָתָם כּוֹלֵל כָּל-כֶּף יָפֵה, בּוֹדֵאֵי שֶׁבִּהְתַּחֲלָה יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וּבְעִיּוֹת, אָבֵל סוּף כָּל סוּף נִתְגַּבֵּר עַל זֶה, כִּי לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְּדוּלָּה סוּף כָּל סוּף.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבְלוּ אֶת עֲצָמְכֶם כָּלִּל, וְאֵל תִּפְסִיקוּ עִם הַכּוֹלֵל, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּוֹלֵל שֶׁלָּנוּ עוֹד יִפְרַח. אֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל לְכַתֵּב מִכְתָּב כָּלְלִי לְתְּלָמִידֵי הַכּוֹלֵל, וּבְזֶמֶן הַבָּא הֵינּוּ זְמַן הַקִּיץ, נַעֲשֶׂה תַקְנֹנִן, וְכָל אֶחָד שְׂרוּצָה לְלַמֵּד בַּכּוֹלֵל, יִצְטָרֵף לְחַתֵּם עַל זֶה, וְלֹא שֶׁיְהִי לּוֹ אַחֲרֵי-כֵן טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת, אָבֵל אֲסוּר לָכֶם לְהַשְׁבִּיר מִזֶּה שֶׁיֵּשׁ לְבָנֵי-אָדָם עֲלֵיכֶם, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ח'): מִשְׁאֲוֵי שָׁל צְבוּר קָשָׁה, וְאִין אָדָם יַחֲדִיד יָכוֹל לִישָׂא מִשְׁאֲוֵי שָׁל צְבוּר בְּעֲצָמוֹ; תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהָרִי מִשָּׁה רַבָּנוּ רַבֵּן שָׁל כָּל הַנְּבִיאִים, לֹא הָיָה יָכוֹל לְשֹׂאת מִשְׁאֲוֵי שָׁל צְבוּר בְּעֲצָמוֹ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְהַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא רַבָּא שָׁל מִשָּׁה רַבָּנוּ, וּבְדִיּוּק הַיּוֹם קִבְּלָתִי מִכֶּם אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁאַתֶּם רוֹצִים לְהַתְּפִטֵּר מִהִנְהַגַּת הַכּוֹלֵל, תִּסְתַּכְּלוּ עַל מִשָּׁה רַבֵּן שָׁל יִשְׂרָאֵל, זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבֵּים, מִשָּׁה שֶׁדִּבֶּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פָּנִים בְּפָנִים, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיָה יָכוֹל לִישָׂא מִשְׁאֲוֵי שָׁל צְבוּר, וְאֵנָּה יְתִמִּי דִּיתִמִּי עֶפֶר וְאַפֵּר מִמֶּשׁ, הִנְעִלָה עַל הַדַּעַת שֶׁאֲנִינִי כֵן נוֹכַח, וְעַל-כֵּן עִם כָּל זֹאת מֵאֲחֵר שֶׁהִתְחַלְנוּ כְּבֹר בְּשִׁבִּיל רַבָּנוּ ו"ל, עֲלִינוּ לְלֶכֶת קְדִימָה, וְלֹא לְהַתְּפִעַל

משום בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִכֵּן תּוֹצִיאוּ אֶת הַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּאת מִדַּעְתְּכֶם, אֲדַרְבָּה תַעֲסִקוּ בְּצָרָכִי צָבוּר בְּאַמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי יִשְׁלַם לָכֶם אֶת שְׂכָרְכֶם, וְכִמּוֹ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אבות ב, ב): וְכָל הַעֲמִלִים עִם הַצָּבוּר, יִהְיוּ עֲמִלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם; וְתִכְףּ-וּמִיד מִי שְׁעוֹסֵק לְשֵׁם שָׁמַיִם, עוֹזֵר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאַנִּי בְטוֹחַ, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּצָּאוּ מִחוּבוֹתֵיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לַסֵּדֶר הַצִּנּוּה, ז' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמִי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר תְּכֵמָה ... גִּירוֹ יֵאִיר.

רָאָה, אֶהוּבִי, יְדֵי הַיָּקָר! לְחִזֹּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם. כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, מִי שֶׁמִּקְרָב בְּאַמַּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת — הֵן מַעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרִים, שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'; כִּי בְּאַמַּת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל הוּא אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר לוֹלִי מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל, הִיָּה נֶעְלָם לְגַמְרֵי הָאוֹר הַזֶּה מִכָּל הָעוֹלָם... (מֵה מְאֹד גְּדֻלָּה הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, הִנֵּה אֲנִי אוֹחִז כָּאֵן בְּכַתִּיבַת הַמִּכְתָּב, וְהִנֵּה צֹלְצֵלָת אֵלִי, וְכִבֵּר דְּבַרְתִּי עִמָּךְ מֵה שֶׁדְּבַרְתִּי, וְאִינִי יוֹדֵעַ מֵה יֵשׁ לַהוֹסִיף לְכַתֵּב לָךְ, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ עוֹד כְּמֵה שׁוֹרוֹת, כִּדִּי שֶׁיִּשְׁאַר חִקוּק אֲצִלָּה תָּמִיד וְכֵן לְדוֹרוֹת...), דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְבָנוֹת "הִיכָל-הַקְדֹּשׁ", כְּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן נט), אֲךָ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא יִפִּיל אוֹתוֹ הָרַע שֶׁל אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁמִּקְרָב,

וּדְבַר זֶה בְּרוּר, שְׁהֵיכֵן שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יִהְיֶה גַם רַע, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, סִימָן ה'), אֲשֶׁר צָבוּר הוּא רְאֵשִׁי תְּבוּת: צִדִּיקִים בִּינּוּנִים וְרִשְׁעִים, הֵיכֵן שָׂרָק יֵשׁ צָבוּר, הֵם נִחְלָקִים לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים הָאֵלּוּ, וְעַל-כֵּן לֹא שָׁיף לְזָרֵק אֶת אֵלּוּ, וּלְהַחְזִיק בָּק אֶת אֵלּוּ, כִּי זֶה לֹא נִקְרָא צָבוּר, כִּי עֲקָר שְׁלֵמוֹת הַצָּבוּר — כְּשֶׁמִּתְיַחֲדִים יַחַד צִדִּיקִים בִּינּוּנִים וְרִשְׁעִים, וְעַל-כֵּן כָּל תְּפִלָּה שְׂאִין בָּהּ מִתְּפִלַּת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אֵין תְּפִלָּתוֹ תְּפִלָּה, וְכֵן אֲצֹל הַקְטָרֶת, שֶׁהִיא הַעֲבוּדָה הַכִּי גְדוּלָּה בַּמִּקְדָּשׁ, הִיָּה בִּיגִיָּהֶם חֲלִבָּנָה, וּבְלִי חֲלִבָּנָה הַקְטָרֶת לֹא הִיָּתָה קְטָרֶת, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהַשְׁכֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, אֲדַרְבָּה אִם אִוֵּר רַבְּנֵי ו"ל הוּא אִוֵּר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וּמוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל, גַּם אֶתָּה צָרִיף לְהַתְּחִיל לְבָנוֹת הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ, לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֶתָּה צָרִיף לְקַחַת אֶת הַיָּלָדִים, וּלְדַבֵּר אִתָּם דִּבּוּרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וּלְסַפֵּר לָהֶם סְפּוּרִים, כִּי הַסְּפּוּרִים מְמַשִּׁיכִים אֶת הַלֵּב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְגַם רַבְּנֵי ו"ל אָמַר, שֶׁהוּא הַתְּקַרֵּב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּקְּעֻבָּה רַק עַל-יְדֵי סְפּוּרִים שְׂשֻׁמָּע סְפּוּרֵי צִדִּיקִים, וְכֵן תִּתְּפֹס אֲנָשִׁים רְצִינִיִּים, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם מַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן אֲשַׁתֵּף שְׂתַמְסֹר אֶת נַפְשָׁה לְדַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנּוּ רַק מַעֲבוּדַת הַשֵּׁם וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחוּ. וְאֲסוּר לָכֶם לִפְלֹא בְּדַעַת מִשּׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, אֲדַרְבָּה אִתָּם צָרִיכִים לְבָנוֹת סְבִיבוֹתֵיכֶם חוּג כְּזֶה, שָׂרָק רוֹצִים עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַקָּרִי! הֵייתִי יָכוֹל לְהַאֲרִיף לָךְ מֵאוֹת עֲמוּדִים, אִף אֵין הַזְמַן בְּיָדִי, וּכְבֹּר הַאֲרִכְתִּי אִתָּךְ בְּטִלְפוֹן מָה שֵׁישׁ לְהַאֲרִיף, וְרַק בְּאִתִּי בִּכְתִּיבָה. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹד הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנּוּ סוּבְלִים מִהַבְּעִיָּה הַזֹּאת שֵׁישׁ לָכֶם, וְגַם אֲנִי בַּעֲצָמִי סְבִלְתִּי מִזֶּה הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁפָּעַם אַחַת שָׁמַעְתִּי בְּפִרוּשׁ מֵר' לִוִי יִצְחָק ו"ל, שֶׁאָמַר לִי, אֲשֶׁר בְּבֵית-הַכֶּנֶסֶת בִּ... שֵׁם הוּא גֵן הַחַיּוֹת מִמֶּשׁ — כִּף הַתְּבִטָּא לְפָנָי, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן, סִיִּם: אֲנִי עוֹמֵד וּמְדַבֵּר שֵׁם עִם רַבְּנֵי ו"ל, וְאִף שֶׁהִנֵּה קָם עָלַי אִרִי, קָם עָלַי דִּב, קָם עָלַי גִּמֵּר וְכו', וְכו', וְאָמַר אֲזוּ, הֵן לֹא אֲגִיד לָךְ אֶת הַשְּׁמוֹת, אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָךְ שְׂכָךְ הוּא בְּמַצִּיאוֹת

— גַּן הַחַיּוֹת, שֶׁקָּמוּ עָלַי בְּכָל פֶּעַם אָרִי וְנֶמֶר וְדָב וְכו', וְכו', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי עוֹמֵד וְדוֹרֵשׁ דְּבָרֵי רַבִּנוּ ו"ל, וְכֵן הוּא תָּמִיד. וּמֵאֲזוּ הַתְּחִלָּה מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל אֶת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת — לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם וּמִשׁוּם לֵץ, עָלַי רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְדָבָר מְרַבֵּנוּ ו"ל, וְאִם הַתְּחִלָּה אֵיזָה דְּבָר, אֲנִי צָרִיךְ לְסִימּוֹ עַד הַסּוֹף, וְזֶה לֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבָר. הֵן אֲמַת מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁעֲדִין אֲנִי בְּגָלוּת, וְאִי אֶפְשָׁר לִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן עֲדִין לְבוֹא, אֲף אֲנִי מְקִים (בְּרֵאשִׁית כב, ד): "וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחוֹק", שֶׁאֲנִי רוֹאֶה מִרְחוֹק, שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף יָבוֹא גַם יוֹם יִשׁוּעָתִי, שֶׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מִתְּגִלוֹת הַמֶּרֶז הַזֶּה, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא וּלְהִתְיָשֵׁב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל וּבִנְיָן לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּבִנְיָן לְבֵית-סֵפֶר, וְעוֹד מוֹסְדוֹת צִדְקָה וְחֶסֶד, וְלַעֲתָ עֲתָה צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן רֹאֶה, יְדִידִי הַיָּקָר, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, רֹאֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְאֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרע.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ז' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרֵּי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֶתָּה חֲקוּק מְאֹד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּבִפְרֹט שְׁלֵאט לְאֵט אֶתָּה מְקִים גְּדוּד שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִינוּ. הֵן אֲמַת שֶׁעֲכָשׁוּ אֶתָּה לֹא רוֹאֶה אֶת גִּדְל הַתּוֹעֵלֶת שֶׁאֶתָּה עוֹשֶׂה, כִּי אֶתָּה בְּתוֹךְ הָעֲנֻנִּים, וּמִי שֶׁבְּתוֹךְ הָעֲנֻנִּים, קָשָׁה לוֹ לְרֹאוֹת אֶת הַמְּצִיאוֹת, אֲבָל מִי שֶׁעוֹמֵד בַּחוּץ, הוּא רוֹאֶה אֶת הַפְּעִילוֹת.

וּבְאֵמֶת תִּדְעַה, שֶׁהִילָדִים הָאֵלּוּ אֵף פָּעַם לֹא הִיָּתָה לָהֶם שְׁמִירָה כָּל-כָּף חֲזָקָה, וּבִכְפָּרֶט שִׁילְמָדוֹ אוֹתָם דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן תִּדְעַה לָּךְ, שְׂאֵתָה פּוֹעֵל וּפּוֹעֵל וּפּוֹעֵל וְכוּ' וְכוּ' אֶצְלָם הִרְבֵּה מְאֹד, צָרִיכִים רַק לְדַבֵּר עִמָּהֶם מְדַבֵּר רַבָּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי תַּצְלִיחַ. הָעֵקֶר לְדַבֵּר עִמָּהֶם הִרְבֵּה הִרְבֵּה מֵעַנִּין תַּפְלָה וְהִתְבּוֹדָדוֹת וְשִׁמְחָה וְדֶרֶךְ אֶרֶץ, אִיף שְׂאֶצֶל רַבָּנוּ ז"ל הִיָּה הִיסוֹד דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְאִיף שְׂאֶצֶל רַבָּנוּ ז"ל אֵף פָּעַם לֹא חָטְפוּ שִׁירִים, רַק כָּל אֶחָד עָבַר וְלָקַח קֶצֶת בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן כָּל הָעַנִּין שֶׁל תַּפְלָה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, שֶׁהוּא יֵשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, שְׂאֵדָם מֵיֵשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ הֵיכֵן הוּא בְּעוֹלָם, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה מַצְלִיחִים. וְצָרִיף לִהְיוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וּבּוֹדָאֵי עוֹד תִּרְאֶה אֶצְלָם נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת. הָעֵקֶר שִׁימְשִׁיכוּ לְכַתֵּב אֶת הַחֲדוּשִׁים, כִּי טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם מַחְבֵּרֶת שֶׁל כְּתִיבָה, שִׁיכְתְּבוּ עַל הַהֲלָכוֹת שְׁלוֹמִידִים, וְזֶה יַחְזִיק אוֹתָם עֲסוּקִים, כִּי בְּזִמָּן שִׁיכְתְּבוּ הַהֲלָכוֹת, לֹא יִהְיוּ שׁוֹכְבִּים. וְכֵן כְּדָאֵי שֶׁתִּתֵּן לָהֶם לְכַתֵּב אֶת הַתַּמְצִית שֶׁל הַשְּׁעוֹר, וְכֵן יִהְיוּ עֲסוּקִים, וְיֵמָּה גַם שִׁילְמָדוֹ כְּתִיבָה, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד רָצָה מוֹהֲרֵנֵי ת"ז"ל, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוּכְלוּ לְכַתֵּב, כִּי זֶה דְּבַר שְׂצָרִיכִים אַחֵר כָּף לְחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ, שְׂבָאֶת פֶּה לִיבְנָאֵל, וְאֵף שֶׁעֲכָשׁוּ עֲדִין הוּא מְדַבֵּר שְׁמַם, אֲבָל סוּף כָּל סוּף יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְבֵית דִּיָּרָה שְׁלֶךְ, וְלֹא תַּצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִּירוֹת, רַק בְּבֵיתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהִרְבּוֹת בְּתַלְמִידִים, כִּי אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּפְתַּח פֶּה פְּנִימִיָּה, וְנִכְנִיס עוֹד הִרְבֵּה תַלְמִידִים, וְיִהְיֶה מְבָצֵר חֲזָק לְדַבֵּר רַבָּנוּ ז"ל. צָרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דֶּרֶכְנוּ.

רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וּבִכְפָּרֶט שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּרְאֶה לְהִתְמִיד בְּזֶה, לְלַמֵּד בְּכָל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" בְּעֶקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן תִּדְבֹּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתִקְבַּל אֶת נִקְדָּתוֹ, וְהוּא יִקְבַּל אֶת נִקְדָּתְךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים עִיר עַל שֵׁם רַבָּנוּ ז"ל, וְאֵף שֶׁזֶּה נִרְאֶה כְּמוֹ חֲלוּם, אֲבָל תִּאֲמִין לִי, שְׁסוּף כָּל סוּף

החלום? תגשם, אנחנו צריכים רק להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותנו, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך, ותזכה להקים הרבה תלמידים, גדוד שלם לרבנו ז"ל, ועוד תראה שהתלמידים האלו יצאו בכל לילה להתבודד עצמם, ויתמידו בלמוד התורה הקדושה, וסדר דרך הלימוד של רבנו ז"ל, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב בכל פעם, וממש תחיני.

י"ט תרעא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תצוה, ח' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק עצמך מאוד, וכן ראה לזרז את גמר הבנין מה שיותר מהר, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עושה נסים נגלים לכל עם ישראל בכלליות ולי בפרטיות. היום הפקדתי בבנק עוד חמשת אלפים דולר כדי לכסות את הצ'ק של ... יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא שאצא מכל החובות. התוכניות של בתי הנסיות ששלחת, זה משהו נפלא, ואני רואה ש... אינו מתמצא בבניית בתי נסיות, וחבל על כל הכסף שירד לטמיון, והכל בעטיו של הסמ"ך-מ"ם הרשע. תאמין לי, שעדיין אני מזעזע עד פנימיות נפשי בעבור עונת הדין, וחבל שלא יכולים לפרסם דבר זה בעתון, שלכל הפחות תהיה שיחת היום ביבנאל, שהסמ"ך-מ"ם עושה ארבעים אלף דולר בעבור המוסדות שלו ביבנאל... תאמין לי שכואב לי מאוד מאוד

הלב, היום נרצחו שני יהודים חפים מפשע ושמונה אחרים נפצעו קשה מאיזה ערבי, ימח שמו, וכל אחד מחפש בשביל מה הביא הקדוש-ברוך-הוא את הרע הזה, ושוכחים מאמר חז"ל מפדש (שבת קלט.): "אם ראית דור שצרות רבות באות עליו, צא ובדק בדיני ישראל, שכל פרענות שבאה לעולם, לא באה אלא בשביל דיני ישראל"; בלי שום פלפולים ופשטים, גמרא מפדשת, לא יאמן כי יספר, בית-דין שצריך להיות יראי השם, שיעונו כל-כף את הדין. תאמין לי, שכואב לי דבר זה מאד מאד, ואני לא יכול לנחם עצמי, מילא אם הייתי רוצה כסף וכו', או כבוד וכו', היו יכולים לומר אני נוגע בדבר, אבל סתם יהדות: טהרת המשפחה, פשרות, חנוף ושמירת שבת, דברים שחייב כל רב בישראל להעמיד על תלם, ולמסור נפשו בעבור זה, והוא עושה בדיוק ההפך, ונותנים לו את הצדק, זה ממש עוות הדין, שצועק עד לשמים, ובשביל זה נשפך דם ישראל כמים, בעוונותינו הרבים, שומעים לאחרונה כל-כף הרבה אנשים צעירים מתים, ואף אחד אינו שם לב בשביל מי בא הרע הזה, עושים פנוסים להתעוררות בתשובה, אומרים תהלים ובוכים ומתחננים להקדוש-ברוך-הוא, ואף אחד אינו שם לב בשביל מי נגע הצרעת הזו — דיני ישראל מפקרים, שמעונו את הדין, בשבילם באות כל הצרות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים. ויש בדעתי עכשו לחבר קונטרס בעבור זה, כי בעוונותינו הרבים, לאחרונה מתים אנשים צעירים, ואתמול לבד היו בשכונתנו ארבע לוויות, רחמנא לצלן, לא עלינו, מאנשים צעירים שהניחו בתים מלאים ילדים, וכל אחד שואל: בשביל מי באה הצרה המרה הזו? ואף אחד אינו שם על לב — מחמת עוות הדין שיש בישראל, חכמינו הקדושים אמרו (שבת קלט.): "כי פפיכם נגאלו בדם" — אלו הדינים, "ואצבעותיכם בעון" — אלו סופרי הדינים, "שפתותיכם דברו שקר" — אלו עורכי הדינים.

מה אמר לך! אני יכול למלא קונטרס שלם ממאמרי חז"ל בגמרא ומדרשים וזהר הקדוש, מה גורמים אלו הדינים; ולכן עלינו רק לבנות ולבנות ולהגדיל תורה ולהאדירה, וכשזה קם — זה

נופל, כְּשֶׁתִּתְגַּלֶּה מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה, תִּפְּל מַלְכוּת דִּסְטֵרָא אַחֲרָא, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רָאָה לְקִנּוּת אֶת הַתְּאוֹרָה וּלְהִרְכִּיב אֶת זֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

י"ט תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, ח' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי.

אוֹדוֹת ה'תִּקְוֹן הַכִּלְי', שְׁחֲסִרִים עֲשָׂה דַפִּים, בְּלִילָה אֲשַׁלַּח לְךָ קוֹנְטֵרס: "עֲשָׂה מִיָּנִי נְגִינָה" לְצִרְפוֹ, וְאַפִּילוֹ שְׂיָצֵא אוֹתִיּוֹת קִטְנוֹת תִּכְנִיס אֶת זֶה בְּעֲשָׂה עֲמוּדִים.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדֵת הַדְּפִסֶּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף מִי שְׁחֹגֵר מִתְּנִי לְהַדְפִּיס סִפְרִים קְדוּשִׁים כָּאֵלוֹ, הַמְּגִלִּים אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בּוֹדָאֵי שְׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא יִשְׁקֹט, וְיַעֲשֶׂה מָה שְׂיַעֲשֶׂה לְמִנְעַ וּלְעַכֵּב — הֵן בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְהֵן בְּעֲנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת וְכוּ', הֵן בְּמַחְלֻקוֹת וּבְמִרְיבוֹת וְכוּ', הֵן בְּבִקְרָת, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר יָפָה... וְכִדּוּמָה כָּל מִיָּנִי מְנִיעוֹת וְעִפּוּבִים, וְכָל מִיָּנִי הֶסְתּוֹת וּפְתוּיִים שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת. אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה כָּלֵל, תִּהְיֶה לֹאֵל, דִּבֵּר רַבֵּנוּ ז"ל הוּא נִחַלֵּת הַכִּלְי, וְלֹא שִׁיף לְשׁוֹם יְחִיד, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיף שְׂיִהְיֶה יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה, עֲלִינוּ נִפְלֵה חוֹבֶת הַיּוֹם לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאַסוּר לָנוּ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה, אֵף מֵאֵלוֹ הַמִּתְקַרְאִים עֲצָמָם בְּשֵׁם בְּרִסְלָבֵר, מָה לָנוּ וְלָהֶם; רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיף שְׂעִינִי הַסֵּמ"ך-מ"ם לְטֹשׁ

אשר י"ט תרעג בנחל רכז

ושניו חרק עלינו בקנאה ובשנאה כבושה, ועל-כן מה ולמה להתפעל.

חוק חוק ותמשיך בעבודתך עבודת הקדש. הספרים יוצאים כל-כך יפה בהדור רב ממש פאר, יראו עינינו וישמח לבנו בישועתו יתברך. רק חוק ואמץ, ואל תירא ואל תחת, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ט' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו.

יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא עם רפואות וישועות, ותבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

העקר שיהיו לכם כחות הנפש להדפיס את כל ספרי רבנו ו"ל בהדור רב. שלחתי לך עוד רשימה של עוד שלשה פרקים "אוצר הקונטרסים", ומה שחסר — אשלים את זה. לדעתי, אם תוכל להדפיס את ה'תקון הפללי' כך בלי הוספות — מה טוב ומה נעים, ואם צריכים להוסיף כמה עמודים, תכניס את "הנהגות ישראל", וכן את התורה מלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמ"א; ועליה התפלל מלקוטי-תפלות, תפלה פ"ה; אשר הם מדברים מתקון הברית, ואם יחסר עוד מקום, אצטרף אל זה את ה'שפת הנחל' לתורה זו, פי הקונטרס "עשרה מיני נגינה" יכנס כבר ב"אוצר הקונטרסים".

האם הדפיסו כבר את "אור יבנאל"? ! ראה להיות בקשר עם ... וימסר את כל ברפת "מזל טוב" לאנשי שלומנו מאשדוד וכן מיבנאל, כדי למסר לעזרף העתון. פי רציתי שיהיה קשר לכל אנשי שלומנו עם העתון.

רכה אשר י"ט תרעד — י"ט תרעה בנחל

רק חזק ואמץ מאד מאד להדפיס ולהדפיס וכו', ולא להתפעל
מאף בריה שבעולם.

המאחל לכם בריאות ושמחה...

נא לכתב לי בענין ה'תקון הכללי'.

י"ט תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ט' אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתנפי למצא את בן זוגך השיף
לשרש נשמתך, ולא תהיי ברגנית.

ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, כי השבת היא
זיווגן של ישראל (בראשית רבה, פרשה יא, סימן ח), ועל-כן מי שזוכה
לשמר שבת-קדש בשמחה, על-ידי-זה מוצא את בן זוגו בנקל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך שתצליחי, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

י"ט תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תצוה, ט' אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ לַהֲיֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּהְיֶי עֲצוּבָה כָּלֵל,
וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה תִּזְכִּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שְׁבֶת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, כִּי הַשְּׁבֶת הִיא
בֵּית זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי שְׁמִירַת שְׁבֶת, זֹכִים לְמַצֵּא אֶת הַזִּוּג.
וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשֹׁמֵר שְׁבֶת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ
הַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְתִזְכִּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחֵי לְמַצֵּא מַה שְּׂיוֹתֵר מִהֵרָ אֶת בֶּן זִוְגְךָ.
הַעֲקֹר אֶל תִּהְיֶי בִּרְנִיטָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֹּר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְאִזּוּ תִתְפַּלֵּין יִשְׁמְרוּ אוֹתָךְ מִכָּל רָע,
וְתַצְלִיחַ בְּדִרְכְּךָ, כִּי כָּל הַמַּנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת — זֹכֶה לְחַיִּים (מִנְחוֹת
מד.), וְנִמְשָׁכֶת עָלָיו בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמַהוּהָ וּמִקָּיָם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכַפִּי שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֶת הָעִנְיָן הַזֶּה, כֵּן תִּהְיֶה בֶּן
חֹרִין מִמָּשׁ. הַעֲקֹר אֶל תִּפְסֹחַ מֵאֶף אֶחָד, וְאִזּוּ תִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ח' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְהַסְבְּלָנוּת הִיא עֶקֶר בְּחַיִּים, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

גַּא וְנָא רָאָה לְהַתְבּוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגוֹשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁר־
מִי שְׂוֹכָה לְהַתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ לְנִצָּח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּרֶפֶת "מְזֹל טוֹב" לְרַגְלֵי הַנְּשׂוֹאִין, יַעֲזֹר
לָכֶם הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמְזֹל טוֹב, וְתִכְנֹנוּ בֵּית
נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְשִׁתְּזְכוּ לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים צְדִיקִים חַכְמִים
וַיִּרְאֵי הַשֵּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ט תרעט — י"ט תרפ בִּנְחָל רלא

י"ט תרעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, יֵשׁ לָךְ עוֹד זְמַן לְחַפּוֹת, כִּי אַתָּה עֲדִין דִּי צָעִירָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּמִשְׁךְ הַזְמַן שֶׁתִּבְגְּרִי, וְאִזּוּ תִתְחַתֵּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב.

עֲלֶיךָ לְדוֹן אֶת הַהוֹרִים לְכַף זְכוּת, וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהוּא מִתְחַמּוּרָה שֶׁבְחַמּוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ו', סִימָן ב').

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּהֲיִי תָמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַתְמוּנוֹת שִׁיְהִיו מְקַצָּה אֶל הַקְצָה, וְהָאוֹתִיּוֹת עַל הַתְמוּנָה זֶה רַעֲיוֹן גִּפְּלָא, וְאֲנִי מְקַנָּה שֶׁיֵּצֵא יָפָה מְאֹד. אֵינְךָ צָרִיךְ לְהוֹסִיף צִדְקָה, רַק זֶה יֵשׁ לָהֶם בְּרֹאשׁ אֵיךְ לְהוֹצִיא מִבְּנֵי אָדָם כֶּסֶף, מִי שֶׁבָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, מִמִּילָא כְּבֹר יִתֵּן צִדְקָה. תַּהֲלֶה לְאֵל, כָּל הָרֹאשׁ שְׁלָנוּ — אֵיךְ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְאִף שְׁבִין כָּךְ סוֹכְלִים חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מְאִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלִי וְכוּ', וּבְכֹרֶט עָלִי, שֶׁשׁוֹפְכִין דְּמֵי כַּמִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה כָּל נִחְמָתִי,

שֶׁאֵין לִי שׁוּם כּוֹנֵה אַחֲרַי, רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְרַק זֶה כָּל מְגֻמָּתִי.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָכֶם לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה מְרַב שְׂמִיחָה
בְּמָה שְׂאַתֶּם זֹכִים לְהִדְפִּיס, כִּי סוּף כָּל סוּף יַעֲבִירוּ לָנוּ הַיָּמִים
וְהַשְׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְכו', וְכִבֵּר נִהְיָה לְמַעֲלָה, וְהַסְפָּרִים הָאֵלֹהִים
שֶׁהִשְׁקַעְתֶּם בְּזֶה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה כַּחוֹת, יִדְפְּסוּ וְיִחַזְרוּ וְיִדְפְּסוּ פְּעָמִים
אֵין מִסְפָּר, וַיִּחִיו אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ. וְהַיּוֹם טִלְפֵּן אֵלַי אֵיזָה
פְּסִיכִיאָטֵר גָּדוֹל, וּבִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן לִפְנֵי, שְׂאִדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטֵרַס "שְׁלוֹם
בְּבִיתְךָ" בַּשָּׂפָה אֲנִגְלִית, כִּי הוּא מְרַפָּא מְאוֹת חוֹלִים עִם הַקּוֹנְטֵרַס
הַזֶּה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁכֶּךָ גַּם כָּל הַסְפָּרִים עוֹזְרִים לְבִנְי-אָדָם. אֲךָ מִחֲמַת
הַבְּחִירָה וְהַנִּסְיוֹן, הַכֹּל נִעְלָם וְנִסְתָּר. וְלָכֵן רָאוּ לְחַזֵּק עֲצָמְכֶם עַל נַעַם
חֲלָקְכֶם, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ דְּבָרִים נִפְלְאִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשָׁבוֹת בְּשַׁבָּת פְּרִשַׁת וִיקָרָא בִּיבְנָאֵל.

נָא וְנָא רַק לְחַזֵּק עֲצָמְךָ, וְאַל תִּירָא וְאַל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תֵּאֱמִין לִי, הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַבְּזִיוּנוֹת וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שְׁסוּבָלִין,
זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲךָ מִצַּד אַחֵר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה
נִסִּים נִגְלִים מְמַשׁ, הֵנָּה נִדְפָּס עוֹד סֵפֶר וְעוֹד סֵפֶר בְּעִנְיּוֹת וּבִדְחָקוֹת
כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, חוֹבוֹת וּבִלְבוּלִים וְכו'. לָכֵן חֲזַקוּ
וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי בֹא תְּבוֹאוּ עַל שְׂכָרְכֶם, וְאַשְׁתֵּךְ תּוּכַל עוֹד
לְהַכִּין הַמּוֹן סְפָרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הָאֵם ... הִתְקַשֵּׁר אֹדוֹת הַמִּכְתָּב בְּאֲנִגְלִית, כִּי זֶה נֶחֱוֵץ לוֹ, בְּרָגַע
שֶׁיִּצְאֻ מִהִדְפּוּס הַתְּמוּנוֹת — תִּשְׁלַח אֵלַי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס
אֲנִגְלִית כָּאֵן. הָאֵם הַכּוֹנֶסֶת שָׁמוּ שֶׁל ... כִּי הוּא הַבְּסִיחַ לִי סְכוּם הַגּוֹן
לְתֵן לָךְ, וְאֵם יִדְפֹּס, אֲזִי יִתֵּן לָךְ אֶת הַכֶּסֶף בְּעֶבֶר 'תְּקוּן הַכָּלִל'.

י"ט תרפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת הסתפלתי בהקדמה של הספר, והם דברים נפלאים, אך אי אפשר להדפיסם, כי לא כל דבר אפשר להדפיס. ובפרט גלויים כאלו, פשוט ספנה, כמאמרם ז"ל (אבות ג, ט): כל שמעשיו מרבים מחכמתו — חכמתו מתקיימת, וכל שחכמתו מרבה ממעשיו — אין חכמתו מתקיימת; והספר הוא בחינת חכמתו מרבה ממעשיו. ועל-כן זה מה שמפיל אותך בדפאון וכו' וכו', ועל-כן חדל לך מזה, רק ראה למסור את נפשך להפיץ את הקונטרסים, ומרחוק תבין ותשפיל מה שאני סובל, ומה שעובר עלי ברוחניות ובגשמיות, מחלקת ומריבות, צרות ויסורים, עם כל זאת אני מתפעל משום בריה שבעולם.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תבלבל את עצמך משום בריה כלל, רק תרגיל את עצמך לדבר עם כל אחד דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך, כי בזה שמדברים עם אחרים דבורי אמונה והשגחה פרטית, בזה מצליחים בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואין לך להתפעל משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בשבוע, וממש תחניני.

י"ט תרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת עָלִי לְהוֹדִיעַךְ, שְׂרָאוּי לָךְ
לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזִכִּיתָ לְחַתֵּן אֶת בִּתְּךָ
בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזָל טוֹב, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְחַתֵּן
אֶת כָּל יְלָדֶיךָ.

אוֹדוֹת הַדְּוָרִים, אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, אִם אֵינָם רוֹצִים
לְתַקֵּן מֶה שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן, אֵל תִּשְׁלַם לָהֶם, כִּי בְּאַמַּת אָסוּר לָךְ
לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאָסוּר לָךְ לִפְלֹל כָּל-כָּף בְּדַעֲתְךָ,
אֲדוּרְבָּה רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּשְׁבֹּר
מִשּׁוּם דְּבָר, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזִזְכָּה לְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד. וְאָסוּר לָךְ לַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ כְּרָגַע,
כִּי בְּזֶה שֶׁתַּעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, תִּפּוֹל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְעַל-כֵּן
תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִזּוֹ
תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְעֵין בְּסִפְרֵים הַקְדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ חֲזוֹק
תָּמִיד, וְתִזְכֶּה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ רַק אֶל הַשְׂמָחָה, כִּי הַשְׂמָחָה
הִיא הַיִּסּוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנֵי ו"ל, וְצָרִיכִים כָּל-כָּף לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ
עַל מִדַּת הַשְׂמָחָה, עַד שִׁיְהִיָּה תָּמִיד מְלֵא שְׂמָחָה. וּמִוִּהְרָנִית ו"ל
אָמַר פַּעַם לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: שְׂמַעְתִּי שֶׁאַתָּה רַק בִּירְאָה,
שְׁקוּרָאִים פְּרוּם, אָנִי לֹא כָף קִבְלָתִי מִרַבְּנֵי ו"ל, אֲלֹא הַעֲקָר הוּא
לְהִיּוֹת בְּשְׂמָחָה, נָא רַפְּיִילָאךְ אוֹן פְּרוּם אוּיָךְ, כִּי הַעֲקָר הוּא שְׂמָחָה,

אָשֶׁר י"ט תרפג בִּנְחָל רְלָה

כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם כָּל-כָּף מְרִים מִפְּנֵעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, עַד שְׁאִין
עֲצָה אַחֲרֵת רַק לִשְׁמַחַת, וּמִי שְׂזוּכָה לִשְׁמַחַת, הוּא מַצְלִיחַ בַּחַיִּים,
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, וּמַחֲזִיה וּמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאִנִּי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְיִהְיֶה לְךָ אֵף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי ד' לְסֵדֶר תְּצִנָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּמְשֹׁךְ אֶת
עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת, כִּי הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי,
הֵן אָמַת שְׁאִנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת
וּמִכְאוּבִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבָעוּלָם, וְתִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ רַק אֶל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאִז תַּצְלִיחַ אֶת
דְּרַכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְחֹזֶק לִיבְנָאֵל מַה שְּׂיוֹתֵר מֵהֵר, כִּי אֲנִי
צָרִיכִים אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אִשְׁתְּךָ ... תַּחֲזִיקָה,
תִּשְׁתַּדֵּל לְחֹזֶק לִיבְנָאֵל מַה שְּׂיוֹתֵר מֵהֵר, כִּי אֲנִי צָרִיכִים אֶתְכֶם
שֵׁם מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רָאָה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא
וּבְמִדְרָשׁ, כִּי הָאֲרַבְעָה שְׁעוּרִים אֵלֶּיךָ הֵם כְּנֻגַּד אֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת,
כְּשֶׁאָדָם זוּכָה לְלַמֵּד, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְחַיּוֹת וְזִיו מִהָאֲרַבְעָה
עוֹלָמוֹת.

למען טוֹבְתֶךָ הַנְּצִחִית, רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ זֶהר כְּשֶׁאַתָּה
קָם וְדָךְ תִּקְוִנִים כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִנָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב עַל הַלָּדָת בְּנֶךָ.
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּנְּכָה לְחַנְכּוֹ וּלְגִדּוּלוֹ וּלְהַחֲפִימוֹ בְּקִלּוֹת,
וְתִרְוָה מִמֶּנּוּ רַב גִּחַת וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַחַיּוֹת
אֱלֻקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר, כִּי בְּאַמֶּת צִוָּה אוֹתְנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מִוְהָר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן א'), שֶׁנֶּרְגִּיל עֲצָמֵנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל דְּבָר עַל הַחַיּוֹת שֵׁישׁ
בְּכָל דְּבָר, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמִקְדָּשׁ אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה,
וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עֲכָשׁוּ בָּאִים יְמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוֹשִׁים, וְעַלִּינוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד,
וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵנוּ אוֹר הַחֲכָמָה עֲלֵאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דִּרְכֵּנוּ
בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׁלֵבֵל
יְחִסָּר לָךְ יוֹם אֶחָד מִלַּמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָּשׁ, אֲשֶׁר
הָאֲרַבְעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת,
בְּרִיאָה, יְצִירָה, וְכִשְׁאֲדָם לווֹמֵד שְׁעוֹר אֶחָד מֵאֲרַבְעָה שְׁעוֹרִים

הָאֵלֹהִי, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר נִפְלָא עַד מָאד, וְנוֹתֵן כֹּחַ לְהַיָּצֵר טוֹב לְשֹׁבֵר אֶת הַיָּצֵר הָרַע שָׁבוּ, כַּמּוּכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), כִּי בַעַל עֲבָרָה הוּא מְשַׁעַע, וּכְשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה הוּא שׁוֹבֵר אֶת הַשְּׂגְעוֹנוֹת שְׁלוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבוֹרֵחַ רַק אֶל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָהּ שׁוֹיֵר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ בְּכָל יוֹם, וּתְבַשֵּׁר לִי תְמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גִּירוֹ יְאִיר.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבַּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף, וְכֵן אֲשַׁתֵּף תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּאִיבָרֶיהָ וּבְגִידֶיהָ וּבְכָל טַפֵּי דָמֶיהָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ רַב גִּחַת מִלְדִּידָךְ.

נָא וְנָא, יְדֵי הַיָּקָר! תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וְתִיקֵן, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִתְפַּלֵּת הַנִּתְקֵן, כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ אֲרִיכוֹת יָמִים, הֵינּוּ שְׁכָל יוֹם וַיּוֹם אַרְךָ לוֹ. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מָאד מָאד לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וְתִיקֵן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה, שְׁלֵא תִפְסַק אֲצִלְךָ שִׁמְחָה כָּל הַיּוֹם, כַּמֵּאֲמָרָם ז"ל

(בְּרִכּוֹת ט:): מִי שֶׁסָּמַךְ גְּאֻלָּה לַתַּפְלָה, לֹא פָסַק חֻכָּא מִפּוּמִיָּה כָּל הַיּוֹם.

רָאָה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִיָּנִי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּקַּח לְעֲצָמָךְ אֵיזָה חֶבֶר טוֹב לְלַמֵּד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּסִדְרָן, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ בַּעֲדָךְ, שֶׁתּוֹכָה לְרוּחַ רַב נַחַת מִלְּדִידְךָ, וְתוֹכָה לְחַתָּנִים בְּגִיל צָעִיר, וְתוֹנָה מֵהֶם רַב נַחַת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף זֶהר כְּשֶׁאַתָּה קָם בַּבֹּקֶר, וְדָף תְּקוּנִים לִפְנֵי שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְתַתְּחִיל מִהַתְחָלָה, וְהוּא יְסוֹד גְּדוֹל לְשִׁמְרַת הָאָדָם, שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁמִירָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתַתְּחִיל מִהַתְחָלָה, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ דָּף גְּמָרָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַת תַּצְנָה, י" אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ כּוֹ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֲלֵא תִבְטֹל אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרִי אֶל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, שֶׁזִּכְיֵנוּ לְהַתּוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל. וְעַל

אָשֶׁר י"ט תרפ"ז בִּנְחָל רֵלֵט

כֻּלָּם — שְׁאָנוּ זֹכִים לִבְנוֹת כָּאֵן עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְשַׁמֵּחַ עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, וּכְדָאִי לָךְ לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר עִם אֵיזָה אַבְרָהָם מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּקַּח אֶת יְדִידֵנוּ הַיָּקָר ... וְתִלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם חֲצִי שָׁעָה אֵיזָה שְׁעוֹר אוֹ בְּהִלָּכָה אוֹ בְּעֵין יַעֲקֹב, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה לְשֹׁנֵיכֶם. וּבְכָלֵל טוֹב לָךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גִּדּוֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהִלּוּיָת לִי אֶת הַכֶּסֶף לְשֵׁלֵם אֶת הַתְּאוּרָה, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵאִיר לָךְ בְּבֵית תְּמִיד, וְרָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקָּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה יָקָרָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲזִיק מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפ"ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י" אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה תִּהְיֶי בְּרִיאָה, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא שִׁמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר שֶׁתִּהְיֶינָה רַק שִׁמְחוֹת בְּבֵיתְכֶם, וְתוּכְלִי לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִלּוֹת, וְתַצְלִיחֵי בְּדַרְכְּךָ, וְתִשְׂאֵי חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאָד מָאָד רָצִיתִי לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם בְּתָךְ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ,
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲוֶם וְיִרְחֵם עָלֶיכֶם, וְתִרְוֶוּ רַב גִּיטָה מִכָּל
יְלָדֵיכֶם, וְתִסְפְּרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּךְ, כִּי
לֹא לְעוֹלָם יִהְיֶה לָךְ כָּל כֶּף חֲשָׁף וְנֹמֵר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְיִתְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאָד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאָד מָאָד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְרְאוֹת אֶת כְּתָב יָדְךָ, וְתִסְפֹּר לִי אֵיךְ
עוֹבֵר עָלֶיךָ. אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׁמָחָה שֶׁיֵּשׁ לִי,
שְׁאֵתָה קָם לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, כִּי אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל הִיטָה תְּפִלַּת
הַנְּתִיקִין דְּבָר גְּדוֹל מָאָד מָאָד, וְרָצָה שְׁאֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְפַּלְלוּ וְתִיקִין.
וְיִמָּה טוֹב וְיִמָּה נָעִים, אִם תִּקְבָּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם
אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי חָבֵל עַל הַיָּמִים הַטּוֹבִים שֶׁעוֹבְרִים בְּלִי

למוד התורה הקדושה, כי כל יום ויום שעובר בלי למוד התורה הקדושה, הוא אבדה נצחית, אבדה כזו, שאי אפשר להשיבה בשום פנים ואופן, כי כל יום ויום הוא יום, וצריכים לנצל את היום הזה — הן בשיחה בינו לבין קונו, לדבר עמו יתברך, אשר היא חרבו של משיח, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), והן להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר התורה היא מזון הנשמה, מזונא דנשמתא, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'); ועל-כן ראה לקבץ לעצמו שיעור פסדן — הן עם עצמו, שתלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, מכל אחד שיעור חק ולא יעבר, אפלו קצת דקצת, והן שתקבץ לעצמו ללמוד עם אחד מאנשי שלומנו, ויתדבר עמו בעבודת השם יתברך, ותראה את הנסים נגלים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, שנתן לך אשה יקרה כזו, ממש מתנה טובה מן השמים נתנו לך, ועל-כן ראה לנצל מאד מאד את המתנה הזו לתורה וליראת שמים, כי פשאדם מתחתן, אזי יש לו כבר מחשבות קדושות וטהורות, ויכול ללמוד תורה בטהרה. ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לנצל את השנה הראשונה אחר החתונה, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לכתב לי, וממש תחזני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצנה, י' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל תלמידי "בית שלמה" שיחיו נצח.

ראו להכין עצמכם אל חג הפורים, שרבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עד), שהיום כל ההתחלות מפורים, עין שם, ותשתדלו לשמץ בשבת פרשת "זכור את אשר עשה לך

עמלק", אֲשֶׁר היא מְצוֹת עֲשֵׂה מְדֹאֲרִיתָא, וְכֵן תִּשְׁמְעוּ קְרִיאַת
הַמַּגְלָה בַּלַּיְלָה וּבַיּוֹם, אֲשֶׁר מוֹכָא מְצִדִּיקִים: "כִּדְאִי לְרִדְתָּ אֶל זֶה
הָעוֹלָם בְּשִׁבִּיל לְשֹׁמֵעַ פֶּעַם אַחַת בְּחַיִּים קְרִיאַת מַגְלָה בְּפוּרִים";
כֹּל-כֵּף גְבוּהָה וְעֲצוּמָה מַעֲלַת קְרִיאַת הַמַּגְלָה, וּבִיּוֹתֵר תִּזְהָרוּ לְקַיֵּם
מְצוֹת "מְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ", אֲשֶׁר הוּא חוֹב גַּם לִילָדִים, וּמִכָּל
שָׁפֶן בְּגֵי בֶרֶם-מְצוּהָ. וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד בְּחֵג הַפוּרִים,
שֶׁהוּא יוֹם בְּפוּרִים וְזֶמֶן קִבְּלַת הַתּוֹרָה מֵאַהֲבָה, וּתְהַלֵּךְ לֵאל, זְכִיתֶם
שֶׁעֵבֶר זֶמֶן הַחֲרָף, וְהִיתָה לָכֶם יְשִׁיבָה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂחִתְרָבָה גְבוּלָנוּ בְּתַלְמִידִים, וְיִגְמַר הַבְּנִין לְפָאֵר וּלְיִפִּי,
שֶׁתְּלַמְדוּ בְּהִרְחֻבַת הַדַּעַת.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וּפוּרִים שְׂמַח...

י"ט תרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר תְּצוּהָ, י"א אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמַח, שְׂאִתָּה מִשְׁתַּדֵּל לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת
הַתִּיקוּן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלַּת וְתִיקוּן זֻזִּים
לְאַרִיכַת יָמִים, שֶׁכָּל יוֹם הוּא אֲרֹף בִּיּוֹתֵר, וְזֻזִּים לְמַחִין זָפִים.

וְעַל כָּלֵם — הַשְׁמַחָה אֲצִלִּי שְׂזִכִּיתָ לְקַבֵּעַ קְבִיעוֹת בְּלִמּוּד
רַמְבַּ"ם בְּרַבִּים, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי מַעֲלַת לִמּוּד הַלֵּכָה
בְּרַבִּים — זֶה אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הוּא גְדוֹל יוֹתֵר מִבְּנִין
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עַד כְּדִי כֵּף גְדוֹלָה מַעֲלַת לִמּוּד הַתּוֹרָה בְּרַבִּים.

מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְרוֹץ אַחֵר יְדִידָנוּ ... כִּי זָפָא
מֵאֵן דְּרִדִּיף בְּתֵר חִיבָא וְכו', (זֶהֱר חֵלֶק ב' קכח), לְקַרְבּוֹ לְחֻזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ,
כִּי הוּא נֶפֶשׁ יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, אֲפִי עוֹבֵר עָלָיו מַה שֶּׁעוֹבֵר וְכו', וְהוּא
צָרִיף הַרְבֵּה חֲזוּק, וְעַל-כֵּן הַמִּתְחִיל בְּמַצְוָה אוֹמְרִים לוֹ גָּמַר, וְיַעֲזֹר

אֲשֶׁר י"ט תרצב בַּנְחַל רמג

לך הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שתלמד עמו ביחד, שיתרחב לך
בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך שבת שלום ופורים שמח...

י"ט תרצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, י"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

רק חזק ואמץ להדפיס את הספרים הקדושים, ותוציא כרך
אחר כרך מספרי שו"ת "אשר בנחל", וכן מספרי "אוצר
הקונטרסים", אשר הוא אוצר המנצר מכל טוב, ועכשו אני גומר
את כל הקונטרסים של "אוצר החיים", ואשתדל להשלים גם עוד
כמה קונטרסים, למען יהיה "אוצר המועדים". יתן הקדוש-ברוך-
הוא, שנוכל להדפיס עוד כרך "דרשות מוה"ר"ש", אקוה ש... גמר
כבר רב הספר, העקר חזק ואמץ, ושום דבר שבעולם לא יוכל
לשבר אותך, ותדע כי הדפסת ספרי רבנו ז"ל, זה בעצמו מחית
עמלק, כפי שנרבה להדפיס ספרי רבנו ז"ל, כמו-כן נזכה למחות
את עמלק מהעולם ואת כל הדמיונות והשקרים ועוות הדין מבתי
דינין שפוסקין כערפאות הגויים, בלי שום יראת שמים כלל, עלינו
רק לגלות את אמתת מציאותו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה,
ועל-ידי-זה נצליח. והקדוש-ברוך-הוא לא יעזבנו כלל.

המאחל לך שבת שלום ופורים שמח...

את התמונות לקונטרסים, זה רעיון טוב מאד, ראה לשלח לי
תכף ומיד כשיצא לאור.

י"ט תרצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, י"א אָדָר תַּעֲנִית אֶסְמֵר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֹנִי"ה יִשְׂרָהֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל
נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרֶכָּה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בְּשַׁבָּת זֶה,
שְׁקוּרָאִים פֶּרֶשֶׁת "זְכוּר אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶךְ", כִּי דִיָּקָא כְּשֶׁפֶר
יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׁמְחָה וְהוֹלֵךְ קְדִימָה, וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה
שְׂבַעֲוֹלָם, בְּזֶה בַּעֲצָמוֹ נִמְחָה וְכָר עֲמָלֶךְ, כִּי קָלַפְתָּ הֶמֶן-עֲמָלֶךְ הַיּוֹנֵק
מִהֶסֶם"ף-מ"ם, כָּל עֲנִינוֹ הוּא לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם, וְלַהֲחִלִּישׁ אֶת דַּעְתּוֹ
וְלַהֲפַחֲדוֹ, וְלַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה שְׂשִׁמְחִים
וְעֲלִיזִים וּמִתְאַחֲדִים עֲצָמָם יַחַד, וְעוֹשִׁים סַעֲדָה בְּיַחַד, וְאֶחָד עוֹזֵר
לְהַשְׁנִי, דִּיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִמְחִית קָלַפְתָּ הֶמֶן-עֲמָלֶךְ, שֶׁהוּא הֶסֶם"ף-
מ"ם. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת-קֹדֶשׁ, וְכֵן תִּשְׁמְחוּ כָּל הַפּוּרִים,
וְתַעֲשׂוּ סַעֲדָה יַחַד בְּבֵית מִדְרָשְׁנוֹ בְּשַׁעֲה שְׁלֹשׁ תַּכְף-וּיִמִּיד אַחֵר תַּפְּלַת
מִנְחָה, וְתִקְיְמוּ בַּשְּׁלָמוֹת מֵאַמָּרָם ו"ל (מְגִלָּה ז:): חֵיב אֵינִישׁ לְבִסּוּמִי
בַּפּוּרִיָּא עַד דְּלֹא יֵדַע בֵּין אַרְוֵר הֶמֶן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי; הֵינוּ שְׂאָדָם צָרִיךְ
לְבוֹא אֶל בִּטּוֹל כְּזֶה, לְבִטֹּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
עַד שְׁלֹא יִהְיֶה אֲצִלּוֹ שׁוֹם הַפֶּרֶשׁ בֵּין אַרְוֵר הֶמֶן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי, הֵינוּ
כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמִירִי בְּשִׁבִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְּנוּ כֹחוֹת
עֲצוּמִים לְהֶסֶם"ף-מ"ם, שֶׁהוּא "אַרְוֵר הֶמֶן", וְעוֹלָם הַבָּא עִם גְּלוּי
אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, שֶׁהוּא "בְּרוּךְ מְרֻדְכִי", וְאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל
בִּטּוֹל כְּזֶה, אֲשֶׁר גַּם בָּעוֹלָם הַזֶּה, בְּתוֹף אַרְוֵר הֶמֶן, גַּם שָׁם גִּנּוּז
אֱלוֹפוֹ עוֹלָם, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה
לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ אֵיךְ נִחְזִיק מֵעֲמֵד עַל-יְדֵי רִשְׁעוֹת הֶסֶם"ף-מ"ם וְהַמִּסִּית
וּמִדִּית וְכו', וְאִם רַק נִבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, דִּיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבַּטֵּל

טמאת הַמֶּן-עֶמְלֶק, שֶׁהֵם הַסִּפּוּת וְהַפִּירוּת וְהַבְּלוּלִים וְהַחֲלִישוּת הַדַּעַת, וְהַעֲצוּבוֹת וְהַמִּירוּת, וְנִזְכָּה לְהַפְלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים! רַק תִּשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה וְרִקְוִידִים בְּרַחוּבוֹת, וְאֵל תִּתְּבִישׁוּ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, אֲדִרְבָּא וְאֲדִרְבָּא, אֵין לָנוּ מִמָּה לְהִתְבִּישׁ, שִׁיתְּבִישׁ הַמֶּן-עֶמְלֶק הַסֵּם"ךְ-מ"ם. וְגַם אֵל תִּשְׁכַּחוּ שְׂבַפּוּרִים הוּא עַת רְצוֹן עֲלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי מַגְלָה, פָּרָק א', הַלְכָה ד'): כָּל מִי שְׂפּוּשֵׁט יָדוֹ לְטַל — נוֹתָנִים לוֹ; וּפְרָשׁוֹ הַצְדִּיקִים, שְׂבַפּוּרִים, כָּל מָה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ — מִקְבֵּל; וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים! תִּשְׁתַּדְּלוּ גַם לַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה וּבִבְקָשָׁה, וּבִפְרֹט בְּלִילָה עוֹד קֹדֶם אוֹר הַיּוֹם, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם מִתְפַּלֵּל בַּיּוֹם הַפּוּרִים — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֵּל, וּמִקְבֵּל כָּל מָה שֶׁמִּבְקֵשׁ. וְעַל-כֵּן גַם בְּזֶה אֵל תִּנְיְחוּ אֶת יְדֵיכֶם לְבִקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן הַרְשָׁע, שֶׁהוּא הַסֵּם"ךְ-מ"ם, וְיִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי. וְכֵן לְרִקְדַּת מִרְבַּ שְׂמִיחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבִזְכוּת הַתְּפִלָּה וְהַשְׂמִיחָה, נִזְכָּה לְהִנָּאֵל בְּגֵאֲלַת עוֹלָם, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ עֲרֻבוֹת נַעֲיֻמוֹת יְדִידוּת זִיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וּמִבְרָךְ וּפּוּרִים שְׂמִיחָה...

י"ט תרצד.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת תְּצִיָּה, י"א אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם ל... גִּירוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּב כָּלְלִי, רְאֵה לְתַלּוּתוֹ עַל לִוְחַ הַמוֹדַעוֹת דִּיקָא, כְּדִי שִׁיקְרָאוּ אֶת זֶה כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִדִּי בּוֹאֵם אֶל הַמִּקְוֶה, כִּי כָּלם צְרִיכִין הַתְּחַזְּקוֹת, וְתִבְקֵשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתְּפַלְּלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ עַל חֶבֶל דָּק מְאֹד, לִזְוֶה כִּסְפִּים וְצְרִיכִים לְשֵׁלֶם, אִךְ אֵיזָה כַּחַ וּמִרְץ רִיחָנִי דוֹחֵף אוֹתִי לֹא לַעֲצֹר, רַק לְכַנּוֹת "עִיר בְּרִסְלָב"! וְאִף שֶׁזֶה נִרְאֶה כְּחֵלוֹם, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמּוּנָה בְּרוּרָה

וּמִזְכָּכַת, שֶׁהַחֲלוּם יִתְגַּשֵּׁם בְּמַהֲרָה. רַק סִבְלָנוֹת וְקִדְיָמָה צָעַד —
לְעוֹרֵר אֶת מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּכְנָסוּ לְגוֹר שָׁם.

וְכֵן אַתָּה רְאֵה לְעֵמֶד עַל הַמִּשְׁמֶר, שֶׁיִּזְדָּרוּ בְּעִבּוּדָה, וְאֲנִי מְקַנָּה
שֶׁעַד פְּרִשַׁת וִיקְרָא יִגְמַר כָּבֵד הַכֹּל, לְרַבּוֹת אֶת הַרְצוּף לְמַעֲלָה, כְּדִי
שֶׁנוֹכַח לְהִתְאַסֵּף לְמַעֲלָה.

אִם תִּהְיֶה לָךְ אִפְשָׁרוּת לְקַנּוֹת אֶת מוֹצְרֵי הָאֱלֶקְטְרוֹנִיקָה מֵהַ
שִׁיתָר מִקֵּדָם — מֵהַ טוֹב וּמֵהַ נָעִים.

מִי הָאֱמִין בְּיוֹם הַפּוֹרִים שֶׁעָבַר, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יֵשֵׁב מְחוּץ
לְבִיבְנָאֵל, וְהַבִּנְיָן שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה כָּבֵד בְּנוֹי עַל תְּלוּ בִיפִי וּבַהֲדוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמִיחָה...

י"ט תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תַּצְנָה, י"ב אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ: שְׁלֹשִׁים יוֹם קִדָּם הֶחָג דּוֹרְשִׁין
בְּהִלְכוֹת הֶחָג, וְעַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת רְשִׁימָה מְדִיקָה מִכָּל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ — כַּמָּה מִצְוֹת הֵם צְרִיכִים: הֵן שְׁמוּרָה וְהֵן פְּשׁוּטָה, כִּי אֲנִי
צָרִיף לְהַזְמִינָם כָּבֵד, וְכֵן בְּעֵנֵן זֵין לְפִסַּח. וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָנוּ לְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַפּוֹרִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁהִיא הִכָּנָה לְפִסַּח,
כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עֵד); נָא וְנָא לְעוֹרֵר
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צָרִיף לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַכָּפֵל הַדָּבָר, תַּעֲשֶׂה תַּכְף-וּמִיד עוֹד בְּיוֹם הַפּוֹרִים רְשִׁימָה כַּמָּה
מִצְוֹת צְרִיכִים, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ, שֶׁיִּקְיָמוּ בָּנוּ דִּבְרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יא): מ'צ'ת' רֵאשִׁי תְּבוּת: צ'דָּקָה
ת'צִיל מ'מָוֶת, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם; כִּי לֹא דָבָר רִיק מֵהַ שְׁקוּרָה
בִּיבְנָאֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת שָׁם "עִיר בְּרִסְלָב", עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ

רמז

בנחל

י"ט תרצו

אשר

ו"ל, והסמ"ך-מ"ם בכבודו ובעצמו עומד ולוחם. יעזר הקדוש-
ברוך-הוא, שנוזקה להכניעו למעלה, ואז ממילא יפל למטה.

המאחל לך שבת שלום ופורים שמח...

י"ט תרצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון, פורים ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ובנדאי צר ומר לי מאוד מאוד, שהגענו למצב כזה, שאין מי
שיעזר לנו, אף מצד שני עליך לדעת, כי דיקא עכשו יהיו לנו נסים
נגלים; כי כשאדם בא אל מצב כזה, עד שאין מי שרוצה לעזר לו,
ונדמה לו כאלו אבד ממנו מנוס ותקנה, דיקא אז הקדוש-ברוך-הוא
מרחם, כמו שהיה בעת שהתגבר המן-עמלק הסמ"ך-מ"ם, ורצה
לעשות מה שרצה לעשות וכו', והכל נתהפך על ראשו, כמו-כן
יקים אצלנו, דיקא עכשו כשצר ומר לנו, דיקא עכשו הכל יתהפך
לטובה, "כל תושבי המקום יחזרו בתשובה שלמה", ישובו המה
אלינו, ואנחנו לא נשוב אליהם, והסמ"ך-מ"ם שהיה לנו למונע
ולמעכב, מסית ומדיח, יספג מפלה אחר מפלה, יראו עינינו וישמח
לבנו בישועתו יתברך, היום הזה הוא יום ישועות, יום רחמים
וחסדים מרבים, ישפיע הקדוש-ברוך-הוא עלינו שפע, שנוכל
לשלם לכל המורות מה שמגיע להן, ותתרחב לנו הקדשה, שנוזקה
למבנה משלנו בשביל בית-הספר ובשביל התלמוד-תורה, שלא
נצטרך לשלם שכירות, ויהיה אצלנו שפע דקדשה.

המאחל לך פורים שמח...

רק חזקי ואמצי, ועוד תראי נסים וישועות, שיעשה הקדוש-
ברוך-הוא.

י"ט תרצז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

שמחת פורים. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שהשמחה של
פורים תמשך עליך כל השנה.

הנה שלשים יום קדם הקג שואלים ודורשים בהלכות הקג,
לזאת רציתי שתעשה חשבון כמה בשר צריכים אנשי שלומנו על
כל הקג דיקא, אל תקמץ, רק תשתדל שיהיה בשר לכל אנשי
שלומנו, תעשה רשימה בין אנשי שלומנו, שכל אחד זמין את
הזמנתו, ואני משלם את כל הבשר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שתהיה לך פרנסה וספּע כל השנה. העקר אל תדאג מהסמ"ך-מ"ם,
המן-עמלק, תהיה לו מפלה עם כל שונאי ישראל, וכל תושבי
יבנאל יחזרו בתשובה; כי תכף-ומיד כשנכנסים הזדים, קמים
הצדיקים.

המאחל לך פורים שמח...

דעת לנכון, שתכלל ברשימה את כל אלו שמתפללים אצלנו,
ובתוכם ... והבן.

י"ט תרחצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון, פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

אָפּשׁר י"ט תרצט בִּנְחָל רמט

שְׁמַחַת פּוּרִים. יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ שְׁמִיחָה כָּל
הַשָּׁנָה. הִנֵּה שְׁלֵשִׁים יוֹם קִדְּם הַחֹג שׁוֹאֲלִים וְדוֹרְשִׁים בְּהִלְכוֹת הַחֹג.
לְזֹאת רְצִיתִי שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי חֲשַׁבּוֹן בְּדִיוֹק כִּמָּה מִצּוֹת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו צָרִיךְ, וְכֵן כִּמָּה יֵין צָרִיךְ כָּל אֶחָד, וְתַכְףּ-וּמִיד תִּשְׁלַח לִי אֶת
הַרְשִׁימָה.

הַעֲקָר אֶל תִּדְאָג מְכַל הַמְלָשִׁינוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ף-מ"ם הַרְשָׁע,
הַמֶּן-עֲמָלֶק, תַּהַיֶּה לוֹ מִפְּלֶה עִם כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל תּוֹשְׁבֵי
יְבִנְאֵל יַחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וַיֵּשׁ לִי הַרְגָּשָׁה, שֶׁעוֹד יָבוֹא הַיּוֹם,
שֶׁכָּל הַתּוֹשְׁבִים יַחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי מִיד כְּשִׁיתְּבַטֵּל כַּח
הַדּוֹחָה הַמַּסִּית וּמַדִּיחַ, תַּכְףּ-וּמִיד יִתְגַּבֵּר כַּח הַמוֹשֵׁף.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח...

הַכָּפַל הַדָּבָר, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזִרְיוֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת כִּמָּה
לְאַרְגֵּן.

י"ט תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

יַעֲזֹר לָךְ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּשְׁתַּדֵּל תַּכְףּ-וּמִיד לְזַרֵּז אֶת
הַמְּלָאכָה.

דְּבַרְתִּי עִם ... וְהוּא מְאַרְגֵּן אֶת כָּל הַפֶּסֶף בְּעֵבֹר הַתְּאוֹרָה
לְמַעַלָּה בְּאוֹלָם, וְתַכְףּ-וּמִיד כְּשִׁיבִיא לָךְ אֶת הַפֶּסֶף, תִּקְנֶה אֶת
הַמוֹצָרִים, וְתַכְףּ-וּמִיד יִתְחִיל ... לְהַרְכִּיב אֶת הַכֹּל. וְכֵן רְאֵה לְהַכִּין
עֶפֶר בְּשִׁבִּיל הַרְצוּף, כִּי יָפֶה שְׁעָה אַחַת קִדְּם, כִּי הַמְּלָאכָה מְרַבָּה
וְהַזְמָן קָצֵר.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח...

וּתְשַׁמַּח אֶת כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיחֶיהָ בְּרַק שְׁלוֹם
וְשִׁמְחָה בֵּין אָנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְשִׁיחֶיהָ אַחֵד דֵּן אֶת חֲבֵרֵי לִכְף זְכוּת.
וְכֵן תִּמְסַר אֶת שְׁנֵי הַמִּכְתָּבִים, כִּי הֵם מְאֹד נְחוּצִים.

י"ט תש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם אֵל. . . וְאֵל ... שִׁיחִיו.

רְאוּ לְשִׁמְחָה עַל נֶעֱם חֻלְקָכֶם, וְתִמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס בְּרֶךְ אַחֵר בְּרֶךְ
"אֲשֶׁר בַּנְחָל", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא מְשָׁלוֹת לְבָבְכֶם לְטוֹבָה
בְּכָרִיאוֹת וּבְשִׁמְחָה, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחָ...
...

י"ט תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַהֲגָהוֹת עַל "אֲשֶׁר בַּנְחָל" וּבְזִכּוֹת
זֶה תִּזְכֶּה לְזֶרַע שֶׁל קִימָא. תִּכְנִיס אֶת כָּל הַמְרָאָה מְקוֹמוֹת, וְכֵן תִּגִּיעַ
אֶת יֵתֶר הַסְפָּרִים, וּבִפְרֹט הַקּוֹנְטְרָסִים, וְתִכְנִיס מְרָאָה מְקוֹמוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם פּוּרִים שְׂמֵחָ, וְתִמְשֶׁךְ הַשִּׁמְחָה
עַל כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחָ...
...

י"ט תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֵדֶשׁ בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ הַיָּטִב הַיָּטֵב בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הַחֲדוּשִׁים שֶׁמְחַדָּשִׁים הֵם תִּקּוֹן לְפָגַם-הַבְּרִית, כִּי כָּנֹגֵד זֶה שֶׁחֲשַׁב מִחֲשָׁבוֹת לֹא טוֹבוֹת, כָּנֹגֵד זֶה יַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּמִחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְתַחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַהֲיֶה חֲזָק בָּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאַחֵר כַּמָּה שָׁעוֹת תִּתְעוֹרֵר לְדַבֵּר עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְצַרֵּף שָׁעָה שְׁלֵמָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּכְשִׁזְכִּים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עֹקֶר תִּקּוֹן הַבְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנִין פָּגַם הַבְּרִית וְכו', וְכו', וּבְעֵנִין מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עִם דְּמִיוֹנוֹת וְכו', וְכו'. מֶה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים

נסיונות קשים ומרים, והיה טוב מאד, שתלמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב, ותאמר התפלה עליה, וכך תהיה רגיל בזה, כדי שתזכה לטהר ולקדש את מחשבתך, ולצאת מכל הדמיונות שלך, וכן טוב מאד שתלמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ה, והתפלה עליה המדברת מענין דמיונות, שהיום היצר הרע הוא דמיון גדול, כי זה בעצמו היצר הרע, שמכניס באדם דמיונות.

ועל כולם — ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, כי בזה שאדם מדבר עמו יתברך, על-ידי-זה מוצא ומטהר את מחשבתו, ויוצא מכל הדמיונות שלו, כי בזה שאדם זוכה לחשב רק ממנו יתברך, אז אין לו שום דמיונות, כי חושב רק ממנו יתברך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה שאתה מפיץ את אור רבנו ו"ל, אין לתאר ואין לשער את מעלתך וגדלתך, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה שאנחנו זוכים לחדש עצמנו בכל יום בחדוש חדש, לגלות ולפרסם את אור רבנו ו"ל בעולם, אשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום את אור רבנו ו"ל בעולם, ועל-ידי-זה הוא ממשיך את האור הגנוז הזה לכל העולם כלו, ובזה תלויה גאלתנו. ואף שאנחנו יודעים שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מאד מאד למנע ולעכב, עם כל זאת עלינו נפלה חובת היום, ואסור לנו להתפעל משום בריה כלל, ולעשות כל מיני מאמצים שבעולם רק להפיץ את אור רבנו ו"ל, ודיקא על-ידי-זה נצליח.

אודות מציאת הזיוג, היה טוב מאד שתרגיל את עצמך לבקש בכל יום ממנו יתברך רק על מציאת הזיוג: "אנא הו"ה ברוך הוא יתברך שמו, חוס ורחם עלי, ונפני להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, ושאנצל מפגמי הברית", וכך תאריך בתפלה ובקשה ממנו יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר שבעולם אינו יכול לפעל, וצריכים להיות חזק ואמיץ בעבודת התפלה, ואז טוב לו כל הימים.

אֲשֶׁר י"ט תשד בנחל רנג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּרְוִי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד תּוּכַל לְבָשֶׁר לִי בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת, הַעֲקָר אֶל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאַל תִּשִּׂים אֶל לִבְךָ מַה
שֶׁקוֹרָה סְבִיבוֹתֶיךָ, אִתָּה רְאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע
וְתֵאֱמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לְךָ
אָדָם הָרַע וְהַטּוֹב, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן תֵּן תּוֹרָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזִּכִּיתָ לְחַתֵּן אֶת בִּתְּךָ, וּתְבַקֵּשׁ עַל לְהַבֵּא, שֶׁתּוּכַל לְחַתֵּן
אֶת כָּל יְלָדֶיךָ בְּקִלּוֹת, וְתִצָּא מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ.

נָא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁיֵר לְעֲצָמְךָ נְגוּנִים שֶׁל שְׁמִחָה, אֲפִלּוּ בֵּינְךָ לְבֵין עֲצָמְךָ,
הַעֲקָר אֶל תִּפְּל בְּעֲצָמְךָ בְּמִרְיוֹת וּבְעֲצָבוֹת, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם
לְגַמְרִי, כִּי עֲצָבוֹת מְכַנְסֹת בְּאָדָם פְּחָדִים, שֶׁהוּא מִפְּחַד מֵהַצֵּל שְׁלוֹ
וְכוֹ' וְכוֹ', וְעַל-כֵּן רְאָה לְשַׁמֵּחַ, כְּדֵי שִׁיתְרַחֵב לִבְךָ וְדַעְתְּךָ, וְלֹא
תִתְפַּעַל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם.

רְאָה לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לְךָ טוֹב
מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב, כִּי
זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֵי שְׁמֵעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְלֹא זָכִיתִי לְשִׁמְעַת עַד
עַכְשָׁיו.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי הַסְּבָלָנוּת הִיא הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בַּחַיִּים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת
וַיְסוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלֹא מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, הִיא הָאֵד
מִתִּיאֵשׁ לְגִמְרִי, וְנוֹפֵל וּמִתְאַבֵּד, חֵס וְשְׁלוֹם, עַד כְּדֵי כָךְ, כִּפִּי רַבּוּי
הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבֵרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, הִיא הָאֵד מִתְאַבֵּד, הַשֵּׁם
יִשְׁמַר, וְזֶה מֵה שְׁאֵנָהּנוּ שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם סְפוּרִים אַחֲרֵים, וְהַעֲקָר
— שְׁאֵין לָהֶם מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלַעֲקָר מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, גְּלָה לָנוּ רַבּוּנוּ
וְ"ל, לֹא זֹכִים, אֶלָּא עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וַיִּוֹדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמַהֲיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוֹמָם, צוֹמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כֹחַ הַגָּדֵל וְכֹחַ הַצּוֹמָח, וַיְכוּל לַעֲבֹר עַל
הַכֹּל, כַּמּוֹכָא בְּלֻקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים
נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט בְּבִיתְךָ עִם אִשְׁתְּךָ.

נָא וְנֹא רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבָעוּלִים, כִּי אֵין
זוֹ עֲצָה לִפְלִי כָל-כָּךְ בְּדַעְתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִדּוֹן
אֶת אִשְׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְכֵן תִּדּוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִדּוֹן אֶת
הוֹרִיךְ לְכַף זְכוּת, וּבְכָלל תַּחֲיָה בְּמַצֵּב כְּזֶה לְדוֹן תְּמִיד אֶת עֲצָמְךָ
וְאֶת זוּלָתְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים; כִּי הַעֲקָר הוּא לְמוֹד

זכות, כי בלי למוד זכות, האדם יכול להתאבד, כי תמיד מרגיש את עצמו הכי גרוע והכי אשם, ועל-כן ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה ובאמונה, להאמין בו יתברך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ותרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל, וכן ממשיך ללמד מדי יום ביומו שעורים בסדרן בתורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, חק ולא יעבר, ועל-ידי-זה תצליח בדרך.

ועל כלם — ראה לדבר עמו יתברך על-כל-פנים כמה דבורים חמש דקות מדי פעם בפעם, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ועל-ידי-זה תצליח בדרך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ומי יתן שנהיה מקשרים תמיד בעולם הזה ובעולם הבא.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה יוצא בכל פעם להתבודד עצמו אל החר, אשר אין למעלה מזה, כי אצל רבנו ז"ל היה עקר גדול להתבודד עצמו עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, ובפרט חוץ לישוב, וכאן ביבנאל זכינו שיש לנו בית וחדה וחר המובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'. ואשרי מי שזוכה לקיים את זה בשלמות. הנה הוא יוצא מהבית והוא כבר בשדה, וכבר יכול להתחיל לדבר עמו יתברך, עד שמגיע

אֶל הַהֶר, וְשָׁם יָכוֹל לִרְאוֹת אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ עַל הַנוֹף
הַנֶּפֶלָא, אִיךָ שָׂרָק רוֹאִים אֱלֻקוֹת, וַיְכֻלִּים לִשְׁפּוֹף אֶת הַלֵּב וְהַנֶּפֶשׁ
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּזֶה, וְאָז תִּרְגִּישׁ
עֲרִבוּת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיִּית אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת גְּדוֹלָה לְדַבֵּר עִם אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי זֶה הָעֵקֶר, כִּי
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, שִׁיחֵיו פְּרוּדִים בִּינֵנוּ, וְאֶחָד יְדוֹן
אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף חוּב, חֵס וְחִלְלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפַּס אוֹתָנוּ. וְעַל-כֵּן
עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
דְּבוּרֵי אֲהָבָה אֶחָד לְהַשְׁגִּי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נְצָלִים בְּרַכְּנוּ.

רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כִּי כָּל לִמּוּד וְלִמּוּד, הוּא הַצְלָחָה נְצָחִית. וַיִּכְמוּ שְׁאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת לִמּוּד, סִימָן י'): כָּל יְדִיעָה וְיְדִיעָה מִמִּשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה,
הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ, הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוּנוֹ, הַיְדִיעָה
הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְלָחַת הַנֶּפֶשׁ, הַצְלָחָה נְצָחִית, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּכְנִיס
אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת בְּזֶה שְׂאֵמָה מְנַקֶּה אֶת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הוּא מְשַׁכֵּן הַשְּׂכִינָה, וּמִי שֶׁזוֹכֶה
לְנֻקּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינַת עֲזָו יִתְבָּרֵךְ בַּתּוֹךְ
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, שְׂזִכִּיתָ לָזֶה, וְתֹאמִין לִי,
שֶׁעָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים, שֶׁבְּכָל פֶּעַם נִקִּיתִי אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם רַבֵּנוּ
ז"ל, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע מִי עָשָׂה אֶת זֶה, וְעַבְדִּיתִי עַל זֶה מְאֹד,
וְהִתְיַצַּעְתִּי בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרָנִי, שֶׁנִּקִּיתִי אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ,
וְאֵינִי מִתְחַרֵּט עַל זֶה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלֵם לִי חֲזָרָה מִתְּנוּת
טוֹבוֹת בְּעֶבְרוֹ זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, וּמִרְחִיב אֶת
הַדַּעַת, וְלִדְעָתִי, אֲתָה יָכוֹל לְצַרֵּךְ גַּם אֶת הַיְלָדִים, שֶׁגַּם-כֵּן יִכּוּ
לְמַצְוָה הַזֹּאת.

נָא וְנָא רָאָה לְשִׁמְחָה וּתְשִׁמְחָה אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמוּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְהַזְהִיר לְהַתְפַּלֵּל עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם בְּמִנְיָן דִּיקָא, שְׁחִירִית, מִנְחָה, מַעֲרִיב, תְּתַפַּלֵּל דִּיקָא בְּמִנְיָן, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי כְּשֶׁהַצַּבּוּר מִתְפַּלֵּלִים, אִזּוּ נִמְחָלִים כָּל הָעוֹנוֹת, וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת עָרֵב וּבֹקֶר, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בִּינִיכֶם אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְהִבְנָה הַדָּדִית, וְתִדּוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּבִיחָד תִּבְנוּ בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל. וּבִפְרָט שְׁעַכְשׁוֹ אַתָּה עוֹד בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֲתֻנָּתְךָ, אַתָּה צָרִיךְ לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכָךְ תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי חֻכְמֵנוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבָא מֵצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ] אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ; וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), אֲשֶׁר עָקֹר הָעֲשִׁירִיּוֹת בָּאָה לְאָדָם בְּזָכוֹת אִשְׁתּוֹ, וּבָזָה שְׂמִכְבָּדִים אֶת אִשְׁתּוֹ, עַל־יְדֵי־זָה בָּאָה לוֹ עֲשִׁירִיּוֹת, וְזָה בְּדוּק וּמִנְסָה. כִּי כָּל בֵּית שְׂאָדָם אֵינוֹ מְכַנֵּס אִמָּה יִתְרָה בְּתוּךְ בֵּיתוֹ — אִזּוּ מַצְלִיחַ. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וּבָזָה מְקִיָּם אֶת רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, שִׁיחָה רסג, רסד), וְעַל־יְדֵי־זָה יִהְיֶה לָךְ טוֹב.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה בְּפִרְשֵׁת וַיִּקְרָא שְׁאֲשׁוּבוֹת אָז.
וּמֵאֵד רְצִיתִי לְרְאוֹתָךְ עַל שְׁבֶת-קֹדֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיֶּקֶר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד, שְׁאֲנוּ
זוֹכִים לְדַעַת מִרְבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְלֻמְדָנוּ
עֲצוֹת אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

אוֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ וְכו', עֲלֶיךָ לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימֵן
רסג, וְרסד, שְׁמֵאֵד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ.
וּבְפִרְוֵשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁכּוֹ כִּי
הֵיכִי דִתְתַעֲתֵרוּ [תַּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעֲשִׂרוּ];
וּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן סט), אֲשֶׁר
הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ
עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבָעוֹלָם לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא הַמִּתְנַה שְׁנֵתָן לָךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבִבְּאֻמַּת לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם הֵייתָם שְׁנֵיכֶם נִשְׁמָה
אַחַת, וּכְשִׁירְדָתָם לְזֶה הָעוֹלָם נִתְפַּצְּלָתָם, זֶה בָּא מְזוּיג הוֹרִים אֵלּוּ,
וְזֶה בָּא מְזוּיג הוֹרִים אֲחֵרִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַבְּרֵם וּמְיַחֲדֵם,
וּבִבְּאֻמַּת הֵם נִשְׁמָה אַחַת לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד
מְאֹד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְאִזּוּ תִהְיֶה לוֹ הַצְלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים.

אוֹדוֹת לְעֹבֵר וּלְגוֹר בִּיבְנָאֵל, תִּאֲמִין לִי, שְׁאֵין לָךְ עוֹד מְקוֹם

יָפָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּמּוֹ יִבְנָאֵל, שֶׁהוּא מְקוֹם גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בַּעֲבוּרַת הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־כֵּן לֹא בָחַנָם הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנֶּעֱבַר גַּם עַל מְגִיעָה זוֹ, וַיִּכְנָסוּ לְגוֹר שֵׁם מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִזְכָּה לַעֲבֹד אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּרָצוֹן רַבֵּנוּ ו'ל בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּשִׁיטוֹת. וּבַכֶּרֶט בְּעֵינַי תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, הוּא מְקוֹם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, הָרִים וּגְבָעוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְזָה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל וּלְהַתְּבוּד עֲצָמוֹ שֵׁם, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אוֹדוֹת דִּירָה, צָרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, תִּאֲמִין לִי, שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּכְנָס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, הֶעָקָר הִיָּה עַל־יְדֵי תִפְלָה וּבִקְשָׁה, וְעַל־כֵּן רָאָה לְהַתְּפַלֵּל הִרְבֵּה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ.

אוֹדוֹת פְּרִנָּסָה, אֲמָנוֹת הַסּוֹפְרוֹת הִיא אֲמָנוֹת נִקְיָה וְנִקְלָה, וּמִי שֶׁמִּכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בָּזָה, מִצְּלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְעַל־כֵּן אִם יֵשׁ לָהּ חוֹשׁ לָזָה, תִּכְנִיס אֶת עֲצָמָהּ בָּזָה וְתִצְלִיחַ.

הֶעָקָר רָאָה לְשַׁמֵּחַ תָּמִיד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת אֲשֶׁתָּהּ, כִּי 'אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה' (ראש השנה ו:), וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֻחָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ, וְהַשְׂמֻחָה מְבִיאָה אֶת הַשְּׂכִינָה, כִּי בְּמִקוֹם שְׂכִינָה — שֵׁם הוּא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה. וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵיתָהּ, אִזּוֹ כָּל הַכְּרֻכוֹת מְצוּיּוֹת.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתָּהּ וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבָהּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרָכָהּ, וְתִבְשֹׂר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, הַגָּדִים
בִּכְנָאֵל, הַיְּזִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְּקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל
ה'צַחַת-רוּחַ שְׁגִרְמַתָּם לִי בְּזֶה שְׁהִייתֶם שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים בְּחֵג הַקֹּדֶשׁ
וְהַנּוֹרָא חַג הַפּוּרִים, אֲשֶׁר לִפִּי דְבָרֵי הַתְּקוּנִים (דף נז.) הוּא יוֹם
כַּפּוּרִים, וּרְבֵנוּ ו'ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עט) אֲשֶׁר יוֹם
כַּפּוּרִים הוּא לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, וְאֵז זֻכִּים לְהַעֲלוֹת
וּלְהַגְבִּיחַ אֶת הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם אֶל לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה מִהַזְּמַן,
אוֹתוֹ דְּבַר עַל-יְדֵי שְׂמִיחַת פּוּרִים, וְעַל-כֵּן יַעֲזֹר לָכֶם הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ
הוּא, שְׂבֻכּוֹת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיָּתָה לָכֶם בְּחֵג הַפּוּרִים הַזֶּה, תִּזְכּוּ
לְהַתְעַלּוֹת בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֶזֶק,
כִּי אֲנוּ צְרִיכִים חֶזֶק חֹדֶשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת
הוּא שְׂמִיחָה. וּבְאֻמַּת רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזִכְנוּ לִידַע מִרְבֵּנוּ
ו'ל, אֲשֶׁר הִיִּדְעָה מִרְבֵּנוּ ו'ל בְּעֶצְמָהּ הוּא כָּבֵד עֲנִין גָּדוֹל וְנוֹרָא
מְאֹד מְאֹד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֻׁזְכִּים גַּם לְצִיַּת אוֹתוֹ וּלְהַתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, שְׂזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּלִי הַתְּבּוֹדּוֹת, הָאָדָם מְבַהֵל
וּמְבַלְבֵּל, וְהוּא מְלֹא דִמְיוֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּהוּג עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבֵּים, מִי שֶׁאֵין לוֹ הַתְּבּוֹדּוֹת אֱמֶתִית, וְאֵינוּ מֵיִשֵּׁב אֶת דַּעְתּוֹ,
יְכוּלִים לַעֲבֹד עֲלֵיו מְאֹד מְאֹד, בְּכָל מִינֵי שְׂטִיּוֹת וְדִמְיוֹנוֹת, וּלְבַלְבֵּל
אוֹתוֹ וּלְעַקְרוֹ מִשְׁרָשׁוֹ, עַד שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מִהָאָדָם, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹכֵן, אֱלָקוֹת, וְהַכֹּל מֵרַב הַדִּמְיוֹנוֹת. וּבְאֻמַּת רְבֵנוּ ו'ל כָּא לַעֲקֹר
דְּבַר זֶה, כִּי הַחֲדִיר בָּנוּ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
אֲשֶׁר אֵין לָאָדָם רַק הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, שֶׁכֹּל זֶה הוּא עֲנִין
הַהִתְבּוֹדּוֹת, שֶׁיִּדַּע הָאָדָם שֶׁאֵין לוֹ אֵלָּא הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ,

וגם הצדיק הוא הצלם אלקים של הדור (ספר-המדות, סימן קא); ועקר עבודת הצדיק הוא רק להעלות ולהגביה את נשמות ישראל אליו יתברך. ועל-כן אמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנד): על-ידי אמונה בהצדיק בעצמו יכולים לפל, אבל כשמאמינים בהצדיק עם דעת אי אפשר לפל; הינו שצריכים לידע בידיעה מחלטת, כי עקר הצדיק הוא המגביה ומעלה ומרים את נשמות ישראל אליו יתברך, ולא לעשות מציאות מהצדיק בעצמו, כי זה תכלית ההפוך; כי עקר שלמות הצדיק — כשפא אל בטול כזה, עד שהוא בטל ומבטל בעיני עצמו לגמרי, ואינם רואים אותו כלל, כי הוא כל-כך נכלל בו יתברך, עד שלא רואים ולא מבינים אותו כלל, אף דבר אחד יודעים, שכל למודו הוא רק איך להתקרב להקדוש-ברוך-הוא, ואיך שכל בר ישראל יכול להגיע לזה, ועל ידיעה זו בגדלת הצדיק ובצרוף אמונת חכמים יכול כל בר ישראל גם-כן להגיע אל מדרגה זו, להתעלות בתכלית העלוי, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ו"ל, שאז תפתחנה לו עיניו, ויראה ויבין וישכיל את אשר לפניו, ולא יטעה את עצמו כלל, כמו שיש עכשו כל מיני טעיות בעולם, שעושים מהרבי מציאות וכו', ומה יהיה כשהרבי ימות וכו', לא-כן רבנו ו"ל מגלה לנו רק את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין לנו כתבת אחרת, רק לפנות אל הקדוש-ברוך-הוא. ועל-כן דבר רבנו ו"ל קנים לגצח, כי דבר זה הוא נצחי, ודבר זה צריכים להחדיר אצל כל אנשי שלומנו, ועל קטב זה נבנה "עיר ברסלב" על שם רבנו ו"ל, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

ולמען טובתכם הנצחית, ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותדונו אחד את חברו לכף זכות, אני מקוה להקדוש-ברוך-הוא להיות בעוד שבועים בארצנו הקדושה, ולשבות בפרשת ויקרא עמכם ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה זוכה ומזכה את הרבים
בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר זו כל שמחתי, כי באמת אין
לי רק דבר זה — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, וזה
כל חשקי ורצוני וכסופי כל ימי חיי, ומה גם שאני כוסף ומשתוקק
להקים חבריא קדישא של אנשי שלומנו היקרים, שיגלו ויפרסמו
את דברי רבנו ו"ל בעולם, כי מה ישאר מאתנו, אם לא נגלה
ונפרסם את דעת רבנו ו"ל. ואני יודע, שבשביל זה הסמ"ך-מ"ם
אורב עלי מאד מאד, ומדבר עלי כל דבר אסור וכו', וכו', אך לא
יועיל לו שום דבר, אני את נפשי אשים בכפי, ונגלה ונפרסם את
דעת רבנו ו"ל בעולם בלי שום חכמות כלל.

נא ונא ראה לשמח מאד על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך,
ותדבר בכל יום עם האברכים בעבודת השם יתברך, ואל תתפעל
משום בריה שבעולם, אתה רק תדבר עמהם מאמונה והשגחה
פרטית, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל עכשו להוציא סדרת
דרשות על כל ה"ספורי-מעשיות" שדברתי ברבים, ותוכל להפיצם
בין חבריך, כי תהלה לאל, הם דבורים יקרים מאד מאד, דבורים
נפלאים שנתחדשו בעת למוד "ספורי-מעשיות" ברבים בלשון-
הקדש.

נא ונא ראה להתמיד בתפלה והתבודדות, ותהיה רגיל בשיתח
בינך לבין קונך, ובכל פעם כשאתה הולך בדרך, תדבר הרבה עמו
יתברך, ועל-ידי-זה תצליח בדרךך תמיד.

אָפּער י"ט תשי"א — י"ט תשיב בנחל רסג

התמיד בלמוד התורה הקדושה שעורים בסדרן, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשי"א.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום ל... גרו יאיר.

את מתבקך לנכון קבלתי.

מה אמר לך! אין עוד דבר יפה כמו "אוצר הקונטרסים", ויבא יום, שילמדו בהם סדר מוסר ביישיבות, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל להדפיס ספר אחר ספר, וזה יצא מאד מאד יפה, לך. ה' נצרך שני קונטרסים אחרים, וגם נשלח מחר בלילה את הפתגמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ב'תקון הכללי' אם אתה יכול, תוסיף את תפלת-הדרך, ואם לא גם-כן טוב, העקר שיהיה שמו של ... שהוא מנדב את ההדפסה, וכשאבוא אביא לך את הכסף. למעשה כמה עמודים זה יוצא?

אודות המצות, כמה זה צריך לעלות, אני מכרח לדעת את זה לפני שאפה מזמין, כי זה מאד נחוץ לי לדעת.

י"ט תשיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל... גרו יאיר.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְתָּב בַּעֲבוּר אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְחֻזְקָה וּלְאַמְצָה בְּכָל מִינֵי אָפְנִים, כִּי כִפִּי הַנֶּרְאָה הַדְּבוּרִים שֶׁל הַגִּיס עוֹשִׂים רָשָׁם, וּבִאֲמַת אַתָּם כָּבֵר צָרִיכִים לִהְיוֹת עֲצֻמָּאִים, וְלֹא לִפְל תַּחַת עַל שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, אֲשֶׁר מִתְנַתֵּם מְעוּטָה וּבִשְׁתֶּם מְרֻבָּה, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דֶּרֶךְ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לִהְיוֹת תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים עַל חֶסֶד שׁוֹם בַּעַל בַּחֲרִיָּה.

אִדּוֹת זֶה שֶׁהַשְּׂפִיר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, אִם לֹא יִשְׁלֹם תּוֹצִיאוּ אוֹתוֹ דֶּרֶךְ הַמְשֻׁטָּרָה, אֵין הַפֶּקֶר בַּעֲוֹלָם וְעוֹנוֹת הַדִּין, זֶה אֵים וְנוֹרָא, אֲשֶׁר מִשֶּׁם סוֹבְלִים כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים.

נָא וְנָא רָאָה לְחֻזֵּק עֲצֻמָּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִדִּין עֲצֻמָּה לְכַף זְכוּת, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם הַחֲבֵרוֹתָא שְׁלָךְ, כִּי זֶה עֲנִיָּן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְטוֹבָה לְשֹׁנֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפִּלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתַּפִּלָּל בַּעֲדֶכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשיג.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר תִּשְׁא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַּחֲוָיָה.

אַחֲרֵי שֶׁדִּבַּרְתִּי עִם ... רְצִיתִי לְדַבֵּר גַּם אִתָּךְ, אַךְ אָמַר לִי, שְׂכָבֵר הַלֵּכְתָּ, וְהָיָה לִי צֶעַר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי ... תַּחֲוָיָה סִפְּרָה לִי אֶת גְּדֵל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁהָיְתָה לָךְ הַיּוֹם, וּבִפְרָט בַּעֲנִיָּן הַדִּיר שְׂשָׁכָר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְשָׁלֵם שָׁכָר דִּירָה. לְדַעַתִּי, אֵל תַּחֲכּוּ כָּלֵל, רַק תַּכְּף-וּמִיד לְהַזְהִירוֹ, וְאִם לֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִשְׁנֶה דִּרְכּוֹ, תּוֹצִיאוּ אוֹתוֹ עִם הַמְשֻׁטָּרָה, כִּי זֶה לֹא הַפֶּקֶר.

הַעֲקֵר רְאִי לְחֻזֵּק עֲצֻמָּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תִּמְשִׁיכִי

אֶל הַצֶּעֶר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ, כִּי דָבָר זֶה לֹא חֹסֵר לְאַף אֶחָד וְכו', כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְהַעֲקָר קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל — לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק גַּם אֶת אֲחֵרִים, אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכְלוּ לְקִנּוּת אֵיזָה בֵּית נִפְלָא וְנִהְדָּר וְרַחֲב יָדִים, אִם אֵין לָכֶם סִבְלָנוּת לְחַפּוֹת עַד שְׁתַּבְּנוּ, הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל דָּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשי"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

פֶּה תִקְבֹּל רְצוֹן מִכְתָּב שֶׁשִּׁלַּחְתִּי לְבִנְךָ, וּבַעוֹד יוֹם יוֹמִים אֲסַדֵּר אֶת שְׁאָר הַפִּסָּף. בְּעֵינַי ... שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֶכֶם, עַד עֲכָשׁוּ שְׁלֵמְנוּ לוֹ עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה, אֲפֹלוּ עַל בֶּרֶג מִיָּתֶר שְׁלֵמְנוּ לוֹ כֶּסֶף מְלֵא, עַל זְוִית שֶׁל קְרָמִיקָה שְׁלֵמְנוּ לוֹ בְּכֶסֶף מְלֵא, בְּאֲשֶׁר אֵתָּה זוֹכֵר אֵיךְ הָלַךְ בְּמִקְנָה, וְעַל-פֶּן אִם מִתְנַהֵג שֶׁלֹּא כְּשׁוֹרָה, נִקַּח אֶת ... וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזִרְיוֹת הַכִּי נִפְלְאָה, הִנֵּה הַמְרַצְפוֹת יִגִּיעוּ, וּכְבֹר צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עֲבָדָא בְּשִׁטָּח, כִּי אֲנִי רוֹאָה, שְׂאֵם לֹא נִזְרַז עֲצֵמְנוּ, מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה, כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ, וְאֵינְךָ מֵתָאֵר לַעֲצֻמָּה מַה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְבַשֵּׁל תַּחַת הָאֵף שְׁלֵנוּ. וְתֵאמִין לִי, שְׂאֵינִי מִפְּחַד מִמְּנוּ כָּלֵל, אֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים רַק לְהַתְקַדֵּם וְעֲבָדָה בְּשִׁטָּח מַה לַעֲשׂוֹת, כִּי הוֹלֵךְ דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל, אֶת הַפְּסִיעָה הָרִאשׁוֹנָה רוֹאִים וְלֹא יוֹתֵר, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה עֲלִיף לְדַעַת, שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּעִבּוּדָה זוֹ, וּבִפְרָט עַל חֲזִית הָרִאשׁוֹנָה, כִּי רוֹאִים אֲשׁ ... רוֹאִין שׁוֹנָא ... רוֹאִים דְּבָרִים מִפְּחִידִים ... וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִמָּץ לֵב, רַק הוּא יָכוֹל לְהַפְּגִס

בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמט): עֵקֶר הַגְּבוּרָה בְּלֵב; כִּי מִי שֶׁלִּבּוֹ חֲזָק, וְאֵינוֹ מִתְיָרָא מְשׁוּם אָדָם וּמְשׁוּם דָּבָר, יָכוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמִּלְחָמוֹת, עַל-יְדֵי חֲזָק הַלֵּב, עֵינֵן שָׁם; וְזוֹ כָּל הַהֲצָלָחָה בַּמִּלְחָמָה. וְאִם ... אֵינָם מִתְפַּחֲדִים עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאֵין עֲרֹף כָּלָל, שְׂאִין לָנוּ מָה לְהִתְפַּחֵד, כִּי דִבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל יָקוֹם, וְיִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּלִי שׁוּם צֶל סִפֵּק סִפִּיקָא, וְהַעֲנִין שְׁלֵהֶם מִמִּילָא יִתְבַטֵּל, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁעוֹשִׂים מְצִיאוֹת מִבֶּן אָדָם הַכֹּל שֶׁקָּר, וְדִבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל הוּא רַק גְּלוּי אֱלָקוֹת, וְרַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִצָּחִי, וְמִי שֶׁנִּכְלָל בּוֹ, גַּם הוּא נִצָּחִי, וְאֵין לוֹ מָה לִּירֹא וְלִפְחֹד כָּלָל. וְעַל-כֵּן גַּם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִמִּישָׁהוּ וְכוּ'. מָה כָּבֹר אָמַר אָנִי, שֶׁכָּל יְמֵי חַיֵּי הַכֹּל הוֹלֵךְ רַק כְּנִגְדֵי מִמֶּשׁ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי מִתְקַדֵּם פְּסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה, וְהִזָּה כָּבֹר הִרְבֵּה פְּעָמִים, שֶׁכָּלִם הִלְכוּ כְּנִגְדֵי מִמֶּשׁ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כָּל עוֹד נִפְשִׁי בְּאַפִּי, אֲגַלֶּה אֶת דִּבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם בְּלִי שׁוּם הִתְפַּעְלוּת, אֲפִלּוּ מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶף שֶׁעוֹבֵר מָה שֶׁעוֹבֵר, שֶׁהַכֹּל הוֹלֵךְ שֶׁלֹּא כִסְדֹר, אֲבָל אָנִי יוֹדֵעַ מִהִתְנַחֵה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ב, אֲזִי נִתְהַפֵּף הַשְּׁלֹא כִסְדֹר לְכִסְדֹר, וְהַכֹּל עוֹבֵר וְהוֹלֵךְ קְדִימָה וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִיף לְדַעַת מָה לְפָנֶיךָ בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וּבִפְרָטִיּוֹת בַּעֲנִין כְּזֶה לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, בְּנוֹדָאֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם בַּעֲצָמוֹ יִלְחָם נִגְדָנוּ בְּכָל הַלְבוּשִׁים מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְעַלֵּינוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים עַד הַסּוֹף, וְמִי שֶׁהוּא חָלַשׁ, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְרוֹץ בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה, יֵלֶךְ וְיִשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ, וְכִדָּא לָךְ לַחֲזֹר דְּבָרִים אֵלּוּ הִרְבֵּה — הֵן בִּינְךָ לְבֵין עֲצָמָךְ, וְהֵן בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּדַּע שֶׁהַכֹּל צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יֵשֶׁר וְכָף מִצְלִיחִים. וְתִאֲמִין לִי, שְׂאֵם מְשֻׁמְשִׁים אֶת רַבֵּנוּ ו"ל עִם אֲמֶת וּמִסִּירוֹת וְכוּ', רַבֵּנוּ ו"ל אֵינוֹ מֵנִיחַ לִפְלִי. רַבֵּנוּ ו"ל מִחֲזִיר כֶּפֶל כֶּפֶלִים בָּאֵין עֲרֹף, אֲבָל עַלֵי לֹאמַר לָךְ, שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל מְנַסֶּה בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וְכוּ', וְאִם עוֹמְדִים בְּנִסְיוֹן — מִצְלִיחִים בְּהֲצָלָחָה מְרִבָּה. אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּר' שְׁמַעוֹן תַּלְמִידוֹ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁמַּעַל בְּכִסְפֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וּלְבִסּוֹף הַצֵּרֶךְ לְהִיּוֹת נִשְׁלַח לְכַמָּה שָׁנִים, וּבִסּוֹף יָמָיו הִתְגַּוְהוּ עֲרָבִים, יָמַח שְׁמָם, בַּצֵּפֶת. וְאֶף שֶׁהוּא הִזָּה אִישׁ צָדִיק גָּמוּר, שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל הֶעִיד

עליו, ואמר, שבשמו מרמז כל ענינו: שמעו"ן — אותיות: מִשְׁעוֹן, שֶׁכֶּבֶד אֵין לוֹ עוֹנוֹת (שיחות-הר"ן, סימן מד), תתאר לעצמך מי היה ר' שמעון, ואף-על-פי-כן לבסוף קרה לו מה שקרה, וכל זאת תמיד לפני עיני. זה לי שלשים שנה, שאני עוסק בפרסום דעת רבנו ז"ל בעולם, ועברו עלי משברים וגלים, שלא נתן לכתב, ואף-על-פי-כן איני מסתפל על שום דבר, ורואה שדבר רבנו ז"ל יצא מפתח אל הפעל בתכלית השלמות, ובפרט עכשו, שאני רוצה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, ממשי הסמ"ך-מ"ם בעצמו לוחם נגדי, ואף-על-פי-כן איני מתפעל ממנו, כי אני בטוח שתהיה לו מפלה, ואיך היה מוהרנ"ת חוזר תמיד? ישובו המה אלינו, ואנחנו לא נשוב אליהם. חזק ואמץ חזק ואמץ, כי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, עוד תראה נסים וגלים.

הכפל הדבר, אם ... אינו רוצה, אזי נקח את ... והוא יעשה תוך כמה ימים. האם ... בא? תזרו אותו בשביל הארון-קדש.

המחכה לתשובה...

י"ט תשטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה מחר לקנות את מוצרי התאורה, כדי ש... תבך יתחיל להרפך את זה, כי הם ממשי עשו חסד עמי, ולו את הפסך בעבור זה.

בענין ... אם אני לא משלים, חס ושלום, אני גנב, חס ושלום, אבל לכלם אני משלם עד הפרוטה האחרונה, אך אתה רואה איך שמנצלים את חלשתנו, ... הבטיח והבטיח, וכך סוחר אותנו, את הפסך לקח כבר על הכל, ועכשו אנחנו עומדים עם הלשון בחוץ... בשעה שלא חסרות לי צרות אחרות, מה אני עושה עכשו בענין

המורות, הן צריכות משפורות, ומאין? וכן מה עושין בענין הפעוטון?! וכל זה הכל בעטיו של הסמ"ד-מ"ם הרשע, שחונק וכו'.

כמה בערך צריך לצאת החשבון של פתוח, אני צריך לכל הפחות בכלליות לידע "בערך", כדי שלא אפגם בלחץ, ומה סדרת עמו בענין הפניסה?! האם ... עדין בביתכם, כי אני רוצה לדבר עמה.

המחכה לתשובה...

האם אתה נמצא עכשו בבית, כי יש לי כמה פרטים לדבר עמך.

י"ט תשטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל; כי באמת אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, וסוף כל סוף אל תשכח איך שמסרתי את נפשי בעבורך שתזכה להתחתן, ויתהלה לאל, קבלת אשה טובה, אשה יפה במעשים טובים ובמדות טובות ובכל המעלות שרק יש לאשה — קבלת, ועל-כן ראוי לך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, אחרי שהיית זרוק כל-כך וכו', וכמעט שהיית ביאוש גמור וכו' וכו', ועזר לך הקדוש-ברוך-הוא שקבלת אשה נפלאה, ומה גם דירה משל עצמך, ואתה לא צריך לגור בשכירות ובשכנות, רק יש לך בית ודירה משלך, אתה צריך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, כי באמת צריכים להרגיל את עצמו לתן בכל יום תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על החסד

חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וְרַבֵּנוּ ו'ל גָּלָה לָנוּ (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה) הַגְּלוּי עַל הַפְּסוּק: "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא הִרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבַּטְּלֶנָּה מִמָּנוּ לְגַמְרֵי הַצָּרוֹת, וּבִקְאֻמַּת רוּאִים אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם, כִּי עֶקֶר הַגְּלוּת שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק שְׁאִינוֹ זוֹכֶה לְהִסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסִדִּים וְהִרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲדַרְבָּא הוּא בָּא בְּטַעֲנוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה חֵיבִים לוֹ. וּבִקְאֻמַּת אֲנַחְנוּ חֵיבִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, וְעַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עַצְמָךְ לִתֵּן בְּכָל יוֹם וְיוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן עַל לְהִבָּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵז יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל לְהִבָּא.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁנֵא אֶת עַצְמָךְ, כִּי כָל הַמִּכְתָּב שֶׁלָּךְ הוּא מְלֵא שְׁנֵאוֹת עַל עַצְמָךְ. וּבִקְאֻמַּת יֵשׁ לָאוּ שֶׁל (וַיִּקְרָא יט, יז): "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בַּלְבָּבָךְ", וְכִמוֹ שֶׁאֲסוּר לִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ, שְׁאֲסוּר לִשְׁנֵא שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּמוֹ-כֵּן אֲסוּר לִשְׁנֵא אֶת עַצְמוֹ, וְאִין זֶה עֲצָה וְאִין זֶה דִּרְךָ לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ כַּל-כָּךְ, וּלְהַחֲזִיק אֶת עַצְמוֹ לְאַפֵּס וּלְלֹא כְּלוּם, הֵן אֲמַת שֶׁעֲנָנָה הִיא מְדָה גְּדוּלָּה וְנוֹרָאָה מְאֹד, אִךְ אִם הָאָדָם בָּא עַל-יְדֵי-זֶה לִפְלֵי לִשְׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, זֶה כְּבָר לֹא עֲצָה כָּלֵל, אֲדַרְבָּה זֶה עֲצַת הַיָּצָר, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִרְגִּיל אֶת עַצְמָךְ לִילֵךְ עִם הַגְּלוּי שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו'ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב), שֶׁצָּרִיכִים לְדוֹן אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּכַנִּים בַּלְבָּבְךָ אֶת דְּבוּרֵי אֱלֹהִים, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וּבִקְאֻמַּת הַרְעִיוֹן שְׁאֵתָה רוּצָה לְנִטֵּעַ אֵילָנוֹת וְעֵצִים וּפְרָחִים בַּגֶּנֶה, הוּא רָעִיוֹן טוֹב מְאֹד, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכָה לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם שְׁחִירִית, מִנְּחָה, מַעֲרִיב, בְּמִנְיָן דִּיקָא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה אֵתָה שׁוֹתֵל אֵילָנוֹת וּפְרוֹת וּפְרָחִים יָפִים מְאֹד בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ה).

נא ונא ראה להיות באהבה, אחוה ורעות עם אנשי שלומנו, ואם תדון את עצמך לכף זכות, על-ידי-זה תוכל לדון את כל אחד לכף זכות, ומאד מאד אתה גורם לי הנאה ושמחת הנפש, שאתה לומד עם ידידנו ... יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתלמדו בכל יום על-כל-פנים שעה אחת, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה לפרש את שיחתך אליו יתברך, כי אין לך טוב מזה, ודיקא על-ידי-זה אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע.

י"ט תשיז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

מדי כתבי מכתב לבעלך, אמרתי לרוץ שורותים אלו גם אליך.

ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי בכל דרכך, ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ותרוי רב נחת מביתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתעברי את ההריון בקלות, העקר תשמרי את עצמך לא לעשן, כי העשן הורס את הבריאות, ורבנו ז"ל הקפיד מאד לא לעשן, וכבר ידוע ומפרסם בעולם מהרופאים, שהעשן מביא כל מיני מחלות, ועל-כן תזרקי את העשן, וזה לא מתאים לבת ישראל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לעשות מצוות ומעשים טובים. והעקר שתדברי עם השכנה שלך, גברת ... תחיה, ותחזקי אותה תמיד. ובזה תקימי מצוה גדולה מאד, כי כמו שיש מצות צדקה בגשמיות, שעוזרים לאדם, כמו-כן יש מצות צדקה ברוחניות, לדבר ולחזק את זולתו. ועל-כן אם יש לך שכנה

כָּל-כֶּף טוֹכָה, כְּמוֹ גִּבְרֵת ... תַּחֲנִיחַ, וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיכִי לְדַבֵּר אֶתָּה בְּכָל יוֹם, וְתַעֲזָרִי לָהּ, וּבְיַחַד תִּשְׁמָחוּ עַל נַעַם חֻלְקֵכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשי"ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי סִבְלָנוּת, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקֵּשָׁה וְכָבֵד לָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲתָה בְּטִבְעֶךָ כַּעֲסֵן גָּדוֹל, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת סִבְלָן, כִּי הַסִּבְלָן יוֹרֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, לֹא-כֵן מִי שְׂאִינוֹ סִבְלָן, אֲלֵא מִתְפָּרֵץ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְאֻבָּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַקְפִּידוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַכַּעַס, כַּמּוּבָא (בְּנִדְרִים כב.) חֹמֶר הַכַּעַס, אִיף שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי. תִּלְמַד אֶת הָעַמּוּד גִּמְרָא הַזֶּה וְתִרְאֶה אֶת חֹמֶר הַכַּעַס, וּבִכְפָּרֵט שְׂאֻבְדָּת כָּבֵד אֶת אֲשֶׁתְּךָ הָרֵאשׁוֹנָה רַק עַל-יְדֵי כַּעַס, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הִרְבֵּה דְּבָרִים לֹא נְעִימִים, עִם כָּל זֹאת לֹא בְּכָל פַּעַם צָרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדֵק, יוֹתֵר טוֹב שֶׁהוּא יִהְיֶה צוֹדֵק, וּבֵינֵן כָּךְ אֲנִי אֲצִלִּיחַ דְּרָכִי, מֵאֲשֶׁר אֶהְיֶה בְּצֹדֵק וְאֲאֻבָּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס בְּרֶךְ אֶחָד "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" עַל שֵׁם אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הִצְדָּקָה לְהַדְפָּסָה עוֹלָה עַל הַכֶּל. וְתִשְׁתַּדֵּל לַתֵּן לִידֵידָנוּ לְהַדְפָּסָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשי"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׁוּאָה, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּדּוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיט), אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם הֵזָה מְלֵא יְסוּרִים, וּבְנֵי-אָדָם מְלֵאִים יְסוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ עוֹלָם הֵזָה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׁירִים הַגְּדוֹלִים, וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הֵזָה כָּלֵל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת, וְכָלֶם מְלֵאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת, עֲצָבוֹת וְגִזּוֹן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִיְּחָדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵין עוֹלָם הֵזָה כָּלֵל, אוֹ עוֹלָם הֵבֵא אוֹ גִּיהֶנוֹם, מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד מִמְּשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ מְסַתְּפֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ כָּלֵל מִה שְׁקוּרָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר מִמֶּה שְׁקוּרָה בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק הוּא דְּבוֹק בְּחֵי הַחַיִּים בְּעוֹלָם הֵבֵא, וּמִי שְׁעוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִיְּדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזִי נוֹפֵל בְּגִיהֶנוֹם, וְסוֹבֵל אֶת הַגִּיהֶנוֹם בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', וְעַל-כֵּן מִה טוֹב וּמִה נָעִים דְּרָכְךָ, שֶׁלֹּקַחְתָּ לְעֲצָמְךָ לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם וּכְוִיחִים, וְאַתָּה מוֹסֵר אֶת עֲצָמְךָ לְגִמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, תִּאֲמִין לִי, יְדֵי הַיָּקָר! כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּרֶךְ יוֹתֵר טוֹבָה מִזֹּו, כִּי הָעוֹלָם הֵזָה מְלֵא יְסוּרִים, מְלֵא עֲגָמַת נֶפֶשׁ, מְלֵא צָרוֹת, מְלֵא

מַרְירוּת, וְאֲשֶׁר מִי שְׁבוּרָח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ תָּמִיד, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁאַדָּם מִרְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אִזּוּ יֵשׁ לוֹ הֵיכָן לְכָרֶחַ, וְתִתְאָר לְעֲצָמָךְ מָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוֹ ו"ל, מָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הֵיכָן הָיִינוּ רָצִים וְהֵיכָן הָיִינוּ בּוֹרְחִים מֵרַב צַעַר וּמִכְאוּבִים שְׁעוֹבָרִים עָלֵינוּ, וְעַל-כֵּן עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְרַדֵּעַ מִרַבְּנוֹ ו"ל, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַזֶּקֶר, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ תָּמִיד.

הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרֵּךְ יַעֲזֹר לָךְ, וְאִם תִּבְקֹשׁ מִמָּנוּ יִתְבַּרֵּךְ, אִזּוּ תִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְכֵן תִּבְקֹשׁ אֶת הַיְלָדִים בַּחֲדָר שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בַּעֲדָךְ וְגַם בַּעֲדִי, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כָּכֹר כְּתַבְתִּי לָךְ כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁהָיוּ מְלַמְּדִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֻצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּמַלְמְדוֹת, וְכָל בֶּקֶר קֶדֶם אֹר הַיּוֹם הִתְפַּלְלוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהִזְכִּירוּ אֶת כָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד בִּשְׁמוֹ, וּבִקְשׁוּ מִמָּנוּ יִתְבַּרֵּךְ שִׁיקְלֹט אֶת הַנֶּלְמֵד, וְיִהְיֶה יָרָא שְׂמִים, וְדִיקָא זֶה מַה שֶׁעוֹר לָהֶם, וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה עֲשֵׂה זֹאת.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְׂמֻחָה וְהַחִיוּת וְהַמְשִׁיבֵת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי, שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וְתִיקִין, וְכֵן שֵׁשׁ לָךְ שְׁעוֹר עִם יְדֵידֵנוּ ... גִּירוֹ יָאִיר, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לַעֲבֹר לְדִירָה יוֹתֵר מְרוּחַת, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ, וְתַצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׂמִים...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי.

י"ט תשכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תהיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות שאת שואלת בענין הלידה, בודאי טוב מאד שתלדי בירושלים, כי שמה הבית חולים יותר מפתח.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתעברי את הלידה בקלות, ולא תצטרכי שום זריקות, רק הרגילי את עצמך לומר שמות הצדיקים, ואז הכל יעבר בשלום, ולא תצטרכי לענות את עצמך עם זריקות.

אודות יבנאל, תאמיני לי שאני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך עוד דירה רחבה וגדולה, ותהיי מסבבת עם נשות אנשי שלומנו, רק חזקי ואמצי להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בחיי האדם, וצריכים למסור את הנפש בעבור שמחה, כי באמת עובר על כל אחד ואחד בזה העולם כל מיני צרות ויסורים ומכאובים, וכל אחד חושב שאצל חברו יותר טוב, ואצל חברו יותר קל, ובאמת כל אחד בזה העולם סובל סבל כזה, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ועליך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, שאת בריאה ובעלך בריא והילדים בריאים, וזה העקר, כי מלבד הבריאות הכל הבל וריח, כסף זה עגול, הנה יש והנה אין, הנה עוד פעם יש, והנה עוד פעם אין וכו' וכו', אבל בריאות, חס וחלילה, אם אין, זה מר מאד מאד, ועל-כן הרגילי את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך עד עכשו, כי יש בני-אדם שאין להם אפלו דירה משלהם, ותהלה לאל, יש לך דירה משלך, ואף שזה עדין קטן, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבודאי תהיה לך דירה יותר גדולה

וּמְרוֹנֶחֶת, וְהַהוּרִים יָבֹאוּ אֵלֵיכֶם לְבָקֶר, וְכֵן כָּל הַמְשָׁפָּחָה יָבֹאוּ לְבָקֶר אֶצְלָכֶם, כִּי הַמָּקוֹם בִּיבְנָאֵל הוּא מִמָּשׁ גֶּן-עֶדֶן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּל הַשְּׂכָנִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְשִׁמְעַתְמִיד בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְשִׁמְחָת אֶת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה אֶצְלָךְ תְּמִיד, כִּי כְּשׁוֹזְכִים לְשִׁמְחָת וּלְחֻזֶּק אַחֲרֵים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַשִּׁיף לְאָדָם יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכָתֵב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

י"ט תשכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְאִין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעֶר שֶׁיֵּשׁ לִי מִכָּל מָה שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אַתָּם כָּל הָאָחִים צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִתְאַחֵד יַחַד, וּלְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְשַׁמֵּר שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְשׁוּם וְכוּחִים, רַק אֶחָד יִחְזֹק אֶת הַשְּׁנִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְבְרִיאוֹת הָאָבָא, שֶׁהֵילָדִים יִהְיוּ מְאַחֲדִים בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֻזֶּק, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִקִּנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה בֵּינֵיכֶם, תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְתִדְוִנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכָף זְכוּת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהָאָחִים לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין זֹכֶה לְחַיִּים (מִנְחוֹת מִד.), וְאַתָּם צְרִיכִים

אֶת בְּרַכַּת הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן תַּנִּיחוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם תְּפִלִּין.

אִתָּה רְאֵה לְהִתְחַתֵּן מָה שְׂיוֹתֵר מִהֶר, וְאַל תִּסְתַּוֵּב כִּךְ סֶתֶם וְכו', וְכו', רַק לְהִתְחַתֵּן תִּכְף וּמִיד לְשֵׁם שָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ט תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְאִם לֹא יַעֲשֶׂה לָךְ יוֹתֵר טוֹב, כִּדְאִי לָךְ לְקַחַת כִּדּוּרֵי הַרְגָּעָה, כִּי בְּאֵמֶת לֹא חֹסֵר לָךְ כָּלֵל, רַק הַמְתָּחִים שְׁעוּבָרִים עָלֶיךָ, זֶה מָה שֶׁהוֹרֵס לָךְ אֶת הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן כִּדְאִי לָךְ לְקַחַת כִּדּוּרֵי הַרְגָּעָה, וְתִשְׁמֹר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוּר עִם אֲשֶׁתְךָ בְּאַהֲבָה, אֲחֻנָּה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי זֶה תֵּצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה.

וְעַל כָּלֵם הַגָּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר

אֲשֶׁר י"ט תשכג בִּנְחָל רַעֲז

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר הוּא כָּלִי הַמְּמַשִּׁיךְ בִּרְכָה מִן
הַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בִּרְכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלַת הַצֶּעֶר וְהַעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שְׁיֵשׁ לִי
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, יַעֲזוֹר לְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶה
בְּרִיאָה, וְתוּכְלִי לְגִדְלֵי אֶת הַיְלָדִים.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְקַחַת כָּל דָּבָר בְּקִלּוֹת וְלֹא בְקָשִׁי, וְאַף
שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִין זֶה
עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ כָּל-כָּךְ אֶל הַצֶּעֶר, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר
הַצֶּעֶר הַצֶּעֶר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו (מוֹעֵד קָטָן כו:), אֶת עֲשֵׂי מִה שְׁבִינְךָ וּמִה
שְׁבִכְחֶךָ רַק לְהִיּוֹת שְׁמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְהַשְׁמִיחָה תָּבִיא לְךָ בִּרְכָה בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בִּרְכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדל לרחם על אשתך, ותתן לה
כסף בעבור פרנסה, כי היא מסכנה, עובר עליה צרות ויסורים
ומכאובים, ובפרט לאחרונה שהיא סובלת מספרת, אתה צריך לרחם
עליה, כי אפלו אם היה עני ברחוב, שבוכה ומבכה שמים וארץ,
היו צריכים לרחם עליו ולעזור לו להקל ממנו את צערו ומכאוביו
וכו' וכו', ומפל שפן שעניה הזו זו אשתך, שסובלת מספרת, וכל
ימי חייה עבדה והשתדלה להביא פרנסה, והאכילה את הילדים וכו'
וכו', ועכשו הגיעה למצב כזה, שאין לה מה לתת אכל להילדים,
ועל-כן חוס ורחם על אשתך ועל ילדיך, ואל תתאכזר אתם, אדרבה,
רחם עליהם, ותביא להם אכל בשפע, שלא יחסר להם שום דבר,
ובזכות זה ירחם עליך הקדוש-ברוך-הוא, וימתיק ממך כל הדינים.

עליך לדעת, כי עקר העבודה בזה העולם הוא רק להיות
בשמחה, ורפנו ו"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיז): דיקא
כשאדם נכנס בקדשה גבוהה, אז מתגבר עליו יצרו מאד מאד.
ועל-כן אסור לה לפל בדעתך כלל ממה שעובר עליך, אדרבה
נכנסת בקדשה גדולה, אבל העקר הוא שתשתדל לעזור לאשתך, כי
כל מה שעולים למעלה, צריכים גם לירד למטה וכו' וכו', כמובא
בדברי רפנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סח): ועל-כן תשתדל
לרחם על אשתך, ולהזהר לא לדקר אותה בדבורים, ואף שכואב
לה הרבה דברים וכו' וכו', עם כל זאת ראה לדם ולשתק, וזה
הנסיון שלך, אבל תשתדל להביא פרנסה, לאשתך שלא יחסר לה
שום דבר, יכולים להביא ארצו ירקות וביצים ובשר למלא את
המקרר שיהיה לילדים מה לאכל, העקר אל תהיה בטלן; כי מי

שֶׁבִטְלָן בְּרוּחָנִי, הוּא בִטְלָן בְּגִשְׁמִי, וּמִי שֶׁבִטְלָן בְּגִשְׁמִי, הוּא בִטְלָן בְּרוּחָנִי, וְזֶה תְּלִי בְּזֶה, וְהָאֶדָם צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיטֵב וְרִיז בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, הָעֶקֶר רָאָה לְהִתְחִיל עִם אִשְׁתּוֹ, תִּרְחַם עָלֶיהָ וּתִרְחַם עַל יְלָדֶיהָ, וְתִבְיָא לָהֶם פְּרִנְסָה, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לִרְאוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד מִה שֶׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם — גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדְּרָגָה הָעֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁלִיךְ אֶת דְּבָרֵי אַחֵר גָּוֶךְ, אֲלֵא תִקְיָמָם בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינִי.

י"ט תשכ"ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דֶּלֶת מְזוּזָה.

רְאִי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבֶת-קֹדֶשׁ שְׁבָעָה גִּירוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגִּירוֹת כָּל מִה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמִרְצָה בְּשָׂמִים.

בְּיָדָי הַחֲלוּם מְרַמֵּז עַל דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים וּנְגִלִים, אִךְ אַתָּם צְרִיכִים לִרְאוֹת, שִׁיְהִיָּה

בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם גָּדוֹל, הֵינּוּ בִּינְךָ לְבִין בְּעֵלְךָ, וְאֵל תְּרִיבוּ אִף פַּעַם, וְאִזּוֹ
תַּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת לְצִדְקָה לַעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּהֵבֵל פִּיהֶם
שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׂאִין בָּהֶם חֲטָא, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו'), שֶׁהַצְדָּקָה לַעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִכְלָלָת
בְּהֵבֵל שְׂאִין בָּהֶם חֲטָא.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְאֵל תִּפֹּל
בְּדַעְתְּךָ מִשּׁוֹם דָּבָר, עֲלִיף רַק לְשֹׁמֵר לֹא לָלֶכֶת נֶגֶד הַחֶק, כִּי בְּדִבְרֵי
בָּזָה יְכוּלִים לְהִסְתַּבֵּף מְאֹד מְאֹד עִם הַחֶק, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד
מְאֹד שְׁלֹא לָלֶכֶת נֶגֶד הַחֶק, וּבִכְפֻּרְט בַּעֲנֵן חֲטִיפַת יֶלֶד, וְעַל-כֵּן אִתָּה
צָרִיף שְׁתִּהְיֶה לָךְ סִבְלָנוּת, וְעַד שֶׁבֵּית-הַמִּשְׁפָּט לֹא יוֹצִיא אֶת הַפֶּסֶק
דִּין, אֲסוּר לָךְ לְבָרַח, כִּי אִתָּה תִּכְנִס אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְנֵה גְדוּלָּה מְאֹד,
וּצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לִצְאֹת נֶגֶד הַחֶק, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּבֵּף
בָּזָה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן, כִּי יְכוּלִים לְשַׁבֵּת בְּבֵית-סֵהָר, וְאַחֲרֵי-כֵן לְאַבֵּד
אֶת הַכָּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
הַצְלָחַת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שֶׁבַּעוֹלָם שְׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים מִסֵּכֶת תַּעֲנִית,

אָשׁר י"ט תשכז בַּנְחֵל רפא

בְּאַפֿן שְׁתַּזְכֶּה לְסִים בְּכָל שְׁבוּעַ מַסְכַּת תַּעֲנִית, וְאִם אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם אַרְבַּעַה דְּפִים, אָז בְּנִקֵּל יְסִים בְּכָל שְׁבוּעַ, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁמֻטָּהּ וּמִזְבֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְתִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם הַשָּׁלֹשׁ תַּפְלוֹת: שְׁחִירִית, מִנְחָה, מַעֲרִיב — מִתּוֹךְ הַסְדּוּר דִּיקָא, לֹאט לֹאט מֶלֶה בְּמֶלֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבֹקֶר בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל־יְדִיָּזָה תִּהְיֶה לָּךְ הַצֵּלָחָה בֵּין בְּגָשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

אֵין אָנִי נוֹהֵג לְכַרֵּךְ מִטְבְּעוֹת, כִּי לְפִי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה י"ב, הַכֶּסֶף יֵשׁ לוֹ רֵיחַ שֶׁל צוּאָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, וְעַל־כֵּן מָה שֶׁיֵּךְ שְׁאַכְרֵךְ צוּאָה... הֶעָקֵר רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לִזְמַר הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְתִתְחִיל לִזְמַר הַרְבֵּה תְּהִלִּים סֶפֶר תְּהִלִּים — תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכָךְ תִּתְנַהֵּג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לִזְמַר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְעַל־יְדִיָּזָה תִּהְיֶה לָּךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה וְיִשׁוּעָה בְּכָל מַעֲשִׂיךָ, וְאֵין צָרִיכִים בְּרָכָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מֵאֲמִירַת תְּהִלִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַדְלִיק שְׂבָעָה נְרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וּלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת, וּתְקַבְּלִי עַל עֲצָמְךָ לְבָקֵשׁ בְּכָל פַּעַם בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת עַל יְלָדִים, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֶּלֶת וּמִבְקֶשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

נָא וְנָא רְאִי לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין בַּעֲלֶךָ, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִמְּרִיבוֹת וּמִמַּחֲלָקֹת וּמוֹכּוּחִים, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחוּ לְהַבִּיא יְלָדִים בְּרִיאִים וְקַיָּמִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּלִי שְׂבַעֲלֶךָ גִּנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפַלֵּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמִּנִּיחַ תְּפַלֵּין — זֹכָה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מֵד).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּכְנָסִי לְהַרְיוֹן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, וְתִלְדִּי בְּנֶקֶל, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׂמִים...

י"ט תשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמָּחָה, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא יְסוֹד

בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְאִסּוּר לֶךְ לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמָךְ אֶל הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, וְאִם
שְׂעוּבָר עָלֶיךָ מֵה שְׂעוּבָר, תִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַעוֹלָה עַל
הַכֹּל, תִּשְׁתַּדְּלִי לִחְיוֹת בְּיַחַד עִם בְּעָלֶךָ בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וּתְכַבְּדוּ
אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְנִזְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, כִּי אִם הַבַּעַל
וְהָאִשָּׁה חַיִּים בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם הַצִּלָּה בְּכָל
דָּבָר. וְאִם, חֹס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, אֲזִי עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַבֵּית
נִהָרֵס. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְּׂבִיכָלְתֶּכֶם, שְׂיִהְיֶה שָׁלוֹם
וְאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין
שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֹל, וְעַל-כֵּן הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לֶךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאִי לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה נֵרוֹת לְכָבוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי
נֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בָּעֵת הַדִּלְקַת הַנֵּרוֹת מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בָּעֵת הַדִּלְקַת הַנֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרֻצָּה
בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, שֶׁתִּצְלִיחֵי בְּחַיֵּיךְ, וּתְבַשְּׂרֵי לִי רַק בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת
הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמָּמֶת. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה כָּל בְּנֵי הַמְשֻׁפָּחָה
שְׁלָכֶם בְּרִיָּאִים, וְתִהְיֶה הַצִּלָּה וּבְרָכָה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

רפד אָפּער י"ט תשלא — י"ט תשלב בַּנחל

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּבַדְקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ נְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּבַדְקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן תְּבַדְקוּ אֶת הַתְּפָלִין שְׁלָךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיחַ תְּפָלִין בְּשׁוֹרֹת בָּכָל יוֹם, כִּי כָל הַמַּגִּיחַ תְּפָלִין — זוֹכֶה לְחַיִּים (מִנְחוֹת מִד.).

גַּם תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִמַּשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּה, שְׁלֹא תִשְׁתַּה, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוּם מַשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּה, כִּי אִם יַיִן וּמִיץ עֲנָבִים לְקַדּוֹשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ וְלֹא יוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתִהְיֶה לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָשׁר י"ט תשלג בִּנְחָל רפה

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְתַעֲבְרִי אֶת הַכָּל בְּשָׁלוֹם, וְתַבְשְׂרִי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּדְּלִיקִי לְכַבֹּד שַׁבַּת-קָדֵשׁ שְׁבָעָה גֵּרוֹת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, אֲזִי הוּא זְמַן עֵת רְצוֹן לְאִשָּׁה, שְׁתַּקְבֵּל תְּפִלָּתָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְלִיחִי, וְתַבְשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרוֹנָסָה בְּשֹׁפֶעַ, וְתַצְאוּ מִכָּל הַחוּבוֹת, וּבְעֵלְךָ יִלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד לְבָדֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, שְׁהֶאֱמַא תַּדְּלִיק בְּנוֹסֶף עַל הַגֵּרוֹת עוֹד שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת, וּמָה שְׁנֹשְׂאָר מִהַשָּׁמֶן זַיִת, לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּבִקְבוּק לְמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְכָל הַשְּׁבוּעַ לְהַכְנִיס לְבֵית לְתוֹךְ הָאֵכֶל, כַּמּוּכָן שֶׁהִיא לֹא תִדַּע מְזִיזָה.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּהַיֶּה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַבְשְׂרִי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשָׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד נִצְטַעְרָתִי בַּצֶּעֱרָךְ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאִי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה דִּבְרַר מָאֵד מָאֵד קָשָׁה, וּבִפְרִט בְּמִצָּבְךָ, שְׁעִבְרָתָ אֲכֻזָּה כָּל-כָּף גְּדוּלָּה בַּחַיִּים, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וְגְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וַיִּזְמִין לָךְ אֶת בֶּן זִוְגָךְ הַשִּׁיף לְשִׁרְשׁ נִשְׁמָתְךָ, הַעֲקָר אֶל תַּהֲיִי שְׂבוּרָה וְתַחֲזִקִי אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲסוּס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׂתַצְלִיחִי בַּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשָׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְאֶל תַּהֲיִי שְׂבוּרָה כָּל-כָּף מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, וְעֲקָר

מעלת גדלת בר ישראל — פשוטה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, כי נסיונות קשים ומרים יש לכל אחד ואחד, ולכל אחד ואחד נדמה לו תמיד, שלאחר הולך יותר טוב ממנו, ובאמת זה לא-כן, כי לכל אחד יש לו את החבילה שלו, וצריכים להתמודד עם החיים, העקר אסור לשנא את עצמו, כי כמו שאסור לשנא את אחרים, ועוברים על לאו של (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך", כמו-כן אסור לשנא את עצמו, וגם כן עובר לאו, ולפעמים הלאו הוא יותר חמור לשנא את עצמו מלשנא את אחר, כי מי ששונא את עצמו, לבסוף באות לו מחשבות של התאבדות ושל אי אכפתיות מהחיים, ועל-כן ראי לדון את כלם לכף זכות, ותסתכלי על כלם בעין יפה, וכך גם את תוכלי להסתכל עליך בעין יפה, ולדון את עצמך לכף זכות, כי תהלה לאל, כל אחת מנשות אנשי שלומנו רוצה בחברתך, ורוצות להתקרב אליך ולעזור לך, כי כך צריך להיות, שנשות אנשי שלומנו תחזקנה את עצמן ביחד, ממש כמו משפחה אחת, ואשה תעזר לרעותה, וזו כל תקנותי, שתהיה אהבה, אחוה ורעות בין כל נשות אנשי שלומנו, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו תמיד.

נא ונא ראי לשמח את עצמך, ולשמח את בעלך, ולשמח את הילדים. ובכלל ראי שתהיה שרויה אצלך תמיד אוירה של שמחה, ואז תצליחי דרכך תמיד.

חס ושלום, אין בלבי עליכם שום דבר, אדרבה אני תמיד מתפלל בעדכם, שירחיב לכם הקדוש-ברוך-הוא, ותצאו מכל המצרים, ותהיה לכם דירה משל עצמכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות ובשכנות, אלא תהיה לכם דירה גדולה ורחבה, שיהיו תמיד שמחות בתוך ביתכם.

ראי לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

רפח אשר י"ט תשלו — י"ט תשלו בנחל

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחיך, ויהיה לכם רק ששון
ושמחה כל ימי חיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי הךקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ותשתדל שתהיה בתוך ביתך
תמיד אוירה של שמחה, ובזכות זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא, כי במקום שיש שמחה — שם השכינה שרויה,
וכשהשכינה שורה, אז כל הברכות מצויות. ועל-כן תשתדל מאד
מאד, שתהיה אצלך רק שמחה, ועל-ידי-זה יתרחב לך בגשמיות
וברוחניות.

נא ונא ראה לקבע לעצמך קביעות חזקה ללמד בחברותא עם
אחד מאנשי שלומנו, על-כל-פנים שעה אחת ביום, כי מלבד שאתה
לומד את השעורים שלך, כדאי שתלמד עם אחד מאנשי שלומנו
בחברותא, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתמצא חבר טוב ללמד
עמו, ובזה תצליח בלמודים, כי שעה אחת ביום כדאי ללמד עם
חבר טוב, ועל-ידי-זה תצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

אֲשֶׁר י"ט תשלח בַּנַּחֲל רַפֵּט

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מַצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ עִם בְּעֵלְךָ לַהֲיִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִסְתַּכְּלוּ עַל
הַצַּד הַיָּפֶה שֶׁבַּחַיִּים, וְעוֹד תִּרְאֶי אוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, אֲףִי שֶׁעֲכָשׁוּ
נִדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנֶה מִמֶּךָ, אֲבָל תִּדְעִי שֶׁהָאֱלֹקִים גָּדוֹל,
וּבְיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׁבָעָה גֵּרוֹת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיכָה, וְהַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מָאֵד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם. וְעַל-כֵּן תְּבַקְשִׁי הַרְבֵּה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה רַבָּה, תִּרְאִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי, וּתְבַשְׂרִי לִי בְּקִרּוֹב בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּשׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל תַּלְמִידֵי יוֹשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", "חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב".

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְמִידוֹ עֲכָשׁוּ בְּשָׁבוּעוֹת אֵלּוּ
בְּהִלְכוֹת פֶּסַח, שֶׁהֵן הַלְכוֹת מְרֻבּוֹת, וְאֵל תְּבַטְּלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר
לְהִבָּל וְלָרִיק, כִּי אֲצֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא הִיָּה דְבַר כְּזֶה שֶׁל בֵּין
הַזְּמַנִּים, לְמוֹד הַתּוֹרָה הוּא חֹבֶת גִּבְרָא וְחוֹבֶת יוֹמָא, כָּל יוֹם וְיוֹם
צוּעֵק וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָל אָדָם: "אֲנִי מֵלֵא אוֹתִי עִם מַצּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, עִם לְמוֹדֵי תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה". וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיכוּ לְלִמּוּד
כָּל הַזְּמַן, וּבִשְׁעַת הַזְּמַן הַפְּנוּי שֶׁלְכֶם רָאוּ לַעֲזֹר לְהוֹרִיכֶם הַיָּקָרִים

לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים הַקְטָנִים, אוּ שְׂתַעֲזְרוּ לְנִקּוֹת לְכָבוֹד חַג הַפֶּסַח,
וּבְזֶה תִּגְרְמוּ נַחַת גָּדוֹל לְאַבְיָנוּ שְׂבַשְׁמִים.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם הַצְלָחָה רַבָּה בְּהַפֵּל...

י"ט תשלט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּשׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם ל... גֵּרֹו יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ קִבַּלְתִּי, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי שְׂמַחְתִּי שְׂמַחְתִּי, כִּי צָרִיךְ
לְהִיּוֹת, אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּטִלָּנִים בְּדַבָּר רַבֵּנוּ ו"ל, רַק לְהַזְדַּרֵּז, וְאֲנִי
אֶכְתֹּב בְּלִילָה פָקֵס לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַתְּלָה אֶת זֶה בְּלִיחַ הַמּוֹדְעוֹת
כְּדֵי שְׂיַעֲזְרוּ לַעֲלוֹת אֶת הַמְרָצְפוֹת, כִּי 'יָפָה שְׁעָה אַחַת קָדָם', וְתֹאמַר
ל... שְׂאֲשֵׁלֶם לוֹ עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה בְּעוֹד שְׁבוּעִים, רַק תִּכְתֹּב לִי
כִּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֶם ל... כְּדֵי שְׂאֲפָקִיד בְּחֻשְׁבוֹן, אֵל תִּתֵּן לוֹ אֶת
הַפֵּל, רַק עַד שְׂיִשְׁלִים אֶת כָּל הַעֲבוּדָה.

בַּעֲנֵן הַפְּתוּחַ, תִּדְבֵּר עִמּוֹ, שֶׁהוּא יִגְמַר עִם אַבְנִים אֶת הַכְּנִיסָה
הָרֵאשִׁית לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, אוּ עִם ... כִּי חָבַל עַל הַזְמָן, עַד שְׂיָבֹא ...
וְעַד שְׂיִסְדֹּר, כִּי אֲנִי מֵבִיא עִמִּי אֶת ... וְרָצִיתִי שְׂהַעֲבוּדָה תִּהְיֶה
גְּמוּרָה.

הַפַּעַם לֹא אוּכַל לְהַשְׁאֵר רַק עַד אַחֵר שַׁבָּת, הָאֵם יוֹתֵר טוֹב
שְׂאֲדַבֵּר אִזְ עִם ... פָּנִים אֶל פָּנִים, וּכְבֹּר עַל הַמָּקוֹם לְהַחֲתִים אוֹתוֹ,
אוּ כְּדֹאִי כָּבֹד לְדַבֵּר דֶּרֶךְ הַטֵּלְפוֹן שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת יוֹתֵר בּוֹדָאוֹת
שְׂיִתְחַמֵּק. רֹאה לְהַרְפִּיב אֶת הַחֲלוֹן בַּפֶּתַח שֶׁל ר' ...

הַכֵּפֶל הַדְּבַר, כִּמָּה מִגִּיעַ ל... וְכֵן מַה לַעֲשׂוֹת בַּעֲנֵן ... הָאֵם
לְהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו עֲכָשׁוּ, אוּ יוֹתֵר טוֹב פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַמְחַכֶּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל תלמידי "היכל-הקדש", חסידי ברסלב, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, כי על-ידי האמונה, שיאמין שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו, על-ידי-זה הוא מעלה ומנשא רגלי השכינה; כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, בעולם הזה בבחינת רגלין, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד): על-ידי שמכניסים את עצמם באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אשר בכל תנועה ותנועה שם אלוהי של עולם, ודבר גדול ודבר קטן שם טמון וגנוז הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, על-ידי-זה נתעלות רגלי השכינה, וזוכים לגאולה, כי כפי שאדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, כן נמשכת עליו ישועה. ועל-פן צריכים להאמין, אשר כל דבור ודבור שמוציאים מפיו, ומדברים אליו יתברך, כבר עושים פעלה ברוחניות, ואף שעדיין בגשמיות לא רואים ישועה, צריכים להאמין, אשר באותו רגע שדברו עמו יתברך, כבר נעשה הפעלה ברוחניות, אף צריכים סבלנות לחכות עד שיירד אל גשמיות העולם הזה. ועל-פן ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת האמונה הקדושה, ותתפללו אליו יתברך ושיחה בינכם לבין קונכם, ותצאו אל הדר להתבודד עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה, וכן תשתדלו להתפלל במנין דיקא, כי 'אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים' (ברכות ח.); ותשתדלו לבוא להתפלל יחד תפלת שחרית ותפלת מנחה ותפלת מעריב בבית מדרשנו, ותמשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

אֵין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשִׂיתֶם עִמָּדִי, שֶׁנִּקִּיתֶם לְמַעַלְהַ הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, כְּדִי לְהַכִּין לַעֲשׂוֹת שָׁם אוֹלָם לְשִׁמְחוֹת וּלְהַתְקַבְּצוֹת וְהַתְּוַעְדוֹת יַחַד. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵם אַתֶּם יְכוּלִים הַיּוֹם מַה שִׁיּוֹתֵר מִקֶּדֶם לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּרַצְפוֹת מִהֶרְחוֹב אֶל הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, וְיָפֶה שְׂעָה אַחַת קֶדֶם, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישְׁתַּדְּלוּ לַעֲזֹר הַיּוֹם לְהָרִים וּלְהַגְבִּיחַ אֶת הַמְּרַצְפוֹת, וּלְהַבִּיאַ אֶת זֶה לְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, כְּדִי שֶׁנִּיכַל לְרַצֵּף אֶת כָּל הַקּוֹמָה, וְאַהֲיָה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה עַל כָּךְ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרַכְּכֶם, וְתַתְּבָרְכוּ בְּשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשס"א.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בַּעֲבוּרַת הַתְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְתֵאֱמִין בְּאַמוּנָה אֱמֵתִית, אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁכָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּיֻדָּאִי נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְאִף שְׁנִדְמָה לָךְ שְׁנָה לּוֹקֵחַ זְמַן, וְהַפֵּל הוֹלֵךְ לֵאמֹר, עִם כָּל זֹאת אִם תִּרְבֶּה בְּתַפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, אָז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵן עִם הַיְלָדִים וְהֵן עִם הָאִשָּׁה וְהֵן עִם עֲצָמְךָ, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר שֶׁבַעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לַפְעֹל. וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אַחֵר תְּפִלַּת שְׁמוּנָה-עֶשְׂרִה, וְתִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר, וְכֵן מְדִי פַעַם בְּפַעַם בְּאַמְצַע

היום תתפלל להקדוש-ברוך-הוא בלשון שאמה רגיל בה, ותאמר לו יתברך שירחם עליך, ותבקש ממנו יתברך כל מה שאמה צריך, כמו בן המבקש מאביו, בן המתאמץ ומבקש מאביו שיעזור לו, בן תעשה גם אתה.

נא ונא ראה לבדק את התפלין אם הן כשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ותרפכם כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תש"ב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, יעזור לך הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון, בזכות הצדקה ששלחת.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותדבר בכל יום עם חבריך וידידיך מרבנו ו"ל דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע. אתה תעשה את שלך לדבר בכל יום מרבנו ו"ל, ואתה יכול להלביש את זה בלבושים שונים, שלא ידעו שזה מרבנו ו"ל, כמו שהתבטא פעם רבנו ו"ל ואמר: מה אכפת לי אם מדברים ממני ולא מזכירים את שמי, העקר שזההוא יברך ברפת-המזון רציני, על-פני ראה לדבר הרבה, ובפרט עם הבחור שבא אליך, ראה לדבר עמו הרבה דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי באמת אי אפשר לצאת מפגם-הברית, אלא על-ידי תקף האמונה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו; ובלקוטי-הלכות, קריאת שמע, הלכה ד'; שהתמצית היוצאת משם, שאי

אֲפֹשֶׁר לְשַׁבֵּר אֶת תַּאֲוֹת נַאֲוִף, אֲלֹא עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, שֶׁהִיא קָרִיאת שְׁמַע לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

רָאָה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם תִּקְנֶה לְעֶצְמְךָ יְדִיעָה חֲדָשָׁה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל יְדִיעָה וַיְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה, הִיא הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה כּוֹזֵה, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעֵר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִּי.

י"ט תשמג.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעֵר כָּלֵל, שֶׁזִּכִּיתָ לְהִתְחַתֵּן. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִרְכֶּה בַּצִּדָּקָה, כִּי הַצִּדָּקָה פּוֹתַח פֶּתַח אַחֵר פֶּתַח לְהַכָּנֵס עַל יְדֵה לְקַדְשָׁה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), וְזֶה סוֹד מַחְצִית הַשָּׁקָל, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה, שְׁצָרִיכִים לְהֵן כְּדֵי לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה רָגִיל בְּנִתְיִנַת צִדָּקָה.

וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּתְקַשֵּׁר אֵל יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מִסֵּפֶר טָלְפוֹן ... וְתִתֵּן לוֹ סָכּוּם פָּסָף לְהַדְפִּיס אִיזָה קִנְטָרֶס לְזִכּוֹתֶיךָ וְלְזִכּוֹת אֲשֶׁתְּךָ, וְיִכְתֹּב אֶת שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁיִּהְיֶה לָךְ זֶרַע שֶׁל קִימָא, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא עֲנִין

אֲשֶׁר י"ט תשמד בִּנְחָל רצה

גִּדּוֹל מְאֹד לְהַדְפִּיס קִנְטָרס וְלִכְתֹּב אֶת הַשֵּׁם, וְאִם תּוּכַל כָּמָה
קִנְטָרסִים — מָה טוֹב וּמָה נָעִים.

רְאֵה לְלֶכֶת מִדֵּי פַעַם לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר שֶׁל תּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּהִלְכוּת
נְדָה, אֲשֶׁר הוּא מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְצָרִיכִים לְהִזָּהֵר בָּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׁר לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשמד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַעֲקָר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגִמְרִי אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי
הָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם חֲשֶׁק
וְרִצּוֹן אַחֵר, רַק לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנָּצַל
מִקְלַפֶּת נִגְהָ, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, יֵשׁ הַיּוֹם כָּל מִינֵי שְׁקָרִים, כָּמָה
רָאשִׁים מַעֲרֹב־רֹב וּמִקְלַפֶּת נִגְהָ, וְעַרְב־רֹב אָמְרוּ: נִתְּנָה רֹאשׁ, וְיֵשׁ
רָאשִׁים הָרַבָּה מוֹשְׁכִים לְדָרְכִים שׁוֹנִים, וְהֵם מוֹרִידִים הַדְּבָקִים בָּהֶם
לְבֹאֵר שַׁחַת, וּלְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְהַבְחִירָה חֲפָשִׁית. וְעַל-כֵּן
עָלִינוּ לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
שְׁנוּזָה לְצֵאת מִקְלַפֶּת נִגְהָ, שְׁלֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם מַחֲשָׁבָה אַחֶרֶת, רַק
לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אַתָּה רְאֵה לְתֵן שְׁעוּרִים לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם מִנְקֵדָה זֹאת, וְאֵל תִּפְחַד כָּלָל, אֲדַרְבֶּה אִם מְדַבְּרִים
מִתְהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֵין מָה לְהַתְפַּחֵד כָּלָל. וּכְבֹר יְדוּעַ, שְׁרַבְנוּ

ו"ל הפליג במעלת החדושי תורה של מוהרנ"ת ו"ל. ענה ואמר לו מוהרנ"ת ו"ל: הלא יש וכו', ענה ואמר לו רבנו ו"ל: אבל היכן יש לו את ההקדמה שלך? ! כי ההקדמות של רבנו ו"ל, הן הקדמות אחרות לגמרי לגמרי, הקדמות שמקורות את האדם אליו יתברך, כי בעוונותינו הרבים, עובר עכשו בלבול הדעת גדול מאד, ועושים חלוקים ופרודים בין ספרדים לאשכנזים, בין ליטאים לחסידים וכו' וכו', וגורמים לשון-הרע ורכילות וליצנות, מחלקת ומריבות, עד שאין אחד יודע היכן אהרן שרוי והיכן משה שרוי, וזו כל הגלות המרה שלנו. ובזה בעצמו מהפכים את היוצרות, ואנו אין לנו אלא דברי רבנו ו"ל, לישוב בצד ולהתבודד עצמנו אליו יתברך, ולהפיל באין סוף ברוך הוא. ועל-כן ראה לדבר הרבה עם אנשי שלומנו על נקדה זו, נקדת האמונה הקדושה, שמאד מאד הזהירנו רבנו ו"ל לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה בין עם ישראל, ושיעסקו בהפצה, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו ברוחניות ובגשמיות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך, ותראה לדבר עם אנשי שלומנו הרבה דבורי התחזקות, כמאמר מוהרנ"ת ו"ל: על כל כפית התעוררות, צריכים צלחת מלאה עם התחזקות, כי בעתים הללו צריכים רק התחזקות, כי עוברים על כל אחד כל-כך הרבה משברים וגלים, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ועל-כן העקר הוא התחזקות. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזף באמת להגיע לכל זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב רצוף ותמסר ל...

י"ט תשמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מה מאד אני מצטער ועגמה נפשי, שלא יכלתי להיות סנדק על הברית של בנך היקר, אך מה לעשות, כבר אמר החכם: ההכרח אם לא ישבח לא יגנה; פי היה לי ההכרח לחזור לארצות-הברית ולשלם חובות, ויעזר לי הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לשלם את כל החובות בין בגשמיית ובין ברוחניות.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמשיך את עצמך אליו ותברך, ושום דבר שפעולם לא יוכל לשבר אותך. העקר צריכים לקדש ולטהר את המחשבה שהיא קדש הקדשים, וכשאדם זוכה לקדש את מחשבתו, אזי כל גופו כבר מקדש, פי גופא בתר רישא אזלא, וכתוב בפירוש השבוע (שמות ל, כט): "וקדשת אותם והיו קדש קדשים כל הנוגע בהם יקדש"; פי מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), אשר צריכים לקדש ולטהר את העינים, האזנים, החטם והפה, ואז יש לו מחין ומחשבות נקיות, פי השבועה גרות האלו הם כלי המחין, ועל-כן בו ברגע "וקדשת אותם", אם אתה מקדש את השבועה גרות, "והיו קדש קדשים", אז יאירו בך מחשבות קדושות, ותהיה דבוק בו ותברך בקדש הקדשים, "וכל הנוגע בהם יקדש"; איזה איבר שרק יהיה מקשר אל המחשבה, כבר ימשך עליו קדשה; פי העקר תלוי כפי המחשבה, וכמובא בזהר הקדוש (פקודי רנד): כלא במחשבה אתגברו, פי הכל תלוי כפי המחשבה. ועל-כן הרגל את עצמך לחשב טוב, ואז יהיה לך טוב, ובנדאי תפגס בקרוב לדירה שלך, ומי יודע את דרכי המקום ברוך הוא את הברורים והזכוכים שהצרכת לעבר, אני יודע שזה לא היה לך קל, אך תאמין לי, ששומעים בכל יום צרות ישראל מה שעובר על בני אדם — מרירות ויסורים ומכאובים וכו' וכו', ואית מאן דפרע בגופא ואית מאן דפרע בממונא וכו' וכו' (תקוני זהר, דף קמג:), אז כדאי כל העגמת נפש האלה. ואם היו שואלים את האדם: מה אתה רוצה — מחלות ומכאובים, צרות ויסורים, חס ושלום, חס ושלום, או עגמת נפש וחרופין ובזיונות וכו' וכו', תאמין לי, שהאדם היה בוחר יותר טוב בעגמת נפש וחרופין וגדופין; ועל-כן תאמר לאשתך שתהיה חזקה בשמחה, ובנדאי

בזכות הצער והעגמת נפש שסבלתם, פתרתם לעצמכם הרבה מחלות וחסדים רעים. ותהלה לאל, יש לכם ילדים בריאים, אשר צריך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, כי בעוונותינו הרבים, נולדים היום בעלי מומים, השם ישמר את עם ישראל, ועל-כן היה כדאי כל העגמת נפש שסבלתם כל הדרך הזה, ותרגיל את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תנצל מכל הצרות שיש בעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בארצנו הקדושה בקרוב, ואשבות בשבת פרשת ויקרא ביבנאל, ומאד רציתי לראותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל. ובפרט שאתה זוכה ומזופה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעסק בזה כל ימי חיך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשפר אותך.

העקר ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדי יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכל מה שהאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה נפטר מכל הקלפות, ובפרט קלפת עמלק, שמכניסה ספקות באדם, אשר זה עקר הצרה המרה שעוברת על בני אדם, שיש להם ספקות וקשיות

על הקדוש-ברוך-הוא. אבל על-ידי תקף האמונה, מבטלים את המן-עמלק, שהיא קלפה וזחמה עצומה שהשאיר הסמ"ך-מ"ם בעולם. ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להחזיק את עצמו בתוך האמונה הקדושה, בסוד (תהלים לב, ז): "אתה סתר לי מצר תצוני", שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריג), שהוא ראשי תבות של שמו של הסמ"ך-מ"ם, ודיקא כשאדם מסתיר את עצמו בסתר צל כנפיו יתברך, על-ידי-זה נתבטל הסמ"ך-מ"ם לגמרי. ועל-כן ראה להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, וכן תדבר עם כל מידעך רק אמונה פשוטה, ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי מה עלינו להתבייש עם דברי רבנו ז"ל; כי רואים בעולם, שהולכים עם דמיונות, ועושים מציאות מבני-אדם, והכל הבל ורעות-רוח, סתם שטיות והבלים המבלבלים את האדם, והכל בא מקלפת נגה, ועלינו להתחזק באמונה פשוטה, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ואז נצליח דרכנו.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, וכן תדבר עם האברכים רק מעצות רבנו ז"ל, ואל תפגס בוכוחים, ודיקא על-ידי-זה תצליח דרכך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, וכן תתבודד עצמך עמו יתברך, וכשאתה הולך על הדרך, תראה לדבר עמו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לשבות בשבת פרשת ויקרא ביבנאל, ומאד רציתי לראותך אז.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

י"ט תשמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֶתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, וּמָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-
בֵּית, כִּי תִהְיֶה לָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה צַדִּיקָה,
וּבָזֶה שֶׁתִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, תִּגְרְמוּ יַחֲוֹד
עֲלִיּוֹן וְגוֹרָא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק ב', סִמֵּן לב); וְרֹאיוּ לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ
הַתַּפְלָה מִ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת", וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ שְׁנֵיכֶם
לְהַתְקַדֵּשׁ בַּמַּחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם פְּרִנְסָה
בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ אֶל הַבְּרִיּוֹת. וְזֶה מָה שֶׁפָּתוּב בַּפָּרָשָׁה הַשְּׂבוּעַ
(שְׁמוֹת ל, ד): לַחֲשֹׁב מַחְשְׁבוֹת לַעֲשׂוֹת בְּזִהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנַּחֲשָׁת,
תִּכְּרֹם-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְחוֹשֵׁב רַק
מַחְשְׁבוֹת אֵיךְ לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ רוֹצֶה שׁוּם דָּבָר
רַק אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמִּילָא נִשְׁפַּע עָלָיו עַד עוֹלָם
הָעִשְׂיָה זֶהב כֶּסֶף וְנַחֲשָׁת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ
חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אַחֲרוֹת. וְאֵל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי קִדְשָׁת
וְטַהֲרַת הַדְּבוּר — לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ; כִּי בְּאַמַּת אָדָם
כָּל-כֶּף רָגִיל לְדַבֵּר כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, עַד שֶׁעוֹקֵר אֶת מַחוֹ לְגִמְרִי.
כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן כט), שֶׁעַל-יְדֵי פָגַם
הַדְּבוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַמַּחֲזִין נוֹפְלִים אֲצִלוֹ, וּבָא לִידֵי נִפְלָה, חֶסֶם
וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת הַדְּבוּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ
לוֹ מַחֲזִין קְדוֹשִׁים, מַחֲזִין עֲלִיוָנִים; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁדְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂתַהַיֶּה בִּינִיכֶם אֶהְבֶּה, אַחֲוֶה וְרַעֲוֶה וְהִבְנֶה הִדְדִּית, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם אִשְׁתְּךָ תִּבִּין אוֹתְךָ וְתַעֲזֹר לָךְ, וְסוּף כָּל סוּף תִּזְכּוּ לַעֲבֹד לִיבְנָאֵל, וְתַהַיֶּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ וְדִירָה מִשָּׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תַצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבִשְׂכִירוֹת אֲלֹא שְׂתַהַיֶּה לָכֶם דִּירָה מִשָּׁלְכֶם, וְהִילָדִים יִתְחַנְּכוּ עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעֹלִיזִים בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי יִכּוּלִים לַעֲבֹד בְּזֶה הָעוֹלָם מִמֶּשׁ בְּתוֹךְ גִּן-עֵדֶן, וּבְרַגַע שְׁאֵדָם דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּשׁ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא חַי חַי גִּן-עֵדֶן. אִשְׁרֵי מִי שְׂמַגִּיעַ לַמְדְּרָגָה זֹה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשָׁבוֹת בִּיבְנָאֵל בְּשַׁבַּת פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׂתַבּוֹא שָׁם עַל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵשָׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרֹו יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנַת אֱמֶן בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת, הִינֵנִי שְׂתַמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא אוֹר רוּחָנִי, שֶׁזֶה סוּד הַקְטָרֶת, שְׂפָתוֹב בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ זֶה (שְׁמוֹת לֹא, לֵה): "וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטָרֶת רִקְחַת מִעֲשֵׂה רוּקְחַת מִמֶּלֶח טְהוֹר קֹדֶשׁ", כִּי הַקְטָרֶת הִיְתָה עֲגִינַת רוּחָנִי עַד מֵאֵד, וְעַל-כֵּן כָּל זֶר לֹא יוּכַל לַגֹּעַ בָּהּ, כִּי עֲגִינַת רוּחָנִי צָרִיכִים לְהִיּוֹת קֹדֶם בְּטֵל וּמִבְטָל כְּחֶרֶס הַנִּשְׁפָּר, אֲזִי יֵאִיר בּוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל מֶה שֶׁהָאֵדָם מְכַנִּיעַ

אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֶל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כֵּן נַעֲשֶׂה כְּלִי שְׂיֵאִיר בּוֹ
אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, רַק
כְּשִׁזְזוּכִים לְבַטֵּל אֶת יִשׁוּתוֹ לְגַמְרִי, וְהַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים הַדְּבוּקִים
תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵם שְׂבוּרִים בְּעֲצָמָם כְּתָרִם הַנִּשְׁפָּר, וְאִם זֶה לֹא
מִסְפִּיק, אֲזִי מְקִים עֲלֵיהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּם "ד-מ"ם
בְּעֲצָמוֹ, שְׁשׁוּלַח אֶת שְׁלִיחָיו לְשֹׁבֵר אוֹתָם, כְּדִי שְׂיִהְיוּ כָּלִים שְׂבוּרִים
שְׂיֵאִיר בָּהֶם אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אִפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְדִיקָא מְכַל מַה שְׂעוּבָר, עֲלִינוּ רַק לְבָרַח רַק
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוּם דְּבָר, וּכְמוֹ הַקְטָרֶת שֶׁהִיָּתָה הַעֲקָר,
רִיחַ רוּחָנִי, כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן
כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי דִיקָא מֵאִיר עֲלָיו
אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד. וְלִהְיוֹת אִמֵּר הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע
עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת לֹא, לֹח): "אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמוֹהוּ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת
מִעַמּוֹ", הֵינּוּ שְׂאִין כְּוִנָּתוֹ בְּאֲמַת לְהָרִיחַ רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, אֲלֹא לְהָרִיחַ בָּהּ שְׂיִצָּא לוֹ שֵׁם בֵּין הַגְּדוּלִּים, אֲזִי וְנִכְרַת
מִעַמּוֹ, כִּי בְּזֶה גוֹרֵם חֲלִילָה שְׁנִפְגַּם שְׂרָשׁוֹ, שְׂיִשׁ לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁבְטֵי יֵה בְּקִדְשָׁהּ, וְהוּא עַל-יְדֵי גֵאוֹת מְנַתְקָם מִהַקְדָּשָׁהּ, כְּגוֹן: רֹאוּ
כֵּן — הַהִתְבּוֹנְנוֹת שְׁלִי אֵיךְ אֲנִי מַשִּׁיג כָּל-כֹּף בַּתּוֹרָה, שְׁמַעוֹן —
שְׂיִצָּא לוֹ שֵׁם, שְׂיִהְיֶה שְׁמֵעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמִּדְּיָנוֹת, וְלֹא — מְלֹוָה
לְעֲצָמוֹ אֲנָשִׁים שְׂיִהְיֶה רַב וְרַבִּי וְרַבֵּן וְרֹאשׁ כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה, רֹאב"ד
וְגֵאב"ד וְכו', יְהוּדָה — לְהוֹדוֹת לוֹ שְׂאִין כְּמוֹהוּ, יִשְׁשָׁכָר —
לְהַרְבּוֹת שְׂכָרוֹ, אוֹמֵר וְאִינוֹ עוֹשֶׂה, מְבַטִּיחַ וְלֹא יִתְקַזֵּם, כִּי כָל כְּוִנָּתוֹ
לְהַרְבּוֹת לוֹ שְׂכָר, שְׂיִתְרַחֵב גְּבוּלוֹ וְכִדּוּמָהּ, מִי שְׂאִינוֹ רוֹצֶה לְבַטֵּל
אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי אֶל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, נוֹפֵל בְּעוֹמֶקָא דְּתַהוֹמָא
רַבָּה, שְׂזֶה עוֹוֹת הַדִּין מְבַטִּי הַדִּינִים שְׂיִשׁ כְּאֵלוֹ, שֶׁהַכֹּל שָׁקֵר וְקִלְפַת
נִגְהָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ט): אִם רָאִיתָ צְרוּת רַבּוֹת
שְׂבָאוֹת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צֵא וּבְדֹק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל. וּמַחֲמַת הַגֵּאוֹת
וְהַיִּשּׁוּת בָּאִים לְמַה שְׂבָאִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִתְרַחֵק מֵהֶם.

מַה אִמֵּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רֹאה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן

ערוך. וְשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. וּתְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמִיחַ עַל נַעַם חֶלְקְךָ, שְׂאֵתָה גֵר בִּיבְנָאֵל, וְתַחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּלָם צְרִיכִים חֲזוּק, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְחֲזֹק אֶת אֲחֵרִים, שְׂאֵז הוּא בַּעֲצָמוֹ יִהְיֶה לוֹ חֲזוּק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בַּעֲדְךָ, שְׂתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְתִבְשֹׁר לִי תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תש"ט.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּשֻׁלָּח מְנוּחַ, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וְתִתְּפֹר לְבוּשֵׁים יְקָרִים, צִיצִים וּפָרָחִים לְתוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוּא תִּקּוֹן הַמַּחֲיִין וְתִקּוֹן הַבְּרִית. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְהִתְחַתֵּן מִה שְׂיִתֵּר מִהָר, כִּי אֶצֶל רַבֵּנוּ ו"ל הִזָּה דְּבַר זֶה לַעֲקֹר גְּדוֹל, וְאֵתָה צְרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לֹא לְהִיּוֹת בְּרִיךְ, רַק תִּכְּף-מִיָּד עִם הַהֲצָעָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׂמַצִּיעִים לְךָ לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל, רַק תַּדַּע שְׂאֵלּוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ זֶה הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַצָּעָה שְׂאֵתָה סוֹבֵל, וְאִם תִּקְבֵּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, אֲזִי תִּזְכֶּה לְהַעֲלוֹת עוֹד מֵאוֹת וְאַלְפִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְקַרְבָּם אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ. וְהִזָּה רָאוּי, שְׂתִּדְבֹּר עִם חֲבֵרֶיךָ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלַהּוֹסִיף נִפְשׁוֹת אֵל הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הוּא תִּקּוֹן הַבְּרִית גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, בְּסוֹד (יְרֵמְיָהוּ טו, יט): "אִם תּוֹצִיא יִקָּר מְזוּלָל", כַּמּוּבָא (בְּלִקּוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק א', סִימָן יד), שְׂעַל-יְדֵי שְׂמֻקָּרְבִים בְּגִי-אָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה זֻכִּים לְתִקּוֹן עֲצָמוֹ. הַעֲקֹר תַּדַּע,

שְׁלִית אֶתֶר פְּנוּי מִנִּיה, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְכָל הַחֲדוּשִׁים שֶׁלֶךְ צְרִיכִים לְלַכֵּת עַל קֶטֶב זֶה — לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ דִּיקָא תִּזְכֶּה לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיה אֶת הַשְׂכִּינָה מִנְּפִילָתָהּ.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְהִתְחַתֵּן מִה שְׁיֹתֵר מִהֵר, וְאַל תִּהְיֶה בִּרְרוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. הָעֵקֶר תְּבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּלֵב אֲמִת, לֵב נִכּוֹן, לֵב נִשְׁפָּר, וְתֹאמַר לוֹ: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְחַתֵּן". וְאִזּוּ תִּרְאֶה שְׁיִזְמִין לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְנוּג טוֹב. הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנ.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב, אֵיךְ שְׂאֵתָה לְוִמֵד בִּיחָד עִם יְדִידֵנוּ הַיָּקָר ... גִּירוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּלְמַד עִם עוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה לָךְ חֲבֵרוֹתָא, וּבִיחָד תִּחְזְקוּ אֶת עַצְמָכֶם, כִּי אֲצֵל רִבְנוֹ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר לְלַמֵּד בִּיחָד.

הָעֵקֶר רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעַצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע אֵיךְ שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשִׁיבּוֹא הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהָרִגַע שְׁצִרִיכִים, יְבוֹא תִּכְף-וּמִיד בְּזִרְיוֹת הַכִּי נִפְלְאָה, וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֲסָתוֹת וְהַכְּסוּיִים וְהַהַעֲלָמוֹת, שְׂמַכְסִים וּמִסְתִּירִים וּמַעֲלִימִים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲלֹא לְמַצֵּא אֶת אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ הַהֲסָתוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא נִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת תְּמִיד מַעֲלָה מַעֲלָה. כִּי הָעֵקֶר הוּא הַדְּבָקוֹת, לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, וּבּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, שְׁנִזְכֶּה עוֹד לְבָנוֹת

אֲשֶׁר י"ט תשנא בַּנְחֵל שֶׁה

בֵּית-הַכְּנֶסֶת עָנְקִי עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְכֵן בְּנִין תִּלְמוּד תּוֹרָה לִילְדֵינוּ
וּבְנֵי בֵּית-סֵפֶר לְבִנוֹתֵינוּ.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֵה נַעֲמִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאֲנוּ מְאֻמִּינִים בּוֹ
יְתִבְרֶךְ, וְאֵין לָנוּ שׁוּם אֲמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת הִנְהִיגוֹת עֲכָשׁוּ, אֶלָּא כָּל
מְגֻמָּתֵנוּ הִיא רַק לְהַכְלִיל בָּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַכֹּפֶל הַדְּבָר, רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם הַנ"ל, וְכֵן תוֹסִיף לָךְ עוֹד
חִבְרוּתוֹת לְלַמֵּד בִּיחָד, וּתְחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנֶכֶד בְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמַּנִּיחַ תְּפִלִּין — זֹכֶה לְחַיִּים (מִנְחָוֹת
מד.), כִּי הַתְּפִלִּין מְבִיאִים הַצְלָחָה לָאָדָם, וְעַל-כֵּן תִּתְּנֶה מְאֹד מְאֹד
לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וְתַעֲשֶׂה
לְעֲצָמְךָ חֶק קְבוּעַ לֹאמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וּכְשֶׁתִּזְכֶּה
לְסִיִּם סֵפֶר תְהִלִּים, תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכָךְ תִּתְּנֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי
אֲמִירַת תְהִלִּים מְבִיאָה לִישׁוּעוֹת לָאָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכְּךָ בֵּין בְּגוֹשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הפדיון נפש, יעזר לך הקדוש-
ברוך הוא שימתקו ממך כל הדינים, ותבשרי לי תמיד בשורות
משמחות.

ראי להיות בשלום עם בעלך, ותשתדלי בכל מיני אפנים
שבעולם, שיהיה אצלך רק שלום-בית, ותשמרו את עצמכם
ממחלקת ומריבות, אשר דבר זה הורס את החיים לגמרי.

הקדוש-ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם, ותרבו בנתינת
צדקה, והקדוש-ברוך הוא יפתח לכם פתח של ישועות.

הקדוש-ברוך הוא יעזר לך, שתזכי להכנס לגור ביבנאל "עיר
ברסלב".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד, שתבקשי את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם
לא חסרה איזו אות על המזוזה, כי כל הצרות והבעיות שיש בביתו
של האדם הן רק כשיש לו מזוזות פסולות.

אֲשֶׁר י"ט תשנ"ד בַּנְחֹל שז

וְכֵן טוֹב מְאֹד, שְׁבַעֲלָךְ יְבִדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כָל הַמַּנִּיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֶה לְחַיִּים (מִנְחוֹת מִד.).

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׁבַעַה גְּרוֹת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת
בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה בַּשָּׂמַיִם.

רְאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל טְהֻרַת הַמְּשַׁפָּחָה.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיכֶם, וּבִזְכוּת
שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ תִּזְכּוּ לַעֲשִׂירוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְגַם בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִזְכּוּ
לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שֶׁלָּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבִּקְשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

י"ט תשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, כִּי הַשַּׁבָּת
מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמִכָּל שָׂכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת. וְעַקֵּר הַבְּרָכוֹת הַבָּאוֹת
לְהֵאָדָם הֵן בִּזְכוּת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כַּמּוּבָא בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (חֵלֶק ב' פח:).
וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכֶה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, נִשְׁפָּעוֹת עָלָיו בְּרָכוֹת
לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשִׁרּוֹת, כִּי כָל הַמַּנִּיחַ תְּפִלִּין
— זוֹכֶה לְחַיִּים (מִנְחוֹת מִד.).

וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְךָ

ממריבות ומפוחים, ותכבדו זה את זה, ועל-ידי-זה תהיה לכם
הצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנה.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ולשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל
הימים.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ותדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע אשר אין
שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, והוא תברך מתייה ומתנה ומקנים
את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות
חיות אלקותו ותברך, וכפי שאדם מבטל את עצמו אליו ותברך, בן
נמשכים עליו ישועות וחסדים; ועל-כן בזה שתבטל את עצמך
לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, תזכה למצא את בתי זוגך. העקר אל
תפחד כלל, כי בא יבוא גם יום ישועתך, העקר רק בטל את עצמך
אליו ותברך, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה להמשיך ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא,
מדרש, אשר הארבעה למודים האלו הם פנגד ארבעה עולמות:
אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכשאדם נזהר ללמוד, אז טוב לו
כל הימים, כי ממשיך עליו שפע ונדעת וחיים ואריכות ימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁיָחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהִזְמָנָה לְחֻמְנַת בִּתְכֶם הִקְרָה תַּחֲיָה, וְהִנְנִי מְצִיָּה אֶת בִּרְכָּתִי אֲלֵיכֶם, בִּרְכַּת "מִזֵּל טוֹב". יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְנֶס לְחֶפֶה בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמַצְלִיחַת, וְיִבְנוּ בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מֵהֶם וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וּבִקְרוֹב מִמָּשׁ גַּם ... יִתְאַרֵס וְיִתְחַתֵּן בְּקִלּוֹת, וְכֵן הַבֵּן הַקָּטָן יַעֲבֹר הַכָּל בְּשָׁלוֹם, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמוֹצָה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲסֹק בָּנָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָךְ אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שְׂאֵין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְכָל שְׁתַּבְטֵל אֶת עֲצָמָךְ אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, תִּמְשֹׁךְ עָלֶיךָ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם. כִּי בְּאֵמֶת אֵין אֵל מִי לִפְנוֹת בְּעֵת צָרָה, רַק אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמוֹבָא מִהַבְעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זִי"ע: מִי שְׂרוּצָה לְהַפְטֵר מִהַצְעֵר, וְהוּא בּוֹרֵחַ מִמֶּנּוּ, אֲזִי הַצְעֵר נוֹסֵעַ אַחֲרָיו, מִשָּׁל לְאִשָּׁה יוֹלֶדֶת שֶׁהִלְכָה לְמָקוֹם צָר לְהַפְטֵר מִחֻבְלֵי הַלֵּידָה, וְהַצְעֵר

הולך אחריה. והעצה היעוצה — שיתפלל להשם יתברך ויפטר מהצער, וזה שנאמר (תהלים קיח, ה): "מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה"; הינו שהאדם פשוט לו צרה, רוצה לברח מהצרה, ובאמת הצרה רצה אחריו, ואין עצה אחרת רק להתפלל אליו יתברך, שיוריד ממנו הצרה, ויגמרו כבר חבלי לידה, ואז תבוא לו ישועה גדולה מן השמים. ועל-כן ראה להפיץ את הקונטרסים במסירות נפש הכי גדולה, ואל תסתפל על שום מונע ומעכב, כי זו תקנתך לפני יודע תעלומות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח בדרךך כל ימי חייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שלקחת את עצמך בידיך, והתחלת להתמיד בלמוד משניות, אשר הלמוד הזה מטהר ומזכך את נפש האדם, ועל-כן תהיה רגיל לומר בכל יום כמה פרקים משניות, עד שתזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, שאין למעלה מזה בהריגת היצר הרע, כי אמירה בעלמא במשניות, היא זכוף וטהרת הנפש מכל חלדה.

העקר ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותדון את עצמך לכף זכות, ואל תסתפל על הרע שבך, אלא תדון את עצמך לכף זכות, ותסתפל רק על הטוב שלך.

אודות פגם המקרה וכו', מובא בספר "אוצר החיים", מצוה קי"ד, וזו לשונו: וקבלה בידינו מי שאינו שומר את עצמו מפרישות בשר וחלב, כמו שתקנו חכמינו הקדושים בהמתנת השעות, עלול

אֲשֶׁר י"ט תשנ"ט בַּנְחָל שִׂיא

למקרה לילה, רחמנא לצלן. ועל-פן תזהר מאד מאד לא לאכל מאכלי חלב, אלא עד המתנה של שש שעות אחר אכילת בשר, וצריכים להזהר בדבר זה מאד מאד.

ראה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל. ואשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לכבד את הוריו הקרים, כי מעלת מצות כבוד אב ואם עולה על הכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנ"ט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

מה אמר לך, ידידי היקר! עליך לדעת, כי כל נסיעה ונסיעה שאדם נוסע, הכל ממנו יתברך, כי הקדוש-ברוך-הוא מסבב עם כל אחד ואחד דרכים ונתיבות כאלו, שיבוא לשם, ויגלה ויפרסם את אמתת מציאותו יתברך. ועל-פירוב בגי-אדם אינם יודעים ואינם מבינים מה ולמה להם הנסיעה, ועל-פן הם נוסעים בשביל שטיות והבלים ודמיונות, שישגו כסף ופרנסה או עסקים אחרים וכו' וכו', ונוסעים למרחקים, ולבסוף אינם יודעים, שהכל ממנו יתברך, כי

מִהוֹי"ה מַצְעֲדֵי גִבּוֹר (תהלים לו, כג), כְּדֵי שְׂיֹאמַר שֵׁם אֵיזוֹ בְּרָכָה בְּכֻנָּה, אֵיזוֹ תַּפְלָה יִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵילוֹ כְּסוּפִים וּרְצוּנוֹת שְׂיִהְיוּ לוֹ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַעֲלָה נִשְׁמוֹת שֶׁל מָאָה שָׁנִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה אֵצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַזֹּכֶה לְהִיּוֹת מִקְרָב לְרַבֵּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לוֹ הַתְּבוּדָּדוּת, הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כָּל נְסִיעָה וְנְסִיעָה הִיא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן אִם כָּבֹד מִתְגַּלְגֵּל שְׁעָלֵי לְנִסֵּעַ אֵיזוֹ נְסִיעָה, עָלֵי לְהִבִּיא כְּמָה מֵאוֹת קוֹנְטְרָסִים הַמְּגִלִּים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְעוֹרְרָם וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדְדָם וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה תַּכְלִית הַבְּרִיאָה. כִּי בְּאֲמִתּוֹ יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְהַכֹּל הֵבִיל וּרְעוֹת-רוּחַ, כִּי יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ פּוֹרְחִים כָּצֵל עוֹבֵר, וּמִי שְׂיֵשׁ לוֹ רַק קִצָּת יָשׁוּב הַדַּעַת, רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל פּוֹרַח. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמוֹנֶצֶל אֶת זְמָנוֹ הַיָּקָר, הֵיכָן שָׂרָק הוֹלֵךְ הוּא מְגַלָּה וּמְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת הַקִּלְטֻת שְׂאֵתָה רוֹצָה לַעֲשׂוֹת, בּוֹדָאִי הִיא עֲצָה טוֹבָה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט שְׂיִהְיֶה בְּדֶרֶךְ נִגּוּן וְשִׁיר, אִךְ צָרִיכִים לְשָׁמֹר לֹא לִפְלֵ בְּאִיזָה גִּבּוֹר וְרַמָּאִי וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא יִגְנֹב וַיִּרְמָה אוֹתָךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי בְּדִבְרֵים אֵלּוֹ צָרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה כָּבֹד לַצֵּאת מִהַחֲשָׁךְ שֶׁלָּךְ, וְתִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְיִתְבַּקֵּשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר זֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲפִלּוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת מִדֵּי פַעַם בְּפַעַם, וְכֵכָה יִצְטָרֵךְ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁעָה אַחַת שֶׁל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָּדוּת.

נָא וְנָא רָאָה לְקַבֵּעַ לַעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ וּבִסְפָּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲפִלּוּ מִעַט דְּמַעַט, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי

אֲשֶׁר י"ט תשס בנחל שיג

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשס.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותגורו באהבה, אתנה ורעות עם בעלך, ותשתדלי שתהיה ביניכם הבנה הדדית, ועליך לדעת כי כל ישעתך תלויה רק בידו יתברך, ועל-כן הרגילי את עצמך רק לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי אצל רבנו ז"ל היתה תפילת הנשים מאד מאד יקרה, ואמר, שבשמים מאד מאד מתקבלות תפלות הנשים, ועל-כן ראי להרבות בתפלה, שיעזור לך הקדוש-ברוך-הוא לצאת מהפח היקוש הזה ומכל החובות שונלפדתם בזה, ובזכות התפלה באמת תזכו לצאת מזה.

העקר תשתדלי שיהיה שלום-בית ביניכם — אהבה, אתנה ורעות, והבנה הדדית, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובאמת כשיש שלום ואהבה בין איש לאשתו, והאשה מתבטלת לבעלה ועושה רצון בעלה, גורמת נחת-רוח גדול למעלה בכל העולמות אצלו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשיש שלום בבית, כי כשיש שלום-בית, אז השכינה שרויה שם, וכשהשכינה שרויה בבית, אז כל הברכות מצויות בבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשסא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל הצער והעגמת נפש שיש לי מצערךם — אין לתאר ואין לשער כלל.

עליך לדעת, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואסור להתאבד, חס ושלום, בשום פנים ואפן, על אף כל המצבים הרעים שבאים על האדם.

העצה היעוצה היא רק לברח אליו יתברך, ולהרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך בלשון שאת רגילה בה, כי כל דבור ודבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפניו יתברך — נשמע ונתקבל, וצריכים להיות חזק ואמיץ בעבודה הקדושה הזו, ואז תתברכו בכל הברכות הפתובות בתורה, ועל-כן ראי לא להתיאש בשום פנים ואפן, רק להרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך בלשון שאת רגילה בה בשפת האם שלך, ותבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, ותהיי עקשנית גדולה על דבר זה, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. אסור להתפעל ולפחד מאף אחד, הן אמת שנפלתם כבר בחובות ובצרות, עם כל זאת פשוטא בר ישראל אליו יתברך בלב אמת, לב נשבר ולב נכון, ומתחנן לפניו יתברך, ומספר לו יתברך את כל מרירותו וכל מה שעובר עליו, אינו זו משם, עד שרואה ישועה. ועל-כן ראי להיות חזקה ואמיצה בזה, ואז תראי איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצאו מפל צרותיכם ומפל חובותיכם, ויתרחב לכם, ועוד יהיה לכם בית דירה משלכם, ולא תצטרכו

לְבָרִיּוֹת, וְתִזְכּוּ לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַלִּיקוּ שְׂבָעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדִּלְקַת הַגִּירוֹת כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתַּפְּלָה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדִּלְקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחַל בִּרְכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדּוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל צַעֲרִי וְעִגְמַת נַפְשִׁי שִׁישׁ לִי שֶׁהִתְגַּרְשֵׁת — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי יִתֵּן אִם הָיִיתָם יְכוּלִים לַחֲזֹר וְלִהְתַּחַתֵּן, וְאִזּוּ הִזֵּה הַכָּל מְסֻתָּר.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא עֲלִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהָאָדָם הַרוֹצֶה לַחֲזֹר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לַפֶּתַח פִּיו לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְכָל מָה שֶׁמַּעֲיֵק לוֹ יִסְפֹּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. כִּי צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, שֶׁזֶּה נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת "בְּד בְּבֵד יִהְיֶה קִדְּשׁ" (שְׁמוֹת ל, לד), וְזֶה עֶקֶר הַחֲזִירָה בְּתִשְׁבּוּכָה, כְּשֶׁאָדָם בָּא וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שֶׁבִּהְתַּחֲלָה זֶה דְּבַר קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי הָאָדָם חֲטָא, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ, וְכֵאלוֹ שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה וְכוּ' וְכוּ', הַכָּל הַכָּל וְרַעוּת-רוּחַ, וְדִמְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים שֶׁנִּתְּהוּהָ מִרְבוּי הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת. וּבִפְרָט פָּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הַחֲטָאִים שֶׁל פָּגַם-הַבְּרִית גּוֹרְמִים לָאָדָם, שִׁיְהִיָּה מְסַבֵּב עִם שָׂדִים וְרוּחוֹת וְקַלְפוֹת אֲשֶׁר נוֹקְמִים בּוֹ, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לַחֲזֹר

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יתְבַרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה בָּזוּ, שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁמַח בְּעֵת הַנַּחַת הַתְּפִלִּין, שְׂאֵתָה זֹכֶה לְהַלְבִּישׁ עַצְמוֹ בְּכֹתֵר הַמֶּלֶךְ, כִּי הַתְּפִלִּין הֵם כְּתֹרֶא דְּמַלְכָּא.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְהַשְּׁבֶת תַּעֲשִׂיר אוֹתָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שְׁבֶת-קֹדֶשׁ שְׁבָעָה גִּירוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִבְּקָשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמִרְצָה בְּשָׂמִים.

הַרְגִּילִי אֶת עַצְמוֹ לְדוֹן אֶת בַּעֲלֶךָ לְכַף זְכוּת, וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יתְבַרֵךְ, שֶׁתִּתְּהַפֵּף דַּעְתּוֹ לְדַעְתְּךָ, וְאֵל תַּחֲיִי בַּעֲסָנִית וְקַפְדָּנִית עָלָיו, וְכֵן יוּכַל לְחֻזֵּר לְבֵית חֲזוֹנָה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי כַּעַס הָאִשָּׁה בְּתוֹךְ הַבֵּית, מַחְרִיב אֶת הַבֵּית, וּבְדִרְךָ כָּלֵל הַבַּעַל צְרִיף תִּשְׁוֹמֶת-לֵב, אֵף שְׁגָם הָאִשָּׁה צְרִיכָה תִּשְׁוֹמֶת-לֵב, עִם כָּל זֹאת תַּחֲיִי חֲכָמָה, וְתִתְּנִי תִּשְׁוֹמֶת-לֵב לְבַעֲלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁישָׂא חֵן בְּעֵינֶיךָ,

וְאַתָּה תִּשָּׂא חֵן בְּעֵינָיו, וְתַחֲזֹרוּ לְגִיּוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲנֶה וְרַעוּת.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אִמָּתִי וְנִצָּחִי.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמִיחָתִי לִשְׁמֹעַ אֶת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, שְׂזַכִּיתָ לְהַתְקַרֵּב לְדַרְכֵי רַבִּנוֹ ז"ל.

רָאִה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֶמֶשׁ וְרִש"י, בְּאִפֶּן
שֶׁתִּזְכֶּה לִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שָׁנִים מְקַרָּא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פֶּרוּשׁ רִש"י,
אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה מֵאֵד מֵאֵד מְסֻגָּל לִירֵאת שָׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי לְמוֹד חֶמֶשׁ
וְרִש"י קוֹנִים לְעֲצָמָם הַרְבֵּה קִנְיָנִי תוֹרָה.

נָא וְנָא רָאִה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא
חֲסֵרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ אוֹת, וְכֵן הַמְּזוּזוֹת שֶׁלָּךְ תְּבַדֵּק, וְתַנִּיחַ בְּכָל
יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל עָרֵב וּבֹקֶר וְצֹהֲרַיִם אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן
דִּיקָא, כִּי מַעַלְתַּת תְּפִלַּת הַצְּבוּר עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי 'אִימָתִי עַת רְצוֹן?
בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְּלִים' (בְּרִכּוֹת ח.).

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נִצָּחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁךְ עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי

מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם שלום-בית, ויתהיה סבֵּלָן
לאשתך ולבנותיך, ויהיה רק שלום בהיכליך כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סֵלָה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, אשר בזה העולם צריכים הרבה סבֵּלָנוּת, פי עובר
על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלישות
הדעת, ואי אפשר לעבר את זה העולם, רק על-ידי סבֵּלָנוּת. ועל-כן
הרגל את עצמך במדת הסבֵּלָנוּת, ואז תעבר את העולם הזה בקלות.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור
שמדברים עמו יתברך — נשמע ונתקבל למעלה, ואף שיכול להיות
שאדם מתפלל ומדבר אליו יתברך, ועדין אינו רואה שום ישועה,
עליו להאמין, שכל דבור ודבור עושה רשם בכל העולמות, אף
לזמן זמן עד שיורד למטה ונתגשם בישועה גשמית. ועל-כן ראה
לקחת את עצמך בידיך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך הן
בדרך לעבודה והן בדרך מהעבודה. ובכלל טוב שתצא קצת אל
השדה או למקום פנוי שאין שם בני-אדם, ושם תסתפל על השמים,
ותדבר עמו יתברך, ועל-ידי-זה תראה נסים וגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא; כי אין עוד טוב וערבות ונעימות בזה העולם
יותר מתפלה, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לעסק בתפלה ובקשה
אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תַשָּׂא י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְּלָתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְגִדְּל הַשְׁמָחָה שֶׁהִכְנִסְתָּ בְּלִבִּי —
אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים
בְּנִקְיוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁהוּא מִשְׁפָּן הַשְׂכִּינָה. מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי
הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה
עִמִּי וְעַם כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנִי, וּבְיָדָאִי בֹא תְּבֹא עַל שְׂכָרְךָ. וַיְמָה טוֹב
וַיְמָה נָעִים, אִם תִּקַּח עוֹד כַּמָּה מִיְּדֵי אָנָשִׁי שְׁלוֹמִנִי וּתְצַרְךָ אֵלֶיךָ,
שְׁיַעֲזֹרוּ לָךְ לְנִקּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בְּכָל שְׁבוּעַ נִקְיוֹן יְסוּדִי, וּבִפְרֹט
עֲכָשׁוּ שְׁיִגְמְרוּ אֶת הַפִּתּוּחַ, שְׁיִהְיֶה גַם בַּחוּץ נָקִי, וַיְהִי קְדוֹשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם, כִּי מִהֲבִית הִזָּה תֵּצֵא אוֹרָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקּוֹת גָּמוּר הוּא, וְכָל הַרְצוֹנוֹת
וְהַכְּסוּפִים שֶׁל הָאָדָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק אֵיךְ לְהִיּוֹת נִכְלָלִים בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד יִחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּסְתַּפֵּל רַק אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וַיִּדְבֹּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְלֶה וַיִּפְרֹס אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתָיו
יִתְבָּרַךְ לְכָלֵל עִם יִשְׂרָאֵל. וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלַי
מְאֹד מְאֹד, וּמִתְנַפֵּל עָלַי לְהַפִּילֵנִי בְּפֶחַ יְקוֹשׁ, וְרוֹצֶה רַק לַעֲקֹרֵנִי מִזֶּה
הָעוֹלָם, וּבִפְרֹט מִיִּבְנָאֵל אֲשֶׁר הַמָּקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה מָקוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
מְאֹד, כִּי פֹה מִתְחַבְּרִים שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא אֲדַמַּת קֹדֶשׁ,
חֲלָקוֹ שֶׁל נִפְתָּלִי, שֶׁהוּא עוֹר לְאֲבִיו יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהַפִּיץ אֶת הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יַעֲקֹב אֲבִינוּ חִבֵּר אֶלְפֵי
סִפְרִים בְּעֶנְיֵי אֱמוּנָה, וְכָל יְלָדָיו י"ב שְׁבָטֵי יִה, הִפִּיצוּ אֶת הַסִּפְרִים.
וּבִיּוֹתֵר זָכָה לָזֶה נִפְתָּלִי, כִּי הוּא הָיָה קַל בְּרִגְלָיו, וְזָרִיו בְּמַעֲשָׂיו.

וְעַל-כֵּן הִצְלִיחַ יוֹתֵר מִכָּל אַחֲיוֹ לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁחִבֵּר יַעֲקֹב אֲבִינוֹ.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְבוֹא לְגוֹר פֶּה, הֵן אֲמַת שְׁעֵדִין אֲנִי בְּגִלוֹת מְרָה מְאֹד בַּחוּץ לְאַרְץ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה כָּבוֹד לְבוֹא לְגוֹר שָׁם, עִם כָּל זֹאת עָלִי לֶלְחֵם עִם הַסֵּם"ף-מ"ם פָּנִים אֶל פָּנִים, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: כִּשְׁבָּא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הַתַּחֲבֵּר אֵלָיו אֵיזָה יִשְׁמַעְאֵלִי וְחִבֵּב אוֹתוֹ וְנִשְׁקוּ, וְאַחֲר־כֵּן בָּא בְּרָצִיחָה גְדוֹלָה, וְרָצָה לְהַרְג אוֹתוֹ וְכו', וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל לְסַפֵּר, אֲשֶׁר הִנְשִׁיקִין וְהַחֲבוֹב שֶׁל הַיִּשְׁמַעְאֵלִי הָיָה לוֹ יוֹתֵר צָר וּמִכְאוֹב מִהַדְקִירָה שְׂרָצָה לְדַקֵּר אוֹתוֹ בְּסַפִּין. וְאַחֲר־כֵּן גָּלָה רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁזֶה הָיָה הַסֵּם"ף-מ"ם בְּעֶצְמוֹ. אוֹתוֹ דָּבָר יֵשׁ לִי פֶה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהַסֵּם"ף-מ"ם בְּעֶצְמוֹ שֶׁבְּתַחֲלָה בָּא בְּתַחֲבִילוֹת שֶׁל חֲבוּר וְאַחֲבָה וְכו', וְאַחֲר־כֵּן הוּא בָּא עִם סַפִּין מִמָּשׁ לַעֲקֹר אוֹתָנוּ מִשָּׁם, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁלֹּא יוּכַל לָנוּ, כִּי כַחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כִכְחוֹ אִזּוֹ כֵּן כַחוֹ עָתָה וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּמְצָא, תְּדַבֵּר עִמּוֹ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, וְתַחֲזֹק אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכַמוֹ-כֵּן תַּחֲזֹק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקָּצֵר.

רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ בְּאַמִּירַת מְשָׁנִיּוֹת, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אַמִּירַת מְשָׁנִיּוֹת, מְזַכֶּכֶת וּמְטַהֶרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבִכְפָּרֵט יֵלֵד בְּגִיל צָעִיר, כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִזְמַר הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא זֹכֶה לְנִשְׁמָה קְדוּשָׁה. וּכְשֶׁתִּזְכֶּה לְבֹא לְגִיל הַמַּצּוֹת, אָז יִכְנַס בְּךָ הַיָּצָר טוֹב, וְיִהְיֶה לוֹ כְּכֹר מְקוֹם טְהוֹר הַיֶּכֶן לְשֵׁרוֹת בּוֹ, כִּי כְּשֶׁיֵּלֵד מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, אֲזִי בְּגִיל הַמַּצּוֹת יֵשׁ לַיָּצָר טוֹב מְשָׁכֵן הַיֶּכֶן לְשֵׁרוֹת בּוֹ, כִּי בֶן עֶשֶׂר לְמִשְׁנָה, אָז הוּא הַגִּיל הַכִּי מִתְאִים לְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֲלֵא חֲזֹר חֲזֹר בְּמִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן רָאָה לַעֲזֹר לְאַבִּיךָ הַיָּקָר לְנִקּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁהוּא מְשָׁכֵן הַשְּׂכִינָה. וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת נָקִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִתְחַתֵּן עִם כֶּתֶנֶת נִקְיָה, וְתִהְיֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ נָקִי בְּרוּי־חַנּוּת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּזִכּוֹת שְׂאֵפָה מְנַקֶּה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ נְקוּי יְסוּדִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רָאָה לְחַדֵּשׁ אֵיזֶה חֲדוּשׁ, וְתַרְשֵׁם אוֹתוֹ עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּבְדְּקִי אֶת מְזֻזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אֵיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאֵז הַשְּׂכֶת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקְחִי כְּדוּרִים נֶגֶד עֲצָבִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

נָא וְנָא לְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְעַת כָּלִי זִמְרָה, שִׁירִים וְנִגּוּנִים, וְשִׁיחָה שְׂמִיחָה בְּבֵית, כִּי הַשְׂמִיחָה מְבִיאָה רְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה רַק בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשס"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם וּמָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב לִי מְמָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַדְלִיק בְּכָל יוֹם גֵּר נִשְׁמָה לְעֵלּוּי נִשְׁמַת כָּל הַצְדִּיקִים, וְתִבְקָשׁוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִחוּס וִירְחוּס עֲלֵיכֶם, שְׁהִילָדִים יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבּוּכָה, וְשִׁיחָה לָכֶם רַק טוֹב, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהֵאֲשָׁה מִבְּקָשֶׁת וּמִתְפַּלֵּלָת, מָאֵד מָאֵד חֲשׁוּבָה בַּשָּׁמַיִם.

הַעֲקָר אֵל תִּתְּנָאֲשׁוּ עֲצֻמְכֶם מִשּׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם, יִהְיֶה מָה שְׁיִחָה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִחָה, תִּרְאוּ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְעוֹד תִּרְאוּ נָסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקָר רַק תְּפִלָּה — לְהַתְפַּלֵּל אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּלוּ לְדוֹן אֶת יְלָדֵיכֶם לְכַף זְכוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִחָה לָכֶם עוֹד הַרְבֵּה נִחַת מֵהֶם. הַעֲקָר שְׁבָכֵל יוֹם תְּדַלִּיקוּ גֵּר נִשְׁמָה לְכָבוֹד כָּל הַצְדִּיקִים, וְתִזְכְּרוּ אֶת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתְכֶם שְׁתִּבְקָשׁוּ וְתִתְפַּלְלוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יַד גֵּר דְּלוּק, וְאֵז תִּרְאוּ נָסִים נִגְלִים וְשִׁנּוּיִים גְּדוּלִים שְׁיִחָה

אֲשֶׁר י"ט תשע בְּנַחֵל שְׂכָג

נַעֲשֶׂה אֶצֶל הַיְלָדִים, שְׂכָלָם יִתְעוֹרְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לַחֲזוֹר אֵלָיו
יְתִבְרֶךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפִּלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרֶךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב,
אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְכֵן הִתְחַלַּת לְהִתְמַיֵּד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּאֻמַּת כָּל עֲנָן
רַבֵּנוּ ז"ל הוּא רַק — אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי בְּאֻמַּת מִי
שְׁזוּכָה לְבִטֵּל אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְדָּמָה לְגַמְרִי לְגַבִּי רַבֵּנוּ ז"ל, יֵשׁ לוֹ
הַצְלָחָה גְּדוֹלָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲלֵא
כְּשִׁזְזוּכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְדָּמִית לְגַמְרִי, וּלְקַבֵּל אֶת כָּל דְּבָרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל כִּי הוּא זֶה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי הַקְדוּשִׁים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן קכג).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׂמֵּחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֻמַּת
כְּזֶה, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַשְּׁעוֹר שְׁלֵמָה אֶתְמוּל בְּעָרֵב, נִכְנָס בְּלִפְכֶם
הַיָּטִב הַיָּטִב, כִּי גַם אֲנִי נִתְעוֹרְרָתִי מִהַדְּבוּרִים שֶׁדִּבְרָנוּ עַל-פִּי הַתּוֹרָה
צ"ה, שְׂמַבִּיא שָׁם רַבֵּנוּ ז"ל: כְּשֶׁמְסִיר מ'ה' נַעֲשֶׂה פ'ה', הֵינּוּ כְּשֶׁאֵין
הָאָדָם רוֹצֶה לְבִטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יְתִבְרֶךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְדַבְּרִים עֲלָיו כָּל
דְּבָר אֲסוּר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי, וְלֹא

כְּדַאי לַעֲשׂוֹת רַעַשׁ וּמַחְלָקָת בַּשָּׂבִיל כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי זֶה רַק יִגְרַם עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְצַעַר, וַיִּקְרַר אֶת הָאָדָם מְלֶהֱתִקְרַב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

נָא וְנָא הֲרָגַל אֶת עֲצָמָךְ לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְדִּיר דִּיקָא כָּל הַתְּפִלוֹת, וְאָפְלוּ "בְּרַכַּת-הַמְּזוֹן" וְקָרִיאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְדִּיר דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ; כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתָיו מִתּוֹךְ הַסְדִּיר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְקַשֵּׁר מִחֻשְׁבוֹתָיו אֶל דְּבוּרוֹ, וַיְכוּל לְכַנֵּן יוֹתֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהֻבָּה, אֲחֻנָּה וְרַעוּת, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִכְבֵּד אֶת חֲמִידָה, כִּי בְּזֶה תִתְהַדָּק הָאֲהֻבָּה בִּינְךָ לְבֵין אִשְׁתְּךָ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, הָאִשָּׁה מְאֹד מְאֹד נִמְשָׁכֶת אֶל אַבִּיהָ, וְכִשְׁרוּאָהּ שֶׁהַבַּעַל מְכַבֵּד אֶת אַבִּיהָ, אֲזִי מִמִּילָא הִיא מְכַבֶּדֶת בְּיוֹתֵר אֶת בַּעְלָהּ, וְכֵן כְּשֶׁהִיא רוֹאֶה שֶׁבַּעְלָהּ אוֹהֵב אֶת אַבִּיהָ, אֲזִי אֲהֻבָּתָהּ מִתְגַּבֶּרֶת וּמִתְחַזְּקֶת יוֹתֵר אֶל בַּעְלָהּ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְכַבֵּד אֶת חֲמִידָה וְחִמּוּתָהּ, כִּי תִאֱמִין לִי, שֶׁכָּל הַלְמוּדִים שְׁלּוּמִדִּים בְּמִקְוֹמוֹת אֲחֵרִים, הֵכֵל דְּמִיוֹנוֹת; כִּי הָעֵקֶר הוּא שְׁלוֹם, מֵה טַעַם בְּחַיִּים לְחַיּוֹת בְּמַחְלָקָת וּבְמִרְיבוֹת, יוֹתֵר טוֹב לְחַיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאֲהֻבָּה, אֲחֻנָּה וְרַעוּת, וְלִלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, לְזִכּוֹת לְסִיִּים מִסִּכְתָּא אַחֵר מִסִּכְתָּא. וּבְפֶרֶט שֶׁתִּלְבִּישׁ אֶת עֲצָמָךְ בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, כִּי הַלְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הוּא הַיְסוֹד וְהָעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנֵינוּ ו"ל. וְרַבְּנֵינוּ ו"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלּוּמֵנוּ יִקְבְּעוּ לַעֲצָמָם שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּלִמּוּד פּוֹסְקִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כח), שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֻחְיָב לִלְמַד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, וְהוּא תִקּוֹן גָּדוֹל לְאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ בְּכָל יוֹם, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתִבְשֹׁר לִי תְמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲשֶׁר י"ט תשעא — י"ט תשעב בַּנְחַל שְׂכָה

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי, וְאֲנִי
אֲשַׁתְּדֵּל בְּלִי נֶדֶר גַּם-כֵּן לְכַתֵּב לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשעא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר
ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאַשְׁתּוֹ ...

תִּתְקַשְּׁרוּ דְּחוּף ל... לְהַגִּיד לְהִילָדִים שֶׁהַהוֹרִים נִמְצְאִים בְּבֵית-
חוּלִים, וְאַשְׁפּוּזָה הַבֵּית, וְאִינֶם יְכוּלִים לְהִתְקַשֵּׁר מִשָּׁם, וְהַכֵּל בְּסֹדֶר,
וּלְהַרְגִיעַ אוֹתָם.

רְאוּ לְהִזְדַּרֵּז בָּזָה, כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוּלָּה, כִּי הִילָדִים מִפְּתָדִים, וְלֹא
שָׁמְעוּ כָּל הַזְמָן מִהַהוֹרִים, וְעַל-כֵּן גָּא לְהַרְגִיעֵם.

וּלְמַחֵר בָּעֵת אֲמִירַת תְּהִלִּים, שְׁחִבְרַת תְּהִלִּים תִּתְפַּלֵּל לְהַצְלַחַת
הַנְּתוּחִם שֶׁל ... בֵּית ... וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל,
יִשְׁמַע בְּתִפְלַתְנוּ, שְׁתַּהֲיָה לָהּ בְּאַמֶּת רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

י"ט תשעב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... בַּעַל מַפְעֵל ...

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי, שֶׁהַזְמַנִּיתִי
אֲצִלְכֶם לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָרוֹן-קֹדֶשׁ לְבֵית מִדְרָשְׁנוּ, כִּי קִבְּלָתִי הַמְּלָצוֹת
עַל-יָדֵי אִישׁ הַבְּצוּעַ שְׁלִי בָּאָרֶץ ... שְׁאַתֶּם הַמְּקַצְוֵעִים מְסַפֵּר אֶחָד
בָּאָרֶץ, וְהִרְאָה לִי פְרוֹסֶפֶקטִים נִפְלְאִים, וְהַשְׁתַּכְנַעְתִּי בְּדִבְרָיו, שְׁאֶכֶן

אזמין אַצְלֶכֶם אֶת הַשִּׁישׁ, כִּי מֵאַחֵר שֶׁבַעֲבָר עָשִׂינוּ אַצְלֶכֶם הַזְּמָנוֹת
גְּדוּלוֹת הֵן בְּשִׁישׁ וְהֵן בְּרִצּוֹף, וְהֵינּוּ מְאֹד מְרָצִים מִכֶּם, אֲכַל עֲכָשׁוּ
כְּשֶׁהִגִּיעַ הַחֹמֶר בְּשִׁבִּיל הָאָרוֹן-קֹדֶשׁ הַכֹּל הַפּוֹד, בְּשִׁישׁ בְּמָקוֹם לְחֶתֶד
אֶת הָאַרְבָּעָה חֲלָקִים שֶׁל הַקָּשֶׁת שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת בְּאַפֵּן טֹבֵעֵי הַדְּגְמָאוֹת
יְשׁוּרוֹת, כָּל חֶלֶק הוּא מִמָּשׁ הַפּוֹד מִהַשְּׁנִי, טְעִיּוֹת מִמַּחֲיוֹת, וְכֵן
בַּהֲמָלִים "פֶּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתָנוּ", בְּדִיוֹק בְּאַמְצַע הָאוֹת מ'
חֲתוּד, שֶׁזֶה נִרְאֶה כְּלִיצָנוֹת, וְכֵן הַסְטֵנְדֵּרִים, כָּל רֶגֶל הוּא בְּדָמוֹת
שׁוֹנָה מִהַשְּׁנִי, מִמָּשׁ עֲבוּדָה שְׁלוּמִיאלִית, אֲשֶׁר קָשָׁה לְתֵאָר, שֶׁחֲבָרָה
כָּל-כָּף רִצִּינִית כְּמוֹ שֶׁלְכֶם, שֶׁתֵּצֵא טְעוֹת כָּל-כָּף חֲמוּרָה תַּחַת יָדָה.
וּמִלְבַּד זֹאת הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁגִּרְמָתָם לִי, שֶׁלֹּא עֲמַדְתֶּם בְּזָמַן, אֲשֶׁר יֵשׁ
לִי מִזֶּה הַפִּסְדִּים גְּדוּלִים, כִּי בְּיוֹם הַפּוּרִים הִזָּה בִּיבְנָאֵל שְׁלִיחַ מִמֶּנִּי,
אִישׁ עֲשִׂיר, וְהֵייתִי בְּטוֹחַ שֶׁהָאָרוֹן-קֹדֶשׁ כָּבֵר גָּמוּר לְחִלוּטִין כְּמוֹ
שֶׁהַבְּטָחָתָם, וּלְבִסּוֹף שׁוֹם דָּבָר, רַק הַקָּשֶׁת הַמְחַלֶּקֶת לְאַרְבָּעָה
חֲלָקִים, שֶׁכָּל חֶלֶק מִנֵּחַ בְּצוּרָה אַחֶרֶת. אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר שֶׁשְּׁמַעְתִּי
בְּקוּלוֹ שֶׁל ... מֵאַחֵר שֶׁאֲכַזְבְּתֶם אוֹתִי מְאֹד מְאֹד — הֵן בְּעִמְדָה
בְּזָמָנִים וְהֵן בְּבִצּוּעַ בְּשִׁטָּח, אֲנִי חוֹשֵׁב כָּבֵר לְנִסּוֹת וְלִרְאוֹת בְּחֲבָרָה
אַחֶרֶת שֶׁמִּתְמַחֶה בְּאָרוֹנוֹת קֹדֶשׁ, וְאַתֶּכֶם נִתְחַשְּׁבֵן עַל כָּל הַצָּעַר
וְהָעֲגָמַת נֶפֶשׁ, אֲנִי מִקְנֶה שְׁנִיגִיעַ לְאַיִזָּה הַסֵּכֶם, כִּי מְאֹד הִתְאַכְזַבְתִּי
מִכֶּם.

בְּתוֹדָה מֵרָאשׁ...

י"ט תשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמִּכְתָּבִים שֶׁבִקְשָׁתָּ, וְאַקְנֶה שׁ ... יִרְצֶה לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר עָוֹת.

צָרִיךְ שֶׁתִּדְרַע, כִּי בַּעֲוֹד שֶׁהָאָדָם הוּא יֵשׁ, וְחוֹשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ
לְמַשְׁהוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְהַשִּׁיג אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,

וְלִכְּנָן נִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שְׂכֹזוּ לְסִלֵּק עֲצָמָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין לָהֶם שׁוּם הַסְתַּכְּלוּת גִּשְׁמִית בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי נִטַּל מֵהֶם חִיּוֹ דְּהָאֵי עֲלָמָא, עַל-כֵּן הֵם יְכוּלִּים לְגַלוֹת אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי נֹרָא וְנִפְלָא בְּזֶה, עַד שֶׁכָּל הַשּׁוֹמְעִים דְּבִרְיָהֶם בָּאִים לְבִטּוֹל אֲמִתִּי.

וְהִנֵּה הִרְגַע דְּבִרְתִּי עִם ... וְהוּא עוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאִינוּ יוֹדֵעַ שׁוּם דְּבָר, וְאָמַר שִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם ... וְאָמַר, שְׁתַּרְאָה לְהִיּוֹת אִתּוֹ בְּקֶשֶׁר, הַבְּנִתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד בְּלִחָץ, אֲמַרְתִּי לוֹ: תַּרְאָה, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה לְבַחּוֹר ... וְאָמַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת זֹאת, בְּנִרְאָה עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן שֶׁתִּלְחֹץ עָלָיו, וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּקִלּוֹת שֶׁהוּא יִחְתֵּם.

אֲנִי מְקַנְהָ שׁ... יִתְחִיל הַיּוֹם אֶת הַרְצוּף. וְכֵן יִסְדְּרוּ לְמַעַלָּה אֶת הַתְּאוּרָה.

הַמְּחֻכָּה לְתִשְׁבּוּבָה...

י"ט תשע"ד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם ל...

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, לְפָנַי שְׁאִתָּה עוֹשֶׂה צֶעֶד דְּרָסְטִי בְּזֶה לְמַכַּר רֶכֶב וְכו', אִתָּה צָרִיף הַבְּטָחַת אֲשֶׁתְּךָ בְּמֵאָה אַחְוָז, כִּי כְּשֶׁנִּכְנָסִים לַעֲסֵק וְכו', צָרִיכִים לְהַכְנִס רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ, וְאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת אֵיזָה קוּנְצִים — אֵין לִי עֲכָשׁוּ כַּח, אֵין לִי עֲכָשׁוּ זְמַן, אֲנִי צָרִיף לְהִיּוֹת בְּבֵית לַעְזוֹר לְאִשְׁתִּי וְכַדּוּמָה, אִתָּה צָרִיף לְהַתִּיּעֵץ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלִקְבֹּל אֶת הַחֲלָטָתָהּ הַמְּלָאָה, אֲזוּ בּוֹדְאֵי תַּצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לַסֵּדֶר וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה.
וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ.
וּכְפִי שֶׁתְּכַנִּיס אֶת עֲצָמְךָ בִּידִיעוֹת אֱלֹהִי, עַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לַעֲבֹר אֶת
כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו' וְכו'.

כִּי בְּאֻמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל יוֹם וָיוֹם
מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּסְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים וְכו' וְכו', עַד
שֶׁאֵינּוּ יוֹדְעֵי לְשִׁית עֲצָה לְנַפְשׁוֹ. אֲבָל בְּזֶה שְׁמִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

רְאוּי לָךְ לְשִׁמְח מָאֵד מָאֵד, שְׂאִתָּה מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְלֹא
עוֹד אֵלָּא שְׂזִכִּיתָ כָּבֹד כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל,
וּמָה גַם שְׂזִכִּיתָ אֶת אַחֲרִים לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּבְזֶה בְּעֲצָמוֹ
רְאוּי לָךְ לְשִׁמְח עַל נַעַם חִלְקֶךָ. וּבְכָלֵל טוֹב לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְתֵן
תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ,
כִּי אִם תַּחֲפֹשׁ — תִּרְאֶה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמָּךְ הִרְבֵּה
חֲסִדִּים בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּאֻמַּת כְּשָׂאֲדָם נוֹפֵל בְּצָרָה, גִּדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ
אֲבָד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּנּוּ, וּכְאִלּוּ אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ טוֹב, וּבְאֻמַּת
אִם נִסְתַּכַּל עַל הָאֻמַּת, נִרְאֶה אֶת הַחֲסִדִּים וְהִרְחָמִים גְּמוּרִים
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וָיוֹם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְלֹא רַחֲמִים, וְעוֹשֶׂה חֲסֵד עִם הָאָדָם בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט מִי שֶׁנִּכְנָס

לְבֵית-חֹלִים, וְרוֹאֶה מַה שֶּׁקֹּרָה שָׁם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, כָּל מִינֵי
מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְחֻזַּק עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֲנִי מִקְּנִיה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאַל תִּשָּׂא עָלֶיהָ שׁוֹם
לְחֵץ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵל תִּבְקֹר אוֹתָהּ בְּשׁוֹם בִּקְרַת וְכו', כִּי אִשָּׁה
קָשָׁה לָהּ מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁעוֹשִׂים עָלֶיהָ בִּקְרַת, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתָהּ לְגַמְרִי,
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנָּסִים נִגְלִים
שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מַה אֲמַר לָךְ, יְדִידִי הִיקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְאֵת גְּדֹל הַכְּסוּפִים שֶׁיֵּשׁ לִי לְרֹאוֹת בְּטוֹבָתְךָ
הַנִּצָּחִית, שֶׁתַּצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב אֶת מִכְאוּבֵי לְבָב וְנִפְשָׁךְ וְכו', וּבִכְפֹּרֶט לְאַחֲרוֹנָה אֶת
הַכְּשָׁלוֹנוֹת וְהָאֲכֻזּבוֹת שֶׁהָיוּ לָךְ וְכו' וְכו', אֲנִי יוֹדֵעַ הַיֵּטֵב אִיךָ שֶׁזֶּה
שֹׁבֵר אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ דְּרָךְ וַיֵּשׁ עֲצָה אִיךָ לְצִאת
מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים הָאֵלֶּה. וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידִי הִיקָר! לְהַחֲזִיק
מִעַמָּד, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וְאִז תַּצְלִיחַ אֶת
דְּרָכְךָ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצָּח וְנִצָּחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֹּׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

אֲנִי מִקְּנִיה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשָׁבוֹת בְּשַׁבַּת פְּרִשַׁת וַיִּקְרָא
בִּיבְנָאֵל, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּבוֹא וְתַתְּאֲכֶסֶן אֵצְלִי.

רְאֵה לְכָתֵב לִי מִכָּתֵב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

פה תקבל רצוף כמה מכתבים, ותמסרם לידידנו ... גרו יאיר,
והוא ימסרם ליעדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

כבר שמעתי שרצית לבוא אלי כמה פעמים, אך הצרות
והיסורים שעוברים עליך בביתך, זה אשר מנע אותך וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! רבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן קצא), שאפשר שישב אחד אצל חברו במקום אחד בגן-עדן,
וזה יהיו כל התענוגים והשעשועים וכל הש"י עולמות, וחברו לא
ירגיש כלום, ולא יהיה לו שום תענוג, ואדרבה הוא מרגיש כל מיני
חשך, כי באמת מובא בדבריו הקדושים (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן
ק"ט), אשר אין עולם הזה כלל, כי יש או עולם הבא, שהוא גן-עדן,
או גיהנום, עולם הזה אין, הינו מי שזוכה לדבק את עצמו בו
יתברך, ומכל צרותיו ומארעותיו שעוברים עליו בגשמיות
וברוחניות, הוא בורח רק אליו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר אליו
יתברך, על-ידי-זה יכול להתענג בערכות נעימות ידידות זיו שכינת
עוז יתברך, כי על-ידי תפלה והתבודדות, שאדם מרגיל את עצמו
לדבר אליו יתברך, על-ידי-זה ממשיך עליו אור וזיו וחיות ודבקות
בהבורא יתברך שמו, אז הוא מרגיש עולם הבא בעולם הזה, ויורש
גן-עדן עוד בזה העולם, לא-כן, חס ושלום, פשרק ממשיך את
עצמו אל הצרות והיסורים, על-ידי-זה מאבד את עולמו הנצחי,
רחמנא לישזבן, ומרגיש גיהנום בזה העולם.

אודות אשתך, בודאי המצב הוא מר מאוד מאד, עם כל זאת לגרש אשה, אין זה שום עצה כלל, כי באמת למעלה אתם שרש אחד, כמובא בדברי רבנו ז"ל, אשר למעלה הנשמות הן נשמה אחת, וכשיוֹרדים לזה העולם — מתפצלים, ועד שהקדוש-ברוך הוא מחברם יחד, ועל-כן מה שיך להתגרש מאשתך או להפרד ממנה, כשאתם נשמה אחת בעולמות העליונים. ועל-כן עקר העצה הוא רק לברח אליו יתברך, ולידע אשר כל העולם הזה כהרף עין, הנה אנוחנו פה, ועוד מעט נצא מכאן, וכפי שנכניס בעצמנו ידיעות אלו, על-ידי-זה נוכל לעבור את זה העולם בשלום, כי ימי שנותינו בהם שבעים שנה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), שהשבעים שנה הם כמו חמש-עשרה דקות, ועל-כן בשביל חמש-עשרה דקות כדאי להפרד, או חס ושלום, להתגרש מאשתו? ! הנה אני פה, ועוד מעט אני יוצא מפה, ועל-כן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשלום, ולדון את אשתו לכף זכות, ולהשתדל לברח אליו יתברך, ולצעק בקולי קולות: "רבנו של עולם, הושיעני והצילנו", ודיקא על-ידי-זה יזכה לנצח את המלחמה. וכן כדאי לברח אל התורה הקדושה. ועל כלם — לדבר עם חברים לחזק ולאמץ אותם, ועל-ידי-זה נוכל לעבור את העולם הבר הזה, שהוא מלא ירידות ונפילות, מלא השלכות, מלא בלבולים, אשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

ראה להרגיל את עצמך לכתב לי מכתב בכל שבוע, וממש תחילתי, ועל-ידי-זה אולי תעורר גם אצלי חשק ורצון לכתב לך, ובניחוד נתחזק. ותדע, אשר יסוד גדול בדבר רבנו ז"ל הוא, שתהיה נקדחת החבר ולא להשבר, כי זה יסוד גדול.

ראה לברח אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד, וְאִז טוֹב לָךְ לְנִצָּחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹנְךָ שְׁנֵי מִכְתָּבִים שֶׁתִּמְסְרֵם לִיעָדָם.

י"ט תשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵּל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... בְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה עֲדִין מַחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כָּל מִיָּנִי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, בְּלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת
וְכוֹ' וְכוֹ', וּבִפְרָט מִי שְׁרוּצָה לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו
נִתְפָּשְׁטוֹת הַקְּלָפוֹת לְהִרְס אוֹתוֹ לְגִמְרִי. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ
בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, שֶׁתִּשָּׂאֵר אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה
לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), שֶׁדְּבֹר אֱמֶת שְׁיִוְצָא מִפִּי הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת, אֲפִלּוּ בְּמִלִּי דַּעְלָמָא — יָקָר, כִּי בְּהַדְּבֹר שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת,
אֵין בּוֹ שׁוּם תַּעְרֻבוֹת, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ דְּבֹר מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁדְּבֹר
אֱמֶת, בּוֹדֵאֵי יַחֲקֵק וַיִּצְטִיר בּוֹ דְּבֹרוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֶה לְהִיּוֹת
כְּמוֹתוֹ. וּבְאֱמֶת בְּתוֹךְ דְּבֹרֵי הַצַּדִּיק — שֵׁם פָּנָיו, שְׁכָלוֹ וְחֻקְמוֹתוֹ,
וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וַיְמָה נָעִים, אִם תִּרְבֶּה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא
תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם. וְרֵאשִׁי לָךְ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ
קְבִיעוֹת גְּדוֹלָה עַל לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְבְּלָבֵל מִשׁוּם
בְּלָבוֹל שְׁבַע עוֹלָם, וַיְמָה נָעִים בְּאִם תּוּכַל לְחַזֵּר הִרְבֶּה בִּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת",
כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם. וְכֵן תַּעֲזִין הִרְבֶּה בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן

ובחיי-מוהר"ן, ששם תתודע מגדלת רבנו ו"ל, כי מוהרנ"ת ו"ל בעצמו אמר, שלא היתה לו שום השגה ברבנו ו"ל, אלא על-ידי שיחותיו שדבר עמו, והן הן השיחות שהדפיס בשיחות-הר"ן ובחיי-מוהר"ן.

אודות הלמודים, לא כדאי לך להתבלבל כלל, כי אם האדם הולך בדרך ישר ומסדר בדרך נכון, אז מה יש להתבלבל. חמש ורש"י צריכים ללמד בכל יום, ועל-כן מה טוב ומה נעים בכל יום כשזוכים ללמד פרשה חמש ורש"י וכן משניות, טוב ללמד בשביל נשמתו, בכל יום פרק או שני פרקים או שלשה פרקים, הכל כפי האדם, ואותו הדבר שעושים בסדרן בגמרא שיהיה בקיאות, שעור בש"ס שיהיה לבקיאות, וכן שעור בשלחן ערוך בסדרן, ואלו השעורים שלך, שאתה לא צריך להתנגע בזה שתלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, שלחן ערוך, ומלבד זאת, תלמד את השעור בישיבה בשעור עיון, הינו את המסכתא שאתה לומד עכשו בישיבה, בזה תהיה חזק ואמין מאד מאד לא לבלבל עצמך, ועל-ידי-זה תצליח בדרך, ותחזור על זה פעמים אין מספר, כי זה השעור עיון שאמר רבנו ו"ל, שצריכים ללמד גם שעור עיון, ועל-כן מה לך להתבלבל מפל מה שעובר עליך. וכן תשתדל להתפלל את התפלות מתוך הסדור דיקא ובמנין, ואז תצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך פ"ח. יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך פ"ט להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

**העניך יצחק בן צבי' פערל
נ"י**

וזוגתו

**רויזא רבקה בת מרים
יהודית תחי'**

**הקדוש ברוך הוא ימשיך עליהם
ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם,
ויהיה להם פרנסה בריווח,
ויתברכו מפי אל עליון בגשמיות
וברוחניות גם יחד.**

תִּכְן הַעֲנִינִים

חֶלֶק פ"ח

ג פֶּתַח דְּבַר י"ט תְּקַא

ה הַקְדָּמָה י"ט תְּקַא

יא י"ט תְּקַא

יגְלָה מַעֲלַת הַשְּׁמַח וּמִשְׁמַח אֶת אֲחֵרִים, וַיִּרְגֵּל לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט בֵּין הָרֵי יִבְנָאֵל, וַיִּדְבֵּר מִעֲנֵן הַפָּצַת "אוֹר יִבְנָאֵל" בֵּין הַתּוֹשָׁבִים שָׁם, וַיִּלְחֲצֵיר אוֹתָם בְּתִשְׁבָּחָה, וַיִּשְׁבַּח לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת.

יב י"ט תְּקַב

יחֲזַק וַיֹּאמֶץ אֶת שְׁעוֹבָר עָלָיו בְּזִיוּנוֹת וְחִרוּפִין, וַיִּשְׁתַּתֵּף בְּצַעְרוֹ, וַיִּסְפֹּר לוֹ מִמָּה שְׁעֵבֶר עָלָיו, וְאִיךָ הִתְחַזַּק עַל-יָדֵי שְׁהִיָּה עֲקָשָׁן לְבוֹא בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הִבִּית שְׁבָנָה בְּיִבְנָאֵל — שֶׁהוּא גַם, הַפֶּל הֵיָה עַל-יָדֵי תַּפְלָה, וַיַּעֲזִרוּ לַעֲשׂוֹת כֶּךָ בְּשִׁבְלִיל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וַיִּחֲזַק שְׁלֵא לִפְל בְּיִאוֹשׁ.

יד י"ט תְּקַג

יִצְוָה לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ שֵׁישׁ לָהֶם בֶּן בִּישִׁיבָה, שִׁיתְּאֲסִפּוּ בְּאֲסַפְת הוֹרִים לְמַעַן הַצִּלְחַת הַיִּשִּׁיבָה בְּרוּחָנִיּוֹת.

טו י"ט תְּקֹד

יחֲזַק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ עַל תַּפְלַת הַנְּתִיקִין, וְרִקוּדִין אַחֵר הַתַּפְלָה, וַיִּדְבֵּר מִהֲחֻזֹּן שְׁמִתְגַּשֵּׁם, שְׁמָקוֹם צָחִית כְּזֶה יִהְיֶה שׁוֹקֵק חַיִּים תּוֹרְנִיִּים וַיְהוּדִיִּים, וַיִּדְבֵּר מִעֲנֵן חֹדֶשׁ שָׁבַט, שֶׁהִיָּתָה תַּחֲלַת הַתְּקַבְּצוֹתָנוּ בְּעֲנֵן רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעֲזִיר מְאֹד עַל לְמוֹד שְׁעוֹרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה, וַיִּחֲזַק עַל לְמוֹד מַסְכַּת מְגִלָּה וּלְסִימָה עַד פּוּרִים, וַיִּגְלָה מַעֲלָתָהּ, וַיַּמְעִיֵן שְׁמָחָה וַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

יז י"ט תְּקַה

יחֲזַק אֶת הָעוֹמֵד בְּרֵאשׁוֹת הַיִּשִּׁיבָה אוֹדוֹת שְׁתוּף פְּעֻלָּה עִם הַהוֹרִים, וַיִּדְבֵּר נִפְלְאוֹת מִמָּה שֶׁקוֹרָה בְּיִבְנָאֵל, שֶׁמְצַלִּים לְמַעֲלָה מִן הַמַּצָּפָה.

יח י"ט תְּקו

יחֲזַק אֶת הָעוֹשֶׂה תְּאוּרָה בְּבִנְיָן הַמוֹסְדוֹת, וְכִבְטִים הַבְּטָחוֹת טוֹבוֹת בְּזִכּוֹת הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

י"ט תקז כא

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן הַיְשִׁיבָה קִטְנָה שֶׁהִתְפַּתְחָה בִּיבְנָאֵל, וּמִכָּל הַטְרָחָה וְהִיגִיעָה
שֶׁהִיָּתָה לְנִמְצֵן, שְׁעוֹד תִּשְׁתַּלֵּם לוֹ, וְיִדְבֹּר מִכַּמָּה עֲנִינִים בָּזָה.

י"ט תקח כב

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן שָׂכָר לְמוֹד לְמַלְמָדִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה "בֵּית שְׁלֹמֹה", וּמֵאֲסַפֵּת
הַהוֹרִים, וְיַחְזֹק עַל עַנֵּן נָסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"ט תקט כב

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן פְּרָטִים הַשִּׁיכִים לְבִנְיָה, וְיַבִּיעַ שְׂאִיפָה לְתַקְנָה גְּדוּלָּה לַיְשִׁיבָה
שְׁלָנוּ.

י"ט תקי כג

יְדַבֵּר בְּקוֹל גְּדוֹל מְאֹד אֹדוֹת הַשִּׁקְרִים שֶׁמִּמְצִיאִים בְּשִׁמּוֹ, וְיִתְיַחֵס לְעַנֵּן
שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּינוֹ לְבֵין הַנִּמְצֵן, וְיִמְחָה נִמְרָצוֹת נֶגֶד מֶה
שְׂאוּמְרִים בְּשִׁמּוֹ נִגְדוּ וְכו', וְיַבִּיעַ אֲהַבְתּוֹ הָאִיתָנָה אֵלָיו.

י"ט תקיא כה

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן מִשְׁפָּחָה שֶׁנִּפְלָה בַּפֶּח בְּעַנֵּן אִיזוֹ דִּירָה, וְיַחְזֹק שְׁלִפְעָמִים
מִחֲלִיפִים בְּשָׂמִים צְרוּת יוֹתֵר גְּדוּלוֹת, וּבְאֲמַת הָאָדָם מוֹכֵן וּמְזֻמֵּן וּמִסְכִּים
לָזָה, שֶׁיַּצֵּא יָדֵי חוֹבְתּוֹ בְּדָבָר קָל וְכו'.

י"ט תקיב כו

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן מִחֲלָקֶת וּפְרוּדִים וּמִקְלַפֵּת הַשִּׁקָּר שֶׁהִתְפַּשְּׁטָה אֹז בְּעוֹלָם.

י"ט תקיג כז

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן שְׁלוֹם-בֵּית שְׁנֹסָה לַעֲשׂוֹת, וּבַעֲבוּר זֶה חֶבֶר הַקּוֹיִטְרִס "לָמָּה
לְהַתְגַּרֵּשׁ", וְיִדְבֹּר מֵעַנֵּן שְׂדוּךְ מִסִּים, וְ"אוֹר יִבְנָאֵל" וְ"דִּרְשׁוֹת-
מוֹהֲרָא"ש".

י"ט תקיד כט

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן שֶׁלֹּא לָתֵן לִילָדִים לִלְכֹּת לְבַד לְמִקְנָה, וּמֵעוֹד כַּמָּה עֲנִינִים
טְכְנִיִּים שֶׁל בִּנְיָה.

י"ט תקטו כט

יְדַבֵּר מֵעַנֵּן קוֹיִטְרִס "לָמָּה לְהַתְגַּרֵּשׁ", וּמִפְתִּיבֵת סִפְרֵיו הַקָּדוֹשִׁים, וְרוֹק
הַסִּפְרִים יִשְׁאָרוּ לְנִצָּח, וְיִדְבֹּר מֵעַנֵּן הַהֲעֵלָמָה עַל "אֲשֶׁר בִּנְחָל", שֶׁהֵם
אוֹצֵר הַמִּנְצָר.

- ל י"ט תקטז ידבר מענין בטול דין, וביאתו לארץ ישראל, והספר שמסדר לו הנמצא.
- לא י"ט תקיז ידבר מענין התמודדות שהיו לו עם בחורים, ומסבלנות שאנו זוכים על-ידי רבנו ו"ל, ומתחלום שלו בענין יבנאל שיתגשם לגמרי, כמו שאר ענינים שלא חלמו, והתקיימו בהרחבה.
- לב י"ט תקיח יביע תודתו העמקה לזה שעור בבנין החדר וכו', ויגלה לו אסירות תודתו בעבורו, ויעוררו לתפלה במנין והקשבה לשעור וכו'.
- לג י"ט תקיט יחזק ויעורר מאד אודות ענין התפלה, שכל תפלה ותפלה מתקבלת למעלה וכו', ויגלה שאפשר על-ידי תפלה לשנות בחירתו של בעל בחירה.
- לה י"ט תקכ יבאר ענין הבטוי צדיק האמת הנמצא בספרי רבנו ו"ל ותלמידיו, ויגלה מעלת הפצת דעתו בעולם, וינגיל לדבק עצמו בו יתברך, וכל דבור אליו יתברך הוא הצלחה נצחית, ויעורר על למוד משניות.
- לו י"ט תקכא יחזק ויאמץ מאד על אמונה פשוטה בו יתברך, ועל מדת הסבלנות וארץ אפים, וידבר מענין קדשת ארץ ישראל, וממעלת המרגיל עצמו לדבר הרבה דבורים אליו יתברך.
- לט י"ט תקכב ידבר מעבודה הקדושה של שמחה, ומענין דבורים אליו יתברך בפרטי פרטיות, ומענין למוד משניות ומעלות.
- מ י"ט תקכג יחזק באמונה פשוטה בהשגחה פרטית, וידבר מענין למוד שלחן ערוך יותר מכל הלמודים, ויארץ לתאר מעלת הלמוד בשלחן ערוך, וידבר מענין דף גמרא, ויחזק על התפלות הקבועות ובכפת-המזון מתוך סדור דיקא, ולהתחבר אל יראי ה' דיקא.
- מב י"ט תקכד ידבר ממעלת ההפצה, שזכוי הרבים עולה על הכל, וידבר מענין רבנו ו"ל בלי להתביש כלל, וידבר מענין סדר דרך הלמוד.

י"ט תקכה מג

וַיְדַבֵּר תוֹכְחָה חֲרִיפָה לַבַּחּוּרִים הַצְעִירִים, שֶׁהִתְנַהְּגוּתָם לֹא הֵלְמָה אֶת שְׂאִיפָתוֹ.

י"ט תקכו מד

יִחְזַק אֶת כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל כְּבוֹד הַדְּרִי זֶה לְזֶה וְעַל כְּבוֹד וּמִוְרָא בֵּית-מִקְדָּשׁ מַעֲט — זֶה בֵּית-הַכֶּנֶסֶת.

י"ט תקכז מו

וַיְדַבֵּר עַל הָאִיוֹם שְׂאִים עַל הַיְלָדִים בְּסִגְרֵת הַמָּקוֹם, וַיִּבְהִיר שְׁעָרָיו לְהוֹרִיעַ לַמַּמְנִים, שֶׁלֹּא תִחַלֵּשׁ דַּעְתָּם, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין חוֹבֵת הַהוֹרִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵיהֶם.

י"ט תקכח מז

יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה וּלְבָבָשׁ מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל מִינֵי עַל שֶׁל בֶּשֶׂר וָדָם.

י"ט תקכט מז

וַיְדַבֵּר מַעֲנִין וְעַד הַיְשִׁיבוֹת, וַיַּעֲזֹר לְהַכִּיר אֶת הַכּוֹלֵל שֶׁלָּנוּ רִשְׁמִית, כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה בְּעִיּוֹת, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין אַבְרָכִים רְצִינִיִּים שֶׁיִּלְמְדוּ בְּכוֹלֵל.

י"ט תקל מח

יִתֵּן עֲצָה עַל יָלֵד חוֹלָה, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין סֵדֶר בְּקִהְלָה בְּעִנְיַן מַסִּים, וַיִּבְיַע צִעְרוֹ מֵאֲרוּעִים חוֹרְגִים, וַיִּחְזַק וַיֹּאמֶץ.

י"ט תקלא מט

יִחְזַק מְאֹד הַנִּמְצֵן עַל חֲדוּשֵׁי שְׁשׁוּלָח לוֹ, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וַיִּבְאֵר פֶּסוּק בְּפִרְשֵׁת שְׁמוֹת עַל עֲנִין שֵׁם אֶהְיֶה, שֶׁהוּא כְּתוּר, הָאֶרֶץ רַעְוָא דְרַעְוִין, וְכֵן עֲנִין אֶסוּר דְּחִיקַת הַשָּׁעָה, וַיִּגְלֶה לַנִּמְצֵן מַעֲלַת שְׁעוּרָיו, וְאִיךָ שְׁשׁוּמַע שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שֶׁמִּחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

י"ט תקלב נג

וַיְדַבֵּר מַעֲנִין בְּטוֹל שְׂדוּף, וַיִּנְמַק טַעֲמוֹ, וַיִּצִּיל בַּחוּרָה מִלִּפְל בִּפְח.

י"ט תקלג נד

וַיְדַבֵּר מַעֲנִין הַחוֹבוֹת שְׁלוֹ, וַיִּשְׁתוּמֵם עַל קֶצֶר יָדוֹ לְשֵׁלֶם, וַיִּשָּׂא עֵינוֹ לְמָרוֹם עַל זֶה, וַיְדַבֵּר מִכְּמָה פְּרָטִים טְכָנִיִּים.

י"ט תקלד נה

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנִּמְצֵן עַל צָרְתוֹ הַגְּדוֹלָה מְאֹד, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין הַתִּקְוָה לֵב

אָביו הקדוש זי"ע שְׁהָיָה אָז, וַיִּבִּיעַ צָעָרוֹ עַל זֶה, וַיַּחֲזֹק הַנִּמְעָן מְאֹד מְאֹד עַל הַתְּבוּדָה לֵד הַיָּם בְּלִילָה וְכו', וַיִּדְבֹּר עַל זֶה דְּבוּר נִפְלָא עַד מְאֹד, וַיִּתֵּן לוֹ שְׁעוֹר לְלַמֵּד דָּף זֶהר בְּבִקָּר וְדָף תְּקוּנֵי זֶהר בְּלִילָה, וַיַּחֲזִקוּ וַיֵּאֱמָצוּ מְאֹד.

י"ט תקלה נח
יַחֲזֹק בְּכַמָּה בְּרָכוֹת מִפְּלִגְנוֹת, וַיִּדְבֹּר בְּעֵנִין הַחוּבוֹת שֶׁלְקָחוּ בְּעִבּוֹר הַמִּקְנָה שֶׁבָּנָה.

י"ט תקלו נח
יִדְבֹּר מֵעֵנִין "אוֹצֵר הַקּוֹנִטְרָסִים", חֵלֶק ב' שֶׁיֵּצֵא אָז, וַיִּבִּיעַ שְׁמִחָתוֹ הַעֲצוּמָה עַל זֶה, וַיַּגִּלָּה שְׂדֵי־קָא אֵלּוֹ הַסְּפָרִים מִצִּילִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא דְמִיוֹנוֹת שָׁוָא.

י"ט תקלז נט
יִדְבֹּר מֵעֵנִין שְׂדוּף מְסִים, וַיִּבְהִיר לְעוֹרֹף הַעֲתוֹן בְּמָה לְהִרְחִיב הַדְּבוּר.

י"ט תקלח ס
מִכְתָּב פִּיּוּס לַתְּלִמִּידִים הַצְעִירִים שֶׁקָּבְלוּ עַל עֲצָמָם לְהִיטִיב דְּרָפָם, וַיַּגִּלָּה לָהֶם, שֶׁאֲצִלוֹ הָעָקֵר הוּא לְמוֹד שֶׁל מְדוּת טוֹבוֹת, וַיֵּאֲרִיף בְּנִקְדָּה זוֹ.

י"ט תקלט סב
יַחֲזֹק אֶת הַמְּנַהֵל הַחֲדָשׁ עַל הַיְּשִׁיבָה לְצַעֲרִירִים, וַיַּגִּלָּה לוֹ הַדְּרֹךְ שֶׁעָלִיו לִנְהַג בָּהּ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת סֹדֵר בְּעֵנִינִים.

י"ט תקמ סג
יַחֲזֹק מְאֹד אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל נִקְדַּת הַהִתְקַרְבוּת לְרַבֵּנוּ ז"ל, וַיִּדְבֹּר בְּהִתְלַהֲבוּת עַל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֶא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, וְאִיךָ שֶׁיִּדְבֹּר זֶה הוּא נִפְלָא עַד מְאֹד, וַיַּעֲזֹר לְדוֹן לְכַף זְכוֹת אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וְכֵן הַנָּשִׁים שֶׁתִּתְאַסְּפֶנָּה וְכו', וַיַּחֲזֹק מְאֹד.

י"ט תקמא סה
יַגִּילָה מַעֲלַת יְהוּדִי, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְצָא שֵׁם, יִהְיֶה בְּמְקוֹם שִׁיְהִיָּה, מְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֹךְ, וַיַּחֲזֹק מְאֹד עַל הַפָּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלַחֲזוֹר הַרְבֵּה עַל פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת.

י"ט תקמב סו
יַחֲזֹק נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת אֶת מִי שֶׁהִשְׁקִיעַ בַּחֲנוּת, וְהִצְרִיף לְסִגְרָה, וַיַּחֲזִקוּ מְאֹד עַל אֲמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וַיִּדְבֹּר מֵעֵנִין תּוֹרָה, וְשֶׁכָּל הָעוֹלָם הִזָּה אֵינּוּ שׁוֹה, כְּדֵי שֶׁיֵּצְטָעְרוּ עָלָיו.

י"ט תקמג סז

יחזק מאד אברך ממשפחה ליטאית שהתקרב לברסלב, ויגלה לו סדר למודו לפי שרש נשמתו, וימנעו מבטול תורה אף כי פונתו לשמים, ויחזקו מאד לעשות שם טוב לענין רבנו ז"ל, ולא כאותם שלא שמשו כל צרכן, ויחזק מאד על אהבת אשתו לשם שמים, ולהקים בית של תורה, וידבר מלמוד חמש רש"י, ויחזק על עבודת התפלה במנין.

י"ט תקמד ע

יחזק מאד על נקודת השמחה בכל מיני אפנים שבעולם, ולדון את אשתו וילדיו לכף זכות, ושלא תפגס בו חסר אהבה למשפחתו, ויגלה ענין שמכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בבית, אז החיים הם ענין אחר לגמרי, וידבר מענין חיים נצחיים וכו'.

י"ט תקמה עג

ינחם אבלים, ויצטט מאיזה שו"ת בענין ירושה, ויחדש חידוש נאה בנסח שאומרים כשנחממים, ויגלה שעל-ידי אמונה לא שייך לריב על ירשה.

י"ט תקמו עד

יחזק על סבלנות וארך אפים, שזוכים על-ידי האמונה הקדושה, ועל-ידי-זה יוצאים מלחץ.

י"ט תקמז עה

יגלה נפלאות ממעלות התשובה שומע בזיונו ידם וישתק, ויספר עבדה מר' אברהם בר' נחמן ז"ל על זה, ויעורר לזכות למדה זו.

י"ט תקמח עז

יחזק מאד בענין רפואה, שעל-ידי אמונה ברוחה ואמונת חכמים, ויספר שני ספורים נוראים מהבעל-שם-טוב הקדוש ומרבי שלמה מקרלין, איך שרפאו עורים על-ידי אמונת חכמים.

י"ט תקמט עט

יחזק על ענין לחץ זה הדחק, ויגלה נפלאות מענין לדבר אליו ותברך תוך כדי "בטול", ויחזק את האדם על שעורין כסדרן ועל הדבור אליו ותברך, ובזה לא צריך להלחץ מכלום.

י"ט תקנ פ

ידבר נפלאות מענין למוד רמב"ם על-פי דעת רבנו ז"ל, ויביא מדברי הגר"א מה שאמר על הרמב"ם, ויעורר על זה מאד.

י"ט תקנא פא

יִדְבֵּר מַעֲנֵן לְמוֹד עַל־פִּי שִׁיחָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּסִימָן ע"ו בְּפִשְׁטוֹת בְּלִי חֻמּוֹת, וְתַלְמִידֵי "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" אֵינָם מְטַעִים אֶת עַצְמָם.

י"ט תקנב פב

יִחְזֹק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיִּגְלֶה קָטַע נִפְלָא מִהַסְפֵּר הַקְדוֹשׁ "שְׁפַת אִמָּת" הַמִּתְאִים לְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעָקַר הָאִמּוּנָה הוּא עַל־יְדֵי אִמָּת.

י"ט תקנג פג

יִחְזֹק אִשָּׁה שֶׁתִּהְיֶה נִזְהָרַת בְּכַבּוֹד בַּעֲלָהּ, וְגַם כְּשֶׁהִיא צוֹדֶקֶת לְפִי דַעְתָּהּ, שְׁלֹא תִקְפִּיד אֲלֵא תַעֲזִיר בַּעֲדִינּוֹת.

י"ט תקנד פג

יִחְזֹק בַּעַל שִׁינֵהֶג בַּעֲנָנָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וַיִּהְיֶה רַחֲמָן וּמוֹחֵל, וַיִּחְזְקוּ שְׁלֹא לִילֵךְ בָּטֵל, רַק לַעֲסֹק בַּתוֹרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יָרוּם כְּבוֹדוֹ, וַיִּדְבֵּר מַעֲנֵן אֶסּוּר גָּדוֹל שֶׁעַר דֶּרֶךְ שַׁחֲץ, וּמֵה מְקוֹר לְבָגָדִים שְׁחוּרִים.

י"ט תקנה פה

יִחְזֹק מְאֹד עַל עֲנֵן דְּאָגָה, וַיִּזְרַז לְהוֹצִיא מִן הַלֵּב, וְלִהְרַגִּיל עַצְמוֹ לַחֲשֹׁב טוֹב, וְאֵז הַפֶּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

י"ט תקנו פה

יִחְדִּיר שְׂאֵין שׁוּם טָבַע בַּעוֹלָם כָּלָל, וְלִבְטֵל כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, וַיִּדְבֵּר מִסּוֹד תּוֹלַעַת יַעֲקֹב, שֶׁהִיא הַדְּבָקוֹת לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־יְדֵי הַדְּבּוּר, וַיִּדְבֵּר מִמְּדֻרְגָּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים, שֶׁהֵם בְּטִלִּים וּמִבְטָלִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפִּירָם מִבַּחוּץ כָּלָל. וַיִּחְזֹק וַיֹּאמֶץ מְאֹד.

י"ט תקנז פז

יִגְלֶה מַעֲלַת הַזֹּכָה לְדָם וְלִשְׁתֵּק לְמִבְּזֵי וְלַמְחַרְפֵּי נִפְשׁוֹ, וַיֹּאמֶץ מְאֹד עַל זֶה.

י"ט תקנח פח

יִחְזֹק מְאֹד שְׁלֹא לְהִפְגֵּס בּוֹכּוּחִים עִם הַמִּתְנַגְּדִים, רַק לִילֵךְ בְּתַמְתְּנוּ, וְנִרְאֶה דְּבַר מִי יָקוּם.

י"ט תקנט פח

יִדְבֵּר נִפְלְאוֹת מִבְּחִינַת הַנִּקְדָּה הַרוּחָנִית הַפְּנִימִית וּמֵאוֹר הַצְּדִיק שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשִּׁיגוֹ, שֶׁהוּא עֲנֵן פְּנִימִי וְרוּחָנִי לְגִמְרֵי, וַיִּדְבֵּר מִסּוֹד בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וְהַקְרִבַת הַקֶּרְבָּנוֹת, וַיִּגְלֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת פְּלֵאִי פְלֵאוֹת, אֵיךְ יְכוּלִים לְקַשֵּׁר

הַנֶּשְׁמִי בְּרוּחָנִי, וְלִזְכּוֹךְ הַכֹּל שִׁיְהִיָּה אֱלֻקוֹת גָּמוּר, אֲשֶׁר־י הַמְּכַנִּים דְּבָרִים
אֵלֹו בְּתוֹךְ לְבֹו וְנִפְשׁוֹ.

י"ט תִּקְס צ

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְּקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יְחַבְּרֶה, וְיִחְזְקוּ שְׁלֹא יִתְפַּעֵל מֵאִיָּה
מִפְּרֶסֶם שֶׁל שְׁקָר שִׁיּוּצָא לְחַלֵּק כְּנֻגְדּוֹ, כִּי אֵין בּוֹ וּבִשְׁכֻמוֹתוֹ שׁוּם מִמֶּשׁ
כָּלֵל.

י"ט תִּקְסָא צא

יִגְלֶה מַעֲלַת אִשָּׁה שְׂזוּכָה לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה בְּדַמְעוֹת, וְיִחְזַקְנָה לְשִׁמּוֹחַ אֶת
עַצְמָהּ בְּנֻקְדַת הָאֻמוּנָה, וְיִגְלֶה לָהּ מַעֲלַת הָאִשָּׁה שְׁמַעוּדָדַת אֶת בַּעֲלָהּ,
וְאִיָּה שׁוֹכֶרֶת אוֹתוֹ רַק בְּסִבְלָנוּת עַל הַמֶּשֶׁךְ דְּרַכּוֹ בְּתוֹרָה וּבִיָּרְאָה, וְיִחְזַק
וְיֵאמֹץ מְאֹד.

י"ט תִּקְסֵב צג

יִמְשֹׁךְ הַלֵּב בְּהִתְעוּרָרוֹת אַחֲרָיו יְחַבְּרֶה, וְיִדְבֵּר מִהִזּוּכָה לְחֻזַּק עַצְמוֹ
בְּאֻמוּנָה, שְׁעַל-יָדֶי-זֶה יוּצָא מִכָּל מִיָּנִי מַחְלוֹת, וּבִפְרֶט מִמַּחְלַת הַדְּבָאוֹן,
וְיִדְבֵּר מַעֲנִין מַחְלָה זֶה שְׁקֻשׁוּרָה בְּכֹל הַמַּחְלוֹת, וְיִחְזַק מְאֹד עַל בְּחִינַת
נִיחָא, לְהִיּוֹת נִיחָא תָּמִיד וְכוּ', וְיַעֲזֹר עַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן וְעַל שְׁעוֹר
בְּעִיּוֹן עִם חֲבֵרוֹתָא.

י"ט תִּקְסֵג צו

יִוְכִיחַ מְאֹד זֶה שְׁדַרְכָם לְקַלֵּל אֶת זֻלָּתָם בְּחִרִּיפוֹת, וְנִמְשֹׁךְ מִזֶּה בְּדִיוֹן
גָּדוֹל וְחִלּוּל ה' עֲצוּם, וְיִגְנֶה מִדֶּה רָעָה זֶה, וְיִפְלִיג לְהוֹכִיחַ וְלַהֲזַחֵר
בְּחִרִּיפוֹת גְּדוֹלָה לְחַדֵּל מִנֶּהֱג נִפְסֵד זֶה, וְהִיָּה אִתָּם חַיִּים וְהַשְׁלוּם.

י"ט תִּקְסֵד צז

יַעֲזֹר בְּעִנְיָן כְּמָה סְדוּרִים טְכְנִיִּים בִּבְנִיָּה, וְיִגְנֶה פְּרָסוּמִי הֶבֶל שִׁיְכוּלִים
לְמוּטֵט אֲמוּנָתָם שֶׁל הַקְּמוֹן, וְיִגְלֶה שְׁהַעֲקָר לְפָרֶסֶם דְּבָרוֹ הָאֵמֶת שֶׁל
רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁהוּא תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.

י"ט תִּקְסֵה צח

יְדַבֵּר מַעֲנִין הִיפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל הַכֶּרֶךְ "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים" שִׁיּוּצָא, וְיַפְאֵר
וְיִשְׁבַּח אֶת הַהוּצָאָה וְהַרְעִיזוֹ, וְיִדְבֵּר מַעֲנִין הַמִּשְׁבֵּר שֶׁהוּלֵךְ לְכֹלֵל
יִשְׂרָאֵל, עַל-יָדֵי פְּרָסוּמִי הֶבֶל.

י"ט תִּקְסו צט

יִגְלֶה לְאִשָּׁה פְּעֻלָּתָנִית אֶת תַּפְקִידָהּ בְּזֻכּוֹי הַרְבִּים בֵּין נָשׁוֹת יִבְנָאֵל, וְיִדְבֵּר
נִפְלְאוֹת מַעֲנִין רַבְּנוֹ ו"ל, וְיִגְלֶה עֲנִין הַדְּמִיוֹן לַעֲץ הַשְּׂדֶה, וְיִרְוּמֶם אֶת

יכולות ההשפעה שלה ושל בעלה, כדי שתתורם מכשרונה למען הפצת דעת האמונה.

י"ט תקסז קא

ידבר מענין השגחה על נערים והשפעה עליהם, וזה יביא את המשפיע ליכולות ברמות גבוהות, ויגלה לו דרך ההשפעה על ילדים.

י"ט תקסח קב

יבקש ענין תקון טכני בפשע ביתו, ויצרף לזה תקנתו לפתיחת שער השמים, ויאחל ויחזק.

י"ט תקסט קג

יחזק מאד על למוד התורה עם אחד מאנשי שלומנו.

י"ט תקע קד

יחזק על קבלת הבחינות באהבה, ויגלה שהוא גם חוטף ושמח על זה, ויעזרר ללמד עם איזה איש פשוט בחברותא אגדות חז"ל, וספר 'בן איש חי'.

י"ט תקעא קה

יחזק על ענין נסים, ורק כך רואים את חסדי ה' וכו', וידבר מענין סדר הישיבה.

י"ט תקעב קו

ידבר עם המנהל על הישיבה קטנה, שאף שהילדים קשים בקטנותם, אף עתידים לגדל לתלמידי חכמים. וידבר מענין שאין צריך הפסקה בשלומדים ומן קצר, וידבר מענין שמחה.

י"ט תקעג קז

יחזק ויאמץ בעניני רפואה, ויתן עצה טובה על זה.

י"ט תקעד קז

ידבר מענין הפרטים הטכניים הקשורים בבנין, ויעודד הנמצאן למסד הרצאות, ולדבר דבורי אמונה.

י"ט תקעה קט

ידבר מישרים לתלמידי הישיבה "בית שלמה", ויחזקם על רצינות, ויפרט את סדרי הישיבה, ויבקש להקפיד עליהם.

י"ט תקעו קי

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן הָאֱהָבָה וְהַלְמוּד וְכוּת שְׁצָרֶיךָ לְהִיּוֹת בֵּין אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנִי, וְנֶאֱרִיךְ לְדַבֵּר מַעֲנֵן הָאֱמוּנָה וְחוֹבֶת עֲסָקְנוּ בָּזֶה.

י"ט תקעז קיב

יִגְלֶה דַּעְתּוֹ הַמְּסַכֶּמֶת לְגִמּוֹר אֵיזָה שְׂדוּךְ חֶרֶף הַלְשׁוֹנוֹת הָרַעוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ.

י"ט תקעח קיג

יִחְזַק אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנִי עַל אֱהָבָה וְשָׁלוֹם, וְיִגְלֶה מַעֲנֵן הַגְּלוּי שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא אֱמוּנָה, אֱהָבָה וְאַחֲדוּת, הַפֶּךְ מַעֲנֵן 'הַפֶּרֶד וּמִשְׁל', וְיַעֲזֹרֶם מְאֹד לְהִתְאַסֵּף בְּיַחַד בַּשְּׂבָתוֹת, וּבְמִיָּחָד בְּלִיל שְׂבָת וּבִסְעֻדָּה שְׁלִישִׁית, וְכֵן יַעֲשֶׂה כָּל אֶחָד מֵאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנִי, וְלִילְךָ לְמִסֵּר הַרְצָאוֹת, וְלַעֲבֹד מַעִיר לַעִיר לְמִלֵּא אֶת כָּל אֲרָצֵנוּ הַקְדוּשָׁה בְּדַבּוּרֵי אֱמוּנָה וְכו', וְיַחֲזֹר עַל מֶה שֶׁדִּבֶּר בַּשְּׂבָת-קֹדֶשׁ מַעֲנֵן הַדְּבָקוֹת וְהַתְּפִלִּין עַל-פִּי הַתּוֹרָה ל"ח בְּלִיל שְׂבָת וּבִבְקָר בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת מִבְּעֶרְגִּיר וְעָנִי מַעֲנֵן הַתְּגָלוֹת הַמְּשִׁיחַ, שֶׁיִּחְזַק כָּל אֶחָד בָּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וּבִסְעֻדָּה שְׁלִישִׁית עַל-פִּי הַתּוֹרָה "בֹּא אֶל פְּרָעָה" וְכו', מַעֲנֵן אֵין וְיֵשׁ, וְיִחְזַק מְאֹד מְאֹד.

י"ט תקעט קכג

יִזְהִיר שְׁלֵא לְדַבֵּר נֶגֶד אֱלוֹי שְׁטָעוּ, כִּי עָשׂוּ גַם דְּבָרִים טוֹבִים, וְיַדְבֵּר מַעֲנֵן שְׁמִיחָה, וְיַמְעֲנֵן הַדְּפִסֶּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

י"ט תקפ קכד

יִחְזַק מְאֹד אֶת הָאֲדָם שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מִלִּדְיוֹ, וְיִגְלֶה לוֹ עַד כְּמָה מֵאֲשֹׁר הוּא, שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים, וְיִחְזְקוּ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, וְשֶׁלִּבְסוּף יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מֶהֱם נַחַת, וְיַדְבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן הַמִּתְפַּלֵּל בְּעֵד בְּנָיו, וְיַדְבֵּר מַעֲנֵן הַתְּחִזְקוֹת עַל-יְדֵי "אֲמוּנָה", וְעַל-יְדֵי "בְּצֹר הַרְחִבְתָּ לִּי", וְיִחְזַק מְאֹד עַל כְּמָה עֲנִינִים, וְיַעֲזֹר עַל לְמוּד מִשְׁנִיּוֹת וְזֹהַר, תִּכְף כְּשֶׁקָּם בִּבְקָר, וְיַעֲזֹר וְיִחְזַק מְאֹד.

י"ט תקפא קכז

יִחְזַק עַל מַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וּבִפְרָט בְּעַת הַדְּלָקַת גִּרּוֹת, וְהַעֲקָר לְהִתְפַּלֵּל אֹז עַל הַצִּלְחַת הַיִּלְדִּים.

י"ט תקפב קכח

יְדַבֵּר מַעֲנֵן מְהִירוֹת בְּנִשְׁוֹאִין בְּלִי שׁוּם עֲכוּב.

י"ט תקפג קכח

יִחְזַק מְאֹד אֶת הָעוֹזֵר לְהַדְּפִסָּה, וּבִפְרָט מֶה שֶׁעוֹבֵר כְּהִיּוֹם עַל נִשְׁמוֹת

יִשְׂרָאֵל, וְהַסְפָּרִים מְחֻזְקִים אוֹתָם, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁעוּרִים שְׁלוֹמֵךְ בְּרָבִים
מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּחֲזֹק מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְעַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן.

י"ט תקפד קלא
יַחֲזֹק לְהַתְּנֶהג עִם הָאִשָּׁה בְּדַרְכֵי נֶעֱם.

י"ט תקפה קלא
יֶאֱרִיף לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ וַלַּעֲזֹר אֶת הָאָדָם עַל הַבְּטוּל הַגָּמוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וַיַּגְלֶה נִפְלְאוֹת אֵיף שֶׁהוּלֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — הַמּוֹן מְגִיעוֹת וְכוּ', אֵף
צָרִיף לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד.

י"ט תקפו קלג
יַחֲזֹק לְהַמְשִׁיף עִם הַהִקְדָּמוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁלְּמִדְּנוּ בִּ"הִכְל־הַקֶּדֶשׁ", וְאֵיף
שֶׁצָּרִיף לְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה, וְלִהְיוֹת מְסֻדֵּר, וְלִזְוֶה נֶטָן לְזָכוֹת רַק עַל-יְדֵי שְׂפִיכַת
הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.

י"ט תקפז קלד
יַחֲזֹק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַאֲמִין שְׁגָם מֶה שֶּׁבָּא לוֹ מִבְּעַל
בַּחֲרִיהַ הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְחַיִּים עָרְבִים וּמְתוּקִים.

י"ט תקפח קלה
יְדַבֵּר מִמִּדַּת הַסִּבְלָנוֹת וּמִסִּפְרֵי הַקְּדוּשִׁים "אֶרֶץ אֲפִים", "אֲשֶׁר בְּנַחַל",
וּ"קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" וּמַעֲלַת הַמִּדְּפִיס "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וַיַּעֲזֹר לְלַמֵּד סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵנִי ת"ז ל.

י"ט תקפט קלו
יַחֲזֹק מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִילֵף בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ
נִתְרָאִים בּוֹ פְּנֵי הַצַּדִּיק.

י"ט תקצ קלז
יַגְלֶה, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר לְפִי שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְהַהֲכָרַח לְהַתְּחַזֵּק, וַיְדַבֵּר
מַעֲנֵן הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק עַל-פִּי עֲבָדָה עַל הָרֹב הַקְּדוּשׁ מְרִימָנוּב זי"ע.

י"ט תקצא קלח
יַחֲזֹק אֶחָד שְׁלֹא יִהְיֶה מְשַׁעֲמָם, רַק יִרְגִּיל עֲצָמוֹ לְגֵרֶם הַרְבֵּה, וּכְשֶׁשָּׁחַשׁ
עֲיִפוֹת שִׁילֵף לִישׁוֹן, וְלֹא יִשְׁחַק עִם הַשָּׂנֵה.

י"ט תקצב קלח
יְדַבֵּר מִסִּגְלַת נְתִינַת הַפְּדִיּוֹן, וַיַּחֲזֹק מְאֹד עַל מֶה שֶׁקוֹרָה כְּיוֹם בְּעֵנָן
הָאֶרֶץ אֲנָפִין דְּקַלְפָּה, וַיַּגְלֶה מֵאִין נִמְשָׁף הַמַּצָּב הַיְרֹד שֶׁל הַדּוֹר בְּנֵאוֹף

וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וַיִּגְלֶה גִלּוּי נִפְלָא בְּאוֹר הָאֱמוּנָה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וַיַּעֲוֹרֵר לְתֵן עַל פְּדִיּוֹן.

י"ט תִּקְצָג קמ
יִגְלֶה גִלּוּי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב שְׁצָרִיף לַעֲשׂוֹת אֶת הָרַע כְּסֵא לְטוֹב, וַיִּחַזֵּק
עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

י"ט תִּקְצֹד קמ
יִחַזֵּק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אֶת הָאָדָם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִבְהָל לְרִדְף אַחֵר הַצִּלְחָתוֹ וְכוּ',
כִּי מִה שֶׁשָּׂרִף אֵלָיו בּוֹא יְבוֹא אֵלָיו.

י"ט תִּקְצֹה קמא
בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לִפְחֹד כָּלֵל רַק לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים כְּבֵן
הַמַּחֲשָׁא לִפְנֵי אָבִיו, וְאִזּוּ בּוֹדָא יִפְעַל, כִּי כָּל תַּפְלָה עוֹלָה לְמַעַלָּה
לְמַעַלָּה.

י"ט תִּקְצוֹ קמב
יִדְבֹּר מִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לִהְיוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶּוּ הִיא
מְדוּגָת הַצַּדִּיקִים.

י"ט תִּקְצוֹ קמג
יִדְבֹּר נִפְלָאוֹת מִהַחֻכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִה שְׁנוּגָע לְמַעֲשֶׂה, וַיִּכְפָּרֵט
עִם בַּחוּרִים צְעִירִים, שֶׁיִּשְׁאָר לָהֶם לְכָל הַחַיִּים הַהִלְכוֹת שֶׁלְמַדּוֹ בְּחַיֵּי
הַיְּהוּדִי בַּיּוֹם יוֹם.

י"ט תִּקְצֹח קמד
יִדְבֹּר נִפְלָאוֹת מַעֲנִין לְגֹזֵל עֵתִים לַתּוֹרָה, וְלִדְעַת שְׂמָא לֹא תִפְגֹּה, שְׂמָא
נִגְזֹר עָלָיָה שֶׁלֹּא תִפְגֹּה.

י"ט תִּקְצֹט קמה
יִדְבֹּר מִמְּנִיעַת הַשְׂמִיכָה שְׁגוֹרְמַת שֶׁלֹּא לְהַתְעוֹד יָחִיד, וּמַעֲנִין צֶרֶת הַבֵּן
שֶׁהַתְּבָרָה, וּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים, וּמִשְׁמַחַת הַצַּדִּיקִים בְּעֵת אוֹמְרָם בְּרַפְתָּ שֶׁלֹּא
עֲשֵׂנִי גוֹי'.

י"ט תִּר קמז
יִחַזֵּק וַיֵּאמֶץ מְאֹד אִשָּׁה בְּעֵת צָרָתָהּ, וַיִּרְגִּילָנָה לְקָרָא תְּהִלִּים לְפִי חִלּוּקָה
שְׁבוּעִית, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָעֲנִין.

- י"ט תרא** קמח
 יְדַבֵּר מִעֲנֵן הַצִּיצִית שֶׁהִיא סִגְלָה לַחֹלָה, וּמִמַּעַלְת הַצִּיצִית, וַיִּרְחִיק
 הַחֹלָה מִטְּפוּלִים, וַיַּגְלֶה לוֹ יְשׁוּעָתוֹ כִּי קְרוּבָה.
- י"ט תרב** קמט
 יְדַבֵּר מִמַּעַלְת לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת וְלַמּוֹד פָּרָק אֶחָד בְּאֲבוֹת בְּכָל יוֹם וּפָרָק
 בְּמִשְׁלִי.
- י"ט תרג** קנ
 יִחְזַק שְׁלֹא לִפְלֵ בַּעֲצָבוֹת שֶׁהִיא הַסֵּטְרָא אַחְרָא, וַיִּדְבֵּר מֵאֲמוּנָה
 וְהַתְחַזְקוֹת, וַיְלַבֵּר הַרְבֵּה אֵלָיו יְתִבְרֹךְ, שֶׁזֶּה יִקְרַר אֶת תַּאֲוֹת נַאֲוֵף, וַיִּחְזַק
 בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה, וּבִפְרָט מִסִּכַּת תַּעֲנִית בְּשִׁבִּיל תַּקְוָן.
- י"ט תרד** קנא
 יִחְזַק לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּאַמְתַּת מַצִּיאֹתוֹ יְתִבְרֹךְ, וְאֵז יִרְאֶה נְסִים נִגְלִים.
- י"ט תרה** קנב
 יִזְהִיר שְׁלֹא לִסְגֹּף אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׁנָה כָּלֵל, כִּי זֶה מְבִיא לְמַתִּיחַת הָעֲצָבִים,
 וְהַשָּׁנָה הַטּוֹבָה מוֹעִילָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת וּלְאֲמוּנָה.
- י"ט תרו** קנב
 יִחְזַק אֶת הָאָדָם שֶׁמִּרְגִּישׁ נָפוּל כָּל-כֶּף בְּדַעְתּוֹ, שֶׁאֲסוּר לְהַתִּיּאֵשׁ, וַיִּבְיֵא
 מִדְּבָרֵי הָרֵב 'בַּעַל הַתְּנִיָּא' אוֹדוֹת הַנִּשְׁמוֹת הַגְּבוּהוֹת שֶׁנוֹפְלוֹת בֵּיתָר,
 וַיִּחְזַק שְׁלֹא לְהִתְבַּלְּבֵל כָּלֵל, רַק לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאַלְקוֹת לְפִי שֶׁרְשׁוֹ וְכוּ'.
- י"ט תרז** קנג
 יַגְלֶה שֶׁכָּל אָדָם מְחַדֵּשׁ כְּפִי כָחוֹ, וְאֵין לְקַנָּא וּלְהִתְבַּלְּבֵל מֵאַחֵר.
- י"ט תרח** קנד
 יַגְלֶה מַעַלְת הָאָדָם הַזּוֹכָה לְחֻזֵּק אֶת אַחֲרִים, שֶׁזּוֹכָתוֹ גְּדוּלָה בְּשִׁמְיָם.
- י"ט תרט** קנה
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְשִׁמּוֹר עַל קִדְשַׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, וּמִזְכָּכֵם
 פְּרָאוֹי, וַיַּגְלֶה מַעַלְת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, אֵיךְ שֶׁזֶּה בָּא בְּמִקּוֹם הַרְבֵּה
 צוּמוֹת וְתַעֲנִיּוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל לַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל.
- י"ט תרי** קנח
 יְדַבֵּר נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת מִי שֶׁזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַר בְּנִקְדַּת חֲצוֹת, וְלוֹמַר
 אֲזִי אֶת סֵדֶר הַתַּקְוָן, וְלְהַתְּבוּדָּה אֲזִי עֲמוֹ יְתִבְרֹךְ, כִּי אֵל רַב טוֹב הַצֶּפּוֹן
 יִזְכֶּה.

י"ט תרי"א קנט

ידבר מענין תכנית לחזק את המודעות לשמירת שבת בין כל שכבות העם, על-ידי הפצת קונטרסים שונים המדברים מקדשת ומעלת השבת, ויגרו הנמען לעזור לו בזאת.

י"ט תרי"ב קס

ידבר ממעלת כל סעיף שבספר-המדות שאינו לקוט, כי אם השגות גבוהות וכו', ויזהיר שלא להסתבך בעסק ביש.

י"ט תרי"ג קסא

ידבר מענין התשובה השלמה שהיא שלא לשוב על השטיות שעשה, ומענין ודוי דברים, שאז הקדוש-ברוך-הוא ימחל לו על העבר.

י"ט תרי"ד קסב

יגלה שעל-ידי אמונה אין שום לחץ, והכל בהשגחה פרטי פרטית, והמאמין בא ומספר כל דבר אליו יתברך, ואינו נכנס בשום לחץ.

י"ט תרט"ו קסב

יחזק לקרא בכל יום "אשר בנחל", ושלא לפל לעצבות.

י"ט תרט"ז קסג

יפליג מאד בשבח הספר הקדוש: "נצם אלימלך", ובהפלגת מעלת מחברו הקדוש והנורא, ויגלה מעלת הלומד בו, ומוציא חזיק ממנו, ויעזור לקחת הכל בקלות, ולזכות לדבקות בו יתברך.

י"ט תרי"ז קסד

יחזק באמונה פשוטה בו יתברך בתכלית הפשיטות, וגם הנביאים לא נכנסו לענינם כי אם בשער האמונה.

י"ט תרי"ח קסה

ידבר מהדפסתו את הספר הקדוש "לקוטי-מורה"ן", ומענין הדפסתו בכריכה רכה, כדי לזכות הרבים לסימו בכל חדש.

י"ט תרי"ט קסו

ידבר ממעלת הזוכה להיות נזכר בעת קיום מצות הברית, ויגלה השיטות שיש בענין, אם הסנדק צריך להיות עם תפלין בשעה בזאת, ויש סמוכין לכל הצדדים, והעקר שלא תהינה מריבות.

י"ט תרכ קסו

ידבר מענין שאין לאדם חברים, ושוא תשועת אדם, ואין לסמוך על אף אחד, והעקר להתיעץ עמו יתברך.

י"ט תרכא קסז

יְדַבֵּר מַעֲנִין הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, לְהַתְמוּדָד עִם כָּל הַקְּשָׁיִים, וּמַעֲנִין אֲוֵרוֹת וְכָלִים, וְהַשֵּׁם שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְקִשּׁוֹר הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַרוּחָנִיּוֹת.

י"ט תרכב קסח

יְדַבֵּר מִקְדָּשֵׁת הַמַּחֲשָׁבָה וּמַצִּיּוֹר הָאוֹר לְטוֹבָה, וּמִי שְׂזוּכָה לְתַקְוֹן הַבְּרִית, זוּכָה לְצִיַּת וְלַצָּבֵעַ חַיֵּיו בְּאוֹר בְּהִיר וְנֶאֱהָ, וְנִפְלִיג בְּקִדְשֵׁת הַתּוֹרָה.

י"ט תרכג קסט

יִזְהִיר לְפָרֶשׁ מִהֲלִיכָה בְּדֶרֶךְ חֲתָמָתִים שֶׁל הַסְּתַכְּלִיּוֹת רַעוֹת, וְיַחֲזֹק מְאֹד עַל פְּרִישׁוֹת מִהַחֲטָא הַזֶּה, וּמַעֲנִין חֲמֹר הָאִסּוּר שֶׁל הוֹצָאָה זָרַע לְבִשְׁלָה, וְיִגְלֶה שֶׁכָּל הַפְּגוּמִים הֵם בְּעֲלֵי גִּאָוָה גְּדוֹלִים.

י"ט תרכד קעא

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּאֲרִיכוֹת מַמְעֻלַת הַזּוּכָה לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה בְּחֻמֶּשׁ וּבְמִשְׁנֵיּוֹת וּבְגִמְרָא וְכו', וְיִאֲרִיף לְתַאֵר כָּל מַעֲלָה שֶׁל כָּל שְׁעוֹר, וְיַחֲזֹק מְאֹד עַל הַתְּבוּדָדוֹת, וְעַל תַּקְוֹן חֲצוֹת, וְיַכְנִיס חֲשֶׁק וְחִמְיָדוֹ לְאַסְף הוֹן נִצְחִי אֶל הַתַּכְלִית הַנִּצְחִית.

י"ט תרכה קעד

יַחֲזֹק בְּקִצְרָה יֵלֵד עַל הַתְּקַדְמוֹתוֹ בְּלִמּוּדִים.

י"ט תרכו קעה

יַחֲזֹק נֶעַר צָעִיר עַל יִקְרַת יְמֵי הַנְּעוּרִים לַתּוֹרָה וְלַתַּפְלָה.

י"ט תרכז קעה

יַעֲזֹר עַל תַּקְוֹן הַמִּדּוֹת, וְלַהֲכָנִיס רֹאשׁוֹ בְּתוֹךְ הַלְמוּד.

י"ט תרכח קעו

יַחֲזֹק עַל הַתְּמַדַּת הַלְמוּד, וְלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְרַבּוּי הַחֲזָרָה וְהַתַּפְלָה בְּכּוֹנֶנָה.

י"ט תרכט קעו

יַעֲזֹר לַהֲכָנִיס עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד, וְלַהֲיִיט סִבְלָן, וְלַהֲתַפְלֵל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא.

י"ט תרל קעו

יַעֲזֹר עַל לְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל חֲזָרַת הַלְמוּד בִּישִׁיבָה.

י"ט תרלא קעז
יחזק על למוד משניות, ועל שמירת הדבור בתפלה.

י"ט תרלב קעז
יעודד על השנוי לטובה, וללמוד משניות, ולהתפלל כראוי.

י"ט תרלג קעז
יעודד את הממנה על צעירי הצאן, ויגלה לו מעלת עבודתו, ושלא תחלש דעתו, כי בינתיים לא רואים את ההתקדמות, אף ברבות הזמן יצליחו, וגם יעשו פרי קדש הלולים לה', ויזריכנו בדרך ישרה, כיצד להתנהג עמם.

י"ט תרלד קעט
יביע קנרת ורחו מהדו"ח של התלמידים, ויעודד את הממנה עליהם לילף עמם בדרך של חפוש ומציאת נקודות טובות, ויעודד לשמחם בחדש השמחה.

י"ט תרלה קעט
יגלה נפלאות ממצלת השמחה, ואיך שהכל תלוי בזה, וידבר מענין ההתרחקות מאנשי שלומנו, שהוא גם-כן על-ידי מעוט השמחה, ויבאר נפלאות בזה.

י"ט תרלו קפא
יגלה גלוי אלקות ודבורי אמונה במדרגה עליונה, וכל הבחירה היא, שהיא נעלמת מאד, וידבר מהדרך היחידה שיש, שהיא רק דבקות הבורא על-פי השלחן צרוף, וידבר נפלאות מענין ישוב הדעת ושמחה, ולהרגיל עצמו לדבר אליו יתברך ויחזק מאד.

י"ט תרלז קפג
יחזק על מדת הסבלנות, שהיא העקר בחיי האדם, ויזרז להפיץ את אור רבנו ו"ל, ולקרב יהודים אליו יתברך.

י"ט תרלח קפד
יחזק את אנשי שלומנו היקרים בענין השמחה, ושלא לחשב מהעבר כלל, ולדעת שכל מאורעותיו הם לטובתו.

י"ט תרלט קפה
יחזק להיות בשמחה, כי השמחה היא הרפואה.

י"ט תרמ קפו
 יחזק הנמצא על זה שמצא לו חברותא ללמוד, וישבח תפלתו כותיקין
 שממשכת פרנסה, ועוד כל מיני נסים ונפלאות.

י"ט תרמא קפז
 יחזק האשה על התקדמות בעלה בעבודת השם.

י"ט תרמב קפז
 ידבר מענין הלמוד של רבנו ו"ל, שאדם יהיה עצמאי, ולא יבטח
 בזולתו, רק ידע שיש לו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ורק בו צריך לבטח
 וכו', וידבר מענין פרנסה.

י"ט תרמג קפט
 יחזק אשה אחר ארוע שצריכה לנחם וכו', ויגלה גלוי אמונה והתחזקות
 בבטחון בו יתברך.

י"ט תרמד קצ
 יחזק מתקרבת אחת ליהדות, ויתן עצה בענין ארוסין עם משדף אחד.

י"ט תרמה קצא
 ידבר מענין 'הארון נושא את נושאי', שסובב על מטתו של רבנו ו"ל
 השוכן באומן, וידבר מענין התבודדות.

י"ט תרמו קצב
 ידבר מענין השמחה, שלא לקבל מתנת בשר ודם, ומענין למוד
 בחברותא, ולדבר עמו יתברך.

י"ט תרמז קצג
 יאחל מזל-טוב להלדת הבן, וידבר נפלאות מענין בית שאין רבים בו,
 ויחזק מאד.

י"ט תרמח קצג
 ידבר מענין למוד משניות ולהיות בשמחה, ודבור להשם יתברך,
 ומניעה מהתקוטטות.

י"ט תרמט קצד
 ידבר מענין ההתקרבות לרבנו ו"ל על-ידי למוד ספריו הקדושים, ולילף
 בדרכיו, ויעזר הנמצא להשפיע על בני הנעורים לילף בדרכיו
 הקדושים.

י"ט תרנ קצה
 יגלה מעלת הזוּכָה להשפיע לזולתו מהדבורי אמונה, שהם עקר החיים,
 והוא יסוד דעתו של רבנו ז"ל.

י"ט תרנא קצה
 יגלה חמר העוֹן של מי שמתלל שבת, ויתן עצה על בן חורג שמתלל
 שבת, וידבר מענין הדלקת גרות שבת, והתפלה אז.

י"ט תרנב קצו
 יחזק מאד שלא להסתבך עם החק על-פי דעת רבנו ז"ל, והעקר להיות
 בשמחה, וידבר על צדקת ההדפסה והתבודדות בכל יום עשרים דקות,
 ולמוד ח"י פרקים משניות.

י"ט תרנג קצז
 יגלה מעלת שנים מאנשי שלומנו שמתפללים ותיקין ולומדים
 בקברותא, ואחר-כך הולכים להפצה, שהחיים שלהם מתוקים ונעימים.

י"ט תרנד קצח
 ידבר מענין עזרה לבית-הספר לבנות שלנו, ויגלה מעלת הענין, ויביע
 תקנתו להתפתחותו מאד.

י"ט תרנה קצט
 יחזק ויאמץ מאד את אנשי שלומנו להיות שמחים מאד בחדש
 השמחה, שהוא אדר, ויגלה נפלאות בענין זה, ויעורר מאד לעסק
 בתורה, כל אחד לפום שיעורא דיליה, ויגלה אשר המרגיל עצמו לדבר
 אליו יתברך, נכנס בו בטחון עצמי.

י"ט תרנו ר
 יאחל בריאות הנפש והגוף, ויורז הנמנע לחזר ליבנאל, ויגלה לו אהבת
 אנשי שלומנו אליו בהיותו בעל רחמנות וכו', ויחזקו בענין הנסיונות
 שעוברים על כל אחד, וצריך לבטל עצמו אליו יתברך.

י"ט תרנז רב
 ידבר מענין עוות הדין הברור, ובשביל זה נעשים אסונות וכו'.

י"ט תרנח רג
 יעודד פעילות של החדרת המודעות של טהרת בנות ישראל בין שכבות
 הצבור הרחב ביבנאל, וידבר מקונטרס בענין זה.

י"ט תרנט רד

יִגְלֶה מִרְדִּיפֶת הַדָּת בִּיבְנָאֵל, וַיִּגְלֶה שְׁפָל עֲנִינֵנוּ הוּא דְּכָר נָסִי לְגַמְרֵי
לְמַעַלָּה מִדְּרָךְ הַטֶּבַע.

י"ט תרס רה

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מַמְעֶלֶת הַהֶדְפָּסָה, שְׂבֹדָאֵי יַעֲשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּעוֹלָם,
וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מַעֲנִין זֶה, וַיִּדְבֵּר מַעֲנִין הַתְּקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה.

י"ט תרסא רו

יִדְבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל לִישִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", וַיַּעֲזֹרֵם עַל הַצִּלְחַת הַיִּשְׁיבָה
הִרְאִשׁוּנָה בִּיבְנָאֵל, וַעֲנִין הַתְּקַרְבוֹת חֹדֶשׁ אֶדָּר, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל לְמוֹד
הַלֶּכֶת, שֶׁעַל זֶה הִזְהִיר רַבֵּנוּ ו"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים.

י"ט תרסב רז

יִחֲזַק מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקִרְאָת יָמֵי אֶדָּר וּפְּוִרִים הַקְּדוּשִׁים, וַיִּגְלֶה
מַהוּת הַיָּמִים הַלָּלוּ, וַיִּדְבֵּר מִקְדָּשֶׁת הַפּוּרִים וּמַעֲנִין מְשֻׁלָּח מְנוֹת וּמִתְנֹת
לְאַבְיוֹנִים.

י"ט תרסג רט

יִאֲרִיף לַחֲזֹק מִקְרֵב חֹדֶשׁ בַּעַל עֶרְךָ הַמִּפְאָר אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וַיִּגְלֶה
צִעְרוֹ שֵׁשׁ עֲדִין חוֹלְקִים עֲלֵיהֶם, וַיִּגְלֶה שְׁפָל מַגְמָתָם הִיא כֶּסֶף וְכִבּוֹד,
לֹא-כֵן הָאָדָם הַדְּבִיק בּוֹ יְתֻבָּרָה, יֵשׁ לוֹ אֶהְבֶּת יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּית, וְאֵינוֹ
חוֹלֵק עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם. וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּקַרְבוֹת אֲמַתִּית לְרַבֵּנוּ ו"ל
בְּשִׁקִּידָה רַבָּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְהַלִּיכָה בְּעִצּוֹתָיו הַנִּפְלְאוֹת, וְלֹא
לְהַתְּבַלְּבַל מֵאַף בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, רַק לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל
וְתַלְמִידָיו בְּלֵב אֶמֶת.

י"ט תרסד ריג

יִחֲזַק אֶשֶׁת הַמַּעֲזֵן הַנִּי"ל עַל עֲנִין הַתְּקַרְבוֹת שְׁלֵהֶם לְדַרְכֵי רַבֵּנוּ ו"ל,
וַיִּגְלֶה לָהּ שֶׁעֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שִׁיחָה גַם לְאִשָּׁה, וַיִּדְבֵּר
מַעֲנִין רַבֵּנוּ ו"ל וְעִצּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וּמִלְמוּד זְכוֹת עֲצָמֵי, וְכֵן בְּעִנִּין כְּסוּי
רֹאשׁ, וְהַקָּשָׁר עִם הַחֲמוּת.

י"ט תרסה רטז

יַעֲזֹר מְאֹד בְּעִנִּין מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.

י"ט תרסו רטז

יִחֲזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל עַל לֵדַת בְּנָה, וַיֵּאחֲזַל וַיִּבְרַךְ בְּרִכּוֹת וְאַחֻלִּים לְרַב.

י"ט תרסז ריז

ידבר מענין עוות הדין שנעשה, ועמידתו שלא יחזרו הצ'קים, כדי שלא יוצר חלול השם, וידבר מענין הבניה.

י"ט תרסח ריח

יחזק מאד את המיסדים של הפולל המיוחד ביבנאל, אשר מתבלבלים מדברי ריבות שדוברים עליהם בדרך כל פעם שאחד עוסק בצרכי צבור, שיש עליו מדברים, ויגלה מעלתם, ושללא יתבלבלו כלל, וילמדו ממשה רעיא מהימנא, שהיה מנהיג ישראל, וידבר מענין הנחיצות לעשות תקנון לפולל וכו'.

י"ט תרסט רכ

יחזק מאד את הנמצא ביגנו, ורואה שלא הכל כסדרן, ויגלה לו כיצד הוא התהליך של בנית היכל-הקדש, שבונה רבנו ז"ל, שמדבר בקרוב רחוקים. וצריך שלא להתפעל כלל, אלא להמשיך לדרש מרבנו ז"ל, כמו שאמר לו ר' לוי יצחק ז"ל.

י"ט תרע רכב

ידבר נפלאות מהממנה על התלמידים, ויחזקו מאד על שמקים גדוד שלם על דעת רבנו, ועוד יראה איך שהם יהיו עובדי ה' גדולים, ויהיה הכל כדאי, ויגלה לו דרכו עם אנשי שלומנו.

י"ט תרעא רכד

ידבר מעוות הדין הנורא שמנפים את החיב שלוחם כנגד הדת, ויגלה מה הרעה הגדולה שגורמים אלו הדגנים.

י"ט תרעב רכו

יחזק מאד את המדפיס בענין עבודת הקדש, ואיך שזה פאר והדר נפלא עד מאד. ויגלה, שכל מי שעוסק בזה, הסמ"ך-מ"ם חורק עליו שגיו, ויחזקו מאד.

י"ט תרעג רכז

יחזק מאד על ההדפסה וישועה בגינה, וידבר מפמה ענינים טכניים בהדפסה, ומעלת הענין.

י"ט תרעד רכח

ידבר מענין שמירת שבת, ויגלה נפלאות ממה שזוכים על-ידי-זה.

- י"ט תרעה** רכח
יִדְבֵּר מֵעֲנִין שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ הַקָּשׁוּר עִם מְצִיאת הַזֵּיווּג.
- י"ט תרעו** רכט
יִדְבֵּר מֵעֲנִין הַנִּחַת תַּפְלִין כְּשֵׁרוֹת כָּל יוֹם, וְלִמָּה זֻכִּים עַל-יְדִי-זָה, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לִפְחַד מֵאֵף אֶחָד.
- י"ט תרעז** רל
יִדְבֵּר מֵעֲנִין סִבְלָנוּת, וַיַּעֲזֹר לְהִתְבַּוֵּד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- י"ט תרעח** רל
יִצְוֶה אֶת בְּרַכְתּוֹ לְרַגֵּל נִשְׁוֹאֵין, וְיַרְעִיף אַחֻלִּים וּבְרָכוֹת לְרַב.
- י"ט תרעט** רלא
יִדְבֵּר מֵעֲנִין לְהִמָּתִין לְנִשְׁוֹאֵין, וְכַבִּוּד אֵב וְאִם.
- י"ט תרפ** רלא
יִדְבֵּר מִתְחַרְוִפִּין וְהַגְדוּפִין שְׁסוּבֵל, וְכָל חַיּוּתוֹ הִיא רַק לְהַכְנִיס דַּעַת רַבּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַהִדְפָּסָה, וַעֲנִין קוֹנְטֵרַס "שְׁלוֹם בְּבִיתָךְ", שְׁאִישׁ מִקְצוֹעַ סֵּפֶר לוֹ, שְׁנַעֲזֹר בְּזָה רַבּוּת, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַמְדַּפְּסִים סְפָרִים אֵלּוּ.
- י"ט תרפא** רלג
יִדְבֵּר מֵעֲנִין הַדְפַּסַּת דְּבָרִים שֶׁל חֻכְמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו, וַיִּגְלֶה מֵעֲנִין הַקּוֹנְטֵרַסִּים הַקְדוּשִׁים, וּמַעֲלַת הַמְדַּבֵּר עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה.
- י"ט תרפב** רלד
יִחַזֵּק שְׁלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֵלּוּ שְׁלֹא מַגִּיעַ לָהֶם וְגוֹבִים בְּרִמָּאוֹת, אֲלֹא לִהְיוֹת חֹזֵק בְּנִקְדָּתוֹ בְּגִלּוֹי אֱמוּנָה, וַיַּעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֶל הַשְׁמָחָה, שֶׁהִיא עֶקֶר גְּדוֹל בְּדִרְכֵי רַבּנוּ וְ"ל, וְעַל-יְדִי-זָה מַצְלִיחַ בְּחַיִּים.
- י"ט תרפג** רלה
יִחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן לָשׁוּב לִבְנֵאֵל כַּמָּה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁעוּרֵין פִּסְדָּרֵין וְלִמּוּד זָהָר.
- י"ט תרפד** רלו
יַעֲזֹר לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַסְתַּכֵּל עַל הַשָּׂכֵל שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לַעֲסֹק הַרְבֵּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׁעַל-יְדִי-זָה יוֹצֵא כָּל הָרַע שֶׁבָּאֲדָם.

י"ט תרפה רלז

יחזק על שמחה, ועל תפלת התיקין, ויעורר לקבץ עתים לתורה עם חבר, וללמד זהר הקדוש.

י"ט תרפו רלח

ידבר מענין סבלנות, ומהזכות לעשות עיר על שם רבנו ז"ל, ויעורר ללמד בחברותא, ויביע תודתו על הנדבה למאור.

י"ט תרפז רלט

יחזק להיות בשמחה, ויאחל הצלחה בחנוך ילדי אנשי שלומנו.

י"ט תרפח רמ

ידבר מענין צרת הבת, ויחזק שהכל יתהפך לטובה, כי אחר הרע יבוא הטוב.

י"ט תרפט רמ

יביע שמחתו העצומה על שאנשי שלומנו מצליחים להתפלל ותיקין, ויגלה מעלת אברך בשנה הראשונה הזוכה לעסק בתורה הקדושה.

י"ט תרצ רמא

ידבר דברי הכנה קצרים לתלמידים הצעירים של ישיבת "בית שלמה", אודות קדשת חג הפורים והמצוות הנוהגות בו, ויחזקם מאד.

י"ט תרצא רמב

יחזק את הזוכה להתפלל בכל יום ותיקין, ויגלה מעלתה, וישבח קביעות למוד רמב"ם ברבים, ויעורר לחזק וללמד עם אחר.

י"ט תרצב רמג

יחזק את המרפס על הדפסת הספרים, ויגלה שזו היא מחיית העמלק האמתית.

י"ט תרצג רמד

יגלה נפלאות במקתב כללי לאנשי שלומנו ממעלת ימי הפורים הקדושים ומחית עמלק, ויבאר ענין עד דלא ידע וכו', ומעלת השמחה והרקודין והתפלה בפורים.

י"ט תרצד רמה

ידבר מענין ההתחזקות שצריך כל אחד, ומענין שרוצה שיתפללו עליו כשלוה הרבה להקמת "עיר ברסלב".

י"ט תרצה רמו

יְדַבֵּר מֵעֲנִין ה'קִמְחָא דְפִסְחָא שְׁרוּצָה לַעֲשׂוֹת לַעֲנִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וַיְגַלֶּה הָעֲנִין.

י"ט תרצו רמז

יְדַבֵּר בְּעֶצֶם יוֹם הַפּוֹרִים הַקָּדוֹשׁ עַל הַנְּסִים שֶׁעָתִידִים לִהְיוֹת לָנוּ, כִּי כֵן
הַדֶּרֶךְ כְּשֶׁאֵין מִי שְׁרוּצָה לַעְזֹר — עֹזֵר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"ט תרצז רמח

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַרְשִׁימָה לְצָרָכִי פֶסַח לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמִּבְקֵשׁ שְׂיִכְנֶנוּ לוֹ
בְּעֶצֶם יוֹם הַפּוֹרִים.

י"ט תרצח רמח

יְדַבֵּר מֵצָרָכִי הַפֶּסַח לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיְגַלֶּה עֲתִידָם שֶׁל תּוֹשְׁבֵי יִבְנָאֵל
לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה.

י"ט תרצט רמט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתְּאֵוִרָה וְהַרְצוּף, וַיַּעֲזֹר אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדוֹן זֶה אֶת זֶה
לְכַף זְכוּת.

י"ט תש רנ

יֵאָחַל לַמִּדְּפִים בְּרִכּוֹת פּוֹרִים בְּזִכּוֹת הַהִדְפָּסָה שֶׁל "אֲשׁוּר בְּנַחֵל".

י"ט תשא רנ

יֵאָחַל ל... בְּרִכּוֹת פּוֹרִים וְזֶרַע שֶׁל קִימָא וְשִׁמְחָה עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּזִכּוֹת
הַהֲגָהוֹת עַל סִפְרֵי הַקָּדוֹשִׁים.

י"ט תשב רנא

יְדַבֵּר מֵעֲנִין חֲדוּשֵׁי תוֹרָה עַל-פִּי דַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל, וַיְגַלֶּה שְׁזָהוּ תִקּוּן
הַבְּרִית, וְחֲשִׁיבוֹת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ט תשג רנא

יְדַבֵּר מֵעֲנִין דְּמִיּוֹנוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי פְגַם-הַבְּרִית, וַיִּתֵּן עֲצָה מֶה לְלַמֵּד
בְּעִבּוּר זֶה, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְעַל הַפָּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל,
וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין מִצִּיאַת הַזִּיּוּג.

י"ט תשד רנג

יִחְזַק שְׁלֵא לָשִׁים לֵב לַקּוֹרָה, כִּי הִפֵּל בִּידּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה
וְנִגְוִיּוֹת.

י"ט תשה רנד

יִדְבַּר נִפְלְאוֹת בְּעֵינַי סִבְלָנוֹת, שֶׁהִיא נְחוּצָה בְּיֹתֵר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וַיִּגְלֶה
הַעֲנִינִן הַמְּכַרֵּחַ שֶׁל לַמּוֹד זְכוּת עַל אַחֲרִים, וְגַם עַל עֲצָמוֹ, וַיַּעֲזֹר מְאֹד
עַל יִקְרַת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲפִלּוֹ חֶמֶשׁ דְּקוֹת, וְעֵינַי שְׁעוּרִין כְּסֻדְרָן.

י"ט תשו רנה

יִגְלֶה מַעֲלַת הַמַּתְבָּרֵד עַל הָהָר, וַיִּשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לָזֶה בִּיבְנָאֵל,
וְעֵינַי הַתְּמַדָּת הַתּוֹרָה, וּמַעֲלַת הַנִּקְיוֹן שֶׁל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וַיִּסְפֹּר שִׁבְּרָה נֶהַג
הוּא.

י"ט תשז רנז

וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וַיַּחֲזֹק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה הַעֲשִׁירוּת.

י"ט תשה רנח

וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה עֲשִׁירוּת, וְעֵינַי מְגוּרִים
בִּיבְנָאֵל, שֶׁזֶה הַמָּקוֹם הַטּוֹב בְּיֹתֵר, וַיַּחֲזֹק מְאֹד אִיף לְזָכוּת לָזֶה, עַל-יְדֵי
תְּפִלָּה, וַיִּמְלִיץ עַל אֲמָנוֹת הַסּוּפְרוֹת, וְהַשְׁכֵּנַת אוֹרָה שֶׁל שִׁמְחָה בְּבֵית,
וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ט תשט רס

יִדְבַּר נִפְלְאוֹת לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַעֲנִין שִׁמְחָתָם בִּימֵי הַפּוּרִים
הַקְּדוּשִׁים, וּמַעֲנִין סוּד רַבֵּנוּ ו'ל, שֶׁהוּא גִלּוּי אֱלֻקוֹת חַף מִכָּל מִינֵי
אֲמוֹנוֹת כּוֹזְבִּיּוֹת, שְׁעוֹשִׁים מְצִיאוֹת מְמִישֶׁהוּ וכו', וַיִּגְלֶה שְׁעַל זֶה נִבְּנְתָה
כָּל קֶטֶב "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בָּזֶה.

י"ט תשי רסב

יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הַרְבִּים לְהַפְיץ אוֹר רַבֵּנוּ ו'ל, וַיִּבְיַע
שְׁאִיפָתוֹ לְהַקִּים חֲבָרְיָא שֶׁל פְּרָסוּם אוֹר הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר עִם
הָאֲבָרְכִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וְעֵינַי דְּרִשּׁוֹתָיו עַל הַ"סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת".

י"ט תשיא רסג

יִגְלֶה מַעֲלַת הַסְּדָרָה שֶׁל "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", וּמָה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִזֶּה.

י"ט תשיב רסג

יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לִהְיוֹת עֲצָמָאִי, וְלֹא לִפְל תַּחַת עַל שֶׁל בִּשְׁר וְדָם,
וַיַּחֲזֹק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלָדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת.

י"ט תשיג רסד

יחזק על חלישות הדעת בענין דבר שאינו רוצה להתפנות, וירעיף דברי התחזקות חמים על כל מה שעובר עליהם.

י"ט תשיד רסה

יארף לדבר מענין שמוש ופרסום דעת רבנו ז"ל, שהוא כמי שנקנס בתוך קשרי המלחמה, ואסור לא להתבלבל מרובי המניעות והנסיונות הקשים, כי בדבר רבנו ז"ל אין רואים רק את הפסיעה הראשונה, ויחזק על פי זה מאד.

י"ט תשטו רסז

ידבר מכמה פרטים טכניים ומכמה קשיים המעידים על גדל הקשי שהיה לו בעת שבנה את מוסדותינו הקדושים, שהיה לבד לגמרי, ורק הערימו לו מהמורות.

י"ט תשטז רסח

ידבר נפלאות ממעלת הזוכה להסתכל על החסדים הנפלאים שעשה עמו השם יתברך, ויודע להודות עליהם בפרטיות אשה ובנים וכו', ויגלה שאין זו שום עצה לאחז בענוה של שקר, שאינו שונה כלום, שמכח זה נופל יותר לשאול תחית. ויחזק מאד על מנין, וידבר מענין שתילת עצים בגנותו.

י"ט תשיז ער

יזהיר ויזרז לזרק את העשון כדעת רבנו ז"ל, ויגלה מעלת מי שעושה צדקה ברוחניות, ומחזק את השכנים בדבורי אמונה.

י"ט תשיח רעא

ידבר נפלאות ממעלת השומר את עצמו מפעס, ויגנה מאד מדה רעה זו, שהיא אם כל חטאת, ויוכיח מאד הנמצא שפרוץ בה, שיציל את נפשו וינצל ממדה זו.

י"ט תשיט ערב

יחזק מלמד אחד מאנשי שלומנו, ויגלה לו מענין היסורים שיש לכלל העולם בלי יוצא מן הכלל, ועקר התרופה לזה היא הדבקות בו יתברך, ועלינו לנצל את הזמן הקר לדבר אליו יתברך, ויספר איך התנהגו מלמדים מאנשי שלומנו, וישבח מעלת הזוכה להתפלל ותיקן.

י"ט תשכ רעג

יחזק אשה אחת מנשות אנשי שלומנו, ויתן לה כמה עצות וחזוקים

בַּעֲנִינָהּ, וַיִּגְלֶה לָּהּ שְׁצָרֶיהָ לְהַתְרַגֵּל לַתּוֹרָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ
עַל כָּל מָה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם.

י"ט תשכא ערה

יִדְבֹּר מִהֶתְאֱחָדוֹת הָאֲחִים לֹא קִנְיָה וְשִׁנְיָה, וּמַעֲנִין הַנִּחַת תְּפִלִּין.

י"ט תשכב רעו

יִדְבֹּר מַעֲנִין שְׂמֻחָה וְכַדוּרֵי אֲרָגָה מִהֶמַּתַּח הַגָּדוֹל, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁעוּרִים
כְּסֻדְרָן, וַיִּרְגֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרָךְ.

י"ט תשכג רעז

יִחְזַק מְאֹד בְּעִנֵּין הַרְחֵבָה וְכו', וַיַּעֲזֹר לְקַחַת כָּל דָּבָר בְּקָלוֹת.

י"ט תשכד רעח

יִחְזַק מְאֹד עַל הַחֹב לְהִבְיֹא לְאִשָּׁה אֶכָּל וּפְרִנְסָה לְבֵיתוֹ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהִיא
סוֹכֶלֶת מִמַּחְלוֹת, וַיִּגְנֶה מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת עַל הַעֲנִיָּה שֶׁזוֹ אִשְׁתּוֹ, וַיִּבְהִיר
שְׁמִי שְׁבֻטָּלָן בְּגִשְׁמִיּוֹת, בְּטָלָן גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת, וַעֲקָר הַקֶּרֶשֶׁה הִיא לְהִיּוֹת
גַּם לְמִשָּׁה.

י"ט תשכה רעט

יִדְבֹּר מַעֲנִין הַדִּלְקַת גְּרוֹת שַׁבָּת, וּמַעֲנִין פְּתוּרֵן חֵלוֹם וְשְׁלוֹם־בֵּיתוֹ.

י"ט תשכו רפ

יִגְלֶה מַעֲלַת הַנוֹחַן צִדְקָה לַעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּזְהִיר שְׁלֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
הַחֵק, וּבִפְרָט בְּעִנֵּין חֲטִיפַת יֶלֶד, וַיִּדְבֹּר מַעֲנִין מַסְכַּת תַּעֲנִית וְח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, וְתַפְלוֹת בְּמִנְיָן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר.

י"ט תשכז רפא

יִבְאֹר מִדּוּעַ אֵינוֹ נוֹהֵג לְבָרֵךְ מִטְבָּעוֹת, וַיִּגְלֶה שְׁעָקָר הַהֲצֻלָּה וְהִישׁוּעָה
הוּא עַל־יְדֵי אֲמִירַת סֵפֶר תְּהִלִּים.

י"ט תשכח רפב

יִדְבֹּר מַעֲנִין הַתַּפְלָה בְּעֵת הַדִּלְקַת גְּרוֹת שַׁבָּת, וּמַעֲנִין הַנִּחַת תְּפִלִּין
וְלִהְיוֹת מִמְרִיבוֹת.

י"ט תשכט רפג

יִדְבֹּר מִמַּעֲלַת הַשְּׁלוֹם בְּבֵיתוֹ, וַיַּעֲזֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁהִיא הִסּוּד בְּחַיֵּי
הָאָדָם, וַיִּחְזַק עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרָךְ, וּמִסְפַּר הַגְּרוֹת בְּעֶרֶב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

י"ט תשל רפג

יֵאָחַל וַיִּבְרָךְ עַל בְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, וַיַּעֲזֹר בְּקֻצְרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת.

י"ט תשלא רפד

יִדְבֵּר מִבְּדִיקַת מְזֻזוֹת וְהִנָּחַת תְּפִלִּין, וְשִׁמְרָה מִמַּשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּר, וְיֵאָחַל
רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

י"ט תשלב רפד

יֵאָחַל בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְיִדְבֵּר מִעֲנֵן תְּפִלָּה בְּעֵת הַדִּלְקַת גְּרוֹת, וְיִחְזֹק
עַל פְּרִנְסָה בְּרוּחַ וְיִצְיָאָה מִן הַחֹבֹבוֹת.

י"ט תשלג רפה

יִדְבֵּר מִבְּדִיקַת מְזֻזוֹת וְהַדִּלְקַת גְּרוֹת, וְיִתֵּן עֶצָה פְּלֵאִית לְרְפוּאָה, וְיֵאָחַל
רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

י"ט תשldr רפו

יִחְזֹק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְיִדְבֵּר מִעֲנֵן מְצִיאת הַזֶּוּג.

י"ט תשלה רפו

יִגְלֶה מַעֲלַת הַמַּחְזִיק מִעֲמֵד מְכַל הַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עַל הָאָדָם בְּזָה
הָעוֹלָם, וְלִכָּל אֶחָד נִדְמָה שְׁלֹאֲחֵר יוֹתֵר טוֹב, וְיִגְלֶה מַעֲלַת הַדֵּן אֶת עֲצָמוֹ
לְכַף זְכוּת, וְיִזְרֹז אֶת קְהֵלֵת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּחְזַקְנָה אֶת עֲצָמָן
בְּמִשְׁפָּחָה אַחַת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִצְלִיחַ.

י"ט תשלו רפח

יִחְזֹק לְהַמְשִׁיךְ בְּבֵית אֻירָה שֶׁל שִׁמְחָה, כִּי רַק כֶּף יֵשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה,
וְיַעֲזֹר לְקַבֵּעַ עֲתִים עִם חֲבֵרוֹתָא מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

י"ט תשלז רפח

יִחְזֹק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְסִתֵּכַל עַל הָאוֹר שֶׁבְקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, וְיִדְבֵּר
מִעֲנֵן הַדִּלְקַת גְּרוֹת שְׁבַת־קֹדֶשׁ.

י"ט תשלח רפט

יִחְזֹק אֶת תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה" עַל נִצּוֹל הַזְּמַן בִּבְיֵן הַזְּמַנִּים,
לַעֲזֹר בְּבֵית, וּלְלַמּוֹד הַתּוֹרָה בְּתַקּוּפַת הַפֶּסַח.

י"ט תשלט רצ

יִזְרֹז אֶת הָעוֹסְקִים לְמַעַן רַבֵּנוּ ו'ל', שֶׁיַּעֲשׂוּ הַכָּל בְּזִרְיוֹתָם, וְיִדְבֵּר מִכֻּמָּה
פְּרָטִים טְכְנִיִּים.

י"ט תשמ רצא

יִחְזֹק מְאֹד אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיבְנָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְעַל־יְדֵי הַחֲדֵרֶת יִדְעָה שֶׁהַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּכֵּר נִמְשָׁכֶת יְשׁוּעָה. וְיַעֲזֹר

על תפלה במנין ועל ההתבודדות בְּהֶר, ויביע תודתו על העזרה הכללית
בְּנִקְיוֹן וּבְכַנְיָהּ.

י"ט תשמא רצב

יחזק על עבודת התפלה, ויאמין באמונה אמתית, שכל תפלה מתקבלת,
ויחזק להמשיך הדבור אחר שמונה-עשרה בכל מה שעובר עליו.

י"ט תשמב רצג

יבאר שמתוך הדבר ענינים של רבנו ו"ל אף בלי להזכיר את מקורם
כרצונו ו"ל, ויחזק בענין קדשת הברית, שבא רק על-ידי תקף האמונה
בו יתברך, ויזרז להתמיד בתורה הקדושה.

י"ט תשמג רצד

יגלה מעלת הצדקה ובפרט להדפסה, ויעורר על קביעות בשמיעת שיעור
בהלכות נדה החמורות.

י"ט תשמד רצה

ידבר מהבלבול השורה בעולם, שאנשים טועים מאד בענינים דקים,
ויעורר על למוד ספרי הצדיק האמת, שהם תקון על הכל.

י"ט תשמה רצו

ידבר מקדשת המחשבה ומענין תודה והודאה, כי כנגד כל הצרות אולי
הן מחליפות דברים גרועים יותר, ויחזק מאד.

י"ט תשמו רחצ

יפליג במעלת ההפצה, ויחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, והתמדת
התורה הקדושה והתבודדות.

י"ט תשמז ש

יגלה נפלאות ממעלת הזוג הכשר, שזוכה לשלום-בית, ויגלה שהאדם
הזוכה לחשב מחשבות קדושות של דבקות הבורא, הוא זוכה לשפע
גשמי גם-כן.

י"ט תשמה שא

ידבר מענין הדבקות בו יתברך, שאדם הרוצה לזכות להתגלות אלקות,
צריך לכתת את עצמו לגמרי, ולזכות לבטול הישות. ויביא מפרשו של
ה'על-שם-טוב' הקדוש בענין הרוצים להתגדל ולא לשם שמים,
ויעורר לשעורים בסדרם, שהם עקר ערכות החיים.

י"ט תשמט שג

יחזק ויאמץ שלא להיות בררן, ולהנשא כמה שיותר מהר, ולהעלות אלפי נשמות אליו יתברך.

י"ט תשנ דש

יחזק ויאמץ את הלמוד המשפף של שנים מאנשי שלומנו, ויזרו להכניס בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ויחזק מאד.

י"ט תשנא שה

יחזק על הנחת תפלין כשרות, ויעורר על אמירת תהלים בכל יום.

י"ט תשנב שו

ידבר מענין שלום-בית, ומעלת נתינת הצדקה, ויאחל ויברך ויחזק מאד.

י"ט תשנג שו

יחזק על כמה עקרי יהדות: מזוזות כשרות, תפלין שמירת שבת, וטהרת המשפחה.

י"ט תשנד שז

יחזק מאד על שמירת שבת, ועל הנחת תפלין כשרות, ולמוד זכות הדין בבית.

י"ט תשנה שח

יחזק להיות בשמחה בבטול אליו יתברך, וידבר מענין מציאת הזיווג, ויעורר על למוד הארבעה למידים כנגד הארבעה עולמות, ויחזק מאד.

י"ט תשנו שט

יאחל ברפת "מזל-טוב" לחתנת הבת, ויאחל ויברך ארוסים ונשואין של שאר הבנים.

י"ט תשנז שט

יחזק מאד כנגד כל הצער והיסורים לבטל עצמו אליו יתברך, ויחזק להפיץ את הקונטרסים.

י"ט תשנח שי

יחזק מאד על למוד משניות, ובפרט אמירת ח"י פרקים משניות, ויחזק ללמד זכות על עצמו, ויגלה חמר ענין של אי המתנה בין בשר לחלב, ואיזה פגם זה גורם, ויעורר על כבוד אב.

י"ט תשנט שיא

ידבר נפלאות מענין נסיעה שמסבב הקדוש-ברוך-הוא, והכל בשביל פרוסום אלקותו יתברך, וידבר דבורים נוראים מהתכלית הנצחית ומענין הפצת הקונטרסים, ושמירה מנוכלות, וידבר מענין שמחה ובקשה מהשם יתברך לצאת מהחשך, וקביעות שעורים בסדרן.

י"ט תשס שיג

ידבר מענין שלום-בית אף שצריך להתחזק ביותר בענין זה, כי זו השקראת השכינה, ומביא את כל הברכות והישועות, ויגלה מעלת תפלת הנשים על זה.

י"ט תשסא שיד

יחזק ויאמץ את שנפלו לתוך צרות וחובות, ויגלה מעלת הזוכה לברח אליו יתברך בתפלה ובקשה, ואינו מאבד את עצמו כרגע.

י"ט תשסב שטו

יחזק בצל תשובה, שעקר התשובה היא לבוא אליו יתברך, ומליץ על "מחזיר גרושתו", וידבר מענין פגם-הברית, ויעורר על הנחת תפלין בשמחה ועל שמירת שבת-קדש כהלכתה.

י"ט תשסג שטז

ישבח תפלות הנשים, וירגיל לדון את הפעל לכף זכות, ויעורר לחזור לגור ביחד באהבה וברעות.

י"ט תשסד שיז

יחזק על למוד חמש רש"י ותרגום בכל שבוע, וידבר מענין התפלות במנין, ויגלה מעלת כל דבור אליו יתברך, ויאחל שלום-בית וסבלנות.

י"ט תשסה שיח

יגלה מעלת כל דבור ודבור אליו יתברך, ואף שלא תמיד נענים מיד, אף-על-פי-כן זה עושה רשם. ויחזק מאד על כך.

י"ט תשסו שיט

ידבר מנקיון בית-המדרש על-ידי אנשי שלומנו בעזרת הילדים, ויגלה מעלת בית-המדרש הקדוש שלנו, וידבר מענין קדש-השם של יבנאל וענינה הפנימי, ויחזק ויאמץ מאד.

י"ט תשסז שכ

יחזק נער צעיר על אמירת ולמוד משניות ועל נקוי בית-המדרש.

י"ט תשסח שכא

יחזק על בדיקת מזוזות, ושמירת שבת-קדש, וכדורים נגד עצבים, ושמיעת נגונים.

י"ט תשסט שכב

יחזק ויאמץ הורים שילדיהם צריכים לחזור בתשובה, וידבר מענין הדלקת נר לטובת הצדיקים, ויגלה נפלאות בזה.

י"ט תשע שכב

יחזק לילך בדרך רבנו ו"ל ונתמדת התורה הקדושה, ויגלה שאי אפשר להצליח בדרך רבנו ו"ל, כי אם על-ידי תמימות, וידבר מזה שפשאדם אין מבטל עצמו אליו יתברך, לכן מדברים עליו, ויחזק לומר את כל האמירות הקדושה מתוך הכתוב, ויעורר מאד לכבוד את חמותו וכו', וחשיבות למוד מסכת ושלחן ערוך פסדן.

י"ט תשעא שכה

ידבר מענין אשפוז הילדה, ויתן הוראה דחופה להרגיע את הילדים, וידבר מאמירת תהלים.

י"ט תשעב שכה

ידבר מאכזבתו מבעל מפעל, שלא עמד בהתחייבות ובטיב לגבי בנית ארון-קדש.

י"ט תשעג שכו

יחזיק ממת הגאון והישות, אשר אז קשה להשיג אמתת מציאותו יתברך.

י"ט תשעד שכו

ייעץ בענין איזה עסק.

י"ט תשעה שכח

ידבר מענין האמונה הקדושה, ויגלה שעוברים על כל אחד חלישות הדעת ומשברים, ויחזק לשמח שהוא מקרב אל רבנו ו"ל והיה בציונו הקדוש, וענין תודה והודאה, ובפרט פשוטאים את החולים בבית-חולים וכו'.

י"ט תשעו של

יחזק בענין הדבקות בו יתברך מתוך כל מאורעותיו, ויזהיר שלא לגרש

אֶת אֲשֶׁתּוֹ, אֶף שְׂסוּבֵל הַרְבֵּה צָרוֹת, וַיַּחֲזֹק מְאֹד עַל הַסְתַּכְלוֹת עַל
הַתַּכְלִית, שֶׁהִיא מְרַחֵקָה מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ.

י"ט תשעז שלב

וַיְדַבֵּר מֵעֵנָן הַקְטָנוֹת וְחִלְיוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹכְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וַעֲנִין
דְּבוּרוֹ שֶׁל הַצִּדִּיק, וַיַּחֲזֹק לְלַמֵּד בְּקִבְעוֹת אֶת כָּל סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר
מֵעֵנָן הַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּבִקְיָאוֹת וּבְעִיּוֹן.

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תקון הַכֶּלֶלִי

תקון נורא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְעָלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תִּקְנֹנוּ, גִּלּוֹ וְצִוְיָה לְפָרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוּן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
 ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
 נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
 ה יהנה מנת חלקי וכסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את יהנה אשר יעצני אף לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל אמוט: ט לבן א שמה לבי ויגל כבודי אף
 בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
 לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יִהְיֶה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֹׁתִי בָּלוּ עֲצָמִי בְּשִׁאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְּךָ
 לְשִׁדִּי בְּחֶרְבִנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעָךְ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסִיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצָּר תִּצָּרֵנִי
 רִנִּי פִלַט תְּסוּבִּבֵּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדֶרֶךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֶד אִין הָבִין בְּמִתְגַּוְרֶסֶן עָדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבִּבֵּנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטֵהוּ יִהְיֶה: ג יִהְיֶה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחְיֶהוּ וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֲיָבָיו:
 ד יִהְיֶה | יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֶרֶשׁ דְּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יִהְיֶה חֲנֻנִי רַפָּאָה נִפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדַּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֹּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אָנֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצּוּק בּוֹ וְאִשֶּׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
שָׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטְחֹתִי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְדִּיל עָלַי
עָקֵב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֹתִי כִּי-חֲפֹצֶת בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אֹיְבִי
עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תַּמְכֶּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְצֵחַ מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קָרָח: ^ב כְּאֵיל תִּעְרֹג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נִפְשֵׁי תִּעְרֹג אֱלֹהִים:
^ג צִמָּאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מָתִי אָבוֹא
וְאֶרְאֶה פָנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וּלְלֵילָה בֹּאמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֹהִי
אֶזְכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בִּפְסֵךְ
אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ^ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלִי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל-בֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ^ח תַּהוֹם-אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבִלְיִלָה שִׁירָה עָמִי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אוֹמְרָה | לְאֵל סִלְעִי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַחֲקֶדֶר אֵלֶךְ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: יא בְּרֹצֶחַ |
 בְּעֲצֻמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנּוּ יִשׁוּעַת פָּנַי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הֲצִילָנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּתֶקוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הֲצִילָנִי
 מִפְּעָלִי אֲזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יִגְּדוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֶשַׁעִי וְלֹא־
 חַטָּאתִי יִהְיֶה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאֹתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיֹצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגָדִי אֲזֶן סֵלָה: ז יָשׁוּבוּ לָעָרֵב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְּרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדִי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הִנִּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהַ
 וּמִפֶּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְּעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעֶרֶב יַהֲמוּ כַּפָּלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה
 יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֹד וְאַרְנֶן לְבָקֶר חֲסִדָּךְ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עז א לְמַנְצָה עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *)
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יָדִי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תָפּוֹג מֵאַנָּה הַנָּחַם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִיטָה רוּחִי סִלָּה: ה אֲחֻזָּת
 שְׁמֵרוֹת עֵינִי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנֻצַּח
 חֲסִדּוֹ נֹמֵר אֹמֵר לָדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל
 אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סִלָּה: יא וְאֹמֵר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פֶּעֱלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכָּךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גֹּאֲלָתָּ בְּזֵרוּעַ עַמְּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סִלָּה:
 יז רָאוּךְ פִּי | אֱלֹהִים רָאוּךְ פִּי יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(*) באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בָּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דִּרְכָּהּ
 וְשִׁבִּילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כִּצְאָן עָמָה בִּיר־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בָּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בָּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בִּבְקָר
 כְּחֲצִיר יַחֲלָה: ו בִּבְקָר יִצִּיץ וְחֲלָה לָעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפֶס וּבְחִמְתָּהּ נִבְהָלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְנָהּ עֲלָמְנוּ לְמֹאֹר פָּנֶיהָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבָם עָמַל וְאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶס וּכְיִרְאָתָהּ עִבְרָתָהּ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיהָ: יד שְׁבַעֲנוּ בִּבְקָר
 חֲסִידָהּ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־
 עֲבָדֶיהָ פָּעֵלָהּ וְהִדְרָהּ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב |
מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ כִּנּוּ
תַּמִּיד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפָּטֵי-כִּיּוֹ: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאֵלֶּיךָ
דֹּר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֹבֶל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנַבִּיאִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בֹּא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַ עַמִּים וַיַּפְתִּיחֶהּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַ בְּכָל-קְנִיָּנוֹ: כב לְאִסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וְזִקְנָיו יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיָּפֶר אֶת-עֲמוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ
מִצִּירָיו: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֹׂנְאָ עֲמוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעִבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת-דִּגְתָּם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
עָפְרָדַעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרֶב
כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסִּפְרָ:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בִּשְׂבָטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצִּירִים בְּצֵאתָם כִּי-נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גִּזְיִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
תִּקְוֵי וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכיננו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלם תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחז ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: